

Cô vợ sát thủ
bình tĩnh lại chút!

TƯỜNG NGỌC
trumtruyen.vn

CÔ VỢ SÁT THỦ BÌNH TĨNH LẠI CHÚT!

Tác giả: Tường Ngọc

Thể loại: Ngôn Tình, Hiện Đại, Nữ Cường, Sủng

DTV-EBOOK.COM

1. [Chương 1: 1: Nước Ngoài](#)
2. [Chương 2: 2: Nước Ngoài 2](#)
3. [Chương 3: 3: Nước Ngoài 3](#)
4. [Chương 4: 4: Trở Về](#)
5. [Chương 5: 5: Trở Về 2](#)
6. [Chương 6: 6: Trở Về 3](#)
7. [Chương 7: 7: Bữa Tiệc](#)
8. [Chương 8: 8: Bữa Tiệc 2](#)
9. [Chương 9: 9: Là Cô Chủ Động](#)
10. [Chương 10: 10: Tôi Không Muốn Chúng Ta Gặp Nhau Lần Nữa Đâu](#)
11. [Chương 11: 11: Nước B](#)
12. [Chương 12: 12: Nước B 2](#)
13. [Chương 13: 13: Tề Thiên Mặc](#)
14. [Chương 14: Chương 14](#)
15. [Chương 15: 15: Châu Phi](#)
16. [Chương 16: 16: Châu Phi 2](#)
17. [Chương 17: 17: Gặp Lại Tề Thiên Mặc](#)
18. [Chương 18: 18: Gặp Lại Tề Thiên Mặc 2](#)
19. [Chương 19: 19: Trở Về Sau Nhiệm Vụ](#)
20. [Chương 20: 20: Hoàn Thành Nhiệm Vụ](#)
21. [Chương 21: 21: Hoàn Thành Nhiệm Vụ 2](#)
22. [Chương 22: 22: Hoàn Thành Nhiệm Vụ 3](#)
23. [Chương 23: 23: Tâm Trạng Tồi Tệ](#)
24. [Chương 24: 24: Ngủ Cùng Với Tôi](#)
25. [Chương 25: Chương 25](#)
26. [Chương 26: 26: Chán Sống](#)
27. [Chương 27: 27: Lâm Gia Huy](#)
28. [Chương 28: 28: Cố Lên](#)
29. [Chương 29: Chương 29](#)
30. [Chương 30: 30: Cuộc Đua Xe](#)
31. [Chương 31: 31: Người Thắng Cuộc](#)
32. [Chương 32: 32: Biệt Thự Của Tề Thiên Mặc](#)
33. [Chương 33: 33: Không Phải Cô Ta Có Rồi Chứ](#)
34. [Chương 34: 34: Họp Lớp](#)

35. [Chương 35: 35: Họp Lớp 2](#)
36. [Chương 36: 36: Họp Lớp 3](#)
37. [Chương 37: 37: Phá Buổi Họp Lớp](#)
38. [Chương 38: 38: Tình Cờ](#)
39. [Chương 39: 39: Thích](#)
40. [Chương 40: 40: Ăn Được Không](#)
41. [Chương 41: 41: Ăn Chực](#)
42. [Chương 42: 42: Kiểm Tra](#)
43. [Chương 43: 43: Tàn Nhẫn Như Thế](#)
44. [Chương 44: 44: Người Đàn Bà Ngu Ngốc](#)
45. [Chương 45: 45: Xô Xát](#)
46. [Chương 46: 46: Động Phải Người Không Nên Động](#)
47. [Chương 47: 47: Tìm Đến Atrix Mách Tội](#)
48. [Chương 48: 48: Tìm Đến Atrix Mách Tội 3](#)
49. [Chương 49: 49: Thân Phận](#)
50. [Chương 50: 50: Tìm Đối Tượng](#)
51. [Chương 51: 51: Tiểu Hồng](#)
52. [Chương 52: 52: Dùng Thân Phận Gì](#)
53. [Chương 53: 53: Nhiệm Vụ Mới](#)
54. [Chương 54: 54: Nhiệm Vụ Trên Du Thuyền](#)
55. [Chương 55: 55: Nhiệm Vụ Trên Du Thuyền 2](#)
56. [Chương 56: 56: Nhiệm Vụ Trên Du Thuyền 3](#)
57. [Chương 57: 57: Nhiệm Vụ Trên Du Thuyền 4](#)
58. [Chương 58: 58: Trình Tâm Đến Nước C](#)
59. [Chương 59: 59: Lâm Gia Huy Ngu Ngốc](#)
60. [Chương 60: 60: Kha Uyển](#)
61. [Chương 61: 61: Anh Tin Em Cặp Phụ](#)
62. [Chương 62: 62: Món Quà Dành Cho Tần Gia](#)
63. [Chương 63: 63: Tần Hải Chết](#)
64. [Chương 64: 64: Mạnh Mối Gia Đình](#)
65. [Chương 65: 65: Âm Mưu](#)
66. [Chương 66: 66: Ngủ Ở Nhà Anh Ta](#)
67. [Chương 67: 67: Điều Kiện](#)
68. [Chương 68: 68: Cảnh Cáo](#)
69. [Chương 69: 69: Tỏ Tình](#)
70. [Chương 70: 70: Thích Là Gì](#)

71. [Chương 71: 71: Nhiệm Vụ Đấu Giá](#)
72. [Chương 72: 72: Buổi Đấu Giá](#)
73. [Chương 73: 73: Buổi Đấu Giá 2](#)
74. [Chương 74: 74: Hôn Thê Xuất Hiện](#)
75. [Chương 75: 75: Mở Lòng](#)
76. [Chương 76: 76: Dạy Dỗ](#)
77. [Chương 77: 77: Tin Tức Mới](#)
78. [Chương 78: 78: Enane Ngu Ngốc](#)
79. [Chương 79: 79: Án Mạng](#)
80. [Chương 80: 80: Dẫn Cảm Nhận Được Tình Cảm](#)
81. [Chương 81: 81: Tiệc Kỷ Niệm](#)
82. [Chương 82: 82: Tiệc Kỷ Niệm 2](#)
83. [Chương 83: 83: Tiệc Kỷ Niệm 3](#)
84. [Chương 84: 84: Đêm](#)
85. [Chương 85: 85: Kí Ức 3](#)
86. [Chương 86: 86: Nước Anh](#)
87. [Chương 87: 87: Bà Xứng Không](#)
88. [Chương 88: 88: Kí Ức](#)
89. [Chương 89: 89: Kí Ức 2](#)
90. [Chương 90: 90: Andrewor](#)
91. [Chương 91: 91: Andrewor](#)
92. [Chương 92: 92: Giải Quyết Ông Ta](#)
93. [Chương 93: 93: Ông Là Cái Thá Gì](#)
94. [Chương 94: 94: Người Tôi Yêu](#)
95. [Chương 95: 95: Cô DỄ Thương Và Đáng Yêu Nhất](#)
96. [Chương 96: 96: Người Thân](#)
97. [Chương 97: 97: Eric Windsor](#)
98. [Chương 98: 98: Đêm](#)
99. [Chương 99: 99: Gây Chuyện](#)
100. [Chương 100: 100: Calyn](#)
101. [Chương 101: 101: Calyn](#)
102. [Chương 102: 102: Trở Lại Nước B](#)
103. [Chương 103: 103: Âm Sát](#)
104. [Chương 104: 104: Âm Sát 2](#)
105. [Chương 105: 105: Âm Sát 3](#)
106. [Chương 106: 106: Âm Sát 4](#)

107. [Chương 107: 107: Bắt Cóc!](#)
108. [Chương 108: 108: Bắt Cóc 2](#)
109. [Chương 109: 109: Âm Mưu Của Exam 2](#)
110. [Chương 110: 110: Âm Mưu Của Exam 3](#)
111. [Chương 111: 111: Âm Mưu Của Exam 4](#)
112. [Chương 112: 112: Kịch Hay Còn Ở Phía Sau](#)
113. [Chương 113: 113: Trận Chiến Thật Sự](#)
114. [Chương 114: 114: Trận Chiến Thật Sự 2](#)
115. [Chương 115: 115: Sự Thật Năm Xưa](#)
116. [Chương 116: 116: Tin Bất Ngờ!](#)
117. [Chương 117: 117: Vẫn Là Chưa Tỉnh](#)
118. [Chương 118: 118: Người Đến Trong Giấc Mơ](#)
119. [Chương 119: 119: Lấy Anh Nhé!](#)
120. [Chương 120: 120: Roseal Wills](#)
121. [Chương 121: 121: Mẹ Con Tranh Giành](#)
122. [Chương 122: 122: Đại Kết Cục](#)
123. [Chương 123: 123: Ngoại Truyện](#)
124. [Chương 124: 124: Ngoại Truyện 2](#)
125. [Chương 125: 125: Ngoại Truyện 3](#)
126. [Chương 126: 126: Ngoại Truyện End](#)

Chương 1: 1: Nước Ngoài

Cha, người hay ném nó đi cho khuất mắt con đi, nhìn thấy nó con lại tức !

Tần Tố Liên hét lớn.

Tần Hải nhíu mày nhìn con gái mình, đầu đau như búa bổ, lại nhìn qua người quỳ trên sàn.

Ông ta bỗng cất tiếng nói

- Mày về thu dọn đồ đạc, ngày sau bay ra nước ngoài.

Mặt Tần Tố Liên trở nên vắn vẹo, không phục mà nhìn Tần Hải. Ông ta đưa mắt trấn an cô rồi phất tay ra hiệu cho người hầu đỡ Tần Vô Song về phòng.

Sau khi mọi thứ trở nên yên lặng, Tần Hải mới cất tiếng.

- Tố Liên con đừng lo, sau khi nó ra nước ngoài ba sẽ " thu xếp " cho nó.

Nghe vậy gương mặt méo mó của cô ta mới từ từ giãn ra.

Cất tiếng cao ngạo.

- Hứ ! Cô ta chẳng qua chỉ là đứa mồi côi dựa vào đâu có thể nắm tài sản chứ. Chi bằng tại đây giết cô ta cho nhanh !

Lời của Tần Tố Liên vừa nói ra thì nhận phải ánh mắt trừng trừng của Tần Hải.

Ông ta quát.

- Lời đó không phải để nói đâu Tố Liên.

Rầm ! Tần Tố Liên đi ra ngoài sau cơn tức giận và oán thán.

.....

Tần Vô Song sau khi về căn phòng cũ kĩ của mình liền nhìn đảo quanh mắt một vòng.

- Ha ! Các người nghĩ đưa tôi ra nước ngoài có thể giết tôi sao, mơ đi.

Haha .

Sáng hôm sau, có người hầu đưa cho cô một tấm vé máy bay và nói
- Xuất phát vào ngày mai, cô hãy chuẩn bị đi .

Dứt lời cô ta đi ra cửa với khí thế kiêu ngạo, đây là một khí thế người hầu nên có ư.

Tần Vô Song đã quen với chuyện này rồi nên cô cũng không để ý tới.

- Này ! Tần Vô Song.

Mai cô phải ra nước ngoài rồi nhỉ.

Haha

Tiếng cười giễu cợt của Tần Tố Liên kéo dài khiến mấy người hầu cũng muốn giễu cợt theo.

Sau khi ngồi vào bàn ăn thì Tần Vô Song chỉ chú tâm vào bữa sáng của mình.

Cô đói muốn chết được đây còn sức đâu quan tâm đến bọn họ chứ.

- Vô Song, sáng mai con tự ra sân bay đi nhà chúng ta ai cũng bận nên không thể tiễn con được.

- Có các người đi tiễn tôi cũng chẳng vui vẻ được mà lên đường đâu.
Tần Vô Song nghĩ ngợi.

Sau khi ăn sáng xong thì Tần Vô Song định đi học thì Tần Hải cản lại.

- Hôm nay ở nhà chuẩn bị để ngày mai đi nước ngoài, Chú đã xin nghỉ cho con rồi yên tâm đi.

Tần Vô Song nghe thế liền sựng lại muốn phản bác nhưng lại thôi, cô tự cười chính mình làm sao có thể đấu lại họ.

Cô liền đi về phòng mình.

Ting ting là tiếng điện thoại của cô kêu.

Cô nhìn vào màn hình, là Trình Tâm gửi tin nhắn kêu muốn gặp cô.

- Chú, con muốn đi ra ngoài.

- Con...

chưa kịp cho ông ta cất lời cô đáp lại

- Một lát thôi, chú sợ con trốn à.

Dứt lời cô đi thẳng.

Quán cà phê

Trình Tâm gọi cho Tần Vô Song một ly cafe vì cô không thích đồ ngọt.

- Tâm Tâm, sao hôm nay cậu không đi học hả?

- Vô Song chuyện gì xảy ra với cậu vậy, tớ nghe Bùi Thế Thành nói cậu sẽ ra nước ngoài vào ngày mai,...

Tần Vô Song nhìn Trình Tâm lưu luyến liền cảm thấy có gì đó không đúng.

Sao Tâm Tâm lại biết chuyện cô sẽ xuất ngoại được.

- Tâm à chuyện này cậu đừng lo.

- Sao lại không lo được chứ, lỡ như chú cậu làm hại cậu thì sao tớ có thể bảo vệ cậu ở đây nhưng nước B nằm ngoài tầm kiểm soát của gia đình tớ.

Cô nhìn Trình Tâm, nước mắt rơi nhẹ xuống.

- Tâm, cảm ơn cậu vì đã quan tâm tớ, bây giờ tớ không còn cách nào khác ngoài việc nghe theo sự sắp xếp của ông ta cả.

Nói đến đây gương mặt của Tần Vô Song trở nên lạnh lẽo hơn bao giờ hết.

Cô hận Tần Hải đến tận xương tủy !.

Chương 2: 2: Nước Ngoài 2

Sáng hôm sau.

Tại sân bay

- Vô Song..

Tần Vô Song đang chờ làm thủ tục thì nghe thấy tên mình thì theo bản năng quay đầu lại, liền thấy một đôi nam nữ đang ôm nhau bước tới.

- Ôi! Ở đây hôm nay thả cả chó đi dạo nhỉ.

Đúng là sân bay có khác, chó mà cũng biết ăn diện lòe loẹt.

Tần Vô Song thản nhiên nói, biểu cảm trên mặt bất biến ngàn năm như một làm cho Tần Tố Liên có cảm giác không thoải mái.

Cô ta cố dụi cơn giận cười nói.

- Chị, sao chị đi mà em không tới tiễn chị được chứ, em đến để góp vui cho chị mà.

Đúng không Thế Thành.

- Vô Song, em đi vội quá anh không thể lường trước được, anh..

Tần Vô Song xem như là thấy được Tần Tố Liên muốn gì.

Cô chẳng quan tâm tiếp tục bước đi để lại đôi cầu nam nữ đứng đó ngây ngốc.

Tần Tố Liên hét lớn làm vài người ở sảnh đợi không nhin được liếc cô ta.

- Tần Vô Song, chị đừng có mà tự đắc.

Từ giờ Thế Thành thuộc về tôi rồi chị đừng có mơ tưởng.

Tần Vô Song quay đầu lại nhìn hai kẻ đứng đó.

- Tôi không cần rác rưởi, thứ tôi bỏ đi cô thật rất xứng.

Nhếch mép bỏ lại một câu khiến Tần Tố Liên mặt đỏ tím tái dậm chân nhưng chẳng làm gì được.

Sau khi đến nước B cô tìm được một căn hộ khá ổn, cô không ở nơi mà Tần Hải đã sắp xếp, có trời mới biết ông ta có dã tâm gì.

....

5 năm sau.

- Dorict, cậu chủ cậu có trong đó không

Một dáng người tuyệt đẹp tiến lại gần và hỏi.

Người đàn ông tên Dorict nhanh nhẹn đáp lời.

- Thưa, cậu chủ đang trong phòng làm việc ạ .

Dứt câu Dorict mở cửa để Tần Vô Song bước vào.

- Kiera, có thời gian mà đến đây ư?

người đàn ông với nét mặt lai mang khí thế lạnh lùng hỏi.

- Không em muốn hỏi anh xem anh có thấy Phedra đâu không?

- Em tìm con bé thì sao lại hỏi anh.

Atrix trả lời cô nhưng vẫn cắm cúi làm việc.

- Em..

- A, Kiera cậu đang ở đây ư, tớ tìm cậu mãi.

Đi thôi hôm nay tớ bao cậu.

....

- Woa, Kiera nhìn đi toàn bộ đều là món cậu thích đó.

Ăn nhiều vào đại tỷ ta đây bao nuôi cậu.

Vẻ mặt Tần Vô Song mang chút lo lắng .

Khi cô vừa mới đến đây được vài tuần, mặc dù cô ít khi để lộ hành tung của bản thân nhưng đám sát thủ do Tần Hải phái tới vẫn không ngừng truy sát cô.

Ngay cả khi đi học thì cô vẫn luôn cảm thấy có người dõi theo mình.

Hộc hộc

Cô liều mạng chạy trốn đám sát thủ , ngay khi chuẩn bị tóm lại thì đã có người giúp cô.

Trong ngò cụt tối tăm cô như được chiếu sáng lần nữa.

A á Mày mày...!là ai

Giọng nói khàn khàn vang lên đầy sợ hãi.

Chưa kịp nói câu tiếp theo, đám sát thủ liền bị đánh thừa sống thiếu chết.

Người cứu cô khi đó là hai anh em Phedra và Atrix đã cứu cô và đưa cô về tổ chức này.

Lúc đầu cô chỉ nghĩ đây là tổ chức lính đánh thuê bình thường, thì cô lại được Phedra cho biết đây là tổ chức lính đánh thuê cũng như sát thủ mạnh mẽ có tiếng trên Thế giới và trụ sở của họ lại đang nằm ở nước B.

Điều này chính là bước ngoặt lớn trong cuộc đời của cô.

Họ đưa Tần Vô Song về và bảo đảm an toàn cho cô.

Sau thời gian hai năm cô đã chính thức bước tới vị trí một trong bốn thủ lĩnh của tổ chức Deathwish, và cái tên Kiera này cực kì ý nghĩa khi họ đặt ra cho cô.

- Phedra, tớ có chuyện cần phải về nước một chuyến, tạm thời chuyện ở đây giao cho cậu và Etrito xử lí hộ tớ.

- Này này sao cậu nỡ để lại một cô bé đáng yêu là tớ ở đây chứ?

Nghe tới đây hai thuộc hạ đứng sau Phedra và Kiera rợn sống lưng.

Có phải hai người nghe nhầm không, cô chủ nói cô ấy đáng yêu ư?

Nếu nhìn vào bề ngoài thì Phedra đáng yêu và xinh đẹp thật nhưng

nếu nhìn thấy hết cảnh tượng phía sau gương mặt ấy có lẽ cả đời sẽ không thể trông mặt mà bắt hình dong được nữa..

Chương 3: 3: Nước Ngoài 3

(do về sau sẽ gọi là Tần Vô Song nhiều hơn nên mình sẽ viết là TVS luôn chứ k ghi là Kiera nha)

- Vô Song ~ cho tớ đi theo cậu đi, trước đây tớ cũng chưa về nước C lần nào .

Phedra năn nỉ cả buổi Tần Vô Song mới chịu đáp ứng cô.

Tần Vô Song phải căn dặn cô phải cẩn trọng không được tùy ý gì ế t người.

bbcốc cốc

- Atrix anh có đó không ?

Tần Vô Song hỏi.

- Có chuyện gì mà tới tận đây tìm tôi vậy ?

Tuy ngữ khí của anh lạnh lùng nhưng vẫn chứa sự ấm áp ở trong đó không dễ gì phát giác.

- Em tính ngày mốt về nước C .

Nghe tới đây mắt của Atrix bỗng giật giật.

- Chuyện quan trọng sao ?

- Mẹ em.

Nghe tới đây Atrix liền hiểu ra, anh cũng không ép buộc cô nữa, cô cũng không còn là cô bé 17 tuổi chưa trải sự đời kia.

Cũng nên để cô thực hiện mục đích khi trở thành sát thủ rồi.

- Phedra nó biết chưa ?

- Cậu ấy đòi theo em, em cũng đồng ý rồi.

- Em coi kĩ nó chút đừng để nó hành động mạnh.

....

Sáng ngày mốt.

- Tụi em đi đây.

Khi nào về sẽ mua quà cho anh.

- Kiera sao cậu không nghe lời mình đi máy bay tư nhân đi.
Phedra thờ đốc nói.

Cô không thích nhiều người nên đi máy bay mặc dù ngồi khoang hạng nhất nên vẫn thấy tốn thời gian.

- Về nước rồi câu gọi mình là Vô Song đi Kiera quá lớn rồi .

- Ừm, Song Song tớ đã kêu người bên chi nhánh nước C đến đón rồi .

- Thừa Đại tiểu thư và Kie thủ lĩnh hai ngài muốn về biệt thự hay đi đâu trước ạ !

Tần Vô Song nghĩ rồi nói.

- Tôi cần đến một nơi trước đã, cậu đưa tôi đến đó đi .

- Đi đâu vậy ?

- Về "nhà" tớ

Phedra nghe được trong câu nói ngắn gọn có chứa sự hận thù không thể giấu diếm.

Cô ấy cười nói.

- Song Song, sắp có kịch hay xem rồi.

Lời nói của Cô và Phedra khiến cho tên thuộc hạ lái xe lạnh sống lưng.

Hắn ta thăm nghĩ chọc ai thì chọc chứ chọc phải hai người bày thà tự tử cho rồi.

- Cha con nhỏ đó tính để chúng ta đợi tới khi nào vậy !

Tần Tố Liên mặt hầm hực nói

- Con nhỏ đó mà về đây thì ta sẽ cho nó biết tôn ti trật tự !

Trần Thu Mộng cất tiếng.

Trước sân nhà họ Tần có hai chiếc Maybach đen dừng lại.

Người bước ra đầu tiên là Tần Vô Song, tên thuộc hạ định đỡ cô ngó người nhưng cũng rất nhanh lấy lại tinh thần tiến lại đỡ Phedra thì lại bị cô bơ đẹp.

Thuộc hạ: "..."

- Các người ở đó đợi tôi không cần phải đi theo.

Phedra cũng nghe thấy nhưng vẫn theo sau Tần Vô Song , cô thấy vậy cũng để Phedra theo mình.

- Tần Vô Song đã về..

Tên gia nô đứng cửa thấy cô đến thì vừa nói vừa mở cửa , giọng nói mang theo tám phần khinh bỉ hai phần thờ ơ, lạnh nhạt.

Chát Chát

- Cô, cô..

đánh tôi

Giọng nói run rẩy của tên gia nô.

Tên đó gào lên mắt tràn gập sự không phục nhưng cũng không thể làm gì Tần Vô Song.

Cô không thèm nghe những lời nói của hắn mà đi vào nhà.

- Mấy năm không gặp chú, chú "khỏe" không ạ ?

- Mà bây giờ mới ló mặt về, còn biết quy củ là gì không hả .

- Chị à, sao chị lại để ba mẹ và tôi chờ chị lâu vậy hả ?

Mới bước qua huyền quan.

Ba con người ngồi trên sô pha giống như không thể đợi thêm mà mồm nậm miệng mườì cất tiếng chát vát.

- Ba mẹ tôi đâu, ông mau đưa ra đây!

Tần Vô Song dường như không quan tâm đến lời Tần Tố Liên và Trần Thu Mộng nói làm cô ta tức điên lên, hét lớn.

- Này, con tiện nhân kia, cô có nghe tôi nói không hả !

- Tiếng chó vang vàng đâu đây nhỉ?

Tần Vô Song nói ý là tiếng của Tần Tố Liên giống như tiếng chó sủa sau đó nhìn cô ta nhếch môi nhẹ nhàng.

- Gì cơ mà...!mày

- Cô nên câm miệng lại trước khi tôi đến phế giọng nói của cô!

Một giọng nói đầy lạnh lùng vang lên.

Tần Vô Song nhìn sang bên cạnh thấy Phedra đã chuẩn bị lấy ra

khẩu súng từ trong váy.

Liên nói nhỏ.

- Phedra bình tĩnh lại có nhiều cách để hành hạ họ chứ không phải xử luôn ngay bây giờ..

Chương 4: 4: Trở Về

Phedra nghe Tần Vô Song nói thế liền thu liễm lại, bàn tay đang chuẩn bị rút súng cũng từ từ đưa về.

- Cô\, cô là ai ?

Tần Tố Liên sau khi nghe Phedra nói liền cảm thấy bị lời nói của cô ấy áp bức hoàn toàn, vẻ mặt của Phedra giống như có thể giết cô giống như lời nói vậy.

- Ha\, Tần Vô Song mà giỏi lắm\, giờ đủ lông đủ cánh rồi về đây ra oai sao.

Trần Thu Mộng thấy con gái mình bị dọa cho sợ thì thấy cô ta thật vô dụng chỉ bằng một con ranh chưa trải sự đời dọa cho như thế còn ra thể thống gì.

Tần Hải thấy thật ồn ào.

- Các người im lặng hết đi !

Lại nói nhỏ với mẹ con Tần Tố Liên.

- Bà quên chúng ta gọi nó đến đây làm gì ư.

Lúc này mặt của Tần Tố Liên và Trần Thu Mộng mới giãn ra một chút.

- Chúng ta gọi cháu về là có chuyện muốn nhờ cháu.

Tần Hải nói mang ẩn ý sâu xa.

- Nói nhanh đi tôi không thời gian nhiều cho các người đâu.

- Chuyện là như vậy: công ty của chú bây giờ đang gặp khó khăn ta mong con có thể giúp đỡ.

Ha, công ty của ba thành lập từ lúc nào lại thành của ông ta cơ chứ, ngay cả tên của nó cũng là do tôi và mẹ đặt.

- ông muốn gì ?

Tần Vô Song dần mất kiên nhẫn.

- Tối nay 7h tại nhà hàng Diêm Hải con đi ăn với Vương tổng giúp ta, coi nư báo đáp ta nuôi con được không.

Ông ta nuôi cô lúc nào chứ.

- Ông nuôi Vô Song bằng cách thuê sát thủ đuổi giết cô ấy ư !
Lời nói giễu cợt của Phedra vang lên khiến cả nhà Tần Hải mặt như đông cứng lại.

- Này này giờ cô ở đây làm gì vậy, chuyện nhà của chúng tôi không đến lượt người ngoài như cô xen vào.

Tần Hải then quá hóa giận quát lớn.

- tôi nói không đúng sao khi Vô Song ở nước B các người có từng gửi tiền sinh hoạt cho cô ấy không, ông còn thuê cả sát thủ giết cô ấy nếu như lúc đó tôi không vô tình đi ngang qua thì cô ấy vẫn còn đứng đây để ông nhờ vả không.

Phedra nói, vốn dĩ cô không thích xen vào chuyện riêng của Kiera nhưng đám "người nhà" của cô ấy thật quá vô sỉ và tàn độc.

- Phedra\, chớ không hiểu tiếng người đâu\, cậu đừng tốn hơi vô ích.

- Còn ông muốn tôi báo đáp ông ư\, nực cười ông nuôi tôi được ngày nào chưa\, ông đừng tưởng tôi vẫn còn là đứa bé ngu ngốc của năm nào\, và tôi biết ba mẹ tôi c h ế t như nào đấy\, nếu ông hứng thú tôi có thể kể ông nghe.

Tần Vô Song lên tiếng, khí thế bức người của cô lấn áp Tần Hải khiến ông ta sợ hãi.

Tất nhiên rồi một người luôn kinh doanh thị trường sao có thể so với một người tay đã nhuộm máu biết bao nhiêu người chứ.

Nói đến đây cô không còn một chút kiên nhẫn nào đối với gia đình này.

Tần Vô Song liền đi ra ngoài.

- Liệu an phận đi nếu không\, tôi không ngại g i ế t máy người giùm Vô Song đâu.

Phedra nói trong mắt lộ lên sự tàn nhẫn.

- Một chết mất\, Vô Song sao lúc đó cậu không để tớ g i ế t chúng cho rồi\, loại như chúng chết không đáng tiếc đâu.

Mặc dù rất căm ghét và muốn g i ế t họ nhưng đây chưa phải là lúc nên g i ế t người, mục đích của cô trở về là tìm được tro cốt và di vật của ba mẹ.

- Phedra\, ở đây cậu đừng đụng tí là giết người\, chúng ta k cần phải cần phải tìm được di vật và làm nhiệm vụ nữa.

Tần Vô Song nói với Phedra đang nằm lì trên giường.

- Hà ! Atrix lại giao nhiệm vụ sao ?

- Ừm\, thật ra lúc tớ nói cần về nước thì anh ấy đúng lúc đang cso nhiệm vụ cần đích thân làm nên tiện giao cho chúng ta luôn.

- Tớ đã theo cậu sang đây để khuấy khỏa mà anh ấy lại nói mình làm nhiệm vụ ư.

Sau khi mình về sẽ khiếu nại anh ấy lên cha.

Phedra và Atrix mặc dù lớn lên với máu me và chết chóc nhưng vẫn được sự cưng chiều và giáo dục từ mẹ và cha rất tốt cha mẹ cậu ấy rất yêu thương nhau, đó là tình yêu rất khó để tìm thấy ở trong cái thế giới cá lớn nuốt cá bé này.

Khi được đưa về Deathwish thì cô đã nghĩ vẫn sẽ bị ruồng bỏ như trước đó thôi, nhưng mẹ của của Phedra là phu nhân Bella đã đến và đem lại cảm giác ấm áp cho cô, nếu không thật sự bây giờ cô đã trở thành cỗ máy giết người không linh hồn rồi nên cô tuyệt đối trung thành với Deathwish và gia đình của ngài Anthony.

.

Chương 5: 5: Trở Về 2

Kiera, cái tên này cũng do bà Bella đặt cho cô, khi lần đầu tiên Bella gặp Tần Vô Song thì bà đã nghĩ ra cái tên này cho cô.

- Phedra, ngày mai chúng ta đi trung tâm mua sắm chút....
- Ọc ọc Ặc..

Vô Song tứ đói quá, chúng ta ra ngoài ăn đi.

- Được thôi

Cô nhìn đồng hồ 7h, cũng chưa muộn lắm.

Dứt lời Tần Vô Song nhìn Phedra mà cười to lên.

Bộ dạng của Phedra khi nhìn cô lúc này trông thật đáng yêu.

(Ặc cái này đáng yêu với nữ chính thôi nha)

Sau khi thay đồ xong Tần Vô Song và Phedra đi đến một nhà hàng trung quốc nổi tiếng gần đó.

Chiếc Cadillac màu đen dừng lại.

Hai cô gái xinh đẹp bước xuống xe.

- À đúng rồi, Phedra à cậu không phiền nếu tớ gọi thêm một người chứ.

- Ừm, hai người chúng ta cũng hơi buồn thêm người thì càng vui.

Phedra biết Tần Vô Song rất cô độc hầu như không có bạn nếu cô ấy nhớ tới người này sau 5 năm cách biệt thì cô ấy quả là người tốt, vậy nên cô ấy cũng rất vui vẻ.

Hôm nay Tần Vô Song và cả Phedra đều mặc váy đen, cả hai rất ít khi mặc váy vì thân phận cũng như công việc của bọn họ.

Giờ họ mới nhận ra thì ra họ mặc váy cũng hợp như vậy

Một lát sau.

- Song Song, cậu ngồi ở đâu vậy ?

Trình Tâm hỏi.

- Ở bàn thứ tư góc cửa sổ bên phải, tớ mặc đồ màu đen.

- À tớ thấy rồi !

Trình Tâm vừa thấy Tần Vô Song thì khước mắt bỗng cay cay, nghẹn ngào cất tiếng nói.

- Song Song, tớ tưởng cậu die rồi chứ, Hức hức.

- Nè cậu, sao cậu lại nói tớ như vậy chứ.

Tần Vô Song nhìn bộ dạng muốn khóc của Trình Tâm mà bất lực, cô an ủi.

- Không phải tớ đã toàn vẹn không chút thương tổn nào quay về ư.

Phedra ngồi cạnh nhíu mày không chút thương tổn nào sao cô gái này che dấu giỏi đấy.

Trình Tâm lúc này mới nén nước mắt lại nhìn sang đối diện thì thấy một cô gái tóc nâu thì ngớ ngời.

- À..đây là bạn tớ khi ở nước B, cô ấy tên là Phedra cũng xem là chị em với tớ.

- Đây là bạn ở trong nước của tớ, Trình Tâm rất tốt bụng và hay giúp tớ cũng xem là bạn thân...

Chưa kịp để Tần Vô Song nói dứt câu, cả Phedra và Trình Tâm đều đồng loạt nói.

- Cũng xem ư...

- Kiera à cậu làm tớ buồn quá uống công tớ cứu cậu..

hức.

- Song Song à tớ đã đợi cậu vậy mà...

Cả hai cô gái kẻ xướng người họa làm cho Tần Vô Song bất lực.

- Thôi được rồi, hai người đều là chị em tốt của tôi.

Lúc này họ mới chịu dừng lại.

Họ lần lượt chọn món.

Lát sau đồ ăn được bưng lên.

- Yo, đây không phải chị gái thân yêu của em sao.

Chị ở đây làm gì thế.

- Ô tôi tưởng ai chứ thì ra là Tần nhị tiểu thư à.

Tần nhị tiểu thư, Tần nhị tiểu thư, tại sao chứ cô mới là Đại tiểu thư duy nhất của Tần gia mà Tần Vô Song cô ta chỉ là đứa mồ côi thôi căn bản không xứng để so sánh với cô.

- Chị, em với Thế Thành đến đây ăn tối chị không phiền nếu chúng ta ngồi ăn chung chứ ?

- Phiền !

Tần Vô Song đáp trả một chữ khiến mặt Tần Tố Liên gượng gạo.

- Chị à cho dù chị không thích em thì chúng ta cũng là người một nhà mà, phải không?

- Tố Liên ! em đi đâu vậy, về bàn thôi, bạn anh vẫn đang chờ chúng ta đấy.

Bùi Thế Thành chạy tới ôm Tần Tố Liên dịu dàng nói.

Nhưng chợt anh nhìn sang bên cạnh thì thấy bóng dáng quen thuộc đang từ từ dùng bữa.

- Vô Song không..

không phải em đó chứ.

Anh ta thì thào nói..

Chương 6: 6: Trở Về 3

Tần Vô Song không để ý anh ta mà vẫn dùng thức ăn trong đĩa của mình.

Tần Tố Liên thấy không ổn liền quay ra dụ Bùi Thế Thành.

- Thế Thành không phải bạn anh đang chờ chúng ta sao, đi thôi, nhanh nào.

Bùi Thế Thành nghe vậy liền gật đầu dẫn Tần Tố Liên quay đi nhưng ánh mắt vẫn còn lưu luyến nhìn phía sau.

- Đôi tra nam tiện nữ đó còn có liêm sỉ hỏi cậu sao.

Trình Tâm tức giận nói

- Đừng để những kẻ ngu ngốc phá vỡ tâm trạng của chúng ta.

Hôm nay Kiera về nước mà .

Trình Tâm gật đầu.

Ba người bắt đầu trò chuyện vui vẻ, nói về những khoảng thời gian khi cô ở nước B.

Tuy nhiên Tần Vô Song vẫn chưa tiết lộ cho Trình Tâm biết thân phận thật sự của cô và Phedra, cô sợ Trình Tâm sẽ không tiếp thu được.

.....

Sáng hôm sau.

- Đây hai bà cô của tôi ơi dậy mau !

Giọng nói quen thuộc khiến cho Phedra và Tần Vô Song tỉnh dậy.

- Lucios, không phải cậu đang ở Châu Phi sao.

Phedra ngái ngủ cố mở mắt ra nhìn.

- Đây cậu vào phòng tôi mà không gõ cửa sao, phòng con gái đó.

Phedra tức giận nói.

- Mà cậu ở đây làm gì ?

- Atrix lo lắng cô lại mất kiểm soát rồi gì ế t nên nói tôi tới đây trông chừng hai người đó.

Sau khi ăn sáng xong thì Tần Vô Song nói muốn đi trung tâm mua sắm, mua ít đồ dùng cũng như quần áo.

Vì lo lắng nên Lucios cũng đi theo luôn.

- Kiera, lần này về nước làm nhiệm vụ luôn đúng không.

Lucios hỏi, dường như cũng đoán được việc này.

- Đúng vậy, ngày mốt bắt đầu.

- Chuẩn bị đi lần này không để đâu nghe nói anh ta đích thân thực hiện đó.

Anh ta ở đây chỉ Tề Thiên Mặc, người đàn ông máu lạnh khét tiếng trong Hắc đạo.

Anh ta máu lạnh đến nỗi giết đi những người cầm quyền là họ hàng mình để nắm giữ Tề Gia.

- Tôi sẽ cẩn thận.

Tần Vô Song tất nhiên biết chuyện này chỉ là Tề Thiên Mặc không dễ đối phó.

- Ting ting điện thoại của Tần Vô Song kêu lên.

- Chuyện gì, nói nhanh.

Cô cất giọng lạnh lẽo.

- Ngày mai có vũ hội của Lâm gia con thay mặt ta đi.

Tần Vô Song liền nhớ Trình Tâm có nhắc đến bữa tiệc này.

Lâm gia cũng coi là có dính líu đến Hắc Đạo nên cô chắc có thể người của Tề gia sẽ đến.

- Được thôi, ông sai người đưa thiệp mời đây..

Tần Hải kinh ngạc tưởng rằng cô sẽ từ chối, ai dè cô lại đồng ý, Tần Vô Song dễ mắc mồi hoen ông ta nghĩ.

- Được con đưa địa chỉ nhà ra chú sẽ sai người đưa tận tay con.

- Khu Nam Giang.

Chú đến đó sẽ có người ra nhận.

Tần Hải bất ngờ, Tần Vô Song lại có biệt thự ở khu Nam Giang, phải biết mỗi căn biệt thự ở nơi đó có giá hàng chục triệu NDT.

Sao con nhỏ đó lại ở được nơi xa xỉ đó chứ.

Nói xong Tần Vô Song cúp điện thoại.

Xem ra lại phải tốn thêm thời gian mua lễ phục rồi.

Trung tâm thương mại.

- Kính chào quý khách.

Tần Vô Song chọn tùy ý một cửa hàng nào đó trông khá ổn.

- Kiera, chiếc váy này hợp với cô đấy, cái này, cái này,..

Lucios, cất giọng cảm thán, trời sinh Tần Vô Song có gương mặt và dáng người cân đối nên bất cứ lễ phục nào mặc lên người cô đều trở nên tuyệt đẹp.

Tần Vô Song không có hứng thú với lễ phục vì cô là sát thủ nên hay mặc croptop với quần đùi hay đại khái gì đó, vậy nên cũng không có khái niệm váy đầm.

Phedra nhìn trúng một bộ lễ phục màu đỏ rực quây ngực.

đính những hạt kim cương kích cỡ nhỏ nhìn đẹp mà không bị chói mắt.

- Ô, vị tiểu thư này quả nhiên có con mắt tinh tường.

Bộ lễ phục này của chúng tôi là do nhà thiết kế Ellas tạo nên đó ạ..

Chương 7: 7: Bữa Tiệc

Vô Song cậu nhìn xem bộ lễ phục này rất hợp với cậu.

Phedra cất tiếng cảm thán.

- Vị tiểu thư này bộ lễ phục này của chúng tôi chỉ có duy nhất một bộ.

- Xin tiểu thư vào đây để mặc lễ phục.

Dưới lời cổ vũ phấn khích của nhân viên và Phedra, Tần Vô Song đi vô phòng thử quần áo.

- Ôi ! Vị tiểu thư này mặc lên thật đẹp !

- Bộ lễ phục này rất hợp với tiểu thư !

Nhân viên cửa hàng cất lời khen ngợi.

- Kiera, bộ này hợp với cậu đó.

Mắt nhìn của Phedra rất tốt.

- Tất nhiên Phedra tớ là ai chứ ! Tớ chọn váy cho Vô Song thì tất nhiên cậu ấy mặc sẽ đẹp.

Phedra được Lucios khen mũi vênh lên tận trần nhà.

Ánh mắt hài lòng nhìn Tần Vô Song đứng trước gương cùng bộ lễ phục điểm lệ thanh thoát.

- Lấy bộ này đi.

Tần Vô Song không nói nhiều liền quyết định lấy bộ lễ phục này.

- A, Tiểu thư đợi chúng tôi một chút.

- Vì bộ lễ phục này không thuộc quyền sở hữu của chúng tôi mà do Ellas nên khi bán cần phải có sự đồng ý của ngài ấy.

Nhân viên của hàng giải thích.

- Nè Vô Song, cái tên Ellas đó nghe lạ quá.

Cậu nghe bao giờ chưa.

- Chưa.

Tần Vô Song lắc đầu nói.

Mặc dù cô có cảm giác có gì đó sai sai.

Một lát sau.

- Để ba vị chờ lâu rồi, Ellas tới đây.

Một nhân viên nữ bước vào cùng một người đàn ông tóc vàng.

- Ô, Kie thủ lĩnh Phe thủ lĩnh Lucios thủ lĩnh, ba người sao làm gì ở đây vậy~

Một giọng nói đàn ông vang lên nhưng lại nghe rất yếu điệu mềm mại.

- Ô tôi bảo ai có thể thiết kế ra bộ váy như thế này thì ra là Allex hả. Lucios nói, cậu ta vẫn cảm thấy rợn người mỗi khi nghe giọng của Allex vang lên.

- Trên đời này có ai có thể làm ra một bộ váy đẹp như tôi chứ !

- Được rồi mà sao ba người các cậu lại ở đây.

Allex trở lại nghiêm túc, cung kính nói.

- Có việc như cậu thấy đấy.

Lucios nhìn qua Tần Vô Song đang mặc bộ váy đỏ ngời đó.

- Kie thủ lĩnh ! Bộ váy này của tôi cô hài lòng chứ ?

Allex hiểu chuyện quay sang Tần Vô Song cười nói.

Gương mặt cực kì tự đắc xem xét từ trên xuống dưới.

- Tạm được.

Tần Vô Song vốn không thích rườm rà nhưng bộ lễ phục này của Allex rất đơn giản, khá hợp ý cô.

- Cô thích là được.

Allex đáp.

Những nhân viên cửa hàng nhìn nhau khó hiểu.

- Allex ngài quen ba vị này sao ?

Một nhân viên tò mò hỏi quay sang nhỏ giọng hỏi.

- Khách quý đó cô liệu làm việc cho tốt.

Mấy nhân viên ngạc nhiên, họ biết Ellas rất khó tính và không dễ gì mà bán tác phẩm của anh ta được, mà ba người lại có thể khiến cho anh ta cung kính như vậy.

- A đúng rồi, bữa tiệc ngày mốt tớ sẽ đi cùng cậu.

Phedra nói.

- Ừm, đi một mình đến bữa tiệc nhàm chán đó thêm cậu cũng vui.

Tần Vô Song nhạt nhẽo đồng ý, cô lướt qua vết sẹo nhỏ trên vai đã được che giấu đi bởi lớp da giả.

- Vậy tớ cũng chọn lễ phục.

- Tôi có bộ này rất hợp với cô đó...

Sau khi chọn váy và mua ít vật dụng xong thì Alex chủ động mời cơm.

Tại nhà hàng.

- Các cậu tới đây làm nhiệm vụ gì vậy ?

Alex cất tiếng hỏi trước.

- Tề gia.

- Atrix để các cậu làm ư, cậu ta bận lắm nhì !

Lucios chỉ nói hai từ mà có thể làm cho mặt của Alex chấn động không ít.

.....

- Phedra chúng ta đi thôi.

Tần Vô Song thân mặc lễ phục đứng chờ Phedra.

- Vô Song, đợi chút nữa.

- Cậu nhanh lên, tớ để cậu ở lại nha.

- Nè cậu,..

Chiếc Mer đen sang trọng dừng lại ở trước cửa lớn dát vàng của Khách sạn Diêm Hải.

Tần Hải biết Tần Vô Song sẽ tới nên đã đợi từ trước.

Thấy từ trên xe bước xuống không chỉ có mình Tần Vô Song mà còn có thêm một người phụ nữ nữa nên mặt ông ta thoáng qua vẻ bất mãn.

- Vô Song, cô ta là ai vậy ?

Ông ta nhìn qua gương mặt lai tây của Phedra, không tìm được khó chịu trong lời nói.

- Bạn tôi.

Câu trả lời lạnh lẽo của Tần Vô Song khiến Tần Hải khó chịu.

Nhưng vì có việc cần cô nên ông ta đành phải nhẫn nhịn.

- Thôi đã đến rồi thì vào nhanh thôi

Tần Hải nghĩ Phedra chỉ là tiểu thư nhỏ thôi vì ông ta chưa thấy có tiểu thư nhà giàu nào mặt có nét lai cả.

Đến lúc Phedra đưa thiệp mời danh dự ra thì Tần Hải trợn tròn mắt, tấm thiệp này không dễ gì có được bởi vì buổi dạ hội này không chỉ có những doanh nhân mà có dính líu đến Hắc đạo nữa.

Ông ta thầm đoán Phedra có thân phận không đơn giản, Tần Vô Song này không ngờ lại bám được chân lớn rồi.

Cửa vừa mở, Tần Vô Song bước vào, bộ lễ phục rực rỡ điểm lệ trên người làm cho khí chất tao nhã và quý tộc của cô dường như làm cho tất cả người trong đại sảnh đều ngược mắt dõi theo.

Phedra cũng không kém, khi cô đi đến bên cạnh Tần Vô Song thì có một số người trong Hắc đạo nhận ra, nhưng ánh mắt thể như muốn giết người của cô và Tần Vô Song đều khiến cho lời chuẩn bị nói của họ nghẹn lại dưới cuống họng.

- Để ta dẫn con đi gặp một số người, coi như tiện thể làm quen.

Tần Hải nói đầy ẩn ý, sau đó quay sang nhìn Phedra đứng ở bên cạnh.

Ánh mắt ông ta quét qua gương mặt đăm vị lạnh lẽo của Phedra sau đó thầm rét buốt..

Chương 8: 8: Bữa Tiệc 2

Tần Vô Song trao đổi ánh mắt với Phedra, cô nhanh nhẹn hiểu ý liền tránh đi chỗ khác.

Tần Hải dắt Tần Vô Song tới một chỗ đầy đàn ông đứng đó. Có người trong số họ là Hắc đạo của nước B đã nhận ra cô.

- Kie....

Chưa nói tiếp thì bị ánh mắt dọa người của Tần Vô Song nhắm trúng.

Anh ta liền im bặt và bắt đầu cảm thấy ớn lạnh.

- Haha giới thiệu với mọi người chút, đây là cháu gái tôi con gái của Tần Hạ, tên Tần Vô Song.

- Vô Song đây là Vương tổng, Quan tổng, Lý chủ quản.

- Chào các vị.

Vương tổng Vương Quách Kỳ nhận ra đây là cô gái mà Tần Hải đã nhắc tới, hần nhìn Tần Vô Song tỏ ra thèm thường.

.....

- Tần tiểu thư, cô uống với tôi một ly nhé.

Nói xong hần ngoắc tay với một nhân viên nữ, hần đã sắp xếp hết nên cô nhân viên đưa ly rượu cho Tần Vô Song.

Vương Quách Kỳ nhìn cô nhấp một hớp rượu đỏ mà thấy phẫn khích.

Tần Vô Song chả lẽ lại không biết hần ta và Tần Hải đã mưu hèn kế bẩn gì sao, Ha.

- Xin lỗi các vị, tôi thấy hơi nhức đầu xin phép.

Ngữ điệu lạnh lùng của Tần Vô Song khiến cho người già đời như Quan tổng cũng cảm thấy áp bức.

Vương Quách Kỳ nháy mắt với cô nhân viên.

Cô ta liền chạy lại đỡ Tần Vô Song.

- Vị tiểu thư này có vẻ cô đã mệt rồi, khách sạn của chúng tôi có sắp xếp phòng nghỉ, mời cô đi theo tôi.

- Được.

Nhân viên đỡ Tần Vô Song đi lên phòng.

- Ha trách ai bây giờ chỉ trách cô xui xẻo lại bị Vương tổng nhìn trúng.

Cô nhân viên cười khinh miệt đưa Tần Vô Song vào căn phòng tối.

- Ô, cô đi chậm thế.

Tần Vô Song bất ngờ cất tiếng nói.

- Cô cái.....

Chưa kịp nói tiếp thì ả nhân viên đã bị Tần Vô Song một tay quật xuống, ngất đi.

Cô đưa ả nhân viên vào phòng đã chuẩn bị sẵn, ha gậy ông đập lưng ông.

Xong việc Tần Vô Song Chạy nhanh vào chỗ rửa tay cố nôn hết rượu ra.

Nhưng hiệu quả của thuốc quá mạnh khiến mặt cô đỏ lên.

Tần Vô Song lập tức chạy đi tìm Phedra nhưng cô cảm thấy chóng mặt nên đã đâm vào thứ gì đó.

- Rầm

- Ôi..

Tề Thiên Mặc đứng đó mặc cô bám víu.

Anh lại không cảm thấy cô rất bản cứ để cô chạm vào người mình như vậy.

Trác Nhiên đứng cạnh thấy một màn như vậy liền hết hồn.

- Này..

anh giúp tôi..Ha..

- Phiền anh đưa...!tôi đi.....

Tần Vô Song đỏ mặt lên cảm thấy cơ thể cô rất nóng.

Tề Thiên Mặc cảm thấy cô chắc bị trúng thuốc rồi.

- Gia chủ, có cần đưa người này ra chỗ khác không.

- Không cần đi theo tôi

Tề Thiên Mặc trả lời.

Ôm Tần Vô Song về phòng mình.

Trác Nhiên thấy cảnh tượng đó thì miệng rơi xuống đất, anh ta nghĩ thầm: Gia chủ nở hoa rồi.

(cây vạn tuế thương hiệu Tề Thiên Mặc)

Anh ném cô xuống giường, quay đi định lấy nước thì bị cô nắm áo liền té xuống giường.

Anh thấy cảm giác này rất lạ.

Muốn mà không muốn.

Cô gái trước mặt khiến anh không những không bản mà còn khiến anh muốn cô.

- Ha...anh giúp..

giúp tôi với.....

- Cô nằm yên đó tôi sẽ lấy nước để cô ngâm.

- Tôi...!tôi không...!tôi không..

Tần Vô Song khó chịu như cảm thấy đang bị thiêu sống vậy.

Cô luồn tay ôm người đàn ông trước mặt mình.

Mặt dán vào lồng ngực anh ta.

- Này cô, cô biết cô đang làm gì không ?

Tề Thiên Mặc cười bí hiểm, gương mặt điển trai của anh ta ẩn hiện dưới ánh trăng mờ xuyên qua cửa sổ.

- Ha..tôi không chịu nổi nữa.

Dứt lời Tần Vô Song cởi áo anh ra.

- Cô gái, là cô khiêu khích tôi trước đó.

Lúc này anh chỉ muốn cô, hơi thở của cô thôi cũng làm anh loạn lên.

Tề Thiên Mặc cúi đầu hôn cô, cánh môi mỏng của Tần Vô Song bất chợt bị môi của anh nhàu nát.

Chiếc váy đỏ rực làm cô trông quyến rũ hơn.

Anh luồn tay xé rách vạt váy đó.

Da thịt của cô hiện lên trước mắt anh, điều khiến anh ngạc nhiên là trên người cô có những vết sẹo đáng sợ.

Cô từ năm 17 tuổi phải tự nuôi sống bản thân mình bằng cái nghề sát thủ này, trải qua huấn luyện trên người cô đầy những vết thương xếp chồng lên nhau.

Trong căn phòng giờ chỉ còn tiếng thở của hai người.

Ánh trăng nhỏ chiếu vào làm cho không khí thêm huyền ảo.

Giai điệu nhịp nhàng của hai người cứ thế suốt đêm.

.....

- Ôi, gì vậy..

Tần Vô Song thức dậy cảm thấy cơ thể đau nhức lại phát hiện mình đang không mặc gì nằm trong chăn.

Lại càng bất ngờ hơn khi thấy gương mặt anh tuấn của người đàn ông nằm cạnh mình.

Đang loay hoay không hiểu chuyện thì Tề Thiên Mặc bị tiếng động của cô làm cho thức giấc.

- Cô tỉnh rồi à ?

Giọng điệu thản nhiên như chưa có chuyện gì xảy ra vậy..

Chương 9: 9: Là Cô Chủ Động

Anh là ai vậy sao lại nằm cạnh tôi ?

Tần Vô Song cất giọng run run, đầu đau như búa bổ, chắc là do tác dụng phụ của thuốc để lại.

- Chuyện hôm qua coi như chưa có gì đi.

Tần Vô Song ném cho anh một câu rồi đứng dậy. Cô thấy trên ghế gần đó có một cái túi chứa quần áo.

Cô lấy mặc rồi đi đến cửa.

- Này cô tính làm tôi xong để tôi lại ư.

Tề Thiên Mặc dựa vào đầu giường nói, mái tóc đen che trán anh phát phơ làm cho gương mặt của anh càng thêm quyến rũ.

- Anh muốn thế nào.

- Tên

- Nếu như có ngày gặp lại thì tôi sẽ nói cho anh biết.

Tần Vô Song nghĩ cái thủ đô này rộng lớn như thế thì khả năng gặp lại anh ta là 0% .

Tề Thiên Mặc nhìn Tần Vô Song đi khỏi phòng, cũng không quan tâm mấy.

Khi vừa đứng dậy thì vết máu đỏ trên ga trải giường khiến anh bất ngờ.

Không ngờ cô ấy còn.....

Tần Vô Song cảm thấy người đau nhức chân cô muốn mềm nhũn ra nếu không phải sức của cô gấp 2 lần phụ nữ bình thường chắc cô ngồi sụp ngay.

- Không biết cái tên mắt xanh đó đã làm bao nhiêu lần nữa.

Tần Vô Song không nghĩ ngợi nữa.

Hôm qua cô không mang theo điện thoại mà Phedra không tìm được

cô chắc lo lắng.

Cô đến quầy tiếp tân gọi điện cho Phedra đến đón cô.

Chiếc Audi đen dừng trước cửa khách sạn.

- Kiera, tối hôm qua cậu biến mất đột ngột làm tớ lo chết đi được.

- Tớ là Kiera mà ai đụng vào tớ được chứ!

Tần Vô Song cười nói.

Phedra bỗng liếc qua cổ cô, thấy vết đỏ liền trợn mắt.

- Vô Song trên cổ cậu có vết gì này.

Tần Vô Song bất ngờ theo phản xạ lấy tay che đi né tránh nói.

- Không có gì đâu vết xước thôi.

- Không không đây rõ ràng là vết hôn.

Nói mau tối qua cậu đi đâu, với ai.

Phedra dò hỏi, trong lòng vui vẻ vì cuối cùng Tần Vô Song của nở hoa.

- Không cậu đừng hiểu lầm, chúng ta đi ăn sáng đi tớ đói lắm.

Tần Vô Song nói sang chuyện khác, Phedra biết không thể cạy miệng cô được liền thở dài.

.....

- Ngày mai chúng ta sẽ đi gặp Tề Gia.

Vì Tề Thiên Mặc có thân phận đặc biệt nên mọi người sẽ không gọi tên anh trực tiếp mà gọi là Tề Gia.

- Được, hôm nay tớ mệt lắm cậu đừng làm phiền tớ.

- Phedra đại khái biết chuyện gì nên rất hiểu chuyện gật đầu.

.....

Ngày hôm sau

Ba xe ô tô chạy đến cổng Tề gia, chiếc Maybach dẫn đầu hai chiếc Audi dân dụng theo sau.

Ba chiếc xe từ từ tiến vào khuôn viên Tề gia.

Tần Vô Song Phedra và Lucios bước xuống từ chiếc Maybach.

Tề Thiên Mặc nhìn từ cửa sổ sát đất quan sát phía dưới, hình ảnh quen thuộc khiến anh ta nghi ngờ.

Không hổ là Tề gia cái biệt thự này cũng gấp 3 lần cái mà Tần Vô

Song và Phedra đang ở.

Kiến trúc của nó rất tráng lệ mà không gây lóa mắt rất đẹp.

- Ba thủ lĩnh xin đợi chút, Gia chủ của chúng tôi sẽ đến ngay.

Một người làm vừa tiếp khách vừa nói.

- Không cần vội.

Tề Thiên Mặc mặc áo sơ mi bước từ cầu thang dài đi xuống, dáng người cộng thêm gương mặt điển trai khiến cả ba người nhất là Tần Vô Song bất ngờ thậm chí là khiếp sợ.

Họ cứ tưởng Tề gia trong lời đồn kia phải là lão già 40,50 cơ chứ không phải một người đàn ông trẻ như thế này.

Trái đất này tròn vậy ư.

Sao anh ta lại ở đây, chả lẽ....

Suy nghĩ của Tần Vô Song bị cắt đứt bởi tiếng nói của Tề Thiên Mặc

- Lại gặp nhau rồi.

Giờ cô cho tôi biết tên được không ?

Câu này giống như ra lệnh hơn là hỏi.

Tần Vô Song ngồi bất động trên ghế, gương mặt Hồng hào của cô trở nên trắng bệch khiến Lucios và Phedra cảm thấy khó hiểu.

- Kiera cậu không sao chứ ?

- Kiera cô sao vậy?

Phedra và Lucios hỏi.

Lời này lọt vào tai của Tề Thiên Mặc.

- Ô vậy cô là Kie thủ lĩnh trong lời đồn đó sao, đây có được xem là chính thức gặp mặt không nhỉ, chắc đêm....

- Anh im đi !

Tề Thiên Mặc đang cười nói là Tần Vô Song bỗng cất giọng lạnh lẽo.

Mặc dù cô không coi trọng nó nhưng đó là lần đầu tiên của cô, cô không muốn nó bị cướp đi như vậy..

Chương 10: 10: Tôi Không Muốn Chúng Ta Gặp Nhau Lần Nữa Đâu

Phedra và Lucios nghe thấy lời Tề Thiên Mặc nói hết sức rõ ràng, cả hai đều ngạc nhiên

Nhất là Phedra sáng hôm qua cô thấy Tần Vô Song mặc quần áo khác ra khỏi khách sạn trên cổ còn có vết hôn, chả lẽ Vô song cô ấy với Tề Gia..

Tần Vô Song cố nén nước mắt và cơn tức giận lại, đây là nhiệm vụ không thể để cô ảnh hưởng được.

Sau khi bình tĩnh lại cô nói.

- Tề Gia, anh cũng biết đây là việc công mà, chúng tôi tới đây để bàn chuyện công việc.

Giọng nói hết sức kìm nén.

- Được rồi.

Tề Thiên Mặc cũng không làm khó cô nữa.

Sau khi nói thỏa thuận hiệp ước, ba người chuẩn bị đi về thì Tần Vô Song bị Tề Thiên Mặc kéo lại.

- Ở lại tôi cần nói chuyện với cô chút.

- Các cậu đi trước đi, chút nữa tôi sẽ tự về.

- Kiera à.....!tớ biết rồi

Sau khi Lucios và Phedra cùng đám thuộc hạ đã đi.

- Anh muốn gì ?

Tần Vô Song cười khinh nói.

- Tôi muốn cô về Tề gia.

Tề Thiên Mặc cao ngạo ra lệnh.

- Ha dựa vào đâu chứ, Tề Gia đừng làm khó tôi, tôi là người của Deathwish tôi trung thành với họ, anh là Tề Gia lừng lẫy thì sao muốn giết tôi chắc

- Dựa vào đâu ư? dựa vào cô là đã là người của Tề Thiên Mặc tôi Tề Thiên Mặc nói đầy kiêu ngạo.
- Không chuyện ngày hôm qua là do sự cố, anh hãy xem như đó chỉ là trò chơi thôi đừng xem là thật.
Tần Vô Song nén cảm xúc nói.
- Đó là lần đầu tiên của cô.
Tề Thiên Mặc đắc ý nói.
- Không không anh không cần quan tâm tôi như thế nào đâu.
- Tôi cũng không muốn chúng ta gặp nhau thêm lần nữa đâu.
Dứt lời cô giật mạnh tay mình ra khỏi tay của Tề Thiên Mặc, đi ra khỏi Tề gia thì cô thấy họ vẫn còn ở đó, trong xe là Phedra và Lucios.
Vừa lên xe Phedra đã ôm lấy cô.
- Cậu không sao chứ ?
- Tên Tề Gia đó sao có thể bắt nạt cậu chứ.
Phedra đang chăm chú xem Tần Vô Song có bị thương không thì bỗng nhiên cô có cảm giác tay mình bị một chất lỏng ấm rơi trúng, cô ngược lên thấy Tần Vô Song đang khóc.
Đây là lần đầu tiên cô và Lucios thấy Kiera khóc, kể cả khi cô bị thương nặng hay đạn bắn trúng thì cô cũng không rơi một giọt nước mắt.
- Cậu, cậu đang buồn sao.
Phedra nhìn Tần Vô Song ngồi đó nước mắt rơi xuống thì luống cuống loạn cả lên.

Cô và Lucios chưa từng dỗ ai khóc cả nên thấy rất lo.

- Tớ không sao, chỉ muốn giải tỏa cảm xúc thôi.

Tần Vô Song lấy tay gạt nước mắt.

- Ngày mai sẽ chúng ta về nước .

Lucios nói.

-Cậu đưa tớ đến một nơi được không tớ cần có việc phải làm trước khi về nước.

.....

Tần gia

- con nhỏ Tần Vô Song đó đâu rồi.

Vương Quách Kì hét lên.

- Vương tống, Tần Vô Song con nhỏ đó thật sự không có ở đây mà.

Tần Hải run sợ thềm oán Tần Vô Song.

Đêm đó Vương Quách Kỳ tưởng người ở với ông ta đêm đó là Tần Vô Song nhưng khi tỉnh lại thì là một con ả nhân viên.

Điều này khiến ông tức điên lên.

- Tiêu thư đã về..

Rầm cửa chính Tần gia mở toang ra.

Tần Vô Song Phedra và Lucios bước vào, họ không biết nhiều về quá khứ của cô nhưng nếu có thể để cô căm ghét đến tận xương tủy thì chắc chắn chúng đã làm điều cô ấy hận đến cực điểm.

- Tần Vô Song nó về rồi.

Tần Hải thềm cười vì Vương Quách Kỳ không phải loại dễ chơi vì có xã hội đen chống lưng nên lần này Tần Vô Song chết chắc rồi

- Con tiện nhân Tần Vô Song kia mà dám lừa ông đây.

Vương Quách Kỳ hét lớn.

- Im miệng, Ông không phải người có thể tùy tiện đọc tên cô ấy.

- Ha dám nhóc vắt mũi chưa sạch như chúng mà dám ra lệnh cho tao ư, chúng mày lên cho tao.

Ông ta lệnh cho những tên thủ hạ của mình tiến lên.

- Ô đã ba ngày tôi chưa được giết người rồi, cho tôi khởi động gân cốt chút nào.

Phedra cười nham hiểm nói.

- Tôi cũng muốn.

Lucios lên tiếng phẫn khởi.

Đám thủ hạ của Vương Quách Kỳ cười khinh miệt.

Phedra tiến lên chỉ đánh bằng tay.

Lucios cũng vậy.

- Ôi kém cỏi quá đi thế này mà cũng đem theo để bảo vệ được.

Phedra cười nói.

Một tên thủ hạ bị đánh không phục liền rút dao ra định đâm Phedra thì bị cậu ta nắm được nhanh nhẹn xoay cánh tay bẻ ngang cổ mà giành được dao của hắn

- Haha, muốn đâm lên tôi sao, tôi là người các anh có thể đánh sao, ha

Phedra cầm con dao khua khua trước mặt tên thủ hạ bị cô đạp dưới chân, cô từ từ rạch từng vết trên cổ của hắn, máu chảy ra không ngừng khiến cho mọi người khiếp sợ.

Lucios đứng đó nói.

- Này chán quá đi, Phedra xử hắn luôn đi.

- Được thôi, anh muốn chết nhẹ nhàng không?

Phedra mỉm cười, gương mặt xinh đẹp đầy chết chóc nhìn tên thủ hạ

- Muốn muốn.

Hắn biết không thể nào thoát được nên tự biết điều xin được chết thanh thản.

Phedra nhanh nhẹn lấy khẩu súng từ trong sau dây thắt lưng.

bằng âm thanh vang lên và mùi thuốc súng tỏa ra khiến đám người Vương Quách Kỳ và Tần Hải sửng sò.

- Cô cô dùng súng ư đó là phạm pháp..

Chương 11: 11: Nước B

Đối với tôi không có cái gì gọi là phạm pháp cả.

Phedra nói.

- Tên mập này cậu muốn xử lí thay cậu không ?

Lucios nhìn Vương Quách Kỳ, con dao trong tay khua khua làm cho ông ta sợ líu lưỡi.

- Chúng mày biết tao là ...!ai không ? Chúng mày biết Yến bang chứ t là em trai của Yến bang chủ, chúng mày đụng vào tao thì anh ấy sẽ giết chúng mày.

Vương Quách Kỳ mặc dù sợ run người nhưng ông ta còn nhớ phía au mình là ai chúng nó sẽ không dám đụng vào ông đâu.

- Yến bang nào vậy ?

- Thừa thủ lĩnh, là Yến bang ở thuộc chi nhánh Rhinos.

Một thủ hạ thuộc khu vực nước C tiến lên tả lời.

- Cái tên Vương Quách Kỳ sao.

Vương Quách Kỳ nghe Lucios nhắc tới tên anh mình thì cười hét lớn.

- Haha chúng mày biết tao là ai rồi chứ mau thả tao ra thì ta sẽ kêu anh tao tha cho chúng mày..

- Mau gọi tên họ Vương tới đây.

Tần Vô Song cất tiếng lạnh lùng nói.

- Nhanh mau gọi anh trai tới để chúng biết đã đụng vào ai.

Vương Quách Kỳ vui như cún con gặp được xương

.....

Một lát sau, Vương Quách Kỳ dẫn theo thủ hạ của mình chạy tới.

Trong phòng khách, Lucios, Phedra và Tần Vô Song ngồi trên ghế nhìn cả nhà Tần Hải cũng như Vương Quách Kỳ run rẩy dưới sàn.

Vương Quách Kỳ thấy anh trai mình đến thì hùng hổ.

- Anh cứu em với, hãy đánh chết chúng để xả giận cho em.

Vương Quách Kỉ thấy một xác người dưới chân mình thì đá ra, nhìn em trai mình run rẩy ngồi trên sàn thì tức giận hét lớn.

- Ai dám đụng vào em trai của Vương Quách Kỉ này, chúng mày, lên cho tao.

- Tôi sẽ lên, nãy giờ cúnng chưa đánh ai.

Tần Vô Song bước lên nở nụ cười tà mị.

cùng lúc đó 4,5 tên thủ hạ của Vương Quách Kỉ đồng loạt xông lên.

- Rầm Á Hự..

Những tên thủ hạ bị Tần Vô Song quật ngã.

Bàn tay nắm lấy con dao của cô di chuyển nhanh nhẹn.

Rất nhanh những tên vừa mới tấn công cô khi nãy liền trở thành những cái xác nằm trên sàn.

gia đình Tần Hải nhất là Tần Tố Liên nhìn Tần Vô Song mà sợ không thốt ra tiếng, cô ta là quái vật ư.

- Kiera này cậu có vẻ ra tay hơi nhẹ nhỉ ?

Phedra nhìn những người nằm trên sàn thấy trông thật vô dụng.

Vương Quách Kỉ nghe đến chữ Kiera thì gương mặt hung dữ hồng hồng khi nãy hiện lên vẻ khiếp sợ.

- Cô cô, cô là Kie thủ lĩnh ư....

Sao lại là cô ta chứ nhắc đến Kie thủ lĩnh Kiera thì không ai trong hắc đạo không khiếp sợ, 19 tuổi chính thức là vị thủ lĩnh thứ 4 tối cao của Deathwish, giết người không chớp mắt sát thủ hàng đầu của tổ chức.

- Phedra , Lucios hẳn quên hai cậu rồi kìa !

- Ôi buồn quá đi tôi và Phedra hết thời rồi ư.

- Cậu nổi tiếng quá đó Kiera à.

Mặt của Vương Quách Kỉ tái mét, không chỉ có Kiera mà còn thêm cả Luc thủ lĩnh và Phe thủ lĩnh sao.

Trời ơi thành phần khủng bố tập trung ở đây sao vậy.

- Hiểu lầm, tất cả là hiểu lầm thôi ba vị thủ lĩnh chớ nổi giận, chẳng em ngu ngốc này của tôi nó điên rồi mới chọc phải Kie thủ lĩnh.

Vương Quách Kỉ thấy anh trai mình khép nép trước ba tên đó thì hét

lớn.

- Anh sao anh không đòi lại công bằng cho em chứ, anh phải đánh chết con tiện nhân Tần Vô Song này chứ.

- Im miệng, tên ngu này, mà biết đây là ai không đó là 3 vị thủ lĩnh của Deathwish đó

Vương Quách Kỉ nói lớn.

Mặt của gia đình Tần Hải và Vương Quách Kỉ lập tức sững sờ.

Trong hắc đạo không ai không biết đến Deathwish của nước B. Vương Quách Kỉ mặt đen như đất nồi, làm sao ông ta có thể biết được ba người trước mặt ông ta là người của Deathwish được chứ.

- Ba vị thủ lĩnh, xin..xin hãy tha cho kẻ ngu dốt là tôi đây, tôi thật sự sai rồi,....

Ông ta quỳ trên mặt đất hướng nhìn Tần Vô Song cầu xin.

- Ô, ngày đó sao ông không cảm thấy mình sai đi, nếu như lúc đó không có..

thì tôi đã không còn đứng đây đâu.

Tần Vô Song đang nói nhưng khựng lại.

- Kiera tôi không phải là người mà các người có thể hại xong xin lỗi.

Nói dứt câu, Tần Vô Song thao tác nhanh chóng rút ra khẩu CZ 75 không chần chừ một giây từ xa nhắm thẳng vào trán của Vương Quách Kỉ.

Vương Quách Kỉ mặc dù không phục nhưng vẫn do em trai ông ta đụng đến người ta trước hơn nữa lại là còn ba ác ma này nên ông ta chỉ biết ra lệnh dọn xác rồi rút về.

- Không lệch một cen nào, cậu có vẻ vẫn nương tay với ông ta nhỉ.

Phedra nói, cô cảm thấy ông ta chết ngay như vậy quá hời.

- Nể mặt Rhinos.

- Ôi cái tổ chức đó à, có cần tôi truyền lời không.

Lucios thờ ơ nói.

- Không cần phí lời. Mục đích tới tới đây không phải giết ông ta.

Tần Vô Song quay ra nhìn ba người Tần Hải.

- giao tro cốt ba mẹ tôi đâu các người mau giao ra đây, tôi không có

kiên nhẫn đầu..

Chương 12: 12: Nước B 2

Ba, người mau giao đồ cho cô ta đi không cô ta sẽ giết gia đình chúng ta mất.

Tần Tố Liên sợ hãi thì thầm với Tần Hải.

- Được, được tôi sẽ sai người đi lấy.

- Không cần, ông nói vị trí tôi tự đi.

Tần Vô Song nhìn ông ta đe dọa.

- Ở phòng thứ ba góc cầu thang bên trái, tróng cái tủ gỗ màu nâu có hai hộp tro và di vật của cha mẹ cô.

Tần Vô Song đi ltheo như những gì Tần Hải chỉ dẫn.

Mở hộc tủ ra, cô liền thấy hai hũ tro của cha mẹ cô, bên cạnh là sợi dây chuyền màu kí hiệu màu vàng, sợi dây này cô thấy mẹ luôn đeo bên người nâng niu nó như báu vật, khi bà sắp mất chính tay bà đã đem sợi dây này đưa cô.

ngoài sợi dây thì chỉ còn một số ảnh của cha mẹ cô..

Khi cô xuống sảnh thì thấy Phedra và Lucios trông có vẻ hấp tấp.

- Kiera, Atrix gọi chúng ta về gấp.

Lucios và Phedra nhìn màn hình chiếc điện thoại.

- Vô Song cậu nói với anh ấy đi.

Phedra lo lắng nói.

Tần Vô Song nhìn vào điện thoại, gương mặt lai tây của Atrix hiện lên.

- Kiera có nhiệm vụ gấp em mau cùng mọi người quay về, anh đã cho trực thăng đến nước C rồi hiện tại phát vị trí trực thăng sẽ đến đó, tốt nhất em nên tìm một khu vực trống để tiện đáp.

Tần Vô Song gật đầu, quay sang nhìn Phedra và Lucios nói

- Cảnh căn biệt thự này có khu đất trống chúng ta đi đến đó đi.

Phedra cậu phát tín hiệu để họ nhận đường.

Nói xong Phedra lấy điện thoại vệ tinh ra phát tín hiệu.

Ba người chạy đến khu đất trống bên cạnh vì nhà Tần gia ở gần núi nên rất vắng vẻ có nhiều đất để trống nên có thể để trực thăng đáp được.

Họ dặn dò thủ hạ vài câu rồi chuẩn bị.

Ngay khi sắp xếp mọi thứ xong xuôi thì cùng lúc chiếc trực thăng chiến đấu đáp xuống.

Một người đàn ông bước xuống cung kính cúi đầu.

- Ba vị thủ lĩnh tình hình đại khái là như thế nào khi lên đó tôi sẽ nói giờ xin mặc vào áo khoác của tổ chức.

Khi bất cứ một thành viên hay thủ lĩnh khi thực hiện nhiệm vụ trên không thì phải mặc đồ của tổ chức để khi mượn đường hàng không sẽ không bị cản bởi lực lượng bảo vệ trên không.

Phedra Lucios và Tần Vô Song khoác lên mình chiếc áo màu đen khắc kí hiệu của Deathwish bước lên trực thăng, cảnh tượng này đã bị ba người nhà Tần Hải trông thấy, họ thầm cảm thán rồi cuộc Tần Vô Song đã sinh sống thế nào ở nước ngoài 5 năm vậy..

- Ôi chúng ta đã bay suốt 7 giờ rồi tởm mệt chết đi được.

Phedra cảm thấy như thân thể của cô sắp rớt ra vậy, điều duy nhất cô muốn bây giờ ngủ một giấc.

- Không phải mình cậu muốn nghỉ ngơi đâu, tởm đã bay từ Châu Phi về để giúp các cậu đó hai chuyến đó tởm mệt hơn các cậu, tởm sẽ nghỉ trước hai cậu đi gặp Atrix đi.

Lucios oán thán nói.

- Anh ấy nói có việc gấp, chúng ta đi nhanh thôi, tởm cũng cảm thấy mệt chết được.

Tần Vô Song nói, cô cũng mệt lắm chứ, sau việc đó thân thể của cô vẫn còn đang nhức chết được.

khi đánh nhau với bọn thủ hạ kia thì bọn chúng rất yếu nên cô có thể dễ dàng đánh thắng.

Hai người nọ không chống lại được lời nói của Tần Vô Song đành ngoan ngoãn đi cùng cô đến trụ sở của Deathwish.

- Atrix có chuyện gì gấp vậy ?

Tần Vô Song đi đến trước bàn làm việc của Atrix, anh ta đã làm việc suốt 2 ngày 2 đêm.

Anh nhìn Tần Vô Song, day day huyết thái dương, tháo kính xuống.

- Lô hàng xảy ra vấn đề rồi !

Từng chữ nói thể hiện tâm trạng của Atrix lúc này.

Anh đau đầu khi những báo cáo về chuyện chuyển hàng đó.

- Lô hàng đó đã được vận chuyển cẩn mật nhất có thể , đã xảy ra chuyện gì ?

Tần Vô Song thấy rất lạ.

Lucios và Phedra nhìn nhau khó hiểu lô hàng đó rất quan trọng, dạo gần đây tổ chức đang cho người nghiên cứu một loại thuốc nổ mới, chuyển hàng đó chính là những nguyên liệu cũng như vật dụng cần cho việc nghiên cứu.

Nó được tổ chức vận chuyển âm thầm hầu như chỉ có những người cấp cao có thể biết .

- Bị Tề gia "giữ" rồi, chúng ta vì để có thể đưa chúng về nhanh nhất nên dùng đường hàng không, khi vô đến tuyến đường của chúng thì bị giữ lại.

Atrix nói.

- Sao có thể, chúng ta đã yêu cầu Tề gia đáp ứng mở đường sao họ có thể lật lọng.

Khi nhắc đến Tề gia, tâm trạng vốn đã cố dìm đi của Tần Vô Song lại bùng lên, cô thầm oán rứt cuộc anh ta muốn gì cơ chứ!.

Chương 13: 13: Tề Thiên Mặc

Sao anh ta cứ phải nổi điên lên gây chuyện vậy.

Tần Vô Song trước giờ luôn điềm tĩnh, bỗng nhiên cất tiếng ai oán.

- Đây, Dra cô không nghĩ tên Tề Gia đó đang cố làm khó Kiera chứ.

- Do hắn đụng tới Kiera trước, cô ấy chỉ là người bị hại, cái tên đó đúng thật ăn xong rồi còn muốn cả người.

- Haiz sao Kie cô ấy chọc trúng Tề Gia chứ, cái tên máu lạnh đó.

- Lu anh không nhìn sao, mặc dù ghét Tề Gia thật nhưng không phải chỉ có hắn mới xứng với Kiera nhà chúng ta, phải không?

- Ừm với cái nhan sắc đó chỉ xứng với Kie của chúng ta.

Phedra và Lucios thì thầm rồi gật gù với nhau.

- Cái tên Tề Gia đó đang ở đâu tôi cần gặp hắn.

Tần Vô Song lúc này rất mệt và chóng mặt nhưng vẫn muốn làm rõ chuyện giữa cô và anh ta không liên quan đến tổ chức.

Lúc này ở nước B là buổi tối.

- Kiera, em ăn chút gì đi rồi chúng ta sẽ đi gặp Tề gia, bệnh của em.....

- Không cần em sẽ tự mình đi gặp hắn.

Sòng bạc.

- Gia chủ..

- Bên lô hàng kia sao rồi.

- Nó vẫn đang bị tạm giữ.

- Được rồi.

Nói xong anh nhếch khóe môi.

Để tôi xem cô làm sao đưa được lô hàng này về.

- Gia chủ có một người muốn gặp ngài.

Tề Thiên Mặc khẽ gật đầu.

- Tề Gia anh này muốn như thế nào?

Tần Vô Song tiến vào nhìn anh ta nhàn nhã ngồi trên ghế thì rất bực bội.

- Người của tổ chức cô tự ý xâm phạm đường hàng không của Tề gia .

- Chúng ta đã nói rõ ràng rồi, cũng đồng ý để chúng ta tiến vào rồi sao.

- Từ lúc cô từ chối điều kiện kia của tôi thì coi như chuyện đó trở nên vô hiệu.

Tề Thiên Mặc lên tiếng khiêu khích cô rồi uống cạn ly rượu trong tay.

- Anh muốn thế nào ngoại trừ việc đó tôi sẽ làm bất cứ việc gì.

- Vậy cô qua đây.

Tần Vô Song mặc dù không muốn như nghĩ lại chuyện này do cô mà ra nên đành phải chấp nhận tiến tới.

- Uống ly rượu này đi.

Tửu lượng của Tần Vô Song trước giờ rất tốt, nên một ly rượu cũng không hạ được cô.

Cô một hơi cạn sạch ly rượu Tề Thiên Mặc đưa.

Trong bụng có cảm giác rất nóng rát, cô quên là từ trưa hôm qua cô chưa ăn gì nên chắc bệnh đau dạ dày lại tái phát rồi, lại uống thêm rượu nữa nên cảm giác rất khó chịu.

Cô cố nén không cho những cảm xúc của mình hiện trên gương mặt.

Tề Thiên Mặc thấy tửu lượng của cô rất tốt liền nói.

- Nếu cô đỡ được ba ly này của tôi thì lô hàng này tôi sẽ trả lại, đồng ý chứ ?

Trác Nhiên đứng cạnh trợn mắt nhìn, trước giờ Gia chủ của anh chỉ có làm chứ không hỏi.

Tần Vô Song cố gắng cố hết sức để uống ba ly rượu mạnh Tề Thiên Mặc đưa tới.

- Không ngờ Kie thủ lĩnh lại có tửu lượng tốt đến vậy !

Tề Thiên Mặc nói, anh tưởng cô sẽ bỏ về chứ không phải ngồi đây uống hết rượu này.

- Tề Gia..., anh hài lòng rồi...Khụ.khụ

Chưa nói hết câu, Tần Vô Song ho hai tiếng, có vệt máu chảy từ

khỏe miêng cô.

Sức khỏe cô từ trước rất yếu, khi về Deathwish cô trải huấn luyện và bị thương rất nhiều nên cô dần quen và cải thiện sức khỏe nhưng bệnh đau dạ dày vẫn chưa tốt lên được vậy nên Atrix có nhắc mà cô không để ý.

Tần Vô Song cảm thấy bụng nóng rát, cô có thể chịu được bất cứ nỗi đau nào chỉ ngoại trừ đau dạ dày.

- Hự...!Tề Gia tôi đã làm theo lời anh nói, giờ anh có thể trả lô hàng đó..

được chứ ?

Khụ khụ.

Tần Vô Song lại họ ra máu.

Tề Thiên Mặc thấy vậy mặc dù chưa thỏa mãn nhưng anh vẫn mềm lòng gật đầu.

- Vậy tôi...!đi đây.

- Cô....

Tần Vô Song gạt tay anh ta chạng vạng đi ra phía cửa.

- Tôi mong việc riêng của tôi và anh không liên quan đến tổ chức.

Cô nói lời cuối rồi biến mất.

Thật ra lần này Tề Thiên Mặc cũng không hoàn toàn vì Tần Vô Song, với tư cách nhà sản xuất vũ khí thì anh khá không thích việc ai đó không phải trong ngành nhúng tay vào sản xuất vũ khí hơn nữa còn định tranh giành khu vực Châu Phi với anh..

Chương 14: Chương 14

Tần Vô Song bước ra cửa của sòng bạc thì thấy Phedra đã đứng chờ mình ở đó.

Cô bước vào trong xe, Phedra đã nhìn thấy vết máu ở khoe miệng thì liền giật mình.

- Kiera anh ta động tay với cậu sao ?

Tần vô Song nhìn Phedra.

- Cậu nghĩ anh ta lấy lí do gì để ra tay với tớ.

- Cũng đúng, anh ta sẽ không hèn tới như vậy đâu.

- Phedra, chạy về biệt thự của tớ nhanh lên.

Tần Vô Song gắng gượng nói.

Phedra nhìn cô ôm bụng thì đại khái biết được chắc dạ dày của cô lại đau rồi.

- Nay làm sao đi vào thì ổn mà đi ra lại bất ổn thế này.

Anh ta bắt cậu uống rượu đúng không?

Cô ngửi thấy mùi rượu trên người cô liền nhớ lại hình như cô chưa ăn gì từ lúc về nước cả.

Sở dĩ Kiera có biệt thự riêng do ngoài làm sát thủ chém chém giết giết thì cô còn mở một chuỗi nhỏ tiệm hoa và nhà hàng, đó là mong ước của mẹ cô khi còn sống, bà ấy rất thích hoa nên Tần Vô Song thực hiện mong ước đó của bà.

Phedra đỡ Kiera nằm lên giường.

- Để tớ gọi Ellen tới.

Ellen là bác sĩ riêng của gia đình Phedra và cũng là người bạn của họ.

Anh ta rất giỏi và cũng rất hiểu bệnh tình của Tần Vô Song.

- Không cần phiền tới anh ấy, cậu lấy trong tủ đầu giường của tớ có thuốc đó.

- Cậu uống rượu mạnh như vậy còn chưa ăn gì, dạ dày chưa rút khỏi bụng cậu là may rồi để Ellen tới tớ yên tâm hơn.

Tần Vô Song cũng không muốn nói, cô mà nói thêm lần nữa chắc thổ huyết luôn mất.

Một lát sau, Ellen xách đồ dùng chạy tới.

- Này bà cô, đã bị đau dạ dày nặng mà vẫn uống rượu sao, thật hết nói nổi cô mà.

Dạ dày của cô loét rồi, thời gian này bớt uống rượu ăn đồ cay nóng... Ellen nói tràng dài những điều cần lưu ý khiến Tần Vô Song choáng cả đầu.

Vẫn chứng nào tật nấy như cũ, cô chả lọt tai câu nào.

Sau khi Ellen rời đi thì Phedra sai người đi mua cháo cho cô ăn.

Tần Vô Song thường ăn những đồ thanh đạm vì cô không thích mùi dầu mỡ.

Đây cũng là đặc điểm di truyền từ cha mà mẹ đã kể với cô.

Sau khi ăn xong thì cô uống thuốc, cơn buồn ngủ ập tới.

.....

Phedra cũng đi về biệt thự Eckert.

Một tháng trôi qua trong yên bình.

- Atrix, anh gọi em có việc gì vậy ?

Tần Vô Song mở cửa đi vào phòng làm việc của Atrix.

Dạo này tình hình không được ổn lắm nên cô rất bận, bận đến tối mờ tối mịt vẫn còn đang ở nơi nào đó vất vưởng trong thành phố.

- Em và Lucios ngày mốt đi Châu Phi.

Ở đó sắp nổ ra chiến tranh rồi.

Chúng ta cần đưa người và vũ khí tài nguyên thuộc quyền sở hữu của Deathwish về trụ sở.

- Sao đường đột vậy?

- Anh biết lần này khá nguy hiểm nhưng anh tin em và Lu có thể hoàn thành được.

Lần này có lẽ có thể không kịp trở về trước khi chiến tranh nổ ra, anh sắp xếp vũ khí và những điều cần thiết để em và Lu có thể an toàn trở về.

Atrix mặc dù muốn đích thân đi để tránh Tần Vô Song gặp nguy hiểm nhưng nhiệm vụ này nếu giao cho hai người đó thì sẽ khả quan hơn, và anh vốn đang nắm quyền hầu hết nội bộ của Deathwish nếu anh đi đến nơi nhạy cảm như vậy thì rất nhiều thế lực sẽ nhân cơ hội này trừ khử anh.

- Em không có ý kiến đâu.

Lucios thông thạo Châu Phi nên đi cùng cậu ấy rất an tâm.

Tần Vô Song thản nhiên nói, mưa bom bão đạn đối với cô là chuyện rất bình thường.

Đâu phải trải qua ngày một ngày hai.

- Ừm em về chuẩn bị đi anh sẽ bố trí mọi thứ, đến lúc đó em có thể lên đường.

Ngày mốt.

- Kie à tớ muốn đi cùng cậu lắm mà tớ có nhiệm vụ khác ở Đông Á rồi.

Phedra buồn bực nói, nếu không phải Atrix sắp xếp cô đi Đông Á thì cô đã đi Châu Phi cùng Kiera rồi.

- Cậu không quen thuộc địa hình Châu Phi vậy nên Lucios đi với tớ thì tốt hơn.

- Kie à đi nào! chúng ta sẽ muộn mất.

Lucios đứng từ trên máy bay gọi lớn.

Anh ta vốn dĩ đang ở Đông Á mà phải chạy về đây giao nhiệm vụ lại

cho Phedra nên cảm thấy mệt mỏi muốn kết thúc sớm để tận hưởng kì nghỉ..

Chương 15: 15: Châu Phi

Sau khi bay suốt 18 tiếng thì họ đã đến Châu Phi.

Máy bay của họ là phương tiện bay nhanh nhất của tổ chức rồi, thông thường cần 2 đến 3 ngày mới tới nơi nhưng chỉ cần dùng chiếc này sẽ rút ngắn thời gian lại.

Máy bay hạ cánh gần trụ sở của tổ chức.

Tại đây họ có một trung tâm nghiên cứu vì khoáng sản và tài nguyên ở Châu Phi rất dồi dào lại trù phú màu mỡ.

Gần đây địa bàn Châu Phi chính là con mồi lớn hấp dẫn không ít thế lực, vì vậy một khi chiến tranh nổ ra thì thu hút không ít sự chú ý từ khắp nơi trên thế giới.

Tần Vô Song và Lucios bắt đầu sơ tán những người làm công đi trước, họ sẽ để một ít vũ khí dời sau tránh trường hợp không may. Một ngày một đêm, họ đã sơ tán được 1/3 rồi.

Vì máy bay không thể nào có thể chứa hết được mà tình hình hết sức căng thẳng nên Tần Vô Song đã di dời một bộ phận đi bằng tàu của những thương lái.

Những người thương lái này mặc dù ra vào Châu Phi thường xuyên tiếp xúc với những nguy hiểm nhưng họ hoàn toàn không biết đánh đấm nên cô cảm thấy an tâm khi để người của mình lên tàu họ, để kĩ hơn Tần Vô Song còn đưa tiền cho thương lái để họ đảm bảo an toàn cho những người đó.

- Kiera à, cậu cảm thấy mặc dù sắp nổ ra chiến tranh nhưng hai ngày chúng ta ở đây lại lặng im không?

Tần Vô Song nghe lời nói của Lucios cũng hợp lí.

Khi một vùng đất sắp có chiến loạn thì việc chạy nạn sẽ được đưa lên hàng đầu, sắm vũ khí để chuẩn bị giao tranh.

Nhưng mấy ngày này cô lại thấy các thế lực tại nơi đây im hơi lặng tiếng.

- Có khi nào.....

Đùng

Lucios chưa nói hết câu thì một tiếng nổ lớn vang lên.

Anh theo phản xạ ôm Tần Vô Song cúi đầu.

Vụ nổ này tuy cách chỗ anh đứng khá xa nhưng uy lực quá mạnh khiến tàn dư của nó vẫn kéo đến trụ sở nơi hai người đang đứng.

- Gì vậy không phải dự đoán 3 ngày sau mới bắt đầu sao ?

Tần Vô Song hốt hoảng, người và vũ khí của tổ chức vẫn chưa đưa về hết.

- Hai vị thủ lĩnh.

Phía Nam đã khai chiến rồi.

Tên thủ hạ người nước B chạy tới, vẻ mặt lo lắng báo cáo.

- Phía Nam đã khai chiến rồi.

Phía Bắc chúng ta theo tôi dự đoán thì hai ngày sau sẽ bắt đầu thôi.

Lucios trầm ngâm.

- Chúng ta nhanh sơ tán những vũ khí hạng nặng đi trước để lại một lượng súng và đạn để chuẩn bị.

- Máy bay của chúng ta còn lại bao nhiêu cái đang chuẩn bị cất cánh ?

- Thừa Kie thủ lĩnh đã có 2 chiếc đã bay và còn 2 chiếc tính cả chiếc của ngài.

- Sơ tán hết mọi người, những kẻ có thể cầm súng và biết chiến đấu ở lại, những người tham gia nghiên cứu và người không biết chiến đấu thì lập tức đưa lên máy bay.

- Chiếc máy bay của anh và em có thể dùng để vận chuyển số vũ khí

và thêm 10 người .

- Được phải nhanh chóng thôi

Tần Vô Song và Lucios nhanh chóng trấn an mọi người và kêu gọi những người khỏe mạnh ở lại để chỗ cho người yếu hơn.

Sau khi sơ tán lần lượt thì số còn lại tầm 20 chục người đầy đủ vũ khí và đạn dược sẵn sàng chiến đấu.

Ở nước B.

Rầm

- Sao có thể dự tính chiến tranh sẽ diễn ra vào 3 ngày sau cơ mà.

Atrix day day thái dương sao anh có thể ngờ nó lại tiến triển nhanh như vậy

- Thừa thủ lĩnh hôm nay phía Nam đã khai chiến, ước tính không lâu nữa phía Bắc cũng sẽ tham gia.

- Tình hình sao rồi....

Tần Vô Song và Lucios đã cùng những người can đảm ở lại tìm được một nơi an toàn đó là một cái hầm.

Nhìn từ xa thì nó trông như một khúc gỗ lên, không ai nghĩ nó lại là hầm an toàn.

Thời điểm như thế này không thích hợp ở lại một nơi nhạy cảm như trụ sở tổ chức ở Châu Phi.

Lương khô và nước uống của họ chỉ duy trì được nhiều nhất là 3 ngày nên họ phải tìm được cách đi đến tháp tín hiệu để truyền vị trí..

Chương 16: 16: Châu Phi 2

Thủ lĩnh, tiếp theo chúng ta sẽ làm gì ?

Một trong đám đông mạnh dạn lên tiếng hỏi.

- Tạm thời chúng ta sẽ quan sát tình hình, nếu theo tôi đoán khả năng vào ngày mai phía Bắc chúng ta sẽ bắt đầu giao chiến.

Tần Vô Song trả lời rành mạch.

Đêm tối.

- Kiera, lần này thật sự không tránh được chiến tranh rồi.

Em mau vào ngủ đi ngày mai sẽ rất tốn sức, anh sẽ ở đây canh gác.
Lucios nói với Tần Vô Song.

Cả ngày hôm nay cô chạy đôn chạy đáo cùng anh lo cho công nhân và số hàng, mệt mỏi nguyên ngày cũng cần phải nghỉ ngơi.

Mặc dù tại thời điểm dầu sôi lửa bỏng này không thích hợp để ngủ nhưng lời của Lucios rất có lý, ngày mai ngày mốt muốn ra khỏi đây thì rất tốn sức, nên cô cũng gật đầu.

- Em sẽ ngủ một lát, anh nếu cảm thấy mệt rồi thì hãy tìm người thay đừng cố sức, hai chúng ta chính là hi vọng cuối cùng của bọn họ bây giờ nếu ta không xảy ra chuyện thì sẽ rất gay go.

Nói xong Tần Vô Song tiến vào sâu trong hầm, trước khi nghỉ ngơi cô cũng dặn dò mọi người vài câu rồi sắp xếp hai người khỏe mạnh canh gác cùng Lucios.

.....

Một đêm yên bình cứ thế trôi qua.

Và đúng như cô dự đoán, hôm nay phía Bắc chính thức khai chiến.

Cô cử hai người đi thám thính xung quanh, khi họ trở về thì phát hiện

một căn hầm khá nhỏ không dễ phát nằm xa trung tâm của cuộc chiến, cách nơi trú của họ tầm 500m.

- Chúng ta sẽ chia thành hai đội, Lu anh dẫn một đội em một đội chúng ta hẹn nhau ở hầm.

Tần Vô Song tính toán một lúc rồi bàn bạc lại với Lucios, cả hai chia đội chuẩn bị đạn dược vũ khí sẵn sàng.

Tiểu đội của Tần Vô Song và Lucios tiến ra cửa hang, thấy mọi thứ đều ổn thì đường ai nấy đi.

- Phía trước an toàn chúng ta đi thôi.

Mọi người nhớ bám sát nhau, khi thấy người lạ hay địch thì cẩn thận không cho họ phát hiện ra chúng ta.

Sau một hồi thì họ cũng tìm được hầm trú ẩn.

Tiểu đội của Lucios trên đường đi không may bị địch nhận ra, vì địch chỉ có khoảng chục tên đi thám thính nên đội anh ta thiệt mạng 2 người.

Hầm trú của họ cách tháp tín hiệu hơn ba dặm nữa.

Nghe có vẻ đơn giản nhưng trong ba dặm đó lại là mưa bom bão đạn, biết bao nhiêu nòng súng trong ba dặm đó lên đạn sẵn sàng bóp cò khi ai đó tiến đến.

- Chúng ta nên tìm thêm một nơi khác để ẩn náu, có khả năng ngày mai cuộc chiến sẽ kịch liệt hơn, nên tìm được trong ngày hôm nay.

- Nếu vậy phải nhanh lên, vì giờ bọn chúng sẽ tăng cảnh giác vì việc thám thính lúc nãy.

Tần Vô Song liền cử hai người nữa đi thám thính xung quanh.

Nhưng kết quả lại khiến cô thất vọng vì gần đây không có bất cứ một hầm hay chỗ ẩn náu nào an toàn cả, nên họ đành phải ở lại hầm nhỏ này.

Lại một ngày nữa trôi qua.

Chiến tranh bắt đầu kịch liệt hơn.

- Pằng, pằng..

- có tiếng gì vậy?

Tần Vô Song đang bàn kế sách để tới tháp tín hiệu thì tiếng súng liên hồi cắt ngang.

- Đó là tiếng súng.

- Mọi người chuẩn bị.

Lucios đứng gác tại cửa hầm nhìn thấy có một đội quân tầm 2 chục người tiến đến đây.

Anh vội sơ tán mọi người, nhưng khi chuẩn bị rời khỏi nơi trú ẩn thì chúng đã đến nơi.

Họ đành phải nghênh chiến.

Tần Vô Song và Lucios là sát thủ hàng đầu nên họ tiêu diệt được một lúc nhiều tên, một số người chưa dùng súng bao giờ nên vì để tiết kiệm đạn cô đã hướng dẫn họ dùng dao trước đó.

Cô và Lu chủ yếu dùng dao vì nếu như tiếng súng quá nhiều sẽ kinh động đến những quân địch xung quanh đó.

Sau khi đã tiêu diệt xong thì cô nhìn qua một lượt những người nằm trên đất thì thấy có vẻ chúng đã ít đi 2,3 người.

Nhận thấy không ổn, Tần Vô Song đoán có người đã nhân lúc loạn mà chạy đi tìm tiếp ứng, không chần chừ cô nói lớn.

- Chúng ta phải đi thôi tiếp viện của chúng sẽ tới đây rất nhanh.

Nói xong cô và Lucios dẫn đầu đoàn người ra khỏi hầm.

Họ tự động tách làm hai đội để không gây sự chú ý, cùng hẹn nhau ở tháp tín hiệu.

Sau một hồi thoát khỏi sự truy đuổi của quân địch thì Tần Vô Song đã tìm được một nhà máy bỏ hoang trông rất tồi tàn.

Cô đoán địch sẽ không tìm tới đây đâu vì chúng nghĩ không có ai sẽ trốn vào nơi lộ liễu như này được.

Bước vào nhà máy, mùi ẩm mốc liền xộc vào mũi, cô quan sát xung

quanh một lượt, khi xác định được không có ai thì cô dẫn đoàn người lên tầng, vào các phòng và để họ nghỉ ngơi ở đó, ngày mai sẽ lên đường.

Đội của Lucios sau khi tách ra thì đã tìm được một ngôi làng, may mắn bên trong đó có đại sứ quán nên họ liền trốn vào trong đó.

Suốt đêm không gặp sóng gió gì thêm.

Sáng hôm sau.

Tần Vô Song bị tiếng động cơ xe tăng đánh thức..

Chương 17: 17: Gặp Lại Tề Thiên Mặc

Cô quay sang nhìn những người đang nằm ngủ , Cất tiếng khe khẽ.

- Đây đây mau địch đang đứng ở ngoài.

Thấy Tần Vô Song nói thế gương mặt ngái ngủ của bọn họ bỗng dựng chấn động.

- Suyt.

Thấy họ có vẻ hết hoảng nên Tần Vô Song, đưa khẩu hình tay lên miệng ra hiệu họ im lặng.

- Chúng ta phải giữ im lặng tuyệt đối.

Một giọng trẻ em vang lên, thanh âm nhỏ hết mức nhưng vẫn đủ lọt vào tai bọn họ.

Cậu bé thò đầu từ một thùng hàng trông cậu chừng 14 tuổi, cậu đã quan sát bọn họ từ tối qua cảm thấy họ không giống quân địch mà chắc là dân chạy nạn.

- Đừng lo, tôi đã trốn ở đây hai ngày rồi, nếu im lặng tuyệt đối họ sẽ không nghi ngờ chúng ta đâu.

Tần Vô Song cảm thấy nếu như một cậu bé ở trong hoàn cảnh này đã sợ tới mức run lên rồi chứ không còn dũng khí để nói cho bọn họ biết điều này.

- Hắt xì..

Một người trong số họ bị bụi dính vào hắt xì một tiếng.

Cả đoàn người quay lại nhìn anh ta với ánh mắt kinh ngạc.

- Tôi tôi xin lỗi..do..

- Không sao cả, nếu chúng đến thì ta tiếp thôi, ta đã quan sát rồi bọn chúng nhiều nhất là 6 người.

Tần Vô Song nói xong liền thấy đám địch tiến vào trong xưởng, cô liền liếc mắt nhìn bọn họ rồi khẽ lên đạn , đám người hiểu ý từ từ lấy dao từ thắt ra trong tư thế phòng thủ ngay khi thấy chúng từ trên

tầng.

Một tên địch nghe thấy tiếng động liền nhìn lên tầng.

Tần Vô Song thấy có vẻ bọn chúng đã nhận ra rồi thì nâng cao cảnh giác.

- Các người là ai, mau ra đây chúng tôi sẽ tha mạng cho.

Một tên trong số chúng nói bằng tiếng của phía Nam nói với họ.

Tất nhiên là họ không hiểu nhưng cậu bé lúc nãy đã dịch cho họ.

Tần Vô Song biết đây là cái bẫy nếu như họ chỉ cần lộ mặt ra là trán của họ lập tức sẽ co một cái lỗ thủng.

- Các người mau lộ mặt nếu không chúng tôi sẽ xả súng.

Thấy tình hình không ổn, Tần Vô Song liền quyết định giao chiến.

Nhưng điều cô không ngờ tới là bọn chúng lại chạy lên tầng, nơi cô đang ẩn náu.

- Pằng pằng..

- Núp mau bọn chúng xả súng.

Tần Vô Song cầm một khẩu súng truyền cho cậu bé.

- Tên?

- Dịch Hạo.

- Biết dùng không?

- Từng học qua.

Cô hỏi cậu bé

Cô nhìn vào những người đang cầm dao.

- Tôi sẽ làm họ bắn chậm lại.

Các anh sẽ giết chúng khi tôi bắn vào tay chúng.

- Pằng pằng..

Tần Vô Song nhắm thẳng vào tay cầm súng của đám lính.

Dịch Hạo cũng nhìn theo cách bắn của cô nhưng cậu lại nhắm vào chân làm cho chúng đi chậm lại.

Mặc dù chúng có là lính đi nữa thì sao có thể so với sát thủ tay nhuộm máu như cô chứ.

- Ha, bằng các người mà muốm đụng tôi, Kiera tôi trước giờ chưa

ngán ai đâu.

Đám lính nghe cô thách thức về mặt giann xả súng vào bốn hướng đến khi hết đạn còn chưa trúng vào cô một viên nào.

- Đại ca, hết đạn rồi.

Thấy bọn họ hết đạn, cô cụng cất súng đi, họ hết đạn mà cô dùng súng thì còn gì vui chứ.

Dịch Hạo cũng cất súng đi.

Lẳng lẳng lùi về sau để cô giết chúng.

Tần Vô Song lấy con dao, di chuyển nhanh nhẹn sượt qua đám lính.

Tốc độ này của cô đám người đằng sau và Dịch Hạo cũng hết hồn.

Đám người làm thuê cũng cảm thán: Không hổ là thủ lĩnh.

Bọn lính từ từ đổ rạp trên sàn, vết cắt ở cổ chảy máu ướm hết sàn.

- Chị, rốt cuộc chị là ai?

Dịch Hạo mặc dù khá sợ Tần Vô Song nhưng cậu cảm thấy cô sẽ không hại cậu.

- Sát thủ.

Câu trả làm cho Dịch Hạo hiểu ngay tại sao thân thủ của cô lại đáng sợ thế này.

- Đi thôi, nơi này đã không còn an toàn.

Cô nói.

Dẫn họ đi đến cửa thì một đám lính khác chạy đến, làm cô không phản ứng kịp.

- Pằng..pằng.

Một số người bị bắn chết ngay lập tức.

Tần Vô Song nhanh nhẹn cầm súng đáp trả bọn chúng.

- Nè chị.

Dịch Hạo hét lớn, cậu nhìn thấy một tên chuẩn bị bắn Tần Vô Song.

Cô nghe thấy cậu hét thì nhanh chóng tránh sang bên nhưng viên đạn bắn ra đã ghim vào bụng phải cô.

Tần Vô Song cũng nhanh chóng ghim một phát vào tim kẻ vừa bắn cô.

Dịch Hạo thấy không ổn bèn lúc bọn chúng còn đang lên đạn thì chạy

về phía cô.

- Pằng...pằng

Một tiếng súng từ phía sau cô.

Viên đạn bay về phía những tên đang định bắn cô.

Thân ảnh người đàn ông đang tiến về phía cô Tần Vô Song lập tức nhận ra đây là Tề Thiên Mặc, cô hết sức kinh ngạc tại sao anh lại ở đây..

Chương 18: 18: Gặp Lại Tề Thiên Mặc 2

Tề Thiên Mặc vốn tới đây để thị sát kho hàng của anh thì không may lại dính phải chiến tranh.

Đang trên đường đi đến tháp tín hiệu để bắt sóng gửi định vị cho máy bay tới thì lại vô tình đi ngang qua chỗ của Tần Vô Song. Vốn dĩ anh cũng không quan tâm nhưng lại thấy bóng lưng nhỏ bé y hệt cô nên mới nảy sinh cảm giác không ổn mới đến gần thì đúng là cô.

- Này, sao đi đâu cũng gặp anh vậy ?

Tần Vô Song nhìn Tề Thiên Mặc nói.

- Này tôi vừa cứu cô mà thái độ như vậy là sao?

- Nè không có anh tôi vẫn có thể xử lí chúng được.

- Với cái thân thể trúng đạn của cô sao ?

Tần Vô Song nhìn bụng của mình đang chảy máu thì nói.

- Dịch Hạo, đỡ chị sang gốc cây.

Tề Thiên Mặc thấy cô nói vậy liền bế cô lên, sao anh có thể để người phụ nữ của mình ôm ấp một đứa con trai lạ mặt chứ kể cả thằng bé 14,15 cũng vậy

- Này, anh

- Cô im lặng đi.

Anh đặt cô xuống.

Tần Vô Song lấy con dao ra, vén chiếc áo đen đang thấm máu lên, cô cầm con dao rạch một đường ở vết đạn và gắp viên đạn ra, cả quá trình trừ đời mờ hôi lạnh ra thì cô cũng không kêu ca gì.

Dịch Hạo và Tề Thiên Mặc nhìn cô sửng sốt, mặc dù anh biết cô là Kiera của Deathwish, là sát thủ nhưng không ngờ sức chịu đựng của

cô lại cứng tới vậy.

- Học..học...

Tần Vô Song sau lấy viên đạn ra liền thở nặng nề.

Tề Thiên Mặc thấy vậy liền lấy vải cuốn ở tay mình băng lại vết thương cho cô.

- Tôi sẽ băng bó cho cô, tốt nhất nên ngồi im đi.

Sau khi băng bó vết thương cho cô thì, anh dẫn cô đi đến một nơi khá an toàn.

- Ừm, lúc đó tôi đã làm hơi quá.

Tề Thiên Mặc trước giờ chưa quan tâm ai bây giờ lại chủ động nhận sai, khiến cho những người đi cạnh trợn mắt há mồm.

- Anh nói đêm đó hay lúc ở sông bạc ?

Tần Vô Song nhếch miệng nói, cô không để ý ở đây còn có người khác.

- Cả hai.

Anh trả lời ngắn gọn khiến cô nhớ lại đêm đó, mặc dù trúng thuốc nhưng chỉ trúng một lượng nhỏ nên có vài lần cô khá tỉnh táo.

- Lúc đó tôi hơi quá thật, cũng là do cô châm lên trước mà.

Tề Thiên Mặc cười khiêu khích, gương mặt mặc dù có dấu vết của cát và bụi nhưng vẫn đẹp trai rạng ngời.

- Anh...

Đám người bên cạnh và Dịch Hạo ngó người, chả lẽ gia chủ bọn họ và cô gái trước mặt này có quan hệ ư.

Trước đây gia chủ sẽ không bao giờ cứu một người lạ cả.

- Cô nghỉ ngơi đi mất máu khá nhiều đấy, giữ sức cho tốt ngày mai chúng ta sẽ đến tháp tín hiệu.

Tần Vô Song cũng thấy rất mệt mỏi, mặc dù cô cũng từng trúng đạn rất nhiều lần nhưng lần này sẽ phải chịu đựng rất lâu.

Phía nước B.

Phedra và Atrix lo cho Lucios và Tần Vô Song đến mức mất ngủ.

- Này, vẫn chưa bắt được tín hiệu của họ sao ?

Atrix mặt mày hằm hằm tức giận quát.

Đã ba ngày rồi chả lẽ họ vẫn chưa đến tháp sao.

Máy bay đã đi lại mấy lần rồi.

Phedra lo hai người sẽ xảy ra chuyện, trách Atrix tại sao không cho thuộc hạ đi mà để Tần Vô Song và Lucios đi.

.....

Phía tiểu đội của Lucios khi thám thính cũng chết rất nhiều, giờ tính cả anh nữa thì chỉ còn 4 người, họ cũng rất cảnh giác.

- Chúng ta sẽ đi đến tháp tín hiệu vào ngày mai.

Có thể ngày mai Kie cũng sẽ đi đến đó, chúng ta chỉ còn lại ít người nên tập hợp sớm nhất có thể.

Tiểu đội của Lucios, núp ở sâu trong hang.

.....

Sáng hôm sau

Phía Tần Vô Song và Tề Thiên Mặc lên đường đi đến tháp.

- Ở đó có một lùm cây khá to, tí nữa tôi và anh ta sẽ phụ trách quan sát, mọi người nhanh chóng chạy vào đó, chúng ta sẽ tìm cách cướp xe của địch.

Tần Vô Song thấy lùm cây là nơi ẩn náu khá ổn.

Tề Thiên Mặc cũng cảm thấy cũng ổn, hiện tại hai bên giao chiến khá kịch liệt.

Sau khi tìm được một hang nhỏ họ liền chạy vào.

- Ai !

Một giọng nam vang lên trong động.

Tần Vô Song cảm thấy giọng này rất quen thuộc.

Tề Thiên Mặc chuẩn bị bóp cò thì Tần Vô Song cản lại.

- Lu có phải anh không ?

Lucios nhận thấy giọng nói quen thuộc này.

- Kie là em sao ?

Lucios lộ mặt ra mừng rỡ không ngờ có thể gặp lại cô.

- Kie em bị thương sao?

- Nhỏ thôi.

Họ cùng nhau đi vào sâu trong hang.
Lucios nhận thấy Tề Thiên Mặc thì cũng ngạc nhiên..

Chương 19: 19: Trở Về Sau Nhiệm Vụ

Lucios ngạc nhiên khi thấy Tề Thiên Mặc đi cùng với Tần Vô Song, bên cạnh cô không còn ai mà chỉ có đám người của Tề Thiên Mặc và một cậu bé, mặc dù rất thắc mắc nhưng cô không nói thì anh cũng không cần phải hỏi.

- Lu, đây là cậu bé đã giúp em, định đưa cậu ta về tổ chức, em thấy nó cũng khả năng dùng súng rất tốt.

Tần Vô Song mở lời đề nghị.

Lucios gật đầu, nếu như là Kiera đã yêu cầu thì anh cũng không có ý kiến.

- Cậu bé, cậu tên gì?

- Dịch Hạo.

Dịch Hạo nghe được họ muốn đưa cậu theo thì rất vui.

Mặc dù phaie rời xa nơi mình trưởng thành nhưng mưa bom bão đạn thế này cậu vui nhiều hơn là buồn.

- Ừm, là thế này chúng tôi sẽ đưa cậu về nước B.

Để cậu huấn luyện, quá trình này sẽ rất khó khăn và kéo dài, cậu chịu được chứ ?

Tần Vô Song hỏi.

- Chị có thể mang theo em thì em đã rất biết ơn chị rồi.

- Quá trình đó cho dù khó khăn đến mức nào thì em cũng sẽ vượt qua!

Tần Vô Song nhìn Tề Thiên Mặc.

- Tề Thiên Mặc, anh uống nước không?

Trước đây cô rất ít khi quan tâm ai ngoại trừ những người cô thân thiết, nhưng lần này anh thật sự đã cứu cô nên cô không thể vô tình

được.

- Ừm.

Đám thuộc hạ của Tề Thiên Mặc thấy anh ta trả lời có thì hết hồn.

Gia chủ của bọn họ không những không trách tội cô việc nói ra tên đầy đủ của anh mà còn đồng ý với câu hỏi nữa.

- Chúng ta sẽ nghỉ ngơi một chút, sau đó sẽ đi đến tháp.

- Kie, điện thoại vệ tinh của em còn chứ?

Tần Vô Song tìm lại trên người mình thì phát hiện đã mất.

- Không, có thể đã rơi mất khi đánh nhau rồi.

- Cái của anh bị hỏng rồi.

- Vậy đi cùng với tôi.

Tề Thiên Mặc bỗng nói.

Anh vốn cũng có điện thoại vệ tinh để phát tín hiệu.

Anh không lo máy bay của mình bị tấn công, ai trên đời bày lại muốn dây vào Tề gia cơ chứ.

- Cám ơn! lần đó mặc dù là vô ý nhưng cũng rất may mắn khi gặp được anh.

Tần Vô Song mặc dù không thích chuyện đó nhưng tình huống đó thật sự phải cảm ơn anh ta.

Đám người theo sau Tề Thiên Mặc dù nghe không rõ nhưng họ chắc chắn gia chủ bọn họ và cô gái trước mặt xảy ra chuyện đó rồi.

- Ừm..chúng ta đi thôi không còn nhiều thời gian đâu.

- Cậu, chuẩn bị sẵn khi nào đến gần tháp thì phát tín hiệu ra.

Cả đoàn người bắt đầu lên đường.

Họ cảm thấy rất lạ thông thường trên đường sẽ có nhiều địch đi tuần, nhưng hầu như suốt đoạn đường họ đi không có một bóng người, chả lẽ do bọn chúng không hay qua lại nơi này sao

- Kie em thấy sao.

- Yên tĩnh bất thường.

Lucios hỏi Tần Vô Song.

Anh thấy rất lạ sao hôm nay đám lính không đi tuần sao.

- Nâng cao cảnh giác !

Tề Thiên Mặc thấy không đúng, nhắc nhở mọi người phải cẩn trọng.

- Gia chủ, phía gần tháp hình như có gì đó.

Một tên thuộc đội Tề Thiên Mặc dùng ống nhòm quan sát.

- Không ổn! mau tránh.

Tức tức, Tề Thiên Mặc hét lên, ôm Tần Vô Song chạy nhanh sang tảng đá lớn gần đó.

Bọn người Lucios và thuộc hạ anh cũng không ngốc, liền cấp tốc tìm chỗ né.

Vô số đầu đạn từ phía tháp bay về nơi họ vừa đứng, đám địch sau khi bị tổn thất về số người bắt đầu đề phòng, chúng đã nghĩ ra cách núp ở tháp vì muốn thoát khỏi tất nhiên phải đến tháp tín hiệu.

- Chúng tránh được rồi.

Vì chúng nghĩ người của Tần Vô Song cũng đã thiệt mạng hơn nửa nên cũng không lo lắng chỉ điều đi khoảng hơn 10 tên mang theo đạn súng.

- Họ đã đánh hơi được chúng ta sẽ đến tháp, nên đã mai phục sẵn.

- Đúng rồi, tôi có bom hẹn giờ, tuy không sát thương mạnh như thuốc nổ nhưng sẽ làm chúng bị thương nặng đó

Dứt lời Tần Vô Song từ túi áo lấy ra hai quả bom hẹn giờ do tổ chức nghiên cứu, chỉ có cô Atrix Phedra và Lucios biết.

Cô bấm giờ dùng hết sức lực còn lại của bản thân để ném quả thứ nhất đến gần phía tháp.

Tề Thiên Mặc liếc qua tên thủ hạ ở phía sau, anh ta hiểu ngay liền lấy điện thoại phát tín hiệu cho máy bay của Tề gia đến.

Quả thứ hai cô ném chưa đến tháp nên hiệu quả sát thương chỉ ở mức có thể làm bỏng da.

-Vù..vù..

Tiếng gió và tiếng động cơ máy bay đang bay về phía họ, trên gắn kí hiệu của Tề gia.

- Pằng..pằng.pằng.

Từ trên không, những đầu đạn bay về nhưng tên lính đang nằm ở tháp, khiến bọn chúng trở thành những thi thể bất động.

- Gia chủ.

Sau khi người của Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song được đưa lên máy bay .

- Mặc

Một giọng nam vang lên từ phía buồng lái.

- Thần cậu rảnh rồi vậy sao?

(Liên Thần - người đứng đầu Liên bang, bạn tốt của Tề Thiên Mặc)

- Ô, ai đây, cuối cùng cậu cũng chịu đựng vào phụ nữ rồi ha.

Liên Thần nhìn Tần Vô Song nằm ngủ trong vòng tay của Tề Thiên Mặc, do lúc này khi uống thuốc giảm đau có tác dụng phụ nên cô hoie buồn ngủ, Tề Thiên Mặc lo nên mới nói cô đi ngủ.

- Yo, cô gái này trông đẹp thật đó, chắc gặp phải chiến tranh như thế này hoảng sợ đến mức ngất luôn rồi hả.

- Cậu hơi nhiều chuyện đó!

- Phụ nữ của Mặc tôi nào dám nhiều chuyện chứ..

Chương 20: 20: Hoàn Thành Nhiệm Vụ

Liên Thần nhìn Lucios đang ngồi đối diện Tề Thiên Mặc cảm thấy khá quen mắt.

- Anh bạn này, tôi thấy anh khá quen.

Anh ta nhìn Lucios cười nói, người anh ta có thể thấy quen mắt thì rất ít nên anh khá tò mò liệu mình đã gặp anh ta ở đâu.

- Lại gặp nhau rồi Liên bang chủ.

- À, tôi nhớ rồi, anh là Lucios của Deathwish.

Lucios cười, không nói gì quay ra nhìn Tần Vô Song ngủ ngon lành trong ngực Tề Thiên Mặc

Tề Thiên Mặc nhìn cô ngủ trong lòng mình đột nhiên môi mỏng bất giác nhếch lên, khuôn mặt anh tuần nhìn cô chăm chú.

Liên Thần thấy bạn mình trước giờ ngoại trừ cười nguy hiểm thì hầu như anh không thấy Tề Thiên Mặc nở nụ cười yêu thích như lúc này.

- Ôi, cô gái này là ai mà có thể khiến Tề cổ thụ nghìn năm này cười đây.

- Cậu ồn ào quá đó.

- Liên bang chủ để cô ấy ngủ đi.

Lucios mở miệng.

Liên Thần cảm thấy uất ức, giả bộ nói.

- Hai người! hai ng.

.

- Chuyện gì ồn ào vậy ?

Tần Vô Song mở mắt, sát khí trên người cô toả ra khiến mọi người trừ Lucios kinh ngạc, khi ngủ thì nhìn điềm đạm thế mà thức dậy lại đáng sợ như vậy

Cô bị chứng khó ngủ nên mỗi khi cô ngủ hầu như không ai dám gọi cả, tên nào mà đụng vào cô khi ngủ thì chắc tên đó xuống châu diêm vương luôn rồi.

- Đã làm phiền đến giấc ngủ của người đẹp, xin lỗi.

Tần Vô Song quay ra nhìn Liên Thần với ánh mắt hình viên đạn khiến anh ta hết hồn, ngoại trừ Tề Thiên Mặc ra hầu như không có người nào có thể khiến anh ta cảm thấy rợn người tới vậy.

- Cô/em tỉnh rồi à?

Tề Thiên Mặc và Lucios đồng loạt nói.

Lúc này, Tần Vô Song nhìn thấy anh và Lucios đang nhìn mình bản thân mới thu liễm đi một chút.

- Vết thương trên bụng đỡ hơn chưa?

- Một chút.

Lucios hỏi, anh khá lo lắng về vết đạn bắn của cô.

- Kiera, cô muốn ngủ tiếp không?

Tề Thiên Mặc khá thích chuyện cô nằm trong ngực mình ngủ, trước giờ anh chưa từng có cảm giác không chịu được khi động vào phụ nữ

mà cô gái này lại khiến cho anh thấy dễ chịu mà không cảm thấy buồn nôn.

- Ồ thì ra tên cô là Kiera! ! gì cơ ! Kiera không phải tên của thủ lĩnh thứ 4 của Deathwish sao?
! - Anh đoán đúng rồi đó!.

Tần Vô Song nhếch mép cười nhìn Liên Thần.

Liên Thần trợn mắt há mồm nhìn Tần Vô Song, sao anh có thể biết cô gái điếm đạm xinh đẹp mà anh nói lại là thành phần khủng bố của Deathwish chứ.

- Anh thấy tôi còn đáng yêu không ?
- Ôi tôi nhầm rồi!.

Kie thủ lĩnh cô cứ nghỉ ngơi đi tôi đi kiểm tra buồng lái đây haha Liên Thần biết mình dây dưa phải Tần Vô Song thì nhanh chóng chuồn đi, ai biết người phụ nữ này điên lên sẽ giết anh như nào chứ.

Đám thuộc hạ ban nãy còn đang suy đoán xem cô gái trước mặt này có quan hệ như thế nào với Lucios thì lại phát hiện cô là Kiera thì mắt chữ O miệng chữ A, không ngờ giữa gia chủ bọn họ và Kie của Deathwish lại phát sinh quan hệ như vậy.

8 tiếng sau.

Máy bay đáp xuống sân bay tư nhân của Tề gia ở nước B.

- Tề Gia, phiền anh liên hệ với Atrix dùm tôi.

Tần Vô Song mở lời với Tề Thiên Mặc.

- Cô cần phải xử lí vết thương trước.

- Không cần!
- Nghe lời tôi.

Dứt lời, Tề Thiên Mặc ôm Tần Vô Song đi về nhà lớn.

Người hầu đã đứng sẵn hai bên.

- Gia chủ đã về !
Trác Nhiên chạy ra đón anh, cậu nhìn vào Tần Vô Song đang ôm bụng nằm trong lòng Tề Thiên Mặc.

- Gọi Wis tới sau đó liên lạc với Deathwish đón họ về.

- Vâng.

Lucios và Liên Thần đi sau Tề Thiên Mặc, Lucios cũng bị thương nhưng không đáng kể nên anh không quan tâm mấy.

- Vết thương có dấu hiệu nhiễm trùng rồi, cô tốt nhất tránh hoạt động mạnh và không nên để vết thương dính nước.

Sau khi Wis kiểm tra và làm sạch vết thương cho cô thì dặn dò, trên lưng anh cũng lấm tẩm mồ hôi.

Cả quá trình Tần Vô Song chỉ nhắm mặt chứ không giẫy dụa hay kêu ca khóc lóc, Wis cũng khâm phục cô gái trước mặt này.

- Rốt cuộc gia chủ bị gì vậy chứ, xử lí vết thương thôi mà ánh mắt như muốn nuốt chửng anh luôn vậy.

Wis thầm nghĩ.

- Cô nằm đây nghỉ một lát đi, người của tổ chức sẽ đến.

Tề Thiên Mặc nói cô, Tần Vô Song cũng yên tâm nhắm mắt nghỉ một lát.

Anh nhìn cô gái trước mặt, trong lòng bỗng dâng lên cảm giác đau lòng, cô đã trải qua những gì mới có thể khiến cô có sức chịu đựng như vậy.

!!.

.

- Đại thủ lĩnh, có tin tức của Lu thủ lĩnh và Kie thủ lĩnh rồi !
Tên thuộc hạ hốt hải chạy vào.

- Họ đang ở đâu ?
Phedra và Atrix đồng loạt cất tiếng.

- Ở Tề gia ạ
- Sao họ lại ở đó !
- Thuộc hạ không biết, Tề gia chỉ sai người đến nói là hai người Kie và Lu thủ lĩnh đang ở đại bản doanh của họ, nói chúng ta cho người đến đón.

- Tôi biết rồi.

- Để em đến đó.

Phedra nói.

- Ừm, có em đi anh yên tâm hơn.

Atrix gật đầu đồng ý.

.

Chương 21: 21: Hoàn Thành Nhiệm Vụ 2

Chiếc Bentley đen dừng trước cổng lớn Tề gia.

Phedra hạ cửa kính xe xuống, đám thuộc hạ mở cổng cho xe cô tiến vào.

Quản gia nhìn cô gật đầu, dẫn cô lên phòng Tần Vô Song đang nằm.

Phedra thấy căn phòng này rất lớn, màu sắc chủ đạo là trắng và đen, cách bày trí mang phong cách đơn giản nhưng rất quý tộc.

Cô nghĩ đúng là Tề gia chỉ là phòng dùng cho khách thôi mà cũng lớn và sang trọng như thế này.

Quản gia mở cửa cho cô tiến vào.

Phedra bước vào nhìn thấy Tần Vô Song vẫn còn đang nằm ngủ, Tề Thiên Mặc ngồi cạnh nhìn chăm chú vào người đang nằm trên giường mình.

Phedra hết hồn cô không nghĩ sẽ gặp Tề Thiên Mặc ở đây.

Tề Gia, cảm ơn anh đã cứu họ.

Phedra không biết nói gì ngoài cảm ơn, cô quay đầu đi về phía cửa nói với quản gia.

Làm phiền bác rồi, bác có thể đưa cháu đi gặp Lucios được chứ?

Quản gia khá kinh ngạc, ông ta đương nhiên biết người nằm trong phòng và người đứng trước mặt là ai, ông cứ tưởng họ sẽ không quan tâm đến lão già như ông cơ chứ.

Được, tiểu thư đi bên này.

Ông dẫn Phedra đến một căn phòng có diện tích nhỏ hơn và bày trí đơn giản hơn căn phòng Tần Vô Song năm lúc nãy.

Lucios đang ngồi trong đó, thấy Phedra đi vào thì liền vui mừng, thật ra anh thích Phedra nhất là những lúc cô giết người, còn Phedra không biết là anh thích mình cứ nghĩ là mình cô đơn phương anh thôi

Phe, cô đến rồi tôi nhớ cô chết đi được !

Này cậu, đây là Tề gia, đừng có lỗ mãng như vậy

Phedra mặc dù thích anh ta nhưng đây là Tề gia hành sự phải cẩn thận.

Kiera tỉnh chưa?

Lucioa nhanh chóng ngồi yên một chỗ, hỏi Phedra về tình hình của Tần Vô Song.

Cô ấy vẫn đang nghỉ ngơi, tôi nghĩ nên để cô ấy tỉnh lại thì sẽ đưa cô ấy về, ai lại dám đánh thức Kie cơ chứ !

Ừm.

.

!!!

Mẹ.

.

mẹ đừng bỏ Vô Song, mẹ!.

.

.

Tần Vô Song trên giường, nhắm mắt nhủ thầm nói, trên mắt cô cũng trào ra một ít nước mắt

Tề Thiên Mặc nhắm mày nhìn cô, anh chưa bao giờ thấy cô khóc kể cả đêm đó

(Mọi người biết tại sao ông lại nói đêm đó rồi ha quay lại đọc chương 9)

Vô Song! con phải im lặng nghe chưa.

Tần Vô Song lúc 6 tuổi.

Tần Vô Song mơ thấy cô và mẹ bị truy đuổi, mẹ dặn cô phải im lặng không được phát ra tiếng động, bọn họ chỉ bắt mẹ cô giết mẹ cô trước mặt cô rồi để bà ấy thoi thóp ở đó.

Cô sau khi thấy bọn chúng đã đi xa thì mới dám bước ra, cô nhìn mẹ trên người đầy máu, hơi thở nặng nhọc nói.

Vô Song, con!.

con phải sống, con phải tìm lại cậu.

.

của!

Nói chưa xong, bà liền nhắm mắt lại, cả người mềm nhũn, từ từ mất đi ý thức! ! !.

Mẹ!.

hộc.

.

Tần Vô Song ngồi bật dậy, thở hồng hộc.

Một đôi mắt xanh nhìn cô chăm chăm, Tề Thiên Mặc nhìn cô.

Tĩnh rồi à ?
Ừm.

Tôi cho người gọi bạn cô vào đây, cô đi thay đồ trước đi.

Tần Vô Song nhìn trên người mình lúc này là chiếc váy ngủ liền thân màu đen dài đến đầu gối.

!!.

Sau khi cô thay quần áo xong thì đi xuống phòng khách thì thấy Phedra và Lucios đang ngồi đợi cô, bên cạnh còn có Tề Thiên Mặc không khí giữa ba người bọn họ khá kì quặc.

Tớ xong rồi đây.

Tần Vô Song ngồi xuống cạnh Phedra, Phedra nhào tới ôm cô, đôi mắt đỏ lên.

Tớ nhớ cậu chết được, cậu không sao chứ!
Này, cậu làm tớ đau đó, tớ đang ở trước mặt cậu đó.

Tần Vô Song nở nụ cười tươi, cô không biết Phedra lại lo lắng cho cô đến mức này, trước đây cô làm nhiệm vụ nguy hiểm đến mức nào thì Phedra cũng chỉ lo lắng về vết thương thôi.

Tề Thiên Mặc nhìn cô cười mà ngớ người, cô cười lên trông rất đẹp, đây cũng là lần đầu tiên anh thấy một cô gái cười mà có cảm giác rung động tới vậy.

Lucios ngồi cạnh không nói gì nhìn Tề Thiên Mặc, anh cảm thấy mặc dù Tề Thiên Mặc anh ta vẻ ngoài lạnh lùng nhưng cố vẻ anh rất quan tâm đến Kiera.

Ôm một lúc rồi Phedra mới chịu buông Tần Vô Song ra.

.

Chương 22: 22: Hoàn Thành Nhiệm Vụ 3

Kiera, chúng ta về thôi.

Phedra nói nhìn Lucios sau đó liếc qua Tề Thiên Mặc.

- Tề Gia, cảm ơn anh đã đưa tôi cậu ấy về.

Tần Vô Song biết Phedra sẽ không mở lời với Tề Thiên Mặc nên mở lời trước vừa nói vừa cười, cô rất ít khi cười với người lạ nhưng cô cảm thấy anh cũng không đối xử tệ với cô.

Nói xong cô dắt Phedra và Lucios đi khỏi phòng.

- Gia chủ, họ rời đi rồi.

- Ừm.

Anh trả lời ngắn gọn rồi đi lên phòng.

Quản gia nhìn bóng lưng anh nở nụ cười, đây là lần đầu tiên ông thấy gia chủ đưa phụ nữ vào nhà mà còn là phòng ngủ của anh nữa, ông thầm nghĩ rất có thể cô gái tên Kiera này sẽ khiến cho gia chủ của mình thay đổi đây.

Sau khi đưa Tần Vô Song về biệt thự để coo nghỉ ngơi thì Phedra cùng Lucios rời đi

- Anh, em đưa Lucios tới rồi đây.

Phedra tiến vào phòng làm việc của Atrix cùng với Lucios.

- Kiera đâu ?
- Cậu ấy trúng đạn nên đã nghỉ ngơi rồi.
- Ừm, tạm thời cho em ấy nghỉ phép.
- Còn tôi thì sao, tôi cũng muốn nghỉ phép.

Lucios cất giọng ai oán, anh ta đã bay liên tiếp ba nước trong hai tuần rồi, anh cũng muốn nghỉ phép.

- Cho cậu 2 tuần.

Atrix nhìn Lucios lạnh nhạt.

- Tôi muốn 1 tháng.
- Cậu vẫn còn nguyên vẹn trở về rồi, hơn nữa Kie đang bị thương cậu sẽ là người xử lí công vụ của em ấy, 2 tuần hoặc không cậu chọn đi.
- Thôi được rồi, Kiera nhỏ tuổi nhất tôi sẽ làm giúp em ấy!.

Lucios ỉu xiu nhìn Atrix, anh biết Tần Vô Song mặc dù chịu đựng rất tốt nhưng để vết thương mau lành thì rất lâu, anh cũng mong cô có thể hồi phục tốt.

!!

.

Tề Thiên Mặc ở trong phòng làm việc xem xét giấy tờ, anh ngồi đó, khí chất ưu nhã và cấm dục toát ra.

- Gia chủ, tư liệu ngài cần đây.

Trác Nhiên tiến vào, tay cầm một tập hồ sơ mỏng để lên bàn của Tề Thiên Mặc.

- Gia chủ, cái tên Kiera bị Deathwish xóa sạch mọi tư liệu kể cả chúng ta cũng không điều tra được, nhưng cái tên ngài cũng cấp thì tôi điều tra thì chỉ tìm được những thông tin ở nước C.

Nói xong Trác Nhiên lui ra ngoài.

Tề Thiên Mặc cầm tập tư liệu lên, trên hồ sơ hiện ra một gương mặt xinh đẹp, hai mắt long lanh có hồn, khuôn mặt trắng hồng trông xinh đẹp biết bao, nhưng điều anh chú ý là người trong ảnh có đôi mắt màu hổ phách, đặc điểm của người nước ngoài, tại sao cô lại mang màu mắt này trong khi cô là người nước C chứ.

Nhưng tại sao màu mắt bây giờ của cô lại là màu đen chứ.

Nhìn đến ảnh của cô, anh lại chợt cảm thấy màu mắt hổ phách của cô rất giống với người đó!.

.

Một tháng trôi qua, vết thương của Tần Vô Song cũng đã lành, suốt một tháng cô bị Phedra giáo huấn không cho đụng chạm vào một thứ gì, đồ ăn là do Bella đưa đến đều là những đồ bổ nên cô hồi phục rất tốt.

- Kie đến quán bar L.

O.

I đi tới Lucios và Etrito đang ở đây.

Phedra hào hứng nói.

- Ừm tớ sẽ đến ngay.

Tần Vô Song đang rãnh rỗi muốn đi khuây khỏa nên cũng đồng ý.

!.

Một lát sau, Tần Vô Song có rất nhiều xe đủ các loại, chiếc cô lái tới là Cadillac màu trắng khá khiêm tốn.

Cô mặc một chiếc áo crop top, quần ngắn, khí thế bước vào trong quán bar L.

O.

I

Cô đến chỗ tiếp tân nói tên Phedra, mặt họ thoáng vẻ sợ hãi rồi dẫn cô tới phòng bao lớn trên tầng 3.

Nhân viên thấy cô đến liền mở cửa cho cô tiến vào rồi rời đi.

- Kie.

Tần Vô Song liếc nhìn thấy bên cạnh có thêm một số người.

Bọn họ nhìn thấy cô gương mặt hiện lên vẻ sợ hãi, hốt hoảng, họ trước giờ chỉ nghe danh chứ chưa thấy mặt người tên Kiera đó bao giờ.

- Kiera, đây là bạn của tớ tên là Navies và Junce.

Phedra vừa nói xong thì một người đàn ông trông khá quấy rối đi vào phòng bao

- Kie đây là Robert.

Cô liền giới thiệu

Người đàn ông tên Robert mỉm cười nhìn Tần Vô Song, anh ta có ngoại hình trông khá quyến rũ, một tên sát gái.

Navies và Junce cũng nhìn Tần Vô Song cười nhưng trên mặt hai cô trông có vẻ rất sợ hãi.

- Người đẹp này là bạn của Phe tiểu thư phải không, tôi là Robert Allrent, rất vui khi được gặp cô.

Người đàn ông tên Robert này là do Phedra gọi tới, cô muốn cho Tần Vô Song "xem mặt", mặc dù cô thấy tên Tề Gia đó rất quyền lực và đẹp trai nhưng hắn quá lạnh lẽo rồi để cô đi theo hắn thì rất!.

- Ừ.

Đáp lại Robert là một chữ lạnh nhạt.

Tần Vô Song vốn chỉ muốn đến khuây khỏa với bạn cô thôi không biết lòi đầu ba người này nên tâm trạng cô lúc này trở nên khó chịu.

.

Chương 23: 23: Tâm Trạng Tồi Tệ

Tần Vô Song đi đến ngồi cạnh Phedra, cô gọi một ly Mocktail Virgin Mary, do uống nhiều cồn cô sẽ bị loét dạ dày nên cô chỉ uống loại không cồn, mà trùng hợp vị của Mocktail này rất hợp ý cô.

Robert thấy Tần Vô Song chỉ uống mocktail mà không uống rượu.

- Cô gái, tôi có thể biết tên cô chứ
Robert bạo gan hỏi.

- Tôi không có thói quen cho người lạ biết tên.

Tần Vô Song nhìn anh lạnh nhạt đáp, giọng điệu của cô coi như nể mặt anh ta lắm rồi.

Mặt của Robert lập tức đen như đít nồi, lần đầu tiên trong đời lại thấy có người phụ nữ dám từ chối anh.

- Cô ta dám từ chối anh ư, nếu không phải cô ta là bạn thân của Phe thủ lĩnh thì anh ta đã cưỡng bức cô luôn rồi.

Anh ta thầm nghĩ, tức tối vì cô làm anh ta mất mặt.

Phedra cũng không nói gì, cho dù cô muốn Tần Vô Song có thể thành đôi với Robert vì anh ta nhan sắc cũng được và cũng có chút gia thế, nếu Kiera không thích anh ta thì cô cũng không ép Kiera.

- Cô gái.

cô cũng quá thẳng thắn đi.

Robert cố nén tức giận nói.

- Tôi chỉ dài dòng với người tôi thích !
Tần Vô Song không nói nhiều.

Những người xung quanh đương nhiên biết ý của câu nói này, thềm cười nhạo Robert quá lỗ mãng.

- Này, bao nhiêu người muốn lên giường với tôi, cô lại dám từ chối.

Đã quá sức chịu đựng của Robert rồi, anh ta đứng dậy bước tới đá vào cửa phòng cho bố tức, là cậu cả nhà Allrent anh ta chưa thấy cô gái nào anh ta muốn mà chưa có được bao giờ.

Phedra và Lucios đồng loạt nhìn thẳng về phía anh ta.

- Anh mới nói cái gì ?
- Ô anh nói gì tôi nghe không rõ.

Phedra và Lucios tức giận nói, nhìn anh ta bằng ánh mắt đầy sát khí.

- Lu thủ lĩnh chỉ là một con đàn bà thôi, cô hà tất gì phải dùng ánh mắt đó nhìn tôi vậy.

Robert không nghĩ Phedra và Lucios lại phản ứng như vậy.

Tần Vô Song uống một ngụm mocktail, sau đó đứng lên khỏi chỗ ngồi, ánh mắt cô nhìn Robert không còn khó chịu như lúc nãy mà lúc này đầy khiêu khích và hứng thú.

- Cậu Allrent, cậu vẫn chưa đủ tư cách để lên giường tôi đâu.

Tần Vô Song ném thẳng vào mặt cậu ta một câu đầy sự khinh bỉ.

- Cô! cô nói gì !

Robert tức giận hét to anh chưa bao giờ chịu sự sỉ nhục lớn như hôm nay.

- Ô cậu Allrent bị điếc sao.

Tần Vô Song cong môi nhìn anh.

Sự tức giận của Robert đã đạt đến giới hạn, anh ta rút một con dao từ dây thắt ngang lưng.

- Pằng.

Anh ta còn chưa kịp chuẩn bị thì một viên đạn sượt qua tay phải của hắn ta.

- Ôi ! Nãy tay tôi run quá, lần này sẽ trúng đây đó.

Tần Vô Song tay chỉ lên giữa trán của anh, cô thân là sát thủ nên bên người lúc nào cũng mang theo súng.

- Cô.

.

có súng.

Robert hết hồn, anh ta còn không được cha cho phép nên không được mang theo súng mà cô gái này lại có thể lấy súng ra dọa anh.

- Robert! đó là!

- Suyt, sắp có trò hay mà.

Navies định nhắc nhở Robert nhưng bị Phedra cản lại, cô mặt mày tươi cười hứng thú.

- Kiera, súng của cô có vấn đề rồi, lấy súng của tôi đi.

Lucios mặt mày hớn hở xem trò vui.

- Gì cơ, cô gái trước mặt này là thủ lĩnh thứ 4 của Deathwish sao !! Robert giật mình, trong đầu thầm oán.

- Kie thủ! Lĩnh, là tôi có mắt không trông chọc phải! ngài.

.

xin ngài tha cho.

.

kẻ hèn mọn là tôi đây.

Robert lúc này mới nhận ra sự nghiêm trọng của vụ này.

- Nghe nói cậu muốn ngủ với người của tôi sao.

Một giọng nam âm lãnh, mang theo chút hứng thú và tức giận truyền đến.

Cả hai người Phedra và Lucios đều ngạc nhiên, sao Tề Gia lại ở đây.

Anh khi nãy vô tình đi ngang qua đây thấy cửa mở sẵn vốn không có hứng thú nghe lén nhưng hắn vô tình nghe thấy lời nói của Robert và thân hình thấp thoáng sau cánh cửa Tần Vô Song.

Kiera thì lại nghĩ cô thành người của anh ta lúc nào vậy ?

- O, Kie thủ lĩnh, lại gặp nhau rồi.

Liên Thần không biết từ đâu chui ra, hớn hờ bước tới cạnh Tần Vô Song chào hỏi.

Tần Vô Song gật đầu, nhìn Tề Thiên Mặc.

Cô đã mất hứng từ lâu rồi nên lúc này thu súng lại, đi về chỗ ngồi của mình.

- Kie thủ lĩnh có mị lực không tồi nha.

Tề Thiên Mặc châm chọc nói, lời nói mang theo sự tức giận.

- Anh nói quá, tôi chẳng qua có gương mặt đại trà thôi sao có thể so với Tề Gia anh được.

Đám người Robert Navies và Junce còn chưa hiểu chuyện gì thì hai chữ Tề Gia như sấm đánh ngang tai, bọn họ sợ sệt anh ta còn không phải Tề Gia lừng lẫy trong hắc đạo sao.

Hôm nay họ đã gặp thủ lĩnh của Deathwish là xui xẻo lắm rồi giờ còn thêm Tề Gia nữa, hôm nay ngày gì vậy.

Ba người thầm oán thán, nhất là Robert khi nghe lời Tề Thiên Mặc vừa nói, Kie thủ lĩnh là người của anh??? hấn thực sự chọc sai người rồi.

.

Chương 24: 24: Ngủ Cùng Với Tôi

Tề Thiên Mặc nhìn tên Robert đang quỳ dưới sàn mặt hiện lên vẻ chán ghét rõ rệt.

- Tề Gia lại có hứng thú đến nơi như thế này sao?
Tần Vô Song đột nhiên cất tiếng nói.

- Không phải Kie thủ lĩnh rất có nhã hứng sao, tôi bồi cô.

Tề Thiên Mặc nhếch mép đi thẳng về phía đối diện Tần Vô Song, cầm ly mocktail ở trước mặt cô uống cạn.

- Không được, ly đó.

Tần Vô Song ngạc nhiên trước hành động đó của anh, cái ly đó cô vừa mới dùng, cô vội cản lại nhưng chưa kịp nói hết Tề Thiên Mặc đã uống xong rồi.

- Không sao, chuyện xa hơn cũng đã làm tôi không ngại.

Tề Thiên Mặc nhìn cô nói thanh âm vừa đủ để những người ngồi cạnh nghe thấy.

- WTF? Chuyện xa hơn? Chẳng lẽ.

Liên Thần ngồi cạnh Tề Thiên Mặc tự nghĩ rồi thầm kinh ngạc, Mặc lại có khẩu vị nặng như vậy sao.

Phedra và Lucios biết chuyện của Tần Vô Song và Tề Thiên Mặc nên cũng không bất ngờ, chỉ là không nghĩ anh ta lại có thể đem chuyện này ra đùa giỡn với Tần Vô Song.

- Tề Gia ngài có quyền có sắc, không biết đã trải qua biết bao nhiêu chuyện trên đời không thiết gì nhớ đến chuyện ấy đúng không.

Tần Vô Song mặc dù biết anh được đồn đại không màng nữ sắc nhưng đàn ông thì vẫn là đàn ông, cũng cần có nhu cầu thôi.

Tề Thiên Mặc mặt không đổi nhìn Tần Vô Song, thực ra anh biết đó là lần đầu của cô.

Đêm đó anh nghĩ thời đại bây giờ hiện đại hóa suy nghĩ cũng thoáng, ai cũng có nhu cầu thôi và cả cô cũng thế, nhưng không ngờ anh lại là người đầu tiên của cô.

Và Tần Vô Song không biết thực ra cô cũng chính là người đầu tiên của Tề Thiên Mặc.

Tần Vô Song giờ mới để ý tên Robert nhân lúc không ai để ý đã chạy mất rồi, cô cũng không có hứng thú dây dưa với hắn ta.

- Mất cả hứng, tở về trước đây.

Tần Vô Song vốn dĩ ở trong nhà cả tháng trời nên rất bức bối, muốn đến đây khuây khỏa một chút mà gặp phải tên chết dở Robert nên cô càng khó chịu.

Phedra và Lucios cùng đi theo cô.

Tề Thiên Mặc thấy cô đã đi cũng không còn lí do để anh ở lại.

Trác Nhiên và Liên Thần theo sau cảm thấy giữa anh và cô có gì đó rất mờ ám.

- Này, cậu đi theo Mặc chắc cũng biết chuyện đó chứ.

Liên Thần nhìn Trác Nhiên nhíu mắt hỏi.

- Tôi biết thừa Liên lão đại.

- Này thế mà cậu không kể tôi, đáng chết!

- Tôi mà nói thì gia chủ sẽ đưa tôi đi Bắc Cực mất.

!!!

Tần Vô Song đến trụ sở của tổ chức, những tên lính đi đi lại lại trong đó thấy cô liền lạnh sống lưng.

- Atrix anh gọi em.

- Ừm, có nhiệm vụ cho em.

Atrix biết cô một tháng không hoạt động sẽ có chút không quen nên sắp xếp một nhiệm vụ thường xuyên cho cô.

- Đây.

Anh đưa cho cô một tờ giấy.

Lâm Bác, tên này đã từng hãm hiếp phụ nữ vì có thể lực sau lưng nên có thể che dấu.

- Hắn ta lúc trước chính là người đã đánh tàu của tổ chức và lấy đi nhiều vũ khí của chúng ta.

- Ở nước C sao!

Atrix gật đầu.

- Anh sẽ giấu Phedra cho, con bé dạo này càng dính em rồi.

- Ừm, hai ngày sau em sẽ xuất ngoại.

- Anh sắp xếp người đi cùng với em.

Tần Vô Song gật đầu, cô cũng chẳng quan tâm đến đi cùng ai.

Về đến biệt thự, mắt của Tần Vô Song có chút đau.

Cô đi đến bàn trang điểm.

.

nói là bàn trang điểm cũng không đúng, cô hay để những vật dụng và ít đồ quan trọng ở đây.

Cô ngồi xuống, tháo cặp lens ra, đôi mắt màu hổ phách tuyệt đẹp hiện ra, lúc nhỏ vì trong Tần gia không có ai có màu mắt như cô cả nên họ xem cô là con hoang, riêng bố vẫn rất yêu thương cô, sau khi bố mất thì cô bị cả Tần gia coi như cục nợ đối đãi không khác người ở.

Sau khi bắt đầu đi làm thêm để kiếm tiền đi học thì cô cũng mua một cặp lens để che đi màu hổ phách trong mắt cô.

Cặp lens cô đang dùng này là hàng thiết kế riêng sẽ không gây hại cho mắt chỉ có tác dụng che màu mắt nhưng đeo lâu sẽ gây nhức mắt một chút, ngay cả Phedra Atrix cũng không biết mắt của cô có màu hổ phách, chỉ có Lucios biết vì anh ta từng thấy.

Sau khi tháo lens ra và vệ sinh mắt thì cô bước vào đi tắm.

Tiếng nước ào ào.

Tần Vô Song mặc một bộ đồ ngủ khá hở vì căn biệt thự này chỉ có cô sống cô không thích ồn ào nên khi cô chỉ khi cô rời đi mới có người đến quét dọn, cô mặc cũng khá phóng khoáng.

Sau khi sấy khô tóc thì cô nằm xuống giường, vì bị chứng mất ngủ nên cô sẽ dùng thuốc an thần trước khi ngủ.

Cửa sổ bỗng mở ra, một làn gió thổi vào căn phòng, thân hình của một người đàn ông xuất hiện, hắn ta đi đến bên giường nơi Tần Vô Song đang nằm.

Hắn ta ở đây chính là Tề Thiên Mặc, anh đi gần đến bên cô phát hiện cô ngủ say sưa liếc nhìn qua hộp thuốc an thần và ly nước ở đó thì nhíu mày.

Cô ta phải dùng thuốc an thần để ngủ sao ? do ác mộng như lần trước chẳng.

.

Chương 25: Chương 25

Tề Thiên Mặc nghĩ.

Tề Thiên Mặc nhìn cô, cô mặc một bộ váy ngủ hai dây để lộ ra bờ vai trắng, anh nhíu mày nhìn bên vai phải có vết sẹo do trúng đạn lưu lại.

Anh tiến tới, ngồi cạnh cô cảm nhận mùi hương thoang thoảng lan tỏa từ tóc cô.

- Thật thơm.

Tề Thiên Mặc nghĩ.

Anh nhìn cô một lúc rồi quay đầu lại về hương cửa sổ nhảy ra ngoài biến mất.

Sau khi anh đi, Tần Vô Song từ từ ngồi dậy, nhìn cửa sổ mở toang, ánh mắt có chút khó hiểu.

- Cái tên này muện thế này còn đến nhìn cô ư, hấn rảnh đến vậy sao, không thể hiểu nổi con người như hấn mà.

-Thì ra lão đại cũng có sở thích trèo tường con gái nhà lành.

Cơ buồn ngủ ập đến, cô không nghĩ nhiều lăn ra giường ngủ tiếp.

!!!

Sân bay.

Tần Vô Song một thân đồ trắng kéo theo vali, cô tháo kính râm gương mặt xinh đẹp rạng ngời.

Lần này cô đi làm nhiệm vụ có vệ sĩ đi theo nhưng cô muốn tự đi về.

- Mang hành lí của tôi về trước, các cậu đừng đi theo, tôi muốn đi một mình.

Tần Vô Song tới gần một chiếc taxi gần đó.

- Đưa tôi đến khu Nam Giang.

Bác tài không nói gì nghe cô nói muốn đến khu Nam Giang giàu có thì kinh ngạc, quay lại nhìn thấy cô xinh đẹp mỹ miều thì mở nụ cười háo sắc.

Mời ngon đã sa bẫy!

Tần Vô Song nói tiếng trung nghe khá ngang do ở nước ngoài nhiều sử dụng tiếng anh thường xuyên vì vậy cô nói tiếng trung nghe rất khác người bản địa.

Tên tài xế nghe thanh âm liền biết cô không phải người trong nước thì càng chắc chắn cô không biết nhiều về đường lối ở nên sẽ không phân biệt được.

Sau khi Tần Vô Song lên xe mở điện thoại ra thì nhận được một loạt tin nhắn của Phedra gửi từ 7 tiếng trước, khi đó cô vẫn trên máy bay nên không nhận được.

- Kie cậu đi làm nhiệm vụ ư?

- Kie cậu quên tớ rồi hả.

- Cậu nhanh về đi, tớ chưa gì đã nhớ cậu rồi.

- Kiera cậu nhớ phải mua đặc sản cho tớ đó.

Một loạt tin nhắn hiện lên, Tần Vô Song phì cười, Phedra mặc dù lạnh lùng nhưng ở trước mặt cô vẫn bày ra bộ dạng trẻ con ấy.

- Tớ đi 3 ngày sẽ về, cậu muốn ăn gì nào ?

Tần Vô Song cầm điện thoại trả lời tin nhắn.

- Ting ting.

Phedra trả lời cô ngay.

- Tớ muốn ăn que cay, cậu mua nhiều vào bù đắp trái tim tổn thương này.

- Được.

- reng reng.

Điện thoại cô kêu lên, là Lucios gọi tới.

- Có chuyện ?

- Ôi Kiera cô mau chóng xử lí tên đàn họ Lâm đi rồi về, Phedra lèo nhèo bên cạnh tôi thực sự sức cùng lực kiệt.

- Dựa cả vào cậu, tôi sẽ làm sớm rồi về.

- Mà này, cẩn thận bên cạnh cậu đấy.

Ở bên ngoài chẳng có gì an toàn đâu.

Tần Vô Song nghe Lucios nhắc nhở chỉ nhoẽn miệng cười, đôi mắt sắc bén nhìn qua kính của người lái xe.

Tên lái xe nghe cô nói thông thạo tiếng anh càng chắc chắn đã tìm được mồi ngon.

Tần Vô Song cất điện thoại quay đầu nhìn ra cửa sổ thì thấy xe đang đi trên con đường khá vắng vẻ.

- Chỗ tôi nói ở nằm ở trung tâm thành phố tại sao anh lại đi trên con đường vắng như thế này?

- Đây là đường tắt thưa cô.

- Tôi không cần biết, nếu anh dám làm gì trái ý tôi thì! Cô không nói tiếp mặc hấn tự hiểu.

Tên lái xe khinh thường nhìn cô.

Đợi đến lúc tới nơi cô làm cách nào thoát được.

Tần Vô Song nghĩ anh là một người bình thường nổi ý đồ thôi, cứ để xem anh ta tính bày trò gì dù sao đang ở giữa đường động thủ với anh ta sẽ gây sự chú ý.

Hắn ta chạy xe đến một công xưởng hoang.

- Ô, thì ra là muốn tôi chơi với các anh sao.

Tần Vô Song cũng đoán được điều này nên không có gì ngạc nhiên.

Tên lái xe nhìn cô bình tĩnh nói chuyện với hấn thì thấy bất ngờ, thông thường khi gặp phải trường hợp bị bắt như thế này thì người sẽ xin tha hoặc khóc lóc om sòm nhưng cô thì khác ngoài gương mặt lạnh lùng thì cô chẳng có thêm chút biểu cảm nào.

- Đi xuống mau!

Tên lái xe lấy từ dưới ghế ngồi của hấn ra một con dao chuôi gỗ, có khắc kí hiệu gì đó.

Hắn ta cầm nó bước đến mở cửa ép Tần Vô Song ra ngoài.

- Hự, A.

.

Nhưng hấn vừa mở cửa thì bị cô đá một cái cả người bay ra xa.

Tiếng hét của tên lái xe kinh động đến hai tên côn đồ ở trong xưởng, bọn chúng chạy ra thì thấy Tần Vô Song bước ra khỏi xe tay cầm một con dao nhìn bọn chúng.

- Chà, cô em này có bản lĩnh đó, anh thích!
Một tên trong đó nhìn cô thèm thường, hấn hiếm khi thấy có cô gái bị bắt mà vẫn điềm nhiên như thế.

- Uầy, cô gái à hiện tại em xin anh nhẹ nhàng vẫn kịp đấy.

Hai tên kẻ xưởng người họa làm Tần Vô Song nhúc đầu.

- Im miệng!
Cô không muốn đôi co nhiều với lũ gốc này.

Một trong hai tên da ngăm chạy đến chuẩn bị ra tay với cô, chưa chạm đến cô thì bị con dao trong tay đâm một nhát vào hai cánh tay.

Tên da ngăm thảm cảm thán, tốc độ của cô ta nhanh thật không phải một mình anh có thể đấu lại.

Hấn lùi về sau, mặt hung dữ nhìn cô.

- Màý dám.

- Từ điển của tôi có chữ "không dám".

- Con đàn bà này!
Hấn ta hét lớn, sau đó hấn cùng một tên có sẹo ở chân màý đồng

loạt tiến lên.

- Ôi, xem như tập thể dục buổi sáng vậy.

Cô nói xong liền cầm con dao chạy lên, tay cầm dao chém mạnh vào cổ của tên da ngăm làm hắn đau hét lớn ngã xuống đất.

Tên có sẹo định rút lui nhưng thân hình của cô đã chắn trước mặt hắn, một cú đá chuẩn xác vào bụng khiến hắn hộc máu.

- Chán thế, tưởng sẽ ghê gớm lắm chứ.

Phía sau, tên lái xe nhặt con dao của hắn lên, âm thầm đi về phía Tần Vô Song.

.

Chương 26: 26: Chán Sống

Tần Vô Song quay đầu lại nhìn hấn ánh mắt mang theo dư vị chết chóc.

- Tên chuột nhất từ đâu bò tới vậy ?

Tên lái xe thấy cô gọi mình là chuột thì tức điên lên, hấn ta ghét nhất là chuột, liền lồm cồm bò dậy cầm dao ý đồ muốn giết Tần Vô Song.

Cô dùng hai tay kẹp con dao lại, chân đá vào hạ th.ân hấn.

- A! a mà.

.

mày

tiếng la của hấn làm cô chói tai, liền cầm con dao cứa một nhát sâu vào cổ hấn, máu chảy ra ồ ạt khiến hấn ngất đi.

Tên có sẹo lúc này bò dậy, chạy vào công xưởng hoang lấy một cây súng ngắn hạng thường.

- Ha súng đây rồi, mày chờ chết nha con đàn bà chết tiệt !

Tần Vô Song dĩ nhiên có súng, cô rút khẩu Five-seven từ trong áo khoác ra, khi đi cô thường thiết bị chống phát hiện, gây nhiễu máy dò kim loại do tổ chức nghiên cứu nên súng cô luôn mang bên người.

- Mày, mày có súng.

Tên có sẹo nhận ra đây là khẩu có uy lực rất mạnh nên không dám

tự tiện hành động.

- Pằng, pằng.

Tần Vô Song mặt không đổi nở hai phát vào trước mũi chân hắn.

- Hmm, súng mới dùng chưa quen, nháp thôi lần này chắc sẽ trúng thôi.

Nói đến đoạn cuối giọng của cô đầy vị máu tên sọ liền cảm thấy ớn lạnh, những sợi lông trên mặt anh ta cũng dựng lên luôn rồi.

- Vị tiểu!.

.

- Pằng pằng.

Hắn định xin tha nhưng cô lại nổ thêm hai phát, lần này trúng vai của hắn ta.

- Đã tới bước này rồi, chạy không thoát đâu.

- Tao là người của Yến bang, mà mày mau thả tao ra.

Tên có sọ biết đã không thoát được bèn hét lớn.

- Lão già Vương Quách Kỉ đó lại để thuộc hạ của mình làm mấy trò này ư, chán sống sao ?

Tần Vô Song xách tên mặt sọ lên xe, còn cô ngồi vào ghế sau.

- Đưa tôi đến gặp lão đó, để tôi xem!

Tên mặt sọ nghĩ cô là người ngoại quốc không biết Yến bang liền cho cô là kẻ ngu ngốc không biết trời cao đất dày.

Chiếc taxi dừng trước một căn biệt thự ở ngoại ô xung quanh có mấy tên mặc đồ đen đứng gác, tên mặt sẹo dẫn cô vào biệt thự để cô ngồi chờ ngoài phòng khách rồi đi lên tầng.

- Vương đại ca, có một cô gái muốn gặp ngài, ả đã giết hai người của em còn đánh em như thế này nữa, xin đại ca làm chủ.

- Hừ, có một con đàn bà thôi.

Vương Quách Kỉ hừ lạnh, đám thuộc hạ này của hắn thật vô dụng.

- Đại ca, cô ta rất mạnh, còn có khẩu Five-seven nữa em thật sự không dám chọc cô ta!.

Tần Vô Song ngồi đến mất kiên nhẫn.

- Vương Quách Kỉ ! Ông đâu rồi.

Cô hét lớn, phía Vương Quách Kỉ ông ta vẫn đang tiếc thương em trai của mình nên rất bực bội, nghe thấy có người gọi thẳng tên ông ra thì càng bực hơn.

- Ai dám gọi thẳng tên của Vương Quách Kỉ này, đứ a nào ? Ông ta đi từ trên tầng xuống, bên cạnh là tên mặt sẹo cười tươi nhìn cô bằng ánh mắt khinh bỉ.

- Cô là.

.

Kie.

.

Kie thủ lĩnh.

Vương Quách Kỉ sau khi nhìn rõ người phụ nữ ngồi trước mặt là ai thì toàn thân đổ mồ hôi lạnh.

- Tưởng quên cả tên tôi rồi chứ!
- Tôi nào dám.

- Đại ca!
- Chát.

Vương Quách Kỉ vội quay lại tát mạnh vào mặt tên mặt sẹo làm hắn bất ngờ.

- Đồ ngu mà biết đây là ai không, dám động vào người này.

Vương Quách Kỉ thầm oán, kiếp trước ông ta mắc nợ cô hay sao??
- Kie thủ lĩnh, ngài thứ tội tên thuộc hạ này của tôi này chỉ ở trong nước không biết đến đại danh của ngài xin hãy tha cho.

- Ông kiếm tiền từ đây sao?
- Vương Quách Kỉ không hiểu Tần Vô Song nói gì.

Tên mặt sẹo chột dạ, không dám nhìn thẳng Tần Vô Song.

- Cách kiếm tiền của ông là nhờ vào cướp bóc và cưỡng hiếp sao ?
- Tần Vô Song vừa nói vừa nhìn tên mặt sẹo sau lưng ông ta.

Vương Quách Kỉ lúc này đã hiểu rõ, mặc dù ông ta hống hách và độc ác nhưng ông ta ghét nhất là cưỡng hiếp phụ nữ vì lúc chị gái ông ta còn sống từng bị, vậy nên ông ta căm hận nhất loại người này.

- Cái tên mặt sẹo này, mà dám chống lại lời tao nói sao !
- Đại ca em! em cũng có nhu!

- Păng.

Chưa kịp nói xong tên mặt sẹo đã bị Vương Quách Kỉ bắn chết.

- Để ngài chê cười rồi, tôi sẽ dạy lại bọn chúng, tôi sẽ cho người đưa ngài về.

Ông ta cung kính nhìn Tần Vô Song nói.

- Phiền rồi.

Vốn dĩ cô cũng không thích Vương Quách Kỉ nhưng ông ta cũng không phải loại không biết suy nghĩ nên vẫn giữ thể diện cho hắn.

Tên thuộc hạ phụ trách đưa cô về cũng là tên có mặt vào hôm đó, hắn nhìn cô mà nhớ tới cảnh cô giết người, liền rợn tóc gáy.

- Anh về được rồi.

Cuối cùng cũng an toàn trở về tên thuộc hạ cảm tạ trời đất.

Về đến biệt thự cũng đã gần 11 giờ trưa rồi.

- Đói quá!.

Chương 27: 27: Lâm Gia Huy

Cô rất đói, sáng cô chưa ăn gì cả.

- Reng reng.

Tiếng điện thoại của cô, có người gọi đến là số của Trình Tâm.

- Song Song, cậu đang ở nước ngoài hả ?
Tiếng của Trình Tâm vang lên.

- Tớ vừa về nước.

- Cậu về rồi sao, rảnh không đi ăn trưa cùng tớ đi tớ có người muốn cậu gặp.

- Ừm được, vừa hay tớ cũng chưa ăn.

- Ở Diêm Hải.

Tần Vô Song sau khi thay đồ thì chọn một chiếc Maybach đơn giản, cô nhấn ga chạy như bay.

Cô mặc một chiếc croptop và chân váy dài xẻ đơn giản bên ngoài khoác một chiếc áo mỏng, dù gì cũng là đi với Trình Tâm cô không thể bày ra bộ dạng cứng nhắc được.

Bước vào nhà hàng, cô ngó xung quanh.

- Song Song tớ ở đây.

Tần Vô Song theo hướng của giọng nói thì thấy Trình Tâm ngồi ở góc bên phải bên cạnh có một chàng trai tuấn tú.

- Song Song giới thiệu với cậu, đây là Lâm Gia Huy bạn trai tớ thiếu gia nhà họ Lâm

- Gia Huy đây là Tần Vô Song bạn tốt nhất của em.

Tần Vô Song nhìn Lâm Gia Huy thấy anh ta khá ổn tuy không so được với Tề Thiên Mặc nhưng tạm chấp nhận!

Gì vậy sao cô lại nghĩ đến tên đó, quên đi quên đi.

.

- Ừm, tớ đói rồi, gọi món đi.

Tần Vô Song giữ nguyên mặt bình thản nói cô tới đây là để ăn no.

Sau khi thức ăn đã được bày ra cô chỉ chú tâm ăn, cũng quan sát xem Lâm Gia Huy cư xử thế nào với Trình Tâm.

- Tâm, tớ đi vệ sinh chút.

Tần Vô Song vừa đi chưa được bao lâu thì điện thoại của tên Lâm Gia Huy kêu lên.

- Tâm Tâm, anh đi nghe điện thoại.

Trình Tâm không nghi ngờ gì nhiều vui vẻ gật đầu.

!

Tần Vô Song sau khi rửa tay xong bước ra khỏi cửa thì một hình bóng kéo cô vào góc khuất của nhà hàng.

Theo phản xạ cô liền di chuyển nhanh nhẹn đổi tư thế ép hấn ta vào

tường.

- Là anh ?

Tần Vô Song nhận ra đây là Lâm Gia Huy.

Lâm Gia Huy thấy phản xạ nhanh nhẹn của cô vừa rồi không tránh khỏi kinh ngạc, đây là thân thủ mà một người phụ nữ nên có sao, ngay cả một người từng trải qua huấn luyện như anh cũng không phản ứng kịp.

- Cô thật thú vị, tôi không ngờ thân thủ cô lại tốt đến vậy.

- Nói mục đích.

Lâm Gia Huy nhìn cô không chớp mắt, người phụ nữ này rất hợp khẩu vị anh.

- Tôi muốn cô.

- Anh, e là chưa đủ tư cách.

Tần Vô Song khinh thường hẳn.

- Cô dám!

Chưa nói xong hết câu thì Lâm Gia Huy cảm thấy một thứ gì cứng và lạnh buốt kè ở bụng hẳn.

- Từ điển của tôi không có từ "không dám".

Lâm Gia Huy lúc này mới cảm nhận người phụ nữ trước mặt khủng bố như thế nào.

- Anh dám lừa Trình Tâm sao ?

- Cô ta quá nhạt nhẽo, thời đại này còn bày đặt giữ cho đêm tân hôn ha thật sự nghĩ tôi yêu cô ta sao.

Lâm Gia Huy nghĩ đây là nhà hàng cô sẽ không dám nổ súng, mặc dù sợ nhưng vẫn cố khiêu khích.

- Pằng.

Tiếng súng rất nhỏ.

- Cô.

.

cô

- Anh tưởng tôi không dám sao ?

Trước khi ra ngoài cô cũng phải chuẩn bị chứ, cô là người rất nhiều kẻ muốn giết, lần này mặc dù đã giữ bí mật chuyện nhiệm vụ nhưng đã có một ít tin tức bị rò rỉ cô không được không đề phòng.

Lục Gia Huy không nghĩ súng cô đã gắn đầu giảm thanh, càng cảnh giác hơn nữa, lúc này bắn dọa anh thôi lần này cô sẽ bắn thật.

- Cô động tay với tôi, mẹ tôi sẽ không để yên đâu.

- Mẹ anh ư, cún con nghe lời mẹ quá nhỉ.

Nói xong Tần Vô Song quay đi để anh ta ngồi bệt ở đó.

Hừm, Lâm Gia Huy Lâm Bác hai người họ có huyết thống sao!.

- Tâm.

Tần Vô Song ngồi vào bàn tiếp tục ăn, Lâm Gia Huy cũng trở lại, ánh mắt nhìn cô có chút sợ hãi cùng tức tối.

- Yo, người đẹp lại gặp nhau rồi.

Tần Vô Song đang dùng bữa thì nghe tiếng gần chỗ cô, vốn không quan tâm mà giọng điệu này rất quen.

Cô nhìn theo hướng tiếng gọi.

- Cô quên tôi rồi sao, ôi cô tuyệt tình y như anh ta.

Liên Thần đến gần bàn cô, giọng nói của anh ta ngọt ngào.

- Sao quên được, anh cứu tôi mà Liên bang chủ.

- Cô vẫn còn được hơn tên kia.

Tần Vô Song ngó nhìn sau Liên Thần.

- Tên đó vẫn còn ở nước B.

- Tôi không tìm anh ta, cái tên đáng ghét đó.

Tần Vô Song quát, cô vốn không muốn đụng mặt anh ta tại đây, nhưng khi không thấy anh ta thì trong lòng lại thấy khá trống rỗng.

- Anh có việc sao ?

- Thị sát, nhà hàng này đứng tên anh ta tôi tới giúp kiểm tra thôi, haizzzzz cố lên.

Liên Thần nói xong đi qua cô đến chỗ cố lên thì tay đặt trên vai cô gầm nói cô và anh ta vẫn còn phải cố gắng!.

Tần Vô Song không nói gì tiếp tục dùng đồ ăn của mình.

Trình Tâm không biết nhiều, nghĩ đây chắc là bạn khi cô ở nước ngoài thôi, nhưng Trình Tâm khá thắc mắc sao anh ta lại nói được tiếng Trung như người bản địa!

- Các cậu ăn đi bữa này tớ mời, chào mừng Vô Song về nước.

- Không cần đâu, tớ ở đây mấy ngày rồi lại đi.

Trình Tâm nghe nói vậy mặt cô có chút mất mát.

- Song Song!.

Chương 28: 28: Cố Lên

Tớ không thể ở đây mãi được.

Trình Tâm không nói gì thêm, cô biết Tần Vô Song không thích nước C.

Lâm Gia Huy cảm thấy cô gái tên Tần Vô Song này thật sự không đơn giản, mặc dù anh ta ở trong bạch đạo nhưng anh ta biết người lúc này nói chuyện với cô là ai.

Người đó quyền thế gần như đứng đầu trong nước bên cạnh còn có thêm Tề Gia lừng lẫy, Tần Vô Song có thể thân thiết với anh ta, chứng tỏ cô ta có thân phận đặc biệt.

- Vô Song, Gia Huy em đi vệ sinh.

Trình Tâm đứng dậy.

Khi cô vừa đi khỏi.

- Rốt cuộc cô là ai ?

Lâm Gia Huy hỏi, anh đang rất thắc mắc điều này.

Tần Vô Song không nói gì, tiếp tục ăn mì trên bàn.

- Đây, cô không nghe tôi nói sao ?

- Tôi không muốn nói.

Tần Vô Song nhìn anh, cô thật sự không có hứng thú.

- Anh là gì của Lâm Bác ?
- Ba tôi.

Tần Vô Song không nghĩ lại trùng hợp đến vậy, coi như anh ta xui xẻo.

- Tôi bận rồi, anh nói Tâm tôi đi trước.

Nói xong cô lau miệng rồi đứng dậy rời khỏi bàn ăn.

Về đến biệt thự thì cô thấy có một chiếc Ferrari đậu trước cửa.

Cô không nói gì mở cửa đi vào, người trong nhà nghe thấy tiếng cô thì chạy vọt ra.

- Kie, cậu về rồi.

Phedra chạy đến.

- Cậu không phải đang ở nước B sao, chạy đến đây làm gì ?
- Tớ chán lắm, cái tên Lucios đó suốt ngày chỉ biết nằm đó.
- Tớ biết rồi, cậu ăn gì chưa ?
- Tớ ăn trên máy bay rồi.

Tần Vô Song đột nhiên thấy buồn ngủ, cô liền đi về phòng làm một giấc đến tối.

Phedra cũng biết dạo gần đây Tần Vô Song khá mệt nên cô cũng không đánh thức Tần Vô Song cứ để cô ấy ngủ.

Buổi tối.

Tần Vô Song tỉnh dậy, cảm giác cơ thể thoải mái hơn, cô nhớ lại mục

đích mình đến đây làm gì.

- Red, cậu điều tra cho tôi về lịch trình tối mai của Lâm Bác.

- Vâng, thủ lĩnh.

Tần Vô Song cầm điện thoại lên gọi điện cho thuộc hạ thân cận của cô, Red anh ta là người cô tự mình huấn luyện anh ta mồ côi từ nhỏ được cô nhận về nên tuyệt đối trung thành.

Tần Vô Song nhìn màn hình điện thoại thì hiện tại cũng hơn 7 giờ rồi, cô cảm thấy đói.

- Phedra, đi ăn.

Cô bước xuống cầu thang thấy Phedra đang ngồi xem tivi.

- Ồ được.

Sau khi Phedra và Tần Vô Song thay đồ xong, Tần Vô Song sẽ lái xe, chiếc Aston Martin màu đỏ lao vun vút trên đường.

- Cậu thích ăn gì ?

Tần Vô Song biết Phedra thích ăn cay nhưng cô vẫn hỏi.

- Hmm, tớ muốn ăn đồ cay.

- Vậy ăn lẩu đi.

- Cậu chọn một quán nào đó đơn giản thôi.

Phedra thích ăn ở những nhà hàng bình thường mặc dù đồ ăn không phong phú nhưng ăn như vậy rất thoải mái.

Tần Vô Song biết tính cách của Phedra nên cô cũng chọn một nhà hàng tầm trung.

- Lẩu tứ xuyên! Kie cậu ăn gì ?
- Các cô có gì không cay không ?

Tần Vô Song quay ra hỏi phục vụ.

- Vị tiểu thư này dùng thử lẩu bốn vị của chúng tôi đi.

- Được lấy cái đó.

Một lát sau thức ăn được đưa đến.

Hai người ăn rất vui vẻ.

- reng reng.

Là điện thoại của Tần Vô Song.

- Có chuyện sao ?
- Thủ lĩnh tối ngày mai hẳn chỉ ở nhà, hiện giờ Lâm Bác đang ở hộp đêm Bất Dạ.

- Được, vậy tối nay hành động cậu theo dõi hẳn tiếp, khoảng nửa tiếng sau tôi sẽ đến.

- Tuân lệnh !

Kết thúc cuộc gọi, Tần Vô Song về mặt vẫn thong thả ngồi dùng lẩu.

- Tối nay hành động sao ?
- Phedra vừa ăn miếng thịt vừa hỏi.

- Đúng.

- Tớ sẽ đi theo cậu.

Tần Vô Song không nói gì, cô tiếp tục ăn.

Đúng nửa tiếng sau, cô có mặt tại Bất Dạ, Red nhận ra cô tiến lại báo cáo!

Bước vào hộp đêm, cô dựa theo thông tin của Red cung cấp đi đến một phòng bao.

- Rằm.

Tần Vô Song trước giờ giết người không bao giờ lén lút bởi vì những người cô giết là do đã mạo phạm cô hoặc tổ chức.

Đám Lâm Bác ở trong phòng giặt mình, ông ta mặc dù đã có vợ nhưng vẫn ra ngoài phó.ng đãng, xung quanh hẳn có ba bốn cô ăn mặc hở hang bu lại.

- Đứa nào dám phá hỏng việc của ông !
Lâm Bác ngồi giữa nhưng cô gái hét lớn.

- Lâm tổng, ngài đừng tức giận, kẻ ngu nào không có mắt lại chọc phải ngài, để em xử lí.

Một cô gái mặc váy bó sát tóc nhuộm vàng vuốt ngực Lâm Bác nói, cô ta biết một chút võ nên tự tin có thể đàn áp Tần Vô Song.

Tần Vô Song bước vào, sự lạnh lùng và khí thế chết chóc trên người cô khiến cho ả sợ hãi nhưng nghĩ cô mỏng manh thế này nên ả vẫn coi trời bằng vung.

- Con ả kia mày là ai, dám chọc giận Lâm tổng sao.

- Pằng.

Một phát súng trúng vào trán của cô gái tóc vàng, khiến ả chết vẫn còn trọn tròn mắt.

- Cô.

.

cô là.

.

ai ?

Lúc này Lâm Bác sợ đến xanh mặt, lắp bắp nói.

- Ông đã biết tổ chức tôi là người không dễ chọc.

.

Chương 29: Chương 29

Lâm Bác vì có uống vài hớp rượu nên thần trí khá mơ hồ, chưa tỉnh táo.

- Cô, đi lấy nước lạnh làm hẳn tỉnh lại cho tôi.

Tần Vô Song biết ông ta chưa tỉnh rượu liền nói một cô gái.

Cô gái được chỉ định run rẩy làm theo lời cô nói.

Ào.

Một ly nước lạnh đổ vào mặt của Lâm Bác làm hẳn tỉnh táo lại.

- Con ả kia, mày là ai ?

Hắn chỉ tay vào Tần Vô Song quát.

- Ông không nên đụng vào tổ chức của tôi chứ.

Lâm Bác đang đoán xem cô gái này là ai, sau khi nghe cô nói tổ chức gì đó thì gương mặt mập mạp hiện vẻ sợ hãi tột cùng.

- Cô, cô là người của Deathwish.

- Đúng rồi đó ông già.

Tần Vô Song vẫn muốn chơi đùa thêm một chút.

Tên Lâm Bác này do có sự bảo hộ của tổ chức Himer nghĩ

Deathwish sẽ không tìm đến mình nên vô lo vô nghĩ.

- Cô không được giết tôi, tôi là người của Himer.

- Không giết ư ? Giờ Kiera tôi muốn giết ông thì sao.

Tần Vô Song nhìn ông ta, gương mặt lộ rõ vẻ đáng sợ.

Lâm Bác nghĩ cô chỉ là thuộc hạ do Deathwish phái tới, nào nghĩ cô lại là Kiera đó chứ.

- Giết luôn thì không vui chút nào, phải chơi đùa một lát chứ nhỉ.

Ông ta biết mình không thể thoát, tuyệt vọng nhìn Tần Vô Song.

- Các cô, trói hẳn ta lên bàn.

Tần Vô Song nhìn những cô gái ngồi trên sàn run rẩy.

- Kie, lâu thế.

Phedra thầm nghĩ xử lí một tên họ Lâm thôi có cần tốn thời gian đến thế không.

- Chán quá, đang bày trò chơi, Phe cậu muốn chơi không ?

- Được.

Sau khi mấy cô gái đã trói ông ta lại bằng những miếng vải vào chân bàn thì Tần Vô Song kêu các cô dựng bàn lên.

Lâm Bác lúc này đã biết sợ, rơi vào tay của Kiera đó chỉ có chết.

Tần Vô Song rút con dao từ túi quần ra, con dao bóng loáng sắc nhọn.

Cô bước gần lại Lâm Bác, bàn tay cầm dao bắt đầu rạch những vết chữ thập trên mặt ông ta sau đó cầm một ly rượu đổ lên chỗ những vết thương đó.

- Aaaaaaa!

Tiếng hét thất thanh của ông ta làm Phedra và Tần Vô Song chán ghét, cô lấy một quả táo ở trên bàn nhét vào miệng.

- Thật ồn ào.

Tần Vô Song nhìn bộ dạng mập mạp giầy giụa của ông thì chán ghét.

- Phe, tởm hết hứng chơi rồi, trông ông ta thật ghê tởm.

- Xử lí hẩn nhanh đi chúng ta đi ăn đêm.

- Phải.

Một phát súng của Tần Vô Song trúng tim của ông ta.

- Có cần xử lí đám kia không ?

Phedra nhìn đám con gái.

- Ta tới đây để xử lí ông ta.

- Đi thôi.

Nói xong cô và Phedra đi ra khỏi quán bar.

Những cô gái kia báo cảnh sát, khi cảnh sát đến nơi lấy lời khai của một trong những người ở đó.

- Hung thủ như thế nào ?

- Cô ta khá cao, rất xinh đẹp, có súng có dao là người đã giết Lâm tổng.

- Á đúng rồi, cô ta tên Kiera rồi Deathwish gì đó.

!!

.

- Đội trưởng, họ đều nói cô ta tên Kiera thuộc Deathwish gì đó.

.

có nên! đi!

Tên cảnh sát trưởng nghe thấy Deathwish đủ khiếp đảm rồi còn thêm cái tên Kiera anh ta suýt ngất.

- Cậu, hủy án đi, người này không nên đụng.

- Sao lại hủy án, người nhà của Lâm Bác sẽ loạn lên mất.

Viên cảnh sát không hiểu chuyện.

- Việc này tôi sẽ xử lí êm xuôi cậu thả người ra và hủy án đi.

!!

.

- Tớ đặt vé rồi, sáng sớm ngày mai về nước.

Tần Vô Song gật đầu không nói gì, cô cảm thấy gần đây cô bị phân tâm nhiều hơn.

!

.

Sáng hôm sau, tại sân bay.

Tần Vô Song và Phedra đang đứng chờ làm thủ tục.

Một hình bóng người đàn ông thấp thoáng, đôi mắt màu hổ phách đậm làm Tần Vô Song kinh ngạc, cô muốn đuổi theo anh ta.

- Song.

Tiếng gọi lớn kéo cô lại, Trình Tâm và Lâm Gia Huy đến tiễn cô.

- Tớ ra tiễn cậu.

Cô nhìn Lâm Gia Huy vẻ mặt anh ta khá tiều tụy.

- Tâm, tớ muốn nói chuyện với bạn trai cậu một lúc.

- Được.

Trình Tâm liền chạy qua chỗ Phedra đang ăn sáng.

- Thế nào, mùi vị mất đi người ba yêu dấu thích không ?

Tần Vô Song trước giờ không phải người mang nỗi đau của kẻ khác ra đùa, nhưng cô đang nhắc nhở anh ta về chuyện của Trình Tâm.

- Cô giết ông ấy ư ?

Lâm Gia Huy khiếp đảm, họ đã hủy án của ba anh ta chỉ nói là ba anh ta đã đụng vào người không nên đụng.

họ cũng không chống lại được người này.

Tần Vô Song không trả lời anh đi thẳng về chỗ Trình Tâm và Phedra đang ngồi.

- Tâm, cậu chia tay với anh ta đi, hắn đang lừa cậu thôi.

- Song, Gia Huy không lừa tớ đâu ba anh ấy vừa mất nếu chia tay tớ sợ anh ấy sẽ suy sụp mất.

- Tâm, cậu phải nghe lời tớ, nếu không cậu sẽ hối hận.

!!!

Trên máy bay.

- Phe, tớ đã nhìn thấy một người, tớ có cảm giác rất thân thuộc với anh ta.

- Đó có thể là người cậu cần tìm đó.

Tần Vô Song trầm ngâm, cô thấy cảm giác rất kì lạ, cô có linh cảm người cô vừa thấy có thể liên quan tới mẹ cô.

!!.

.

Chương 30: 30: Cuộc Đua Xe

Phedra, trước khi mẹ tớ mất, bà ấy nói tớ cần phải nhận lại gia đình của bà ấy.

Tần Vô Song lần đầu tiên nói với Phedra những lời này, chuyện này cô luôn giấu kín không để ai biết nhưng khi thấy người đó thì cô lại nhớ đến.

- Kie, cậu thật sự còn gì giấu tớ vậy!.

- Phe tớ! mệt lắm khi về nước B tớ sẽ kể cho cậu.

Tần Vô Song rất tin tưởng Phedra, cô ấy đã lo lắng và coi cô như người thân, cô cũng nên mở lòng mình ra rồi, 13 năm rồi cô phải thực hiện mong muốn của mẹ tìm ra gia đình thật sự của bản thân.

!!!!.

Máy bay hạ cánh sau nhiều giờ.

Phedra và Tần Vô Song mệt mỏi.

Về đến biệt thự riêng, Tần Vô Song không cần uống thuốc mà trực tiếp ngủ luôn.

!!.

Cô ngủ một mạch tới sáng hôm sau.

Tần Vô Song thức dậy cô như thường lệ đi vào phòng vệ sinh cá nhân, cô vừa mở cửa bước ra thì!

- Rằm.

- Kiera chúng ta đi ăn sáng.

Phedra mở cửa hưng phấn nói to.

- Này, mới sáng thôi cậu đừng làm ồn.

Tần Vô Song nói cô bước đến phòng lấy quần áo để thay.

- Ô, Kie mắt cậu!

Phedra không nói Tần Vô Song cũng không chú ý hiện giờ cô không dùng lens.

- Đây là màu mắt thật sự của tớ.

- Thật đẹp nha.

Phedra cảm thấy màu mắt này thật sự trông rất đẹp khác với màu hổ phách thông thường, nhìn nó rất quý tộc.

- Trước đây tớ lo sợ vì nó nên đã tìm cách để che đi bây giờ chắc không cần che nữa rồi.

Tần Vô Song nghĩ có thể màu mắt này có thể sẽ giúp cô tìm được gia đình của mẹ.

- Cậu đợi tớ thay đồ.

Tần Vô Song chọn bừa một bộ cô hay mặc hằng ngày.

!.

Sau khi ăn sáng với Phedra xong thì cô đến trụ sở gặp Atrix.

- Trix.

- Em về rồi sao.

Atrix ngẩng đầu nhìn cô xong lại cúi xuống, anh ta bỗng khựng lại.

- Mắt em!

- Màu mắt thật sự của em.

Atrix thấy màu mắt này của cô rất khác lạ nhưng cũng không nói gì nhiều.

- Tên Lâm Bác đó chết rồi.

- Tốt lắm tạm thời chưa có nhiệm vụ gì khó khăn, em hãy nghỉ ngơi đi.

- Ừm.

- Đúng rồi, cuộc thi năm nay.

.

em muốn đi không ?

- Được.

Anh không nghĩ cô lại đồng ý nhanh vậy.

Số lần cô gặp Atrix rất ít hầu như đếm trên đầu ngón tay, anh ấy là trụ cột của tổ chức công việc chất như núi.

- Kie, sắp tới cuộc thi năm nay rồi tham gia không ?
Lucios chạy tới khoác tay lên cổ cô hỏi.

- Em không đeo lens nữa sao ?
- Ừm.

- Đi không ?
- Được.

!.

.

Mấy ngày sau, cuộc đua này là thường lệ của hắc đạo bang nào thắng sẽ có toàn quyền lãnh đạo các bang phái thua cuộc.

Nhưng năm nay thì thêm một phần thưởng khác là thủ lĩnh gia tộc Uben vừa mới mất nội bộ lục đục gây tan rã nên bang phái nào chiến thắng sẽ được giao tài nguyên và nhân lực của gia tộc đó.

Uben là gia tộc nắm trong tay dầu mỏ rất quan trọng nên sẽ có rất nhiều bang phái nhắm tới, đại hội năm nay sẽ có rất nhiều thủ lĩnh cử người tham gia.

Trường đua náo nhiệt.

- Nè cậu biết không ? Năm nay Deathwish sẽ tham gia đó.

- Vậy sao không biết sẽ là ai đây.

.

- Nè tổ chức đó mà tham gia chắc chắn sẽ thắng, chúng ta coi như thua cuộc rồi.

!.

Một đám người rì rào.

Trên khán đài, khu vực khách quý Etrito, Phedra và Lucios ngồi đó.

Khi đã đến thời gian của cuộc đua.

Những chiếc xe các bang phái lớn nhỏ bắt đầu vào vị trí.

- Deathwish ! Kiera.

Người chủ trì hô tên cô, cả trường đua bỗng ngập trong khí lạnh.

Chiếc xe màu vàng rực rỡ phóng nhanh đến vị trí đầu tiên.

Khi chủ trì hô bắt đầu, những chiếc xe phóng như bay.

Tần Vô Song điều khiển chiếc xe phóng như bay trên đường đua, những tay đua của bang phái khác không chịu thua tranh giành vị trí của nhau.

Phía trên là cuộc đua của hai bang phái lớn còn phía sau là mồ chôn của tay đua tổ chức yếu thế.

Đối thủ phải tiêu diệt lần này là Himer, tên đua xe của Himer là Dạ Sâm kẻ hiếu thắng và cũng là người vô địch của năm ngoái.

Hắn lao vút vút không để ý ai lao lên toan đâm vào xe của Tần Vô Song, cô nào để hắn như ý , giảm tốc độ lại làm cho xe của cô và của hắn gần như song song nhau, Dạ Sâm khinh thường cô huých mạnh vào chiếc xe vàng của Tần Vô Song, nhưng bao nhiêu đó làm sao mà hư tổn được chiếc xe bảo bối của cô chứ.

Chiếc này do cô đã đem đi nâng cấp giá trị sau khi hoàn thành của nó cũng phải xấp xỉ 20 triệu đô, chiếc xe quà của của Dạ Sâm sao có

thể địch lại chứ.

Tần Vô Song đột nhiên phóng xe vượt qua Dạ Sâm cô quay vô lăng khiến chiếc xe quay đầu ngược lại tiến tới ép xe của Dạ Sâm vào sát rìa đường đua, cô huých thật mạnh vào đầu xe của hắn khiến hắn không khống chế được liền đâm vào thanh sắt móp cả đầu xe.

Những trò cón con mà cô làm chỉ là mẹo để đối phó với những kẻ nôn nóng hiếu thắng như Dạ Sâm.

.

Chương 31: 31: Người Thắng Cuộc

Tần Vô Song không chần chờ thêm một giây nào, cô quay đầu xe một trăm tám mươi độ và đạp ga xe lao như bay.

Những tay đua của bang phái khác nhìn một màn cô vừa chèn ép người của Himer thì sợ hãi ai lại đi tranh giành với thủ lĩnh ma quỷ của Deathwish chứ

Chiếc xe đua vàng rực của Tần Vô Song vượt qua đích, tiếng reo hò từ khán đài mỗi lúc một to họ không ngờ Kiera của Deathwish lại biết đua xe.

Tần Vô Song bước ra khỏi xe, mái tóc dài phấp phới, đôi mắt màu hổ phách khiến mọi người trầm trồ, gương mặt xinh đẹp lạnh lùng khiến ai nấy đều cảm thấy e dè.

Một đôi mắt xanh đang nhìn cô.

- Kie, em làm tốt lắm.

Atrix dự đoán trước cô sẽ giành được vị trí thứ nhất.

- Em đi giám sát đám sát thủ mới đi, huấn luyện cho bọn họ.

- Được.

Tần Vô Song đúng lúc không có việc gì làm, nhân đây cô cũng muốn nhìn xem Dịch Hạo tiến bộ tới đâu rồi.

Khu huấn luyện.

- Keng keng.

Tiếng dao va đập, một vài tên đang luyện tập dao.

Cách huấn luyện của Deathwish rất khắc khe và khó khăn.

Những người ở đây đại đa số là trẻ mồ côi còn số ít là tự nguyện xin gia nhập.

Họ phải luyện tập cả ngày lẫn đêm, tự mình nghĩ ra cách để nâng cao khả năng chém giết, họ phải học cách giết người không nương tay sau quá trình luyện tập là sáu tháng sẽ có một cuộc khảo sát trong vòng ba ngày chia làm sáu thử thách sinh tồn, những người qua được cả sáu vòng sẽ trở thành lính đánh thuê chính thức thuộc hắc đạo Deathwish.

Thường thì 10 người thì chỉ có 4 người qua được hoặc ít hơn.

Tần Vô Song nhìn về phía những người đang tập luyện bán sống bán chết, họ!.

cũng giống cô, khi cô được đưa về tổ chức cô cũng bỏ qua sức khỏe ngày ngày cầm dao cầm súng luyện tập chỉ sợ sẽ bị đuổi khỏi đây, cảm giác không còn người thân bên cạnh khiến cô thấy tủi thân cô độc!.

.

- Chị.

Dịch Hạo từ xa đã nhìn thấy cô, vui vẻ gạt mồ hôi trên mặt vẫy tay.

- Em chú ý.

.

- Chị, em rất nhớ chị.

Dịch Hạo khi này chỉ cảm thấy ở cạnh cô mới có thể an ủi được sự cô đơn của cậu.

- Ừm.

Tần Vô Song tiến lại xoa đầu cậu, cô khẽ mỉm cười nhẹ nhàng.

- Chị, em vẫn chưa biết tên chị.

- Kiera.

- Tên đẹp quá, chị cười cũng đẹp nữa.

Nghe Dịch Hạo nói, cô ngẩn ra, cô cười sao ? Cô cảm thấy thằng bé cho cô cảm giác rất ấm áp.

- Em đi tập luyện đi, nhất định phải qua được bài khảo sát nếu không chị đánh gãy chân em.

Tần Vô Song mặc dù nói như thế nhưng giọng nói không hề hung dữ với Dịch Hạo.

- Chị, em sẽ không làm chị thất vọng.

Nói xong cậu chạy đi luyện kiếm tiếp.

Tần Vô Song không nói gì quan sát mấy người ở trường tập.

- Nghe đây, 3 tháng nữa là đến thời hạn, các cậu phải chăm chỉ hơn nữa nếu còn lơ là đánh gãy tay ném khỏi tổ chức.

Cô hét lớn, câu nói không hề có chút gọi là đùa giỡn, làm cho những kẻ đang có ý lười biếng rợn người.

Nói xong cô quay đi, đến trường tập bắn.

- Pằng pằng pằng!
Những tiếng súng dày đặc vang đều đều.

Sau một lúc chỉ dạy đám người mới đó, cô mệt lả người.

Không hiểu sao dạo này cô hay cảm thấy nhức đầu.

- Hừ.

.

Tần Vô Song nằm xuống giường, cô cảm giác người nóng lên rất chóng mặt.

Cô thiếp đi.

Cửa sổ lại mở, cơn gió lạnh ùa vào làm Tần Vô Song co rúm người lại.

Tề Thiên Mặc nhảy vào từ cửa sổ, lặng lẽ bước đến cạnh giường của Tần Vô Song.

- Cô gái này bị ngốc sao ?
Tề Thiên Mặc nghĩ trong đầu, tại sao cô đi ngủ mà không đắp chăn.

Tần Vô Song vẫn mê man không biết anh đã ngồi cạnh mình.

- Cô nhìn có vẻ lạ.

Tề Thiên Mặc nhìn cô hô hấp khó khăn nằm trên giường mặt cô khá đỏ, do trong phòng đang tối nên anh không nhìn rõ cô đang như thế nào.

Tề Thiên Mặc thấy cô có vẻ khác khác liền lay nhẹ cô, cô vẫn nằm đó không phản ứng lại, anh bắt đầu thấy lo lắng cho cô, Tề Thiên Mặc không hiểu tại sao anh lại có cảm giác như vậy.

Anh chạm vào trán của cô, nó nóng ran làm Tề Thiên Mặc giật mình, anh ngồi sát lại ôm cô vào lòng thân thể cô nóng như bị thiêu.

Tề Thiên Mặc bế cô lên nhảy khỏi cửa sổ, tiếp đất một cách nhẹ nhàng, anh nhanh chân chạy ra chiếc Audi đen gần đó.

Chiếc xe lao vun vút trên đường lớn dừng lại ở căn biệt thự nguy nga tráng lệ.

Đây là biệt thự riêng gần nhà lớn của Tề Thiên Mặc anh ta thường ở đây còn nhà lớn Tề gia thì để anh ta làm việc.

Tề Thiên Mặc ôm Tần Vô Song bước vào cửa lớn trước sự kinh ngạc của người hầu.

Chương 32: 32: Biệt Thự Của Tề Thiên Mặc

Gia chủ đã về.

Quản gia nhìn Tần Vô Song nằm trong lòng Tề Thiên Mặc thì hơi ngạc nhiên.

Ông ta chưa kịp hỏi gì thì Tề Thiên Mặc nói.

- Gọi Wis.

- Vâng.

Có một số hầu nữ đứng nấp ở ngoài cửa chính nhìn vào, Tề Thiên Mặc rất ghét phụ nữ chạm vào người anh ta vì quá khứ!.

Nên cho dù Tề gia có hầu nữ nhưng không được đến gần anh.

- Này gia chủ ôm một cô gái đó.

- Thật sao ?

- Rất xinh đẹp, nhìn cô ấy hình như bị bệnh, gia chủ rất quan tâm.

- Trời ơi, vậy ngài ấy đã có chủ rồi.

!.

Các hầu nữ cảm thấy Tần Vô Song rất may mắn cô là người phụ nữ

đầu tiên được gia chủ của bọn họ ôm như thế.

- Cô gái đó là ai ? tại sao gia chủ lại ôm cô ta chứ, thật tức điên lên mà.

Một cô hầu tên Thu Mộng thầm oán, cô đã mến mộ Tề Thiên Mặc từ lâu mặc dù biết anh ta là người độc ác lạnh lùng nhưng cô vẫn không thể cưỡng lại sức hút của ngài ấy.

- Cô ta sao có thể chứ, gia chủ là của tôi.

Thu Mộng nghĩ thầm.

!

Wis chạy tới, anh ta trông thật mệt mỏi.

Tề Thiên Mặc để Tần Vô Song nằm trên giường của mình, cô mê man người vẫn nóng như lửa thiêu.

- Lão đại, có chuyện gì ?

- Khám cho cô ấy.

Tề Thiên Mặc nhìn Tần Vô Song nằm trên giường.

- Không phải cô gái trúng đạn lần trước sao.

Wis vẫn chưa biết cô là Kiera không nói gì thêm lại gần khám cho cô.

Tề Thiên Mặc đứng cạnh nhìn chăm chú lần nữa lại khiến Wis đổ mồ hôi, nửa đêm gọi anh ta qua đây còn nhìn anh với ánh mắt giết người như vậy chứ, khổ quá mà.

- Cô ấy không sao chỉ là ăn phải đồ ăn không sạch sẽ nên gây phản ứng mạnh dẫn tới bị sốt cao, còn do dạo gần đây cô ấy quá sức nữa.

- Tôi kê cho cổ thuốc hạ sốt, cô ấy cần nghỉ ngơi tránh ăn đồ cay nóng và không sạch sẽ là được.

- Cậu đi được rồi.

Wis ra về.

Tề Thiên Mặc sai hầu nữ dùng khăn hạ nhiệt cho Tần Vô Song, sắc mặt cô sau khi hạ nhiệt đã dịu đi không ít.

Tần Vô Song nằm trên giường thở đều đều, Tề Thiên Mặc nhìn cô tự hỏi tại sao anh lại lo lắng cho cô như vậy, cảm xúc của anh lúc này rất hỗn loạn!

Sáng hôm sau, Tần Vô Song tỉnh lại, cô cảm thấy đầu đau khá đau, rất mệt mỏi.

- Đây là đâu ?

Cô hỏi thăm, cách bày trí của căn phòng này khác xa với phòng cô.

- Tỉnh rồi sao.

Một giọng nói truyền tới tai cô.

Tần Vô Song cảnh giác, cô nhìn cách đó không xa Tề Thiên Mặc ngồi trên sofa, mắt chăm chú nhìn đồng hồ giấy trên tay.

Anh đã thức suốt đêm để canh chừng cô nhưng sắc mặt vẫn lạnh lùng không có gì là mệt mỏi.

- Anh!

- Cô bệnh rồi.

Tề Thiên Mặc vẫn không nhìn cô nói.

Tần Vô Song dần buông lỏng cảnh giác, suy ra vẫn là hấn giúp cô.

- Cám.

.

ơn.

- Không cần.

Tề Thiên Mặc vẫn cắm mặt vào mấy tờ giấy.

Cái tên này cô đã cám ơn rồi mà còn thái độ vậy là sao.

Tần Vô Song nhìn xuống vẫn là bộ quần áo của hôm qua, phù cô tưởng!

- Cô đi tắm đi, chớ làm bẩn giường của tôi.

- Được.

.

Gì cơ đây là giường hử sao? Vậy nơi này là phòng hử????

Ủa, Tề Gia này bị bệnh sạch sẽ mà, hử lại để cô nằm ở chỗ hử mà không sợ bẩn sao.

.

Tần Vô Song bỗng nhiên có chút lúng túng, lần đầu cô nằm giường người khác lại còn là của đàn ông, chết mất.

- Nhanh lên !

Giọng của Tề Thiên Mặc lại vang lên.

- Tôi biết rồi.

Tần Vô Song bước xuống giường, mặc dù không muốn tắm ở nơi xa

lạ thể này nhưng một đêm chưa tắm, cô cảm thấy rất khó chịu.

- À,ừm tôi.

.

ở đâu.

.

- Ở đó.

Tề Thiên Mặc vẫn không thèm ngẩng đầu chỉ tay về phòng tắm của anh ta.

- Hả.

.

- Cô có ý kiến ?

- À không được rồi, quần áo của tôi ?

- Bác Lý sẽ đem lên.

Tần Vô Song gật đầu, đi vào phòng tắm, cô vẫn cảm thấy rất ngại, cô lại đi tắm ở phòng của Tề Gia sao ?? chuyện này truyền ra ngoài chắc cô nhảy xuống sông để trốn mất.

-Ào ào.

.

Tiếng nước xối xả.

- Tên này đúng thật mắc bệnh cầu toàn mà đến khăn tắm cũng được ủi phẳng, cô mà sống với anh ta chắc tự tử luôn mất.

Tần Vô Song thềm nghĩ , cô mặc dù ở ngoài thì hoàn hảo, lạnh lùng nhưng thật sự cô không được ngăn nắp cho lắm.

- Thừa tiểu thư, y phục của ngài tôi để ở cửa ạ.

Một hầu nữ phụ trách mang quần áo cho Tần Vô Song.

Sau một lúc cô mở cửa đi ra ngoài, hơi nóng thoát ra, bay khắp phòng.

Tề Thiên Mặc lúc này rời mắt khỏi đồng tài liệu, hai người chạm mắt, anh đã nhìn thấy đôi đồng tử màu hổ phách của cô, hẳn nhìn cô lúc này lại nhớ đến tấm ảnh tươi cười rạng rỡ lúc đó nhất thời sửng người.

Tần Vô Song mặc chiếc đầm trắng dài, tao nhã quý tộc chứ không phải lạnh lẽo chết chóc như thường ngày, làm Tề Thiên Mặc khá bất ngờ.

- Ừm.

.

cám ơn anh!

- Ăn sáng uống thuốc rồi tôi cho người đưa cô về.

.

Chương 33: 33: Không Phải Cô Ta Có Rồi Chứ

Tần Vô Song thấy bụng mình khá cồng cào, cảm thấy trong bụng khá nóng rát.

- Gia chủ, tiểu thư thức ăn đã chuẩn bị xong rồi ạ.

Tiếng của quản gia từ sau cánh cửa truyền đến.

- Cô xuống trước.

Tần Vô Song không nói gì mở cửa đi xuống lầu.

Các hầu nữ thấy bóng người đi xuống thì định lui đi nhưng nhìn thấy Tần Vô Song đi xuống thì ngạc nhiên.

- Ôi chào, cô ấy đẹp quá.

- Đôi mắt màu hổ phách kìa, thật rạng ngời

- Bảo sao gia chủ lại thích cô ấy.

- Các cô nhìn xem, trên người cô ấy tỏa ra khí chất giống gia chủ vậy, rất tương xứng.

Thu Mộng đứng cạnh nghe các cô hầu xì xào bàn tán và khen ngợi Tần Vô Song thì đâm ra ganh ghét cô.

- Dựa vào đâu mà cô ta có thể chứ !
Thu Mộng nghĩ.

- Này, các cô thấy lạ sao tôi chưa thấy có tiểu thư quyền quý con lão đại nào như vậy cả, chắc là loại phụ nữ bám chân thôi, thật đê tiện.

Thu Mộng nói với các cô gái bằng giọng chanh chua, xen lẫn một chút đố kị

- Tôi thấy cô ấy không giống như cô nói đâu.

!

Tần Vô Song mặc kệ bọn họ xì xào gì đó, ngồi vào bàn nhìn những món trên đó cảm giác nôn nao.

- Hự.

Cô bụm miệng phát ra âm thanh nhỏ hai đầu chân mày nhíu lại.

- Ọe.

Tần Vô Song thấy cổ nóng rát, nhìn thức ăn trên bàn bất chợt cảm giác khó chịu.

- Tiểu thư!

Quản gia Lý đứng gần đó bất ngờ.

- Cô làm sao vậy ?

Tiếng của Tề Thiên Mặc vọng lại, hành động vừa rồi của cô anh ta đã thấy.

- Không có gì

Tần Vô Song trả lời anh ta, cầm ly nước bên cạnh uống, cảm giác nóng rát đỡ hơn chút.

- Này không phải cô có rồi chứ ?

Tề Thiên Mặc không biết gì về phụ nữ nhưng điều cơ bản như vậy không phải anh không biết.

- Không đâu, anh đừng nghĩ nhiều

Tần Vô Song cảm giác khá sợ, à ừm cũng được 3 tuần rồi nhỉ, đêm đó anh ta không dùng biện pháp, cô ngược lại khá bất an.

- Tiểu thư, ngài còn thấy buồn nôn không ?

Một hầu nữ lại gần hỏi, cô biết khi mang thai sẽ cảm thấy buồn nôn.

- Hết rồi.

Cô hầu thấy Tề Thiên Mặc tiến đến bàn ăn thì nhanh chóng lui ra.

- Ừm! Bác, bác có thể đổi cho cháu một ít cháo không ?

- Được thưa tiểu thư.

Đồ ăn trước mặt cô nhanh chóng được bưng đi thay bằng một bát cháo trắng và ít rau xanh.

Tần Vô Song nhanh chóng dùng bữa.

Tề Thiên Mặc ngồi đối diện nhìn cô, cảm thấy nghi ngờ.

- Cô ta không phải có chứ.

Sau khi ăn một ít cháo thì cô cảm thấy bụng đã đỡ nóng rát hơn, cô chắc mẩm do đau dạ dày.

- !.

Cám ơn anh.

- Uống thuốc đi, tôi nói Trác Nhiên đưa cô về.

Cô nhìn một ly nước và mấy viên thuốc nằm trên khay, không nói nhiều lấy uống, cô ghét nhất uống thuốc thường bị bệnh cô sẽ tự để khỏi ít khi uống thuốc sở dĩ là do cô bị ám ảnh về bệnh của mẹ cô.

Tần Vô Song không từ chối biệt thự này nằm ở nơi khá ít người, cô lại không có xe, có người đề nghị đưa về tận nhà sao lại phải từ chối chứ ?

!.

.

- Kie thủ lĩnh, tới rồi.

Trác Nhiên đưa Tần Vô Song về, cả đoạn đường cô mặt lạnh không nói gì làm hấn ta ra mồ hôi lạnh.

- Bà cô này thật sự là khủng bố mà.

Anh nghĩ thầm.

- Cám ơn.

Trác Nhiên cười cười rồi lái xe chạy như bay.

Tần Vô Song đi vào nhà.

!!.

- Lão đại gọi tôi?

Wis bắt mắt Tề Thiên Mặc ít khi gọi điện thẳng cho anh như vậy.

- !.

À thì, phụ nữ buồn nôn thì có phải có không ?

Wis đứng hình, gì cơ lão đại hỏi anh về chuyện đó sao, gì vậy lộn số hả ?

- Ừm! cũng có khả năng nhưng cũng không phải buồn nôn thì sẽ có.

- Vậy có lí do khác sao ?

Tề Thiên Mặc nghe thấy thì trong lòng đỡ rối bời hơn, anh ta chưa muốn có con sớm thế này đâu.

- Có thể do đau dạ dày, ngộ độc thực phẩm và cũng có thể như anh nói.

- Ừm.

Tút tut, Tề Thiên Mặc không nói lời nào ngắt điện thoại, anh đoán chắc do ngộ độc thực phẩm nên hôm qua mới sốt như vậy.

Anh lại nhớ đến đôi mắt màu hổ phách của Tần Vô Song, linh tính của Tề Thiên Mặc nói cô thật sự không đơn giản!.

!!!!.

- Kiera, tớ muốn đi mua ít quần áo, cậu đi không ?

Phedra đột nhiên nổi hứng muốn mua quần áo.

- Được, tớ cũng đang rảnh cậu ở đâu? tớ đến đón.

Tần Vô Song đồng ý cũng vào thu rồi, cũng đến thời gian nghỉ phép cô cũng muốn mua ít quần áo để mặc nhà.

Tần Vô Song thường đi làm nhiệm vụ và làm việc nhưng khi vào thu thì đó là thời gian nghỉ phép, năm nay cũng vậy nên muốn mua ít đồ mới, đồng quần áo đó cũng cũ rồi.

.

Chương 34: 34: Hộp Lốp

Tớ ở chỗ anh Atrix, cậu đến đây đi tớ chờ cậu.

- Được.

Tần Vô Song mặc chiếc váy trắng đó luôn không cần thay cô cảm thấy chất liệu của nó rất mềm mại rất kín đáo mặc ra ngoài cũng không có vấn đề.

Cô lái một chiếc BMW 850i đến trụ sở Deathwish.

- Kie lại đổi xe rồi à ?

Phedra nhìn Tần Vô Song chạy tới.

- Không, mới tìm được gara.

- đẹp đấy tớ nên mua một chiếc màu trắng.

Phedra vừa nói vừa mở cửa ngồi vào trong ghế lái phụ.

Tần Vô Song liền nhấn ga chạy đến một trung tâm thương mại ở giữa thành phố.

- Nè Kie giờ tớ mới thấy cậu mặc váy nha còn là màu trắng nữa.

- Tớ thấy mặc cái này khá thoải mái.

Có lẽ Phedra không biết màu sắc cô thích thật ra là trắng chứ không phải là đen.

Tần Vô Song và Phedra bước vào trung tâm thương mại, hai người đi đến một cửa hàng trông khá ổn.

- Hoan nghênh quý khách.

Nhân viên cửa hàng đang tư vấn cho một cô gái thấy Tần Vô Song và Phedra bước vào thì nhanh nhẹn cúi chào, một nhân viên nhận ra bộ váy trên người Tần Vô Song là của tiệm Germe đối diện, chiếc váy trắng này hình như có một không hai, liền kinh ngạc.

- Tớ đi xem ít quần áo.

- Tớ đợi cậu.

Phedra liền đi xem quần áo, Tần Vô Song lười nhác ngồi trên ghế xem tạp chí.

Một cô gái đang trang phục tiến lại gần cô, gương mặt thoáng vẻ ngạc nhiên.

- Cô, cô là Keisha phải không?
Cô gái tò mò quyết định hỏi thử.

- Cô! nhận ra tôi ư ?

Tần Vô Song vốn dĩ không quan tâm nhưng cô ta lại biết đến cái tên Keisha, chắc là bạn học của cô, lúc đến nước B thì cô cũng có đi học, khi về tổ chức mặc dù phải luyện tập nhưng cô vẫn được cho đi học đơn giản vì cô có tư chất nên thời gian cô tiếp thu và học hỏi rất nhanh, có thể dành thời gian để học hơn nữa cô cũng không muốn vì việc đó mà bỏ lỡ mất việc học.

Tần Vô Song cũng khá ngạc nhiên cô lấy cái tên Keisha vì đôi mắt nhưng hiện giờ có người lại nhận ra cô khi mang màu mắt này.

- Keisha, tôi là Emily đây, cậu không nhận ra tôi sao ?
Cô gái nói rồi nhìn đôi mắt của cô kinh ngạc, không phải Keisha có mắt đen sao, giờ lại có mày hổ phách.

- Emily sao!.

Tần Vô Song nhớ lại, cô gái tên Emily này cô cũng có chút ấn tượng, cô ấy khá hòa đồng dù cô bị xa lánh do có đôi mắt đen nhưng Emily vẫn qua lại và giúp cô nên Tần Vô Song cũng không bài xích cô lắm.

- Ừm.

Tần Vô Song đáp lại, tiếp tục xem tạp chí.

Lúc này Emily khá lúng túng, cô chợt nhớ ra.

- Keisha, cuối tuần này họp lớp, các bạn rất mong cậu đến!.

- Rất mong sao ?

- Tôi.

.

Emily biết việc Tần Vô Song bị các bạn khác trong lớp kì thị, cô cũng khá ngại khi mời cô đến nhưng cũng hơn 3 năm kể từ lúc tốt nghiệp cô không liên lạc hay đến họp lớp lần nào làm mọi người rất bất mãn.

- Tôi không!.

.

- Kie, có tiệc gặp mặt sao ?

Tần Vô Song định từ chối thì Phedra từ đâu xuất hiện làm cho Emily giật mình.

- Là.

.

họp lớp của tớ.

- Quào, được đấy nghe vui đó.

Phedra là một người rất hoạt bát, đương nhiên cô cũng thích những nơi nhộn nhịp.

Khà khà họp lớp sao nghe có vẻ rất náo nhiệt" đó, phải tới đó xem mấy người bạn không ra gì của Kiera thế nào.

- Cậu!

Nhìn Phedra có vẻ hứng thú, Tần Vô Song cũng rất bất lực, Phedra nhìn cô giống như đứa bé đang nhìn mẹ làm nũng vậy.

- Được! rồi

- Emlily, tớ có thể đưa cô ấy đi được không ?

- Được, càng đông càng vui.

A, vậy để tôi báo lại cho lớp trưởng.

Emily rất vui khi cô đồng ý, liền phấn khởi cầm điện thoại gõ gõ gì đó, sau đó cô liền thanh toán mấy chiếc váy rồi chào hai người ra khỏi cửa hàng.

- Kie, chọn váy đi cậu định mặc mấy bộ quần áo trong tủ đồ của cậu mà đi hay sao.

- Được.

Tần Vô Song nghĩ nếu cô mặc mấy bộ đồ đó chắc đám người đó lại nổi cơn thì sao.

- Bộ này, a.

.

này cũng được.

- Một bộ thôi, mua nhiều váy tó ít mặc.

- Váy mua thêm ít váy ngủ, à còn ít quần áo mặc nhà, Kie cậu thoải mái lên chút, tó bao.

- !.

.

Nhân viên nhìn hai người như nhìn thần tài thầm nghĩ hai cô gái này hẳn khá giàu đi chớp mắt chọn rất nhiều váy áo.

- Hai vị đây là hàng mới nhất của chúng tôi.

- Vị đây rất đẹp sẽ hợp với chiếc váy này!

Nhân viên đều nhiệt tình với Phedra và Tần Vô Song, đến nỗi hai người chọn váy mệt lả.

.

Chương 35: 35: HỌ LỚP 2

Sau một chọn váy dưới sự nhiệt tình của nhân viên thì Tần Vô Song chọn được một ít quần áo và hai chiếc váy.

- Kie mệt quá, tìm một quán nước nào đó ngồi một lát đi.

- Được.

Cô và Phedra tiến vào một tiệm cafe họ ngồi ở gần ngay cửa kính trong suốt, do bụng vẫn khá đau nên Tần Vô Song gọi một ly chanh nóng.

- Mấy người bạn của cậu có vẻ giả tạo nhỉ ?

Phedra vừa uống ly nước cam vừa nói, cô biết việc Tần Vô Song bị xa lánh khi đi học, mà giờ họ lại mong cô ấy đến ư? Thật nực cười.

- Ừm, tớ không chú ý nhiều đến vậy.

- Vậy lần này tớ đòi đi cậu thấy phiền không ?

- Cậu thích thì không sao.

- Ui, tớ yêu cậu nhất.

Phedra cười dễ thương nói, Tần Vô Song nhìn cô cũng không nói gì, đối với cô đi hay không đi cũng chẳng quan trọng chỉ là Phedra cô ấy thích tìm chuyện để náo nhiệt thì cô chiều vậy.

.....

- Alo lớp trưởng.

Emily gọi điện cho Rickat, cậu ấy là lớp trưởng cũng là người tổ chức họp lớp mọi năm.

- Có chuyện sao, có ai không đồng ý gặp mặt à?

- À không, tớ vừa gặp Keisha, cô ấy đồng ý đi họp lớp rồi.

- Thật sao, cuối cùng cũng đã đủ người rồi, vậy tớ xuất ngoại cũng thấy vui.

- Tớ cũng không nghĩ cậu ấy lại có thể đồng ý, may quá.

- Emily này, cậu báo địa điểm thời gian cho cô ta chưa ?

- A! Tớ phấn khích quá nên mất...

- Cô ấy đi rồi sao ?

- Cách đây không lâu, để tớ đuổi theo.

Emily vội cúp máy, cô nghĩ chắc họ cũng chưa chọn quần áo xong đâu nên trở lại cửa hàng đó.

- A, cho tôi hỏi hai vị trò chuyện cùng tôi rồi đi được bao lâu rồi.

- Cách đây 5 phút họ đi về phía bên kia ạ.

Mấy vị nhân viên nhìn Emily vội vã cũng không có ý giấu diếm, chỉ tay về phía bên phải.

Emily thầm nghĩ bên đó là khu bán đồ ăn nên chắc là họ không ra khỏi tầng 3.

Emily đi ngang qua thì thấy Phedra và Tần Vô Song đang ngồi dùng nước ở trong một quán cafe gần đó khẽ thở phào.

Thầm nhủ may mắn rồi đi vào trong.

- Keisha.

Tần Vô Song và Phedra đang ngồi nói chuyện trong quán thì nghe thấy có người gọi, nhìn theo thấy Emily thở hổn hển tiến lại gần.

- Keisha tôi quên..mất, địa điểm họp lớp là ở nhà hàng Tearosst lúc 11h, Rickat lớp trưởng sẽ...!đặt bàn trước cậu đến thì hỏi tiếp tân là được.

Nhà hàng đó không phải của cô ư? Tần Vô Song nghĩ, cô và Phedra nhìn nhau.

Emily vừa nói vừa thở, cô ta vừa chạy từ tầng 5 xuống và tìm cô rất mệt nên lúc này nhìn cô ta có hơi chật vật.

- Ừm, cảm ơn cậu tôi biết rồi.

Tần Vô Song đáp lại cô ánh mắt có chút xao động rồi lại ngạc nhiên. Emily không nói gì nữa quay đầu đi khỏi quán cafe.

Trước khi đi còn cười rất tươi và vẫy tay tạm biệt nữa.

Điều này làm Phedra tăng chút thiện cảm cho cô nàng.

Sao, anh ta.....Tần Vô Song có chút thắc mắc, cô lúc này nhìn thấy bóng ai đó lướt qua, rất giống người ở sân bay lúc đó.

Phedra nhìn cô nhíu mày, trong đôi mắt của Tần Vô Song có chút phức tạp cùng một chút lo lắng.

- Kie sao vậy ?

- Không có gì đâu.

Tần Vô Song nhanh chóng thu lại cảm giác phức tạp trong mắt trả lời Phedra.

Hai người ngồi thêm một lúc rồi ra về.

.....

- Gia chủ, cuối tuần này ngài Liên hẹn gặp ở Tearosst, có đi không ạ?
Trác Nhiên đang đọc lịch trình sắp tới của Tề Thiên Mặc.

- Đi.

Câu trả lời ngắn gọn, bất cảm xúc.

- Vâng.

Trác Nhiên cung kính, xem qua một lượt báo cáo rồi rời khỏi phòng làm việc của Tề Thiên Mặc.

- Chào ngài, Liên bang chủ.

Anh ta vừa bước ra ngoài gặp Liên Thần.

- Mặc ở trong đó sao?

- Vâng.

Liên Thần gật đầu với Trác Nhiên rồi đẩy cửa tiến vào trong.

Tề Thiên Mặc đang nhắm mắt nghỉ ngơi nghe tiếng đẩy cửa thì mí mắt khẽ động.

- Mặc, cuối tuần đi ăn với tôi.

Liên Thần chủ động nói trước..

Chương 36: 36: Họp Lớp 3

Cậu rảnh lắm phải không ?
Tề Thiên Mặc nhìn Liên Thần.

- Lâu lâu đi "hâm nóng" tình bạn.

Liên Thần cười ranh mãnh với Tề Thiên Mặc.

- Có chuyện gì?
- Thanh Triệt trở về rồi.

Thanh Triệt là anh em thân thiết của Liên Thần lẫn Tề Thiên Mặc đã từng được kết luận là mất tích trong vụ giao tranh năm đó.

- Vốn dĩ tôi tưởng cậu ấy chết rồi, nhưng một tuần trước có người báo bản thân là Thanh Triệt muốn gặp tôi, nên tôi cho người sắp xếp hôm nay để tiện cho cậu luôn.

Liên Thần tiếp lời, thật sự anh ta cũng chưa gặp người này, chỉ là anh vẫn ôm hy vọng người bạn này còn sống.

- Ừm.

Tề Thiên Mặc giọng trầm thấp, tâm anh thật sự dao động trong chốc lát nhưng ánh mắt vẫn lạnh như tờ, không để ai có thể phát giác cảm xúc của bản thân lúc này.

- Nhớ đến đó.

Liên Thần thả một câu nhắc nhở anh rồi quay đầu đi ra ngoài.

Cuối tuần, Phedra và Tần Vô Song đã chuẩn bị xong, chuẩn bị đi đến cuộc hẹn.

- Đi chiếc nào đây ?

Phedra phân vân, cô cảm thấy nên đi chiếc nào cho hợp với hoàn cảnh và trang phục của hôm nay.

- Tớ thấy nên đi Lambo vàng.

- Không, hay đi BMW xanh.

- Màu trắng???

- Không tớ thích màu xanh!

Đào qua đảo lại hai người quyết định vẫn nên dùng chiếc Mercedes-Benz màu trắng.

Chiếc xe trắng bóng loáng như mới mua dừng lại ở trước cửa nhà hàng.

- Phe, đợi tớ đi đỗ xe.

Phedra gật đầu.

Tần Vô Song đi một lúc rồi trở lại chỗ Phedra chờ, hai người cùng bước vào nhà hàng, đến trước lễ tân thì cô nói tên lớp trưởng thì nhân viên dẫn cô vào một vào phòng bao, nói phòng bao thì hơi quá chỉ là một chỗ ngồi dành riêng để tổ chức tiệc cho nhiều người nằm ở góc riêng.

- Các cậu biết hôm nay Keisha sẽ đến chứ?

- O cuối cùng cũng chịu lộ mặt sao tôi tưởng cô ta biến mất khỏi nước B luôn rồi chứ.

Giọng kiêu ngạo của một người phụ nữ vang lên, nghe đầy sự ganh ghét.

- Đừng nói thế chứ.

.

- Ô đến kìa.

Tiếng xì xào của mọi người dừng lại khi một người nói to.

Nhân viên bước vào, lập tức nhường đường cho hai người phía sau.

Tần Vô Song bước vào trước, cô mặc váy đen, Phedra phải kì kèo mãi cô mới đáp ứng mặc đó.

Phedra cũng mặc một chiếc váy nhưng là váy rời.

- Keisha đến rồi !

Lớp trưởng là người vui nhất, cậu ta vốn là người hòa đồng khi còn đi học cũng chưa từng kì thị hay bắt nạt Tần Vô Song còn hay giúp cô nữa nên cô không có bất kì ác cảm nào với cậu ta.

- Để mọi người đợi rồi, bạn tôi cũng muốn tham gia không phiền mọi người chứ ?

Tần Vô Song mặc dù nói như vậy nhưng đứng trên vạ người đã quen nên giọng điệu không tránh có chút cao ngạo.

- Càng đông càng vui.

Lớp trưởng cười cười nói, cậu ta là người thích náo nhiệt.

- Keisha tôi dành chỗ cho hai người đây.

Emily biết Tần Vô Song không thích một số người trong lớp nên cố ý chừa chỗ cho cô và Phedra bên cạnh mình và lớp trưởng, anh ta cũng vui vẻ đồng ý.

Sau khi Tần Vô Song và Phedra ngồi và ghế, họ bắt đầu gọi món.

- Mọi người gọi thoải mái đi, hôm nay tôi mời xem như quà tiễn lớp trưởng vậy.

Một cô gái cười nói, cô ta chính là người bạn này đã móc ngoáy Tần Vô Song.

- Oa, Arin mời kìa, các cậu phải cảm ơn cậu ấy đó.

Lớp trưởng nói, anh ta cũng không bắt ngờ với việc này.

- Phe, cậu thấy như thế nào ?

- Nhàm chán, tớ nghĩ sẽ có gì đặc sắc cơ, thật mất hứng.

- Tớ cũng vậy.

Hai người thì thầm âm thanh chỉ đủ cho hai cô nghe.

- Keisha tôi nhớ mắt cậu màu đen mà.

Một người đàn ông nói to, anh ta cũng là một trong đám người kì thị cô lúc đó.

- Không phải cô dùng lens đó chứ.

- Thật đẹp a! không giống lens lắm.

Tiếng người xì xào, còn có một số người cười nhạo cô nghĩ rằng sợ bị mọi người xa lánh nên dùng lens.

Tần Vô Song không buồn trả lời, cô thấy không có lí do gì để giải thích cả.

- Không nói sao, chột dạ à ?

Cô gái tên Arin cười nói, điệu bộ như cố ý làm khó Tần Vô Song.

- Màu mắt của cậu ấy là màu này.

Thấy Tần Vô Song không trả lời, Phedra nói dùm, cái bọn người này thật nhiều chuyện mà có cái mắt cũng không tha, cô nghĩ.

- Ồ, vậy Keisha không phải người Phương Đông sao ?

Vẫn là cô gái Arin đó.

Cô gái này khùng sao biết rồi còn hỏi.

Phedra nghĩ nhìn cô ta như nhìn một người thiếu năng vậy, cô nói.

- Biết rồi còn hỏi.

Arin rất tức giận, lần đầu có người nói cô như vậy đó, tiểu thư lá ngọc cành vàng như cô ta đã bao giờ bị khinh thường như vậy đâu.

Nếu không phải tiệc tiến lớp trưởng chắc cô xé đôi cô ta rồi, chỉ là đứa nhà quê thôi.

- Bạn tôi hơi phóng khoáng, vị này xin thông cảm.

Tần Vô Song cố tình nói từ vị này, cố nhấn mạnh rằng cô và tôi chỉ là người lạ không cần nhìn mặt mà nói chuyện.

Arin lúc này mặt xám lại, nhưng bạn trai bên cạnh khuyên cô bình tĩnh lại.

Các món ăn từ từ được đưa lên.

Tần Vô Song nhìn các món ở trên bàn, bất giác hơi ngưng ở cổ, toàn những món cô không quen còn hơi dầu mỡ.

Cô gọi một phục vụ gần đó, thì thầm gì đó, mặt phục vụ khó hiểu nhưng vẫn làm theo, còn mọi người lo ăn uống và trò chuyện nên không để ý hành động của cô.

.

Chương 37: 37: Phá Buổi Họp Lớp

Một lát sau, một người đàn ông và hai phục vụ đi vào trên tay họ bưng những món ăn thơm phức.

- Chúng ta không gọi này.

Người đàn ông ngồi cạnh Arin nói.

- Tôi gọi, dạ dày tôi không khỏe.

Tần Vô Song trả lời anh ta, trên mặt vẫn lạnh tanh.

Người đàn ông coi như không thấy, đi tới bên cạnh cô ra hiệu để thức ăn xuống, toàn những món thanh đạm.

- Ông có thể lui được rồi.

Giọng điệu của Tần Vô Song khá cao ngạo ngụ ý như ra lệnh.

Người đàn ông đó cung kính cúi đầu, mặc dù theo lẽ ông nên ở lại để phục vụ cô nhưng cô đã ra lệnh không thể làm trái, ông lui ra cửa đứng ở đó.

- Oa có cả canh gà tứ thích nữa, yêu cậu ghê Kie.

Phedra vui vẻ, Tần Vô Song là sát thủ đương nhiên mấy việc như nấu nướng cô hoàn toàn không biết, nên đồ ăn hằng ngày của cô do những nhà hàng dưới trướng thay nhau mang tới, họ cũng biết khẩu vị cũng như cách gọi đồ của cô.

Tần Vô Song ăn uống khá từ tốn, đồ ăn khá hợp ý cô, Phedra thì không kén ăn hợp ý Kiera cũng hợp khẩu vị cô.

Mọi người ăn uống khá vui vẻ, tiếng xì xào không dứt, lớp trưởng rất vui vẻ khi thấy họ không cãi nhau.

- Này, Keisha hiện giờ cô sống và làm việc ở đâu vậy?
Arin cất lời nói làm mọi người mới nhớ đến người cạnh lớp trưởng, cô rất im ắng, không đáp lại.

- Keisha, Arin hỏi cô kìa.

Người đàn ông ngồi cạnh Arin nói, giọng có vẻ trách cứ.

- Deo, chắc Keisha ngại!

- Hả, bạn bè với nhau có gì phải ngại, không phải không dám nói chứ?

Deo nói lớn đến cả người đàn ông đứng ở cửa cũng nghe thấy.

- Bạn bè? chúng ta là bạn bè khi nào vậy sao tôi không biết?

Tần Vô Song nhìn thẳng người tên Deo ấy, mặt giả ngốc.

- Tôi chỉ nhận lời Emily đến đây tiễn lớp trưởng thôi, các người coi tôi là bạn sao?

- Sao lại nói khó nghe như.

.

thế chứ.

.

thì cũng là bạn học mà.

Lúc này Arin giải vây cho Deo, giọng có chút ngược.

- Tôi cũng không có việc phải nói cho các người biết.

- Này, chả lẽ cô thất nghiệp nên ngại sao, tôi có thể hiểu.

Deo vẫn ngang ngược nói, anh ta ý mình có Arin làm chỗ dựa nên rất đắc chí.

-Kie có thất nghiệp cũng không đến lượt anh nói.

Phedra mặt không biểu cảm nhưng đáy mắt lộ vẻ tức giận nhìn chằm chằm Deo gần.

- Cô, là ai?

Lúc này họ mới để ý đến cô gái ngồi cạnh Tần Vô Song, hai người ngồi cạnh nhau.

.

thật sự chiếm hết khí thế và hào quang vốn có của Arin và Deo.

Ở ngoài Arin không tỏ rõ nhưng nội tâm cô ta muốn điên lên, hai con nhà quê này tự nhiên đến rồi chiếm hết chú ý của cô, sao cô ta có thể cam tâm.

- Vị này là bạn của cô sao, Keisha.

- Thì sao?

Tần Vô Song đáp lại, giọng điệu không nề nang ai hết.

- Sao cô có thể nói chuyện ngạo mạn như vậy chứ.

Một người trong đó nói.

Arin mở cờ trong bụng đang suy tít không biết sao có thể làm nhục Tần Vô Song thì có đứa lại nói dùm cô.

- Đúng vậy, Deo chỉ quan tâm cậu thôi mà.

- Lỡ như cậu thật sự không có việc làm thì hai cậu ấy có thể giới thiệu đó, dù sao Deo cũng là công tử mà.

.

Tần Vô Song thấy thật nhức óc, kẻ xướng người họa thật là giả tạo đến buồn nôn.

- Thôi, các cậu đừng diễn kịch nữa thật là mắc ói.

Sức chịu đựng của Phedra thật sự hết rồi, một đám người hai mặt khiến một kẻ tay nhuộm máu tanh như cô còn thấy buồn nôn.

- Keisha, bạn của cô thật không biết lịch sự chút nào.

- Bạn tôi không đến lượt cô phán xét, cô ấy chỉ không vừa mắt những kẻ thích diễn kịch.

Tần Vô Song cũng không khách sáo với đám người đó nữa, từ này giờ cô nhịn vì lớp trưởng giờ thì đừng hòng.

- Rickat, cậu thấy đó, tôi thật sự không thể nào khách sáo với họ được rồi.

- Keisha à!

Lớp trưởng không nghĩ cô có thể nhớ tên mình, lại mềm lòng mặc dù lời của cô cũng hơi quá nhưng cũng là do Deo đá đểu trước, cậu cũng không có cách nào cản.

Chương 38: 38: Tình Cờ

Các người muốn tôi làm gì thì tôi phải làm theo sao? đến thị trường của thành phố này cũng chưa bắt tôi được, các người có khả năng sao?

Tần Vô Song bắt đầu mỉa mai, thật sự cho dù thị trường đến thì ông ta cũng phải nhìn đến Deathwish mà nói chuyện với cô.

- Cậu nói quá rồi, cha tôi là ai có thể để cậu nói sao?

Một người đàn ông tóc vàng nhãn mặt nói, cậu ta trông khá đẹp trai, mọi người đều biết anh ta là con trai thứ 3 của thị trường thành phố này, Tần vô Song đương nhiên biết cô lợi dụng việc này làm hấn ta tức chết, niềm vui của cô là chọc điên những kẻ mình không ưa đó.

- Xùy, không quá chút nào.

Phedra bĩu môi nói.

Người đàn ông đứng ở cửa lúc này có hơi nhú mày, đám người đó đang khinh thường chủ nhân của ông sao?

- Cậu đừng có phách lối, Arin với gia thế của cậu có thể dẫm bẹp cô ta dưới chân đó.

Deo phẫn nộ nói, từ lúc đi học cậu ta đã rất ghét Tần Vô Song rồi, sức khỏe của cô khi đó do luyện tập gian khổ ở tổ chức mà hình thành vậy nên rất nhiều lần Tần Vô Song chiến thắng Deo ở môn chạy xa cũng như các cuộc đua, hấn ta làm sao cam tâm chứ hấn đã đứng thứ nhất toàn trường môn chạy xa này 2 năm rồi từ khi có thêm Tần Vô Song hấn liền tụt xuống hạng hai.

- Nói ra chưa chắc cô ta biết.

Arin khinh thường nói, bây giờ mọi người đều chống lại Tần Vô Song rồi cô ta cũng chẳng cần diễn kịch hiền hậu nữa.

- Các cậu xem, Arin là người của Griffins đúng không?
- Hình như là vậy đó, cô ấy là con gái của thủ lĩnh bang đó.

Tiếng xì xào về thân phận của mình khiến cho Arin rất thích, trước giờ điều làm cô ta tự hào nhất vẫn là cái danh con gái của Griffins này.

- Nếu cậu xin lỗi Deo thì tôi có thể thủ hạ lưu tình, tha cho cậu.

Nghe vậy Deo cười cô khỏe thì sao cũng là không biết võ công mà Arin lại học võ tất nhiên sẽ đánh lại cô ta rồi.

- Kie, cô ta bị sốt phải không.

Phedra và Tần Vô Song nhìn Arin và Deo như hai con hề nhảy nhót, kẻ biên người diễn như hai đứa ngốc.

- Tớ nghĩ có vẻ cô ta làm đại tiểu thư nhiều quá nên nghĩ mình thành cái rốn của vũ trụ rồi.

- Kiềm chế lại Phe.

Tần Vô Song khá đồng tình với lời nói của Phedra, nhưng không muốn gây sự vì hôm nay nhân vật chính là lớp trưởng, cô không muốn vì chuyện của bản thân mà để cậu ấy không vui.

- Rickat, có người nhìn tớ không thuận mắt, thôi thì tớ đi trước vậy.

Nói xong cô quay đầu đi nhưng Arin nào dễ dàng cho cô đi chứ, dám ngó lơ lời của cô ta, thật muốn dạy cho con nhỏ đó một bài học.

Arin bèn chạy đến nắm lấy vai của Tần Vô Song, cô ta ỷ mình có học võ nên rất chủ quan.

- Này, con nhỏ!

Lời nói chưa kịp phun ra thì Tần Vô Song đột nhiên nắm lấy cái tay đang đặt trên vai cô rồi quật thật mạnh Arin xuống đất, nền nhà cứng cáp lại lạnh buốt khiến cho cô ta đau điếng, hơn nữa Arin còn mặc váy không quá ngắn nhưng khi bị quật thì váy cô ta có lật lên gần như lộ hết.

- Aaaa, con này! mà.

.

Chưa kịp hoàn hồn Arin bị Phedra ném cho ánh mắt hung tợn, khiến cô ta im bật.

Mọi người bao gồm lớp trưởng và Deo bị hành động lúc nãy của Tần Vô Song làm cho giật mình, họ đều có chung thắc mắc: tại sao Keisha lại có sức mạnh như vậy?

- Vẫn hơi nhẹ đó, Kie.

- Tớ mà làm thật chắc cái cơ thể mềm mỏng này của cô ta gãy đôi rồi.

Dứt lời Tần Vô Song và Phedra quay đầu đi ra ngoài, người đàn ông đó cũng đi theo.

- Chán chết được, tớ phí thời gian rồi.

- Tớ cũng nghĩ vậy đó, lần sau đừng thuyết phục tớ đi nữa nha.

- Ôi tớ biết rồi, tớ biết tớ biết, Kie của!.

.

Chưa dứt câu, tầm mắt của cô và Tần Vô Song liền bị bóng dáng của hai người đứng ở quầy tiếp tân đập vào.

Tề Thiên Mặc nhìn cô từ trong góc đó từ lúc nãy đến giờ, hắn ta nhếch mép.

Liên Thần trợn mắt nhìn anh ta, đây là lần thứ hai cậu ta thấy Tề Thiên Mặc cười mà không có ý tứ giết người từ khi gặp Tần Vô Song đó, ôi ôi ôi ôi chắc chắc đã thích người ta rồi, Liên Thần đành liều nói.

- Này!.

không phải cậu thích Kiera rồi chứ?

Tề Thiên Mặc nghe Liên Thần nói bất giác cau mày, thích ư, hắn thích á??

- Thích? cậu nghĩ tôi thích cô ta sao?

- Chẳng lẽ không phải, không thích con gái người ta mà lần nào gặp cũng nhìn chăm chú rồi cười như tên ngốc vậy.

Tề Thiên Mặc ném cho Liên Thần một ánh mắt như kiêu: anh muốn đi Bắc cực làm gấu đúng không?

Mình cười sao, sao mình lại cười với cô ta cơ chứ, cảm giác lạ quá.

.

Chương 39: 39: Thích

Bản thân cậu phải nghĩ xem, tình cảm và cảm xúc cậu dành cho người ta thế nào.

Tề Thiên Mặc vẫn đang nghĩ gì đó trong đầu thì ánh mắt của anh và Tần Vô Song chạm nhau, cô hơi giật mình, còn hấn nhìn thẳng vào mắt cô đến nỗi khiến Tần Vô Song có chút ngượng.

- Nhắc tào tháo thì tào tháo đến, hehe.

Liên Thần cười gian thì thầm bên cạnh Tề Thiên Mặc.

- Kiera cô cũng đi ăn sao?

- Không.

- Máy người có bệnh, ăn rồi lại muốn nôn.

Phedra thầm khinh bỉ đám người có học mà không có não ấy.

Tần Vô Song nhìn thoáng qua người Tề Thiên Mặc tim có chút dao động, dù không thừa nhận nhưng ngoại hình anh ta.

.

rất hoàn hảo vậy mà cô lại có thể.

.

aaaa gì vậy sao cô có thể nghĩ linh tinh như vậy chứ, ngại chết mất.

Cô đi nhanh lướt qua người Tề Thiên Mặc, mặt cô có hơi đỏ anh đã nhìn thấy, ồ lại đỏ mặt rồi sao lại nghĩ tới gì mà lại đỏ thế kia.

Bất giác Tề Thiên Mặc lại mỉm cười.

- Ôi trời~~Tề Gia lại cười rồi kìa!

Hửm? anh đang cười sao?

Phedra lại thấy Tần Vô Song khá lạ sau khi chạm mặt với đám Tề Thiên Mặc thì hình như cô ấy luống cuống hơn mọi ngày, ồ có chuyện hay.

- Kie, sao mặt đỏ thế kia, cậu không khỏe hả?

Nghe Phedra nói Tần Vô Song sờ lên mặt mình, ôi sao lại nóng thế này không lẽ cô lại có cảm giác với hắn ta sao? Sao có thể chứ!

- Không có gì đâu, chắc do ngọt ngọt quá thôi.

Tần Vô Song bước nhanh như thể chợt dạ,

Phedra đi theo sau người hehe, chắc chắn có chuyện.

Tề Thiên Mặc và Liên Thần bước vào một phòng bao lớn.

Một người đàn ông ngồi trong chờ sẵn, khi thấy hai người đi vào thì mỉm cười thật tươi, mái tóc màu bạc phát phơ nhưng anh ta nhìn rất trẻ.

- Marcus, lâu rồi không gặp.

Tề Thiên Mặc và Liên Thần giật mình, gương mặt và giọng nói quen thuộc này.

- Hức, Thanh Triệt~

Mọi cảm xúc và không khí lúc này gần như bị phá vỡ bởi giọng nói ẻo lả của Liên Thần, cậu ra chạy đến giả vờ muốn ôm Thanh Triệt, liền bị hắn gạt ra mặt sợ hãi nói.

- Này, cậu hai chúng ta là đàn ông.

- Triệt bang chủ tôi nhớ cậu lắm~

Liên Thần lại làm cái giọng điệu buồn nôn đó.

Tề Thiên Mặc chậm rãi đi đến ghế bên cạnh Thanh Triệt.

- Sao lúc nay mới trở lại?

Anh nói.

- Vì bây giờ tôi mới hồi phục trí nhớ.

Liên Thần lúc này mới buông Thanh Triệt đi về ghế.

Hai người nhíu mày.

- Mất trí?

- Phải, lúc đó khi Minh Liễm và tôi bị truy đuổi với sức của tôi và cậu ấy thì có khả năng cao sẽ đấu lại được chúng nhưng Minh Liễm lúc đó bị hạ độc chất độc phát tán, tôi thì trúng đạn căn bản đấu không lại đám người đó, sau đó rơi xuống biển thì được ngư dân cứu nhưng không nhớ gì cả đến bây giờ tôi mới có thể làm rõ quá khứ.

- Minh Liễm chết luôn ư?

- Thần kinh bị kích thích, đau đớn khiến cho cậu ấy mất kiểm soát! cậu ta cũng chính là người đã suýt bắn chết tôi!

Thanh Triệt nhớ lại cảm giác đó, đồng đội duy nhất lên cơn điên cuồng suýt giết chết mình, bỏ lại tất cả liều mạng nhảy xuống biển chờ chết, hấn cứ nghĩ mình sẽ mất mạng nhưng không ngờ, ông trời vẫn chưa tuyệt đường sống của anh.

Hắn được ngư dân họ Trần tên Quân cứu, sau khi tỉnh lại thì hắn không nhớ mình là ai tên gì nên đặt một cái tên khác là Ôn Húc sống ở làng gần biển 6 năm, năm ngoái do bị tai nạn nên hồi phục trí nhớ,

rồi mới dần nhớ lại chuyện của 6 năm trước.

- Triệt!
- Thanh Triệt của 6 năm trước chết rồi.

Từ giờ tôi là Ôn Húc.

- Ôn đại ca, trở về với Hoàn An bang của cậu đi.

- ### Tôi không còn mặt mũi để gặp họ nữa.

Đoạn trên có bị lỗi xin lỗi các bạn nha.

Chương 40: 40: Ăn Được Không

Xùy, cậu trở nên yếu đuối từ lúc nào vậy?

Liên Thần xì một tiếng, cái tên này đi 6 năm rồi trở về nào có vấn đề hả.

- Chỉ là! không biết tôi còn được như xưa không.

- Tùy cậu, Hoàn An do cha cậu gây dựng nếu cậu không muốn tiếp quản nó thì tôi cho người đập đi là xong.

Tề Thiên Mặc lúc này mới nói.

Ôn Húc nghe anh nói giạt nẩy, đúng là tâm huyết của cha anh, nếu như không làm đó chẳng phải bất hiếu sao?

- Cậu nói đúng, là tôi quá sợ hãi.

Ôn Húc đứng phắt dậy, ngọn lửa hừng hực trong mắt làm Tề Thiên Mặc và Liên Thần hài lòng, đây mới là khí thế của Thanh Triệt khi đó.

!!

Tần Vô Song và Phedra cũng chưa ăn tối.

Phedra đột nhiên nảy ra ý nghĩ trong đầu.

- Kie, tớ muốn tự nấu ăn.

Tần Vô Song nhìn cô bằng ánh mắt tròn xoe, hmmm nấu ăn sao, cô cũng chưa làm việc đó bao giờ!.

- Kiera, cậu cũng muốn ăn đồ tở nấu mà phải không ? lâu lâu đổi khẩu vị, nha nha.

- Thôi, được.

Tần Vô Song cũng không khó chịu, dù sao với cái trí tuệ này của cô nấu ăn không thành vấn đề, chỉ là Phedra!.

Cô lái xe đến siêu thị tiện lợi gần nhà, cô cũng chưa bao giờ ăn đồ tự làm nên trong tủ không sẵn nguyên liệu.

- Hừm!.

mua một ít cà chua, giấm, dầu ăn.

- Kie, bếp nhà cậu không có cả dầu ăn luôn hả ?

- Ừm, mấy thứ như vậy tở không dùng.

Tần Vô Song nói, tay cầm điện thoại ghi nhưng thứ cần mua.

- Mì sợi, cháo, nôi, tương cà chua!

Bếp nhà Tần Vô Song thật sự ngoài cái tủ lạnh và bếp từ lò nướng ra thì đúng thật chả có gì.

- Kie, thịt này mua cỡ nào thì đủ.

- Tở không biết trong đây ghi 500gr.

Phedra gạt đầu, nhanh nhẹn lấy miếng thịt đánh số 500gr bọc trong miếng nilong bỏ vào giỏ.

Lúc tính tiền nhân viên trợn trong mắt, hai cô gái này đi mua cả nhà

bếp hay sao vậy.

Hết cũng kha khá tiền, 600 đô số tiền này đối với Tần Vô Song và Phedra cũng không nhiều lắm, ngoài tiền từ việc kinh doanh thì cô cũng thu được bộn tiền từ những con mồi sau khi làm nhiệm vụ.

Tần Vô Song và Phedra xách đồ chất vào sau xe.

- Hô, đi mua đồ cũng không tệ lắm.

Hai người về thẳng nhà của Tần Vô Song, xách đồ ăn dụng cụ vào bếp, hai cô gái bắt đầu đặt mọi thứ đúng vị trí.

- Đeo cái này vào, không bám mùi đó.

Tần Vô Song đưa cho Phedra một cái tạp dề màu xanh và cô đeo một cái màu vàng.

- Ừm, bỏ mì vào nước.

- Yes.

- Đây, nước sôi rồi mới bỏ vào.

Ách, Tần Vô Song vừa đọc hướng dẫn vừa phải canh chừng Phedra, làm cô rối hết lên.

- Thịt cắt như nào, ngang hay dọc.

Phedra cầm con dao trên tay, điệu bộ y như lúc làm nhiệm vụ.

- Phe, cắt thịt không phải giết người, cắt thịt mỏng một chút.

- Ồ ồ.

Cô nhanh chóng đổi cách cầm dao, cẩn thận thái miếng thịt.

- Được lắm, tớ không biết cậu lại có thiên phú nấu ăn đó.

Miếng thịt được thái rất hoàn hảo, vượt xa mong đợi của Tần Vô Song.

- Tất cả nhờ gen của quý bà Bella.

Phedra được Tần Vô Song tán thưởng mũi vãnh lên tới trần nhà.

Hừ, bà Bella nấu ngon như vậy tất nhiên con của bà ấy sẽ giống như vậy.

Sau một hồi mần mò trong phòng bếp, Tần Vô Song và Phedra cũng hoàn thành.

- Ừm, mì ý thịt chiên giòn canh trứng ớt nhồi thịt và canh thịt bò nấu nấm, khá tốt.

Ngoại trừ thịt có hơi khét thì mọi thứ khá ổn.

- Tớ đói rồi.

- Kie hay gọi Lucios tới đi dù sao đồ ăn khá nhiều.

- Thêm Etrito đi.

Tần Vô Song nhìn đống đồ ăn trên bàn, lúc này nổi hứng làm khá nhiều đồ ăn, cho hai tên đó ăn bớt cũng được.

- Quào, đây là đồ ăn do hai người làm sao ?

Etrito trợn mắt há mồm, tuy anh ít khi gặp với hai cô gái bằng Lucios nhưng anh vẫn thấy ngạc nhiên.

- Kie cậu làm hay Phe làm ?
- Phe làm món mặn tớ chỉ làm hai món canh kia thôi.

Ách, Lucios bỗng sượng người lại.

- Ăn được không ?
- Etrito và Lucios đồng loạt nói, mặt hiện rõ vẻ nghi ngờ.

- Hai cậu, tôi gọi hai cậu đến để ăn, không muốn thì đi không tiễn nhà.

Phedra bất ngờ nói, hứ lần đầu cô nấu ăn mà hai con người này dám khinh một cô ư?

- Thôi, mau vào không nguội mất.

Tần Vô Song hét lớn từ phòng bếp, mặc kệ họ có ăn không chứ bà đây đói chết mất.

Lucios Etrito và Phedra nhanh chóng ngồi xuống chuẩn bị ăn.

.

Chương 41: 41: Ăn Chực

Bốn người đang cầm đũa chuẩn bị ăn thì tiếng xe nhỏ bên ngoài làm họ sững lại, thân làm sát thủ thính giác của cả bốn đều rất nhạy bén nên dễ dàng phát giác.

Tất cả nhìn nhau khó hiểu nhất là Tần Vô Song biệt thự này trước giờ rất ít ai biết đến, hơn nữa lại còn đến vào giờ này, không biết kẻ nào đây.

- Để tớ xem.

Dứt lời Phedra chạy ra cửa lớn, vừa hé cửa, cả người cô như cứng lại con người trọn tròn ngạc nhiên nhìn kẻ đứng trước mặt.

Phedra nhất thời á khẩu, đến thở cũng không dám thở mạnh.

- Phe, ai vậy mau!.

.

Lời của Tần Vô Song còn chưa kịp ra hết, người đàn ông đứng trước cửa làm cô giật mình.

- Anh.

.

sao biết chỗ này ?

Cô lúc này đi đến kéo Phedra vào trong, mắt cố bình tĩnh lại.

- Tôi đến không đúng lúc rồi, vậy tôi đi đây
Giọng nói trầm trầm, điệu bộ không vui lắm, nghe xen lẫn chút uất ức không dễ phát hiện.

- Tề Gia anh đến làm gì ?
- Tiệm đường đi xem cô còn sống không.

Tề Thiên Mặc đáp gọn gàng, mặt không đổi.

Cái lí do huần hòng gì vậy ? Phedra nghĩ trong đầu thật muốn thốt ra nhưng cố nuốt lại trong họng.

Tề Thiên Mặc nhìn Tần Vô Song, Tần Vô Song nhìn Tề Thiên Mặc.

- À thì, đến cũng đến rồi!.

thêm anh ta chắc không sao chứ.

Cô thấy miệng Tề Thiên Mặc thì bảo đi nhưng cái chân vẫn đứng im không nhúc nhích.

Vậy cô bắt đắ dĩ quay sang nhìn Phedra.

Tần Vô Song định mời anh vào dù gì từ chối luôn cũng gây ra khó chịu cho anh ta, hẳn đã tới tận đây cũng hiếm có rồi nếu cô đuổi đi không biết hẳn ta còn định làm việc gì nữa.

- Bên trong có người nữa, ổn không ?
Phedra cẩn thận nói, thanh âm khá nhỏ.

- Không sao.

Tề Thiên Mặc mặt lạnh tanh nói, anh ta đã nghe hết.

- Ừm, tôi dẫn anh vào.

Tần Vô Song dẫn anh vào Phedra đi trước.

- Kie ai v!.

Lời nói Lucios vừa định nói thì đột nhiên nuốt lại vào họng.

- Kiera bạn cô sao đẹp đó!.

ừm

Etrito tất nhiên chưa biết đây là ai nói đến nửa câu bị Lucios bịt miệng lại, ra hiệu im lặng.

- À thì người ta đến tôi mời vào.

Tần Vô Song nói ngồi vào vị trí, Phedra hí hửng định ngồi cạnh cô thì bị Tề Thiên Mặc chiếm trước, uất ức lắm nhưng so lại thì cô không thể đấu lại anh ta nên liền xụ mặt đi đến ngồi cạnh Lucios.

Tề Thiên Mặc dương dương đắc ý, nhìn đồng đồ ăn trên bàn thì mày khẽ động.

Đây là do người phụ nữ cứng đầu này làm sao ? cô ta không định cho anh ăn hả.

A, Tần Vô Song chợt nhớ đến gì đó chạy vào bếp lấy một cái chén và một đôi đũa đưa đến trước mặt Tề Thiên Mặc.

- Ăn đi, không nguội mất.

Cô nói, tay gấp ít đồ ăn, không tệ nha cô làm quả nhiên ngon.

Tề Thiên Mặc cũng múc một ít canh vào bát nhẹ nhàng ăn, dáng vẻ tao nhã mặc dù chỉ là dùng cơm nhưng khí thế của anh ta vẫn ở đó

làm hai người đàn ông đối diện khẽ bĩu môi.

- Này, đó là ai vậy ?

Etrito tò mò hỏi giọng nhỏ đủ để ba người nghe , trước giờ anh không thấy bên cạnh Tần Vô Song có người nào có vẻ ngoài bức người như vậy cả.

- Suýt, người đó gia thế lớn lắm.

- Haiz Kiera và anh ta trông xứng đôi lắm chứ.

- Ai vậy ?

- Tề Gia.

Hể, Etrito hoàn toàn đông cứng khi nghe hai chữ này, cả hắc bang ai lại không nghe đến cái tên Tề Gia lừng lẫy này chứ.

- Này, không đùa chứ???

Etrito vẫn không tin, anh ta biết Tề Gia đó máu lạnh tàn nhẫn không thích phụ nữ, sao có thể dễ dàng quen biết với Kiera được.

- Đừng giỡn.

- Không, ba người bọn tôi đã tận mắt thấy anh ta trong biệt thự Tề gia, là người kí kết hiệp ước đó.

Etrito lần nữa há miệng, miếng thịt đang nhai suýt rớt.

Vậy là Tề Gia lừng lẫy đó đang đi "ăn chực" sao.

Tần Vô Song thoải mái ăn uống, khi nấu ăn cô đã đặc biệt nhắc nhở Phedra phải làm thật ít dầu mỡ cô không thích ăn đồ chiên dầu nên thịt chiên thì cũng là từ dầu bơ.

Nhìn cô gái ngồi cạnh ăn uống vui vẻ Tề Thiên Mặc cũng tự nhiên

thấy vui theo, anh cũng không biết tại sao chỉ cần nhìn thấy cô lập tức các muợn phiền trong lòng anh đỡ đi không ít.

- Tề Thiên Mặc, anh không ăn sao ?

Tần Vô Song vừa nói cảm thấy có chút lỡ lời, mãi mê ăn nên cô quên mất, gọi thẳng tên của anh ra.

- Ờ ừm tôi lỡ lời.

- Không sao, cô có thể gọi như vậy nếu muốn.

Tề Thiên Mặc không những không khó chịu mà thấy rất bình thường.

Ba người kia kiểu không tin vào tai mình, Tề Gia này từ lúc nào trở nên như này vậy.

Bỗng anh nhìn qua phía ba người họ, ánh mắt không còn hiền dịu mà thay vào đó là ánh mắt sắc bén.

- A no quá.

Cả đồng đồ ăn bị bốn người chén sạch, Tề Thiên Mặc chỉ ăn một chút canh hầu như ăn rất ít.

.

Chương 42: 42: Kiểm Tra

Tần Vô Song và Phedra xử lí bát đĩa, rất có dáng vẻ của vợ hiền.

- A muộn rồi, thôi cục cưng đang chờ ở nhà.

Etrito vươn vai nói, anh ta là người có vợ, tất nhiên sẽ đưa lên đầu mà đội.

- A cái tên này, từ lúc có vợ thì ngoan biết bao, cái tính sợ vợ này của cậu tôi sẽ không bao giờ học theo đâu.

Lucios cười, khoác bả vai của anh ta mà cười nói, rất tự nhiên.

- Haiz lúc có vợ rồi cậu sẽ biết, thuận thì sống trái thì ra đường trái chiếu nằm.

Etrito nói xong câu này lập tức Lucios cười rộ lên, Phedra và Kiera cũng cười theo, làm không khí vui vẻ lên.

Tề Thiên Mặc ngồi sofa nhìn bốn người họ cảm thấy rất tốt, mặc dù không thân thích, không vì sự có mặt của anh mà sợ sệt mà lại rất tự nhiên nói chuyện cười đùa như một gia đình vậy.

reng.

Tiếng điện thoại của Etrito reo lên, hiện dòng chữ đầy " Ngọt ngào"
VỢ YẾU, tức tức anh ta vội vàng chạy về.

- Thôi phải về đồ dành vợ đây.

Ba người kia nhìn dáng vẻ rụt rè khi nãy của anh ta mà cảm thấy tức cười.

Sau đó lần lượt ra về đến khi chỉ còn Tề Thiên Mặc ngồi lại, đến lúc thực hiện mục đích khi đến đây của anh ta rồi.

Khi Tần Vô Song vẫn đang cặm cụi chà rửa thật sạch đồng dụng cụ làm bếp cô chợt cảm thấy sau lưng hơi lạnh lạnh, trước mặt có bóng người bèn quay người lại.

- A, hết hồn.

Tề Thiên Mặc đứng đằng sau dò xét cô.

Tần Vô Song bị anh ta làm cho giật mình lại nhanh chóng quay lại tiếp tục công việc đang dở.

Tề Thiên Mặc nhìn cô không lên tiếng, anh không biết là cô lại biết nấu ăn và rửa bát đó, tưởng cô chỉ làm mấy việc như giặt người thôi.

- Có chuyện gì sao, anh chưa đi hả?

Nghe câu nói như ý đuổi mình về thì anh có chút khó chịu, cô gái này đang muốn đuổi hẳn đi sao.

Tề Thiên Mặc không trả lời, một lúc sau Tần Vô Song đã dọn dẹp xong phòng bếp còn anh thì chỉ đứng đó xem.

- Không phải cậu thích Kiera rồi chứ ?

- Không thích mà sao nhìn con gái nhà người ta chăm chú rồi cười như tên ngốc vậy?

Hai câu của Liên Thần cứ văng vẳng trong đầu Tề Thiên Mặc lúc này, thật sự hẳn không biết tâm tình của hẳn dành cho cô.

- Kiera, tôi thật! sự có cảm giác với cô.

Tề Thiên Mặc đánh liều nói cả đời anh ta không thể nghĩ bản thân có thể thốt ra câu này.

Tần Vô Song trợn tròn mắt, cô đang đi lên tầng thì quay đầu lại nhìn anh đang đứng dưới chân cầu thang.

- Ý anh là sao?

Cô vừa nói xong thì Tề Thiên Mặc bước nhanh đến chỗ cô, hấn ta lúc này khóe môi nhếch lên.

- Mạo phạm rồi.

Một câu ngắn gọn rồi tiến đến ôm lấy đê cô vào thành cầu thang, áp môi mình vào môi cô.

Tần Vô Song muốn phản kháng nhưng sức lực của cô không bằng hấn liền nhanh chóng bị khống chế.

Môi cô mềm lại ngọt khiến Tề Thiên Mặc thích thú nụ hôn nhẹ nhàng nhanh chóng trở nên cuồng dã hấn hôn cô ngấu nghiến như thể muốn cắn nát cô vậy, đến khi Tần Vô Song mặt đỏ bừng thiếu oxi liền đập mạnh vào ngực lúc này hấn mới chịu buông cô ra.

Cô thở hồng hộc môi đỏ sưng lên khiến Tề Thiên Mặc lại muốn hôn tiếp nhưng cô nhanh hơn liền chạy nhanh lên phòng, bỏ lại hấn đứng đó, sau một lúc khống chế cảm xúc thì hấn mới chịu rời đi.

Tề Thiên Mặc phóng nhanh chiếc xe thể thao trên đường núi cảm xúc dần ổn định nhưng tâm trạng lại rất phức tạp, vừa nãy hấn lại hôn cô ư, khi nãy thật sự chỉ định hôn nhẹ tìm cảm giác thôi nhưng cánh môi mềm của Tần Vô Song cùng với mùi hương nhẹ nhàng trên người lại khiến hấn không bình tĩnh mà hôn cô mãnh liệt.

Thật sự hấn điên lên vì cô gái này, cảm xúc mạch bảo hấn đã bắt đầu tiếp nhận cô rồi, chẳng lẽ lời Liên Thần nói là đúng sao? Hấn sinh ra không phải máu lạnh thế này, tất cả do cái cuộc đời trớ trêu khiến hấn phải chống đỡ bằng cách giết người, ngồi lên cái cương vị cao cao tại thượng của bây giờ.

Sau cái đêm đó, hấn lại có cảm thấy rất thoải mái và an tâm khi ở cạnh cô, mặc dù cái tính cách của cô không khác gì nhưng cảm giác cô mang lại khiến hấn điên đảo.

Hấn không thể kiềm chế bản thân khi tiếp xúc với cô, thân thể này cho phép sự đụng chạm của cô, nó đã hoàn toàn chấp nhận cô rồi.

.

Chương 43: 43: Tàn Nhẫn Như Thế

Tần Vô Song sau khi tắm rửa sạch sẽ thì nhày lên giường, nằm đó không ngừng suy nghĩ về cảnh vừa nãy.

Mở hộp tủ đầu giường lấy ra một viên thuốc uống vào
Sao lúc đó cô lại có thể để anh tùy ý hôn nhue vậy chứ, lần đầu tiên cũng trao anh ta, nụ hôn đầu cũng là cho anh ta còn gì để mất không chứ.

Đó là những gì Tần Vô Song đang nghĩ, cô đưa tay vuốt nhẹ lên môi, cảm giác lạ lùng này cô chưa từng cảm nhận bao giờ, vừa khó chịu vì bị hôn nhưng cái hôn này không làm cô buồn nôn mà còn đem lại cho cô cảm xúc rất!

thích?

Sao có thể chứ! không được.

Hai dòng cảm xúc trái ngược không ngừng di chuyển trong người Tần Vô Song, không biết bao lâu sau cô mới dần thiếp đi.

Tần Vô Song thức giấc thì đã là 6h sáng.

Mọi chuyện vẫn diễn ra như thường lệ.

Reng.

- Kiera, có nhiệm vụ cho em giải trí đây.

Atrix gọi tới.

- Ok.

!!.

.

Vù vù.

Tiếng gió thổi mạnh, trên ban công tầng 7 tòa nhà cao nhất thành phố, thân hình cô gái cùng chàng trai đang mây mưa, sinh động đặc sắc, cô gái uốn éo thân hình phát ra những tiếng kêu rên không dứt, tiếng thân thể va đập kịch liệt

- Ha, ưm! a.

- Cục cưng.

.

thích chứ.

.

Tiếng nói mang âm sắc đục vang lên, chàng trai không ngừng làm chuyện đó vừa thủ thỉ.

- Nửa đi! ha.

.

ứ.

Hai thân hình cuốn lấy nhau chìm trong cuộc chơi không biết đây chính là lần cuối bọn họ được nhìn thấy thành phố xa hoa dưới chân mình.

Tần Vô Song đã nhìn thấy cảnh này, mặc dù bình thường cô lạnh như băng nhưng gặp cảnh này cũng hơi ngỡ ngàng, thôi hai người họ đã là lần cuối rồi thì để hai người sung sướng thêm chút rồi giết cũng không muộn.

Cô đứng ở ban công trên đầu hai người họ thong thả ngắm cảnh, căn hộ này may mắn chưa ai thuê nên cô rất dửng dưng, đợi đến khi âm thanh cuộc chơi đã dừng lại, Tần Vô Song bắt đầu hành động.

Thân hình của cô nhanh nhẹn trèo xuống ban công chỗ của bọn họ, mùi hương h.oan ái vẫn còn khiến cô liền bịt mũi lại, Tần Vô Song rất nhạy cảm nên mùi này có thể nhẹ với người khác nhưng với cô thì rất buồn nôn.

Hai người kia vừa lâm trận xong khá mệt mỏi liền trèo lên giường ngủ, cô mở cửa thật mạnh khiến họ giật mình.

Người đàn ông nhanh nhẹn vơ lấy khẩu súng trong ngăn tủ giờ về phía Tần Vô Song nhưng chưa kịp chạm ngón tay vào cò thì bị cô bắn lủng một lỗ trên tay, đau đớn hét lên.

Người phụ nữ kia do đuối sức cũng không làm được gì ngồi lặng người chết đứng trên giường.

Người đàn ông thuận tay chần trước cô ta.

- Mà là ai?

Tên đàn ông hét lớn, gương mặt đau đớn giận dữ bị bóng tối che mất.

- Im lặng nào, anh sẽ chết nhanh thôi.

Tần Vô Song nói chĩa súng về phía anh ta, nhưng dừng lại một lát.

- Hmmm giết một kẻ như anh tốn đạn tôi quá, thôi mượn tạm súng anh vậy kẻ dơ bẩn như anh không xứng đáng chết dưới họng súng của tôi.

Cô tiến đến cầm cây súng trên tay anh ta không quên dùng đầu súng ấn mạnh vào vết thương khiến hắn đau đớn hét to.

Người phụ nữ bên cạnh nhân lúc cô không để ý liền cầm cây đèn ngủ bên cạnh định đập vào gáy cô.

Đoàng.

Một viên đạn ghim vào tay đang định đập cô, người phụ nữ kia vì đau mà làm rơi chiếc đèn ngã khụy xuống la hét đau đớn.

- Chết nhanh không muốn vậy lại muốn chết từ từ đúng không? được thôi.

Tần Vô Song nhìn phụ nữ trước mặt đôi mắt hổ phách lúc này được ánh trăng chiếu sáng tỏa ra khí phách cùng hơi thở lạnh lẽo quý tộc nhưng lại máu lạnh đến mức rợn người.

Cô nói xong lại bắn một viên đạn thẳng vào tim người đàn ông, chất lượng đạn khá kém sức công phá cũng không mạnh một viên chưa đủ giết người.

Lại thêm một viên vào chính giữa trán khiến tên đó chết tươi, không kịp kêu gào.

Người phụ nữ nhìn thấy người yêu mình chết ngay trước mặt tâm trạng bỗng bùng nổ kêu la thảm thiết vì đau, vì hận.

Thấy bộ dáng của cô ta Tần Vô Song cũng biết hai người này yêu nhau thật lòng nhưng đắc tội với tổ chức, không - thể - tha.

Cô lại rút ra một con dao cứa lên gương mặt đang khóc của cô ta, nước mắt chảy vào vết thương khiến người phụ nữ đau đớn thêm đau đớn, đợi một lúc Tần Vô Song tiếp tục cầm con dao cứa nhẹ một đường lên cổ nhưng vị trí này lại làm cho cô ta đứt thanh quản không thể nói hay la hét.

Xong việc cô nghĩ theo tính toán sẽ không có ai đến cứu họ cả, cứ để cô ta mất máu từ từ mà chết trong đau đớn.

.

- Tàn nhẫn như thế.

.

tôi sẽ khiến cô chết đau khổ hơn cách anh ấy chết.

Sau khi Tần Vô Song rời khỏi, người phụ nữ cắn hận thốt lên từng chữ rồi nằm rạp xuống sàn nhà hơi thở thoi thóp.

.

Chương 44: 44: Người Đàn Bà Ngu Ngốc

Tần Vô Song sau khi làm nhiệm vụ thì thấy thật chán ngắt, cô vốn tưởng sẽ được đấu tay đôi cơ ai dè lại ngay lúc hai tên đó làm việc.

Rốt cuộc cơn buồn chán và bức bối của cô không thể kiềm chế.

Tần Vô Song đi đến quán bar T.

N xả tress, cô không rủ bất cứ ai đi chung, họ mà biết chắc chắn sẽ ngăn cản.

T.

N là nơi nổi tiếng trong thành phố này, có rất nhiều tiểu thư công tử nhà giàu ăn chơi thỏa thích, sở dĩ cô đến đây vì rượu ở đây rất đa dạng hợp khẩu vị cô.

Tần Vô Song thân mặc áo croptop quần đùi ngắn, ngoài khoác áo bước vào ngồi một góc khuất xa cùng ly Daiquiri.

- Thật chướng mắt.

Cô thì thầm nhìn đám người cười nói nháy nhót trước mặt thấy chán ngắt, há miệng uống một hớp cocktail gương mặt không biểu cảm.

- Cô em, đi một mình sao.

Giọng nam cười cười xen lẫn chút gian manh khiến Tần Vô Song nhú mày, lại có tên khùng điên từ đâu đến.

Cô để mặc hắn, cũng như cho hắn đường lui trước khi cô mất kiên nhẫn.

- Em gái này anh trai đây mời em một ly.

Tên đàn ông không dừng lại nghĩ cô đang làm giá liền cười lên đưa ly rượu mạnh đến mặt Tần Vô Song.

- Biến đi trước khi tôi đập méo mặt anh.

Cô nhấn mạnh từng chữ, em gái cái đầuup chúng nó? bà đây từ lúc nào thành em gái rồi?

- Mà dám, tao mời cũng coi như mày có nhan sắc, lọt vô mắt ông đây lại dờ mặt khinh thường.

Tên đó vừa nói vừa toan cầm tay Tần Vô Song, lại bị cô ném cho ánh mắt chết người liền thu tay về.

- Con đàn bà này mày dám liếc tao? hai đứa mày giữ nó lại.

Tên đó lấy thời cơ ra lệnh hai tên đứng sau khống chế cô.

- Diêm Vương hôm nay có khách.

Đáp lại hắn là câu nói của Tần Vô Song, cô luồn tay vào trong áo lấy ra con dao sắc bén di chuyển tới hai tên thanh niên đang hướng tới cô tặng cho mỗi người một vết cắt sâu hoắm trên cổ, đây là cách giết người nhanh gọn mà Tần Vô Song ưa thích.

- Aaaaaa.

Hai tên ngã xuống sàn tay ôm cổ đau đớn, tiếng hét của hai tên bị những âm thanh của quán bar đàn áp.

Tần Vô Song chậm chậm cầm con dao trong tay, cô lúc nào cũng nó bên người.

Hai tên lúc nãy đã chết do mất máu quá nhiều, tên đàn ông dẫn đầu lúc này nhìn hai đàn em của mình chết dưới tay của cô thì mắt đỏ ngầu, giận dữ nhìn cô.

- Con ả này địa bàn của tao mà mà dám giết người.

- Gọi cảnh sát đi.

Tần Vô Song biết cho dù có gọi cảnh sát đi chẳng nữa cô vẫn có cách thoát thân, mà trông hấn không giống kẻ sẽ gọi cảnh sát.

- Mà mà đợi đó tao sẽ gọi chị đại tới xử lí mày.

Gã đàn ông biết không thể đấu lại cô bèn tìm cách gọi người giúp đỡ nhanh chóng chạy đi.

Tần Vô Song không quan tâm để hai cái x*c ở đó quay đầu đi về chỗ ngồi uống cocktail.

Ừm, rất ngon cô thích mùi này.

Dạ dày cũng không thấy đau.

Tần Vô Song lấy điện thoại nhắn Phedra tới, loại nước này có thể cô ấy sẽ thích.

- Phe, rảnh không.

- Yes.

- Đến T.

N có cocktail rất ngon tớ mới tìm được.

- Quào, tuyệt tớ sẽ đến ngay.

Phedra rất thích mấy thứ như cocktail mocktail loại có cồn nên khi nhắc đến chúng cô ấy quên cả việc Tần Vô Song trốn mình đi bar.

Tần Vô Song vừa đặt điện thoại lại vào túi thì gã đàn ông lúc nãy lại tới nhưng đi đầu là người phụ nữ mặc váy tím ngắn xõa tóc trông quyến rũ.

- Yo, là Keisha đó à
Giọng ẻo lả pha lẫn chút khinh蔑.

- Cô!.

Arin?

Tần Vô Song khá ấn tượng với cô ta con người tuy đẹp nhưng não có chút phẳng.

- Cô giết người của tôi ư, gan to thật đấy
- Đến cô cũng bị tôi quật rồi huống chi đám thuộc hạ đó
Arin bị Tần Vô Song nói, mặt ngượng gạo, sao có thể để người ta biết cô ta bị một tên nghèo hèn như Keisha đánh bại chứ mặt mũi cô ta ném cho chó ăn hả.

- Hứ, chẳng qua lúc đó tôi không phòng bị thôi, kẻ đến dao còn chưa cầm qua như cô thì biết gì chứ.

Arin kiêu ngạo nói trước giờ cô ta chưa từng thất bại, Keisha thì sao chỉ là một con người bần tiện bị cô đạp dưới chân thôi.

- Chị Rin mấy tên đó do!.

cô.

.

ta dùng dao cắt cổ.

- Im miệng.

Bị nói trúng cô ta xấu hổ quát lên.

- Muốn cãi nhau thì xoắn đi chỗ khác, bà đây đang bận cần thận cái miệng của cô đấy.

Tần Vô Song nghe hai cô ta tự biên tự diễn đến khó chịu, họ còn không cút cô điên lên thì.

.

- Mà nói gì?

Arin lúc này không còn giả vờ nữa bị chọc tức liền nói lớn.

- Điếc à, người đàn bà ngu ngốc.

À ừm hôm nay khá mạnh miệng chắc là có thêm cồn vào người rồi.

- Mà, mà đưa nào xé rạch được miệng con nhỏ này chị đây sẽ thưởng.

Arin tức muốn hộc máu, giọng nói nghe có chút cười nhạo ra lệnh.

- Con đàn bà này để chị đại để em.

Một tên người săn chắc cười miệt tiến lên chỗ Tần Vô Song giáng một cú đấm.

Cô nhanh chóng cầm con dao né qua một bên để tay của gã ta vừa chạm xuống ghế cô liền ghim con dao vào tay hắn, gã hét lên đau

đón giờ tay còn lại định tấn công Tần Vô Song thì bị cô đỡ lấy nhẹ nhàng.

.

Chương 45: 45: Xô Xát

Trong lúc bọn họ cãi nhau không để ý đến Tần Vô Song cô đã dùng một hộp quẹt của tên lúc nãy để lại hơi nhẹ qua con dao.

Cô vẫn thong thả nhìn gã đang đau đớn, tay buông con dao cứ để nó ghim sâu vào tay gã, một tay còn lại đang đỡ lấy cú đấm kia.

- Thế nào, thích chứ.

Rắc.

-á á á.

Tần Vô Song bẻ tay kia của gã cô vặn trật tay của hắn.

vừa nói nhìn vào Arin đang giận dữ trừng mắt.

- Mày, mày.

Arin tức giận đập bàn cầm ly cocktail hất về hướng của Tần Vô Song, nhưng đâu dễ cô liền dễ dàng né qua một bên tránh được.

- Sao cô muốn giống hắn không?
Arin lập tức im bật.

- Cô, cô.

Tên đó nhăn nhó vì đau đớn nói.

- Cần tôi giúp không.

Vừa nói Tần Vô Song vừa lay lay cán dao giọng không che giấu sự thích thú, còn lấy ngón tay miết miết lưỡi dao, hành động này của cô làm đám người ớn lạnh, riêng Arin khó hiểu cô ta không biết Keisha còn có mặt này.

Reng.

Tiếng điện thoại Tần Vô Song vang lên, hiện chữ Phe, Hể! cô quên mất còn Phedra nữa.

- Kie cậu ngồi đâu, tớ không thấy.

- À cậu thấy góc bên trái cách quầy rượu 5m có cái cô gái cậu ghét đứng đó tớ đang ngồi.

Phedra nghe Tần Vô Song nói liếc đảo qua, thấy Arin mặc váy tím đứng đó cùng đám người, bên cạnh cô còn tên đang bị dao đâm.

- À rồi, đúng là xui xẻo.

Phedra nói một câu rõ chán ghét rồi cúp máy, đi thẳng về phía Tần Vô Song.

- Hì hì, đâu đồ ngon đâu?

Phedra đến giờ chỉ để ý tới đồ uống thôi.

- Bị cô ta hất đi rồi.

Cô lập tức sửng sờ, gì cơ? đồ ngon mà Kiera để cho cô mà có người dám đổ đi ư.

- Ai?

- Còn ai vào đây.

Tần Vô Song vừa nói nhếch môi hướng về phía Arin, cô ta liền giật mình.

- Bà cô già, đồ ngon của tôi, cô dám động?

Phedra nhìn chăm chăm Arin khiến cô ta không tự chủ mà run cầm cập.

- Không, tôi không biết đó là đồ của cô, tôi!.

Cô ta đang lấp bắp gì đó thì dừng lại đầu suy nghĩ, tại sao mình lại phải nhường mà giải thích với cô ta? mình là cô chủ của Griffins có thể đê bẹp cô ta.

- Không, tôi đập đó thì sao, cô giết được tôi chắc.

Arin chỉnh lại vẻ ngoài, hất tóc kiêu ngạo nói giọng điệu đây là thách thức, rất ra dáng kẻ cao quý.

- Xấu xí thế kia làm bộ ai xem.

Phedra bĩu môi, cô thật chướng mắt người đàn bà này đã lâu, giờ lại có dịp để xử lí cô ta, tốt, muốn chết thì bà đây chiều.

- Chúng mày, đánh bại được ai con ả này, tao sẽ "thưởng".

Arin tức tối, trước giờ chưa ai dám nói cô ta xấu xí cả lần này Phedra nói chọc điên cô ta.

Mấy tên đàn em đằng sau đương nhiên hiểu cô ta nói gì, thưởng ở đây theo phương thức ngủ cùng, nên đó mặc kệ kết quả của gã bị dao ghim mà cùng xông lên.

- Phe, cho cậu cô ta, tớ chơi cùng đám này.

Tần Vô Song nhìn cùng lắm chỉ có 4 tên, cô cũng xử lí được.

- Thôi, tớ giúp cậu dù gì coi như khởi động gân cốt chút nữa chơi cùng cô ta đỡ lạ tay.

Nói xong Phedra cùng Tần Vô Song cầm con dao lên.

Phedra cũng giống Tần Vô Song luôn để dao bên người, còn Tần Vô Song rút lấy con dao trên tay gã đang nằm bất tỉnh nhân sự kia.

Hai cô gái mỗi người đấu với hai tên, thủ đoạn như cũ Tần Vô Song bẻ trật tay tên trước mặt, nhân cơ hội đâm một nhát đúng vị trí cách tim 5cm tên kia cô vẫn dùng dao cứa một đường chữ thập ở ngay cổ cùng lúc đá mạnh vào hai đầu gối gã khuy.

Phedra thì găm dao vào hai bắp đùi một tên, khiến hắn ngã xuống ôm đùi đau đớn, gã còn lại bị cô hất mạnh giẫm dưới chân cơ thể hắn ta bị quật mạnh cộng thêm nhiều lần dẫm dẫm đập đập liền nằm bất lực trên sàn.

- A yếu vậy, không bằng võ mèo cào của Trito nữa.

Etrito là người yếu nhất trong 4 thủ lĩnh, cậu ta thiên về văn hơn võ, là người thông thạo công nghệ và có IQ cao nhất, vì vậy cậu ta không làm nhiệm vụ mà thường trợ giúp 3 người còn lại trong việc tìm kiếm thông tin rồi hack mạng! !

Nhưng là người của Deathwish tất nhiên có trải qua huấn luyện nên cũng biết đánh đấm.

- Cô ta cho cậu.

Tần Vô Song nhường Arin cho Phedra.

Nghe vậy Phedra mỉm cười, nụ cười khiến cho Arin bắt đầu sợ hãi, cô ta lùi dần gương mặt chuyển từ kiêu căng thành sợ sệt.

Chương 46: 46: Động Phải Người Không Nên Động

Các người muốn làm gì dám động tới tôi cha tôi sẽ giết các người.

Cô ta hét lớn, làm một số người đứng nhảy múa gần đó quay đầu giật mình họ không để ý này giờ trong góc đã xảy ra chuyện gì, bây giờ lại có mấy tên đàn ông nằm rạp dưới đất người dính máu.

Đa phần mấy chuyện đánh đập máu me này cũng thường xảy ra ở đây, họ cũng không lạ gì chỉ hiểu kì đơn giản vậy thôi.

- Đừng đến đây, tôi là đại tiểu thư của Griffins.

Chữ Griffins này được nói ra khiến mọi người khá ngạc nhiên.

- Ô, bảo bối của chủ Griffins đó sao.

- A hai cô gái này lại động nhằm người người rồi.

Những kẻ nhiều chuyện lại bắt đầu xì xào, thầm tội nghiệp cho hai người chọc vào Arin.

- Kie, Griffins sao.

- Lão già đó không quản con gái mình cho tốt, để cô ta đi ra ngoài tác quái tác quái coi mình là nhất.

Tần Vô Song và Phedra nói to mọi người đứng gần đó đều nghe thấy.

- Lão Tuns hình như chê bản thân ông ta được địa vị quá cao rồi nhỉ?

Phedra "buột" miệng nói, vốn dĩ Griffins là một nhánh thuộc Deathwish đứng hàng thứ 7, mới gia nhập cách đây không lâu, dựa vào cái hơi thuộc tổ chức mà đi hô mưa gọi gió ghê gớm.

- Mà dám gọi thẳng họ ba tao.

- Tên ông nội nhà cô tôi còn gọi chứ ông ta là gì.

Arin nghe Phedra nói tức điên lên, họ của cô cao quý như vậy làm sao để một con nhà quê ngoại quốc gọi được.

Nhưng giận đến đâu thì cô ta cũng không thể trực tiếp mà xông lên trên tay hai người họ còn cầm dao, cô ta vẫn chưa muốn chết.

- Cậu muốn thế nào?

- Hmm, cô ta đập đổ đồ ngon của tớ, vậy thì tớ xé rách áo cô ta vậy được không, hành hạ nhiều quá tớ "sợ" cô ta lại đi rêu rao Phedra này ăn hiếp con gái người ta vì đồ đồ uống.

Chữ Phedra này được thốt ra mọi người gần đó gần như câm nín.

Arin trợn mắt lẩm bẩm: Phe, Phedra sao có thể con ả này không thể nào là vị đó được.

- Mà không thể nào.

.

không thể!

Lời nói chưa kịp thốt ra, cổ của cô ta bị Phedra bóp chặt tay xé mạnh chiếc váy tím hai dây trên người Arin.

- Mặc hở như này, thôi cho cô khỏi mặc luôn dù gì cũng chỉ hở thêm

eo với chỗ đó thôi, chắc cô Arin Tuns đây không ngại đâu.

Trên người Arin bây giờ chỉ còn bộ đồ lót đen, váy đã bị xé rách làm cô ta luống cuống ôm thân thể trần trụi của mình.

- Aaaa mà y dám.

Một số người đứng đó cười khinh vừa xem trò vui của cô ta, người thàm nói đáng đời kẻ lại khinh một cô ta ngu ngốc.

Một số kẻ trong hắc đạo mới biết đến Phedra và Kiera còn một số còn lại là công tử tiểu thư nhà giàu ăn chơi trác táng.

- A, Phe thủ lĩnh!

Một kẻ buột miệng thốt lên, Phedra nhìn chăm chăm cậu ta mỉm cười.

- Cậu đây thuộc bang nào.

- Tôi, tôi người! của Yểm, Phe thủ lĩnh xin.

.

tha

Thanh niên trông có vẻ trẻ, bị cô hỏi thì sợ sệt lắp bắp trả lời, anh ta không muốn chết dưới tay người này đâu

- Tốt lắm, Yểm đào tạo lính rất được.

Thanh niên được khen vừa vui vừa sợ người bất giác đổ mồ hôi lạnh, anh ta được vài kẻ bên cạnh hỏi đây là ai thì trả lời, mấy người nghe xong liền trợn mắt sống lưng buốt lạnh.

Thàm cảm thán thay cho Arin đang hoảng loạn.

- Phe, đồ ngon.

- A, mau đưa tó.

Phedra vốn đang bực bội liền được Tần Vô Song đưa đồ ngon liền vui vẻ hẳn, đón ly cocktail từ tay cô.

- Ừm, khá ngon.

Vị không giống cô nghĩ nhưng được cái thanh mát đúng là khẩu vị của Kiera, y chang cái dạ dày của cô.

Phedra nói xong đưa cái ly lại cho Tần Vô Song, cô nhận lấy rồi ngửa cổ lên cao dùng một hớp cạn sạch đáng vẻ khi uống rượu đó rất hấp dẫn các chàng trai nhìn thấy nhưng họ không dám lại gần làm quen, thân thiết với thủ lĩnh đó không phải sát thủ thì là kẻ ngố, ai lại đi tới gần cô chứ.

- Cái cô gái này, lại làm cái hành động thu hút ong bướm rồi.

Giọng nam không mấy vui vẻ, nhìn cô nói.

- Này Mặc, cậu lại để ý cô gái đó sao?

Ôn Húc phấn khích nói, lần đầu tiên anh ta thấy Marcus quan tâm một cô gái đó.

- Cậu mới về nên chưa biết, hai người họ ngủ với nhau luôn!
Chữ "rồi" chưa kịp nói Liên Thần đã bị Tề Thiên Mặc liếc cho liền im bật.

- Ồ, lại có chuyện này à Marcus tranh thủ đi tôi thấy cô ta được đó.

Ôn Húc cảm thán, rốt cuộc người này như thế nào có thể khiến cho tên sư thầy này để ý vậy.

- Nè cậu biết cô ta là ai không?

Nghe Liên Thần hỏi, Ôn Húc lắc đầu.

- Kiera Deathwish.

Ôn Húc mặc dù mới về thành phố này được một tháng nhưng anh ta cũng tìm hiểu nghe ngóng được không ít về hắc đạo bạch đạo trong 6 năm nay cũng biết người tên Kiera là ai.

- Khẩu vị nặng, đúng là chỉ có Tề Gia mới có thể chịu được.

- Đúng vậy, hai thành phần khủ.ng bố như Tề Gia và Kiera đây thật sự! rất hợp.

Tề Thiên Mặc ngồi cạnh không để ý hai con vệt đang líu lo này, chăm chú nhìn cô gái đứng gần đó.

.

Chương 47: 47: Tìm Đến Atrix Mách Tội

Đi thôi.

Phedra nhìn Arin càng thêm chán ghét, đáng lẽ cô đã cho người ngủ với cô ta nhưng dù sao con người cô không thích mấy chuyện ghê tởm đó, tạm tha.

Ừm.

Tần Vô Song uống xuống liền ném cái ly qua một bên, lại cảm giác như có kẻ đang nhìn mình thì mắt đảo đảo mấy vòng, đến khi mắt chạm mắt với người đàn ông đang ngồi ở phía quầy rượu cùng với hai tên khác.

Tề Thiên Mặc thấy cô nhìn mình liền nở nụ cười gian manh, Tần Vô Song nhanh chóng quay mặt đi có chút đỏ, đầu lại không ngừng nghĩ đến cảnh tượng lúc hân hôn cô.

Sao Tề Thiên Mặc lại ở đây chứ, đi đâu cũng gặp hân vậy?
Cô nghĩ trong đầu, khuôn mặt có hơi ngượng ngùng.

Kie, sao đứng đờ ra vậy.

Phedra gọi lớn.

À không.

Tần Vô Song và Phedra đi khỏi quán bar.

!!

Ôn Húc, cậu nói xem có khi nào Kiera sẽ trở thành chị dâu của chúng ta không?

Rất có khả năng nha, tôi thấy cô ta tính cách khá giống Marcus.

Chúng ta có nên giúp cậu ta không?

!.

Liên Thần và Ôn Húc xì xào không để ý tới Tề Thiên Mặc đang cười.

Hai cậu.

Giọng của anh như khối băng ném vào đầu hai người nào đó đang bàn luận.

Haizz.

Đột nhiên Ôn Húc nhìn thấy gì đó, mặt tối sầm lại thân thể cứng đờ.

Liên Thần và Tề Thiên Mặc nhanh chóng nhìn ra biến đổi sắc mặt của Ôn Húc.

!!!

Cái lão Tuns đó, hừ.

Phedra vừa ngồi lên xe vừa nói, hừ lạnh.

Cái tên nhát chết đó, gan ngày lớn.

Tần Vô Song cũng chẳng ưa gì lão già họ Tuns đó, vốn dĩ họ đồng ý sát nhập cái Griffins tồi tàn vì còn giá trị lợi dụng chứ không Atrix đã cho cái tổ chức này rút khỏi hắc đạo luôn rồi.

Kệ đi, sau việc này nếu cô ta còn đến làm phiền nữa tớ trực tiếp khâu

cái miệng của cô ta lại.

Tần Vô Song nói, cô cũng chưa thử trải nghiệm cảm giác khâu miệng như nào, hy vọng Arin không phải người đầu tiên đầu tại vì cô rất vụng về đó!

Tớ sẽ đưa cậu ít đồ khâu.

Hai cô gái nói chuyện vui vẻ, dần quên đi bực bội do Arin làm.

Tại Griffins.

Arin sau khi được đưa về thì ầm ỨC khóc òa lên, Tuns cũng rất tức giận kẻ nào gan to mà dám động đến con gái bảo bối của ông ta.

Cha, người phải giúp con, huhu.

Cô ta thay đồ sạch sẽ thì bắt đầu khóc to, anh trai Aron ngồi cạnh đau lòng, đưa em gái này của hắn trước giờ kiêu ngạo nhưng hôm nay lại khóc thế này chắc phải chịu ủy khuất lắm.

Tuns phu nhân sau khi sinh Arin thì mất, nên Aron và Tuns hết mực yêu thương và nâng niu cô ta trong lòng bàn tay, trời sinh tính tình cô ta rất ương bướng nên được chiều hư thành thói kiêu căng không xem ai ra gì.

Ngoan.

Em nói ai dám làm điều này với em?

Aron nói, anh nhất định phải hỏi tội kẻ này, phải để cho hắn biết em gái của Aron không dễ ỨC HIẾP.

Hức.

.

là.

.

Phedra.

.

Cô ta ngật ngừng nói.

Hả, sao Phe thủ lĩnh lại gây sự với em chứ?

Em không biết, cô gái kia là bạn học, em chỉ đùa cô ấy chút thôi, ai biết cậu ta lại là quen biết Phe thủ lĩnh chứ.

.

hức.

.

Arin nói xong Aron liền bình tĩnh lại.

Hừ chẳng qua chỉ là nhãi nhép bám chân Phe thủ lĩnh thôi, anh sẽ đến nói cô ta.

Ngoan, ba sẽ dạy dỗ cô ta cho con.

Không, con muốn.

.

tự tay giết cô ta.

Nói đến câu này Arin lộ mặt ghê gớm, căm thù từng chữ nói, cô ta chưa bao giờ mất mặt như thế này con nhãi Keisha đó cô sẽ cho nó

nếm mùi nhục nhã gấp trăm lần.

Aron đi đến thư phòng của anh ta, cầm lấy điện thoại gọi cho ai đó, mặt đắc ý vênh vênh.

(hai anh em nhà này giống nhau thiệt nhất là cái nét á)
Hôm sau.

Tại trụ sở Deathwish.

- Đại thủ lĩnh\, tôi biết ngài rất yêu thương em gái mình là thủ lĩnh Phe nhưng cô ấy làm nhục em gái tôi\, chuyện này tôi muốn cô ấy đến đây giải thích dù sao Arin cũng là một cô gái sao có thể chịu được nhục nhã như vậy chứ!

Aron nói lưu loát, mặc dù bây giờ nhà anh đứng thứ 7 thuộc Deathwish nhưng trước kia từng nhất nhì trong Traitor nên mới gia nhập vào tổ chức này vẫn chưa hoàn toàn bớt kiêu ngạo và coi trời bằng vung.

- Cậu nghĩ Griffins vẫn còn như xưa sao?

Một câu nói nhẹ hàng đánh trúng tim đen của Aron khiến anh ta khá khó chịu, cái bản tính công tử trong xương máu khiến hắn ta liền đen mặt lại.

Arin bên cạnh mặc dù rất tức giận nhưng vẫn kéo tay áo anh trai mình.

- Đại thủ lĩnh\, không phải tôi làm khó ngài và Phe thủ lĩnh nhưng cô ấy và một người khác cố tình lột quần áo tôi khiến tôi bẽ mặt trước nhiều người\, cho dù ngài không xem trọng tôi nhưng cũng nhìn đến mặt của Griffins chứ.

Arin nói bằng giọng khá yếu ớt, cô ta đang cố tình làm mình trông thật tội nghiệp mong manh dễ vỡ.

Chương 48: 48: Tìm Đến Atrix Mách Tội 3

Thiếu gia và tiểu thư Tuns đây là đang nói tôi ức hiếp cô Arin sao?
Một giọng nữ lạnh lạnh vang lên.

Phedra và Tần Vô Song đẩy cửa đi vào trong, trên mặt có chút châm chọc.

- Phe thủ lĩnh đến rồi, cô hãy giải thích về vụ việc hôm qua cô đã làm với em gái tôi.

Phedra mới bước vào, đến Atrix còn chưa kịp nói gì đã bị Aron giành trước, xem ra hẳn khá gấp gáp muốn Phe xin lỗi em gái mình.

- Có gì phải giải thích, cô ta tự chuốc lấy.

Phedra mặt hơi khó chịu lên tiếng.

- Tôi chỉ vô tình làm đổ rượu của cô thôi mà cô lại xé rách váy tôi trước mặt bao nhiêu người.

Arin nói giọng nghe có chút đáng thương cùng ủy khuất.

- Tuns tiểu thư đây hình như hôm qua đụng đầu não bị ngã đi vài đoạn rồi thì phải.

Tần Vô Song đi sau Phedra lúc này mới cất tiếng, diễn rất hay cô mà không chứng kiến chắc tin thật đó.

Arin nghe và nhìn thấy Tần Vô Song thì ánh mắt không che nổi sự

ghen ghét.

- Anh cô ta chính là người bạn học em đã nói.

Cô ta thì thầm với Aron, âm thanh chỉ đủ hai người họ nghe được.

Lập tức sắc mặt của Aron đen thêm chút không che nổi sự tức giận.

- Vị tiểu thư đây, có phải là người đã ức hiếp em gái tôi?

- Đúng.

Tần Vô Song trả lời gọn lỏn, giống như không quan tâm mấy điều này lại khiến Aron ghét càng thêm ghét.

- Hai người đến đây làm ồn đủ chưa hai vị đây rảnh nhưng tôi thì không.

Lúc này Atrix đã khá nhức đầu, anh cả ngày làm việc sáng sớm chưa gì đã bị hai anh em nhà này làm phiền tâm trạng cũng không tốt mấy.

- Tôi tới xin Phe thủ lĩnh một lời giải thích cho hành động hôm qua.

Aron cũng không dài dòng.

- Sao, tối qua mạnh miệng đòi giết tôi và Kie lắm mà hôm nay lại đến đây giả nạn nhân ăn vạ thế này, anh em nhà Griffins truyền ra ngoài không tốt lắm đâu.

Lời nói này của Phedra làm Aron khựng lại, anh ta biết em gái mình ngông cuồng tự đại nhưng không nghĩ cô ta có thể mạnh miệng đòi giết Phe thủ lĩnh.

- Sao có thể, Arin trước giờ rất ngoan ngoãn, nếu không phải hai vị đây làm khó thì chắc em ấy không như thế đâu.

Aron vẫn cãi cố.

- Tuns thiếu đây là không tin tôi sao? Vậy để cô ấy nói đi.

Phedra hướng về Tần Vô Song ra hiệu.

- Thuộc hạ của cô muốn ngủ với tôi đó.

Nụ cười như muốn giết người của Tần Vô Song làm cho hai anh em nhà kia rét lạnh.

Rầm.

Atrix vỗ mạnh vào bàn.

- Griffins dạy người thật tốt, đến người của Deathwish cũng mơ tưởng sao?

- Tôi.

.

tôi!

Arin và Aron ngậm ngừng không biết biện hộ ra sao.

- Vị tiểu thư này, chũng tôi mạo phạm cô rồi, cô cho tôi biết tên nào tôi sẽ xử lí hẳn.

Aron ngại ngừng nói, dù anh ta có không thích Tần Vô Song nhưng là người đại thủ lĩnh quan tâm hẳn cũng không thể không xử lí.

- Không cần phiền đến Tuns thiếu, đêm qua tôi giết rồi Tần Vô Song bình thân nói, đích thực hôm qua cô đã đánh chết hẳn, còn mấy tên còn lại chỉ bị thương nặng thôi.

Atrix vẫn chưa hài lòng lắm, anh rất thương yêu Tần Vô Song coi cô

như em gái mình vậy, chính tay cứu cô ấy khỏi đám côn đồ, tất nhiên sẽ rất quan tâm cô.

- Anh thấy em ấy rất dễ bắt nạt sao.

Anh hăng giọng nói mắt khễ nhìn Tần Vô Song.

Aron thấy vậy thì nghĩ chắc cô bạn mà em gái mình ghét là tình nhân của Atrix, mồm cười khinh.

- Đại thủ lĩnh, chẳng qua thuộc hạ đó thấy tiểu thư đây nhan sắc xinh đẹp nên nổi thú tính thôi huống chi vị này đã giết hắn rồi, ngài hà cớ gì phải tính toán với chúng tôi.

Hắn ta khinh khỉnh nói, chẳng qua chỉ là một con đàn bà thiết nghĩ đại thủ lĩnh sẽ không coi trọng đến mức sẽ làm gì bọn họ đâu.

- Ồ, chỉ là không tính toán với tên đó thôi, chứ người chủ sai khiến thế này hmm!

Tần Vô Song nghe anh ta nói thì liền thông thả bước đến trước mặt Arin đang đứng cạnh Aron, dùng ngón tay nâng cằm cô lên vừa nói.

Khuôn mặt của cô ta lúc này chất chứa sợ hãi cùng chút căm tức.

- Keisha, cô! muốn làm gì.

Arin lấp bắp nói.

- Mặt đẹp thế này, mà tâm tư lại không đẹp như mặt thật uổng phí.

Câu nói này của Tần Vô Song làm Arin bắt đầu run sợ, trước ánh mắt chết người này của Tần Vô Song cô ta chỉ biết giật mạnh tay áo của Aron.

- Đây, thả em ấy ra.

Aron tính cầm tay Tần Vô Song hất ra thì bị cô cầm chặt tay, liếc mắt đe dọa anh ta bất ngờ bị cầm tay liền nhăn mặt rồi nhận thấy mình bị khống chế bởi người phụ nữ này thì cảm thấy xấu hổ.

- Đại thủ lĩnh, người của ngài thật vô lễ.

Hắn ta quay sang nhìn Atrix vẫn đang cắm đầu vào đọc tài liệu.

- Tôi cho phép.

Giọng lạnh lẽo như tát vào mặt hai anh em Aron

- Ngài.

.

ngài! không xử được cô ta thì để tôi xử, dù sao cũng chỉ là một tình nhân thôi.

Nói xong Aron liền động tay với Tần Vô Song nhưng bị cô nắm tay đẩy mạnh về phía sau.

Arin trợn mắt, thấy anh trai bị đánh văng liền nổi điên muốn động thủ với Tần Vô Song.

- Mày, dám đánh anh ấy.

- Ô, đừng im không cái miệng này của cô tôi sẽ khâu lại đó.

- Mày!

Cô ta căm tức, Tần Vô Song liền thả tay Arin liền chạy tới đỡ Aron

- Kiera, hộp kim chỉ bên kia.

Atrix chỉ tay sang phía tủ cứu thương cách ở trên nóc tủ gần đó.

Chương 49: 49: Thân Phận

Hai anh em Tuns nghe đến đây thì trợn mắt, không nghĩ rằng Atrix lại như vậy, không những không ngăn cô ta mà còn chỉ cách hành hạ nữa.

- Đại thủ lĩnh..ngài..ngài..

- Keisha cô tuyệt đối không...không được..làm bừa..

Aron nhìn Atrix xong lại liếc qua Tần Vô Song đang đứng trước mặt mình, không nghĩ đại thủ lĩnh có thể cứng chiều cô thế.

- Keisha?

Atrix khó hiểu nói.

- Tên lúc đi học của em.

- Dở quá, Kiera vẫn hay hơn bỏ cái tên này đi.

- Anh không thích thì đổi.

Tần Vô Song nói xong thì quay lại nhìn Aron và Arin đang nâng đỡ nhau mà đứng dậy.

- Giới thiệu lại chút, tôi là Kiera.

Giọng lạnh ngắt không mấy quan tâm đến bọn họ.

Âm điệu châm chọc lại mỉa mai.

- Gì..tại..sao..lại có..thể chứ..cô..cô.

Aron như bị sấm đánh vào tai mặt cắt không còn giọt máu sững sờ , mắt trợn như muốn rớt ra ngoài miệng lẩm bẩm.

Arin bên cạnh cũng không khỏi ngạc nhiên cô ta vốn nghĩ Tần Vô Song chắc bám chân Phedra nhưng sao có thể biết được cô lại là thủ lĩnh thứ tư kia của Deathwish chứ.

- Không không....

Hai người họ thừa biết nhân vật đứng hàng số bốn kia máu lạnh lợi

hại đến mức nào, nhưng lại không ngờ người mà bản thân cho là
quê mùa thấp hèn và ganh ghét lại là người đó.

Lần này...thật sự không thể nào có thể cứu vãn..rồi.

Arin bất lực ngồi sụp xuống sàn nhà, lý trí mách bảo cô ta đã phạm
sai lầm lớn, rất lớn, cực kì lớn.

- Thấy thế nào, tâm trạng ổn không?

Phedra châm chọc nói, cô nhìn biểu hiện của hai người họ mà thấy
buồn cười, lúc chưa biết Kiera là ai thì rất ngông cuồng tự đại giờ
biết rồi lại kính sợ như thế này, há chẳng phải quá muộn rồi sao.

- Trước khi tôi còn kiên nhẫn, cút - mau!

Tần Vô Song vẫn còn niệm tình từng là bạn học, lần này coi như cho
họ một bài học dành cho thói khinh người.

Nếu sau này bọn họ tiếp tục cái thói này có lẽ người đắc tội không có
đơn giản như cô đâu.

Aron và Arin lập tức bừng tỉnh nhanh chóng dìu dắt lẫn nhau mở cửa
chạy ra ngoài trông vô cùng chật vật, còn đầu dáng vẻ ngông cuồng
tự cao tự đại thường ngày của họ.

Tần Vô Song nhìn họ đi mà khẽ thở dài.

- Dễ dàng vậy sao, không giống tác phong của em.

Atrix nhìn thoáng qua Tần Vô Song.

- Chỉ là...trời đẹp thế này..giết người không tốt, em không có hứng
thú.

Tần Vô Song nói xong quay đầu mở cửa bước ra ngoài.

Bóng lưng mảnh khảnh trông thật cô đơn nhưng lại làm người ta
cảm thấy lạnh lẽo.

- Tớ về nhà không cần đi với tớ.

Cô quay lại nói Phedra.

.....

Rầm.

- Sao có thể!

Tuns bang chủ vỗ mạnh lên bàn, mặt méo mó.

- Cha, con cũng không ngờ à ta vậy mà lại là Kiera kia.

Aron nói, giọng điệu có chút bức bối lần đầu tiên trong đời anh ta lại

bị sỉ nhục một cách đau đớn tới vậy.

- Tạm thời cử người đến xin lỗi cô ta đi, hai đứa ít xuất hiện lại chờ thời cơ.

- Con biết rồi.

Aron không phục, chỉ vì cô ta là thủ lĩnh của Deathwish đó thì có thể đè đầu anh sao.

Không bao giờ, cô ta đợi đó đi có ngày anh ta sẽ khiến cô chịu sỉ nhục như hôm nay.

Tuns bang chủ mặc dù không nói gì nhưng trong lòng rất bức bối.

Ông ta đã phản bội Traitor chỉ để giúp Deathwish mà địa vị ông ta có được lại thấp như thế này, làm sao mà cam tâm được.

2 tháng sau.

- A, kì nghỉ chấm dứt rồi.

Giọng buồn phiền của Phedra vang lên, cô vốn dĩ muốn kì nghỉ này cùng đi du lịch ở đảo tư nhân của Atrix với Tần Vô Song để thoải mái một chút, nhưng cô ấy lại rất lười suốt ngày ở nhà ngủ.

- Cậu hại tớ mất chuyến đi đó, năm sau phải đền bù.

Hại Phedra đã rủ cả Lucios đi luôn rồi lại phải hủy khiến tâm trạng hai người tiếc rồi lại nuối.

- Cậu có thể đi với Lucios mà...hai người đi thôi rất tốt đó nha.

Nói đến đây giọng của Tần Vô Song không kiềm được mà ngân dài ra một đoạn ý tứ hiện rõ.

- Không, cái tên...có cậu mới vui.

Mặt Phedra có chút ngại ngùng, Kiera đây là trêu chọc cô mà.

Còn Tần Vô Song vốn dĩ cho họ không gian riêng để có thể bồi đắp Tình Cảm mà hai con người này không biết nắm lấy, haizz thật là phí tâm tư của cô mà.

- Kie, hôm nay quý bà Bella muốn mời cậu đến ăn cơm đấy, đi không?

- Ừm được lâu rồi tớ chưa gặp bà ấy.

- Haizz mẹ tớ còn thích cậu hơn là con gái ruột tớ đây nữa.

Phedra nói giọng có chút ủy khuất, nhưng chỉ là điệu bộ thôi.

- Tớ nào dám tranh sủng với cậu, haha

Nói rồi hai cô gái lại nói chuyện phiếm lại đến nhiệm vụ sắp tới đủ chuyện trên trời dưới đất..

Chương 50: 50: Tìm Đối Tượng

Buổi tối, Tần Vô Song sau khi sửa soạn bản thân rồi cùng Phedra về biệt thự Eckart nằm ở ngoại ô.

Mặc dù biệt thự này nằm ở ngoại ô nhưng không xa lắm, từ nhà của Tần Vô Song đi đến mất chưa tới 30.

Được canh giữ cẩn mật bề ngoài gia chủ cũng như thủ lĩnh tối cao của Deathwish là Elion Eckart cha của Phedra và Atrix nhưng thật sự ông đã chuyển giao hết cho Atrix, chuyện này không truyền ra ngoài nên dù vậy nơi ở của họ vẫn được canh giữ rất tốt và có bầy cũng như cơ quan bảo vệ.

Chiếc xe của Tần Vô Song và Phedra tiến vào khuôn viên biệt thự Tần Vô Song cũng rất thân thuộc nơi này nên cô biết chỗ nào là bầy nên đi lại rất vô tư.

Biệt thự rất rộng mà chỉ có hai vợ chồng Elion sinh sống và người làm ra vào thường xuyên.

Thấy cô và Phedra đi vào thì nhanh chóng cúi chào nhường đường. Hai người đi thẳng vào biệt thự, phu nhân Bella đã ngồi đợi sẵn.

- Kiera, lại đây với ta nào.

Bà vui vẻ gọi Tần Vô Song, vỗ vỗ vị trí cạnh mình.

- Mẹ, người quên con rồi sao?

Phedra bất mãn, nhìn Bella nói.

- Ngày nào cũng gặp con, cần gì xem nữa Kiera lâu lâu mới tới để ta xem con bé.

Bella mặc dù nói như vậy nhưng giọng vẫn rất nhẹ nhàng, sống ở một nơi thế này thân phận hay hoàn cảnh nhưng bà vẫn mang một trái tim ấm áp và rất hiền từ khiến những người xung quanh cảm

thấy yêu mến.

- Mẹ nuôi, Kiera nhớ người lắm.

Kiera vừa ngồi xuống lập tức ôm chầm lấy phu nhân giọng nghe có chút nũng nịu.

Thật ra nhà Eckart vốn dĩ đã nhận cô làm con nuôi, cô lớn hơn Phedra một tuổi nhưng hai người lại thân thiết nên địa vị của hai người trong "nhà" ngang nhau.

- Ngoan, lâu lắm rồi mới gặp sao con lại gầy thế này, ta làm rất nhiều đồ ngon lát nữa con phải ăn thật nhiều đó.

- Dạ mẹ nuôi tốt nhất, hì hì.

Ở ngoài nhìn vậy thôi chứ bên cạnh phu nhân Bella thì lại bày ra dáng vẻ trẻ con đó thôi.

- Kiera tới rồi à.

Giọng nói của đàn ông vang lên từ phía cầu thang, đầy uy lực và trang nghiêm.

- Cha nuôi.

Tần Vô Song vẫn ngồi đầu cúi nhẹ tỏ sự kính trọng.

- Được rồi, con đói lắm mau ăn thôi.

Phedra lẩm bẩm than đói, mọi người liền cười lên rồi đi về ngồi vào bàn ăn, thứ tự ngồi theo địa vị riêng Phedra và Tần Vô Song do thân thiết nên ngồi cạnh nhau chứ không ngồi đối diện.

Phu nhân Bella ngồi vị trí đầu bên phải còn vị trí đầu bên trái là của Atrix nhưng anh ta không có mặt nên để trống, tiếp đến là hai cô gái.

- Ăn nhiều vào nhất là con đó Kiera.

Phu nhân Bella cười tươi nói, gắp mấy món cho cha Eckart.

Không khí trên bàn ăn rất vui vẻ không bị gò bó mặc dù cha Eckart không nói chuyện nhiều nhưng mặt vẫn rất hòa nhã.

Phải nói tay nghề của phu nhân rất được, Kiera vốn kén ăn lại ăn rất nhiều.

- Kie, con cũng 24 rồi không tính tìm chồng sao?

Lời nói bất ngờ của Bella khiến Tần Vô Song khựng lại, Phedra bên cạnh cũng sửng theo.

- Mẹ..nuôi, con mới có 24, không vội không vội.

- Sao lại không vội, phải kiếm bạn đời sớm để có thể chăm sóc con,

con cứ lơ mơ thế này ta không yên tâm chút nào.

Tần Vô Song vốn không nghĩ tới chuyện này, cô không hề tính tới chuyện như kết hôn này nọ.

- Hmm, con không muốn kết hôn.

Lời Tần Vô Song nói ra làm Phu nhân ngạc nhiên.

- Aiyo, sao lại vậy phụ nữ có ai lại không kết hôn sinh con chứ.

Còn con nữa Phedra không mau dẫn người về đây.

- Bà ấy nói đúng, hai đứa lớn rồi chuyện kết hôn là sớm muộn, đừng để như Atrix...ta sợ nó có vấn đề giới tính..

Cha Eckart cũng mở miệng nói đến Atrix ông lại phiền lòng, thằng nhóc này cũng 29 rồi mà vẫn không có phụ nữ bên cạnh.

- Cha, người đang nghi ngờ về giới tính của con?

Giọng của Atrix vọng lại.

Anh đang tiến về phía bàn ăn.

- Không phải sao, đến tuổi này vẫn chưa có bạn gái, không phải có vấn đề chắc.

Phedra đang ăn cũng dừng lại giọng có chút mỉa.

- Này ăn đi con heo như em thì biết gì.

- Anh nói gì?

Phedra chống đối anh Atrix lại dám nói cô là con heo?

Lúc này Tần Vô Song mới vỗ vỗ vai cô liền ngồi xuống, tiếp tục ăn.

Atrix ngồi xuống vị trí của mình.

- Atrix, con biết công tử nhà nào mau mau giới thiệu cho Kiera, phải phù hợp với con bé.

Phu nhân Bella chộp lấy Atrix.

- A mẹ nuôi không cần.

Cô vội vàng ngăn lại, cô thật sự không muốn kết hôn gì đó rất phiền phức.

- Kie, cậu cũng phải có bạn trai chứ, vậy tớ mới yên tâm mà tìm người thích hợp được.

Phedra ra giọng.

- Tìm làm gì, không phải xa tận chân trời gần ngay trước mắt sao.

Tần Vô Song có dịp vắn lại.

- Nào có...

- Đừng có chối, Luc biết được chắc buồn lắm..

Hai người đu đẩy.

Phu nhân Bella nghe đến Lucios với Phedra thì quay lại nhìn chồng mình, ánh mắt ra hiệu rồi ngằm cười với nhau.

- Cậu cũng có mà, cậu còn hơn cả tớ....

Phedra bị Tần Vô Song chọc đến đỏ mặt, không nghĩ ngợi liền nói ra câu đó.

Cô khựng lại mắt nhìn qua Tần Vô Song có chút ý cười cùng châm chọc.

- Hehe tớ nói nha~

- Không được!

Tần Vô Song nghe thấy liền vội ngăn lại, mặt có chút ngượng ngùng..

Chương 51: 51: Tiểu Hồng

Phu nhân Bella nghe thấy Phedra nhắc đến có người gì đó thì lập tức bắt sóng ngay.

- Ô Kiera có điều gì giấu ta sao?

- Mẹ nuôi, không....

- Đúng vậy đó...um..um

Phedra lập tức phản ứng lại, nhanh nhẩu nói liền bị Tần Vô Song kéo xuống bịt miệng.

- Cậu...không có đâu mẹ nuôi là Phedra đùa đó.

Nói xong Tần Vô Song ra hiệu với Phedra im lặng, ánh mắt cảnh cáo của cô khiến Phedra liền im bật cười cười.

Cô ra hiệu với mẹ mình, sau đó tiếp tục dùng bữa.

.....

Bữa tối kết thúc.Tần Vô Song nghe lời của phu nhân Bella ở lại đây một đêm.

Sau khi nói chuyện phiếm với cô một lúc thì Bà sai người dẫn cô về phòng.

Còn Phedra bị Bella kéo vào phòng riêng.

- Phe, con cho mẹ biết, có phải Kiera nó có bạn trai rồi không?

- Hahaa làm gì có..mẹ Kiera không có bạn trai đâu.

Bị hỏi bất ngờ khiến Phedra khựng lại rồi bật cười.

Kiera nhà bọn họ đúng thật là không có bạn trai, nhưng mà cũng không phải không có mối nào.

- Không giấu được ta, nói mau!

- Ách...kể ra rất dài dòng..

Phedra bắt đầu kể, cũng khá chi tiết nhưng không xoáy sâu vào

nhiều chuyện.

- Hôm đó cậu ấy muốn về nước, sau đó ông chú thối tha đó muốn Kiera dự tiệc gì đó, lúc đến đó cô ấy chỉ kêu con tránh mặt đi....Một lát sau thấy bất thường nên con tìm cậu ấy nhưng không thấy....

- Hà? Về nước..

- Nghe con kể tiếp, đêm hôm đó cậu ấy như mất tích vậy tìm thế nào cũng không thấy, dựa vào trình độ hiểu biết của con thì khả năng cao cậu ấy sẽ biết ứng phó nên con cũng không nghĩ nhiều.

- Ngày hôm sau thì con nhận được cuộc gọi của khách sạn đó người gọi là Kiera.

Trên cổ của cậu ấy có vết đỏ giống như vết hôn vậy.

- Gì cơ! con bé...

- Sau đó chúng con làm nhiệm vụ.

Khi đến Tề gia thì....

Nói đến đây thì Phedra dừng lại.

Về mặt cô chần chừ bối rối.

- Sao không kể tiếp vậy?

- Mẹ chắc muốn nghe không?

- Tiếp.

Phedra thở dài tiếp tục kể.

- Khi đến đó, tên Tề Gia liền nhìn Kiera ánh mắt rất kì lạ....mẹ đoán xem anh ta nói gì.

-

Phu nhân Bella như hiểu ra gì đó.

Gương mặt mà đăm chiêu phức tạp.

- Hẳn nói đêm qua gì đó chưa hết câu thì bị Kiera ngăn lại, mẹ hiểu rồi chứ?

Phedra nói đến đây thì nhìn Bella ngồi cạnh mình, ánh mắt bà trông hết sức ngạc nhiên thậm chí là khiếp sợ.

- Cái gì..sao..con bé..

- Là do ông chú già đó của Kie lên gài bẫy sau đó thì phát sinh

chuyện đó.

- Đúng vậy con bé Kiera kia tuyệt đối không phải cố ý.

Phu nhân đã hiểu rõ sự tình, tâm trạng bà phức tạp, bà đang nghĩ xem có nên nói chuyện này với chồng mình không.

.....

Tần Vô Song sau khi về phòng đã chuẩn bị cho cô thì liền nằm lên giường.

Mặc dù rất muốn ngủ nhưng không thể nào ngủ được, là do không có thuốc an thần nên không ngủ được không có nó đêm nay cô thức trắng mắt.

Thế nên Tần Vô Song liền chạy ra ngoài gọi một người hầu lại, nhìn cô ta rất mờ nhạt trong đám người làm.

* Cô, lại đây.

Được gọi lại người hầu nữ ấy có chút sợ hãi nhưng không thể không làm nên vẫn cúi đầu tiến đến.

- Cô có thể giúp tôi tìm ít thuốc an thần được không?

- Dạ?...a được ạ.

Cô hầu nữ hết hồn.

Cô ta lắp bắp trả lời Tần Vô Song, gật đầu liên tục.

- À, không được cho người khác biết nhất là phu nhân và mấy người Phedra.

- Vâng.

- Cô tên gì?

- Tiểu Hồng ạ.

Tần Vô Song gật đầu ra hiệu cô ta rời đi, rồi về phòng nằm đợi.

Khoảng năm phút sau, có tiếng gõ cửa.

- Vào đi.

- Tiểu thư, thuốc ngài cần.

Tần Vô Song gật đầu, nhìn vào hộp thuốc, không phải loại cô hay uống, cô khẽ nhíu mày.

Loại thuốc trước giờ cô dùng nó giống vitamin vậy rất dễ uống không bị đắng, còn loại Tiểu Hồng đưa đến là loại tốt có nhiều thành phần thượng hạng nên rất...đắng.

Tần Vô Song mặc dù hơi "sợ" nhưng vẫn nhận thuốc và ly nước từ tay Tiểu Hồng, uống nhanh.

- Hừm..khục

Đắng quá.

- Tiểu Hồng, cô đi tìm cho tôi chút kẹo được không.

- A được, em có sẵn đây ạ.

Nói rồi Tiểu Hồng lấy trong túi áo ra đưa đến cho Tần Vô Song.

Có lẽ cô ta là người rất thích đồ ngọt nên lúc nào cũng có kẹo trong túi.

Tần Vô Song nhận kẹo bóc vỏ ăn, ngọt quá! nhưng miệng cũng đỡ đắng chút.

- Cám ơn cô.

Tiểu Hồng hiểu chuyện liền cúi đầu đi ra ngoài, trong phòng chỉ còn Tần Vô Song đang nằm trên giường.

Thuốc bắt đầu có tác dụng, cô cũng từ từ chìm vào giấc ngủ..

Chương 52: 52: Dùng Thân Phận Gì

Tại biệt thự của Tần Vô Song, trên tầng hai cánh cửa ban công từ từ mở ra, gió đêm thổi vào phòng, chiếc màn mỏng trước cửa bay phấp phơ.

Dáng người cao to thân mặc sơ mi trắng đi vào, đôi mắt xanh lóe sáng trong màn đêm, mái tóc bị gió thổi bay nhưng không giấu được vẻ tuấn tú.

Tề Thiên Mặc nhìn ngó xung quanh phòng.

- Cô ta đâu rồi?

Anh nghĩ thầm, chân bước tới bên giường, tay đặt lên chỗ nằm. Không có hơi ấm, cô ta lại không có ở nhà sao? Bây giờ cũng là nửa đêm rồi có thể đi đâu chứ.

Nghĩ rồi Tề Thiên Mặc liếc mắt về phía phòng tắm, không có tiếng nước cũng như hơi thở người, chắc chắn cô không ở trong phòng. Anh đến mở cửa phòng bước ra ngoài đi xuống tầng.

Đứng trên cầu thang quan sát một lượt dưới sảnh, khẳng định luôn là Tần Vô Song không có ở biệt thự.

- Không có ở nhà sao? xảy ra chuyện?

Tề Thiên Mặc gạt bỏ suy nghĩ trong đầu, sao cô ta có thể xảy ra chuyện chứ ai có thể "làm khó" Kiera chứ.

Nhưng anh vẫn có chút gì đó vẫn lo lắng cho cô...nhưng anh dựa vào lý do gì mà lo lắng chứ..dựa vào đã ngủ cùng nhau sao, hay chỉ vì anh muốn quan tâm đến cô muốn nhìn cô...

Chiếc Audi đen phóng nhanh trên đường.

Như muốn giải tỏa hết cảm cảm xúc của người điều khiển nó.

.....

Sáng hôm sau Tần Vô Song ăn sáng chung với gia đình Eckart rồi xin phép về nhà, Atrix thì đi từ sớm nên không ăn cùng.

Ngày mai bắt đầu có nhiệm vụ nên cô muốn dành hôm nay để nghỉ ngơi nốt.

về biệt thự thì cô đi thẳng lên phòng ngủ, nhìn thấy cánh cửa chỗ ban công đang mở thì nhíu mày khó hiểu, cô nhớ đã đóng cửa trước khi đi ra ngoài rồi mà, chẳng lẽ gió sao? Không Tần Vô Song lý do này đi, chả lẽ trộm sao.....

Kệ đi

Tần Vô Song chẳng quan tâm lắm, dù sao nhà cô cũng không có gì để trộm, mà có trộm thì cô cũng có thể mua lại, hiện giờ cô hơi mệt muốn chợp mắt một lúc.

Sáng sớm 6 giờ phu nhân Bella đã gọi cô dậy, thường cô sẽ ngủ ít nhất đến 8 giờ mới đã nên giờ muốn ngủ bù.

Reng reng..

Tiếng chuông điện thoại đánh thức, vừa chợp mắt chưa đầy nửa tiếng đã bị gọi dậy liền không vui chút nào, Tần Vô Song cau mày ngồi dậy cầm điện thoại bên cạnh bấm nhận.

- Có chuyện gì?

Giọng khó chịu cộng thêm chút ngái ngủ của cô, Atrix liền biết đã làm phiền đến giấc ngủ của Tần Vô Song, liền nhanh chóng nói thẳng vào chuyện tránh cô lạ tức giận lên đến nhai đầu anh mất.

- Đúng, tối mai có nhiệm vụ, cụ thể thế nào chiều nay em cùng Lucios đến trụ sở anh sẽ nói kĩ.

- Được.

Tút tut

Nói xong Tần Vô Song liền ngắt máy, ngả đầu vào gối tiếp tục ngủ. Cô ngủ một giấc đến trưa mới dậy, cảm giác thoải mái và tỉnh táo.

Cô lấy điện thoại hẹn Lucios đi ăn trưa rồi tiện đến trụ sở luôn.

- Lu, rảnh không? đi ăn với tớ.

- Được cũng đang định hẹn cậu đây.

Lucios đồng ý.

- Chỗ cũ.

- Được

Tần Vô Song cúp máy, đi rửa mặt và thay đồ.

Rồi dùng chiếc xe đơn giản chạy đến quán ăn, từ nhà cô đến đó mất ít nhất 20 còn Lucios thì mất 30 nên cô đến trước cả anh ta.

Nhân viên nhìn thấy cô thì niềm nở chào rồi đưa cô vào chỗ ngồi.

Vì là khách quen nên nhân viên ở đây rất thiện thiện với cô.

- Chị K lại đến rồi à?

- Đúng.

Nhân viên thu ngân thì thầm.

5 phút sau thì Lucios mới đến, anh biết chỗ nên không cần tìm mà đi thẳng đến bàn của Tần Vô Song đang ngồi.

- Ăn gì đây.

Lucios ngồi xuống ghế đối diện, còn Tần Vô Song đang cầm tờ menu nhân viên đứng bên cạnh chờ cô chọn món.

- Lấy mì ý, salat tôm với nước chanh mỗi thứ một phần.

Nói xong cô liền đưa tờ menu cho Lucios.

- Mì sốt trứng, với cà phê được rồi.

Anh ta nhìn một lượt rồi chọn đại hai món quen thuộc rồi đưa cho phục vụ.

Khẩu vị trước giờ của Lucios vẫn kì lạ như vậy, khó hiểu.

- Lần này không có Phedra sao?

Tần Vô Song hơi thắc mắc, mọi lần thường thì cô sẽ hành động với Phedra còn Lucios thường làm một mình.

- Thì Atrix sợ cậu buồn chán nên nhiệm vụ này của tớ mang theo cậu cho vui.

Lucios trả lời vui vẻ.

- Vậy cậu làm một mình đi.

Tần Vô Song nhắm mắt dựa lưng vào ghế nói.

- Đại khái tớ không biết, chỉ có thể nghe Atrix dặn dò thôi.

Tần Vô Song nghe Lucios nói liền gật đầu, cô chỉ nói vậy thôi chứ nếu đã giao cho cô và Lu thì chắc hẳn nhiệm vụ lần này phải xử lí rất nhiều người rồi.

Ngồi nói chuyện thêm một lát thì thức ăn đã được đưa lên.

Hai người bắt đầu dùng bữa..

Chương 53: 53: Nhiệm Vụ Mới

Sau khi dùng bữa xong đến gần 11 giờ thì Lucios và Tần Vô Song đi đến trụ sở Deathwish.

Hai chiếc xe dừng lại trước cửa lớn trụ sở.

Hai người cùng đi lên phòng làm việc của Atrix trên tầng cao nhất.

- Hai người đến rồi à?
- Nhiệm vụ gì mà cần đến cả tôi và Kiera vậy.

Lucios nói giọng hơi lười biếng.

Atrix cầm một tập giấy đưa về phía hai người.

- Hubens?

Tần Vô Song hỏi giọng khá ngạc nhiên, không phải cái gia tộc này là dưới quyền Deathwish sao.

- Đúng vậy.

Atrix trả lời.

- Tiêu diệt sao?

Lucios cầm tập giấy trên tay lật từng trang.

- Ngày mai Hubens sẽ tổ chức một bữa tiệc trên du thuyền kỉ niệm kết hôn của hắn, nhân lúc đó hai người hãy hành động.

- Không thành vấn đề.

Lucios và Tần Vô Song đồng loạt hiểu ra vấn đề cũng không khó
nhắn gì chỉ là mục tiêu lần này khá nhiều nên cần đến hai người.

- Địa điểm và thiệp mời mai tôi sẽ cho người đưa đến, phần lễ phục
hai người tự lo đi.

Cả hai gật đầu.

- Kie, em ở lại chút.

Nghe vậy Lucios cũng hiểu ý đi ra ngoài còn Tần Vô Song ở lại.

- Còn chuyện gì nữa sao?

Atrix lúc này mới tháo kính xuống nhìn cô.

- Em và Tề Gia có quan hệ gì?

Câu hỏi này làm cho Tần Vô Song khá bất ngờ, cô biết chuyện này
chắc do Bella nói cho Atrix, có thể! cha Eckart cũng biết luôn rồi.

- Không có.

- Đừng giấu anh.

Atrix liền hắng giọng ý tứ hiện rõ.

- Sự cố không đáng kể.

Tần Vô Song nghĩ Atrix sợ giữa cô và Tề Thiên Mặc phát sinh quan
hệ sau đó sẽ dây dưa không dứt nên mới hỏi cô.

- Em nói này, anh không cần phải như thế, dù sao em với hắn sẽ
không có quan hệ như vậy nữa đâu lần đó chỉ là sơ suất!

Tần Vô Song giải thích, giọng vẫn bình tĩnh.

- Sao lại được, em lấy đi lần đầu của người ta rồi không chịu trách nhiệm sao?

Cô đang nghĩ Atrix sẽ mắng cô vì chuyện đó thì câu nói này như đập vào tai cô.

- Cái, cái gì?

- Kiera lại phát sinh quan hệ như vậy với Tề Gia, chuyện này Deathwish có lời.

- Gì anh đây là đang trách em không chịu trách nhiệm với tên Tề đó sao? lại còn có lợi gì nữa.

Tần Vô Song ngạc nhiên.

Đó cũng là lần đầu của cô đó.

- Deathwish có quan hệ với Tề Gia, không phải là hổ thêm cánh sao.

- Anh!.

quên chuyện đó đi tất cả là sự cố.

Nói rồi cô tiến đến mở cửa đi ra ngoài.

- Nhưng! em cũng phải cẩn thận tên đó nữa.

Atrix dặn dò thêm một câu.

Tần Vô Song đi ra ngoài không biết tại sao trong đầu lại nhớ tới đêm đó.

Cái đêm cô và hắn phát sinh quan hệ ấy, lúc đó tuy có trúng thuốc thần trí mơ hồ, nhưng không đến nỗi không cảm nhận được gì cả.

Cô vốn không nghĩ mình lại có thể dụ được tên đàn ông đẹp trai, đã thế còn là Tề Gia uy danh lẫy lừng nữa, cô nghĩ hẳn cũng là người quyền lực có lẽ bên cạnh cũng có phụ nữ đi.

Mặc dù tin đồn hẳn không gần nữ sắc nhưng cái nhu cầu sinh lý như vậy chả lẽ tự xử?

Nghĩ đến đây đột nhiên Tần Vô Song khựng lại, tại sao cô lại nghĩ nhiều vậy, cũng chẳng phải chuyện cô quan tâm.

Cô đi đến khu đất nằm gần đó, trụ sở của Deathwish nơi Atrix làm việc thì được bảo vệ nghiêm ngặt nơi đó rất rộng.

Còn khu huấn luyện thì nằm cách đó không xa chia làm bốn khu, khu dùng để luyện tập, một khu dùng làm nơi ở sinh hoạt cho những người lính thực tập, một khu dùng để làm nơi ở cho lính đánh thuê cũng như thành viên của Deathwish, khu còn lại dùng để nhận và trả nhiệm vụ.

Tần Vô Song lần này đến ngoài khảo sát ra thì còn xem cuộc sống của Dịch Hạo.

Mọi người nghe tin sẽ có thủ lĩnh tới khảo sát tình hình thì đột nhiên nghiêm túc và chăm chỉ hẳn.

Đặc biệt là Dịch Hạo, cậu bé khi nghe tin thì mong đó sẽ là Tần Vô Song.

Tần Vô Song đi đến quan sát một lượt những người lính chính thức thì thấy Dịch Hạo đứng hàng thứ 2 từ trái qua phải thì rất hài lòng.

Cách đứng như thế thể hiện tài năng và thứ hạng của người lính, Dịch Hạo mới có 14 tuổi mà đã đứng hàng thứ hai như vậy là rất tốt.

Thằng bé quả thật không làm cô thất vọng.

Sau khi khích lệ cùng phổ biến các quy định cũng như cách làm việc của tổ chức cho các lính mới, Dịch Hạo chạy tới ôm người Tần Vô Song khiến mấy người lính hơi ngạc nhiên.

- Chị, em nhớ chị lắm, chị xem em đã trở thành thành viên chính thức của Deathwish rồi.

Dịch Hạo vui vẻ nói.

- Ừm, giỏi.

Tần Vô Song không đẩy cậu bé ra, đến khi Dịch Hạo ôm đã rồi tự buông tay, ánh mắt như sao sáng nhìn cô.

- Ngoan làm nhiệm vụ thật tốt sau này sẽ có cơ hội làm việc chung với chị.

- A được em phải trở nên thật mạnh.

Thấy Dịch Hạo ngoan ngoãn làm nũng với Tần Vô Song mà hết hồn, thường ngày tên đó đâu có như vậy.

Ở trong khu huấn luyện Dịch Hạo rất ít nói chuyện, cậu bé mới có 14 tuổi thôi nhưng tinh thần và sức lực rất tốt dù gì cũng từng sống ở Châu Phi hỗn loạn, Dịch Hạo rất có thiên bẩm về bắn súng và cậu còn rất thông minh.

Nên trong khu huấn luyện ít ai dám chọc đến cậu người luôn giữ bộ mặt chết chóc mà khi gặp Tần Vô Song lại tươi cười như vậy.

.

Chương 54: 54: Nhiệm Vụ Trên Du Thuyền

Tốt, chị đi đây tháng tới chị sẽ tới xem em.

Tần Vô Song khá dịu dàng nói, vỗ vỗ vào vai Dịch Hạo.

Thằng nhóc ra sức gật đầu rất ngoan ngoãn.

Tần Vô Song nhìn cậu rồi quay người rời đi.

.....

Tối hôm sau.

Lucios và Tần Vô Song đã bàn bạc xong nhiệm vụ.

Cô một thân váy dạ hội màu đen quyến rũ nhằm mục đích né tránh sự chú ý. Còn Lucios mặc vest hết sức đơn giản hai người mặc đồ đối ngược nhau.

Có tấm thiệp mời Atrix đưa tới hai người thành công tiến vào du thuyền.

Công nhận tên Hubens rất đầu tư du thuyền sang trọng xa hoa thế này, vậy càng dễ làm việc.

Đối với bọn họ mà nói không gian rộng lớn vừa có ích vừa có hại.

Có ích là giết người sẽ người không biết quý không hay, nhưng hại ở chỗ rộng lớn khó tìm người.

Tần Vô Song đeo mặt nạ vì vũ hội này mọi người tham gia sẽ dùng mặt nạ, tóc được búi gọn gàng sau gáy rất đoan trang tiến vào sảnh lớn của du thuyền.

- Đã tìm được tên đầu tiên

Cô thì thầm qua thiết bị liên lạc gắn ở khuyên tai.

Mục tiêu đầu tiên là Deulge Hubens, con trai cả của tên Hunbens.

- Anh cũng tìm thấy một tên, tên đó em xử lí đi

Lucios trả lời qua thiết bị gắn ở mặt nạ, anh cũng tìm thấy Dolghe

Hubens là con trai thứ của Hubens.

- Ok

Tần Vô Song trả lời ngắn gọn, lấy một ly rượu vang đỏ từ phục vụ đưa đến.

Khẽ nhấp nhẹ một hớp, ánh mắt liếc tới vị trí Deulge đang đứng, chân đi giày cao gót không quen nên hơi loạng choạng tiến về phía hắn.

Deulge Hubens vốn được biết đến là tên háo sắc, thích chơi đùa phụ nữ nên mấy cô gái xinh đẹp trong bữa tiệc này ít nhiều bị hắn nhắm tới.

Thấy Tần Vô Song hướng đến mình Deulge mắt liền sáng rực.

- Tiểu thư này thật xinh đẹp, tôi mời cô một ly được chứ.

Giọng của hắn không che giấu nổi sự thèm thường.

Cô gái trước mặt dù có mặt nạ che đi đôi mắt thì sao chứ, vẫn không thể che dấu vẻ đẹp trên gương mặt ấy.

Tần Vô Song thấy hắn đã dính câu thì nhoen miệng cười.

- Được, vinh hạnh.

Deulgi nhìn cô cười nhưng không hiểu sao lại cảm thấy hơi rợn người cảm giác nụ cười ấy chứa đầy hàm ý vậy.

Nhưng vẫn đưa ly rượu lên mời cô, đáy mắt chăm chăm vào cơ thể ấy.

Trên tầng của du thuyền, cặp mắt xanh nhìn hai người ở dưới sảnh lớn, tay cầm ly rượu lắc nhẹ, chất lỏng màu đỏ trong ly sóng sánh qua lại như tâm trạng của Tề Thiên Mặc lúc này.

- Không biết cô ta ở đây làm gì?

Anh nghĩ thềm, làm nhiệm vụ tổ chức chẳng?

Trác Nhiên đứng sau nhìn thấy Tần Vô Song và Deulgi đang nói chuyện, Tần Vô Song thỉnh thoảng còn cười khẽ, nhưng nụ cười này đầy khinh bỉ và chán ghét chỉ là tên gốc Deulgi không nhìn rõ.

- Gia chủ.

- Ôn bang chủ đang đợi ngài.

Tề Thiên Mặc lại nhìn hai người đang tiến lên tầng, "diu dặt" nhau đi thì miệng khẽ cong lên.

Anh đứng dậy.

Tần Vô Song sau khi dụ dỗ được Deulgi thì nghe theo lời hắn đi về phía phòng bao.

Vừa về phòng hắn đã không kiềm chế nổi khóa trái cửa nhanh chóng cởi áo.

Tần Vô Song thấy hắn như vậy liền tắt điện phòng đi.

- A, ngại ư~ được thôi, em gái lại đây với tôi nào

Tên Deulgi đã nằm lên giường chờ sẵn tâm trạng háo hức của hắn khiến Tần Vô Song chán ghét.

Cô đi đến cạnh giường, tay luồn vào trong váy rút ra một con dao găm sắc nhọn.

Trong bóng tối, ánh sáng trên đầu dao làm Deulgi giật mình.

Hắn muốn ngồi dậy nhưng con dao của Tần Vô Song nhanh hơn, cô găm trúng tim của hắn, Deulgi chưa kịp mở miệng thì bị đâm cho một nhát chết tươi.

Cô rút ngon dao ra, căn phòng tĩnh lặng máu chảy trên sàn tạo ra âm thanh tong tong nghe rợn người.

Tần Vô Song đi vào phòng tắm, xả nước rửa vết máu trên tay và dao, kiểm tra lại trên thân mình, hôm nay cô mặc màu đen nên cho dù có dính máu cũng khó nhìn ra.

- Tên đầu tiên đã xong

Cô liên lạc với Lucios, bên này anh cũng xử lí xong tên đó rồi.

- Dễ thật

- Còn ba tên nữa

- Em sẽ tìm nốt tên Kad anh sẽ xử lí Uon.

- Tên còn lại anh sẽ lo

- Ai xong trước người đó nhận

- Ok

Tần Vô Song và Lucios bàn bạc xong xuôi thì chia ra làm việc..

Chương 55: 55: Nhiệm Vụ Trên Du Thuyền 2

Tên Kad và Uon là thuộc hạ dưới trướng của con trai thứ ba của Hubens là Deuon Hubens chính là mục tiêu lớn lần này.

Hắn khác hai người anh ngu muội xấu xí của mình, rất khôn ngoan và được lão Hubens tin tưởng nhất.

Nói là gia tộc Hubens dưới quyền Deathwish nhưng từ lâu gia chủ Dougel đã không muốn là một gia tộc trực thuộc nữa, hắn và con trai thứ ba của mình còn âm thầm kết bè kéo phái những tàn dư của bang phái tổ chức từng bại dưới tay Deathwish để lật đổ họ.

Atrix đã tìm hiểu từ lâu rồi, hiện tại là anh muốn đợi khi nào hắn tập hợp đủ rồi phản công luôn một lần.

Đầu tiên phải diệt trừ kẻ cầm đầu là Deuon, sau đó bọn chúng sẽ tự loạn lên thôi.

Nhưng hắn ta rất có mưu mô không dễ đối phó nhưng có một điểm yếu là Deuon có sức khỏe khá yếu do sinh non, nên thân thể hắn không thể luyện võ đồng nghĩa với việc bên cạnh hắn lúc nào cũng có hai tên Kad và Uon bảo vệ.

Theo như cô dò thám được bây giờ Deuon đang nghỉ ngơi ở phòng bao trên du thuyền.

Tên Uon có thân thủ và võ nghệ rất tốt nên để đàn ông như Lucios xử lí sẽ nhanh gọn hơn, tên Kad là người ở bên cạnh Deuon thường xuyên, thân thủ của Tần Vô Song di chuyển rất nhanh đối phó với tên Kad cũng không khó chỉ cần dẫn dụ hắn rồi thủ tiêu là xong.

Sau một hồi quan sát tìm kiếm thì cô tìm thấy phòng nghỉ riêng của Deuon, không có nhiều người, chỉ có mỗi Kad đứng trước cửa, còn

Uon chắc đang ở chỗ Lucios.

Theo như tài liệu Atrix đưa đến thì tên Kad mặc dù di chuyển tốc độ khá chậm nhưng bù lại sự nhanh nhạy.

Mà cô lại tập hợp đủ hai thứ này nên đối phó với hắn cũng không khó chỉ là nếu trực tiếp ra tay sẽ kinh động tới Deuon nghỉ ngơi bên trong.

Tần Vô Song tiến đến gần Kad, cô làm vẻ mặt hơi đáng thương, lúc này gương mặt xinh đẹp khiến Kad khá dao động.

-Cậu gì đó...nhà vệ sinh nữ bị khóa lại rồi..hiện tại...tôi..tôi..

Mặc dù Tần Vô Song nói ngập ngừng nghe khá đáng thương và e thẹn nhưng trong nội tâm cô thì đang không ngừng gào thét.

- ..Việc này..

Hắn hiện giờ đang phải bảo vệ cậu chủ không thể rời đi, nhưng cô gái này vừa xinh đẹp người ta lại nhờ vả khiến hắn ta phân vân.

- Giúp tôi...chỉ một lát thôi không được sao.

- Được..rồi..

Kad phải phân vân mãi đi một phút thôi không sao đâu dù sao việc tốt đi nhanh sẽ không bị cậu chủ phát hiện đâu.

Tần Vô Song quay đầu, ánh mắt nhanh chóng trở lại vẻ lạnh lùng xen lẫn chút ác độc.

Cô dẫn Kad đến phòng vệ sinh gần đó.

Cánh cửa này vốn bình thường nhưng do cô đã động tay nên nó không thể mở bằng cách bình thường được, Kad đập mạnh khiến nó mở ra, vì chất lượng khá tốt nên không bị gãy.

Khi hắn vừa bước vào trong kiểm tra xem thì Tần Vô Song ánh mắt nhanh nhẹn di chuyển nhanh lẹ tức dồn Kad vào góc tường bên trong, góc khuất của camera.

Thân thủ nhanh nhẹn và điều luyện của cô khiến Kad trợn mắt há miệng.

Dáng vẻ này của cô khác hoàn toàn lúc vừa rồi.

- Cái tính cách mềm yếu này đúng làm người nổi da gà.

- Cô..cô..là ai..muốn làm gì...

Tần Vô Song mặt bất cảm xúc dù gì hắn ta là người sắp chết, thỏa mãn nguyện vọng cuối cùng vậy.

Một tay cô khống chế hắn tay còn lại tháo mặt nạ xuống.

- Cô..cô

- Sao nào nhận ra chứ.

Hắn không nhìn lầm, đây đích thực là Kiera của Deathwish nhưng tại sao lại có mắt màu hổ phách cơ chứ, chả lẽ lời đồn là thật.

- Biết rồi, cuộc đời của anh đến đây là kết thúc.

Nói dứt câu, Tần Vô Song tay cầm dao găm đã giết Deulgi lúc này đâm mạnh vào bụng anh ta.

Cô thả hắn ra, Kad bị mất sức ngã xuống sàn, máu chảy từ bụng thành một vũng, hơi thở yếu đuối.

Sau khi xác nhận hắn đã tắt thở thì Tần Vô Song mới sửa soạn lại bản thân, máu dính ở chân váy cô nhưng không nhiều lắm, dù sao tí nữa cũng dính tiếp đến lúc đó xử lí luôn một lần.

Cô để xác hắn nằm đấy, nhìn lại cũng cảm thấy hơi tiếc nuối cho Kad, chỉ là bất đắc dĩ cô mới phải giết hắn nếu như có hận cô thì kiếp sau tạ lỗi vậy.

Theo chủ nào thì chết cũng theo chủ ấy..

Chương 56: 56: Nhiệm Vụ Trên Du Thuyền 3

Có trách cũng trách hấn xui xẻo làm việc dưới tay Deuon thôi.

- Lu xong rồi, phòng 169 gặp nhau tại đó

Tần Vô Song liên lạc với Lucios bên đầu kia truyền đến tiếng đánh nhau.

- Kie, hấn có tiếp viện, anh không đấu lại được
Lucios trả lời cô, hết sức gấp gáp.

- Ở đâu, em sẽ đến ngay

- Trên nóc

Tần Vô Song ngắt kết nối, cô nhanh chóng đi đến chỗ đánh nhau.

Lucios lúc đó vốn có thể đấu lại Uon nhưng hấn lại gọi thêm 4 người đến mặc dù bốn người này anh có thể xử lí được, nhưng thêm Uon thì không dễ dàng chút nào.

- Lu thủ lĩnh, ngài hôm nay sẽ phải bại dưới tay tôi thôi!

Giọng của Uon không giấu vẻ thích thú, hấn muốn tự tay giết Lucios lập công với Tam thiếu gia của hấn.

- Hừ! gọi thêm mấy con chuột nhắt đến mà ra vẻ ư?

Lucios lúc này bộ vest xộc xệch, trông khá luộm thuộm nhưng tên Uon còn thảm hơn hấn suýt chút bị Lucios ném xuống biển.

Mà lúc này lại hống hách ta đây.

Hừ! Ta khinh.

- Thì sao chứ! Đẳng nào cũng phải chết ở đây thôi hahaa..

Uon vẫn cao cao tự đại.

Hấn cho rằng chỉ cần giết Lucios ở đây thì Tam thiếu gia nhà hấn sẽ có thể lật đổ Deathwish.

Hắn cũng theo đó được hưởng nhiều đặc quyền tốt hơn bây giờ.

- Ai chết?

Giọng nói vang lên, Tần Vô Song cầm con dao vẫn dính máu bước tới.

Chiếc váy đã bị cô xé mất phần dưới để tiện di chuyển.

Mặt của Uon cau có, lại có người đến cứu hắn sao.

Tần Vô Song đã tháo mặt nạ gương mặt lạnh nhạt nhìn Uon đứng đó.

- Để em, anh đi bắt tên Deuon.

Cô nói nhỏ với Lucios, mấy tên thuộc hạ đã bị Lu xử mất 2 tên giờ chỉ còn 3 người tính thêm Uon.

Lucios gật đầu, anh không bị gì hết chỉ là tay bị trật nên vẫn dư sức bắt tên đó

- Hai đứa mày, lên.

Uon nóng lòng muốn quay lại bảo vệ Deuon nhưng bị Tần Vô Song chặn lại.

Uon biết cô là ai, vậy nên muốn hai tên thuộc hạ ngu ngốc kia đánh trước phân tán sự chú ý rồi công kích cô.

Còn hắn thì đi theo Lucios

Hai thuộc hạ đồng loạt xông lên, Tần Vô Song nhếch mép.

Tay bọn chúng cầm dao, toan muốn đâm cô.

Tần Vô Song di chuyển con dao trên tay đâm mạnh vào bụng trái một tên, tên còn lại chưa kịp phản ứng thì cô lượn ra đằng sau đâm từ lưng của hắn lên.

Trong 5s cô đã xử xong hai tên.

Uon còn chưa kịp đuổi theo đã bị Tần Vô Song chặn trước mặt.

Uon trầm trồ, hắn cũng không làm được như thế, liền đâm ra sợ hãi, đúng là Kiera đáng sợ như lời đồn.

Cô tiến về phía Uon, đáy mắt lóe lên sát khí, khiến hắn bất giác lùi lại phía sau, đến khi lưng đã đụng vào lan can.

Uon nhìn phía sau hắn chính là biển lớn.

Tần Vô Song nhìn hắn, con người màu hổ phách xinh đẹp nhưng lại đầy độc ác.

- Đến lượt cậu.

- Cô..không!

Uon toan muốn đánh trả Tần Vô Song để thoát thân.

Cánh tay vạm vỡ của hắn muốn đánh gãy tay cô.

Con dao hắn cầm trong tay chuẩn bị tấn công.

- Ahhh..

Một bóng đen vụt qua, nắm lấy người của Tần Vô Song kéo lại.

Chân người đó đạp mạnh vào tay đang cầm dao của Uon khiến hắn đau đớn ôm tay.

Tần Vô Song bất ngờ bị kéo mất đà xô vào lồng ngực của người trước mắt.

Cô ngược mắt lên, là khuôn mặt anh tuấn và chiếc cằm nghiêm nghị.

- A...thả tôi ra.

Nghe tiếng cô nói, Tề Thiên Mặc thả lỏng, Tần Vô Song thoát khỏi lồng ngực anh.

Cô nhìn tên Uon đang ôm tay, nhản con dao rớt dưới sàn lên, tiến về phía hắn.

Cô liền không do dự ghim ghim con dao vào lòng bàn tay đang để dưới sàn của hắn, còn xoay xoay con dao khiến đau đớn của Uon thêm bội phần.

- Ahhhhhhhhhhhhhhhhh..

Tiếng hét lớn của hắn làm cả ba người chán ghét.

Tần Vô Song rút con dao ra Uon lại hét lên.

- Có nên ném hắn xuống biển không, ồn ào quá.

- Đừng...không...ahhh

Cô nói rồi lại nắm cổ Uon kéo lên lan can đẩy ra xa rồi mặc hắn la hét rồi thu tay về.

Tùm.

Thân thể của Uon bị nước nuốt chửng, mặt biển một lúc lại bình lặng như lúc ban đầu.

Tề Thiên Mặc nhìn thấy cô như vậy thì thích thú nhếch mày, anh rất

thích cáo dảng về khi giết người này của cô.

- Cảm ơn.

Tần Vô Song cảm ơn Tề Thiên Mặc lúc vừa rời đúng là cô quên lấy vũ khí của hắn suýt nữa thì bị đâm.

Anh khi nãy thấy cô đi thì phái Trác Nhiên theo đuôi quan sát, sau đó nhận được tin thì liền đi đến đây vừa lúc giúp cô.

- Kie, gọi cho lão già Hubens đó tới nhận.....

Lucios chưa nói hết thì thấy Tề Thiên Mặc đứng cạnh.

Tay anh ta đang xách cổ áo của Deuon, hắn đang cố vùng vẫy nhưng lực của Lucios rất lớn không thể thoát được huống chi hắn còn yếu ớt thế này.

Tần Vô Song không bận tâm việc có Tề Thiên Mặc ở đây.

- Tốt.

Cô vừa nói, thì một đám người chạy tới.

Đó là vợ chồng Hubens và mấy tên thuộc hạ.

Bọn họ khi nãy được báo tin tìm thấy xác chết trong nhà vệ sinh được xác nhận là Kad-hộ vệ của Deuon thì hốt hải đi đến phòng bao. Phát hiện không thấy Deuon đâu thì liền hiểu đây là do Deathwish làm, chắc chắn rằng có thể sẽ ở trên nóc vì nơi đây rất rộng lại ít người dễ hành sự.

- Đến nhanh đó.

Lucios thả Deuon ở trong tay ra nhưng không có nghĩa tha cho hắn.

Chân Deuon vừa chạm đất thì.

Pằng.

Một viên đạn từ đầu súng của Tần Vô Song ghim thẳng vào bắp chân hắn.

- Ahhhhh.

Tiếng hét đau đớn của Deuon làm vợ chồng Hubens tức giận..

Chương 57: 57: Nhiệm Vụ Trên Du Thuyền 4

Cha....mẹ..

Deuon yếu ớt nhìn bọn họ, ánh mắt khẩn thiết, hẳn là người thông minh nhưng gặp hoàn cảnh thế này mà còn là rơi vào tay của Kiera, hẳn căn bản sẽ khó sống.

- Kie, Lu thủ lĩnh các vị mau thả người.

Giọng của lão Hubens gấp gáp, nghe lại có chút ý như ra lệnh cho hai người.

Đôi vợ chồng rơi vào tình thế ngàn cân treo sợi tóc, sơ suất một chút liền đi đời mà họ còn có thể có giọng điệu như thế này.

- Ông không có tư cách ra lệnh cho tôi.

Tần Vô Song đáp trả.

- Đã phản bội tổ chức, sẽ ắt có ngày này.

Giọng của Lucios lạnh lẽo, đối với loại người phản bội anh sẽ không thủ hạ lưu tình.

Nhưng điều anh muốn là hai vợ chồng Hubens phải nhìn thấy đứa con mình kì vọng và yêu thương nhất mất mạng tại đây, đó chính là cái giá lớn nhất khi dám thách thức Deathwish.

Lúc này mặt của Hubens đen như đít nồi, hẳn không ngờ tổ chức đã biết hết.

Vốn dĩ hẳn che dấu rất kĩ, biết sẽ có ngày tổ chức sẽ biết nhưng hẳn ta không ngờ lại bị phát hiện sớm như vậy.

-Có gì từ từ nói, thằng bé không biết gì...ngài mau thả nó ...

Vợ của Hubens là Emma tiến lên, đau xót trên mặt không thể che dấu.

Bà đã mất hai đứa con rồi, chỉ còn lại đứa cuối cùng là Deuon.

- Chào tạm biệt nhau lần cuối đi.

Tần Vô Song mặt vẫn bình lặng không hề có chút dao động, tay chĩa súng nhắm vào thái dương Deuon.

Nhân từ với kẻ địch là tàn nhẫn với bản thân nên hắn bắt buộc phải chết.

Gia tộc Hubens nhất định phải quy phục bọn họ không diệt không tha.

- Đừng..

Deuon ánh mắt tuyệt vọng, hắn nghĩ giá như ngày đó mẹ không sanh non hắn có lẽ lúc này hắn sẽ không chết.

Nhưng hắn không cam tâm.

Phải tìm được đường thoát.

Ngay khi Tần Vô Song chuẩn bị bóp cò thì hắn dùng hết sức lực còn lại vùng vẫy, ánh mắt khẩn thiết nhìn cha mình.

Hubens hiểu ý liền giựt khẩu súng của thuộc hạ mà nhắm đến tay phải của cô mà bắn.

Deuon liền bắt lấy thời cơ chạy về phía đám người đó, gương mặt do sợ hãi mà chảy đầy mồ hôi.

Tề Thiên Mặc nhanh nhẹn kéo cô lùi lại về phía mình tránh được viên đạn của lão, ánh mắt của anh liếc Hubens, lão Hubens bị Tề Thiên Mặc liếc bắt giác run rẩy vì khí thế của anh.

- Ông dám!

Lucios lên tiếng, lão già đó dám ra tay với Kiera, lần này thật sự chết chắc.

- Có sao không?

Tề Thiên Mặc hỏi tay ôm chặt Tần Vô Song khiến cô khá ngỡ ngàng.

Nhưng cũng chẳng thể át đi khí thế của hai người.

- Hắn là...

Vốn dĩ du thuyền này là Tề Thiên Mặc anh bao còn Hubens chỉ cáo mượn oai hùm thuê một nửa du thuyền này.

Nhân vật lớn như anh hẳn đương nhiên sẽ không biết.

- Tề Gia, được rồi.

Lúc này anh ta mới buông cô ra.

- Lên.

Hubens đã ra tay rồi thì không thể dừng lại được đâm lao phải theo lao.

Đành liều vậy dù sao người của hắn vẫn nhiều hơn ba người họ.

Sau tiếng nói của lão, thì thuộc hạ phía sau đồng loạt tiến lên, nhưng Tần Vô Song và Lucios chưa kịp ra tay thì từ đâu Trác Nhiên và ba người nữa xuất hiện giao đấu cùng đám người.

Khoảng chừng đây đầy 10 phút, bọn họ đã xử lí xong, hơn chục tên đã nằm rạp trên sàn.

Đều do 4 người vừa rồi xử lí.

Tần Vô Song Tề Thiên Mặc và Lucios chỉ đứng nhìn.

Đứng nhìn Trác Nhiên có vẻ thư sinh mộc mạc, anh ta vốn cũng được Tề Thiên Mặc huấn luyện kĩ càng.

Người bên cạnh anh không có chỗ cho kẻ vô dụng cho dù chỉ là thư ký.

- Gia chủ.

Cả bốn người cung kính cúi đầu trước Tề Thiên Mặc.

- Mặc, hai bọn tôi tìm cậu này giờ đây.

Giọng của Liên Thần vang lên, anh ta và Ôn Húc bước đến, dáng vẻ hiên ngang.

Vợ chồng Hubens và Deuon sợ hãi.

Bốn người này là khùng bố sao, thuộc hạ của họ hơn hai chục tên mà đã giải quyết xong hết.

- Hi.

Liên Thần tươi cười chào Tần Vô Song và Lucios.

- Chào hai vị, lần đầu gặp mặt nhỉ, tôi là Ôn Húc.

Ôn Húc cũng tiến lên làm quen với hai người, Tần Vô Song và Lucios tất nhiên cũng đáp trả lại.

Họ rất có thiện cảm với Ôn Húc dù chỉ lần đầu gặp mặt.

- Gia chủ, ba người kia như thế nào?

Trác Nhiên cung kính hỏi Tề Thiên Mặc thường thì anh sẽ tự giải quyết nhưng lần này có liên quan đến Kiera thì vẫn để anh ra quyết định.

- Giao cho cô ấy.

Tề Thiên Mặc giao cho Tần Vô Song.

Tần Vô Song liền hiểu, cầm cây súng bước đến gần ba người đang sợ hãi trong một góc.

- Nào nào, muốn xuống biển chơi với cá hay muốn chết luôn.

Lời đe dọa của cô khiến gia đình Hubens tuyệt vọng nhìn nhau, họ sợ tới mức nói không nên lời.

Tần Vô Song đợi mãi không có câu trả lời thì mất kiên nhẫn dơ súng lên bắn ngay giữa mi tâm Deuon, hai người còn lại cô giao cho Lucios giam lại.

Tề Thiên Mặc nhìn dáng vẻ lúc giết Deuon của cô thích thú.

Cô gái này quyền rũ nhất lúc giết người.

Ôn Húc và Liên Thần nhìn nhau khâm phục đúng chỉ có Tề Gia mới chịu nổi Kiera bạo dạn thế này.

Xong xuôi mọi thứ thì bữa tiệc cũng kết thúc vì sự biến mất của Hubens.

Không một ai có thể giải thích, chỉ ngẫm hiểu với nhau rằng phía sau đã ra tay..

Chương 58: 58: Trình Tâm Đến Nước C

Đám người Tề Thiên Mặc cũng ra về.

Còn Tần Vô Song và Lucios đem hai vợ chồng Hubens về trụ sở giữa đêm.

Sau khi giao bọn họ cho Atrix, nhưng Lucios bị trật tay nên Tần Vô Song phải đưa anh ta đến bệnh viện.

Kết thúc việc chữa trị cho anh ta cũng đến tầm 2-3 giờ sáng.

- Ôi...

Tần Vô Song không thấy buồn ngủ, cô chỉ cảm thấy mệt mỏi, cổ của cô như muốn gãy luôn vậy.

Lucios thì đã ngáp ngắn ngáp dài, do bị thương nên Tần Vô Song phải đưa anh về.

Cô về tới nhà mình, mệt mỏi nằm xuống giường nhưng không tài nào chợp mắt được.

Lại nghĩ tới lúc Tề Thiên Mặc ôm cô, lồng ngực anh ta rất ấm....

- Aaa gì vậy, sao lại nghĩ tới anh ta chứ!

Tần Vô Song nói thầm, sau đó đứng dậy đi vào phòng tắm.

Một lát sau, cô đi bước ra ngoài, thân mặc một cái váy ngủ trắng dài.

Tay với lấy ngăn tủ đầu giường, lấy ra một viên thuốc rồi ròi ròi uống.

Cô nằm trên giường, đầu óc trống rỗng sau đó mí mắt nặng dần rồi ngủ lúc nào không hay.

.....

- Mặc, cậu không phải thích cô ta rồi chứ.

Liên Thần thắc mắc hỏi.

Anh thấy Tề Thiên Mặc dường như rất quan tâm tới Kiera đó, thật sự rất rất rất quan tâm, trước giờ anh ta đi theo hấn có bao giờ thấy hấn tiếp xúc với phụ nữ đâu.

Mà bây giờ lại xảy ra quan hệ với cô ta, sau đó lại còn cứu cô ta những hai lần

(Một lần lúc Uon tấn công, một lần lúc Hubens xả súng)

Không phải là thích thì là gì?

Ôn Húc ngồi cạnh cũng thấy hiểu kì, Marcus anh quen lại đi quan tâm phụ nữ sao.

Tề Thiên Mặc không trả lời, đúng thật hẳn rất quan tâm cô, muốn bảo vệ cô nhưng...thật sự chữ thích này đối với anh rất xa lạ, anh chưa bao giờ nghĩ đến.

- Cậu đừng nói với tôi là cậu không thích có ý nghĩa gì đấy?

Liên Thần mặt ý cười nói.

- Thật.

Câu trả lời của Tề Thiên Mặc khiến Ôn Húc lẫn Liên Thần ngớ người.

Bọn họ không nghĩ Tề Thiên Mặc sẽ thừa nhận hẳn không biết "thích" có nghĩa là gì, chứ Tề Gia này như con dao sắc bén lạnh lùng tàn nhẫn thì sao có thể biết thích là gì chứ.

- Haizzz.

Liên Thần thở dài.

- Thích.

Là cậu thấy bản thân thật hạnh phúc, đơn giản vậy thôi.

Liên Thần nói ngắn gọn.

Tề Thiên Mặc im lặng, khẽ nhấp một hớp rượu.

Bản thân cảm xúc của anh lúc này chỉ muốn đến gần cô hơn, chưa bao giờ anh có cảm giác này cả.

Ôn Húc và Liên Thần nhìn nhau, thở dài.

Vậy là mình thích cô ta sao?

Câu hỏi này vẫn luẩn quẩn trong đầu Tề Thiên Mặc.

.....

Tần Vô Song ngủ đến tận 10 giờ sáng hôm sau.

Cô đi đến trụ sở tổ chức.

- Lucios đưa người cho anh chưa.

- Rồi.

Atrix trả lời cô.

- Vậy được rồi, em đi thanh toán tài sản của ông ta.

Tần Vô Song rời đi.

- Red, cậu xử lí gia tộc Hubens 1/3 tài sản thuộc về tôi, còn lại giao cho Atrix.

Cô gọi cho Red, dặn dò cậu ta.

Những nhiệm vụ như thế này cô sẽ được phép lấy tài sản xem như thù lao, lần này cô lấy 1 phần Lucios lấy 1 phần trong số tài sản của Hubens, còn 1 phần còn lại và đất đai nhà cửa gia tộc trực thuộc sẽ do Atrix đại thủ lĩnh quản lí.

Xong việc thì cô định gọi Phedra mà chợt nhớ ra cô ấy đã bị Atrix điều đi đến khu vực Hy Lạp để làm nhiệm vụ.

Reng.

Tiếng chuông điện thoại của Tần Vô Song.

Cô nhìn xuống là Trình Tâm gọi điện.

- Alo

Cô nhấn phím vừa đặt lên tai thì giọng nói lạnh lạnh của Trình Tâm vang lên.

- Sao đột nhiên gọi tớ vậy.

Tần Vô Song thắc mắc, cô và Trình Tâm ít khi liên lạc hầu như là không.

- À, tớ mới đến nước C cậu có thể đến đón tớ không?

- Cậu ở đâu.

- Sân bay Y.

Tần Vô Song cúp máy, cô lái chiếc Mec trắng tới sân bay đó.

- Ở đây!

Giọng của Trình Tâm vang lên, Tần Vô Song liền đi đến.

Cô nhíu mày Lâm Gia Huy cũng có mặt, tại sao chứ không phải cô đã nói Trình Tâm chia tay rồi sao.

- Sao anh lại ở đây?

Cô hỏi giọng khá khó chịu.

- Song Song là tớ muốn Gia Huy cùng đi...

- Tớ đang hỏi hần.

Tần Vô Song cắt ngang, cô rất ghét bản mặt dày này của Lâm Gia Huy.

- Hừ, Tâm Tâm là bạn gái tôi cô ấy ở đâu tôi ở đó.

Lâm Gia Huy đáp trả, vẫn kiêu căng như thế, khi ba anh ta mất thì nhà mẹ đứng lên bảo toàn nên hẳn vẫn còn là Lâm đại thiếu gia chứ không hoàn toàn sụp đổ.

- Có chuyện gì lên xe hẵng nói..được không.

Trình Tâm hòa giải, cô lau mồ hôi.

Tần Vô Song dẫn hai người lên xe, hai người bọn họ khá bất ngờ khi thấy chiếc Mec này là của cô, họ không nghĩ cô giàu tới vậy.

Riêng Lâm Gia Huy cho rằng cô được lão đại nào đó bao nuôi, vì hẳn thấy cô có quen biết với Liên Thân đó.

Khi đã yên vị trong xe, Trình Tâm mới mở lời.

- Song Song, xe này là của cậu sao?

- Đúng vậy.

- Oa, thật đẹp nha, tớ không nghĩ cậu sẽ sống thoải mái vậy đó.

Nghe lời Trình Tâm nói, Tần Vô Song nhíu mày.

- À không ý tớ là thấy rất vui khi cậu có thể sống tốt như vậy.

Trình Tâm nhanh chóng sửa lời.

- Còn không phải được bao nuôi sao.

Lời từ miệng Lâm Gia Huy nói ra khiến Trình Tâm sửng ngờ.

Cạch.

Tần Vô Song đang lái xe nhưng một tay kia cầm súng mở chốt an toàn.

- Im lặng đi, nên nhớ cậu đang ngồi trên xe tôi.

Trình Tâm há hốc mồm, cô không nghĩ Tần Vô Song lại dùng súng.

Mắt tròn tròn.

- Song, cậu...bình...tĩnh..

Gia Huy anh im miệng.

Lâm Gia Huy lúc này bắt đầu hơi sợ sệt miệng lập tức ngậm lại..

Chương 59: 59: Lâm Gia Huy Ngu Ngốc

Hắn không nghĩ cô lại dám dùng súng khi Trình Tâm ở đây.

- Cậu đã tìm được chỗ ở chưa?

Cô hỏi Trình Tâm.

- Chưa..tớ có thể ở với cậu không?

Trình Tâm hỏi.

- Không.

Tần Vô Song dứt khoát, cô không thích ở với người lạ, mặc dù Trình Tâm từng là bạn thân nhưng rất lâu rồi cả hai ít qua lại nên cô vẫn không quen.

- Song Song....

- Tớ sẽ tìm chỗ cho cậu.

Trình Tâm đành phải im lặng.

Hai bàn tay nắm chặt.

Tần Vô Song đưa hai người đến một khách sạn.Sau đó đặt phòng ở đó cho hai người.

Sau đó cô rời đi.

- Trình Tâm, sao cô lại không thuyết phục được cô ta chứ.

- Ai biết cô ta lại ích kỷ như vậy.

Giọng cằn nhằn của Lâm Gia Huy khiến Trình Tâm tức tối.

Từ sau khi Lâm Gia Huy kể với cô về việc chia tay và việc xảy ra ở nhà hàng, thân thể của người đàn ông đó thì Trình Tâm bắt đầu xảy ra ganh ghét với Tần Vô Song.

Vốn dĩ Trình Tâm làm thân với Tần Vô Song là do cô thấy cô ta đáng thương và muốn có người bị mình đè đầu.

Vốn dĩ lúc đó Trình Tâm gọi Tần Vô Song đi ăn chỉ là muốn khoe mình có bạn trai là Lâm Gia Huy, chứng tỏ cô ta tốt số hơn cô ta.

Nhưng lần này cô lại biết Tần Vô Song còn tốt số hơn mình nên đâm ra ganh tỵ

- Hừ.

Hôm sau Tần Vô Song nhận được điện thoại của Phedra vừa từ Hy Lạp trở về, liền hẹn cô đi dạo phố.

Tần Vô Song đương nhiên sẽ đồng ý.

Lần này là Phedra đến chở Tần Vô Song.

Hai người đi dạo mua một ít đồ lặt vặt.

Tần Vô Song ngoài đam mê xe ra thì còn có sở thích vẽ tranh do chịu ít nhiều ảnh hưởng từ mẹ, nên hai người còn đi xem một ít tranh treo tường mà cô thích.

Đi mua đồ rồi dạo này nọ cũng đến tận trưa, nên hai cô gái đi ăn trưa luôn.

Tần Vô Song và Phedra liền đến Teaross.

Nhân viên ở đây sau vụ đó đều bị chủ quản trách mắng, vậy nên nhìn thấy cô liền nhận ra rồi rít đi chuẩn bị.

- Tiểu thư, hôm nay chọn như thế nào?

Một nhân viên dày dặn kinh nghiệm tiến tới.

- Số 3.

Tần Vô Song trả lời, cách gọi đồ ăn thế này chỉ có cô nhân viên này mới hiểu.

- Còn vị này.

Cô ta quay sang hỏi Phedra.

- Như cô ấy.

Phedra tin tưởng và khẩu vị ăn uống của Tần Vô Song nên chọn giống cổ.

- Vâng xin chờ chút lát.

Nhân viên quay đầu đi.

Một lát sau có người bưng đồ ăn tới.

Số 3 của Tần Vô Song gồm: bò bít tết, salad trứng, bánh xối ăn kèm sốt rau củ, ba món này đi chung với một cốc nước cam.

(Cái này tui tự nghĩ đó mấy pà)

- Nhìn ngon đó, khẩu vị tốt thật.

Phedra khen ngợi, thực đơn số 3 của Tần Vô Song thật hấp dẫn.

- Tớ có nên tự mở nhà hàng không?

Phedra nói đùa.

- Ăn đi.

Tần Vô Song bắt đầu ăn bò bít tết trước.

Phedra cũng vậy, bò bít tết này để lâu không ngon nên bắt buộc phải ăn ngay.

- A, Song Song.

Đang ngon thì giọng nói của Trình Tâm làm Phedra ngược nhìn.

Không phải cô bạn trước đây của Kiera sao.

- Cậu đang ăn trưa sao, trùng hợp vậy tở và Gia Huy cũng định dùng cơm ở đây.

Trình Tâm hớn hờ nói, cầm chặt tay Lâm Gia Huy bên cạnh.

- Ừm.

Tần Vô Song vẫn dùng thức ăn của mình.

Cô cảm thấy Trình Tâm rất lạ.

- Bọn tở có thể ăn với cậu không?

Nói vậy chứ Trình Tâm đã tới gần bàn của Tần Vô Song ý muốn ngồi cùng.

Phedra nhìn hành động của cô nhíu mày.

Cô bạn này sao kỳ lạ vậy.

Tần Vô Song không nói gì, Trình Tâm được đà lấn tới.

Phedra bắt đắ dĩ đổi qua ghế cạnh Tần Vô Song nhường bên kia lại cho hai người đó.

Lâm Gia Huy ngồi xuống theo Trình Tâm, nhưng bị ánh mắt của Tần Vô Song làm cho hết hồn.

- Cô có ý gì?

Hắn nói.

- Ý gì anh khắc tự hiểu.

Giọng cô khinh mệ.

Phedra nhận ra Tần Vô Song không thích thâm chí rất ghét chàng trai trước mặt này.

- A, Gia Huy chúng ta gọi món.

Đồ ăn dở của Phedra được dọn xuống sau đó mang lên phần mới cho cô, còn đồ ăn của hai người kia một lát sau mới được mang lên.

- Kie, ai vậy.

Phedra hỏi không giấu diếm, cô hỏi như vậy là không thích Lâm Gia Huy.

- Con trai Lâm Bác.

Tần Vô Song trả lời.

- Oan gia ngõ hẹp, ban đầu tớ nên đề nghị Atrix xử luôn cả nhà hấn ta mới phải.

Phedra không nể mặt nói

Lâm Gia Huy không hiểu hai người đang nói gì.

- Hai cô...

- Người cha tốt của anh, chính là...

Đến đây Phedra không nói nữa.

Nhưng Lâm Gia Huy lại hiểu.

- Cô chính là người giết ba tôi.

Giọng của hấn không giấu sự căm hận.

Cha của hấn đã bị cô giết chết khiến Lâm gia sa sút.

- Nhớ lại rồi sao.

Trình Tâm ngồi cạnh hiểu được ít nhiều chuyện này cô cũng từng nghe Lâm Gia Huy nhắc tới.

- Tôi phải giết cô.

Lâm Gia Huy bị hận thù che mờ mắt, phần nộ cầm lấy con dao cắt thịt trên bàn chĩa vào Tần Vô Song.

- Nên nhớ, anh đang ở trên địa bàn của tôi.

Một câu nhắc nhở khiến Lâm Gia Huy dường như tỉnh táo một chút nhưng hấn vẫn đang rất tức giận.

- Haha do cha anh ngu ngốc thôi.

Nghe Phedra mỉa mai Lâm Gia Huy tức tối.

Tần Vô Song và Phedra mất hứng ăn uống nên ra về thẳng.

Trình Tâm thắc mắc, tại sao hai người họ lại không cần tính tiền mà nhân viên cũng không ngăn cản..

Chương 60: 60: Kha Uyển

Tần Vô Song và Phedra vốn dĩ muốn ăn bữa thật ngon mà gặp phải hai người kia liền ngán ngẩm, không muốn ăn nữa.

- Ôn Húc, cậu không định tìm cô ta sao.
Tiếng của Liên Thần khá nhỏ đủ để hấn và Ôn Húc nghe thấy.

Những người ngồi xung quanh hoàn toàn không để ý.

- Không quen.

Cô ta mà Liên Thần nói đương nhiên Ôn Húc biết.

Anh ta không muốn nhắc tới cô ta, sự phản bội đấy anh vẫn không thể chấp nhận được.

Nói không đau lòng là nói dối mà nói không hận cũng là nói dối.

- Tránh xa tôi ra..đừng lại đây!

Một tiếng phụ nữ mạnh mẽ nói.

Ôn Húc nhìn theo tiếng nói thì mắt bỗng tròn tròn, chính là cô gái đó, Kha Uyển người phụ nữ đã phản bội anh và...cũng là người anh yêu. Cô lúc này đang bị hai tên đàn ông cưỡng chế nhưng cô lại không thể phản kháng.

Ôn Húc thắc mắc cô là người Tề gia là Tề Cẩn gài vào võ công hay trí tuệ đều tốt mà sao bây giờ lại trông yếu đuối vậy.

Nhìn tình cảnh như vậy, Ôn Húc dặn bản thân không nên xen vào, nhưng..thân thể anh vẫn nghe theo tiếng gọi con tằm đứng lên mà tiến gần đến chỗ bọn côn đồ đang vây cô.

Kha Uyển đang cố vùng vẫy thì hét của hai tên côn đồ, cô liền mở mắt thì bóng dáng cao lớn quen thuộc đó làm cô sững người không

tin vào mắt mình, bất giác hai mắt bỗng đỏ lên.

- Triệt...

Nói chưa hết cô liền nhận ra mình không còn tư cách để gọi anh như vậy.

Liền quay đầu muốn chạy khỏi thì bị cánh tay của Ôn Húc giữ lại anh cũng không hiểu tại sao mình làm vậy nhưng khi nhìn thấy Kha Uyển muốn chạy thì anh lại muốn cô ở lại.

- Thả ra..tôi..tôi

Kha Uyển lắp bắp không biết nên nói gì, mắt đỏ tứa gần khóc.

- Đừng đi....

Ôn Húc thật sự muốn cô ở lại, từ khi hồi phục trí nhớ anh luôn muốn tìm Kha Uyển hỏi rõ tại sao cô lại phản bội anh, lại rời xa anh.

Tiếng nói này làm cô không kìm được, hai hàng nước mắt rợi xuống mặt cúi gằm không dám nhìn thẳng anh.

Ôn Húc thấy cô khóc thì bất giác nhíu mày, trước đây anh chưa thấy cô khóc lần nào cả, trên mặt cô lúc nào cũng có nét vui tươi cả nên bộ dạng thảm thương của cô lúc này anh nhìn không quen.

Thấy Ôn Húc luống cuống không biết làm gì thì Liên Thần thở dài, anh đành phải đi đến hóa giải không khí ngưng ngùn của họ.

Sau đó Ôn Húc lái xe đưa Kha Uyển về nhà riêng của mình, dọc đường hai người cũng không nói gì với nhau, Kha Uyển đôi mắt thỉnh thoảng nhìn ra ngoài cửa kính xe, còn Ôn Húc chuyên tâm lái xe nhưng đầu không ngừng xuất hiện những câu hỏi.

Anh đưa cô vào phòng khách, hình ảnh quen thuộc trước mắt khiến Kha Uyển chợt nhớ lại khoảng thời gian của cô và anh.

Giá như cô và anh có thể gặp theo bằng thân phận và hoàn cảnh khác thì có lẽ cả hai sẽ không nảy sinh chuyện như thế này.

- Tôi...

Kha Uyển không biết phải nói gì.

- Tại sao cô lại phản bội tôi.

Lời nói sắc nhọn của Ôn Húc làm tim của cô bỗng nhói lên.

-....Xin lỗi.

Cô cúi gằm mặt, che đi gương mặt tiều tụy của bản thân.

cố hết sức để đáp lại.

- Tôi cần lời giải thích không phải lời xin lỗi.

Ôn Húc vẫn y vọng cô có thể nói lý do cho mình biết, nếu vậy dù cô có phản bội anh đi nữa thì anh cũng sẽ cố gắng cứu vãn mối quan hệ này.

- Tôi...

- Có không cần phải giấu diếm tôi.

Nói đi

Kha Uyển vẫn chưa đáp lời, cô hận bản thân mình lúc đó, cô hận không thể cứu anh, cô hận bản thân mình đã đẩy anh vào chỗ nguy hiểm, cô hận.....

- Được rồi, cô nghỉ ngơi đi.

Ôn Húc đứng dậy đi lên tầng.

- Phòng cũ của cô vẫn còn.

Kha Uyển ngạc nhiên, không ngờ phòng của cô tại căn nhà này vẫn còn.

Ôn Húc sửa soạn chuẩn bị đi ngủ, anh mặc một chiếc áo tắm trên người đứng ngoài ban công hút thuốc.

Cạch.

Tiếng cửa mở, là Kha Uyển, cô bước vào phòng Ôn Húc

Cô sau khi về phòng thấy mọi thứ như cũ tim bỗng dao động, quần áo bày trí trong phòng đều y chang lúc cô rời đi.

Sau một hồi ngâm mình trong phòng tắm suy nghĩ day dứt đấu tranh tư tưởng thì cô quyết định kể mọi việc cho Ôn Húc.

Cô mạnh dạn bước tới đứng sau anh.

Hơi thuốc nhàn nhạt xông vào mũi.

Ôn Húc nhẹ nhàng quay đầu lại nhìn thấy cô thì hết sức ngạc nhiên, anh không nghĩ cô lại đến tìm mình.

- Có gì không tiện sao.

Anh hỏi, có lẽ không quen nhà chẳng.

- Tôi sẽ kể.

Kha Uyển dứt khoát..

Chương 61: 61: Anh Tin Em Cặp Phụ

Ôn Húc nhướng mày, cô lại chủ động nói làm anh hơi bất ngờ.

Thấy anh không nói gì, Kha Uyển hít một hơi thật sâu.

- 6 năm trước tôi chỉ là một lính đánh thuê bình thường cho đến một ngày, có người đàn ông mặc áo đen đến tìm tôi, gã nói gã đang giữ cha mẹ và em trai tôi, muốn tôi làm việc cho hắn..

- Lúc đó, gia đình của tôi quan trọng nhất tất nhiên tôi phải đi theo hắn thôi.

Sau đó mọi chuyện diễn ra sau đó giữa anh và tôi đều do gã sắp đặt. Những lời Kha Uyển nói chỉ kể lại sơ bộ không hề nhắc tới tại sao cô lại phản bội Ôn Húc

- Tại sao cô lại phản bội tôi?

Câu hỏi này, anh đã có câu trả lời nhưng anh muốn chính miệng cô nói.

- Ban đầu tôi chưa hề yêu anh tôi chỉ làm theo lời gã đó nói.

Sau đó trước ngày anh và Minh Liễm bị mai phục bọn chúng bắt tôi....nói ra chuyện kho vũ khí...

Giọng Kha Uyển kìm nén, lúc đó cô thật sự đã yêu Ôn Húc nhưng cô vì gia đình mình mà phản bội anh, đã lừa dối người mình yêu.

- Không.

Ôn Húc choàng tay kéo Kha Uyển vào lòng mình, cô mở to mắt hết sức kinh ngạc, cô không nghĩ thứ chờ đợi cô là cái ôm của anh.

- Em còn yêu anh không?

Anh hỏi, lời nói hết sức nhẹ nhàng, giống như lời khẩn cầu vậy.

-.....

Kha Uyển không trả lời, cô đang phân vân gì sao, hay không còn yêu anh.

- Được rồi.....!cô về phòng đi.

Ôn Húc thất vọng buông cô ra, mặt có chút buồn bực.

Cô thì đứng đó nhìn anh đi vào phòng tắm, miệng vẫn chưa dám nói ra hết thấy sự thật, rằng cô vẫn yêu anh vẫn rất muốn ở bên cạnh anh, vẫn muốn được quay trở lại thời gian trước đây

Kha Uyển về phòng mình, nằm xuống chiếc giường mắt hướng lên trần nhà.

Đêm nay hai người mất ngủ, mỗi người một dòng suy nghĩ khác nhau nhưng câu hỏi trong đầu chỉ có một.

Anh/Cô còn yêu không?.

.....

Sáng hôm sau, Kha Uyển vẫn nằm ngủ, đêm qua vì suy nghĩ mà cô mất ngủ đến tận sáng cô mới ngủ trở lại.

Còn Ôn Húc đã tỉnh, sức khỏe của anh rất tốt, ngâm nước biển ba ngày còn chịu được kia mà.

Anh mở cửa nhẹ nhàng, bước vào phòng.

Nhìn thân người nhỏ bé đang nằm trên giường ấy.

Tim bỗng nháy lên một cái.

Anh lúc này mới nhìn kĩ cô, gầy đi nhiều nhìn vô cùng yếu ớt, trước kia cô đâu có như vậy, cô là người học võ lại là lính đánh thuê sức khỏe cùng thể lực rất tốt, căn bản sẽ không yếu đuối đến mức bị hai tên vật vãnh làm khó.

Có thể sau khi anh biến mất cô sống không tốt chẳng, nhưng dựa vào cô sao có thể, hay là...do Marcus...không chắc chắn không.

Ôn Húc đặt tay mình lên mặt cô, nhận thấy sự động chạm của người Kha Uyển lập tức ngồi dậy, mắt vẫn còn lờ mờ.

- Anh..

Do trước kia cô vẫn thường bị quấy rối nên dần sinh ra con người nhạy cảm, chỉ cần sự đụng chạm nhẹ thì lập tức cơ thể sẽ có phản ứng lại ngay.

- Tôi đến gọi cô xuống ăn sáng.

Nói xong Ôn Húc liền đi ra ngoài.

Kha Uyển thần thờ một lúc rồi đi vệ sinh cá nhân.

Bước xuống tầng đã thấy anh ngồi đó, đồ ăn sáng đã được chuẩn bị sẵn, nóng hổi.

Cô lúng túng lại gần, Ôn Húc thấy vậy liền mở miệng.

- Lại đây ăn sáng.

Lúc này Kha Uyển mới đi đến, ngồi vào ghế nhìn phần ăn trước mặt vẫn khá ngượng.

- Ăn đi.

Có lời nói của anh, cô mới chầm chậm lấy đồ ăn trước mặt đưa vào miệng.

Ngon quá.

Đồ ăn ngon hơn mấy lần cô hay ăn thường ngày.

Ôn Húc thấy gương mặt rạng rỡ của cô thì an tâm.

- Tôi đi đây, cô ở đây đợi tôi về.

Ôn Húc đứng dậy, đi thẳng.

- Tôi muốn..về nhà

Kha Uyển đứng dậy, lắp bắp nói

- Cô có nhà để về sao?

Nghe lời này cô khựng người, vốn dĩ cô không có nhà cô sống với người bạn của mình là cô ấy đã cứu cô vào 6 năm trước.

- Ở yên đây.

Nói rồi anh đi ra ngoài.

Kha Uyển tiếp tục ăn, cô từ lâu đã không muốn làm phiền Nhạc Nhi nữa.

.....

Buổi tối, Ôn Húc đã về.

Kha Uyển lục lọi gì đó ở trong bếp, nghe tiếng anh về thì chạy ra xem.

Anh thấy cô đang nấu ăn thì ngó ra từ khi nào mà cô lại biết nấu vậy.

-

- Cô nấu ăn sao?

- Vâng.

Cách xưng hô của cô khá cung kính, nghe vậy anh không quen.

Kha Uyển liền chạy vào bếp.

Ôn Húc liền ngồi xuống bàn ăn, khi cô bung đồ ra định ăn thì thấy anh ngồi đó, ý như muốn ăn cùng thì chạy vào lấy hai bộ bát đĩa. Sau khi ăn xong, người cô khá lấm lem.

Kha Uyển liền về phòng mình tắm lại.

Ôn Húc về phòng bước vào phòng tắm.

Tiếng nước chảy rào rào.

Anh bước ra ngoài người choàng chiếc áo tắm không.

Ngồi trên giường, anh lại nghĩ về cô.

Cạch.

Tiếng mở cửa, lại là Kha Uyển, cô mặc bộ đồ ngủ bình thường bước vào.

Cô đã suy nghĩ đắn đo cả một ngày trời cuối cùng quyết định nói hết thật cho anh biết về chuyện năm đó.

- Cô sao vậy?

Ôn Húc thắc mắc hỏi, chả lẽ lại có chuyện sao.

- Chuyện năm đó.....xin lỗi vì đã phản bội anh..tôi là người đã nói cho ông ta biết kho vũ khí của anh là tôi đã phản bội anh là tôi đã rời bỏ anh....tôi xin lỗi.

Lời nói của cô làm anh bất ngờ, chuyện kho vũ khí anh đã biết từ lâu, anh chỉ muốn cô thừa nhận chuyện phản bội và lời giải thích từ cô thôi.

- Em vẫn rất...yêu anh, nhưng nếu anh không còn....

Câu này chưa nói hết, Kha Uyển lộp tức bị Ôn Húc kéo lại, đặt nụ hôn lên môi hành động này của anh khiến cô bất ngờ.

- Không, anh vẫn yêu em...

Ôn Húc thả cô ra, bế xốc cô lên đặt nhẹ lên giường.

Hắn đã tha thứ cho cô bởi vì địa điểm kho vũ khí mà cô nói cho gã kia chỉ là kho hàng chứa kim loại vụn và súng đạn hư của Tề Thiên Mặc thôi, cô vẫn còn nghĩ đến anh.

- A...Thanh Triệt.

Kha Uyển bất ngờ.

- Tôi là Ôn Húc không còn là Thanh Triệt.

Nói rồi nụ hôn của On Húc lại sâu hơn, Kha Uyển mắt lơ mờ ngấn nước..

Chương 62: 62: Món Quà Dành Cho Tần Gia

Ôn Húc chủ động, anh đã chờ ngày này lâu lắm rồi 7 năm rồi, cô đã thuộc về anh.

!!!.

Một tháng sau.

Tần Vô Song ngồi trong phòng, tay cầm một tấm ảnh, trông rất cũ kĩ còn có vết ố vàng nữa.

- Mẹ!

Người trong ảnh chính là mẹ cô, cô không biết tên mẹ, cô chỉ biết cha hay gọi mẹ là Lia.

Hôm nay là ngày giỗ mẹ cô, cái ngày mà cô tận mắt thấy mẹ mình bị ám sát.

Cô thật sự muốn giết hết cả nhà Tần Hải, báo thù cho mẹ bởi vì cô biết ngoài gia đình hẳn ra không có ai hận thù với mẹ con cô như vậy cả.

Nên ngày giỗ của mẹ, cô cùng linh hồn của mẹ về tính sổ hết với Tần gia.

- Atrix, trực thăng bên đó, nói bọn họ đưa một chiếc đến nhà em.

Cô gọi cho Atrix, hiện giờ không kịp để đặt vé nên cô muốn mượn trực thăng của Deathwish "xàì ké".

- Được.

Đồng thời hôm nay cô hay tin từ nước C Tần Vô Song biết được hôm nay là ngày đính hôn của Tần Tố Liên và Bùi Thế Thành.

Món quà cô chuẩn bị cho cô ta từ lâu rồi, tới lúc nên tự tay khui quà ném mặt cô ta.

- Red, video Tần Tố Liên, cậu hãy xâm nhập vào hệ thống của Tần gia làm mọi việc như tôi đã nói từ trước.

- Vâng
Tần Vô Song ngắt điện thoại.

Khuôn mặt cô đầy vẻ thích thú, thật mong tới lúc cô nhìn thấy gia đình Tần Hải tuyệt vọng.

!!

Tại nước C.

Tiệc đính hôn của Tần Tố Liên và Bùi Thế Thành được làm ngoài trời, trong sân của Tần gia khách khứa tham gia khá nhiều.

- Xin chào các vị khách
MC đứng lên mở đầu.

- Nhân vật chính của chúng ta hôm nay! Bùi công tử và Tần đại tiểu thư
Luyện thuyên mấy câu thì MC mới chịu giới thiệu nhân vật chính.

Bùi Thế Thành và Tần Tố Liên đi ra cùng nhau, vẻ mặt hai người rất vui vẻ.

Tần Vô Song à, cho dù cô có giàu đi chăng nữa thì sao chứ, Bùi Thế Thành vẫn là của tôi.

Tần Tố Liên đặc ý nhìn đám người tham dự ngồi dưới.

- Cảm ơn các vị đã đến đây, hôm nay Thế Thành và tôi đính hôn là ngày vui của Bùi gia và Tần gia

- Đúng vậy, chúng tôi đây là tâm đầu ý hợp!.

Câu nói của Bùi Thế Thành chưa dứt, gió mạnh từ đâu kéo tới tiếng quạt gió vù vù làm tất cả mọi người đều ngẩng mặt.

- Gì vậy!

- Sao đột nhiên gió mạnh vậy.

Đôi nam nữ đứng trên bục sân khấu nhìn nhau khó hiểu.

Vù vù!.

.

Từ xa, chiếc trực thăng màu đen bay đến tiếng gió ngày càng lớn, bầy trí của bữa tiệc liền bị hất bay nhìn rất lộn xộn.

Ngay khi chiếc trực thăng vừa chạm đất, tiếng gió lúc này mới chịu ngừng lại, mọi người bao gồm Bùi Thế Thành và Tần Tố Liên đều muốn biết rốt cuộc người ngồi trong đó là ai.

Cạch.

Cửa trực thăng được mở ra, Tần Vô Song đứng trước cửa làm bọn người Tần gia và Bùi gia trở mắt nhìn, còn khách khứa thì không biết người trước mặt này là ai.

- Hi!

Cô nhếch môi, từ hi này phát ra như con dao sắc bén đâm vào tai Tần Tố Liên.

- Cô.

.

cô ta sao lại quay về.

Cô ta lấp bắp.

Tần Vô Song nhảy xuống đất, động tác này đối với người từng ngồi trên trực thăng nhiều như cô rất quen thuộc và đơn giản.

Đám người nhìn cô nhảy từ độ 2m từ cửa xuống dễ dàng thì tròn con mắt.

Tần Vô Song khí thế đi đến gần nơi tổ chức tiệc.

- Tiệc đính hôn của em gái mà chị gái như tôi không đến thì sao được!

Đám khách mời nghe cô nói chị gái em gái thì chầm hỏi, bọn họ chỉ biết Tần gia có một con gái là Tần Tố Liên thôi.

Mà cô gái trước mặt này lại tự xưng chị gái của Tần Tố Liên làm ai nấy đều tò mò.

- Nơi này không cần cô, rút mau.

Trần Thu Mộng không kiềm được tức giận, liền quát lớn muốn đuổi cô đi.

- Bảo vệ đâu, mau đưa cô ta đi.

Tần Hải quát, ông ta biết Tần Vô Song chắc chắn có chuẩn bị trước

rồi mới đến đây nên không muốn cô phá hỏng tiệc đính hôn với Bùi gia.

Lập tức có hai tên bảo vệ chạy tới toan muốn bắt lây cô.

Hai tên bảo vệ vừa chạy tới, liền bị Tần Vô Song đánh ngã ngất tại chỗ.

Đám khách thấy vậy liền trợn mắt há mồm không nghĩ một mình Tần Vô Song lại đánh ngất hai tên bảo vệ cao to.

- Màỵ.

.

màỵ!

Trần Thu Mộng giận dữ, mặt bà ta méo như kẹo.

- Chị, hôm nay là lễ đính hôn của em với Thế Thành sao chị có thể phá hỏng chứ.

Một giọng nói nghe yếu đuối, mỏng manh phát ra, là Tần Tố Liên đứng cạnh Bùi Thế Thành nói, gương mặt biểu cảm có chút đáng thương.

- Liên Liên đừng sợ.

Tần Tố Liên nghe anh ta an ủi thì nép vào lòng, bộ dáng đáng yêu sợ hãi của cô ta làm mấy vị khách ngồi dưới đồng cảm, nhiều người trách mắng Tần Vô Song nữa.

- Chị, em biết chị thích Thế Thành, nhưng em và anh ấy thật lòng yêu nhau, mong chị đừng làm khó hai chúng em.

.

Lời lẽ của cô ta y như thật làm ai cũng xót xa dùm, các quan khách bắt đầu nhìn Tần Vô Song bằng ánh mắt khinh bỉ, kì thị.

- Đừng sợ anh chỉ yêu mỗi mình em thôi.

Bùi tra nam an ủi Tần Tố Liên quay về phía Tần Vô Song mặt căm tức.

- Tần Vô Song, tôi và cô chia tay từ 4 năm trước rồi, tôi không còn thích cô nữa!.

.

Bùi Thế Thành nghĩ cô vẫn còn lụy hẳn ta sao, đúng là tra nam mãi mãi là tra nam.

.

Chương 63: 63: Tần Hải Chết

Tần Vô Song nghĩ thầm.

- Gớm quá, đừng nói nữa tôi nôn đấy.

Cô nhẹ giọng khinh thường, đối với cô hẳn ta chỉ là một kẻ đáng thương không hơn không kém.

- Cô...

- Chị, đừng nói anh Thế Thành như vậy, chị cứ hận em đi, là em quá yêu anh ấy.

Tần Tố Liên lại tiếp tục vở kịch ca vũ của cô ta, nhưng xin lỗi Tần Vô Song cô trước giờ không thích xem ca vũ.

- Ngưng cái giọng hát yếu đuối của cô lại, thường ngày đâu có vậy.

Tần Vô Song nói thẳng mặt của Tần Tố Liên.

- Đến cũng đến rồi, món quà này của tôi cũng không thể giấu mãi..

Cô nói đầy thích thú làm Tần Hải lo lắng.

- Gọi hết bảo vệ lên, bắt cô ta lại.

Ông ta không tin hơn chục tên bảo vệ mà cô có thể giải quyết hết được.

Dứt lời, một toán người chạy về phía Tần Vô Song muốn lôi cô khỏi đây.

- Hừ!

Tần Vô Song hừ lạnh, hai bóng đen vụt qua, liền di chuyển nhanh nhẹn đánh ngất mấy tên bảo vệ.

Động tác của bóng đen nhanh nhẹn đã giải quyết hết mấy tên bảo vệ.

- Tứ thủ lĩnh!

là Red và Rad hai thuộc hạ t.hân cận của Tần Vô Song.

Hai người cúi đầu trước cô.

Lúc này trên người cô mới dần tỏa ra sự lạnh lẽo.

- Red.

Cô gọi Red, anh liền biết nên làm gì, cầm chiếc điều khiển từ xa trong tay nhấn nút, trên màn hình lớn của sân khấu liền xuất hiện hình ảnh cùng âm thanh ám dục.

- Ha, ư...

- Nào, cô em...

Tuy video rất tối nhưng đủ để nhìn thấy người đàn bà ở trong đó là Tần Tố Liên, cô ta và một người đàn ông không rõ mặt mũi đang làm chuyện đó.

Mọi người ở dưới xôn xao bàn tán.

- Ô không phải đại tiểu thư Tần Tố Liên sao?

- Ph.óng đấng quá đi..

-....

Gia đình Tần Hải xanh xao mặt mũi nhất là Tần Tố Liên.

Bùi Thế Thành nhìn người con gái trong đoạn clip rồi cúi nhìn người đàn bà mình đang ôm lấy thì bỗng cảm thấy kinh tởm.

- Thật đê tiện.

Anh ta buông tay đẩy Tần Tố Liên ra, làm cô ta té trên mặt đất.

- Không, Thế Thành anh tin em....không phải em.

Cô ta cố bao biện cho chính mình, nói lấp bấp khiến trông thật đáng thương, nhưng lần này không ai có thể nói giúp cô ta cả.

- Không phải em...Là cô ta là Tần Vô Song cô ta hãm hại em.

Cô ta bỗng nhìn về phía Tần Vô Song chỉ tỏ đồ hết mọi việc lên người cô.

- Em gái, không muốn người khác biết thì lần sau nhớ nói anh ta đừng quay nhé!

Tần Vô Song bước đến gần Tần Tố Liên đang ngồi sụp dưới sân khấu.

Đoạn clip này cô lấy từ tên đàn ông trong clip đó.

Tần Tố Liên lúc này loạn hết cả lên, muốn xông tới làm thương cô liền bị Rad chặn lại.

Tần Vô Song bỏ qua cô ta sang một bên, tiến tới chỗ Tần Hải đang đứng.

Ông ta bị luồng khí lạnh sau lưng cô làm cho đứng yên không nhúc nhích

- Chú à, hôm nay là ngày gì chú nhớ không?
Cô hỏi lời nói kéo dài khiến ông ta rợn gáy.

Lắc đầu lia lịa.

- Ngày giỗ mẹ tôi, ngày mà ông sai người đến ám sát mẹ tôi.

Hôm nay tôi cùng mẹ về thăm ông đây.

Lời nói của cô khiến Tần Hải mặt cắt không còn giọt máu, đằng sau Tần Vô Song ông ta còn nhìn được bóng hình của người phụ nữ ấy.

- Không..không phải tôi...là người đó.

Ông ta luống cuống nói.

- Ai!

Tần Vô Song nghe được ông ta nói liền gặng hỏi, cô thừa biết ông ta có người đứng sau nếu chỉ dựa vào ông ta làm sao có thể che dấu gợn gàng kín kẽ như vậy chứ.

- Là....tên Ab....

Lời nói chưa hết thì..

pằng.

Tiếng súng phát ra trên thái dương Tần Hải liền có lỗ thủng.

Tần Vô Song bình tĩnh nhìn theo tiếng súng, phát ra từ phía tay trái.

Nhưng hành động quá dứt khoát cô không thể nhìn rõ là ai.

Khách khứa nghe thấy tiếng súng rồi còn nhìn thấy Tần Hải bị bắn chết thì sợ hãi chạy tán loạn.

Tần Vô Song lạnh lùng thả Tần Hải trong tay ra.

Ánh mắt phức tạp.

Trần Thu Mộng trợn mắt không tin nổi, bà ta luống cuống chân tay run rẩy cầm điện thoại gọi cảnh sát.

Bùi Thế Thành thấy không ổn không muốn dây vào chuyện này liền cấp tốc đưa cha mẹ mình là Bùi Trấn và Lăng Dung về.

Tần Tố Liên vì hoảng sợ và cú sốc khi nãy mà ngất đi.

Tần Vô Song muốn rời đi nhưng cô muốn lấy lại công ty và gia sản của Tần gia lại cho ba mình nên ở lại chờ cảnh sát tới.

Một lát sau, thì hai xe cảnh sát cũng tới.

Bước xuống xe đầu tiên là một nữ cảnh sát
Thi thể của Tần Hải vẫn nằm trên sàn, bọn họ liền tới mang ông ta đi.

- Tần... Vô Song, là cô sao?

Nữ cảnh sát cất tiếng gọi.

- Đúng.

Tần Vô Song nhận ra, đây là Hà Thiến bạn học cấp ba của cô.

- Là cô ta... cô ta đã sát hại Tần Hải..

Trần Thu Mộng nhân dịp tố cáo Tần Vô Song, cho dù cô không giết ông ta thì sao chứ ông ta chết khi ở trong tay cô thì chính là do cô "giết".

- Con mắt nào của bà thấy tôi sát hại ông ta.

Cô quay lại liếc bà ta, nhận thấy con mắt của cô không mấy vui vẻ thì im lặng.

- Tần Vô Song, cô là nghi phạm mời theo tôi về đồn.

Hà Thiến nói với cô, hai viên cảnh sát trẻ đằng sau muốn còng tay cô lại.

Thì Red đột nhiên chặn trước.

- Cô dựa vào đâu muốn đưa tôi về.

- Dựa vào cô là nghi phạm..

- Đến FBI còn chưa bắt được tôi, cô đừng hòng.

Lời nói của Tần Vô Song làm Hà Thiến cùng hai cảnh sát đứng sau có chút ngạc nhiên.

- Cô nghĩ mình là ai chứ?

Một trong hai viên cảnh sát trẻ đứng sau nói.

- Dựa vào tôi là Kiera.

Cô cũng không muốn tiết lộ thân phận nhưng muốn họ nghe cô nói thì bắt buộc phải nói.

Hà Thiến tất nhiên không biết Kiera là ai, khó hiểu.

Một cảnh sát trông có vẻ già đời tiến tới, nghe được Kiera liền sửng sờ.

- Không được, thả cô ta ra.

Ông ta ra lệnh khiến Hà Thiến và hai người kia bất ngờ.

- Nhưng tiền bối cô ấy là nghi...

- Thả người, mau

Hà Thiến có ý phản bác liền bị ông ta chặn lại.

- Tôi có việc cần nhờ.

Cô thật sự có việc cần ông ta giúp, nên mới mở miệng.

- A vâng vâng có việc xin ngài cứ nói.

Thái độ câu nệ lấy lòng của ông ta làm Hà Thiến có chút khó chịu, điểm này Tần Vô Song đã nhìn ra, cô rất thích tính cách này của cô ấy.

- Rad.

Cô ra lệnh, Rad liền tiến lại đưa một xấp giấy tờ bọc trong hồ sơ đến cho ông ta.

Đây là toàn bộ thông tin về việc ăn chặn làm ăn phi pháp tổng tiền của Tần Hải mấy năm nay cô thu thập được.

- Đây là...

- Xử lí cho tốt, nếu ông không làm được thì giao cho cô ấy tôi tin tưởng cô ấy cho thể làm tốt.

Tần Vô Song nói, ông ta là người biết nhìn sắc mặt nên liền hiểu đưa cho Hà Thiến nói cô ấy lo vụ này.

- Tôi muốn nói chuyện với cô ấy.

- A được được.

Ông ta liền rời đi.

- Mọi việc của Tần gia tôi giao cho cậu đó, nhớ làm thật tốt tôi tin tưởng cậu.

Tần Vô Song nói liền mỉm cười nhẹ với Hà Thiến

Hà Thiến thấy vậy liền thấy cô ấy cũng không xấu xa lắm, tin tưởng cô không phải kẻ giết Tần Hải.

- Còn chuyện nữa, về người giết Tần Hải, các cô không cần điều tra đâu hẳn ta không phải người các cô có thể tìm.

Tần Hải đây là lãnh mọi thứ hẳn từng làm với mẹ tôi.

Cứ về nói lại cho ông ta biết, ông ta sẽ tự biết việc.

Tần Vô Song dặn kĩ Hà Thiến, còn cô ấy chỉ biết gật đầu.

Cô quay đi, Red và Rad cũng đi theo.

Hà Thiến nhìn Tần Vô Song bước lên trực thăng gần đó mà ngạc nhiên.

Không nghĩ cô lại có phương tiện di chuyển khủng như vậy..

Chương 64: 64: Mạnh Mối Gia Đình

Về đến nước B, cô khá mệt mỏi.

Trong đầu liên tục hiện ra cảnh mẹ và cô bị đuổi giết, cảnh tượng đó cô sẽ không bao giờ quên.

Đột nhiên cô lại nghĩ tới lời mẹ dặn trước khi nhắm mắt.

Từng lời đều khắc sâu trong kí ức của cô.

Nhất định phải tìm được cậu..

- Red giúp tôi điều tra một chuyện.

Cô dặn dò Red.

Hình bóng người đó tại sân bay với mái tóc màu bạc làm cô thắc mắc.

- Red có thể, người đó có màu mắt giống tôi, mái tóc màu bạc.

.....

Tại Tề gia.

Tâm trạng của Tề Thiên Mặc đang rất khó chịu, đã hơn một tháng anh ta không được gặp Tần Vô Song cảm giác nhớ nhung cô làm anh rất bức bối.

Liên Thần bên cạnh bị anh ta làm ảnh hưởng cũng rất khó chịu, anh ngày ngày bị Ôn Húc và Kha Uyển cho ăn cơm chó giờ lại bị Tề Thiên Mặc ảnh hưởng tâm trạng.

- Cái tên Ôn Húc đó cũng tìm được vợ rồi, cậu cũng tìm thấy người cậu thích, còn tôi thì sao? Thật bất công!

Liên Thần than vãn, anh ta tuy đào hoa nhưng chưa bao giờ ngủ với ai cả, cũng chưa bao giờ nếm qua mùi phụ nữ.

Về điểm này cả ba người họ giống nhau đều không ngủ bừa bãi với phụ nữ.

- Hi!

Ôn Húc đi vào, tâm trạng rất tốt, nhìn hai người bạn mình kẻ khó chịu người thì buồn bực.

- Sao vậy, hai cậu nhìn ảo não thế.

- Cậu đi về chơi với Kha Uyển đi, chúng tôi là người chưa có vợ ok.

Ôn Húc nghe Liên Thần cắn nhả thì hiểu ra vấn đề, hóa ra là không có người yêu.

- Hahaaaa.

Anh ta cười rộ lên.

- Này Marcus cậu cần tôi giúp cậu theo đuổi Kiera không?

Anh ta ngó ý muốn giúp Tề Thiên Mặc.

- Cậu mà cũng biết chuyện đó sao, chắc lúc trước theo đuổi Kha Uyển ghê lắm nhỉ.

Liên Thần bĩu môi.

- Không hề, là cô ấy theo đuổi tôi trước.

Ôn Húc giương mắt.

- Ô vậy sao, cô xem kìa Kha Uyển.

Liên Thần cố tình trêu cậu ta, nhìn phía sau.

Ôn Húc theo bản năng quay đầu lại nhưng không thấy ai.

Anh quên mất đây là Tề gia, Uyển Uyển của anh sẽ không thể tùy tiện ra vào được.

- Há há...Ôn..Húc sợ...vợ haha

- Cậu...đợi đến lúc có vợ đi cậu sẽ hiểu.

Hai người cười vui vẻ, chỉ riêng Tề Thiên Mặc vẫn đang buồn bực khó chịu ngồi ở bàn.

Gương mặt như tượng sáp bất động cực kì khó ở.

Ôn Húc thấy vậy liền trao đổi ánh mắt với Liên Thần.

- Cậu ta làm sao?

- Nhớ người ta.

- Ồ.

- Cả một tháng không gặp.

- Có nên giúp không?

- Như thế nào

- Tôi sẽ nghĩ.

Kết thúc trao đổi, hai người nhìn Tề Thiên Mặc, không biết anh ta chịu theo đuổi con gái người ta không.

- Mặc tôi có lời khuyên.

Liên Thần nói trước.

- Ừm.

Anh ta đáp lại.

- Trước tiên....

.....

Buổi tối, Tần Vô Song nhận được cuộc gọi của Etrito, nói là vợ anh nhớ cô nên muốn qua dùng cơm.

Tất nhiên cô sẽ đồng ý rồi.

Vợ của Etrito từng là lính dưới trướng cô là cô đã giúp hai người họ đến với nhau đó.

(Bà mai Tần Vô Song\=))

- Chị dâu.

(Tần Vô Song trước giờ chỉ thân thiện với người thân thiết thôi, nên hành động trẻ con và hiền lành của cô chỉ xuất hiện khi bên cạnh người thân thiết)

- Kiera, đến rồi sao.

Vợ của Etrito là Ried, cô gái rất xinh đẹp và tài giỏi.

Cả hai vợ chồng đều giỏi công nghệ thông tin, hacker số 1 của Deathwish.

- Chị, chị.

Đứa bé gái ôm lấy chân cô là con gái một của họ cô bé tên Ellia.

- Ừm.

Tần Vô Song vốn không thích trẻ em nhưng nếu là Ellia thì được, con bé không giống mấy đứa trẻ khác rất ngoan và nghe lời lại còn đáng yêu nữa chứ.

Sau khi dùng cơm kẹ thì Tần Vô Song lại nhờ Etrito và Ried giúp đỡ.

- Em có việc cần hai người giúp.

- Được, em nói đi chị sẽ cố gắng.
Tần Vô Song gật đầu.

- Em muốn tìm một người.

Etrito và vợ mỉm cười, việc này đối với họ cũng không khó khăn gì.

- Anh ta có mái tóc màu bạc, đôi mắt màu hổ phách giống em, giống người phụ nữ này.

Tần Vô Song lấy trong túi áo ra một tấm ảnh, hình mẹ cô, bà ấy rất xinh đẹp đôi mắt màu hổ phách của bà còn đẹp hơn Tần Vô Song.

Cô từng nghe mẹ nhắc tới việc mình có em trai sinh đôi nên rất có khả năng dựa vào khuôn mặt của mẹ có thể tìm được cậu.

- Được, em đưa tấm ảnh cho chị.

Cô liền đưa cho Ried hy vọng có thể tìm được cậu để có thể...tìm lại gia đình của mẹ.

- Cám ơn chị.

- Không cần đâu, chỉ cần dựa vào chuyện em đã giúp chị với Trito thì chị có thể giúp em cả đời.

Nói rồi Ried nhìn qua Etrito, hai người tình cảm nhìn nhau, cười cười.

Sự yêu thương hiện lên trong mắt hai người làm Tần Vô Song hiểu, việc giúp hai người này chính là điều đúng đắn nhất.

Cô rất vui khi hai người yêu thương nhau như vậy nhưng.....cầu lương này cô ăn không nổi.

- Được rồi, ng...ngưng lại cầu lương này em không chịu nổi.

Hai vợ chồng Etrito cười cười.

Cô bé Kiera nhà bọn họ lớn đến chừng này chắc chưa từng trải qua cảm giác yêu đương nồng nhiệt nên mới không biết được yêu đương sẽ vui ra sao đây mà..

Chương 65: Âm Mưu

Em cũng nên tìm cho bản thân một người chồng tốt đi.

Ried cười nói.

- Không, em không muốn dây vào chuyện tình cảm.

Tần Vô Song quả quyết, cô thấy những việc như yêu đương rất sến súa.

- Nếu không đến lúc có Phedra và Lucios chị và Trito sẽ cho em ăn cầu lương đều đều.

-.....

- Có ăn thì em và Atrix cùng ăn.

Tần Vô Song biết Atrix cũng không vướng vào tình cảm nên lấy ra làm cớ.

- Cậu ta có hôn thê, năm sau sẽ tiến hành hôn lễ.

Etrito bè thêm.

Mặt của Tần Vô Song lúc này....

Thấy vậy, cả hai vợ chồng nhà Ried cười rộ lên.

Tần Vô Song ôm Ellia cũng không quan tâm mấy.

.....

- A...ừ.

Trong phòng khách sạn, âm thanh kêu rên của phụ nữ cùng với tiếng động đổ mặt.

- Ha...nhanh lên..nữa đi.

Tiếng người phụ nữ cổ vũ, động tác của người đàn ông lại mạnh hơn, kịch liệt.

Sau một lúc, âm thanh kết thúc.

- Hừ!

Tiếng người đàn ông hừ lạnh.

- Deathwish chết tiệt đó, tôi phải bị đè đầu đến khi nào chứ.

Giọng nói này là của Aron, anh ta đang trút giận.

Người phụ nữ vừa làm tình với anh ta xong đứng dậy, ôm anh ta từ đằng sau.

- Aron chỉ cần anh thuận lợi tiếp nhận vị trí của cha mình thì chúng ta sẽ hợp tác, Himer sẽ giúp anh.

Người phụ nữ giọng đầy yêu mị quyến rũ sâu vào thần trí của Aron.

Cô ta là người do Himer phái đến dụ dỗ anh ta hợp tác với Himer.

- Ông già đó vẫn muốn cầm quyền thêm chút nữa, cứ để ông ta thoải mái đợi đến lúc tôi cũng cố được vị trí thì sẽ giết quách ông ta.

Lời nói từ miệng Aron hết sức cay độc, anh ta cũng không ưa gì cha mình, thật ra sở dĩ ông ta chủ Giffins luôn thiên vị Arin vì cô ta là con vợ cả còn Aron là con vợ lẻ đúng hơn là anh ta được một người đàn bà không rõ lai lịch qua một đêm với ông ta mà có.

Vậy nên chủ Giffins vẫn muốn giao vị trí của ông ta cho Arin thay vì Aron.

Việc này do anh ta nghe ngóng được, rất tức giận.

Việc anh là con ngoài giá thú cũng do cô gái này cho anh ta biết.

- Aron, anh phải nhanh lên Himer sẽ không muốn chờ lâu đâu, em cũng vậy anh phải nhanh chóng tiêu diệt Deathwish chỉ có vậy anh mới thoát khỏi cảnh bị đàn áp này.

Cô ta nhanh nhẹn nói, y như có kịch bản sẵn vậy, lời nói ngọt ngào dụ hoặc của cô ta khiến Aron tin tưởng bất chấp.

- Tiểu yêu tinh, em lại quyến rũ như thế hả...

Aron quay người lại, đẩy cô ta, đôi tay sờ sọc vào thân thể trần trụi.

- Haha, đến đây...a..hư

Bọn họ lại tiếp tục công việc dang dở.

Tần Vô Song lại nhận được điện thoại của Atrix về nhiệm vụ, cô lộp tức rời nhà Etrito.

- Tìm thấy rồi sao?

Cô cầm điện thoại hỏi.

- Đúng vậy, anh sẽ gửi địa chỉ qua em hãy đến đó dò thám, đừng kinh động bọn họ.

- Hihi tất nhiên.

Tần Vô Song cúp máy, cô dựa theo địa chỉ Atrix đã gửi, đi đến một khách sạn.

Cô nhanh nhẹn leo từ ban công phòng này sang phòng khác, dừng lại ở tầng 7 căn phòng to nhất.

Những âm thanh ái muội khiến Tần Vô Song lần nữa sửng sò.

Atrix không thể nào lựa thời gian tốt hơn chút sao, cứ phải vào lúc đang hành sự.

Cô thầm nghĩ.

Yên lặng từ ban công lắng nghe điều bọn họ thì thầm, cuộc hội thoại vừa rồi cô đã nghe được, chính xác như điều Atrix dự đoán.

Aron đã âm thầm kết bè phái với Himer, lại còn muốn tấn công Deathwis? nằm mơ sao!

- Hừ!

Sau khi hai người bọn họ rời đi, Tần Vô Song từ ban công mở cửa bước vào.

Cái mùi này...gớm quá!

Cô lại nghĩ thấy cái mùi ghê tởm trong căn phòng, thầm nói.

Cô ung dung mở điện đi một lượt quanh căn phòng.

Không có gì bất thường.

Tiếp tục đi đến tủ quần áo, trong đó treo ba chiếc váy và một áo khoác nữ.

Cô lục tìm trong túi áo khoác.

Đây rồi!

Tần Vô Song cầm mảnh giấy nhỏ nhét vào túi mình.

Nhìn sang mấy chiếc váy không có gì khả nghi.

Ánh mắt của cô chợt dừng lại dưới góc tủ, một chiếc váy đen bị vứt nhãn nhỏ ở dưới.

Cô cầm nó lên, ở dưới váy là một chiếc minicam.

Ha! còn có sở thích này?

Cô không muốn phải mở chiếc minicam vì thứ nó quay chắc không sạch sẽ gì.

Để lại chỗ cũ, cô gắn thêm một máy ghi âm siêu nhỏ vào dưới gầm giường.

Xong việc, Tần Vô Song nhảy ra ngoài.

- Xem ra cô gái này không nhạy bén như tôi nghĩ.

Một người đàn ông đi từ căn phòng khi nãy, cười nham hiểm, tay cầm điếu thuốc hít thật sâu.....

Chương 66: 66: Ngủ Ở Nhà Anh Ta

Hắn ta trốn ở đây cũng khá lâu rồi mà, cả Tần Vô Song đến hai người Aron và cô gái kia đều không phát giác.

- Xem ra tôi đã đánh giá cao cô ta rồi..haha...

Hắn cười dài, âm thanh không che dấu sự nham hiểm cùng thâm độc.

Tại biệt thự Tần Vô Song.

Căn phòng tối om, Tần Vô Song nằm phịch xuống giường, mắt nhắm khế.

Đột nhiên cô bật dậy, quan sát xung quanh, đôi đồng tử màu hổ phách dừng lại trên sofa.

Một bóng đen lờ mờ đang ngồi đó.

- Ai?

Cô nhẹ giọng hỏi.

Người ngồi trên sofa vẫn không trả lời, hắn đứng dậy bước đến gần cô.

Đột ngột hôn cô, Tần Vô Song bất ngờ con ngươi tròn xoe.

Dưới ánh trăng mờ nhạt, cô nhận ra người này là Tề Thiên Mặc.

Đây là lần thứ hai anh hôn cô bất ngờ như vậy.

Hai tay muốn đẩy anh ra liền bị anh nắm lại không nhúc nhích.

Môi của hai người dính chặt vào nhau, hành động của Tề Thiên Mặc càng dữ dội làm nụ hôn càng sâu hơn.

A.

Tần Vô Song hơi choáng vì thiếu oxi, cố gắng cắn thật mạnh vào môi anh ta.

Tề Thiên Mặc rời môi cô, nhìn cô chăm chăm.

Tần Vô Song lúc này nhìn ra trong mắt hắn có chút gì đó rất...dịu dàng..

Nhưng nhanh chóng khôi phục lại như ban đầu.

- Sao anh lại ở đây?

Cô hỏi, tự nhiên xông vào nhà cô lại còn hôn cô, hấn ta hời quá rồi.

-Tiện đường.

Anh bình thản đáp như điều đó là sự thật vậy.

Tần Vô Song chấm hỏi, nhà cô ở gần trung tâm biệt viện của hấn ta nằm gần khu Khang Thịnh mà hấn nói tiện đường?

Một người đông một người tây, lý do này quá qua loa đi.

-.....Thật sao.

- Tôi nói dối cô làm gì?

Anh vẫn không đổi biểu cảm trên mặt.

- Rồi..anh lại hôn tôi...Vụ này anh lừa tôi lừa, tính thế nào?

Tần Vô Song hỏi.

- Tôi có thể để cô sống "nhờ" nhà tôi.

Tề Thiên Mặc khẽ nhếch môi, giọng nói có phần thật.

-.....

- Đúng rồi, có việc này anh có thể giúp tôi chứ.

Cô nghĩ ra gì đó, dù gì cũng là cô bị cưỡng hôn, thôi thì kiếm chút lợi từ danh tiếng của hấn ta vậy dù sao chuyện này cũng do Atrix đưa ra.

Tề Thiên Mặc gật đầu.

- Dựa vào danh tiếng của anh, giúp Deathwish được chứ.

Không cần ngay bây giờ chỉ cần khi nào đến lúc tôi sẽ nói anh được chứ!

Cũng không có gì khó, cô nghĩ anh ta sẽ đồng ý thôi.

- Không được, nếu như vậy thì Tề gia sẽ lừa.

Anh lắc đầu.

Gì vậy?? Deathwish mặc dù không ngang hàng với Tề gia của anh ta nhưng địa vị tuyệt đối không thấp, hợp tác danh tiếng nhất định có lợi cho cả hai.

- Chỉ cần cô ngủ với tôi.

Tề Thiên Mặc nói, giọng nói trêu đùa nhìn thẳng vào mắt cô.

- Đẹp.

Anh ta biết cô sẽ không đồng ý, tay dùng lực đẩy ngã cô xuống giường.

Tần Vô Song không cảnh giác bị anh ta đè xuống, lúc này có hơi bối rối nghĩ tới anh ta thật sự sẽ làm điều đó thì mặt đỏ lên mắt không dám nhìn thẳng.

Tề Thiên Mặc nhìn được khuôn mặt mờ đỏ của cô nhờ ánh trăng thì hơi buồn cười.

Anh không phải người vô sỉ tới mức vậy đâu.

Nghĩ rồi liền cúi xuống lại hôn cô.

Ưm..

Âm thanh bất ngờ của Tần Vô Song, cô thật sự nghĩ anh sẽ làm thật, hơi vùng vẫy.

Hành động vùng vẫy này của cô làm hấn có chút động tì.nh.

Còn cô không nghĩ vì hành động nhỏ của mình như vậy khiến anh lại càng ham m.uốn.

Ngủ mà Tề Thiên Mặc nói là nghĩa đen không phải nghĩa đó.

Anh bế cô lên, nụ hôn tới đây kết thúc.

- Anh làm gì vậy!

Tần Vô Song bất ngờ bị bế lên có chút hoảng.

- Ngủ thôi, cô nghĩ gì vậy?

Tề Thiên Mặc cố tình nói vậy để cô xấu hổ, anh chả lẽ lại không biết "ngủ" mà cô đang nghĩ sao.

- Tôi....anh đưa tôi đi đâu.

Cô không vùng vẫy nữa nằm yên đưa mắt nhìn anh hỏi.

- Về nhà tôi, ở đây tôi ngủ không quen.

Thật sự thì có cô thì anh sẽ ngủ được nhưng ở nơi bé xíu thế này có chút không quen, mặc dù nhà của Tần Vô Song cũng to đấy nhưng với nhà của Tề Thiên Mặc thì chỉ bằng 1/3 nhà anh thôi.

- Hà?

Tần Vô Song hơi giật mình, nhưng vì Deathwish thì cho hấn ôm một đêm cũng được.

- Thả xuống, tôi...chưa tắm

Cô chưa tắm thật.

- Chỗ tôi không thiếu phòng cho cô tắm.

- Tôi có đồ cần lấy.

Tề Thiên Mặc cuối cùng cũng chịu thả cô xuống.

Tần Vô Song đi đến chỗ tủ đầu giường, lấy lưng làm tấm chắn che đi hộp thuốc, lấy ra hai viên thuốc nhét vào túi.

- Được rồi, đi thôi.

Giọng nói của cô có chút miễn cưỡng.

Tề Thiên Mặc đương nhiên biết cô nhét gì vào túi, nhưng không nói gì.

Anh đưa cô về Tề gia.

Quản gia nhìn cô, ánh mắt khá thân thiện.

- Gia chủ đã về.

Mọi người cung kính đứng hai hàng cúi đầu, Tề Thiên Mặc đi trước cô đi sau, cái cách chào như thế này cô cũng gặp nhiều nên thấy bình thường thông thả đi vào.

Mấy cặp mắt của người phục vụ hơi sẫm soi, nhất là cô hầu Thu Mộng kia, nhìn thấy Tần Vô Song đi vào thì trong mắt không che dấu sự ganh ghét.

Tần Vô Song là người giỏi quan sát, cô biết có người đang nhìn mình lại còn bằng ánh mắt như vậy.

Cô mặc kệ đó là người hầu của hấn phải để hấn ra tay cô tại đây không có quyền gì hết.

Hau người đi vào nhà lớn.

Việc đầu tiên Tần Vô Song muốn làm là tắm, hiện giờ cô rất nhức đầu nên việc tắm sẽ giúp cô thư giãn.

- Tôi qua phòng cho khách tắm.

Cô hỏi Tề Thiên Mặc trước.

- Ở đây đi.

Cô hơi ngạc nhiên, chả lẽ tên này không sợ cô làm lộn xộn phòng tắm của hấn sao?

- Còn quần áo?

- Bác Lý sẽ đem đến.

Tần Vô Song gật đầu, bước vào phòng tắm.

Còn hai viên thuốc này thì sao?

Cô nghĩ ngợi, cầm hai viên thuốc đưa vào miệng nuốt chửng dù sao tác dụng của thuốc cũng không nhanh lắm.

Ach hơi đắng.

Tần Vô Song liền lấy nước súc miệng cho đỡ vị đắng, dù sao nuốt không cũng sẽ khó hơn uống nước.

Chà bồn tắm rộng phết.

Do kích cỡ cơ thể của hai người khác xa nhau nên tất nhiên bể tắm của Tề Thiên Mặc sẽ to hơn gấp mấy lần của cô.

Hơi nóng xông lên, công thêm mùi hương dễ chịu từ sữa tắm, mắt Tần Vô Song hơi nặng cô cố vỗ mặt cho đỡ buồn ngủ nhưng không có tác dụng.

Cô bắt đầu nhắm mắt lại, thiếp đi lúc nào không hay.

Cốc, cốc.

- Tiểu thư, tôi đem y phục đến.

Người hầu phụ trách đem quần áo đến gõ cửa, nói nhỏ nhưng lại không thấy hồi đáp.

- Tiểu thư..

Tề Thiên Mặc nhìn thấy vậy liền đứng dậy khỏi bàn làm việc.

Tiến đến anh phất tay ra hiệu người hầu rời khỏi.

- Kiera, cô có nghe thấy không?

Không có hồi âm, Tề Thiên Mặc đập mạnh cửa, nhìn thấy Tần Vô Song đang dựa vào thành bể nhắm mắt, mái tóc dài được buộc thấp hơi thở vẫn còn.

Bọt từ xà phòng vẫn còn dính trên người.

Anh nhú mày.

Ngủ thiếp đi ư! không uống loại thuốc kia mà vẫn ngủ được sao?

Anh liền bế cô lên, xả nước lấy khăn tắm dày quấn người cô lại bế ra ngoài đặt xuống giường..

Chương 67: 67: Điều Kiện

Anh gọi bác Lý tìm một hầu nữ nhanh nhẹn đến mặc đồ cho cô. Do thuốc lần này cô uống đến hai viên nên tác dụng làm cho cả quá trình mặc đồ cô vẫn không hay biết gì. Người hầu nữ thay đồ cho cô là Tiểu Tranh, cháu gái của bác Lý.

Cô khi nhìn thấy những vết thương trên người Tần Vô Song thì hơi ngạc nhiên, nhìn bề ngoài Tần Vô Song có vẻ hoàn hảo nhưng không nghĩ cô lại từng bị thương nhiều đến thế. Sau khi thay váy ngủ cho cô thì Tiểu Tranh đi ra ngoài. Tần Vô Song nằm trên giường ngủ.

Tề Thiên Mặc tắm xong bước ra.

Nhìn thấy cô nằm trên giường hơi thở đều đều. Dáng vẻ khi này của cô rất yên tĩnh, không còn dáng vẻ lạnh lùng thường thấy. Anh nằm xuống cạnh cô, tay với lấy tấm chăn ấm áp phủ lên thân hai người.

Mùi hương từ người cô tỏa ra thật dễ chịu, có cô nằm bên cạnh Tề Thiên Mặc nhắm mắt từ từ ngủ. Gió đêm thật lạnh, nhưng hình ảnh hai người nằm trên giường lại ấm áp lạ thường.

.....

Sáng hôm sau.

Tần Vô Song tỉnh dậy, dụi dụi đôi mắt.

Không phải cô đang tắm sao, bây giờ đang ở đâu vậy?

Cô hỏi trong đầu, quay sang nhìn bên cạnh thấy Tề Thiên Mặc mắt vẫn đang nhắm lại nằm cạnh.

Cô khẽ nhíu mắt, lấy tay khẽ chọc chọc vào người anh ta.

Tề Thiên Mặc nhíu mày, mở mắt.

Tần Vô Song rút tay lại, như cô chưa hề làm gì anh ta vậy.

Anh ngồi dậy, áo ngủ hở ra, cơ ngực hiện rõ từng múi cơ.

Tần Vô Song ngại ngùng quay mặt, cô đã thấy nhiều rồi nhưng ở khoảng cách gần và đẹp như thế này thì chưa bài giờ.

Tề Thiên Mặc thấy cô quay mặt đi thì hơi buồn cười.

- Cô ngại sao

- Không.

-....

Thế này mà không.

- Hôm qua, anh thay quần áo cho tôi sao?

Cô hỏi điều này làm cô hơi thắc mắc.

- Không, là cháu gái bác Lý.

Tề Thiên Mặc đứng dậy chỉnh áo.

- Thay đồ rồi xuống ăn sáng.

Quần áo ở trong phòng thay đồ.

Anh nói rồi quay đầu đi ra ngoài.

Cô nhớ hôm qua cô ngồi trong bể tắm, sau đó thì....ngủ thiếp đi ?

Tần Vô Song vệ sinh cá nhân xong thì đi vào phòng thay đồ như anh ta nói.

- Đây là...

Cô nhìn một đống quần áo nữ mới toanh đủ kiểu mẫu.

Đống đồ này làm cô thấy hơi khó chịu.

Sao nhiều váy vậy.

Tần Vô Song chọn một chiếc váy màu trắng đơn giản nhất mặc vào, tóc buộc cao đôi mắt màu hổ phách sáng ngời.

Cô đi xuống tầng.

Tề Thiên Mặc đang ngồi đó đứng sau là Trác Nhiên và một người đàn ông khác.

Cô thong thả như ở nhà mình nhưng cũng có chừng mực, ngồi

xuống vị trí thứ hai bên tay trái anh.

Người hầu nhanh nhẹn đưa đồ ăn lên, lần này theo lời dặn của bác Lý đồ ăn của cô là cháo trứng, nước chanh và một ít hoa quả.

Nhìn đồ ăn hợp ý, Tần Vô Song từ từ ăn.

Người đàn ông kia nói gì đó một lúc rồi lui đi, Trác Nhiên cũng lui theo.

- Cô muốn danh tiếng như thế nào.

Anh hỏi.

- Chỉ cần....quan hệ hợp tác.

- Được, tôi muốn một điều kiện.

Tề Thiên Mặc thừa biết nhưng vẫn cố tình hỏi.

- Được.

- Cô sẽ ở đây cho đến khi quan hệ hợp tác này chấm dứt, sau đó hãy rời đi nếu cô muốn.

Tề Thiên Mặc nói, anh cố tình nói thêm chữ nếu cô muốn.

- Há?

Tần Vô Song hơi khó hiểu.

- Cô có ích cho giấc ngủ của tôi, và tôi nghĩ tôi cũng có ích cho giấc ngủ của cô.

Tề Thiên Mặc bình thản đáp muốn ở cạnh cô và muốn ngủ ngon, hai cái đó anh đều muốn.

- Việc này....

- Lợi đôi bên.

Tần Vô Song nghĩ gì đó một lúc.

Bình thản làm động tác vớ điện thoại mà chợt nhận ra hôm qua cô không cầm theo.

- Nếu vậy thì, tôi cũng có chuyện.

Anh biết đó nghề nghiệp của tôi, đi về thất thường nên tôi muốn được tự do không muốn cả ngày ở cái biệt thự đâu.

Cô ra điều kiện, cô là con người yêu tự do lại còn là sát thủ, có khi đêm còn không có về phải nói trước, lỡ anh ta lại lấy cớ.

- Được.

- Hôm nay cô bắt đầu dọn về đây đi.

Nói rồi Tề Thiên Mặc uống một ngụm cà phê rồi đứng dậy rời khỏi.

Tần Vô Song cũng không nói gì, bất quá chỉ là cái gối ôm cô miễn cưỡng đồng ý vậy, dù sao Atrix sẽ ra tay với Himer sớm thôi nếu có sự giúp đỡ của Tề gia thì Himer sẽ có thể diệt tận.

Cô ăn hết bữa sáng của mình thì quay sang bác Lý.

- Bác có thể cho cháu mượn điện thoại không ạ?

Bác Lý hơi bất ngờ với cách nói chuyện của cô, thiết nghĩ cô không biết dùng điện thoại bàn nên gọi Tiểu Tranh đem điện thoại của cô ấy đến

Tần Vô Song bấm số gọi Phedra đến Tề gia đón mình, rồi cảm ơn trả điện thoại, tuy giọng nói hơi cao ngạo nhưng không có ý coi thường mà ngược lại khá thân thiện.

Thu Mộng đứng từ đằng xa nghiêng răng ken két.

Tại sao cô ta có thể ở lại đây mà còn ngủ chung với gia chủ chứ!

Aaaaa.....thật đáng ghét.

Tròng mắt của cô ta hiện rõ hình ảnh Tần Vô Song cùng ánh mắt thâm độc.

- Cùng lắm chỉ là một con nhỏ trèo cao mà thôi, tôi không tin không đánh bại được cô.

Thu Mộng thì thầm, cô ta đã trải qua huấn luyện của Tề gia để làm nữ hầu tất nhiên sẽ biết võ.

- Gia chủ đi rồi, tôi sẽ cho cô một bài học.

Cô ta nói nhỏ, quay người bỏ đi..

Chương 68: Cảnh Cáo

Tần Vô Song ngồi trên sofa tâm trạng hơi buồn bực.

Tiểu Tranh đứng sau thấy vậy.

- Tiểu thư, ngài có muốn uống trà không ạ?

- Được.

Tần Vô Song đáp lại, Tiểu Tranh liền đi vào bếp chuẩn bị trà.

- Tiểu Tranh, cô lấy cho tôi ít bánh được không.

Cô nhớ ra Phedra, cô ấy rất thích đồ ngọt.

- Vâng.

Tiếng Tiểu Tranh từ trong bếp vọng ra.

Lúc Tần Vô Song đang ngồi nghĩ ngợi thì Thu Mộng đi vào cô tình đi ngang trước mặt cô.

Cô hơi nhú mào, chỗ cô ngồi là sofa cô lại là người hầu tại sao lại có thể đi ngang trước mặt như thế này.

Nhưng dù sao là người dưới trướng Tề Thiên Mặc, cô cũng không muốn động chạm.

Cô nhắm mắt lại, im lặng.

Thu Mộng thấy cô không nói gì vẫn ngồi yên thì nghĩ cô ta không dám nói mình thì lẩn tới.

- Vị tiểu thư này, tôi đang dọn dẹp nơi này, cô có thể ra ngoài sân đợi được chứ.

Cô ta cao giọng ý muốn đuổi Tần Vô Song ra sân ngồi đợi.

Những người hầu xung quanh mặc dù biết việc này rất vô lý nhưng không dám lên tiếng.

Thường ngày Thu Mộng ý thế có người đứng sau nên vẫn hay mắng mỏ những hầu nữ thấp cổ bé họng.

- Thu Mộng, ý cô là sao tiểu thư là người của gia chủ cô làm vậy không phải quá vô lý sao.

Tiểu Tranh rất không thích Thu Mộng, tính tình cô ngay thẳng, lại được bác Lý dạy bảo rất tốt nên được các hầu nữ yêu mến.

Nên cô nhìn thấy Thu Mộng hành động thiếu chừng mực như vậy rất không vui và thấy mất mặt cho hầu nữ Tề gia.

- Đây là nhiệm vụ của tôi.

Cô ta lớn tiếng đáp trả.

- Hà cứ gì phải để tiểu thư ra sân?

- Sân sẽ mát mẻ hơn trong đây, tôi đang nghĩ cho vị tiểu thư này đấy. Tiểu Tranh không phục.

Cô thừa biết Thu Mộng nghĩ gì, cô ta thích gia chủ như thế chắc chắn đang cố tình gây sự với cô gái này.

Tần Vô Song đột ngột mở mắt, nhìn Thu Mộng, ánh mắt hơi có ý cười.

- Thôi được rồi, tôi sẽ ra vườn.

Cô đứng dậy đi ra ngoài, Tiểu Tranh bưng khay trà bánh đi theo.

Thu Mộng đắc ý cười thầm.

- Tiểu thư...

- Gọi tôi là Kie hoặc Kiera cũng được không cần phải gọi như thế.

Thường không ai gọi cô là tiểu thư nên thấy Tiểu Tranh gọi như vậy có chút không quen.

- A, được.

Tiểu Tranh từ miệng bác Lý biết được cô là ai nên không ngạc nhiên mấy.

Rất vui vẻ vì được gọi tên cô như vậy.

- Kie tiểu thư, khu vườn bên phải rất rộng và đẹp, em đưa chị qua đó.

Tần Vô Song hết nói nổi.

Gật đầu rồi đi về hướng tay phải.

Tiểu Tranh dặn người làm vườn sắp xếp chỗ ngồi cho cô thoải mái nhất.

Thu Mộng nào để yên, cô ta lấy có trà của Tiểu Tranh đã nguội mang

trà mới đến.

Đặt trước mặt Tần Vô Song.

- Trà mới đây ạ, cô dùng cho nóng.

Tần Vô Song cầm ly trà lên, nhẹ nhàng nhấp một ít ánh mắt hơi liếc Thu Mộng làm cô ta thấy hơi chột dạ.

Cô chỉ để nước trà đến cận môi, rồi cầm ly trà đặt mạnh lên bàn.

Cốp.

Nước trà trong ly văng tung tóe, một ít còn bắn lên váy và tay cô.

Hành động này của cô làm Thu Mộng giật mình.

- Tiểu thư cẩn thận phòng.

Tiểu Tranh lo tay cô bị nước trà văng ra làm phỏng, vội lấy khăn tay tiên tới lau.

Tần Vô Song vẫn nhìn Thu Mộng bằng ánh mắt chán ghét.

- Cô sao vậy, trà không hợp khẩu vị sao.

Cô ta nhanh chóng nói trước, đề phòng cô phát giác gì đó.

- Không, trà rất ngon tôi muốn nường cô trước.

Cô híp mắt, miệng hơi cười nhưng không hề có ý cười.

- Không.....tôi là người hầu sao có thể dùng trước chứ.

Thu Mộng nói giả vờ sợ hãi.

- Biết bản thân là người hầu mà muốn leo lên đầu khách của chủ sao?

Tần Vô Song nói lớn, một số người làm vườn xung quanh nghe thấy khoái chí, thường ngày bị Thu Mộng bắt nạt hôm nay lại thấy cô ta bị mắng thẳng mặt như vậy không khỏi có chút hả dạ.

- Tôi không có..

Thu Mộng thềm oán, sao cô ta lại dám mắng cô chứ! chỉ là một người gia chủ nhật đầu đó về mà lên giọng sao.

Tề Thiên Mặc và Trác Nhiên đang đi về phía này, hai người họ mới về thì không thấy cô đâu hỏi bác Lý mới biết được cô đang ở vườn nên muốn ra đó.

Thu Mộng đã nhìn thấy hai người nên cô ta muốn chối việc này đến cùng.

Tần Vô Song thừa biết thứ trong nước trà này là gì, là thuốc xổ cô ta muốn cô ôm nhà vệ sinh của Tề gia sao?

- Ồ! không có sao?

- Tôi có đắc tội cô chỗ nào sao, cô cứ làm khó tôi vậy.
Thu Mộng khép nép lại giọng hơi ủy khuất, mắt len lén nhìn hai người đằng sau đi đến.
- Vậy, uống hết ly trà này đi.
Lời Tần Vô Song nói làm Thu Mộng xanh mặt, thuốc cô đổ vào trà là loại mạnh nhất vừa uống xong sẽ có tác dụng ngay.
Cô ta mà uống vô sẽ rất mất mặt.
- Không..tôi..
Thu Mộng lắp bắp.
- Uống!
Tần Vô Song nhấn mạnh, đồng thời đem ly trà đẩy lên phía trước.
Thu Mộng nhìn ly trà trước mặt run rẩy.
Bác Lý lúc này đi đến.

- Có chuyện gì vậy, ảnh hưởng đến gia chủ.
Ông ta liếc mắt với Tiểu Tranh, cô hiểu ý.
- Quản..quản gia.
Thu Mộng sợ hãi như muốn cầu cứu bác Lý.
Tần Vô Song thấy bác Lý đã đến thì quay đầu muốn đi vào trong biệt thự, thì thấy hai người Tề Thiên Mặc và Trác Nhiên đang đi về hướng này.
Một người hầu chạy vào.
- Tiểu thư, có người tên Phedra muốn gặp cô.
Nói xong hẩn lui đi.
- Tề Thiên Mặc, tôi đi ra ngoài với Phedra một lát.
Tần Vô Song gọi thẳng tên mình, Tề Thiên Mặc không tức giận, nghe cô nói rồi gật đầu.
Cô thấy thế liền muốn đi nhưng bị Tiểu Tranh kéo lại.
- Kie tiểu thư, chị thay váy đi, váy này của chị dính trà rồi.
Cô nhìn xuống thân váy, dính trà thật hơn nữa màu trà rất rõ.
- Cô đi ra ngoài bảo người tên Phedra đợi tôi một lát.
Tần Vô Song nói với Tiểu Tranh rồi đi vào biệt thự, trí nhớ của cô khá tốt khả năng thích ứng cũng nhanh nên nhà của Tề Thiên Mặc mặc dù mới vô có ba lần nhưng gần thích ứng được rồi.
Dù sao cô cũng không cần ở đây thường xuyên.
Một lát sau, Tần Vô Song thay váy xong thì đi ra ngoài cổng lớn,

chiếc Mec của Phedra đang đậu ở đó còn cô ấy đang đứng cạnh.

- Kie.

Cô gật đầu, cả hai ngồi vào trong xe..

Chương 69: 69: Tở Tình

Sao đột nhiên cậu lại ở đây vậy.

Trong kế hoạch không có việc này.

Phedra thắc mắc hỏi.

- Anh ta muốn điều kiện, điều kiện đó là tở.

Nhưng không sao, tở chỉ ở đó đến khi tiêu diệt Himer.

Tần Vô Song bình thản đáp, hẳn ta chắc chỉ muốn cô làm gối ôm cho hẳn, cũng không quá đáng.

- Nè, có khi nào anh ta thích cậu không?
Phedra quay sang nhìn cô.

- Không đâu.

Ai lại nghĩ Tề Gia lại đi thích cô chứ, cái này quá vô lý đi.

- Về nhà tở, anh ta muốn tở dọn về đó trong hôm nay.

Giọng nói của cô có chút lười biếng.

Phedra chạy thẳng về biệt thự của Tần Vô Song, cô đi lên phòng của mình rồi lấy vài bộ quần áo cô thường ngày hay mặc và một ít đồ

dùng quan trọng, thiết nghĩ dù sao ở đó cũng 3,4 tháng thôi nên không cần mang nhiều.

Tề gia cũng không thiếu thốn đến mức vài đồ sinh hoạt cá nhân cũng không cho cô được.

Sau đó cô nói Phedra về trước, còn mình thì lái chiếc Lambo vàng đến Tề gia, đây là con xe cô thích nhất rất hợp với màu mắt cùng khí thế này của cô.

Người đứng cổng thấy Tần Vô Song quay lại cùng với chiếc xe mới thì há mồm, không nghĩ cô lại có xe bảnh thế này.

Thu Mộng vì một màn ban nãy thì bị phạt đánh 20 roi rồi phải quỳ hết ngày ngoài sân.

Bộ váy trên người cô đã được thay bằng áo croptop cùng quần đùi rất mát mẻ.

Bước từ trong xe ra, Thu Mộng nhìn thấy nhìn hai hàm răng nghiêng ken két, ánh mắt thâm độc nhìn Tần Vô Song đứng đó.

Cô tiến lại gần nhìn Thu Mộng đang quỳ trông vô dùng thâm trầm nhưng ánh mắt ngoài lạnh lẽo ra không có bất kì sự thương xót nào.

Cô bước vào cửa, Tiểu Tranh nhìn thấy cô thì tiến đến.

- Tiểu Tranh, phòng tôi ở đâu.

Cô hỏi, nghĩ là mình chỉ cần ngủ chung với hần thôi, chắc sẽ có phòng riêng.

- Dạ? tiểu thư, chị sẽ dùng phòng của gia chủ.

Tiểu Tranh đáp, cô nghĩ tiểu thư sẽ dùng với gia chủ chứ, vì họ giống

như một cặp vậy, Tiểu Tranh còn đang tìm cách để hai người có thể gần nhau hơn nữa cơ.

- Hà? tôi ở chung với anh ta sao?

- Vâng.

- Em đi tìm một phòng trống được không, chị ở đó.

- Dạ? việc này là gia chủ dặn dò em không tự ý làm được.

Tiểu Tranh nói.

- Anh ta còn ở đây không?

- Dạ gia chủ ở bên nhà lớn đối diện.

Tần Vô Song quay đầu đi ra ngoài, hướng tới nhà lớn đối diện.

Hai người đứng trước cửa ngăn lại nhưng bị ánh mắt giết người của cô liếc thì vội vàng thả tay.

- Cô gái ban nãy đáng sợ quá.

- Đúng vậy, ánh mắt y hệt gia chủ.

.

phù.

Hai người nói qua lại, nhận thấy sát khí trong ánh mắt của cô gần như nhìn thấy Tề Thiên Mặc vậy.

Tần Vô Song tiến vào, đi thẳng lên phòng làm việc của Tề Thiên Mặc.

Cốc cốc

- Tề Thiên Mặc anh có đó không, tôi vào được chứ?

- Vào đi.

Mở cửa ra, cô thấy bên trong còn có thêm Liên Thần, đang mỉm cười.

- Kiera chào.

Anh ta chào cô, cô chỉ gật đầu.

Đi đến trước bàn làm việc của Tề Thiên Mặc.

- Tề Gia tôi ở chung phòng với anh thực sự không thích hợp.

Tôi muốn chuyển sang phòng cho khách được chứ!
Cô vào thẳng vấn đề không kiêng dè khi Liên Thần đang ở đây.

Liên Thần nghe gấy chung phòng gì đó thì miệng không nhin được cười gian xảo.

Hehe tên đầu gỗ này chủ động đeo bám con gái người ta rồi sao.

Tề Thiên Mặc ngẩng mặt, liếc Liên Thần, anh ta tự hiểu mà đi ra ngoài.

- Ồ, tôi đi đây hai người từ từ nói chuyện ha.

Anh ta vẫy vẫy tay.

- Cô muốn chuyển sang phòng bên cạnh?
Tề Thiên Mặc hỏi cô.

- Đúng vậy, tối tôi có thể miễn cưỡng giúp anh ngủ nhưng mấy việc sinh hoạt thường ngày tôi muốn ở phòng cho khách được chứ.

- Dù sao tôi chỉ ở tạm, cũng xem như con tin không cần để tôi dùng chung phòng với anh.

Tần Vô Song nói tràng dài.

- Không.

Một chữ ngắn gọn khiến mặt cô đông cứng.

- Hà?

- Cô hỏi tôi có được không, thì tôi trả lời là không.

- Cho tôi lý do.

Tần Vô Song không phục, cô muốn dùng phòng riêng.

- Tôi thích.

Câu trả lời gọn lỏn khiến cô hơi tức giận, anh ta không phải không thích gần phụ nữ sao, tại sao cứ sán vào cô vậy.

- Tề Gia, anh không phải thích tôi chứ.

.

!

Lời từ miệng Tần Vô Song không tự chủ mà nói ra.

Cô hốt hoảng bịt miệng, thầm mắng sao bản thân có thể thốt ra câu hỏi ngu ngốc như vậy chứ chẳng lẽ cô chán sống sao, ôi trời.

- A, không tôi không!.

.

Cô nhanh muốn chỉnh sửa câu nói vừa nãy của bản thân.

- Đúng vậy.

Tề Thiên Mặc bình thản đáp, ngược mặt lên nhìn cô, đôi mắt có cảm xúc, nhìn kĩ thì mặt của anh có chút hơi đỏ.

- Hả.

.

?

Tần Vô Song mặt ngây ngốc, hơi rối loạn nhìn hắn, gương mặt xinh đẹp có chút ửng đỏ.

- Chuyện này! chắc tôi nghe nhầm rồi.

.

ha

Cô lấp bắp cho rằng mình nghe nhầm

- Không, tôi thích cô là thật, còn mấy chuyện khác cô nghe nhầm hay không nghe cũng được.

Hắn nói có chút thật lòng.

- Tôi đi trước.

Tần Vô Song ngại ngùng.

Vừa mở cửa ra thì thấy Liên Thần và Trác Nhiên đứng trước cửa bộ dáng khả nghi.

Hai người họ nhìn mặt cô hơi đối thì nhìn nhau cười hàm ý.

Hehe có chuyện.

Tần Vô Song đi có chút nhanh, lần đầu tiên cô được nghe những lời

tỏ tình như vậy, lại còn là của tên khùng bố như Tề Thiên Mặc, có chút lạ lẫm.

Cô cố trấn an bản thân, nhưng tim vẫn đập loạn xạ, nhớ lại vẻ mặt khi anh ta nhìn cô đôi mắt chất chứa cảm xúc, cô không thể hiểu cảm giác ấy là gì.

Khi anh nói với cô những lời ấy, lòng cô có chút dao động, giống như có người đang luồn tay vào xo.a nắn nó vậy!.

Và có một chút.

.

ấm áp.

.

.

Chương 70: 70: Thích Là Gì

Thịch.

Tim cô đập mạnh.

Bước chân lại nhanh hơn.

Suy nghĩ trong đầu có chút loạn.

Tiểu Tranh đứng ở cửa đợi Tần Vô Song, khi thấy cô mặt hơi ửng đỏ thì thầm cười.

Gia chủ nói gì mà tiểu thư mặt đỏ thế này.

- Kie tiểu thư, có cần dọn phòng nữa không?

Tần Vô Song lại nghĩ đến lời nói ban nãy của Tề Thiên Mặc, anh ta không cho cô dọn phòng riêng.

- Tiểu Tranh.

- Vâng

- Em có phiền nếu chị muốn dùng phòng với em không?

Cô hỏi, cô dùng với cô ấy cũng không sao.

- Dạ? Cái này.....gia chủ...

- Kệ anh ta..chỉ cần em không phiền.

- Được.

Nếu chị không chê phòng em nhỏ.

Tiểu Tranh gật đầu, cô may mắn có bác Lý ra mặt nên được ở phòng riêng gần phòng bác Lý.

- Cám ơn em.

Tiểu Tranh dẫn Tần Vô Song đến phòng của cô.

Phòng không quá nhỏ khá tiện.

- Có cần mang hành lý của chị qua đây không.

- Cũng được.

Sau đó Tần Vô Song ở cả ngày trong phòng Tiểu Tranh.
Cô trốn trong đó, cố tránh mặt Tề Thiên Mặc.

Nhưng lại không biết đến tối sẽ làm như thế nào.

.....

Buổi tối.

Tề Thiên Mặc về nhà riêng.

- Cô ấy đâu rồi?

Anh ngó không thấy Tần Vô Song đâu, quay hỏi bác Lý.

- Tiểu thư đang ở phòng của Tiểu Tranh, cũng đã dùng bữa với con bé.

Bác Lý cúi người trả lời, chuyện này Tiểu Tranh nói cho ông biết.

- Ừm.

Tề Thiên Mặc không tức giận.

Sau khi dùng bữa và tắm rửa sạch sẽ, Tần Vô Song ôm mền qua sofa.

- A, tiểu thư chị nằm trên giường đi, em sẽ nằm trên sofa.

Tiểu Tranh ngăn lại, cô là người hầu thôi sao có thể để tiểu thư nằm sofa chứ.

- Không, em nằm trên giường đi, ta làm phiền em rồi.

Nói xong cô nằm lên sofa, lấy mền đắp lên thân.

Hôm nay không có nhiệm vụ nên cô được ngủ sớm.

Nhưng lại không có thuốc, cô không tài nào chợp mắt được.

Tiểu Tranh vì lo lắng cho cô cũng chưa ngủ ngay.

Rầm.

Tiếng đập cửa làm Tần Vô Song giật mình, nhanh chóng ngồi dậy theo phản xạ, hai tay nắm lại trong chăn.

Tiểu Tranh bật dậy.

Cả hai cùng nhìn về phía cửa.

Tề Thiên Mặc đi vào, theo sau là bác Lý, ánh mắt ra hiệu với Tiểu Tranh.

Tiểu Tranh gật đầu.

- A tiểu thư chị ngủ quên rồi sao.

Cô lớn tiếng.

- Hà? chị khi nào....

Tần Vô Song chầm hỏi, cô ngủ khi nào vậy.

- Cô

Tề Thiên Mặc đang mặc một bộ đồ ngủ, khá phong phanh.

Tiến tới sofa bế cô lên.

- A, anh làm gì vậy thả tôi xuống!

Tần Vô Song đột nhiên bị bế lên hơi choáng.

Tề Thiên Mặc không nói lời nào quay người ôm cô ra ngoài, hết sức tự nhiên.

- Anh...

Tần Vô Song chợt nhớ điều kiện là phải ngủ cùng hẳn.

- Anh thả tôi xuống, tôi tự đi được.

Không còn giấy dựa nằm im.

Tề Thiên Mặc vẫn không phản ứng cứ tiếp tục ôm cô đi từ khu cho người làm đến nhà riêng của anh ta.

Cảnh này một số người hầu trong Tề gia nhìn thấy, trên người cô là bộ váy ngủ hai dây, còn hẳn cũng mặc đồ ngủ.

Hết sức....mờ ám.

Tề Thiên Mặc đưa cô về phòng riêng của anh.

Tần Vô Song vẫn chưa uống thuốc, cô vẫn để thuốc trong vali kia.

Bị hẳn ôm chặt cô không tài nào nhúc nhích được, bất lực nhắm mắt.

Căn phòng có mùi hương của anh ta, rất lạ lẫm với cô.

Không hiểu sao, mùi hương này rất dễ chịu làm cho đầu cô rất thoải mái, từ từ chìm vào giấc ngủ.

Khi nhìn cô đã hoàn toàn ngủ rồi, Tề Thiên Mặc nhưn người, hôn nhẹ lên trán cô.

Rồi sau đó ôm cô thật chặt cơ thể mềm mại ấy rồi nhắm mắt.

Mùi hương này thật sự là do Tề Thiên Mặc đặc biệt đốt, là hương giúp dễ ngủ xoa dịu đầu óc.

.....

Sáng hôm sau, tác dụng của hương vẫn còn nên Tần Vô Song thức dậy khá trễ.

Cô ngó xung quanh, tay đưa xuống chỗ nằm bên cạnh.

Không còn hơi ấm, bằng phẳng hẳn anh ta đã dậy từ lâu.

- Oáp, thoải mái quá mùi hương này là gì vậy.

Tần Vô Song mới nhận ra là mùi hương này không phải của Tề Thiên Mặc.

Cốc, cốc, cốc

Ba tiếng gõ cửa.

- Kie tiểu thư, chị dậy chưa.

Tiếng của Tiểu Tranh.

- Em vào đi.

Tiểu Tranh mở cửa bước vào.

- Tiểu Tranh, mùi hương này từ đâu vậy?

- Là gia chủ đặc biệt dặn dò điều chế đốt ở đây, rất thoải mái phải không ạ.

Tần Vô Song gật đầu, thì ra là vậy, anh ta cũng khá chu đáo đó.

Mà chuyện anh ta nói hôm qua...thích cô sao..vậy cô có cần thích lại không nhỉ?

Hơi kỳ cục.

Cô có thích hẳn không, hay chỉ là đơn thuần cảm kích thôi.

- Tiểu Tranh, em có thích hay yêu người nào bao giờ chưa?

Cô hỏi Tiểu Tranh.

- A....dạ vâng..

Tiểu Tranh hơi ngạc nhiên, sau đó lấp bắp nói.

- Ồ.

- Em nói xem thích là như thế nào?

- Thích là khi chị gặp người ta rồi sẽ đỏ mặt

Tiểu Tranh giải thích.

- Vậy còn...yêu

- Là chị sẽ thấy rất an tâm khi ở cạnh họ, chị muốn thấy họ hạnh phúc chị muốn bảo vệ người đó suốt cuộc đời.

Tần Vô Song nghe.

Vậy cô gặp Tề Thiên Mặc thì mặt đỏ, không lẽ cô thích hẳn??

Kỳ quái, cô thích hẳn sao cô lại không cảm thấy.

- Tại sao chị không cảm thấy chị thích người đó

Cô quay qua hỏi Tiểu Tranh.

- Hmm...có thể thật sự chị thích người ta rồi, chỉ bằng những hành

động cử chỉ nhỏ thôi.

Chị có thể đã thích người đó rồi, chỉ là chính bản thân chị không thừa nhận điều đó thôi.

Tiểu Tranh giải thích rất chi tiết.

Cô thầm nghĩ chắc Tần Vô Song đang nhắc tới Tề Thiên Mặc.

Cô đang cố gắng giúp đỡ hai người họ.

- Vậy người kia của em...

Tần Vô Song có hơi tò mò về người cô bé Tiểu Tranh này thích.

Cô bé rất dễ thương lại thẳng thắn làm người ta yêu mến, chắc chắn người được cô để ý rất tốt.

- Nếu em không muốn thì không nói cũng không sao

Cô cười, việc này cũng khá riêng tư không thể ép con bé nói được.

- Dạ không...người đó..là Trác..Nhiên..

Nói xong Tiểu Tranh đỏ mặt, ngại ngùng.

- Ô là Trác Nhiên sao..cậu ta rất tốt.

Tần Vô Song cười, thì ra là cậu ta hai người này rất xứng đôi đó.

Tiểu Tranh kéo kéo tay áo cô.

- Chị đừng nói anh ấy biết.

- Em cũng nói chị biết bí mật rồi, chị có thể chia sẻ với em một chuyện được chứ!

Tiểu Tranh đề nghị.

- Hmm...được tên thật của chị là Tần Vô Song em có thể gọi chị như vậy nếu thích.

Tần Vô Song chỉ có thể nói như vậy cho Tiểu Tranh biết.

- Được, Vô Song tiểu thư..

Chương 71: 71: Nhiệm Vụ Đấu Giá

Tiểu Tranh vui vẻ.

Tần Vô Song vệ sinh cá nhân một lát rồi đi xuống tầng
Bắt gặp ánh mắt của Thu Mộng.

Vì Tề Thiên Mặc đã đi đến nhà lớn rồi nên người hầu nữ có thể tiến vào nhà riêng để dọn dẹp.
Thu Mộng cũng vậy, cô ta từ sau khi bị phạt liền căm ghét Tần Vô Song hơn.

Ánh mắt nhìn chằm chằm cô như thể muốn lao đến cắn nát cô vậy.
Mà Tần Vô Song thì không bận tâm đến cô ta, thong thả đi đến bàn ngồi ăn sáng.

Bữa sáng rất dinh dưỡng, đầy đủ các món thanh đạm hợp khẩu vị nên cô ăn rất ngon miệng.

- Tôi đi ra ngoài một lát.

Cô ăn xong thì liền rời đi.

Do xe cô lái đến đây chỉ có chiếc Lambo vàng nên cô dùng luôn chiếc đó.

Reng

- Kiera đến trụ sở ngay.

Atrix gọi tới.

- Được.

Tần Vô Song vốn dĩ cũng đang trên đường đến trụ sở.

Chiếc Lambo phóng nhanh trên đường lớn.

Dừng lại trước cửa trụ sở.

- Atrix em đến rồi.

Cô gật đầu nhìn Atrix.

- Em hiện tại đang sống chung với Tề Gia sao?
Tần Vô Song gật đầu.

Chuyện này không cần che giấu, đối với Atrix cô cũng không phải e ngại.

- Ừm.

- Anh gọi em đến đây chỉ vì việc này thôi sao?

- Có nhiệm vụ đây.

Atrix đưa một tập tài liệu cho cô.

- Tối nay hành động, mục tiêu là viên kim cương Nelap ở buổi đấu giá Khách sạn Oner.

- Được.

Tần Vô Song gật đầu, cầm tập tài liệu.

Trong đây là toàn bộ ghi chép về viên kim cương, thông tin buổi đấu giá và tất tần tật các thứ liên quan đến kim cương Nelap.

- Còn nữa, bên đó nhớ hành động cẩn thận.

Atrix dặn, cô gật đầu.

- Đi đây.

Tần Vô Song vẫy vẫy tay.

Bíp.

- Phedra rảnh không, tớ muốn đi dạo chút.

- Được

- Tớ qua đón cậu.

Nửa tiếng sau, Tần Vô Song và Phedra đã đến trung tâm thương mại.

Đến vì Phedra muốn chứ Tần Vô Song vẫn muốn đến công viên hơn.

- Kie mua quần áo đi, tớ muốn mua ít đồ cho mẹ.

Cả hai đi vào một cửa hàng rồi mua vài bộ sườn xám.

- Kiera đáng người của cậu rất cân đối, mặc sườn xám sẽ rất đẹp đó.

Phedra nhìn thấy vài bộ sườn xám rất đẹp, lại mang hương hơi âu cổ, thật sự rất hợp với khí chất của Tần Vô Song.

- Người tớ rất thô sẽ không được đâu

Cô cảm thấy mình luyện võ thì dáng người cơ bản sẽ rất xấu, chắc

sẽ không hợp với kiểu trang phục cần sự duyên dáng thướt tha mang đậm nét truyền thống như thế này.

Nhân viên bên cạnh hơi đờ ngườì.

Gì vậy trời, cái cơ thể như thế này mà cô ấy bảo thô sao, vậy thì cô ta tính là gì?

Hai nhân viên nhìn nhau, đúng là người đẹp suy nghĩ thì thật khó hiểu.

- No.

- Vị tiểu thư này, chúng tôi có thể đo đạc cơ thể cô được không?

Nhân viên tò mò muốn xem xem số đo của cô như thế nào.

- ...Được.

Nhân viên tiến tới, cẩn thận đo từng vòng cho cô.

- Wao! 82-57-88.

Nhân viên bất ngờ, gần như là chuẩn cả ba vòng, chỉ là ngực hơi bé.

- Chỗ cô có những mẫu nào hợp với cô ấy, mang hết ra đây.

- Vâng, sản phẩm của chúng tôi là hàng thiết kế, độc nhất vô nhị.

- A, bộ này bộ này...gói lại.

- Không cần thử sao.

Nhân viên nghe Phedra chỉ vài bộ.

- Tất nhiên là lấy size của cô ấy.

- Phedra...

Tần Vô Song định ngăn lại nhưng Phedra làm gì cho cô cơ hội chứ.

- Quẹt thẻ

Nhân viên vội vàng làm theo lời Phedra nói, tất cả mọi thứ cô chọn đã được gói gọn trong mấy cái túi giấy.

- Tớ muốn ăn kem.

Tần Vô Song muốn ăn kem, cô không thích đồ ngọt nhưng tất nhiên ngoại trừ kem.

- Đi.

Hai cô gái đi lượn mấy vòng quanh trung tâm thương mại, rồi lại đi ăn kem.

Cô đưa Phedra về nhà trước, sau đó cùng đồng đồ cô ấy bắt Tần Vô Song cầm về Tề gia.

Cũng đã gần 7 giờ.

Chắc hẳn anh ta đã về rồi.

- Kie tiểu thư

Tiểu Tranh thấy cô về thì vui vẻ ra đón.

- Em gọi ta là Kie sao?

- Dạ, Vô Song tên rất hay em muốn chỉ em biết thôi, nói như vậy nhiều người biết em không muốn.

Tiểu Tranh cụp đuôi nói, mắt sáng lấp lánh.

- Ừm.

- Gia chủ đang đợi chị đó ạ.

Tần Vô Song gật đầu, đi vào.

- Trên xe chị có một ít túi đồ, em cầm vào giúp chị.

- Vâng.

Cô tiến vào nhà, thấy đồ ăn trên bàn đã dọn sẵn, Tề Thiên Mặc đang ngồi ăn.

- Qua đây ăn.

- Không, anh ăn đi.

Ban nãy ăn khá nhiều kem, bụng cũng no rồi.

- Lại đây.

Anh nói.

Tần Vô Song cũng tiến lại.

- Có chuyện gì.

- Chút nữa cô chuẩn bị, cùng đi dự tiệc đấu giá với tôi.

Tề Thiên Mặc mở lời.

- Hờ? sao lại là tôi.

Tần Vô Song không muốn, cô còn phải thực hiện nhiệm vụ nữa không thể đi với hẳn được.

- Cô chuẩn bị đi, ở khách sạn Oner.

- Khách sạn Oner?

Khách sạn này...là nơi làm nhiệm vụ đây mà, đi cùng anh ta cũng không sao đâu nhỉ?

- Vậy được.

Cô hơi thắc mắc, với thân phận của Tề Thiên Mặc, một bữa đấu giá như vậy anh không nhất thiết phải đi.

Chẳng lẽ...vì viên kim cương đó sao.

Cô đặt câu hỏi trong đầu.

- Vậy tôi đi trước.

Cô đứng dậy, hướng đến cửa.

- Tiểu thư chị đi đâu vậy?

Giọng nói khó hiểu của Tiểu Tranh

- Về phòng em.

- Không không, bây giờ chị chuyển sang phòng với gia chủ rồi, phòng của ngài ấy đồng nghĩa là phòng của chị.

Tần Vô Song mặt ngớ ngớ, cô quên mất hôm qua vì ngủ ở chỗ Tiểu Tranh mà bị anh ôm về.

Gật đầu, quay người đi lên lầu đến phòng của Tề Thiên Mặc.

Sau khi tắm rửa thì cô chọn đồ.

Mấy bộ váy trong tủ đã chuẩn bị thì khá diêm dúa, quá sặc sỡ cô không thích.

Mà đồ của cô ngoài váy ngủ thì là áo crop top quần đùi, quần dài...không có cái nào hợp cả.

Dù sao cũng đi cùng với anh ta, mặc tốt một chút xem như giữ thể diện.

- Máy bộ đồ này...

Cô liếc sang đồng túi để trên sofa.

Đúng rồi, sườn xám chắc không tệ đâu nhỉ? Chỉ có điều cô chưa mặc bao giờ.

- Cô xong chưa?

Tiếng Tề Thiên Mặc gõ cửa.

- Vào đi.

Tiếng mở cửa, Tề Thiên Mặc bước vào, đi thẳng vào nhà tắm..

Chương 72: 72: Buổi Đầu Giá

Tần Vô Song chọn trong túi sườn xám được một bộ đơn giản nhất.

Đi vào phòng thay đồ, chứ nhà tắm Tề Thiên Mặc đang ở trong đó rồi.

Cạch.

Tề Thiên Mặc bước ra, chọn đại một bộ vest bình thường mặc vào, bộ vest thì đơn giản nhưng gương mặt của anh đủ để nó trở nên đặc biệt rồi.

Tần Vô Song thay đồ xong mở cửa bước ra, cùng lúc đối diện với anh ta.

Cô đang mặc bộ sườn xám màu thủy mặc, pha chút xanh.

Mái tóc chưa buộc xoắn đến gần lưng.

Tề Thiên Mặc nhìn cô hơi đờ, lần đầu anh thấy cô mặc sườn xám, không nghĩ lại đẹp đến vậy.

- Khụ...

Anh ho một tiếng, tiếp tục chỉnh sửa bộ vest.

Sau đó mở cửa đi ra ngoài.

Anh vừa đi là Tiểu Tranh chạy vào.

Trầm trồ trước hình dáng khi mặc sườn xám của cô.

Sau đó buộc tóc, chọn giày.

Khi thấy mọi thứ đều ổn rồi thì Tần Vô Song đứng dậy định đi ra ngoài.

Cô thấy chỉ là đi bữa đầu giá thôi trang điểm thế này là hơi quá rồi.

- Tiểu thư, chị không cần bôi son sao?

Tiểu Tranh cầm thỏi son hỏi.

- Không cần đâu.

Môi của Tần Vô Song vốn có màu hồng hồng sẵn nhìn thấy đẹp không nhất thiết phải tô son lên để tăng phần quyến rũ.

Tiểu Tranh liền để thỏi son lại, chạy theo cô.

Khi cô bước xuống thì không chỉ Tề Thiên Mặc, những người hầu xung quanh giờ mới thấy vẻ đẹp của cô sắc xảo đến mức nào.

Bộ sườn xám ôm vào người xẻ đường chân, ba vòng đầy đặn cộng thêm cô cao một mét sáu bảy vô cùng hợp.

Mặc sườn xám màu tối tôn lên làn da trắng cùng vòng eo của cô.

Tông thủy mặc kết hợp cùng khí phái của Tần Vô Song.

Gương mặt nửa Đông nửa Tây của cô khi bận trang phục truyền thống trông rất lạ mắt hiếm thấy.

- Đi thôi.

Tề Thiên Mặc nhìn cô tiến đến thì liền nói.

Tần Vô Song gật đầu.

Cả hai cùng tiến ra ngoài, trước cửa lớn đã có xe chờ sẵn.

Tề Thiên Mặc không đỡ, để cô tự bước lên, anh và cô mỗi người một bên cửa xe bước vào.

Hành động này của anh làm Trác Nhiên và Tiểu Tranh thờ dài bất lực.

- Gia chủ..thật không biết ga lăng tí nào.

- Ôi Kiera tiểu thư lại thích phải người như thế này...

Tiểu Tranh nói xong, Trác Nhiên hơi giật mình.

Nhưng anh ta vội bước lên xe nên chưa hỏi kỹ cô được.

Tiểu Tranh nhìn bóng Trác Nhiên cười ngậy ngốc rồi đi vào nhà.

Bác Lý đứng cạnh nhìn hành động của cô thì cười, chẳng lẽ người làm bác như ông lại không biết cháu mình thích người ta sao.

.....

Xe của hai người dừng tại Oner.

Chủ nhân bữa tiệc là La Hùng, ông ta rất bất ngờ khi Tề Gia lại đồng ý dự bữa tiệc đấu giá nhỏ bé này.

Chưa đoán được lý do thật sự của anh nhưng có thể là vì viên kim cương Nelap.

Tề Thiên Mặc cùng Tần Vô Song bước xuống, mỗi người một bên cửa xe.

Anh dừng lại đợi cô bước đến cạnh rồi mới cùng cô bước đi.

Tần Vô Song cũng hiểu liền đi cạnh anh.

La Hùng đã đứng chờ sẵn, thấy Tề Gia đi cùng một người phụ nữ thì hơi bất ngờ.

Ông ta tuy thuộc hắc đạo nhưng cũng không biết rõ mặt Tần Vô Song.

Cô dường như rất ít lộ mặt, dù có thực hiện nhiệm vụ những người đã thấy mặt cô đều là những con mồi bị cô cho quy tiên.

Ngoài những người cấp cao làm việc ở Deathwish và lính đánh thuê có may mắn được cô dạy bảo thì còn biết mặt.

- Tề Gia lão đại ngài đến rồi.

La Hùng lập tức dùng thái độ cung kính tươi cười chào Tề Thiên Mặc.

Anh không nói gì chỉ gật nhẹ đầu xem như qua lại rồi vươn tay ôm eo Tần Vô Song tiến vào.

Tần Vô Song hiện giờ rất muốn quay sang đấm Tề Thiên Mặc vì ôm eo cô nhưng bây giờ ở đây không thể với lại sức của cô cho dù khỏe đi chăng nữa cũng không địch lại anh ta.

Hai người tiến vào sảnh lớn, theo sự hướng dẫn của nhân viên đến sảnh đấu giá.

- Chút nữa tôi có chút chuyện, sẽ đi một lúc.

Tần Vô Song nói.

Nói trước phòng anh ta lại đi tìm cô.

- Nhiệm vụ sao?

Anh hỏi, thừa biết mà vẫn nói.

- Ừm

- Cô cứ ở cạnh tôi.

Nhiệm vụ ắt được hoàn thành.

Không phải chỉ là viên kim cương thôi sao.

Tần Vô Song khá ngạc nhiên khi nghe anh ta nói, làm sao mà anh biết mục tiêu lần này của cô là viên kim cương chứ.

- Sao anh biết?

- Để ý một chút sẽ biết.

Tề Thiên Mặc là ai chứ, chỉ cần anh ta muốn thì sẽ biết.

Đến sảnh đấu giá.

Lúc này chưa đến giờ đấu giá.

Thường thì những buổi đấu giá sẽ bắt đầu vào tám giờ tối hoặc muộn hơn, trước khi tiến hành thì sẽ có tiệc hoặc khiêu vũ.

Này giống như thông lệ của mỗi buổi đấu giá.

Nên hiện tại cô và hắn đến đã gần tám giờ, chỉ vài phút nữa đấu giá sẽ bắt đầu.

Hàng ghế trên cùng cao quý nhất La Hùng bày trí riêng cho Tề Thiên Mặc, nhưng ông ta không biết anh sẽ dẫn theo một người nữa.

Nên chỉ có duy nhất một chiếc ghế lớn ở hàng đầu..

Chương 73: 73: Buổi Đấu Giá 2

La Hùng thấy vậy bèn vội vàng sai người đem lên một chiếc ghế nữa.

Tần Vô Song lúc này mới ngồi xuống, sát cạnh Tề Thiên Mặc.

Hai chân cô vắt chéo nhau, chiếc váy xẻ hiện hữu đôi chân thon gọn của cô.

Dáng vẻ quyến rũ mê người không chú ý bị lộ ra khiến nam nhân bên cạnh để ý.

Khí thế trên người tuy bị người ngồi cạnh lấn át đôi chút nhưng hai người ngồi cạnh nhau khí thế gom lại cũng đủ làm những tiểu thư công tử xung quanh ớn lạnh.

Người phục vụ đem rượu đến, anh ta cũng bị luồng khí xung quanh làm cho tay không chủ động run nhẹ.

Phục vụ biết thừa đây là ai, tất nhiên người không thể không run sợ. La Hùng ngồi hàng ghế sau, để tiện quan sát cử chỉ nhất động của Tề Thiên Mặc.

Nhưng cũng rất hiểu chuyện ngồi cách xa họ một tí, tránh làm anh không vui.

Tần Vô Song thấy nhiên viên đem rượu đến thì cũng thuận tay lấy một ly.

Cầm ly rượu trên tay, khẽ nhấp vài ngụm.

- Đừng có uống nhiều.

Tề Thiên Mặc thấy thế nhắc nhở, anh vẫn còn nhớ cái lần cô uống rồi ho ra máu ấy.

- Không sao, tửu lượng tôi không kém đến nỗi uống vài ngụm là say

đâu.

Tần Vô Song đáp, lại uống một ngụm.
Loại rượu này khá nặng, Whisky Macallan.
La Hùng ngồi sau nghe thoáng được.

Cô gái này xưng hô với Tề Gia bên cạnh khá thoải mái, nhưng nghe rõ cũng không thân thiết mấy.

Còn Tần Vô Song đang nghĩ xem làm cách nào có thể rời đi để lấy viên kim cương kia.

Anh ta nói chỉ cần ngồi im? rồi ngồi im viên kim cương đó có thể bay đến chỗ cô không?

- Chào mừng các vị.....

Sân khấu mở đèn, người MC giới thiệu một loạt các thứ sẽ có trong buổi đấu giá.

Mỗi người tham gia đa phần đều quyên góp một đồ vật để đấu giá.

- Chúng ta đến món đầu tiên.

.....

- Đây là sợi dây chuyền kim cương được quyên góp từ một người giấu mặt.

Giá khởi điểm là 1.000 đôla.

Sợi dây nhìn thoát qua rất đổi bình thường, nhưng khi Tần Vô Song thấy nó thì ánh mắt chấn động.

Thân thể không tự chủ nhướn lên.

Cô nhìn sợi dây trên tay nhân viên, rồi nhìn xuống cổ mình.

- 2.000 đôla

Cô ra giá.

Tề Thiên Mặc thấy thế không nói gì, đồ cô muốn cứ để cô lấy nó, cô không lấy được anh sẽ cướp về cho cô.

- 2.000 đôla có ai ra giá cao hơn không?

MC nói lớn.

- 2.500 đôla

Một người phụ nữ trung niên ra giá.

- 4.000 đôla

Tần Vô Song không giơ bảng, chỉ nói.

- 5.000

Người phụ nữ trung niên tiếp tục.

- 8.000 đôla

- 10.000 đôla

Tần Vô Song mất kiên nhẫn.

- 24.000

Tề Thiên Mặc lúc này mới nói, anh lên tiếng cả hội trường gồm cả người phụ nữ trung niên im bật.

Ai lại đi tranh giành với Tề Gia chứ.

Tần Vô Song hơi ngạc nhiên, quay sang nhìn anh.

- Vâng...24.000 đôla có ai ra giá cao hơn không ạ.

MC nói.

- 1..2..3.

Sợi dây chuyền này thuộc về...Tề Gia.

MC tuyên bố sợi dây thuộc về Tề Thiên Mặc.

Người nữ nhân viên đem sợi dây lui về cánh gà.

Sau khi lau chùi sạch sẽ cẩn thận đem đến cho Trác Nhiên.

Trác Nhiên ta đem đến trước mặt Tề Thiên Mặc, anh nhìn sơ qua rồi đưa đến cho Tần Vô Song.

Làm cô hơi ngạc nhiên.

- Số tiền đó tôi sẽ trả lại anh sau.

Cô nhận lấy rồi đáp lại anh, mặt có hút ửng hồng.

- Không cần.

Anh nói, cô gạt đầu không quan tâm việc đó mấy.

Cầm sợi dây trên tay, nắm chặt đến mức bàn tay in lại dấu của nó.

Cô chậm chậm lấy một sợi dây từ trong cổ áo ra, là dây chuyền cô

lấy từ Tần Gia sợi này của mẹ cô.

Nên cô lúc nào cũng đeo bên người, chỉ là không ai để ý.

Cô lấy sợi dây vừa mới đấu giá đeo vào cổ.

- Thừa các vị, nhân vật chính của hôm nay, viên kim cương Nelap, báu vật của Inoadien.

MC hào hứng nói.

Nhân viên nữ cẩn thận đem tới một lồng thủy tinh trong suốt, bên trong đó là viên cương lấp lánh tuyệt đẹp.

- Giá khởi điểm 30.000 đôla.

- 40.000

- 55.000 đôla.

-...

Cả hội trường nhốn nháo, đại đa số mọi người đến đây vì viên kim cương này.

Dĩ nhiên có chuẩn bị trước, số tiền đấu giá ngày càng tăng cao.

Tần Vô Song đang suy nghĩ xem nên làm cách nào cướp viên kim cương về.

Cũng suy tính xem Tề Thiên Mặc tính làm gì.

- 1 triệu đôla.

Trác Nhiên đứng sau đột nhiên chen vào, ánh mắt nhìn những người đang tranh giành như muốn nói: ai dám tranh với tôi?

Tất cả mọi người biết điều rụt tay đang cầm bảng đấu giá.

- 1 triệu đôla lần thứ nhất...lần thứ hai....

- 2 triệu đôla.

MC chưa đếm đến lần thứ ba thì một giọng nữ vang lên.

Cô ta giơ bảng, ánh mắt khiêu khích nhìn Trác Nhiên.

- Gia chủ, là Hogal tiểu thư.

Trác Nhiên nhìn cô gái đánh nhìn anh với ánh mắt đó.

- Phiền phức.

Tề Thiên Mặc đáp.

- 7 triệu đôla

Tần Vô Song nói, vốn dĩ cô muốn cướp viên kim cương đó, so với việc mua thì cô muốn cướp hơn.

Nhưng đã như thế này thì cô chỉ thuận theo mà làm.

Con số mà cô vừa ra làm xung quanh sảnh im phăng phắc, bao gồm cả cô tiểu thư Hogal gì đó.

Tề Thiên Mặc nhìn cô.

- 7 triệu đôla..lần thứ nhất...lần thứ hai...lần thứ ba...

- Viên kim cương thuộc về...vị tiểu thư này.

MC không biết tên của Tần Vô Song.

Nhân viên nữ đưa viên kim cương xuống cho cô.

Chi phiếu ký tên cô làm nhân viên nữ kia nhìn vào hơi bất ngờ thêm chút hoảng hốt.

Kết thúc đấu giá, cô theo Tề Thiên Mặc ra về.

Đi đến gần giữa sảnh thì...

Chương 74: 74: Hôn Thê Xuất Hiện

Tề đại ca.

Một giọng nữ vang lên từ phía sau.

Tần Vô Song bước cạnh Tề Thiên Mặc nhìn gương mặt lạnh tanh của hắn.

Tề đại ca? Nghe ớn quá đi.

Cô nói thầm, ai lại có cái gan dám gọi Tề Thiên Mặc này như vậy.

- Tề đại ca, anh không quên em rồi đấy chứ?

Hai cô gái bước tới.

Người đi trước chính là cô gái tranh giành kim cương ban nãy.

Người sau chắc là người hầu cô ta mang theo.

- Tiểu thư Hogal, cô vui lòng cách xa gia chủ 2m.

Lời nói của Trác Nhiên làm cô ta gượng ghịu.

Nhìn qua Tần Vô Song thấy cô đứng sát anh thì ánh mắt liếc qua cô.

Tần Vô Song nhếch mép, ánh mắt thẳng thừng đối mắt cô ta.

- Tề Gia, cô gái này là..anh có thể giới thiệu em biết không?

Cô ta cố bắt chuyện với Tề Thiên Mặc.

Tề Thiên Mặc không thể ý làm cô ta sợng người.

Nhìn qua Tần Vô Song liền nở nụ cười.

- Chào, Tôi là Enane Hogal, vị hôn thê của Tề Gia đây.

Cô ta nhấn mạnh hai chữ hôn thê.

Tần Vô Song cảm giác được trong lòng ghen lại.

- Ô, Tề Thiên Mặc anh có vị "hôn thê" sao?

Cô quay qua hỏi Tề Thiên Mặc, nụ cười làm Trác Nhiên đứng sau

hơi ớn lạnh.

Kèm theo cả tiếng khúc khích giống như đó là một chuyện hài vậy.

Còn Enane hơi ngạc nhiên cùng tức giận, tại sao cô ta có thể gọi thẳng tên của hắn ta chứ?

- Không.

- Được rồi.

Tần Vô Song quay sang nhìn Enane đang đứng cách xa bọn họ 2m, cười.

Khí thể trên người cô lúc này mới tỏa ra, đôi đồng tử màu hổ phách lóe lên sự châm biếm.

- Cô...

Enane hơi run, cô ta cảm thấy luồng khí này rất lạnh lẽo.

- Tiểu thư Hogal, mong cô tự trọng gia chủ tiểu thư không có thì giờ để nói chuyện với cô đâu.

Trác Nhiên tiến lên nói, giọng nói cùng ngữ khí không hề nể nang.

Tề Thiên Mặc cùng Tần Vô Song rời đi, để mặc Enane đứng đó mặt đen lại, tức tối.

- Con nhỏ đó..

Cô ta gầm gừ.

.....

Trên xe, Tần Vô Song nắm chặt sợi dây chuyền màu vàng trên cổ, nhìn về hướng cửa sổ

Lại nhớ về người đàn ông ở sân bay ngày đó, trong lòng lại dâng lên cảm giác khó tả.

Còn Tề Thiên Mặc thì ngồi ngay ngắn bên cạnh nhắm mắt lưng dựa vào ghế.

- Ừ..

Bỗng cô khẽ phát ra tiếng động, tay đưa lên đặt trên bụng.

Gương mặt khá khó chịu, chân mày chau lại.

Bụng cô rất khó chịu, cảm giác vừa nóng vừa lạnh, dạ dày lại bắt đầu

đau.

Trước giờ vùng bụng là nơi yếu nhất của cô, nên khi bị những vấn đề liên quan đến bụng đặc biệt là dạ dày thì sẽ cảm thấy đau hơn khi bị thương bình thường.

- Hư

Cô cố phát ra âm thanh nhỏ nhất có thể, tay ôm bụng quay mặt về phía cửa sổ, che dấu cơn đau của mình trên gương mặt.

Cơn đau vẫn cứ thế.

Tề Thiên Mặc ngồi cạnh giống như đang ngủ, nên không để ý cô bên cạnh.

Trác Nhiên lái xe thi thoảng vẫn quan sát hai người qua gương chiếu hậu, nhưng không có gì bất thường nên anh không mấy quan tâm, chú trọng vào việc lái xe hơn.

Pằng

Tiếng súng.

Tề Thiên Mặc mở mắt, Tần Vô Song cũng theo phản xạ quay đầu nhìn.

- Gia chủ, có phục kích!

Đùng

Chiếc xe đi đầu đã bị nổ.

hai chiếc xe đằng sau của Tề gia vượt lên trước, trong xe là ba vệ sĩ cầm súng nhưn người ra từ cửa sổ, liên tục xả đạn.

- Tề Thiên Mặc..

Tần Vô Song lúc này đang đau bụng, lời nói khi phát ra cũng có chút run run.

- Cô sao vậy?

Tề Thiên Mặc nghe được giọng cô có chút kỳ lạ, quay sang hỏi lại sợ cô bị như lần trước.

- Không sao.

Cô đáp trả, xoa xoa vùng bụng một chút cơn đau đột nhiên giảm đi chút, gương mặt cũng đỡ chau lại.

- Có súng không?

- Ngồi yên, cô không cần phải làm gì cả.
Vừa nói, tiếng nổ đùng lại phát ra, nhưng không phải là xe bên Tề gia nổ là chiếc xe bên địch nổ.
- Gia chủ, vệ sĩ bên kia đã tiêu diệt được xe địch rồi.
Tề Thiên Mặc gật đầu, mở cửa xe tự bước xuống.

Nhìn qua Tần Vô Song, ném cho cô một cây súng ngắn.
- Cô ngồi im.
Tần Vô Song không đáp chỉ nhìn anh.

Trác Nhiên cũng theo hẳn bước xuống.
Hai người đàn ông tiến về chiếc xe lật ngửa đang bốc khói ấy.
Sau đó Tần Vô Song chợt trợn mắt, cô nhìn thấy hình bóng một người đàn ông cùng cây súng bắn tia thấp thoáng sau tòa nhà cao kia.
Cô không nghĩ nhiều, mở cửa xe chạy ra, tay cầm súng tay ôm bụng.

Khi viên đạn vừa được bắn ra, cô dựa theo phản xạ đưa súng lên chắn lại, viên đạn tạo ra một lỗ thủng trên cây súng.
Tề Thiên Mặc và Trác Nhiên có lờng trước chuyện như thế này, đã bố trí vệ sĩ thủ ở xung quanh.

Nhưng không ngờ động tác của cô lại nhanh đến thế.
Những vệ sĩ nhìn hành động vừa rồi của cô mà trợn mắt ngạc nhiên, không nghĩ người phụ nữ này thân thủ đáng gờm như thế, gần như ngang hàng với gia chủ bọn họ.

- Hự.
Bụng của cô bị động dữ dội, liền sụp xuống tay bấu vào bụng càng mạnh khiến chiếc sườn xám nhăn cả.

Tề Thiên Mặc vội đỡ cô, tay cũng không tự chủ xoa xoa lên phía bụng cô đang bấu.

- Cô ra đây làm gì! Vệ sĩ tôi mang theo đâu phải làm cảnh.
Anh nói, có chút tức giận nhưng hoàn toàn không có ý trách mắng.
Tần Vô Song chả buồn trả lời, lúc này cô nhìn thấy tên đó nhắm đến anh thì có chút lo sợ.

Nên mới nhảy ra khỏi xe bất chấp cái bụng đang đau thế này.

- Đứng dậy, tôi đưa cô vào xe.

Nói rồi anh đỡ cô dậy, mắt ra liếc nhìn Trác Nhiên.

Anh ta hiểu ý, nhìn sang mấy tên vệ sĩ.

Bọn họ lập tức hành động.

- Hehe, viên đạn đó ả ta đỡ anh, để tôi xem lần này ai đỡ.

Giọng cười ghê tởm của tên bắn tĩa trên tòa nhà đó.

Tần Vô Song thị lực trước nay đều tốt, linh cảm của cô làm cho mắt nghe theo nhìn qua phía tòa nhà đó, cô không tin tên đó sẽ không hành động nữa.

Có viên thứ nhất ắt có viên thứ hai.

Tia đỏ mờ ảo cố tình chiếu lên ngực ngay vị trí tim của Tề Thiên Mặc, anh biết nhưng vẫn cố tình đi tiếp.

Anh tin bọn Trác Nhiên đã sắp xếp.

- Tề Thiên...

- Suyt

Anh nhìn cô.

Pằng pằng

Tiếng súng nổ ra, hai viên đạn từ hai phía đồng loạt nổ ra.

Chúng sượt qua nhau, nhưng viên từ phía Tề gia bắn trúng thẳng vào đầu tên trên tòa nhà ấy.

Còn viên từ tên đó bắn ra trật đường, vị trí này đang ngắm đúng về phía vai của Tề Thiên Mặc, tình huống này khá bất ngờ.

Tần Vô Song đột nhiên đẩy người ra phía trước đúng chắn trước mặt anh.

Hành động này của cô làm anh chấn động trong mắt, ngay cả bản thân cô cũng không hiểu sao mình lại làm vậy.

Nhưng...

- A...Hự.

Viên đạn ghim từ vai phải của cô.

- Kie!

Tề Thiên Mặc hét lớn, ánh mắt vô cùng hốt hoảng đỡ cô.

Tần Vô Song ngồi sụp xuống, tay ôm lấy vai nhưng vết đạn từ phía sau, máu không ngừng chảy ra Vết thương làm cho cô nhú chặt mào, đau đớn.

Tề Thiên Mặc ôm cô đứng dậy.

- Trác Nhiên!

Trác Nhiên lúc này chạy lại, nhanh chóng ngồi vào vị trí lái.

Tề Thiên Mặc ngồi vào trong xe.

Lao vun vút về phía biệt thự.

- Ư..

Vết thương của Tần Vô Song làm một mảng của chiếc sườn xám ướt đầm.

Gương mặt của cô hơi mê man, nỗi đau từ vết đạn cùng cơn đau từ dạ dày liên tục kéo đến, vắt kiệt sức lực của cô.

Tách.

Một giọt nước mắt rơi xuống..

Chương 75: 75: Mở Lòng

Tần Vô Song không nghĩ bản thân lại có lúc yếu đuối thảm hại đến vậy.

Còn Tề Thiên Mặc dao động, bàn tay chắn đi trước mặt cô.

Nước mắt của cô, chỉ có anh được phép thấy.

Cô mê man, đôi mắt long lanh chút nước, con ngươi hổ phách hơi mờ dần.

Vẻ mặt mộng mị yêu kiều của cô lúc này thật khiến người khác nhìn vào không khỏi giật mình.

- Tỉnh lại, cô đừng có ngủ!

Tề Thiên Mặc vỗ nhẹ lên má cô, cố gắng không cho cô thiếp đi.

- Tề...Thiên Mặc...đau quá.

Tần Vô Song còn không biết được bản thân đang nói gì, đầu cô bây giờ chỉ còn hình ảnh hốt hoảng khi nãy của anh, cảm giác bây giờ chỉ có đau.

- Tôi biết, cô cố thêm một lát nữa.

Chân mày cô nhíu chặt lại, cơn đau từ bụng lại cuộn lên vừa nóng lại vừa rát.

Một ít màu trào ra từ khoe miệng.

Trong lòng Tề Thiên Mặc lúc này như bị cứa vài nhát dao vào vậy.

Nhìn máu không ngừng chảy ra từ vết thương, đôi mắt không thể không hiện vẻ lo lắng.

Thật khác thường ngày.

- Vô Song! cố chút nữa.

Tần Vô Song nghe anh gọi tên mình, mắt khôi phục được chút ý

thức.

Cô ngược lên nhìn dáng vẻ đó của anh tim đập mạnh lại có cảm giác kì lạ.

Kì lạ đến mơ mơ hồ hồ.

- Gia chủ đến biệt thự rồi.

Xe dừng lại, Tề Thiên Mặc ôm cô bước ra ngoài, bước chân nhanh chóng.

Wis đã có mặt, khi này Trác Nhiên đã liên lạc với anh ta sắp xếp.

Bác Lý và Tiểu Tranh thấy anh ôm Tần Vô Song một thân đầy máu bước vào.

Tiểu Tranh hoảng lên, lập tức vội vàng đi theo anh.

Bác Lý cũng xót xa theo.

Đặt cô trên chiếc giường của anh.

- Gia chủ, giường của ngài...

Bác Lý định ngăn lại, nhưng anh đã để cô trên giường rồi.

- Ừ.

Thế nằm này đã động đến vết thương ở vai sau của cô.

- Lật người cô ấy sang.

Wis vội nói.

Quá trình gấp đạn không lâu mấy Wis rất thành thạo mấy chuyện này nhưng...ánh mắt của Tề Thiên Mặc cứ nhìn chăm chăm anh như vậy thật sự bất ổn.

Lão đại thật đúng là đáng sợ!

Anh ta nhủ thầm.

- Aiya, hôm nay cô gái này quá xui xẻo rồi đi, đạn bắn thôi chưa đủ, dạ dày còn bị đau nữa.

Wis cũng thấy vùng bụng của cô nóng lên bất chợt khi chạm tới còn làm cô khó chịu nữa.

- Chữa khỏi cho cô ấy hoặc tôi ném cậu đến Châu Phi đào giếng.

Tề Thiên Mặc đứng cạnh nhìn anh nói.

Wis than trời than đất.

....

Sau một lúc thì cũng đã chữa trị xong, vết thương được băng bó gọn gàng.

Tiểu Tranh tiến vào phòng, thay quần áo cho cô.

Ga giường dính máu cũng không có cách nào để thay, chỉ có đợi gia chủ thôi.

.....

Tề Thiên Mặc ở trong phòng tắm nhớ lại cảnh tượng ấy.

Sao cô lại có thể chặn viên đạn cho anh chứ?

Kỳ lạ quá.

Nhưng...anh cảm thấy tim có chút đau khi nhìn thấy cô đau đớn như vậy.

Lại có chút vui khi biết cô có đặt mình trong lòng, sẵn sàng chặn viên đạn đó.

- Ư..đau

Tần Vô Song tỉnh lại đã là hai ngày sau.

- Kie, cậu tỉnh rồi sao!

Giọng của Phedra làm cô nhìn về hướng sofa.

- Phedra?

Phedra đứng lên tiến lại chỗ cô đang nằm.

- Sao cậu lại ở đây?

- Nè, nhận được tin cậu trúng đạn tớ lo lắm đấy.

Phedra bắt đầu than vãn.

Còn Tần Vô Song chỉ ngồi nghe.

Cô lúc này sờ vào bụng.

- Tớ muốn ăn gì đó, Phe cậu đi mua cho tớ.

- Tiểu Tranh có mang đồ ăn nóng hổi đây, Tề gia đâu thiếu thốn đến mức tớ phải mua đồ ăn cho cậu chứ.

Tần Vô Song quên mất, cô đưa tay ra muốn sờ vào vết thương.

Lại muốn đứng dậy đi xem Tề Thiên Mặc có sao không.

- Cậu, nằm im đi.

Phedra cảm lại.

- Nằm im đi nếu không muốn khâu vết thương thêm lần nữa.

Giọng của Tề Thiên Mặc vọng tới cùng tiếng mở cửa.

Anh đi vào, tay cầm theo ly sữa.

- Tề Gia đến rồi thì tớ đi đây, mai tớ và Lu qua thăm cậu nha.

Phedra mặt ra ám hiệu cho cô, nhưng rất tiếc Tần Vô Song không hiểu.

- Uống đi.

Tề Thiên Mặc ngồi cạnh giường, đưa ly sữa về phía cô.

Tần Vô Song cũng thuận tay cầm lấy, uống từ từ.

Sữa ấm áp làm nóng bụng của cô.

Cảm giác cồn cào lúc mới tỉnh nhanh chóng biến mất.

- Anh..có bị thương không?

Cô hỏi hơi ngượng, lấy tay gãi gãi mặt.

- Giờ còn hỏi tôi, em xem bản thân em thế nào.

Tề Thiên Mặc nhìn cô ánh mắt đã thay vẻ lạnh băng bằng ánh mắt dịu dàng có hồn.

Tần Vô Song hơi ngượng, anh đổi cách xưng hô làm cô thấy không quen.

-

Ngẫm lại cũng không biết tại sao coi lại đỡ đạn cho anh nữa, thân thể cô lúc ấy chỉ hành động theo những gì đầu cô mách.

- Sao lại đỡ đạn cho tôi?

- Vì..tôi sợ..

Cô thật sự sợ, anh mặc dù đối với cô không quá ấm áp nhẹ nhàng như bao người đi, nhưng hành động hay lời nói của anh đều quan tâm đến cô, ánh mắt anh nhìn cô cũng có tâm tình khó nói.

Tề Thiên Mặc cười, không chút do dự dùng tay ôm lấy gáy cô, hôn cô.

Tần Vô Song hơi trợn mắt, nhưng tay cô đưa lên choàng lấy cổ anh,

thật sự..cô đã mở lòng với anh ta rồi!
Có động đến vết thương làm cô hơi nhú máu.

Anh lấy tay kia luồn xuống hông cô như muốn ôm cô thật chặt.

- Ừm..

Tần Vô Song chưa bao giờ biết hôn cả, những chuyện như thế này cô giống như học sinh cấp một vậy...Có khi cả học sinh cấp một cô cũng không bằng.

Cho đến khi cô gần như không thờ nổi, thì anh mới chịu buông ra..

Chương 76: 76: Dạy Đỗ

Cả hai nhìn nhau, người ngại ngùng nhất có lẽ là Tần Vô Song, cô chưa bao giờ hôn cũng không biết cách hôn.

Lại còn là với Tề Thiên Mặc

- Em nghỉ ngơi đi.

Tề Thiên Mặc đỡ cô nằm xuống, lại động vào vết thương nên liền lấy tay lật người cô lại, rồi mới đi khỏi phòng.

Tần Vô Song thấy lòng trái đầy mật ngọt, nằm một lát rồi cô lại thiếp đi mất.

...

- Gia chủ, bên kia là Tiêu gia người chúng muốn lấy mạng là anh.

Trác Nhiên chỉ có nhiệm vụ báo cáo, còn giải quyết như thế nào thì anh đã làm xong rồi.

Tề Thiên Mặc không cần phải hướng dẫn anh ta.

Là thuộc hạ của anh cần biết nên làm thế nào.

- Sao rồi?

- Chết hết.

Tề Thiên Mặc gật đầu, đôi mắt xanh lạnh băng, sự khát máu không thể che đi dưới đáy mắt.

....

Nơi nào đó trong thành phố.

- Tần Vô Song chết tiệt!

Lâm Gia Huy đập bàn thật mạnh đến Trình Tâm bên cạnh cũng quay sang lờm hẩn.

- Mắng cô ta có ích gì, bây giờ phải tìm được cô ta.

Trình Tâm gầm gừ, Tần Vô Song chỉ thuê khách sạn cho bọn họ chứ

không trả tiền, bây giờ hai người họ phải sống ở nhà trọ bẩn thỉu thế này.

- Hừ! cô ta giết ba tôi, công ty mẹ tôi sa sút đến mức độ này...hừ..

Lâm Gia Huy cách đây một tuần nhận được tin Diệp thị phá sản, nhà ngoại đã gạch tên mẹ con anh khỏi gia tộc.

Hiện giờ anh ta sống như ăn mày, không có tiền để về nước C nữa.

- Thật vô dụng, sao tôi có thể quen anh chứ!

Trình Tâm bên cạnh nói móc, làm Lâm Gia Huy bên cạnh bức tức.

- Này cô nói ai vô dụng hả?

Hét lớn.

- Im đi, không phải do anh vô dụng hiện giờ tôi phải sống ở nơi rách nát thế này sao.

Trình Tâm quát, Trình gia bây giờ cũng rất tồi tàn không còn tốt như xưa, vốn dĩ cô ta qua đây là muốn xin xỏ Tần Vô Song giúp đỡ nhưng do tên chết tiệt Lâm Gia Huy làm đổ vỡ kế hoạch.

- Hừ, còn không phải cô sao.

- Đồ vô dụng là anh, chia tay, mau cút đi.

Trình Tâm hét lớn, cô đã quá chán ghét anh ta rồi.

- Hừ! muốn chia tay sao, được thôi nhưng phải kiếm lời đã.

Dù sao cũng là người yêu...hehe..

Lâm Gia Huy nói những lời làm Trình Tâm hơi sợ, hiện giờ trong phòng chỉ có cô và anh ta lẻ như...

- Cút đi.

- Phải làm chút chuyện rồi mới cút được chứ..ha

Hắn ta đi lại gần Trình Tâm, giọng nói thô tục một cách ghê tởm.

- Đừng lại đây, tôi hét lên đấy.

- Hét đi hét càng kích thích, nào...tới đây...haha.

Lâm Gia Huy cười, lời nói hết sức bỉ ổi.

Trình Tâm sợ hãi lùi lại.

- Có ai không?...aaaa

Vừa định hét thì hắn ta lao tới ôm chặt cô lại kéo về phòng ngủ đóng cửa lại.

- Aaaaa....cứu..

- Haha...thân hình này...haha

Sau đó là những âm thanh vừa ái muội lại vừa đau đớn phát ra từ trong phòng.

Thê thảm cho số phận của kẻ ác độc.

.....

Buổi tối.

Tề gia

Tần Vô Song ngủ từ sáng đến tận chiều, nên lúc này tâm trạng cô khá tốt.

Vì muốn vết thương mau lành nên cô vừa tỉnh đã đi loanh quanh trong vườn, rồi lại tập thể dục.

Tiểu Tranh luôn đi bên cạnh sợ cô bị gì đó.

Hiện tại cô đang đợi cơm tối.

Đã hai ngày rồi chỉ có truyền dinh dưỡng không được dùng đồ ăn nên cô có chút thèm thức ăn.

Đúng hơn là người hầu đợi Tề Thiên Mặc về rồi mới bày biện đồ ăn ra nên Tần Vô Song ngồi mãi không thấy đồ ăn làm cô hơi ủ rũ.

- Gia chủ đã về!

Tiếng hô đồng thanh của người hầu.

Bác Lý nói cô đang ở trong nhà ăn nên anh đi vào thẳng đó.

Tưởng cô đang dùng bữa, nhưng khi vào đến thì thấy cô đang ngồi đó, trên bàn không có bất cứ thứ gì ngoài ly sữa.

- Em chưa dùng cơm sao?

Anh tiến lại hỏi, kéo ghế ngồi ở vị trí cao nhất.

-....

Cô không đáp, nhìn anh bằng ánh mắt: Anh tự hiểu đi.

Người làm thấy gia chủ đã về thì mang đồ ăn lên.

Bác Lý đã đặc biệt dặn dò món ăn cho Tần Vô Song đều là dinh dưỡng thanh đạm tốt cho hệ tiêu hóa và vết thương mau hồi phục. Nhưng đồ ăn của cô đa phần đã nguội mất, còn của anh thì nóng hổi. Nhìn đồng đồ đã nguội trước mặt, Tần Vô Song nhếch mép cười sau

đó nhìn thẳng vào phía bếp.

Thu Mộng đang nhìn cô cười khoái chí.

Tề Thiên Mặc cũng nhìn biểu cảm trên mặt cô lại nhìn xuống đồng hồ ăn đã nguội lạnh.

Ánh mắt anh trở nên lạnh lẽo.

- Haha.

Tần Vô Song cười, quay ra nhìn Tề Thiên Mặc.

Anh liền gật đầu.

- Đừng để động đến vết thương.

Cô cũng gật đầu.

Anh hiểu cô muốn làm gì, cô muốn anh sẽ đồng ý chỉ là đừng để vết thương rách là được.

Sau đó anh từ từ dùng thức ăn của mình.

Còn Tần Vô Song đi đến trước mặt Thu Mộng.

- Tiểu thư đây có gì không hài lòng về thức ăn sao?

Cô ta cười nói, đôi mắt khinh bỉ nhìn Tần Vô Song.

- Đúng vậy, tôi rất không hài lòng về đồ ăn đó.

Ai làm thức ăn cho tôi vậy?

- Là tôi.

Thu Mộng đáp trả, lời nói khá nhỏ như sợ kinh động đến Tề Thiên Mặc đang ngồi bên ngoài.

- Ồ..Vậy thì..

Chát

Tay trái của Tần Vô Song đưa lên tát mạnh vào má trái của Thu Mộng.

- Cô..

Chát

Thêm một cái tát vào má phải của cô ta, mạnh đến nỗi hai má cô ta lập tức sưng lên.

Tiểu Tranh cùng đám người làm đứng ngoài thấy vậy lên thềm cười, trách cô ta ngu dốt trời sinh có não nhưng không biết nhào nặn.

- Cô..đánh tôi

- Aiya..đau quá đi mặt cô cứng như bê tông vậy.

Tần Vô Song mặt không cảm xúc nhìn tay trái của mình.

Miệng nói đau nhưng tay vẫn tiếp tục chuẩn bị làm động tác.

Thu Mộng tức quá, lại thấy mất mặt liền muốn xông lên đánh lại Tần Vô Song, vì chỗ họ đang đứng gần như góc khuất và cô còn đang bị thương nữa.

Nên cô ta càng đắc chí hơn.

- Ha.

Thu Mộng vừa muốn nhảy lên liền bị Tần Vô Song đạp một cú vào chân, cô ta liền ngã rầm xuống, muốn đứng dậy như dẫm vào váy ngã thêm lần nữa.

Vô cùng nhục nhã.

Tần Vô Song xem như giải tỏa hết bực tức sau 3 ngày nằm trên giường, thì đi về bàn ăn, ngồi xuống.

Người làm từ lúc bị ánh mắt của Tề Thiên Mặc dọa thì biết điều nghe lời nói của Bác Lý lập tức mang đồ ăn của cô đi, bưng lên đồ ăn mới hoàn toàn.

Khi Tần Vô Song dạy dỗ Thu Mộng xong thì đầu bếp cũng làm gần xong đồ ăn.

.....

Chương 77: 77: Tin Tức Mới

Tần Vô Song vốn dĩ đang nằm bên phòng cho khách nhưng...không có thuốc cô không thể nào chớp mắt nổi.

Đành phải đi qua phòng ngủ chính của Tề Thiên Mặc "nằm ké".

Cốc cốc.

Cô gõ cửa.

Không có tiếng nói, cô tự động mở cửa bước vào.

Vừa đặt chân vào phòng thì cùng lúc cửa phòng tắm trong phòng mở ra, thân hình của Tề Thiên Mặc đi từ đó ra.

Trên thân anh mặc bộ đồ ngủ, nước vẫn còn bám trên người.

Hai người chạm mặt nhau.

- Từ giờ em ở phòng này, không cần phải đi đâu cả.

Anh nói, Tần Vô Song bước vào hơi lúng túng.

Tề Thiên Mặc cầm khăn lau lau mái tóc ướt.

Còn cô thì ngồi xuống giường, mặt tuy lạnh băng nhưng ánh mắt có chút e dè.

Mùi hoa quế nhẹ nhẹ ở trong phòng, rất dễ chịu.

Tần Vô Song cảm thấy rất dễ chịu.

Tề Thiên Mặc đi tới nằm xuống giường thuận tay ôm cô.

Cô cũng không giãy dụa, mí mắt cô hơi trùng xuống nằm im ngủ anh thấy vậy cũng ngủ theo.

.....

Sáng ba hôm sau Phedra cùng Lucios tới.

Bọn họ cảm thấy cô dường như an tĩnh cùng vui vẻ hơn lúc trước.

- Kie, cậu..trông có vẻ vui hơn trước đó.

Lucios nói, lấy tay huých nhẹ vào Phedra.

- Đúng vậy đó.

- Tớ..trông vui sao?

Tần Vô Song chỉ mặt mình, mặc dù tâm trạng cô có chút thoải mái nhưng lại hiện rõ trên mặt thế sao.

- Ừm, lúc trước cậu cứ im im, mặt lạnh như băng vậy.

Mà bây giờ Lu anh xem cậu không phải rất tươi tỉnh sao?

- Tớ...đợi chút.

Tần Vô Song đang định nói gì đó thì nghe Phedra đổi cách xưng hô có vẻ thân thiết hơn với Lucios.

Hehe.

- Đâu có tớ vẫn như bình thường mà.

Biết đó nhưng cô vẫn điềm tĩnh, có thể do lúc ở đây cô ngủ rất ngon nên tâm trạng cũng phần chấn hơi đôi chút.

- Tớ muốn đi chơi, cậu đi cùng tớ nha.

Phedra bắt đầu làm nũng.

- Ừm được.

Tiểu Tranh chị đi ra ngoài chút.

Sau đó cô cùng Phedra đi khỏi Tề gia, còn Lucios thì bị Phedra đuổi về.

- Phedra cậu và Lucios có chuyện giấu tớ đúng không?

Ngồi trên xe Tần Vô Song hỏi.

- Làm gì có..haha.

- Hai người tiến triển đến đâu rồi?

Chẳng lẽ cô lại không biết sao, chắc chắn hai người này đã bắt đầu có tiến triển rồi.

- Tớ nói cậu, cậu cũng phải trả lời câu hỏi của tớ, được chứ?

- Câu hỏi của cậu là gì?

- Bí mật, lát nữa sẽ nói.

Tần Vô Song gật đầu.

- Hẹn..hò thôi...chưa có gì hết.

Phedra hơi lắ bắ nói.

- Ồ~

- Đến tớ, cậu và Tề Gia kia....sao rồi.
Tần Vô Song không nghĩ Phedra lại nhân cơ hội đến vậy.
- Không có.
Cô trả lời tình quơ mặt không cảm xúc.

Phedra biết sẽ có gì đó nhưng cô chỉ cười không nói gì hết.

Bởi vì nếu cô hỏi thì chắc chắn cái người mặt lạnh bên cạnh này lại đỏ mặt cuống cả lên cho mà xem.

Sau đó hai người lại đi đến một tiệm bán váy đầm.

Vì sắp tới kỷ niệm kết hôn của cha mẹ Eckart nên Phedra muốn cùng cô đi chọn lễ phục cùng quà.

- Sắp tới kỷ niệm của cha mẹ rồi, lúc đó cậu sẽ tham dự chứ?
Phedra hỏi Tần Vô Song, mọi năm cô thường chỉ đến tặng quà rồi ra về luôn.

- Ngày mai chị Slena cũng về đó, haizz anh trai yêu dấu chắc sẽ "vui" lắm đây.

Phedra nói, giọng vừa buồn vừa vui thay cho Atrix.

Reng reng

Tiếng điện thoại của Tần Vô Song.

- Kiera, chị có tin tức về người em cần đây.

Là Ried gọi tới.

- Vâng.

-Hm..nếu dựa vào những thứ em đưa thì rất khó nhưng cộng thêm màu mắt hổ phách đặc biệt của em và người trong hình thì..

Ried hơi chần chừ.

- Sao vậy ạ?

Tần Vô Song hơi nôn, cô rất muốn biết tin tức về gia đình của mẹ.

- Rất có khả năng người đàn ông em nhìn thấy ấy thuộc gia tộc

Windsor

(họ này của một người nổi tiếng, mình thấy hay nên chọn thôi chứ không xúc phạm or xuyên tạc gì đâu ạ)

- Windsor?

- Chị không chắc nhưng đôi mắt hổ phách của em rất giống đặc điểm

có một không hai của gia tộc đó.

Chị với Trito chỉ điều tra được đến đó.

- Ừm, em cảm ơn anh chị vất vả rồi.

Nói xong Ried cúp máy.

Phedra thấy Tần Vô Song chút dờ dẫm.

Đôi mày của cô vô thức nhau lại, suy nghĩ rối ren.

- Kie sao vậy?

- Có tin tức về người đàn ông ấy....tớ..không biết...có phải không.

Tần Vô Song giấu diếm, cô yên tâm với Phedra cô chỉ có thể tâm sự với cô ấy thôi.

- Thật sao, vậy tốt rồi!

- Chị Ried nói có thể là...gia tộc Windsor.

Cô nói, cô chỉ biết gia tộc Windsor ở nước Anh họ rất kín tiếng ngoài mấy cái đó cô thật sự không biết gì nữa cả.

Cô chưa từng nghĩ đến một người vô tình gặp trên đường kia lại dính dáng đến gia tộc quyền uy lừng lẫy ấy.

- Là cái gia tộc đó sao?

- Chỉ là có thể...

- Thôi, tạm thời đừng nghĩ nhiều, gia đình của cậu tự nhiên sẽ về với cậu.

Giờ vui lên nào, hì.

Phedra cười cười đẩy đẩy Tần Vô Song cố để cô không nghĩ đến mấy việc phức tạp như vậy.

- Ừm.

- Mua cho chị Slena nữa, cậu một bộ tớ một bộ.

Phedra đi vào cửa hàng quần áo Greeme nổi danh.

Vừa bước vào nhân viên ra chào.

Một nhân viên nhìn quần áo trên người Tần Vô Song và Phedra khá bình thường không có gì đặc biệt thì không quan tâm mấy.

- Hogal tiểu thư mẫu này mới về đây.

Một cô gái tóc vàng đang lựa đồ, bên cạnh là hai nhân viên đang cười hết sức tươi..

Chương 78: 78: Enane Ngu Ngốc

Cô và Phedra tiến vào, nhân viên hết sức thờ ơ, bọn họ đang có vẻ quan tâm đến cô gái tóc vàng kia hơn.

Hai cô mặc kệ, Phedra chọn quần áo còn Tần Vô Song đứng nhìn, cô vốn không phải người biết chọn quần áo nên để Phedra chọn, cô chỉ mặc là được.

- Yo, ai đây.

Một giọng nói ẻo lả, khá đanh thép.

Là tiểu thư tóc vàng đang nói.

- Không phải vị tiểu thư này là người đi cạnh hôn phu của tôi ư!

Là cô tiểu thư Hogal gì đó, cô ta cố tình nhấn mạnh hai chữ hôn phu.

Ý của cô ta là đang nhắc nhở Tần Vô Song.

Nhân viên thấy khách quý này của mình không thích Tần Vô Song lại còn nghe câu nói đó như xỉa xối cô là tiểu tam nên liền dè bủ.

Hogal tiểu thư chính là hôn thê của Tề Gia đó, chuyện này gần như những người thượng lưu đều biết.

Nhưng đâu ai biết rằng cái tin đồn đó chỉ là tin bát quái.

- Kie, cô gái xấu xí này là ai vậy?

Phedra thấy Enane đang nói xấu Tần Vô Song nên không chần chừ quay ra đáp lại cô ta.

- Không quen.

Tần Vô Song vốn dĩ hơi đâu mà nhớ bản mặt này của cô ta, chẳng qua do cô ta nói hôn phu gì đó thì cô mới nhớ được chút.

- Cô...tôi là vị hôn thê của Tề đại ca.

Enane tức tối, nói lớn.

- Liên quan gì đến tôi?

Bị Tần Vô Song vả bôm bóp vào mặt Enane liền đen mặt lại.

- Thì sao? Cô nên biết điều tránh ra anh ấy ra.

- Ha..Tề Thiên Mặc lúc nào lại có bông hoa xấu xí như này bám chặt vậy.

Enane hết hồn, không nghĩ Tần Vô Song lại dám gọi thẳng tên của Tề Thiên Mặc.

Ô, đã biết diệt trà xanh rồi sao, hehe Kiera cũng biết yêu rồi.

Phedra thấy Tần Vô Song nói lại Enane thì nghĩ thầm.

- Hừ! cô biết gì, tôi là hôn thê do cha anh ấy chọn, cô ta ai chứ?

Enane giậm chân, cô ta tin chắc sau khi nghe điều này Tần Vô Song sẽ biết điều mà rời đi.

- Ha...hôn thê sao...Tề Gia từ lúc nào mắt thẩm mỹ kém vậy.

Giọng nói truyền tới, một người đàn ông tóc vàng mặt tuấn mỹ lại pha trộn chút nữ tính đi vào.

- Ngài Allex ạ? chào ngài.

Nhân viên trông thấy Allex thì tỏ ra cung kính cúi đầu.

Một nhân viên lâu năm nghe tên anh thì đi từ trong buồng sau ra tiếp đón.

- Ngọn gió nào đưa ngài đến đây vậy?

Allex không thèm trả lời, quay sang Phedra và Tần Vô Song.

- E hèm....nhân viên chỗ tôi đụng chạm hai cậu à?

Anh hỏi khá thân thiện giống như rất thân thiết với hai người.

- Không, chỉ là xô xát chút thôi.

Tần Vô Song trả lời, quay mặt nhìn Enane đang đứng đó cao ngạo.

Cô ta hất mặt ngời phịch xuống ghế khoanh tay, đôi môi đỏ mọng nhếch lên.

- Hừ! nhân viên chỗ anh sao? bọn họ để người như cô ta vào sao thật là lỏng lẻo.

Enane nói, cô ta ý mình là khách quý nên ra giọng.

- Tiểu thư đây cô đang nói chuyện với ai vậy.

Allex không nhường nói, anh ta chỉ mới liếc qua đã thấy khá không thích cô gái trước mặt này.

- Anh đó, anh là quản lý đúng không? mau đuổi cô ta đi cho tôi.

Enane ra giọng, tay đưa lên uống cong nhìn móng.

Allex đánh mặt, nụ cười trên mặt bỗng chốc trở nên cười nhạt.

- Kie, cô xem cô ta có phải bị bệnh không, tôi không ngờ Tề Gia lại có vị hôn thê ngu ngốc đến vậy.

Anh quay sang nhìn Tần Vô Song, nói lớn giọng nói không chút kiêng dè.

Nhân viên thì cười thầm trong lòng, Alex chính là chủ của Greme cũng như là ông chủ lớn đứng sau chuỗi hãng thời trang Greme lớn nhất nhì nước B.

- Anh...biết tôi là ai không?

- Là cô gái ngu ngốc.

Phedra nói, cô thấy thật sự Enane rất ngốc.

Bảo sao Kiera lại không thèm đôi co với cô ta.

- Cô nói cô là hôn thê của Tề Thiên Mặc nhưng anh ta không thừa nhận.

Tần Vô Song nói thêm, mắt cô vẫn dán vào màn hình điện thoại.

Thường việc này cô sẽ không quan tâm mấy nhưng khi nghe cô ta cứ nói hôn thê này nọ trong lòng cô rất khó chịu đúng hơn là rất ghét.

- Không..tôi sẽ là nữ chủ nhân tương lai của Tề gia.

- Haha...vậy sao..haha

Tiếng cười từ phía cửa.

Là Ôn Húc cùng một cô gái bước vào.

- Anh là...ai?

Enane thấy người trước mặt rất lạ.

Tình huống này khiến cô ta sợng người.

- Marcus có vị hôn thê lúc nào mà đến người bạn như tôi lại không biết vậy?

Ôn Húc nói.

Nhìn qua Tần Vô Song đang lạnh lùng đứng đó.

Phedra thì chán ngán nên tự mình đi chọn đồ không quan tâm đến

Enane.

Kha Uyển đi cạnh Ôn Húc không nói gì, hôm nay cô muốn đi dạo chút nên Ôn Húc mới đưa cô đến đây.

- Ôn bang chủ.

Tần Vô Song gật đầu, Allex không biết anh ta là ai nhưng thuận theo cô cũng gật đầu theo.

Đã là người được Kiera để vào mắt xem ra thân phận cũng tính cách không tồi.

- Tiểu thư đây nói mình là hôn thê nhưng có ai thừa nhận?

- Chỉ là một tiểu thư chẳng biết gì ngoài mua sắm thì cô sao có thể đứng cạnh lão đại chứ.

Kha Uyển thấy bộ dạng đánh đá lại có chút ngu ngốc của cô ta thì hơi chán ghét.

Cô nói rất đúng, ở cạnh một người như Tề Thiên Mặc Enane làm sao có thể chịu được, vào sinh ra tử không phải ai cũng làm được và cũng ít có ai dám tự nguyện trải qua chuyện đó.

Enane nhất thời á khẩu, cái hôn ước này có thật nhưng đây là do "cha" của Tề Thiên Mặc định, ông ta chết cũng xem như cắt đứt với anh ta vậy nên theo lý hôn sự này xem như không còn dính dáng gì đến Tề Thiên Mặc.

Nhưng Hogal nào để miếng mồi ngon như vậy biến mất, nhất quyết đem Enane từ lúc có ý thức truyền tải vào đầu cô ta những thứ này. Ra sức muốn thông gia với gia tộc hùng hậu Tề gia.

- Hừ! Tôi không để cô yên đâu, chờ đấy.

Bị liên tục vả mặt, Enane nhục nhã đi khỏi cửa hàng nhưng vẫn không quên nói.

- Ngu ngốc thật.

Allex nói.

- Ôn bang chủ cảm ơn anh.

Tần Vô Song quay ra nhìn hai người.

- Hì hì, cô là Kiera đúng không.

Tôi là Kha Uyển.

Kha Uyển đến trước mặt Tần Vô Song cười.

- Ừm, Ôn phu nhân.

Tần Vô Song trả lời, nhìn sơ qua cũng đoán được cô gái này quan trọng với Ôn Húc đến mức nào.

- Không, gọi chị là Kha Uyển là được.

Chị gọi em là Kie được không?

Tần Vô Song gật đầu.

Xem ra nhìn sơ qua Kha Uyển khá khó gần nhưng thực tế khá dễ tính và thân thiện.

Hiện tại thì Kha Uyển cũng chỉ là một cô gái bình thường, không phải thuộc hạ hay lính nên tính cách của cô ấy cũng không còn cứng nhắc như xưa.

- Vậy hai chúng tôi đi trước không làm phiền đến cô.

Ôn Húc và Kha Uyển rời đi.

- Kie thủ lĩnh, cô quen biết họ sao?

Allex hỏi.

- Đúng vậy.

Xong câu đó thì Phedra chạy ra, cô lựa được ít đồ

- Cô ả đáng ghét đó đi rồi sao, không khí trong lành hơn thật.

Nói xong Phedra cười đưa bộ váy cho Tần Vô Song.

Nhưng Allex nhìn trúng một bộ, lấy ra đưa cho cô.

- Không, váy này hở vai...

Phedra lắc đầu, trên vai Tần Vô Song có vết thương lại còn vết sẹo nữa.

Tần Vô Song sực nhớ, cô quên mất sợ dây chuyền cô mua đấu giá khi đó.

Lát nữa phải hỏi lại Tiểu Tranh mới được.

- Sao lại không mặc, tôi vẫn chọn cho cô ấy những bộ thể này mà.

Allex nói, anh ta rất thích bộ váy này, mặc lên người Tần Vô Song nhất định rất đẹp..

Chương 79: 79: Án Mạng

Allex, bộ này tôi không thể mặc được rồi.

Tần Vô Song nói.

- Sao vậy?

Allex khá khó hiểu, thường cô không từ chối nếu anh chọn váy đâu.

- Vết thương mới.

Cô trả lời.

- Cái cô này, đừng đừng là Deathwish thủ lĩnh mà suốt ngày dính đạn không dính đạn thì dao chém.

Cô có còn là phụ nữ không vậy?

Allex trách móc.

- Không sao, chọn bộ che lưng là được.

Tần Vô Song cười.

.....

Sau khi chọn váy xong xuôi thì Hai người đi uống cafe, còn Allex thì ở lại Greme.

- Nè...biết gì chưa, vụ giết người đó hết sức man rợ đó.

- Ôi, có nghe có nghe.

- Chuyện gì kể tôi với.

- Sáng nay.

Khách sạn X cảnh sát mới phát hiện một vụ giết người đó.

Mấy cô gái ngồi xung quanh bàn tán.

- Xời, mấy chuyện thế này thường xảy ra thôi.

Nước B tuy cũng có pháp luật, nhưng ở đây nhiều bang phái hắc đạo gia tộc lớn nhỏ nên mấy vụ giết người thế này không quá xa lạ với nhưng thành phần Thượng lưu.

- Lần này rất ghê đó.
- Đúng rồi, người bị giết là cô gái tầm 24 miệng bị rạch đến tận mang tai hai mắt trũng to đầy máu rất đáng sợ.

Nghe nói còn bị cưỡng hiếp nữa.

- Ôi, kinh quá, sao tôi chỉ nghe là giết người cướp của thôi. Một tiểu thư nói, cô ta là thiên kim của cảnh sát trưởng nên chuyện này cô ta biết nhiều hơn chút ít.

Tiếng xì xào rất to, đến tai cả Tần Vô Song và Phedra gần đó.

Khách sạn X sao..?

Tần Vô Song nghe tên khách sạn quen quen.

- X sao...hả

Tần Vô Song thốt lên, đó không phải nơi cô thuê phòng cho Lâm Gia Huy và Trình Tâm sao.

- Các cô, người bị giết đó tên gì?

Cô quay sang hỏi cô gái vừa nói.

- Hả..tôi..không biết chỉ nghe nói cô ta là người ngoại quốc..

Cô gái bị sát khí của Tần Vô Song dọa.

- Cái gì...Trình Tâm..

- Kie, cậu sao vậy.

Phedra thấy cô như vậy liền quay sang hỏi.

- Phedra, tớ cần đi đến sở cảnh sát.

- Tớ đi với cậu.

Hai cô gái cùng đi đến sở cảnh sát.

Một nhân viên nhìn thấy Tần Vô Song liền chạy tới.

- Chị Kie đến đây có việc ạ?

Anh ta nhìn tầm hai mấy, là một cảnh sát thuộc tổ điều tra, anh ta cũng là người quen của Tần Vô Song ở đây.

- Vụ án sáng nay, nạn nhân tên gì?

- Dạ...?

Câu hỏi của Tần Vô Song làm cậu ta hơi lúng túng, đây là thông tin không thể tiết lộ mà đối phương lại là cô nên cậu ta nhất thời khó xử

- Có phải tên Trình Tâm không?

Cô hơi nôn nóng.

Cậu cảnh sát không nói gì gật đầu, nếu cô biết tên nạn nhân thì chắc chắn có quan hệ.

- Tôi là bạn của cô ấy.

Gia đình ở nước cô ấy đã biết chưa?

- Dạ...

- Chúng tôi vẫn đang liên lạc với gia đình của nạn nhân, có chuyện gì không?

Một viên cảnh sát đi đến, anh ta có vẻ khá ác cảm với Tần Vô Song.

- Dạ giám đốc..

Cậu cảnh sát cúi đầu.

- Tôi là bạn của cô ấy, ngoài ra bên cạnh cô ấy còn có bạn trai tên là Lâm Gia Huy anh ta đâu?

Tần Vô Song hỏi.

Cô vô ý để lộ ra danh tính của nghi phạm.

- Không tại hiện trường chỉ có cô ta người báo án là nhân viên hoàn toàn không có người nào tên Lâm Gia Huy cả.

Anh ta khó chịu, nhưng có thêm thông tin về vụ án thì rất tốt.

- Tôi muốn xem cô ấy.

Tần Vô Song vẫn muốn nhìn mặt Trình Tâm, cho dù cô ấy có làm đường theo Lâm Gia Huy đi chẳng nữa thì vẫn là người bạn duy nhất từng thân thiết khi vẫn còn ở nước C.

- Hiện pháp y đang tìm hiểu nguyên nhân cái chết của cô ấy.

Nếu cô muốn thì tôi đưa cô đi, sau đó tôi lấy thêm thông tin từ cô được chứ?

Mặc dù giám đốc này có vẻ không ưa Tần Vô Song nhưng anh ta tôn trọng nghề nghiệp.

- Được.

Phe làm phiền cậu rồi.

Phedra lắc lắc đầu.

Sau đó giám đốc đưa cô và Phedra đến trung tâm pháp y.

Đưa hai người vào phòng chứa x.á.c Trình Tâm, do mới phát hiện vào sáng nay nên hiện tại vẫn còn nguyên vẹn chưa có mùi.

Nhân viên lật khăn, gương mặt tím tái của Trình Tâm hiện ra, vết

rạch từ miệng lên tận mang tai, đôi mắt còn bị cắt một bên mí.

Tuy đã được làm sạch nhưng vẫn rất đáng sợ.

- Xin nén đau thương.

Nhân viên theo thông lệ nói.

Mặt Tần Vô Song tình bơ, chỉ có ánh mắt thì có chút thương tiếc.

Nhân viên cùng giám đốc không nghĩ cô bình tĩnh đến vậy.

Họ thường thì sẽ thấy người vào đây kêu khóc om sòm, không thì trực tiếpngắt đi luôn.

Còn cô gái này không khóc, đứng trước bộ dạng của x.a.c như này mà vẫn rất bình tĩnh.

- Ừm...tôi nói cậu rồi..nên chia tay hẳn sớm có phải tốt không...nếu không cậu đã không nằm đây.

Tần Vô Song nói nhỏ, tay đưa lên mặt Trình Tâm chạm nhẹ vào vết thương.

Giám đốc trợn mắt.

Tần Vô Song không phải không sợ nhưng suy cho cùng thì Trình Tâm vẫn là người bạn thân của cô, là người đã giúp đỡ cô suốt những ngày tối tăm của cuộc đời.

Chỉ vì giây phút làm lỡ mà lại mất mạng một cách kinh người đến vậy.

Tên Lâm Gia Huy kia chắc chắn phải đền tội.

Cô gái này thật can đảm, lại rất bình tĩnh bảo sao có thể bên cạnh hắn ta....

Không nói nhiều nữa Tần Vô Song đi ra ngoài.

- Tiểu thư.

Tôi thay mặt em gái tôi xin lỗi cô.

Giám đốc cúi đầu, đổi cách xưng hô với cô.

- Hửm..xin lỗi chuyện gì?

- Tôi là Alvap Hogal anh trai của Enane Hogal, em gái tôi đã xúc phạm cùng nói không tốt về cô thay mặt nó tôi xin lỗi cô.

Mong cô đừng vì nó mà gây ra nhiều sóng gió cho Hogal.
Tần Vô Song đã hiểu.

Không nghĩ người trước mặt lại là cậu chủ Hogal.

Rất chính trực thông minh công tư phân minh..

Chương 80: 80: Dần Cảm Nhận Được Tình Cảm

Cùng huyết thống nhưng Alvenp tính cách lại rất tốt, còn em gái anh ta thì lại làm cho người khác thấy chán ghét.

Ánh mắt Alvenp nhìn Tần Vô Song cũng khác khi nãy.

Trong mắt không còn sự mỉa mai hay chán ghét thay vào đó là ánh mắt khâm phục.

Khi nhìn thấy một con người bị hành hạ đến vậy, như anh là đàn ông nhìn còn thấy ớn lạnh còn cô khi nhìn vào vẫn giữ được bình tĩnh, lại còn chạm vào bằng tay không nữa.

Nếu so sánh cô và Enane thì thật sự ngoài gia thế ra thì em gái anh ta đều thua Tần Vô Song về mọi mặt.

Có lẽ đây là lý do người kia lại chọn cô thay vì Enane.

Con bé không thể sánh bằng cô.

- Tiểu thư có thể cho tôi biết tên chứ?

- Kiera.

Nói xong cô đi thẳng.

Anh nhìn cô với ánh mắt hiếu kì.

Cái tên Kiera này không còn xa lạ với anh, chính là vị thủ lĩnh đó của Deathwish, nếu vậy thì tính thân phận này cô cũng đủ hơn Enane một bậc rồi.

- Thật là cô gái thú vị

Alvenp cười nhìn bóng lưng cô ánh mắt lóe lên sự thích thú.

.....

- Xong rồi sao?
Phedra hỏi.

Tần Vô Song gật đầu.

Sau đó vì chuyện này cả hai người đều không muốn đi chơi nữa, Phedra đưa cô về Tề gia, thêm bộ váy còn dặn cô nhớ đến kỷ niệm vào chủ nhật sắp tới.

.....

- Tiểu Tranh, em có thấy sợi dây chuyền giống như này không?
Tần Vô Song hỏi Tiểu Tranh tay lấy sợi dây từ cổ áo ra.

Sợi dây này cô luôn đeo bên người, hi vọng có thể dựa vào nó để tìm được người thân của mẹ.

- Dạ?...à đúng rồi em để trong tủ đầu giường trong phòng của gia chủ ạ.

Cô gật đầu, đi lên phòng anh ta nói từ giờ cô sẽ ở đây, cũng không sao anh ta cũng không làm gì cô được ơn nữa ngủ ở đây sẽ không cần phải uống thuốc.

Tìm trong ngăn tủ đầu tiên, trong một chiếc hộp màu đen là sợi dây chuyền cô đã mua đầu giá khi đó.

Sợi dây có màu đỏ nhưng kiểu cách giống y đúc với sợi màu vàng cô đang đeo, giống đến từng đường chạm khắc.

Điều này làm cô không khỏi nghi ngờ hai sợi dây này có liên hệ với nhau.

Chắc hẳn thứ này sẽ giúp cô tìm được người thân.
Cô chợt nhớ đến Trình Tâm.

Có một chuyện cô chắc chắn, nguyên nhân cô ta mất mạng ắt hẳn sẽ có liên quan đến Lâm Gia Huy.

Anh ta chính là nghi phạm lớn nhất.

Mãi suy nghĩ về chuyện của Trình Tâm cùng sợi dây, Tần Vô Song để ý Tề Thiên Mặc đã có mặt trong phòng và hiện đang nhìn cô đắm

đuổi.

- Em định ngồi đó đến khi nào?

Lời nói của anh cắt đứt suy nghĩ của cô.

Tần Vô Song quay lại thấy anh đang dựa cửa nhìn cô, ánh mắt dịu dàng hiếm thấy thì mặt hơi đỏ.

Chẳng hiểu sao cứ thấy anh ta là tim cô đập rất nhanh.

- À, anh tắm chưa? tôi đi tắm trước nha.

Cô nói xong cầm quần áo đi nhanh vào phòng tắm.

Tắm xong đã thấy anh nằm trên giường, cô mặc bộ váy ngủ trắng tinh dài.

Dáng vẻ khác xa khi nãy, bây giờ cô trông rất...đẹp, vẻ đẹp làm Tề Thiên Mặc không thể cưỡng lại, bộ dáng yêu kiều quyến rũ này của cô ngoài anh ra nhất định không ai được nhìn thấy.

- Lại đây.

Anh gọi cô.

Tần Vô Song lại ngửi thấy mùi hoa quế, nhưng rất nhạt phải ngửi thật kĩ mới thấy được.

Cô cũng lại gần nằm lên giường như bình thường.

Anh liền kéo cô qua ôm vào lòng.

- Này, anh không tắm à.

Cô nói.

Mùi cơ thể và mùi sữa tắm thoang thoang lượn lờ quanh đầu mũi của Tề Thiên Mặc.

- Em chê tôi sao?

- Không..có

Thật ra Tề Thiên Mặc tắm rồi, chỉ là cô không biết thôi.

- Ngủ đi.

Anh ôm cô vào lòng, nhẹ nhàng nói.

Mùi hương từ thân thể anh tỏa ra, hương thơm này rất lạ, nó có chút thanh mát giống mùi gió biển lại có chút nồng đậm của cam quýt, rất dễ chịu.

Tần Vô Song bất giác đưa tay vòng qua lưng anh, động tác ôn nhẹ của cô làm Tề Thiên Mặc ngờ không tới.

Không biết thế nào, anh không tự chủ đem môi mình hôn nhẹ vào trán cô.

- Ưm...

- Ngủ đi.

Tần Vô Song mới phát hiện bản thân có tình cảm mới anh, sau đó mới an tâm chìm vào giấc ngủ, còn anh vẫn phải suy nghĩ một lúc sau đó mới dần ngủ.

Hai người cuối cùng cũng chịu thể hiện tình cảm của mình với đối phương, tuy vẫn còn vụng về nhưng cả hai cũng chỉ là những người lần đầu biết yêu.

Cũng chỉ là những lần đầu..

Chương 81: 81: Tiệc Kỷ Niệm

Tề Thiên Mặc chưa biết yêu là gì? anh chỉ thuận theo điều bản thân muốn, thuận theo điều mà phía bên ngực trái anh bảo là đúng. Còn cô thì đã biết mình thích anh rồi, nhưng vẫn chưa quen điều này.

Cô không biết thích thì phải làm gì, yêu thì phải thế nào.

Lần đầu cô có cảm giác an tâm khi ngủ, cảm giác ấm áp khi anh quan tâm cô.

Cô thật sự rất muốn ỷ lại vào anh, rất muốn có người thân bên cạnh, thật sự Tần Vô Song rất cô độc, cô độc trong thế giới của bản thân, cô độc trong suy nghĩ của chính mình và cô độc trong xã hội tàn độc khốc liệt này.

Cả hai đều muốn thể hiện tình cảm của bản thân nhưng lại không biết làm thế nào.

Giống như những đứa trẻ lần đầu biết nói, muốn nói rs suy nghĩ nhưng không biết dùng lời thế nào.

.....

Thời gian cứ trôi như thế, cũng đến ngày kỷ niệm.

Tần Vô Song đã nhận mấy cuộc gọi của Phedra, đến nỗi cô không dám cầm điện thoại.

- Tiểu thư, chị thật xinh đẹp nha..woa.

Tiểu Tranh nhìn Tần Vô Song mặc chiếc váy mà trầm trồ.

Còn Tần Vô Song bị Tiểu Tranh bắt trang điểm rất mệt mỏi.

- Tranh Tranh chị muốn xóa lớp nền đi

- Không được.

Chị nhìn xem chị xinh đẹp thế này.

Tần Vô Song thở dài.

- Em nói với gia chủ chị sẽ về muộn một chút.

Tần Vô Song nghĩ có lẽ Tề Gia cũng sẽ được mời nhưng mấy vụ như vậy anh ta sẽ không đi đâu.

Eckart mặc dù đứng sau Deathwish nhưng Eckart cũng là một gia tộc lớn mạnh trong nước còn Deathwish là do chồng của gia chủ mấy đời trước chứ không phải do cha Elion gây dựng.

Nên có nhiều quý tộc lớn nhỏ tham dự.

Mọi năm cô sẽ ít xuất hiện nhưng năm nay có chị Slena nên cô mới đến xem như chào mừng, cũng như là này bắt đầu chuỗi ngày đau khổ của Atrix.

Chiếc lambo vàng chói lóa là thứ duy nhất cô có thể dùng, mà rất không thích hợp.

Lucios chắc sẽ đón Phedra, Etrito thì đi với chị Ried, Atrix thì..mà thôi anh ta chắc chắn đang tìm cách trốn Slena..vậy cô..đành tự đi vậy.

Bất đắc dĩ cô ngồi vào ghế lái phóng xe đi.

Tại biệt thự lớn nhà Eckart.

Nhiều chiếc xe đỗ lại, biệt thự được trang trí đơn giản không quá bắt mắt nhưng nhìn rất đẹp.

Khi chiếc lambo của Tần Vô Song chạy đến thì cô chạy thẳng vào bãi đỗ tư nhân của Eckart.

Người hầu xung quanh nhìn ra đây là xe của cô nên không ngăn cản.

Tần Vô Song không cần xuất thiệp mời, đi thẳng vào đại sảnh.

Phedra đã nhìn thấy cô.

- Kie.

Phedra tiến lại đưa cô lên tầng, tránh ồn ào khiến cô khó chịu.

Lucios Etrito Ried và Slena đã ngồi sẵn.

- Kiera, nhớ em quá đi.

Slena vui vẻ tiến lại cầm tay Tần Vô Song.

- Anh Atrix không tới sao?

Cô hỏi.

- Haha anh ấy ư, haha
Slena cười.

Mấy người Lucios cũng cười theo.

- Cậu ta biết tin Sle về nên chắc đang nghĩ xem cậu ta chuẩn bị tra tấn như thế nào đó mà.

Etrito cười lớn, anh ta hiểu có vợ như thế nào vì bản thân anh ta đang được "trải nghiệm" đây.

Lại là còn bậc thầy dùng độc như Slena nữa, chuyện Atrix anh ta còn nợ cô ấy, Slena chắc chắn sẽ dạy dỗ anh ta đàng hoàng.

- Được rồi đừng cười nữa, không lại kêu tôi nói xấu anh ấy.

- Kiera sao rồi, ở đây ai cũng có người yêu rồi em tính khi nào mới chịu đem về ra mắt đây?

Câu hỏi bất ngờ của Slena làm Tần Vô Song không biết trả lời thế nào.

Đúng thật trong những người ở đây chỉ có cô là còn độc thân.

- Tất nhiên là có chứ!

Phedra đột nhiên nói.

- Ô, con trai nhà nào bị Kie nhắm trúng vậy.

- Ồ

Ried và Slena đồng thời ồ một tiếng.

- Không phải...

- Người cậu ta nhắm tới tất nhiên không phải người thường đâu.

Tần Vô Song định chối thì Phedra lại chen vào.

- Ngượng gì chứ! ai rồi chẳng phải thích chứ.

haha

Slena cười.

- Thôi chị đi tìm tên kia đây.

Slena buông tay, đi xuống tầng.

Một lát sau thì đám người cũng đi xuống tầng.

- Cám ơn mọi người đã tham dự kỷ niệm của chúng tôi.

Giọng của cha Eckart vang lên, vừa nghiêm nghị lại vừa vui vẻ.

Mọi người phía dưới vỗ tay rồi bắt đầu giao lưu.

Mặc dù là tiệc kỷ niệm đi chẳng nữa nhưng dịp như thế này rất tốt để giao lưu làm quen với những quý tộc thương gia làm ăn.

- Ồ, đó là ai vậy?

Tiếng xôn xao, một người đàn ông bước vào gương mặt điển trai tuấn tú, đôi mắt màu lạnh lấp lánh lại ngập tràn lạnh lẽo.

Sát khí anh mang theo bên mình khiến mọi người trong sảnh ớn lạnh.

Một số hắc đạo được mời đến nhận ra anh, chính là Tề Gia đó.

- Là...Tề Gia.

Một người nói, khiến những người xung quanh anh ta đều là quý tộc sợ hãi.

Bọn họ không hề biết hôm nay Tề Gia cũng có mặt.

- Kie, đó không phải Tề Gia sao, tứ tước hãn ta sẽ không đến chứ. Phedra nhìn, quay sang nói với Tần Vô Song ngồi bên cạnh đang nhấm nháp ly sâm panh.

Cô nghe thấy liền nhếch mày.

- Hử! anh ta đến sao?

Tần Vô Song ngạc nhiên cô cứ nghĩ anh ta sẽ không để tâm đến mấy chuyện như thế này.

Mắt cô liếc ra chỗ anh đang đứng.

Vô tình mắt hai người chạm nhau, anh nhìn ly rượu trong tay cô khẽ nhếch mép.

Tần Vô Song thấy anh nhìn ly sâm panh thì hơi chột dạ, để ly xuống bàn.

Thấy anh đang đi về phía mình thì lặng im.

Lucios Phedra vợ chồng Etrito thấy Tề Gia tiến về phía này thì nhìn sang cô, chắc chắn hai người này có gì đó.

Nghĩ rồi hai vợ chồng nhìn nhau mỉm cười, tâm linh tương thông..

Chương 82: 82: Tiệc Kỷ Niệm 2

Tề Thiên Mặc bước đến cạnh Tần Vô Song.

- Đừng có mà uống nhiều rượu như vậy.

Anh nhắc nhở, mỗi lần anh nhìn thấy cô uống rượu là y rằng sẽ có chuyện.

- Tôi đâu có uống.

Cô phản bác, tay luồn ra sau đẩy đẩy ly sâm panh, ánh mắt né tránh nhìn qua Phedra.

Phedra lắc đầu, không thể giúp cô đâu.

- Đẩy đẩy cái gì?

Tề Thiên Mặc nhìn tay cô phía sau chọc chọc.

- Không có!

Nhưng, tay Tần Vô Song không để ý cái ly đụng vào đĩa bánh đồ hết ra bàn, cũng chính là bằng chứng tố cáo hành động của cô.

Tề Thiên Mặc liếc cái bàn đồ đầy rượu, lại nhìn qua Tần Vô Song, mặt cô lúc này tuy bình tĩnh nhưng ánh mắt của anh làm cô hơi chột dạ.

- Tề Gia chủ đến rồi, vinh hạnh vinh hạnh.

Cha Eckart từ sau đi đến, nói.

Tề Thiên Mặc quay lại cũng theo phép gật đầu sau đó rời đi cùng Elion.

Phù.

Tần Vô Song thầm thở nhẹ nhõm trong lòng.

Quay ra định tìm ly sâm panh khác uống thì bắt gặp bốn cặp mắt đang nhìn chăm chăm vào cô.

- Mọi người nhìn em chăm chú vậy?
- Ồ.....thì ra là anh ta.

Kie mắt nhìn của em thật tốt.
Ried cười đùa.

Lucios và Phedra biết chuyện nên chỉ cười.

- Chị đừng nói vậy...

Nói xong Tần Vô Song lại vớ được ly sâm panh bên cạnh uống tiếp.

Đã quá, lâu lắm rồi cô chưa được uống.

Nhưng vừa uống được vài ngụm thì cô lại bắt gặp ánh mắt của ai đó đang nhìn mình, là Tề Thiên Mặc, anh ta lại nhìn ly sâm panh trên tay cô.

Nhưng cô nào dễ dàng tha cho ly rượu chứ, dốc cạn một hơi rồi mới bỏ xuống.

Nhìn qua anh ta hơi nhếch miệng.

Trong khi đó....

- Lu anh thấy dường như Tề Gia rất quan tâm Kie đúng không?

- Ừm ừm.

- Anh nghĩ cô ấy có thể thoát ế không?

- Nếu EQ của cô ấy không thấp như anh nghĩ.

Bên phía Lucios và Phedra thì thầm nói nhỏ.

Bọn họ hiểu rõ nhất về Kiera cũng chưa bao giờ thấy cô ấy nghe lời ai khác ngoài Bella.

- Kiera con đến rồi!

Một giọng nói dịu dàng truyền đến tai Tần Vô Song, cô đang cầm chút kem ăn thì đặt xuống quay ra.

- Phu nhân Bella.

- Con bé này, cần gì gọi trang nghiêm thế.

Tần Vô Song gật đầu cười tươi.

- Mẹ nuôi.

Hôm nay mẹ thật đẹp đó.

- Con cũng rất đẹp.

Hai người cười nói, Phedra bị bơ đẹp, nhìn vào lại nghĩ Kiera mới là còn ruột của Bella chứ không phải cô.

Lúc này thì Slena cùng Atrix bước đến, mặt của anh ta có phần khổ sở.

- Chào bác gái!

Slena niềm nở.

Phu nhân Bella cười gật đầu.

Bà tuy lớn tuổi nhưng gương mặt vẫn không giấu nổi niềm nở, ngũ quan hài hòa khí chất sang trọng làm bà không bị lấn át khi đứng cùng những người trẻ tuổi.

- Gọi mẹ đi, bác gái quá xa cách rồi.

Slena gật đầu, còn Atrix bên cạnh không nói gì.

Slena là thanh mai trúc mã từ nhỏ của anh ta hai người có tình cảm với nhau từ lâu rồi, lúc học trung học thì anh ta khá đào hoa, đúng hơn là mấy cô gái trong trường thường xuyên bám lấy anh ta.

Còn Slena thì do có tính cách lạ lùng nên mặc dù học giỏi xinh đẹp nhưng rất ít bạn gái dám chơi cùng cô.

Còn thứ mà Atrix "nợ" cô là khi đó anh ta vô tình "hôn" nhầm một cô gái khác trước mặt Slena.

Chuyện không chỉ có vậy, ngoài đó ra vẫn còn rất nhiều giai thoại về hai người nam nữ này.

Bây giờ Slena về giáo huấn anh ta đây.

Tiếng nhạc hòa vang du dương vang lên, đây là một điều không thể thiếu trong các bữa tiệc của giới quý tộc, đó chính là khiêu vũ.

Rất nhiều cặp đôi cùng tiến lại sảnh lớn cùng khiêu vũ, giai điệu lên xuống nhịp nhàng, cả sảnh bỗng chốc hòa theo điệu nhạc.

Đám người Phedra thì không tham gia, bọn họ chỉ biết đánh đấm chứ mấy việc thế này có chút không thích hợp.

Tuy đều là con nhà hào môn được chau chuốt không tỳ vết nhưng đối với họ việc khiêu vũ thà đi chạy bộ năm mươi cây số còn hơn.

- Tiểu thư, tôi có thể mời cô nhảy một điệu chứ?

Một chàng trai tiến đến bàn tay đưa trước mặt Tần Vô Song hỏi.

Ánh mắt lấp lánh nhìn cô.

- Bảy phần can đảm ba phần không thiết sống.

Mấy người Phedra khâm phục độ gan dạ của chàng trai trước mặt này.

Còn anh ta bị Tần Vô ném cho ánh mắt đầy sát khí.

Nhưng vẫn rất nỗ lực.

- Tiểu thư, cô có thể nhảy với tôi được không?

- Không!

Câu trả lời ngắn gọn từ Tần Vô Song tát thẳng vào mặt chàng trai.

Theo lý thì điệu nhảy đầu nếu từ chối thì rất không có phép tắc, nhưng cô là ai chứ? việc cô không thích thì từ chối.

Chàng trai hơi khó chịu, cô gái này thật quá vô phép đi.

Anh ta bị Tần Vô Song làm cho mất mặt liền tỏ ra bực bội.

Tần Vô Song mặc kệ anh ta, quau xem Tề Thiên Mặc có đang quan sát cô không, khi thấy ổn thì liền cầm ly sâm panh tiếp tục uống, hiếm khi có dịp cô phải uống cho đã.

- Lại uống nữa, em lại muốn hộc máu à?

Chất giọng lạnh lùng xuyên thẳng vào màng nhĩ của Tần Vô Song làm cô khóe miệng cô hơi giật giật.

Sao anh ấy thính vậy.

Bắt gặp con mắt giận dữ của Tề Thiên Mặc, Tần Vô Song mặc dù không muốn nhưng vẫn phải buông ly rượu xuống.

Mắt nhìn theo chất lỏng sóng sánh trong ly không đàn lòng..

Chương 83: 83: Tiệc Kỷ Niệm 3

Tề Thiên Mặc thật bất lực, đúng là ngay cả anh cũng không thể ngăn cản cô gái này.

- Anh đến đây làm gì?

Tần Vô Song nói, tay lại che giấu ly sâm panh.

- Giấu làm gì, tôi thấy hết rồi.

Tề Thiên Mặc nói anh chẳng lẽ lại không biết sao? Tần Vô Song đương nhiên biết anh nhìn thấy.

Cô chẳng qua uống mấy hớp rượu thôi mà, tửu lượng cô rất tốt đâu đến nỗi uống vài ly sâm panh đã gục rồi chứ? Còn Tề Thiên Mặc chẳng qua lo cho cái dạ dày tội nghiệp của cô.

- Có vài ly thôi, em không có yếu đuối đến thế.

Cô phản bác, đã gần hai tháng cô chưa nếm mùi rượu, bây giờ uống nhiều một chút có sao đâu.

Đám người Phedra nhìn Tần Vô Song và Tề Thiên Mặc như nhìn một đứa trẻ đang nói chuyện với cha nó vậy.

- Nhưng cái dạ dày của em yếu.

Câu phản biện của Tề Thiên Mặc khiến cô câm nín, đúng là cái dạ dày của cô nó..yếu thật.

Lúc này chàng trai bị Tần Vô Song từ chối đã lên đi chỗ khác, hẳn ta thấy Tề Gia này ở đây chả lẽ lại còn ngu ngốc mà ở lại sao.

- Kie!

Slena đi lại cùng Atrix, hai người họ vừa bị phu nhân Bella ép đi khiêu vũ.

Atrix khổ sở vì bị đôi mắt vừa yêu thương vừa đáng sợ của Slena nhìn chăm chăm.

- Tề Gia!.

Một giọng nữ từ đâu truyền đến, vang lên cùng với tiếng giày cao gót.

Tề Thiên Mặc không thèm nhìn, còn Tần Vô Song theo phản ứng liêca đến.

Là Enane đang đi đến, hôm nay cô ta ăn diện cũng khá lộng lẫy.

- Thật xui xẻo!

Phedra vừa nhìn thấy Enane liền bĩu mỗi chán ghét, cái gương mặt này của cô làm Lucios cười, véo má cô.

Còn mấy người kia nhìn hai người....Etrito và Ried tuy là vợ chồng nhưng..cái hành động của Lucios làm bọn họ thật..ớn.

- Tề Gia, thật vui vì có thể gặp anh ở đây.

Enane cười vén tóc dáng vẻ en then, trông cô ta cực mềm mại đáng yêu.

Trên khuôn mặt trang điểm tinh xảo rạng rỡ của cô ta là vẻ niềm nở, khí chất tiểu thư hào môn không lẫn vào đâu được.

- Tề Thiên Mặc, anh thấy vui không?

Tần Vô Song quay ra nhìn Tề Thiên Mặc hỏi, tất nhiên anh ta sẽ lắc đầu.

Enane bị cô vả một cái liền sa sầm mặt mày.

Nhưng đang diễn thì diễn cho tốt, cô ta vẫn giữ bình tĩnh và yếu điệu trên khuôn mặt.

- Tề Gia dù sao chúng ta cũng có hôn ước, em và anh nhảy một điệu được chứ?

Cô ta còn cố ý nhấn mạnh hai chữ hôn ước, khiến cả đám người Etrito đều không vui.

Kiera nhà bọn họ không phải dạng dễ bắt nạt đâu!

- Hôn ước?

Tề Thiên Mặc không thèm quay qua nhìn cô ta, vẫn nhìn chăm chú Tần Vô Song.

- Đừng có lời cái lời nói rách nát của lão già đó uy hiếp tôi.

Anh ta gần giọng nói đáng sợ đầy sát khí làm Enane lùi lại.

Cô ta biết đây là lời nói của người lớn chứ không phải do Tề Gia tự nói tất nhiên anh ta sẽ không đồng ý.

Nhưng chuyện cô ta là hôn thê của hấn ta ai ai dường như đều biết, không thể nói hủy là hủy.

- Tề Gia, dù sao cũng do bậc trên định ra anh cũng phải giữ thể diện cho chúng tôi chứ!

- Vậy cô có biết lão già đó chết như nào không?

Lời nói của Tề Thiên Mặc làm Enane lạnh sống lưng, ai cũng biết người lớn trong Tề gia 10 năm trước đều do Tề Thiên Mặc ra tay. Không còn ai sống sót! Kể cả người cha ruột thịt của hấn trong trận đại loạn năm xưa cũng bị dính tin đồn do chính con trai mình ra tay sát hại.

- Tề Gia! xung quanh ngài còn có loại ong bướm như vậy sao?

Slena lên tiếng, dù có là Tề Gia đó đi chăng nữa thì cô cũng dám nói.

Kiera của bọn họ tuyệt đối không chịu thiệt.

- Cô! nói ai là ong bướm

Enane tức giận, chỉ thẳng tay vào trước mặt Slena.

Hành động này làm Atrix khó chịu, anh nhìn Enane mắt đầy lời cảnh cáo.

Cô ta vẫn ỷ gia thế của mình dương dương tự đắc.

- Tôi là hôn thê của Tề Gia, là thiên kim của Hogal cô nghĩ tôi sợ cô chắc.

Tần Vô Song chẹp miệng, đến giờ phút này cô ta vẫn ngu ngốc cho bản thân mình là tâm điểm sao?

- Nói nhiều quá, đừng nghĩ mình là cái rốn vũ trụ cô lên mặt được với chúng tôi sao?

Ried lên tiếng, cô ghét nhất thể loại con gái vô liêm sỉ như thế này.

- Cái miệng của cô chăm nó cẩn thận vào tôi không chắc hôm nay sẽ có món gì mới trên bàn tiệc Eckart đâu.

Bị sỉ nhục quá sức chịu đựng của Enane, cô ta cúi gầm mặt tức tối.

- Enane!

Giọng của Elvenp anh ta tìm Enane này giờ.

- Anh, bọn họ...họ chửi mắng em.

Cô ta lại bắt đầu nói thêm mắm dậm muối.

Nhưng Elvenp nhìn thấy Tần Vô Song liền hiểu nhưng người ngồi sau cô chắc là cấp cao của Deathwish.

Cô em gái này của anh lại đi gây phiền phức rồi! lại còn là người không dễ nói chuyện như thế này.

- Enane lần này em sai thật rồi!

- Anh!

- Kie thủ lĩnh, thay mặt em gái xin lỗi cô!

Anh ta cúi đầu.

- Người cô ta nói này giờ không phải tôi, mà là họ.

Quả thật những người Enane nói xấu đụng chạm là bọn người Lucios chứ không phải cô.

Nếu cô ta nói cô thì hiện tại cô ta đã xuống âm phủ lên mặt với Diêm vương rồi.

- Các vị xin lỗi.

Sau đó anh ta hết sức kéo Enane đi.

- Tề Gia! tôi không quan tâm anh ở bên ngoài dây dưa với ai nhưng nếu đã chọn Kiera rồi tôi mong anh đối xử tốt với con bé.

Nếu không tôi không ngại đem nó từ Tề gia về đâu.

Giọng nói không chút nhường nhịn của Slena, tuy lời này là của cô nhưng Etrito Atrix hay Ried Lucios Phedra đều gật đầu.

Kiera đã tổn thương rất nhiều rồi, bọn họ không muốn nhìn thấy cô ấy của mấy năm về trước nữa.

Tần Vô Song khi biết mọi người đều nghĩ cho mình thì cảm thấy ấm áp, hạt mầm trong tim khẽ nảy mầm, còn cười nữa, nụ cười mang niềm cảm kích từ tận đáy lòng.

Tề Thiên Mặc gật đầu, nhìn Tần Vô Song.

Thật sự anh đã yêu cô gái này rồi, chỉ có cô mới khiến anh lo lắng và

an tâm muốn bảo vệ như thế này.
- Về nhé..

Chương 84: 84: Đêm

Tề Thiên Mặc cùng Tần Vô Song ra về. Cô còn chưa kịp lấy xe thì anh kéo lên xe rồi.

Chiếc Aston Maritn phóng về Tề gia.

Vừa bước vào cửa, mùi hương thơm ngát tràn vào mũi của Tần Vô Song.

Cô liền chạy vào nhà ăn, bác Lý theo lời dặn của Tề Thiên Mặc làm chút đồ ăn lót dạ cho cô.

Nên chỉ cần cô về đến là có thứ dùng ngay.

Tần Vô Song vui vẻ ăn uống, quan sát không thấy Tề Thiên Mặc đâu cô ghé miệng vào tai Tiểu Tranh.

- Tiểu Tranh\, lấy chị ít rượu không cần mạnh quá ngon là được.

Cơn thèm rượu của cô vẫn chưa hết, nhân lúc anh ta không ở đây phải tranh thủ uống thêm một chút.

- Tiểu thư...gia chủ không cho chị uống đâu.

- Không sao chị uống vài ngụm thôi.

Tiểu Tranh cũng đành đi kiếm cho cô một chai.

Hầm rượu của Tề gia rất nhiều rượu, Tề Thiên Mặc ít khi uống nhưng anh ta lại thích sưu tầm để đó chơi.

Ai cũng có sở thích mà:))

Tần Vô Song dùng rượu Tiểu Tranh đem tới, rất ngon không hổ kho rượu Tề gia, phải tranh thủ nếm thêm vài loại rồi, quá hời, haha.

Mà...rượu này có hơi mạnh thì phải.

Sau một lát thì Tần Vô Song mới đi lên tầng, vào phòng ngủ cô cảm thấy hơi chóng mặt.

Không biết Tề Thiên Mặc đi đâu rồi? Cô đi tắm lại đã...

Nghĩ là làm cô đi vào phòng tắm.

Tiếng nước chảy róc rách.

Không biết do rượu hay do cô mà Tần Vô Song thấy hơi nhức đầu, tuy ý thức vẫn còn tỉnh táo nhưng hơi chóng mặt.

Bước ra khỏi phòng tắm thì lại đụng mặt với Tề Thiên Mặc, áo trên người anh đã bị bung nửa số cúc, anh ta thấy mặt cô đỏ đỏ thì chau mày.

- Em lại uống rượu rồi?

- Không có!

Cô không đẩy anh ra, nói giọng hơi mềm yếu.

- Tề Thiên...Mặc..tại sao..tại sao tôi lại thích anh chứ? anh nói đi.....

Tần Vô Song hơi mơ hồ, những thứ cô tuôn ra đều là những câu hỏi bấy lâu trong đầu, cô đã từng nghĩ mình sẽ không kết hôn, sẽ không phải lòng ai cả, nhưng tại sao lại dễ dàng đỏ mặt lại dễ dàng thích Tề Thiên Mặc vậy chứ....

Tề Thiên Mặc tròn mắt, nhìn cô.

Tuy có hơi không tỉnh táo nhưng nếu cô đã nói như vậy, thì xem như thừa nhận rồi.

Anh bế cô lên.

- Làm gì vậy\, thả tôi xuống!

Cô hơi giãy, anh mặc kệ cứ tiếp tục ôm cô đi về phía chiếc giường.

Thả cô xuống, Tần Vô Song muốn vùng dậy nhưng liền bị Tề Thiên Mặc đè lại.

Không nói gì cúi đầu hôn cô.

- Ưm....

Anh cảm nhận được trong hơi thở cô thoảng mùi rượu.

Lại uống rượu rồi!

Tần Vô Song mặc kệ cho anh hôn mình, chau mày cách hôn này của Tề Thiên Mặc thật mạnh mẽ, không hề có chút dịu dàng nào.

Tần Vô Song ban đầu còn thấy bất ngờ nhưng cũng dần chấp nhận

việc anh đụng chạm.

- Ưm...ha.

Một hồi hôn nhau điên cuồng, Tề Thiên Mặc cũng chịu buông cô ra, Tần Vô Song thở hồng hộc, thần trí lúc này cũng kéo về được đôi chút.

Mặt cô đỏ ửng lên.

Đẩy Tề Thiên Mặc ra lối anh ta lại không kiềm chế được.

Nhưng Tề Thiên Mặc đâu có dễ dàng tha cho cô chứ.

- Em không chạy được đâu!

Anh nói một câu ngắn gọn rồi sau đó cúi xuống hôn lên hõm cổ cô, xương quai xanh vai đều để lại dấu hôn đỏ.

- Tề..Tề Thiên..Mặc...

Cô lấp bắp, anh dừng lại ngược lên nhìn cô.

Đột nhiên nhếch mép.

- Đêm nay...em đừng hòng thoát được.

Từng lớp quần áo trên người Tần Vô Song và Tề Thiên Mặc từ từ rơi xuống.

Đây không phải lần đầu họ làm chuyện này, nhưng khi còn tinh táo thì là lần đầu tiên.

Tần Vô Song chưa bao giờ có cảm giác kì lạ như vậy cả.

Cả hai người như thể là trái cấm của nhau, điên cuồng thèm muốn...

Cô cắn môi để ngăn cản những âm thanh bật ra.

Bàn tay nắm ga giường đến nhăn nhúm.

Một bàn tay thô to xen vào giữa những ngón tay Tần Vô Song, siết chặt lấy chúng.

Môi Tề Thiên Mặc đặt lên vành tai của cô thì thào.

- Em..chỉ..có..thể..là..của..tôi!

Giọng trầm ấm, xen lẫn nhưng hơi thở gấp gáp mị hoặc làm Tần Vô Song cảm thấy nhột nhột bên tai.
Cô cắn chặt răng và môi, nhưng cuối cùng cũng đạt đến giới hạn.

Tần Vô Song nức nở, cảm xúc lúc này vừa hỗn loạn lại có chút vui mừng.

Chuyện này thật sự khiến cô cảm thấy lạ lẫm, nhưng Tề Thiên Mặc bên cạnh làm cô cảm thấy an tâm.

Không biết đã trải qua bao lâu, cuối cùng hai người cũng đạt đến tận cùng, giọt nước mắt lăn trên má Tần Vô Song, chỉ một giọt nước mắt rơi từ bên mắt phải cho thấy cô cảm thấy hạnh phúc.

Tề Thiên Mặc nhìn cô, tay lau đi giọt nước mắt ấy, cảm xúc của anh cũng không khác cô lắm, tình huống này phát sinh không phải vì ham m.uốn thể xác, nó là thể hiện tình yêu của anh dành cho cô.

Tần Vô Song mệt mỏi ngủ thiếp đi.....Tề Thiên Mặc hôn lên trán cô miệng khẽ cười nhìn người nằm trong lòng.

Đêm đó thật dài mà cũng thật ngắn.

Cuối cùng thì hai má này cũng chịu yêu nhau rồi, tác giả gánh còng lưng.

Các độc giả nhớ ủng hộ truyện nha.

Chương 85: 85: Kí Ức 3

Học...ha

Tần Vô Song đột nhiên bật dậy thờ d.ốc.

Lại là cơn ác mộng đó, nó đã dày vò giấc ngủ của cô suốt 18 năm...18 năm rồi cô vẫn chưa thể tìm ra người đó.

Quay sang bên cạnh, Tề Thiên Mặc đang nằm đó, mắt nhắm kín hơi thở đều đều.

- Ngủ đi.

Anh nằm đây, sẽ không rời đi.

Tần Vô Song mệt mỏi nằm từ từ xuống, Tề Thiên Mặc liền thuận thế ôm lấy cô.

Cô an tâm nhắm mắt.

Lần nữa mở mắt đã là buổi sáng, bên cạnh đã không còn hơi ấm, anh ta đã tỉnh rồi.

Cô ngồi dậy, đầu hơi choáng, trên thân không mặc gì cả, chỉ có tấm chăn che đi thân thể.

Bắt đầu nhớ lại những gì đã xảy ra vào tối hôm qua, cô bỗng chốc hơi đỏ mặt vậy mà lại nói được những lời như thế..thật là!

Cạch.

Tiếng cửa mở, Tiểu Tranh bước vào, mặt rõ vui vẻ.

- Tiểu thư dậy rồi sao?

- Ừm....Tranh Tranh, hôm qua loại rượu em đưa chị là loại nào vậy?

Cô nghĩ rượu chắc mạnh lắm vì cô tửu lượng khá tốt, mà uống vào

lại choáng đến thế.

- Em không biết nữa, nhưng chai có ghi Macallan 1946....ừm chắc là vậy.

Tiểu Tranh vốn không có kiến thức về các loại rượu, rượu cũng là do cô nghĩ 1946 là năm càng nhiều năm thì càng ngon nên mới lấy.

Tần Vô Song đã hiểu tại sao cô lại choáng đến như vậy, thì ra là 1946....bảo sao nó lại có mùi vị tuyệt vời đến vậy.

- Em giúp chị thay đồ.

- Không sao, em để đồ ở đó rồi ra ngoài trước đi.

Tiểu Tranh để quần áo mới ở trên sofa rồi đi ra ngoài.

Tần Vô Song đứng dậy.

- Ừ...

Cái..cái lưng cô.

Tần Vô Song suýt ngã, may thể lực tốt.

Đi từng bước vào nhà tắm, soi mình trên gương...toàn dấu đỏ đỏ rất bắt mắt, cái tên Tề Thiên Mặc này.

Không để lại dấu hôn sợ người ta nhìn vào không biết cô và anh ta đã làm chuyện đó hay gì.

Một lúc sửa soạn thì cô đi xuống tầng, nhìn đồng hồ cũng gần trưa rồi, hôm qua cô còn chưa kịp tặng quà cho mẹ nuôi chắc hẹn Phedra rồi đến Eckart luôn.

Tiểu Tranh liếc mắt thấy dấu đỏ trên cổ cô thì cười cười mặt gian manh hết như cáo nhỏ.

- Tiểu thư cần dùng gì không ạ?

- Không, chị sẽ dùng ở ngoài.

Nói rồi định lấy xe thì cô khựng lại, quên mất chiếc lambo còn ở Eckart...haizz đành nhờ Phedra vậy.

Một lát sau Phedra chạy đến, hai người cùng về biệt thự Eckart ăn cơm, quà thì Tần Vô Song để trên chiếc lambo nên vừa đến thì cô lấy quà rồi mới đi vào biệt thự.

- Hai đứa đến rồi sao!

Vào thì thấy Slena và Atrix đã ngồi ở sofa, đang nói chuyện với Bella

bà vừa thấy cô và Phedra thì liền vui vẻ chào.

- Mẹ nuôi, anh chị.

Cô gật gật đầu.

Tiến lại đưa quà cho Bella rồi ngồi xuống cạnh Slena.

- Dịch qua chỗ khác đi.

Slena làm động tác vẫy vẫy chỗ Atrix, anh đành thờ dài rồi đi qua phía khác nhường chỗ cho Phedra và Kiera.

Slena tinh ý nhận ra trên cổ Tần Vô Song có vết đỏ, rất giống dấu hôn...hehe.

- Kiera, cổ em bị gì vậy?

Cô lên tiếng, bỗng chốc mọi người có mặt đều nhìn vào cổ Tần Vô Song.

Sáng sớm, bộ đồ Tiểu Tranh chuẩn bị là váy yếm.

Con bé đưa gì cô mặc đấy.

Dù sao có mặc là được.

- Vết đỏ sao, con bị thương à?

Phu nhân Bella hỏi.

- Kiera, cậu....

- A là vết xước thôi.

Nói rồi cô lấy tay che che vết đỏ, mặt hơi đỏ.

Nhưng điều này không thể qua mắt Slena, chắc chắn là dấu hôn.

Kiera lớn rồi, lớn thật rồi.

Lại biết nói dối cô.

.....

Sau một lúc dùng bữa với Eckart thì Tần Vô Song dùng chiếc xe vàng chạy về Tề gia.

Nhưng trước cổng lại có một chiếc xe đang đậu ở đó, giống như bị chặn vậy.

Cô thầm nghĩ lại kẻ nào ngu ngốc đi gây chuyện tại Tề Gia vậy, rồi chạy đến, bảo vệ đứng trước cổng nhận ra đây là cô nên cung kính mở cổng lớn.

- Sao người đó được vào? mà cúng tôi lại không thể.

Người phụ nữ trung niên hét lớn, bà ta trông có vẻ khá quyền quý nhưng hành động có hơi thô lỗ.

- Đó không phải chuyện của bà!

Người đứng cổng thờ ơ đáp lại.

Càng làm người phụ nữ kia tức giận hơn.

- Các người mau mở cửa, tôi là phu nhân Hogal, mẹ vợ tương lai của Tề Gia còn không mau mở cửa lệ lên.

Bà ta bề ngoài đoan trang nhưng không hiểu sao lời nói lại thô lỗ như vậy khiến người canh cổng chán ghét.

Thấy sang bắt quàng làm họ à, muốn làm mẹ vợ Tề Gia chủ tới lượt bà ta chắc.

Bà ta thấy mấy người đó không nhúc nhích thì càng tức hơn, hét ầm ĩ.

- Còn đứng đó làm gì! mau đuổi bà ta đi

Một người trong số đó kêu lớn, ông ta bị tiếng ồn làm phiền không chịu nổi nữa liền quát.

Tề gia bọn họ không phải chỗ du lịch, thích làm gì thì làm.

- Các chú nếu bà ta không đi thì cứ việc ra tay, tôi không nghĩ các chú lại không biết xử lí một người điên thế nào đâu!

Giọng nói lạnh lùng của Tần Vô Song vang lên, cô ló đầu từ trong xe ra.

- Vâng!

Người phụ nữ nhìn thấy cô gì nổi đóa, hét lớn.

- Cô...cô là ai dám nói vậy ư...có tin...

Chưa nói xong chiếc xe của bà ta đậu giữa cổng liền bị đè bẹp, hất ra khỏi cổng.

Mặt bà ta hoảng sợ.

Không nghĩ hẳn ta lại làm vậy..

Chương 86: 86: Nước Anh

- Cút mau nếu không tiếp theo chính là bà đó!

Người phụ nữ trung niên hoảng sợ chạy đi.

Ách...tê chân quá.

Tần Vô Song vừa đặt chân xuống đất, chân cô lúc này vừa mồi vừa tê...cái tên đó..Cô vừa nghĩ vừa bước xuống xe, đột nhiên có cánh tay ôm lấy eo theo phản xạ cô quay mặt về hướng của cánh tay.

Mắt cô và Tề Thiên Mặc chạm nhau, cô hơi lùi lại, chân lại va vào xe suýt té.

- Em đi đâu vậy?

- À..về biệt thự.

Cô hơi ngại nhìn anh sự việc đêm qua cô vẫn chưa hoàn toàn tiếp thu được.

Bây giờ cũng đã quá trưa cô nghĩ chắc anh ta cũng ăn cơm rồi.

- Dừng lại..đừng có khoe ân ái trước mặt tôi

Liên Thần cùng Trác Nhiên đứng sau nhìn, Liên Thần khôn chịu nổi ánh mắt hai người nhìn nhau liền lên tiếng.

Thường ngày anh ta thấy Ôn Húc cùng Kha Uyển thôi đi bây giờ lại đến hai người này, anh quá xui xẻo đi.

Trác Nhiên đứng cạnh không nói gì, anh đang nghĩ xem đáng về yêu đương của gia chủ sẽ như thế nào.

Tần Vô Song quay sang nhìn hai người đang đứng đó.

Tề Thiên Mặc liền buông cô ra, rồi cùng hai người đi về nhà lớn còn Tần Vô Song đi về nhà riêng kia.

.....

Buổi tối.

Tề Thiên Mặc đi đâu đó về hơi muộn nên cô ăn tối trước, rồi đi ngủ luôn, nhưng mùi hương quế thì vẫn ở đó nhưng cô lại không thấy thoải mái dễ chịu như bình thường, ngủ không được nằm trằn trọc mãi.

Cạch

tiếng cửa mở, Tần Vô Song nằm ôm gối biết Tề Thiên Mặc đã về, không kiềm được qua ra nhìn.

Anh nhận thấy cô chưa ngủ thì tiến lại.

- Sao vẫn chưa ngủ?

Anh hỏi, mùi hương vẫn còn đó mà cô lại không ngủ được sao.

Tần Vô Song không trả lời, cô không biết tại sao bản thân lại không ngủ được, rất trống trải.

- Ngày mai tôi đi Anh quốc.

Tề Thiên Mặc vừa thay bộ vest trên người vừa nói.

Anh sợ mình sẽ nhớ cô mất.

Còn Tần Vô Song liền nhớ ra gia tộc Windsor mà Ried nói thuộc Anh quốc, cơ hội tốt đây

- Em cũng muốn đi.

Cô nhồm dậy.

Tề Thiên Mặc ngạc nhiên, anh tưởng cô sẽ gật đầu bỏ qua không nghĩ cô cũng muốn đi.

- Ừm\, mai xuất phát.

Nói xong anh đi thẳng vào phòng tắm, còn Tần Vô Song nằm trên giường suy nghĩ về gia tộc Windsor, cô không chắc họ là gia đình của mẹ nhưng dù gì cũng là do Ried tìm ra cô tin tưởng thứ chị ấy tìm được không vô dụng.

Mãi suy nghĩ nên không để ý Tề Thiên Mặc đã đến bên cạnh từ lúc nào.

- Nghĩ gì vậy\, ngủ đi.

- Ừm..không có gì.
Tần Vô Song hơi giật mình, cô giật giật đầu.

Mùi hương tỏa ra từ người Tề Thiên Mặc làm cô dễ chịu, không tự chủ cô liền xoay người về phía anh.
Hành động này làm anh cười nhẹ, nhìn khuôn mặt của cô, đôi môi hồng hồng thu hút anh.

Không nói gì anh cúi xuống ngậm lấy nó, cô mở to mắt nhưng dần dần cũng nhắm lại, Tề Thiên Mặc nhận thấy cô không phản kháng thì muốn tiến hơn nữa.
Anh xoay người đem Tần Vô Song đè dưới thân, Tần Vô Song muốn đẩy anh ra nhưng anh đè rất chặt.

Nụ hôn cuồng nhiệt, Tề Thiên Mặc như muốn ăn sống cô luôn vậy.
Hai người dây dưa một hồi, tay của anh luồn vào váy ngủ cô, không khí bắt đầu ám muội, hơi thở của hai người dồn dập.

- Tề..Thiên..
Còn chưa kịp nói hết thì môi của cô lại lần nữa bị Tề Thiên Mặc ngậm lấy, váy ngủ hở gần hết, áo tắm trên người anh cũng tuột hết.

Bờ vai mảnh khảnh khẽ run.

- A..ừm..
Tiếng rên rỉ kìm nén của Tần Vô Song, cả người cô bị anh bao phủ, gắt gao ôm lấy.

Tề Thiên Mặc dường như nghe thấy, chuyển động có chậm lại nhưng động tác không dừng một giây nào, tay cô níu chặt vào lưng anh.

Ánh trăng sáng mờ len lỏi trong phòng, hai thân hình dây dưa bỗng trở nên ấm áp.

.....

Chương 87: 87: Bà Xứng Không

Sáng hôm sau.

Tần Vô Song tỉnh dậy, thấy Tề Thiên Mặc đang nằm cạnh, hai mắt nhìn cô chăm chú.

- Ủ, mấy giờ rồi?

Cô ngồi dậy, hơi vươn người.

Thân thể vẫn hơi ê ẩm, đêm qua cái tên này hành cô gần như không ngủ.

Bây giờ người mất hết sức lực, cô khỏe thật đấy nhưng với cái thể lực này của anh ta thì cô địch không nổi.

- 9 giờ sáng.

Họ vậy mà lại ngủ đến gần trưa.

Tề Thiên Mặc không tính đi Anh sao, mà lại để cô ngủ như vậy.

- Lúc nào xuất phát vậy.

- Khi nào em tỉnh thì đi.

Nói xong Tề Thiên Mặc nhồm người dậy, ôm cô từ phía sau, hôn nhẹ lên gáy.

Tần Vô Song không nói gì, cô muốn đứng dậy vào phòng tắm, cả người cô rất khó chịu cảm giác dính dính, thân thể mệt mỏi.

- Em muốn đi tắm.

Cô vỗ vỗ vào cánh tay của anh, dạo này cô cảm thấy anh và cô dường như đã thân thiết hơn trước, ở bên cạnh anh cô thấy rất dễ chịu không bị bài xích nên cách nói chuyện có chút khác, không cứng nhắc như bình thường.

Tề Thiên Mặc liền buông cô ra, Tần Vô Song quấn khăn bước vào

nhà tắm.

Một lát sau chuẩn bị xong rồi thì cô mặc một bộ đồ trắng thoải mái đi xuống.

Dưới sảnh có Tề Thiên Mặc, Trác Nhiên và một người nữa.

- Em xong rồi à, vậy đi thôi.

Anh lên tiếng.

Trác Nhiên đứng cạnh gạt đầu, anh chưa bao giờ thấy gia chủ nói cách dịu dàng đến vậy.

Chắc mầm Tần Vô Song sẽ là chủ mẫu tương lai.

- Ừm.

Cô đang nghĩ không cần mang gì theo sao, nhưng mà chắc anh đã có chuẩn bị hết rồi nên không nhất thiết phải hỏi.

Bọn họ đi ra ngoài, phi cơ riêng đã chờ sẵn.

Tần Vô Song cùng Tề Thiên Mặc bước lên trước, hai người kia lên sau.

Phi cơ này do người đàn ông đi sau kia điều khiển, hẳn ta là Tử Lâm, thuộc hạ thân cận của Tề Thiên Mặc giỏi nhất là điều khiển máy bay và xác định phương hướng.

Sau khi đã an ổn, phi cơ cất cánh.

Tần Vô Song ngồi cạnh Tề Thiên Mặc vẫn thấy hơi buồn ngủ chắc do đêm qua cô ngủ không đủ giấc, từ khi ngủ cùng anh ta có vẻ vấn đề về giấc ngủ của cô đã cải thiện đôi chút.

- Mệt sao?

Tề Thiên Mặc nhận thấy cô không thoải mái, mặt lại hơi lờ đờ nên quay qua hỏi.

- Ừm, hơi buồn ngủ..oáp.

Nói xong cô ngáp một tiếng.

Tề Thiên Mặc mỉm cười nhẹ.

- Ngủ đi, khi nào đến nơi anh sẽ gọi.

Chuyến bay này khá dài nhưng với phi cơ do Tử Lâm lái thì nhanh nhất là 4 tiếng, thời gian đó đủ để cô ngủ một giấc, là do anh đem qua làm cô mệt rồi.

Tần Vô Song liền tựa đầu vào ghế, ngả người ra phía sau, cố gắng tìm tư thế thoải mái nhất để ngủ.

Tề Thiên Mặc thấy cô khó khăn như vậy liền giữ đầu cô ngả về vai anh, tạo cho cô cách ngồi thoải mái nhất.

Tần Vô Song tìm được tư thế thích hợp liền nhắm mắt.

.....

4 tiếng trôi qua, chiếc phi cơ đáp xuống một biệt phủ rộng lớn.

Bốn người bước xuống, Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song bước xuống đầu tiên, một hàng người giúp việc đã đứng sẵn.

Cô nhìn quanh, biệt phủ này nhìn không giống biệt phủ bình thường, rất to và rộng có thể so sánh với Tề gia ở nước B.

- Lát nữa em chỉ cần ngồi nghe đừng nói gì cả, biết chưa!

Tề Thiên Mặc nhắc nhở.

Cô chỉ biết gật đầu.

Ánh mắt người hầu nhìn lên cô có chút kì lạ nhưng cô hơi đâu để ý chứ.

- Cậu chủ, ông chủ và bà chủ đang đợi cậu.

Một quản gia già tiến lên cúi đầu nói, nhìn qua Tần Vô Song, ánh mắt có chút hù dọa, nhưng khi nhìn vào mắt cô thì đột nhiên thu lại ánh mắt đó.

Sở dĩ vì Tần Vô Song đã đáp lại ông ta bằng sát khí không che dấu của mình ánh mắt như lưỡi dao cứa thẳng vào đôi mắt già nua khiến ông ta thu mình.

Tề Thiên Mặc gật đầu, ôm eo cô rồi bước vào biệt thự lớn nằm giữa.

Trong sảnh chính có một người đàn ông và một người phụ nữ ngồi giữa.

Hai người phong thái không hề nhỏ, dáng vẻ uy nghiêm.

- Marcus con về rồi!

Người phụ nữ trông thấy anh thì mắt lộ vẻ vui mừng, còn người đàn ông bên cạnh thì không phản ứng.

Anh cũng không nói gì, thái độ lạnh nhạt.

- Gọi tôi về có chuyện gì?

Tề Thiên Mặc vào thẳng vấn đề, nhìn hai người ngồi đó.

- Cô gái này là...?

Anh nhíu mày, bà ta thấy thế thì im bật.

Người đàn ông kia mới đặt tách trà xuống.

- Cũng không có gì.

Con cũng đến tuổi rồi hôn sự không thể kéo dài, ngày mai là tiệc hằng năm của gia tộc ta, đến lúc đó sẽ công bố tiểu thư Libiria là hôn thê của con.

Ông ta vừa nói vừa cố ý liếc qua Tần Vô Song.

Cô chả lẽ lại không hiểu sao, nhìn cô rồi còn cố ý nhắc đến hôn sự của Tề Thiên Mặc, chẳng phải đang cảnh cáo cô sao.

Nhưng mà....cô là ai chứ? chắc cô sợ.

- Hôn sự của tôi từ lúc nào đến người như ông định đoạt?

Đáp lại ông ta là lời châm biếm từ Tề Thiên Mặc, làm ông ta khó chịu.

- Marcus con nói vậy có ý gì? chúng ta là cha mẹ con, hôn sự của con do ta định đoạt.

- Cha mẹ sao? cha tôi đã mất rồi, còn bà xứng làm mẹ tôi không?

Anh ta phì cười, nụ cười lạnh lẽo đến tận xương tủy.

Người phụ nữ lập tức chột dạ quay đi chỗ khác.

- Không nói nhiều, ngày mai hôn sự của người và Libiria nhất định phải thực hiện.

Ông già quát lớn.

Tần Vô Song không hiểu, đứng khoanh tay nhìn ông ta Tề Thiên Mặc có vẻ rất ghét ông ta thì chắc hẳn là người chẳng tốt lành gì.

- Tôi không rảnh đâu, các người tự lo liệu.

Anh chẳng quan tâm, ôm cô rời đi để mặc hai người kia tức tối.

Chương 88: 88: Kí Ức

- Họ là cha mẹ của anh ư?

Tần Vô Song khá thắc mắc, người phụ nữ trung niên thì có vẻ rất quan tâm anh, nhưng người đàn ông kia thì lạnh nhạt thậm chí còn có chút ghét bỏ.

Nghe được câu hỏi Tề Thiên Mặc im lặng trong giây lát, anh không bất ngờ lắm vì anh nghĩ rằng cô cũng sẽ hỏi.

- Cha mẹ sao? một người phụ nữ giết chồng mình\, bỏ mặc con trai bà ta xứng làm mẹ không.

Câu nói đơn giản của anh làm cô hiểu mọi chuyện, thì ra người đã sát hại gia chủ Tề gia hẳn loạn khi đó là "mẹ" của Tề Thiên Mặc chứ không phải là anh ta.

Nếu là cô thì chắc hẳn cô cũng sẽ làm vậy.

- Anh có sao không?

Tần Vô Song nhẹ nhàng hỏi, nghe được câu nói của cô thì anh cảm thấy đỡ phiền hơn.

Trên xe, cả hai không nói gì, Tần Vô Song đang nghĩ liệu Windsor có phải người cô cần tìm không.

Còn Tề Thiên Mặc nhắm mắt, cả người ngồi sát cô.

Biệt thư bên Anh của anh ta nhỏ hơn ở nước B, vốn dĩ nơi này anh không dùng làm gì cả.

.....

- Bữa tiệc ngày mai cậu có định đi không?

Tần Vô Song đang nằm ngủ, loáng thoáng nghe thấy tiếng động thì bật dậy đi xem.

Ở thư phòng bên cạnh, Tề Thiên Mặc ngồi đó, Liên Thần đứng cạnh nói nói gì đó.

- Ông già đó muốn đem cậu để củng cố thể lực sao?
 - Nực cười vậy\, bà ta vẫn còn mặt mũi gặp cậu sao.
- Một tràng tiếng nói của Liên Thần, ngữ điệu không mấy vui vẻ.

Giống đang tức giận thay cho Tề Thiên Mặc.

Anh ngồi đó nghe, không nói gì hết.

- Mặc\, còn Kiera thì sao\, cậu nghĩ thân phận của cô ấy là gì?
- Lời này làm Tần Vô Song khựng lại, bọn họ nhắc đến cô sao.
-Tôi không chắc.

Tề Thiên Mặc nghe nhắc đến cô thì mở miệng.

- Có thể là cái gia tộc đó không?

Liên Thần ra giọng thần bí.

- Có thể..

- Nếu vậy cậu..và cô ấy..

Liên Thần ấp úng, lời nửa muốn nửa không muốn nói.

Tề Thiên Mặc bắt giá nhú mày.

- Nếu đúng là vậy liệu gia đình của cô ấy chấp nhận cậu chứ.
- Đừng nói nữa...

Rầm.

Cánh cửa thư phòng mở ra, Tần Vô Song choàng khăn mỏng đi vào, mắt liếc Liên Thần.

- Ch..chào..

- Gia đình của tôi\, anh biết những gì?

Liên Thần chưa kịp nói xong cô liền ngắt lời, nhìn vào Tề Thiên Mặc.

Anh nhìn cô, chắc cô cũng đoán được địa khái cuộc trò chuyện rồi.

- Đôi mắt của em\, chính là thứ quan trọng nhất.

Anh nhấn mạnh, đúng, chính là đôi mắt hổ phách đẹp ngời ngời đó, nó chính là thứ duy nhất giúp cô tìm ra thân thể thật sự.

Tần Vô Song bất giác chạm lên mắt, thời khắc này cô nhớ, màu mắt của cô giống y đúc với mẹ, mẹ có mái tóc nâu dài, đôi mắt hổ phách trong veo xinh đẹp.

Cái khí chất của mẹ đến cô còn cảm nhận được, mẹ nhìn rất giống người đàn ông đó..người đàn..aa
Đột nhiên đầu cô đau như búa bổ...những hình ảnh liên tục ùa tới, âm thanh rõ mồn một.Bước chân của cô bắt đầu lảo đảo, hai tay ôm đầu nhíu mày.Mồ hôi lạnh chảy trên mặt.

- Kie\, em sao vậy.

Tề Thiên Mặc thấy cô không ổn, liền chạy đến ôm cô lại.

Liên Thần hơi sửng sốt, anh nhận thấy cô dường như đang mất kiểm soát.

- Ư..đừng..cậu

Hình ảnh nháy múa trong đầu Tần Vô Song, cơn đau kéo đến càng nhiều, mái tóc đen bị cô vò đến rối bời.

Bên tai cô đầy những tiếng cười của mẹ.

Hình như có cả ai đó.....ai vậy..

Người đàn ông tóc bạc....anh ta đang cười sao..mẹ..mẹ..aaaa
Cảnh tượng vui vẻ bỗng chốc đổi thành cảnh khác.

Con hèm nhỏ ấy, hôm cô và mẹ bị ám sát.

Kí ức ùa về.

Tề Thiên Mặc đứng cạnh hết sức lo lắng.

Cảnh tượng trong đầu dừng lại Tần Vô Song ngồi sụp xuống sàn, thở dốc, cảnh tượng cô vừa nhìn thấy..là gì..ký ức sao....cô.

- Máu...nhiều máu quá!

Cô đưa tay lên nhìn, nói nhỏ những gương mặt sợ hãi, kí ức năm 6 tuổi ấy lại hiện lên, lần này rất thật, rất chân thực.

- Mẹ ơi...máu..máu..các người...

Chưa kịp nói hết câu thì cô ngất lịm đi.

Tề Thiên Mặc bế cô lên, nhìn Liên Thần, anh hiểu gật đầu.

Tần Vô Song nằm trong ngực anh, gương mặt vẫn vẻ hốt hoảng khi

nãy, ôm chặt anh không buông.

Tề Thiên Mặc khẽ vuốt mặt cô, từ trước đến giờ anh chưa bao giờ thấy cô trong tình trạng như thế này.

Lẽ nào....cô đã nhớ ra gì sao...sao lại có máu, rốt cuộc kí ức cô nhớ là gì vậy?

Chương 89: 89: Kí Ức 2

Cô đã trải qua những gì, nó như thế nào mà khiến cô sợ hãi vậy?
Tề Thiên Mặc nghĩ trong đầu, tay ôm cô bỗng siết chặt hơn.

Tần Vô Song tuy đã ngủ nhưng bất an trong lòng không hề giảm.

Trên thế gian không việc nào làm cô sợ hãi, trừ việc đó.

.....

Sáng hôm sau.

- A!

Tần Vô Song tỉnh dậy, mặt lấm tẩm mồ hôi, phát hiện bản thân nằm trên giường xung quanh không có ai.

- Ưm...

Cô nhớ lại mọi chuyện diễn ra tối qua, kí ức đó.

Cô đã nhớ lại rồi, tiếng cười trong đoạn kí ức chính là....chính là người đàn ông tóc bạc ấy.

Đoạn ký ức từ mơ hồ dần được hoàn chỉnh.

Mọi thứ từ bé cô đã nhớ lại, người đàn ông tóc bạc đó chính xác là người cần tìm, cô đã từng gặp anh ta....có, có tiếng của mẹ...tiếng của mẹ.

Đến đây bất thần Tần Vô Song rơi nước mắt, thanh âm trong trẻo lại ấm áp của mẹ đang gọi tên cô.

Đôi đồng tử lấp lánh nước.

Cô đã nhớ lại, những mảng kí ức đan xen nhau rồi hoàn chỉnh.

Cạch

Tề Thiên Mặc mở cửa bước vào, tay cầm ly sữa ấm.

Nhìn Tần Vô Song ngồi trên giường nước mắt rơi lã chã thì nhú mào.

- Em sao vậy?

Anh đến gần, ngồi xuống cạnh cô khẽ lau nước mắt trên mặt cô đi.

Tần Vô Song giật mình, khẽ giật lùi về sau.

Tề Thiên Mặc thấy vậy thì xoa đầu cô.

- Không sao, là anh.

Nhận ra là Tề Thiên Mặc, cô mới vội lau nước mắt, cố ổn định tinh thần.

- Hôm qua...

- Em đau ở đâu sao?

Cô hơi giật mình, sẽ nghĩ hành động của mình vào hôm qua sẽ làm anh tức giận nhưng không nghĩ anh vẫn quan tâm cô như vậy.

Cô lắc đầu, hơi cười.

- Có chuyện xảy ra với em sao?

Anh thật thắc mắc điều gì lại khiến cô sợ hãi đến vậy, cô của tối qua làm anh hoảng hốt, anh chưa bao giờ thấy cô hoảng loạn như lúc đó.

Tần Vô Song im lặng.

Tề Thiên Mặc thấy cô hình như đắn đo.

- Không sao, em không muốn thì không cần nói.

Anh vừa vuốt tóc cô vừa nói nhẹ nhàng.

-Tề Thiên Mặc anh muốn nghe em nói không?

Tần Vô Song lên tiếng, anh hơi ngạc nhiên nhưng cũng nhẹ gật đầu.

Anh muốn biết quá khứ cô như thế nào, liệu anh có đủ khả năng chữa lành nó không?

Tần Vô Song hít một hơi thật sâu.

- Ngày hôm đó..trời mưa rất lớn.

Em và mẹ từ nước Anh trở về chưa được bao lâu thì bị ám sát, mẹ vì bảo vệ em...mà chết...máu máu rất nhiều máu của mẹ....
Nói đến đây cô người cô hơi run.

Tề Thiên Mặc nhẹ ôm lấy cô, cố gắng không làm cô hoảng sợ khi nhớ lại cảnh tượng ấy.

- Vì..vì em..vì em nên mẹ mới bị ám sát..tại em đòi đi..

Cô tự trách, ngày đó do cô ham chơi đòi ăn ma lạt thang nên mới tạo cơ hội cho đám sát thủ.

- Không phải do em.

Nếu bọn chúng đã muốn ám sát thì cho dù ngày đó không xảy ra thì sẽ có ngày khác.

- Nếu anh là mẹ em thì anh cũng sẽ bảo vệ em như vậy thôi.

Tề Thiên Mặc an ủi, lời nói nhẹ nhàng.

Tần Vô Song nghe được lời của anh thì tâm trạng dần bình ổn, nghe thêm câu bảo vệ thì cảm thấy ấm áp.

- Tề Thiên Mặc...anh có yêu em không?

Nói xong câu này Tần Vô Song còn giật mình, câu hỏi này quá ngốc nghếch đi.

Ai lại đi hỏi câu ngu ngốc thế này chứ.

- ...

Tề Thiên Mặc thả cô ra, mặt anh lúc này nhìn có hơi....đần.

- Anh..không muốn thì thôi.

Mặt cô hơi đỏ, xoa tay hành động ngu ngốc nhưng trong mắt anh thì rất dễ thương.

- Ừm...

Nói ra lời này Tề Thiên Mặc có chút ngại, anh còn chưa nói câu này bao giờ.

Hiện tại ai lại nghĩ người người đàn ông đang ngồi đây lại là Tề Gia máu lạnh tàn nhẫn đó chứ.

Tần Vô Song như bất thần..Tề Thiên Mặc yêu cô sao.

Phút chốc, vành tai cô đỏ ửng môi mím lại.

- Còn em, có..

- Có

Cô trả lời không do dự, nhưng vừa dứt câu thì mặt càng đỏ hơn.

Cô vừa nói gì vậy...cái miệng này đúng là nhanh hơn não.

Tề Thiên Mặc như bắt được thời cơ, mặt có ý cười vui vẻ lên.

Cô cũng thừa nhận rồi, xem như anh thành công đi.

- Ừm, uống sữa đi.

Anh đưa ly sữa cho cô, ân cần khác hẳn thái độ lạnh lùng như hổ bom thường ngày.

Tần Vô Song uống vài ngụm sữa còn ấm, còn anh mở cửa đi ra ngoài.

Vừa mở cửa thì gặp ngay gương mặt hóng chuyện của Liên Thần..

Chương 90: 90: Andrewor

Tôi đi đây.

Liên Thần nhanh nhẹn chạy đi, Tề Thiên Mặc còn chưa kịp nói gì đã để anh ta chạy đi.

Anh ta chạy theo anh qua tận đây, chắc lại có tin bất quái gì về anh rồi.

.....

Buổi tối.

- Song, em khỏe hơn chưa?

Tề Thiên Mặc bước vào hỏi, Tần Vô Song vốn không bị gì chỉ là bị anh bắt nằm trong phòng cả ngày thôi.

Cô hơi bất ngờ, sao anh lại biết cô tên Song chứ, cái tên này chỉ có Phedra mới biết, anh điều tra cô sao?

- Sao anh biết cái tên đó?

Lòng cô hơi nghi ngờ, câu hỏi làm anh không thấy bất ngờ, vốn dĩ cô không nói cho anh biết nên hiện tại điều cô hỏi là không thể tránh.

- Anh nói rồi, thứ gì Tề Thiên Mặc muốn thì sẽ biết.

Câu này làm cô chắc chắn hơn việc anh điều tra cô, có lẽ anh đã biết cái tên này lâu lắm rồi.

Vậy có lẽ rằng Tề Thiên Mặc cũng biết đôi ba chuyện về quá khứ của cô, của Tần Vô Song ở nước C chẳng?

- Anh điều tra em sao?

Chắc chắn một điều là anh đã biết xuất thân của cô từ nước C.

Lần đầu tiên cô gặp anh cũng ở nước C.

Nếu vậy, hẳn anh biết được đêm đó của cô và anh là do Tân gia sắp

đặt.

- Ừm

Anh trả lời thẳng thắn không do dự.

- Đừng lo, quá khứ của em hãy bỏ qua nó, hiện tại và tương lai có anh đi cùng em.

Câu nói làm Tần Vô Song bất ngờ, anh lại sến súa vậy ư.

Nhưng quả thật lời này khiến cô cảm động thật.

Tim bỗng đập thật nhanh, nhìn người đàn ông trước mặt, cô liền tin những lời anh nói.

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của Tề Thiên Mặc là sự dịu dàng chân thật hơn bao giờ hết.

- Tề Thiên Mặc.

Cô vừa nói vừa vén chần bước xuống giường, tiến lại gần anh, vì anh cao hơn cô gần một cái đầu nên phải nhón chân lên, khẽ hôn nhẹ vào môi hắn.

Cô trước giờ không hiểu cũng không biết yêu như thế nào, cô chỉ biết người đàn ông trước mặt này mãi mãi là của cô là của Tần Vô Song của Kiera này.

- Thiên Mặc người đi cùng anh sau này chỉ có thể là em, nhớ đấy!

Cô thì thầm nụ cười trên khuôn mặt tinh xảo có chút ranh mãnh, giống như cáo già tìm được con mồi.

Tề Thiên Mặc chầm hỏi, đáng lẽ người nói câu này phải là anh mới đúng.

Nhưng việc cô chủ động làm anh rất vui.

Ôm cô thật chặt, anh sẽ không buông tay cô dù chỉ một lần.

.....

Tại biệt thự lớn Andrewor.

Các vị khách từ các gia tộc đều đến tham dự buổi tiệc thường niên hằng năm của nhà Andrewor.

- Marcus đâu rồi, nó không chịu đến sao?

Giọng nói khàn khàn vang lên, nghe loáng thoáng sự tức giận trong câu nói đó.

- Thăng nhóc đó cứng đầu, tôi nói nó không thềm nghe.

Lớn rồi quên mất ai là mẹ nó rồi.

Người phụ nữ trung niên bực bội lên tiếng.

- Bác gái, anh ấy chỉ là xúc động nhất thời thôi, người không cần buồn phiền, chỉ cần anh ấy dính hôn với con thì mọi chuyện đều sẽ ổn thôi.

Cô gái ngồi cạnh bà ta ra sức nịnh nọt, thanh âm cao vút tựa chim vàng anh vẫy cánh bay lượn.

- Đúng đúng, Oliva nói đúng, thăng nhóc đó sẽ rất thích người hiểu chuyện như con.

Thật ra đến bà ta, à không mà đến cả Dirich Andrewor còn không biết Marcus thật ra chính là Tề Thiên Mặc đó, bà ta chỉ ngỡ anh làm thương nhân buôn bán có tiếng ở nước B, chỉ vì bà ta còn không biết tên của anh do cha đặt là Tề Thiên Mặc.

Một người như bà ta liệu có được gọi là mẹ không?

Đến cả mặt anh cũng chưa bao giờ lộ trong các bữa tiệc của Andrewor, mọi người ai nấy đều thấy anh như một thằng hề một đứa con riêng tai tiếng của Andrewor, một đứa con ngoài giá thú thấp hèn của Liễu Thanh.

Oliva ban đầu còn định từ chối đến khi nhìn thấy tấm ảnh của anh thì mới ríu rít lên, đồng ý mối hôn sự do đôi cha mẹ kia tự làm chủ.

- Oa...ai vậy

- Tôi chưa thấy người nào như này cả.

- Này, nhìn thật khác biệt nga..

Mọi người ở dưới sảnh tiệc xì xào.

Tần Vô Song và Tề Thiên Mặc cùng nhau tiến vào.

Vốn dĩ anh không tham dự đâu nhưng anh nghĩ có thể người cô cần tìm sẽ có mặt thì liền đi, dù sao tại nước Anh thì Andrewor cũng thuộc hàng quý tộc danh giá.

Hơn nữa không phải người cha người mẹ tự nhận kia của anh muốn anh đến sao?

Tần Vô Song mặc một bộ lễ phục màu đen, đính kim cương đen lấp lánh ở chân váy, trông hết sức đơn giản nhưng cộng với khí chất cao quý thì Tần Vô Song lại nổi bật hơn với những tiểu thư khác tại đó.

Mái tóc xõa dài mượt đen óng ánh hết như thiên nga đen dưới lớp váy mềm mại.

Tề Thiên Mặc thân vest đen cùng một cặp với cô, hai người dường như chiếm hết sự chú ý trong sảnh.

Mọi ánh mắt dồn về khiến Tần Vô Song khó chịu.

Tề Thiên Mặc dắt cô lên đi chỗ khác, chính là nơi ba người kia đang ngồi.

Anh vốn đến có hai mục đích.

Hai người vừa đến thì lập tức có ánh mắt không hài lòng chiếu đến.

- Cô gái này là ai?

Dirich lên tiếng, ông ta cần phải đuổi cô gái bên cạnh Marcus đi.

Oliva thì nhìn Tần Vô Song bằng con mắt xem thường, xen lẫn chút ganh ghét.

- Ông có tư cách gì hỏi tôi

- Mà..

Tề Thiên Mặc thái độ dửng dưng trả lời ông ta.

Ông ta phẫn nộ, Liễu Thanh bên cạnh vội giữ tay kiềm chế ông ta lại.

Dù sao thì bà vẫn cần giữ mặt giữ mũi trước tiểu thư của Lybiria này.

- Anh là Marcus đúng chứ, chào anh tôi là Oliva Lybiria.

Oliva chủ động đứng dậy chào.

Bị anh làm ngơ như không thấy.

Cánh tay vén tóc tạo sự chú ý bỗng chốc cứng đờ.

Hừ, dám làm ngơ tôi sao, chỉ là tên ngoài giá thú may mắn có nhan sắc được bốn tiểu thư để ý là còn lên mặt à.

Cô ta nghĩ thầm, nếu không phải vì cha cần mối quan hệ và nhan sắc của anh ta thì cô ta cũng không để mắt tới anh đâu, chỉ là con riêng thôi mà còn dám phớt lờ cô ta..

Chương 91: 91: Andrewor

Nhưng cô ta lại quên mất bản thân chỉ giống như con hề trong mắt Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song thôi.

- Marcus, đây là Oliva, con bé là hôn thê của con đó.

Liễu Thanh vội đứng dậy đẩy đẩy Oliva lên trước sát gần Tề Thiên Mặc, mắt bà ta liếc xéo Tần Vô Song, như kiêu lên mặt.

- Cút!

Tề Thiên Mặc nói câu nhẹ nhàng như tơ, nhưng uy lực lại làm Oliva lùi lại.

Gương mặt anh hiện vẻ chán ghét, trừ Tần Vô Song chưa có người phụ nữ dám gần anh ta trong phạm vi hai mét cả.

- Marcus!

Bà ta dữ dần quát lên.

Tần Vô Song liếc bà ta, ánh mắt mang dư vị chết chóc.

Liễu Thanh khựng lại, bà ta còn chưa thấy người phụ nữ có sát khí như vậy cả.

Ngay cả Oliva cũng hơi dè chừng trước ánh mắt đó của cô.

Trác Nhiên đứng sau cảm thấy ba người này thật ngu ngốc khi dám nói như vậy với Tề Thiên Mặc.

- Marcus cậu nên nhớ, cậu mang họ ai.

Dirich lên tiếng.

- Đừng nói chuyện với tôi.

Tôi chưa từng bao giờ là người Andrewor.

Tề Thiên Mặc nói từng chữ như tát vào mặt Dirich làm ông ta tức điên lên.

Nếu không phải cậu ta còn giá trị lợi dụng thì ông đã xử lí cậu ta rồi.

- Mà..

Cũng chẳng quan tâm ba người họ nữa, Tần Vô Song giật giật tay Tề Thiên Mặc, cả hai người định quay đầu rời đi.

- Đứng lại!

Oliva nói lớn, chân của hai người dừng lại.

Nhưng cũng định bước tiếp.

- Tôi nói đứng lại!

- Cô là ai? Muốn gì đây?

Giọng nói chán ghét của Tần Vô Song đánh thẳng vào tai của Oliva, cô chính là khinh thường loại người như Oliva.

- Cô..cô

Cô ta tức giận vì lời nói khi nãy, nhưng chưa kịp làm gì thì hai người đã đi mất.

Hậm hực về chỗ ngồi.

Bộ dáng cao cao tại thượng khoanh tay ngồi trên ghế.

- Oliva con đừng lo, con nhỏ đó sao sánh bằng con được.

- Hừ, đúng ả quê mùa.

Liểu Thanh xu nịnh Oliva vì bà ta cần Tề Thiên Mặc củng cố địa vị trong gia tộc.

- Liểu Thanh, để ý Oliva đừng để cô ta làm phiền đến người đó.

- Vâng.

Dirich ghé tai nhắc nhở Liểu Thanh, bà ta gật đầu nhìn về hướng nào đó.

Ánh mắt cẩn trọng dò xét.

.....

Tần Vô Song bị Tề Thiên Mặc cấm uống rượu nên buồn chán, ngắm nghĩa xung quanh.

Va phải mắt cô là người trên tầng đó.

- Cậu chủ.

- Ừm đi thôi.

Anh ta quay mặt đi.

Hình bóng người kia đã bị cô nhìn thấy.

- Là...người đó..

Tần Vô Song buông tay Tề Thiên Mặc đi về hướng đó, anh cũng không ngăn cô lại, chỉ bình tĩnh đi theo sau.

Trên tầng hai, cô lặng lẽ đi sau người kia, trước khi đối mặt cô muốn xác nhận có đúng là người cần tìm không.

Bước chân của hắn ngày một nhanh hơn.

Tuy độ nhạy bén của Tần Vô Song cao nhưng tốc độ của anh ta cũng rất nhanh.

Hắn đi vào ngã rẽ hành lang bên trái rồi biến mất. Tần Vô Song cẩn thận từ từ đi đến nó vào ngã rẽ.

Chưa kịp thấy gì liền bị một cánh tay kéo vào, tay hắn cầm con dao nhỏ kề sát cổ cô, tay còn lại ép cô vào tường.

- Nói..là ai.

Hai đôi đồng tử hổ phách nhìn đối nhau.

Lời nói vừa thốt ra bỗng chốc run run.

- Chị...

Người đàn ông lấp bắp thì thầm, đôi mắt hắn có màu hổ phách y chàng Tần Vô Song, mái tóc bạc lấp lánh, gương mặt anh tuấn...Ánh mắt anh ta nhìn cô không che giấu sự kinh ngạc còn có chút xúc động.

Tần Vô Song không hề khác anh ta, cô chắc chắn đây là người cô đã thấy ở sân bay vào hôm đó.

Anh ta nhìn thật giống mẹ cô, chỉ là mái tóc có màu bạc.

- Cô là ai?...nói mau!

Anh đề phòng cất tiếng, con dao trên tay vẫn kề sát cổ cô, chỉ là tay

có hơi run.

- Cậu....

Tần Vô Song thì thầm, nhỏ nhưng đủ để anh ta cũng nghe thấy.

- Cô gọi tôi là gì?

- Eric Windsor.

Cô trả lời gọn lỏn, đây chính là cái tên mà ký ức của cô nhớ được, điều đó có nghĩa cô đã được gặp người đàn ông này từ lâu rồi, chỉ là ký ức không muốn nhớ tự nhiên sẽ hiện ra thôi.

Bây giờ cô đã dừng cảm đối mắt với nó rồi..

Chương 92: 92: Giải Quyết Ông Ta

Cô..là ai.? Sao lại biết tên tôi

Eric gặng hỏi.

- Tần,Vô,Song.

Cô nói từng chữ.

Cái tên duy nhất mẹ và cha tặng cho cô là Tần Vô Song, có lẽ cậu hẳn là biết đi.

- Vô Song....Song..

Giọng Eric run run, hạ tay cầm dao xuống ánh mắt nhìn cô dần trở nên xúc động.

- Cậu là Eric Windsor, là cậu của con.

Cô cũng không khác anh ta mấy, đứng trước người thân cùng huyết thống, lại thất lạc đến 18 năm không tránh có chút vui mừng.

- Cuối cùng cũng tìm được con rồi..

Eric vui mừng nói, anh ta ôm Tần Vô Song nhẹ nhàng.

Mà khoan từ từ, người tìm được cậu không phải là cô sao, sao lại đổi thành cậu tìm được cô rồi?

- Bỏ ra!

Giọng nói không vui vang từ sau, Tề Thiên Mặc tiến đến, anh nhìn Eric đang ôm cô thì hơi khó chịu.

- Cậu, buông cháu.

Cô thấy gương mặt cau có của anh thì nhanh chóng nói Eric buông cô ra.

Eric cũng tự nhiên nghe theo lời cô nói, gương mặt nhìn cô hết sức triu mến.

Tề Thiên Mặc đi đến, anh kéo Tần Vô Song vào sát người mình rồi nhìn Eric như muốn nói đây là người của tôi vậy.

- Vô Song.

Giờ cậu có việc, cậu đi trước lát gặp.

Eric sự nhớ anh còn có việc nên tạm biệt cô trước rồi đi mất.

Ánh mắt còn liếc qua Tề Thiên Mặc như thể đang dò xét anh.

- Lần sau đừng có ôm đàn ông khác.

Tề Thiên Mặc nhìn cô.

- Đó là cậu em.

- Ai cũng không được.

Tần Vô Song bắt lực.

Không ai có thể cãi lại với Tề Thiên Mặc mà ngay cả cô cũng vậy.

Nhưng mà anh ta đây là đang ghen sao.

- Mặc...anh ghen sao?

Cô ngược lên nhìn anh, mặt giả ngu.

- Không.

Anh trả lời dứt khoát, giọng nói vẫn có chút gì đó chua chua.

Tần Vô Song cười trộm, chắc chắn rồi. Chẳng hiểu sao dạo này tâm tình cô tốt lên hẳn, do tìm được người nhà sao hay không phải chém giết nữa..

- Đi thôi.

Hai người đi lại sảnh tiệc, đáng lẽ cô tìm được Eric rồi thì cũng nên rời đi nhưng do nãy anh ta có việc vội cô còn chưa kịp biết liên lạc với anh ta như nào.

Nên đành phải đợi gặp thôi.

- Các vị khách quý, cảm ơn đã đến dự bữa tiệc của chúng tôi.

Dirich bước lên bục nói lớn, giọng càng hớn hờ.

- Tôi cũng xin tuyên bố một chuyện, Marcus con trai tôi sẽ đính hôn với tiểu thư Oliva Lybiria.

Ông ta cố ý nói to.

Hai người ở dưới cùng lúc nhếch mép cười khinh.

Lão già này nào bị úng nước rồi, tiếng người cũng không hiểu.

- Đầu tháng sau sẽ tổ chức tiệc cưới, tôi mong mọi người ở đây sẽ

đến tham dự.

Ông ta còn cố tình nói thêm.

Câu này làm Tần Vô Song không nhin nổi nhìn Tề Thiên Mặc đứng cạnh.

Gương mặt của anh tuy vẫn lạnh lẽo nhưng ánh mắt sớm đã chứa đầy nộ khí u ám chết người.

Nếu không phải hiện tại đang ngồi cạnh cô có lẽ anh đã sớm xé xác ông ta ra thành trăm nghìn mảnh.

Tần Vô Song cạnh anh cũng cảm thấy luồng khí trên người anh như muốn bóp chết người ta vậy hiện tại chỉ có cô mới dám gần anh đến thế.

- Marcus đi lên đây nào.

Ông ta nói tiếp, mắt hướng về nơi hai người đang đứng khiêu khích Tề Thiên Mặc.

Nhưng ông ta đâu hay biết anh hiện tại không còn là Marcus của ngày xưa rồi.

Oliva cũng tiến nhanh lên bực, cô ta có mái tóc hạt dẻ dài, thân mặc bộ váy xanh dương nổi bật.

Tề Thiên Mặc vẫn thản nhiên nhấp rượu mặc kệ xung quanh.

Những người phụ nữ nhìn anh đến thèm thường nhưng nào dám lại gần.

- Cậu chủ, ông chủ gọi ngài.

Một nhân viên phục vụ lưỡng thũng đi đến, cúi gập người nói Dường như hai người Tần Vô Song và Tề Thiên Mặc chẳng thèm đoái nhìn.

- Cậu chủ!

Tên phục vụ khó chịu ra mặt, hấn nói dần.

Tề Thiên Mặc liếc hấn, ánh mắt đơn giản là cảnh cáo nhưng âm lãnh trong con mắt làm tên đó lạnh sống lưng.

- Anh muốn xử ông ta như nào?

Câu hỏi bất ngờ của Tần Vô Song.

Cô nhận thấy ánh mắt anh khi nhìn Dirich không chỉ đơn giản là ghét mà là hận!

- Em nghĩ sao?

Anh cười quay ra nhìn cô, nhẹ nhàng vuốt má, ánh mắt đầy dịu dàng. Cô không nói gì chỉ cười rồi nhìn ông ta đang đứng trên bục..

Chương 93: Ông Là Cái Thá Gì

Ở đâu đó.

- Cậu chủ, Ông chủ gọi đến.

Một người đàn ông mặt nét tây cúi đầu cung kính.

Eric cầm lấy điện thoại, bắt mắt.

Thật hay anh cũng vừa định gọi cho hai người họ.

- Ric, chuyện đó làm xong chưa?

Giọng nói đầy uy nghiêm vang từ điện thoại ra.

- Vâng mọi chuyện đều rất tốt và còn....con đã tìm được rồi!

- Thật sao!

Giọng nói gấp gáp cùng chút xúc động, người trong điện thoại nói to.

- ..Đúng vậy, chắc chắn không sai đâu.

Nói xong Eric cúp máy, để lại người bên kia chưa kịp hỏi gì?

- Ông, có chuyện gì mà hốt hoảng như vậy, con ra thể thống gì.

- Eric nó tìm được con bé rồi!

Keng.

Tiếng đồ vật rơi vỡ, ly trà trong tay Ayena rơi xuống đất vỡ ra, bà run run mắt như không tin vậy.

- Thật không...con bé..con bé thật sao?

- Đúng rồi, Ric đã nói bà còn không tin nó sao...nào ngồi xuống cẩn thận.

Rowan từ từ đỡ bà ngồi xuống ghế.

Tâm trạng ông cũng không khác gì bà.

- Tốt..thật tốt.

.....

Dirich đứng trên bục cảm thấy hơi ngượng, quan khách phía dưới

đều chung một câu hỏi không biết người con giá thú bí ẩn kia trông như thế nào, lý do tại sao tiểu thư của Lybiria kia lại đồng ý liên hôn.

- Marcus mau lên đây!

Ông ta nhấn mạnh, mắt đảo đến chỗ hai người đang ngồi, ánh mắt có sự tức giận cùng chút mất kiên nhẫn, nhưng nhìn kỹ có chút cảnh cáo.

Tề Thiên Mặc không rảnh quan tâm, nhẹ nhàng nhấp mấy ngụm rượu.

Tần Vô Song chỉ đang nghĩ xem Eric đâu rồi, chẳng lẽ cậu lại quên mất cô ư?

- Vô Song.

Giọng nói truyền đến tai Tần Vô Song, cô quay ra nhìn, là Eric.

Nhìn kỹ lại thì trông cậu rất trẻ nhìn sơ qua cũng chỉ tầm hơn Tề Thiên Mặc một chút thôi, nói đúng thì quá yêu nghiệt đi.

- Vô Song này\, tên này là ai đây?

Eric nhìn Tề Thiên Mặc, hơi đề phòng nhưng thấy cô có vẻ thân thiết với hắn thì cũng không quá ghét bỏ=))

- Anh ấy ư...

Cô hơi ngập ngừng, đến bây giờ cô vẫn chưa nghĩ ra Tề Thiên Mặc và cô là mối quan hệ như thế nào, người yêu sao? hay chỉ là quan hệ hợp tác...cô không thể tự ý quyết định được, bởi vì đối phương là anh ta, là Tề Thiên Mặc.

-.....

Eric thấy cô không nói, mặc dù rất thắc mắc nhưng có thể cô vẫn chưa hoàn toàn thân thuộc với hắn nên cũng không ép cô quá đáng như vậy.

Tề Thiên Mặc khuôn mặt hơi thất vọng, anh cũng không thể ép buộc cô được, với lại hiện tại hai người vẫn đang còn hợp tác vì Deathwish nên mọi chuyện chưa thể nói là ổn.

- Được rồi.

Vô Song\, cháu cũng nên gặp gia đình thôi\, ngày mai ta tới đón cháu được chứ?

Eric hỏi, anh chắc chắn hai người kia rất nôn nóng để gặp cô đây.

- Ừm...được ngày mai cũng không bận rất tiện\, cậu tới đón cháu...

- Không! anh đưa em đi.

Tề Thiên Mặc nói, mặc dù có là cậu ruột đi chăng nữa thì anh vẫn muốn đưa cô đi.

- A..được\, nhưng mà anh biết địa chỉ không?

Tần Vô Song biết là anh lo cho cô, nhưng cô còn không biết Windsor nằm đâu.

- Không sao! nếu cậu ta muốn đưa cháu đi thì ta sẽ sai người đến đón.

- Vâng.

- Ta đi đây\, chắc hai người kia ở nhà sốt ruột lắm.

Eric tạm biệt rồi rời khỏi Andrewor.

Tần Vô Song và Tề Thiên Mặc cũng không còn lý do gì ở lại thêm nên cũng đứng dậy rời đi.

Đi đến ngoài sảnh tiếp thì gặp lão Dirich và Liễu Thanh đứng đó, khuôn mặt của hai người đó đen sì.

- Đứng lại!

Ông ta quát lớn.

Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song không thềm để ý cứ đi tiếp.

- Marcus\, mày đứng lại đó.

Liễu Thanh liền quát, bà ta giận dữ vì anh đã không thềm nghe theo sắp xếp của họ, lại để họ bẽ mặt trước quan khách và suýt gây hiểu lầm với Lybiria.

- Bà không có tư cách để gọi tên tôi đâu\, Liễu Thanh!

Thấy anh tức giận nhìn mình, còn gọi thẳng tên, Liễu Thanh giật mình.

Trước kia bà ta cho dù thế nào anh cũng mặc kệ nhưng hôm nay lại nộ khí như vậy tất nhiên bà ta có chút sợ.

Đôi mắt hổ phách chứa đầy sát khí của Tần Vô Song cũng làm bà ngạc nhiên không kềm, trước giờ không để ý nhưng màu mắt này của cô ta là màu hổ phách, màu mắt tượng trưng cho quyền lực và

quý tộc nước Anh.

- Marcus! sao mà dám chống đối lời tao hả?

- Ông là cái thá gì? đứng trước mặt tôi ra vẻ sao dựa vào tôi đủ để bóp nát ông thành từng mảnh rồi.

Vậy nên đừng để tay của tôi mất kiểm soát mà động vào ông!

Tần Vô Song không kiêng nể, lời nói sát thương Dirich cực mạnh.

Ông ta tức điên lên, chưa bao giờ nghĩ lại bị một con nhỏ như thế này sỉ nhục cả.

Ông là ai chứ, là gia chủ của Andrewor cô ta là ai mà dám nói ông như vậy?

Chương 94: 94: Người Tôi Yêu

- Cô là ai? ở đây có chỗ cho cô lên tiếng sao?
Dirich quát lớn, ra vẻ uy nghiêm, cùng chút uy lực.

Nhưng chút này có gì so với Tần Vô Song chứ?

- Tôi ư? chỗ này ghi chữ cấm tôi nói sao?

Cô bẻ lại hẳn, cho dù ông ta là chủ nơi này đấy thì sao.

- Đây là Andrewor\, đây là nước Anh là địa bàn của tôi\, cô còn không bằng hạt cát ở đây!

Ông ta hét lớn.

- Ồ vậy sao! Từ khi nào Anh quốc thành địa bàn của Andrewor vậy?
Giọng nói không to không nhỏ truyền đến, hết sức thích thú cùng khinh bỉ trong lời nói.

Tần Vô Song nhận ra giọng nói này.

Eric đi chậm, gương mặt cười nhưng nụ cười chứa đầy sự nguy hiểm.

Ông ta dám nói cháu gái bảo bối của anh không bằng hạt cát sao?
được..rất gan..10 điểm cho sự gan dạ.

- ..Cậu..cậu Eric..!

Dirich lẫn Liễu Thanh đều hơi kiêng dè Eric.

Họ sao lại xui xẻo đến nỗi gặp phải người này ở đây chứ, lần này lỡ miệng không chừng hẳn ta sẽ ghi thù mất.

- Cậu chưa về sao?

Tần Vô Song quay sang hỏi, cô vừa thấy Eric rời đi rồi mà sao lại xuất hiện.

- Tí có chuyện cần hỏi con.
Eric quay sang, gương mặt hiền hòa hơn.

Đối mặt với cô anh như một người bình thường còn khi quay phắt sang hai vợ chồng kia thì biểu cảm khuôn mặt trở nên lạnh lẽo hơn bất cứ khi nào.

Liểu Thanh và Dirich đang nghĩ xem liệu Tần Vô Song và Eric có quan hệ gì.

- Ông hình như quên mất hiện ai đang đứng đầu đất nước này thì phải.

Giọng nói của Eric buốt lạnh đến nỗi làm hai vợ chồng kia sớn người, lạnh hết sống lưng.

Tề Thiên Mặc quan sát Eric, đúng là không hổ người thừa kế nhà Windsor, khí thế đúng không lẫn vào đâu được cô gái bên cạnh anh cũng ghê gớm không kém.

- Cậu Eric\, hiểu làm hiểu làm thôi\, chúng tôi chỉ đang ôn chuyện thôi.

- Đúng vậy\, chuyện nhà của chúng tôi mà cô gái này là người ngoài tự ý xen vào nên chồng tôi nhắc nhở thôi.

Liểu Thanh cố gắng giải thích.

- Bà nói ai là người ngoài? Cô ấy là người tôi yêu với lại bà có tư cách gì nói cô ấy?

Tề Thiên Mặc siết eo Tần Vô Song sát vào người mình.

- Mà..\

Nghe anh nói vậy Liễu Thanh nghiêng răng.

Tần Vô Song bất ngờ khi anh tuyên bố thẳng như vậy, mặt vui mừng ngại ngùng lẫn lộn trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.

Nhìn thấy biểu cảm đó anh lại thấy thích thú, cô gái này vậy mà ngại rồi.

Eric nhìn hai người, đôi mắt hơi phức tạp.

Hai người kia tức giận bỏ đi, họ không muốn ở đây tự rước thêm nhục nữa.

- Được rồi\, đừng ôm chặt như vậy...

Tần Vô Song đẩy đẩy Tề Thiên Mặc.

Cậu Eric còn ở đây, họ cứ ôm ấp thế này cậu lại hỏi cô biết trả lời như thế nào chứ.

Tề Thiên Mặc cũng nới lỏng vòng tay một chút, nhưng vẫn ôm cô không buông.

- Đúng rồi.

Vô Song sợi dây của con có màu gì?

Eric tiến lại hỏi cô, sợi dây anh nhắc đến đương nhiên cô hiểu, nhưng cô có hai sợi lận, không biết cậu hỏi sợi nào.

- Sợi mẹ để lại có màu vàng.

- Vậy còn sợi màu đỏ lạc mất rồi sao.

Eric thì thầm.

Tần Vô Song nghe được.

- Sợi màu đỏ cũng trong tay cháu.

- Thật sao, may quá.

Tần Vô Song không hiểu, khi nhắc đến sợi màu vàng thì Eric không có gì ngạc nhiên lắm nhưng khi cô nói đến sợi màu đỏ thì anh lại phản ứng như vậy, liệu sợi dây đỏ quan trọng thế sao, nhưng quan trọng thì tại sao lại thất lạc chứ.

Nhưng dù như vậy cô cũng không hỏi nhiều.

- Vậy tốt rồi, ngày mai nhớ đem theo hai sợi dây.

Cậu về đây.

Eric nhẹ nhõm ra về.

Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song cũng ra về.

Một đội xe của Tề Thiên Mặc đã đợi sẵn, kẻ thù của anh luôn có mặt khắp nơi nên việc mang theo người bảo vệ cũng không lạ.

Hắc đạo không giống như bạch đạo, mọi thứ giải quyết bằng vũ lực không phải bằng lời nói.

Trên đường về.

Đoàng..đoàng

Tiếng súng vang lên, hai chiếc xe hộ tống của Tề gia vọt lên đằng trước, che chắn cho xe đi chính giữa của Tề Thiên Mặc.

- Lão già đó đúng là nôn nóng.

Tề Thiên Mặc biết thừa đây là trò của lão Dirich, ông ta nhất định sẽ trả thù anh sau cú nhục nhã đó.

Đoàng

Két

- Cũng lâu rồi chưa vận động\, hôm nay em muốn làm gì đó\, đừng có cản em.

Tần Vô Song duỗi tay chân, nói bộ váy này bị cô dùng lực xé đi phần tà dài giờ chỉ ngắn đến bắp chân.

- Không vận động sao?

Lời nói có chút mờ ám của Tề Thiên Mặc, anh ghé vào tai cô nói.

Tần Vô Song cạ lời với anh..

- Anh nghĩ gì vậy\, đưa em cây súng.

Anh không trêu cô nữa, Trác Nhiên đưa cây súng ngắn cho cô, bị Tề Thiên Mặc lờm nhẹ liền giật mình.

- Từ từ\, để quan sát đã\, loại tép riu này cần em ra tay sao?

- Em chán rồi anh đi ra em muốn làm gì đó.

Cô vẫn muốn đánh nhau, đã gần một tháng cô chưa động gì đến dao súng, thật sự chán chết đi được.

- Vậy được\, giờ em ra đó tối về vận động chút được không?

Câu nói vừa thoát khỏi miệng Tề Thiên Mặc khiến Tần Vô Song khựng người, cô ném cây súng qua bên cạnh ngồi im.

Cô không muốn ngày mai lết cái thân thể bị anh dày vò đi gặp gia đình đâu.

Anh thấy cô xem như ngồi im thì cười nhẹ.

Chương 95: 95: Cô Dế Thương Và Đáng Yêu Nhất

Tần Vô Song bất lực với cái trò của anh rồi, sao lần nào người thiệt cũng là cô chứ.

Tề Thiên Mặc thì cảm thấy chiêu này rất có hiệu quả đối với cô. Trác Nhiên thì thầm like cho anh, quả là gia chủ cho dù có là Kiera thì cũng chịu thua trước ngài ấy thôi.

Pằng.

Tiếng súng dần nhỏ đi.

- Gia chủ đã tiêu diệt xong hết.

Tử Lâm tiến lại.

- Tên này cầm đầu đây ạ.

Tử Lâm ném một tên đàn ông lên trước, người hắn đang run run.

- Về báo lại cho lão ta, trò chơi như thế này đừng bao giờ áp dụng với tôi.

Tề Thiên Mặc phát tay, Tử Lâm liền buông tay, tên kia ba chân bốn cẳng mà chạy.

Chiếc xe tiếp tục lăn bánh.

.....

Rầm.

- Gì chứ, chết hết sao?

Dirich đập bàn, quát lớn.

Tại sao chứ, người ông cử đi đều là thuộc hạ giỏi có thừa của Andrewor sao có thể bại hết trong tay thằng đó được chứ.

- V.vâng

- Lão gia, ông bình tĩnh lại.

Chát

Liểu Thanh muốn trấn an ông ta nhưng kết quả lại bị một cú tát đau điếng người, bà ta ngạc nhiên trợn mắt nhìn Dirich, ông ta đang trừng mắt với bà.

- Vô dụng\, có một đứa con trai thôi cũng không quản nó được\, bà làm được gì chứ!

Ông ta quát bà sao? còn không phải ông ta mưu hại Tề Lĩnh thì Marcus đâu có hận bà đến vậy.

Mà bây giờ ông ta lại đổ mọi tội lỗi lên đầu bà sao?

- Đồ ngu ngốc\, giờ bà xem thằng con đó sỉ nhục tôi như thế nào?

Liểu Thanh tức lắm, nhưng cuộc sống vinh hoa phú quý bà đang có là nhờ ông ta đem lại, bà phải nhịn đợi đến khi thời cơ chín muồi thì giết quách lão đi.

- Lão gia ông đừng tức giận\, có hại cho sức khỏe nào\, là thằng Marcus nó bị con ả kia quyến rũ thôi\, đợi Oliva trừng trị con ả kia sẽ thê thảm cho coi.

Bà ta nghiêng răng chịu đựng, nịnh nọt dỗ dành ông ta.

- Hừ! thằng nghiệt chủng.

Ông ta gầm gừ.

.....

Tần Vô Song tắm rửa sạch sẽ xong thì ngồi trên giường, cô nhận được ba cuộc gọi nhớ của Phedra lúc cô đi theo Tề Thiên Mặc sang đây chưa báo với cô ấy, nên giờ chắc cổ cũng lo lắng rồi.

- Kie Kie\, cậu bỏ tớ đi chơi rồi sao..

Giọng nói nũng nịu của Phedra.

Tần Vô Song cảm thấy cái tên Kie Kie này rất không hợp với cô.

- Phe cậu đừng gọi tớ như vậy được không?

- Được\, nhưng mà Kie à\, cậu đi mà không nói với tớ tiếng nào làm tớ lo lắng chết mất\, tưởng cậu bị Tề Gia nhốt đâu đó rồi cơ.

Tần Vô Song khâm phục cái trí tưởng tượng của Phedra, Tề Thiên Mặc không có sở thích lạ lùng như giam cầm cô đâu.

- Tớ tìm được rồi.

- Thật sao\, tốt quá đi\, vậy khi nào về đây ăn mừng thôi.

- Ưm\, khoảng ngày mốt tở sẽ về nước.
 - Ok tở không làm phiền nữa\, cậu với tên kia cứ thoải mái tiếp.
- Phedra lại nghĩ lung tung rồi.

Tần Vô Song cúp máy, thở dài, tuy cô đã tìm được cậu theo lời mẹ dặn rồi nhưng cảm giác trong lòng cô vẫn hơi bất an.

Ab....cái tên mà Tần Hải đang nói dở, rốt cuộc người đứng sau Tần Hải là ai chứ? tại sao chúng lại nhắm vào mẹ và cô.

- Nghĩ gì vậy?

Trong lúc Tần Vô Song đang suy nghĩ thì Tề Thiên Mặc chậm rãi từ đằng sau bước đến ôm nhẹ lấy thân thể cô.

Mùi hương quen thuộc của anh nên cô không phản ứng.

- Không có gì đâu\, em muốn ngủ.

Cô ngã người xuống, anh hơi thất vọng thu tay về, cô vẫn muốn che dấu anh chuyện gì đó sao sợ anh can thiệp hay vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng anh.

Tần Vô Song thấy Tề Thiên Mặc đứng bất động nhìn hai bàn tay thì ngồi dậy.

- Anh đứng đó làm gì vậy?

Nói rồi cô nhướn người kéo tay anh xuống.

Động tác nhỏ này làm anh trở nên vui vẻ hẳn, xem ra cô vẫn quan tâm anh.

- Song..anh muốn.

Tề Thiên Mặc lật người lên đối mặt với cô, thì thầm.

Tần Vô Song nghe được thì đẩy anh ra.

- Sáng mai còn phải đi gặp ông bà\, anh đừng có đòi hỏi.

- Nhưng mà...anh..

- Ngủ đi.

Thái độ của cô kiên quyết nên anh cũng không ép, nằm qua bên cạnh hai tay ôm chặt lấy cô.

Tần Vô Song thấy anh có vẻ nghe lời cô nói thì hơi bất ngờ đó, cứ

tường sẽ mất một lúc kì kèo cơ ai dè lại dễ dàng như thế này.
Đây còn là Tề Gia lạnh lùng máu lạnh đó không?
- Em còn nhìn nữa tôi không chắc không làm gì đâu nhé.
Thấy đôi mắt cô nhìn mình chăm chú, Tề Thiên Mặc không nhịn
được trêu cô, nếu mà nhìn kỹ thì cô cũng có nét đáng yêu đó chứ.

Và đương nhiên trong mắt anh thì cô luôn dễ thương và quyến rũ
nhất..

Chương 96: 96: Người Thân

Anh...ngủ đi.

Tần Vô Song vui người vào ngực anh, cái tên này toàn nói mấy chuyện không đầu.

- Ừm..ngủ ngon.

Tề Thiên Mặc không trêu cô nữa, hôn nhẹ cô nhắm mắt.

Cô ngủi được hương thơm từ thân thể anh.

- Mặc ông bà...liệu có ghét bỏ em không?

Cô nói bằng hơi, giọng nói nhè nhẹ nhưng phảng phất sau câu nói lại là tâm trạng buồn bã của Tần Vô Song.

- Không đâu, đừng nghĩ tiêu cực như vậy.

Anh khẽ nói, giọng dịu dàng hiếm có.

- Em rất lo.

- Ngủ đi, đừng lo mọi chuyện sẽ ổn thôi.

.....

Sáng hôm sau.

Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song đi theo người của Eric.

Biệt thự lớn của Windsor tuy nằm cách xa thủ đô nhưng thật sự giá cả của một miếng đất ở đó đủ để một người sống cả đời, hướng chi cả một biệt thự rộng đến hàng ngàn mét vuông như thế này.

Biệt thự của Windsor xa hoa không khác gì Tề gia có khi còn gần bằng cung điện của quốc vương Anh quốc nữa.

Tần Vô Song cũng hơi bất ngờ trước độ xa hoa rộng lớn của nó, trong lòng lại nghĩ nếu mẹ sống trong gia đình thế này sẽ như thế nào.

Mãi nghĩ xe của hai người đã đi vào khuôn viên biệt thự.

Tề Thiên Mặc đỡ cô xuống, khiến cô há mồm trước hành động thế này của anh.

Hai hàng người hầu đã đứng trước cửa đợi sẵn.

Một người đàn ông trông đứng tuổi đi lên trước phải chăng là quản gia đi, cung kính cúi đầu.

- Tiểu thư ông bà chủ đang đợi người.

- Ừm.

Cô không hỏi tại sao không thấy cậu Eric đâu, hai người theo sự hướng dẫn của người quản gia đi vào dinh thự nằm giữa, là dinh thự lớn nhất.

Mang hai tông chủ đạo là trắng xanh, mang đậm nét Châu Âu thế kỷ 19, vừa cổ kính vừa hiện đại.

- Tiểu thư, ông bà chủ đang ở trong này ạ!

Người quản gia dẫn Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song đến một căn phòng, trước cửa chạm khắc khá tinh xảo.

Ông ta khẽ liếc qua người Tề Thiên Mặc, ánh mắt tuy bình tĩnh nhưng cũng khá dè chừng.

Cô gật đầu, người hầu hai bên định mở cửa cho cô Tề Thiên Mặc cũng định bước vào nhưng bị quản gia cản lại.

- Vị này, xin đi theo tôi qua bên này.

Ông ta cũng cung kính với anh không khác gì cô.

Tần Vô Song quay đầu nhìn anh, khẽ gật gật đầu.

Sau khi hai người kia rời đi, cô đứng trước cửa, tay hơn hẳn đo có chút không dám, cô chỉ đang nghĩ lỡ như họ ghét bỏ cô hoặc họ không thích cô chẳng hạn nghĩ đến điều này cô thấy hơi thất vọng buồn bã.

- Tiểu thư, ông bà chủ đang ở trong, họ đợi người rất lâu rồi ạ.

Người hầu hai bên thấy cô có vẻ hơi dẫn đo thì lên tiếng.

- Ừm.

Nói rồi người làm mở cửa, cô lấy dũng khí bước vào.

Cạch

tiếng cửa vừa mở, hai người ngồi trên sofa trong phòng bật dậy ngoái đầu nhìn ra cửa, dáng vẻ của họ trông rất nôn nóng.

Cô bước lên, Ayena liền đi nhanh về phía cô, ôm lấy cô.

- Cháu ngoan.

Giọng bà hơi nức nở nhưng vui mừng còn nhiều hơn, Rowan cũng rất vui khi nhìn thấy Tần Vô Song nhưng ông chỉ đứng nhìn thôi.

- Bà..

Tần Vô Song phải thừa nhận bản thân cô lúc này cực kì xúc động nước mắt rất muốn trào ra nhưng cô đều nén lại, nhìn người đang ôm mình, cô cảm giác ấm áp lạ thường.

- Vô Song đúng không, cháu ngoan.

Bà nhìn cô, ánh mắt yêu thương và cảm xúc vui mừng không thể diễn tả hết được bà đưa cô đến sofa ngồi đó, nhìn từ trên xuống dưới cô.

- Bà nhìn con bé như vậy nó sợ đó.

Rowan nhìn ánh mắt tia khắp người Tần Vô Song mà thờ dài.

- Không sao đâu ạ.

- Ông xem con bé y chang Adelia, vừa đáng yêu vừa xinh đẹp.

Ayena cầm tay cô, cười quan sát cô thật kĩ.

- Ông..sợi dây này, cậu Eric nói con đưa cho ông.

Rowan nghe Tần Vô Song gọi ông thì vui tới mức hiện hết lên khuôn mặt.

Tần Vô Song lấy sợi dây màu đỏ từ cổ tháo ra đưa cho ông.

- Tốt lắm, vật về với chủ, Vô Song con cứ giữ lấy mà đeo.

- Dạ không...sợi dây này con không giữ được đâu, ông nên mang cho cậu Eric đi ạ.

Cô từ chối, cô thấy Eric có vẻ rất quan tâm đến sợi dây này, chắc hẳn nó rất quý giá cô không thể giữ nó được lỡ không may...

Ở đâu đó.

- Tề Thiên Mặc.

Eric ngồi ở ghế gọi tên Tề Thiên Mặc.

- Chuyện gì mà cậu gọi tôi.

Hơ..gọi cậu nhanh vậy, đây là muốn cướp cháu gái của anh sao.

Eric nghĩ thầm, không ngờ cậu ta lại dễ dàng gọi anh một tiếng cậu,

xem ra đứa cháu gái này thành công lớn rồi, vậy mà lại khiến tên khát máu như Tề Gia lừng lẫy phải lòng, khâm phục.

- Không, muốn tán gẫu chút thôi, dù sao cậu cũng là người của cháu gái tôi.

Eric cố tình nói người của cháu gái tôi xem phản ứng của Tề Thiên Mặc thế nào, kết quả anh ta còn nhếch mép cười nữa cơ.

- Vậy, cậu à, cậu gọi tôi là muốn tán gẫu gì đây.

Tề Thiên Mặc biết thừa lý do Eric muốn nói chuyện với anh, chỉ là anh đang giải ngu thôi..

Chương 97: 97: Eric Windsor

Không có gì, tôi chỉ muốn để con bé nói chuyện riêng với cha mẹ thôi.

Trông ngữ điệu của Eric rất vô tư, không có biểu hiện như đang nói dối.

Tề Thiên Mặc còn lâu mới tin nhưng anh cũng không muốn bới móc nhiều chuyện.

Anh không nói gì ngòai xuống chiếc ghế đối diện với Eric.

- Sao lại không chứ? dây chuyền này thằng Eric cũng có một sợi, con cứ giữ lấy.

Rowan cười thản nhiên nói, đưa sợi dây vào tay Tần Vô Song, lúc này cô mới miễn cưỡng nhận lấy.

Ayena thấy cô còn hơi lúng túng thì cầm lấy sợi dây trong tay cô nhẹ nhàng đeo lên cổ cô.

- Cháu bà hợp với sợi dây này nhất.

Bà mỉm cười hiền từ, cháu gái của bà càng nhìn càng giống Adelia vừa xinh đẹp lại dịu dàng.

- Mấy năm nay cháu sống tốt không, chắc đã chịu khổ không ít, nếu năm đó...

Nói đến đoạn này thì ánh mắt Ayena trở nên đau thương, Tần Vô Song nhận thấy thì liền mỉm cười nhìn bà.

- Bà..chuyện của quá khứ đừng nghĩ đến nữa hiện tại con đã tìm được người rồi, sẽ không có chuyện xa cách nữa đâu.

Cô xoa dịu nỗi mất mát của bà, Rowan nhìn dáng vẻ trưởng thành của cô có chút nhói, không biết con bé đã trải qua nỗi đau đó như thế nào.

Mấy năm con bé sống sao mới có thể đối mặt với chuyện khủng khiếp đó.

- Vô Song, bây giờ chúng ta đã ở cạnh cháu rồi, có chuyện gì chỉ cần nói với ta đừng ngại, chúng ta là gia đình.

Rowan nói vô cùng yêu thương, Ayena nhìn cô gật đầu, họ không muốn thấy cháu gái họ một mình gánh vác tất cả mọi chuyện như thế này, sau sự việc của Adelia họ không muốn cô nhận thêm bất kì tổn thương nào nữa ông bà chỉ muốn thấy cô vô tư vui vẻ như mẹ nó lúc còn sống.

- Dạ..cảm ơn hai người..

Tần Vô Song thật sự rất vui khi biết ông bà lo lắng cho mình như thế này, cô thấy bản thân thật may mắn khi có gia đình, điều mà trước giờ cô nghĩ mình sẽ không bao giờ có được.

- Tại sao lại cảm ơn chứ, đừng khách sáo như thế...con không cần phải cảm kích chúng ta, chính chúng ta phải cảm ơn con, cảm ơn vì con đã không rời bỏ chúng ta...

Ayena xúc động mà nói, bà không muốn cháu gái khách sáo với bà.

- Vâng.

- Đúng rồi, hôm nay con ở lại ăn cơm cùng chúng ta đi.

- Dạ vâng.

Cạch

Cửa đằng sau mở ra, Eric bước vào trước theo sau là Tề Thiên Mặc.

- Cậu

- Ừm

- Thằng bé kia là vậy?

Ayena nhìn Tề Thiên Mặc đi sau, bà chưa thấy thuộc hạ nào của con trai mà tuần tú đến vậy, trên người anh còn tỏa ra khí chất ngời ngời nữa.

- Bà, anh đấy đi cùng con.

Tần Vô Song chủ động nói trước.

Ayena quay ra nhìn Rowan ánh mắt có ý tứ.

Thằng bé này được đấy.

..Ừm rất có khí thế.

Cháu gái tìm được người tốt đó.

Phải xem cậu ta như thế nào với Vô Song.

Hai người trao đổi ánh mắt ý tứ hiểu rõ ý nhau, không hổ là vợ chồng Windsor.

- Mẹ, cha hai người lộ quá đấy.

Eric lên tiếng, nhìn là biết hai người này định chốt Tề Thiên Mặc rồi đây.

- Thằng nhóc thối, thôi Vô Song đói rồi đúng không, ta chuẩn bị rất nhiều món ngon cho con đấy, đi thôi.

Ayena nói, Tần Vô Song đứng lên đỡ bà trước.

- Cậu nhóc cùng đi thôi.

Rowan vỗ vai Tề Thiên Mặc, anh không nói gì chỉ đi sau cô.

Phòng ăn của dinh thự rộng lớn, chạm khắc tinh xảo mang phong cách quý tộc phương Tây, đến Tần Vô Song còn trở mắt nhìn, không nghĩ dinh thự này có thiết kế đẹp như vậy, vậy thì rốt cuộc Windsor có địa vị thế nào ở nước Anh vậy?

- Ngồi xuống đi nào.

Tề Thiên Mặc kéo ghế trước cho cô, rồi mới kéo chiếc ghế bên cạnh cô ngồi vào.

Eric nhủ thầm không nghĩ Tề Gia lại "ga lăng" như vậy, mở mang tầm mắt nha.

Tần Vô Song nhìn trên bàn đủ thứ món, chày mặng cho đến hải sản đều đủ cả cái đồng này cô ăn đến tháng sau còn chưa hết đó.

Vốn dĩ cô là người không hảo ăn uống nên không ăn nhiều lắm.

Ba người kia thi nhau gấp đồ ăn cho cô, đến nỗi đồ ăn chất đầy bát đây là muốn vỗ béo cô sao.

- Đủ..đủ rồi con không ăn hết đâu.

Cô rốt cuộc cũng phải bảo mọi người ngưng lại cứ thế này làm sao cô giải quyết hết đồng đồ ăn trong bát chứ.

.....

Cô ở đó một buổi chiều đến tối mới về, Tề Thiên Mặc nhất quyết ở cạnh cô không chịu về trước..

Chương 98: 98: Đêm

Buổi tối, Tần Vô Song mệt mỏi về đến biệt thự cùng Tề Thiên Mặc. Cô cảm thấy mình khá may mắn vì ông bà không dò hỏi cô đang làm việc gì vì nếu lộ ra cô làm cái việc như lính đánh thuê thì họ có thể sẽ không hài lòng với cô.

Nói chung là kim trong bọc sẽ có ngày lộ ra, nên cô phải tìm thời điểm thích hợp để nói cho hai người họ biết.

- Mệt quá!

Tần Vô Song mệt mỏi lăn ra giường, Tề Thiên Mặc đang thay đồ nhìn liếc qua cô.

- Tí còn mệt hơn.

Anh tiến lại, giọng nói mờ ám ghé sát tai cô nói, mỉm cười rồi vào phòng tắm.

- Hử, anh...

Tần Vô Song bật dậy nhìn thì chỉ còn bóng lưng anh, cô thầm cầu xin anh đừng có nói mấy câu kỳ lạ như vậy nữa.

Nhưng không nói cũng phải nói, Tề Thiên Mặc đã nói thì sẽ làm cô có từ chối cũng như không bởi vì ngày mai họ rất rảnh cô sẽ có đủ thời gian nằm trên giường để nghỉ ngơi.

Sau một lúc thì anh bước ra từ phòng tắm, hơi nước phả ra xung quanh.

Anh tiến lại gần cô mỉm cười gian manh, nhìn nụ cười này của hẳn cô biết có điềm rồi.

Anh cúi xuống gần cô hơn.

Hơi ấm trên thân thể phả ra.

- Song em không thoát đâu.

Nói rồi Tề Thiên Mặc bắt lấy gáy cô đặt nhẹ môi mình lên môi cô, Tần Vô Song cũng không phản kháng, cô thừa biết mình mà phản kháng thì anh ta càng bị kích thích.

Nhẹ nhàng đáp lại nụ hôn của anh, cô cũng luồn tay đặt lên gáy anh.

Hai tay níu lấy gáy anh trườn lên.

Đây áo ngủ mỏng manh rơi xuống bên vai, xương quai xanh xinh đẹp mê hoặc Tề Thiên Mặc, anh rời khỏi đôi môi cúi xuống vùi đầu vào hõm cổ cô.

Hương thơm tỏa ra từ thân thể Tần Vô Song khiến anh càng phấn khích, áo ngủ của Tề Thiên Mặc đã rũ xuống, lộ ra thân hình cường tráng bên trong lớp áo ngủ của anh.

- Mặc..

Giọng nói cô có chút run run, tay Tề Thiên Mặc từ từ luồn xuống phía dưới.

Anh lại hôn lên môi cô, lưỡi luồn sâu vào khoang miệng như muốn nuốt chửng cô vào bụng mình.

Mặt Tần Vô Song đã ửng đỏ, mắt nhắm nghiền, hàng mi ướt rung rung.

Tay của Tề Thiên Mặc ở dưới không chịu an ổn, luồn vào váy.

Anh đẩy ngã cô xuống giường, mái tóc xõa che đi khuôn mặt đang xấu hổ của Tần Vô Song, anh gạt hết ra tận hờng biểu cảm trên gương mặt xinh đẹp quyến rũ ấy.

Ánh mắt rơi vào phần ngực đang nhấp nhô kia, cúi xuống hôn nhẹ lên nó.

- Đừng...em..

Chưa nói xong váy ngủ của cô bị anh cởi ra ném xuống đất, hai thân hình giờ cách nhau không đến một cm, hơi thở hòa quyện vào lẫn nhau, mùi hương nam tính từ người Tề Thiên Mặc làm cô lâng lâng.

Anh khẽ nâng người cô lên, hai tay Tần Vô Song nắm chặt ga giường, kìm nén những tiếng r.n rỉ phát ra, thân thể của cô rạo rục.

Như đóa cẩm chướng kiêu diễm rục rỡ.
Khoảng khắc hai người giao hòa, anh dùng sức mà ngậm chặt lấy đôi môi của Tần Vô Song.

Những tiếng nức nở của cô bị anh nuốt lấy, hai đôi tay đen xen vào nhau nắm thật chặt đối phương như không muốn rời xa nhau chỉ dù là một giây.
Hai người dây dưa cả buổi tối, đem sinh khí mà trao cho nhau.

Không khí khoảng cách giữa hai người là thứ không ai có thể phá vỡ ngay lúc này.

Đêm này của họ ấm áp lại ma mị.

Đến gần sáng thì Tần Vô Song gặp ác mộng.

Tề Thiên Mặc đã nghe thấy tiếng cô nức nở trong bóng tối.

Đến khi bật đèn ngủ lên thì thấy cô đang bó gối, nước mắt rơi lã chã.
- Em có dự cảm không lành.

Giọng nói run run, mất hết sức lực của Tần Vô Song.

Tề Thiên Mặc bất đắc dĩ biết cô đã mơ thấy chuyện quá khứ.

Cũng không nhắc nhiều nữa.

Ân cần dỗ dành một lúc rồi để cô ngủ tiếp.

Còn bản thân nằm suy tư một lúc lâu sau mới chìm vào giấc mộng..

Chương 99: 99: Gây Chuyện

Gió lùa vào căn phòng, những ánh nắng ấm áp nhất len lỏi qua cửa sổ chiếu vào chiếc giường nơi hai thân hình đang nằm trên đó. Thấp thoáng trong căn phòng vẫn còn cảnh tượng dây dưa đêm qua. Tề Thiên Mặc đã tỉnh từ lâu, tâm trạng anh rất thoải mái chỉ có Tần Vô Song mệt thôi, cô ngủ mê miệt không biết đôi mắt xanh của anh đang nhìn chăm chú mình, mỉm cười.

Anh không biết nghĩ gì mà vui đến vậy, nhẹ nhàng vuốt mái tóc cô, trong mắt là sự dịu dàng yêu thương hiếm thấy.

Cốc cốc.

Hai tiếng gõ cửa vang lên, Tề Thiên Mặc không nói gì chỉ nhẹ nhàng ngồi dậy đi ra mở cửa.

- Gia chủ, có người làm phiền.

Là bác Lý, giọng bình tĩnh không có chút hoảng hốt nhưng "người" trong câu nói của ông anh đương nhiên biết là ai.

Hôm qua làm ông ta thiệt mấy người thuộc hạ tinh nhuệ chắc giờ tức điên lên rồi.

- Lát tôi sẽ xuống.

Anh nói một câu rồi đóng cửa, tiến lại giường nhìn người đang ngủ say trong chăn, rồi mới an tâm thay đồ bước khỏi phòng.

- Ông có ý gì? một quản gia quèn như ông có quyền ngăn cản chúng tôi sao?

Một giọng nữ trung niên rất lớn, bà ta đang khua môi múa mép mặc dù đang tức giận nhưng dường như không mấy ai quan tâm.

Bác Lý thì chỉ đứng đó nói.

- Vị phu nhân này nơi đây không phải nơi bà nên đến.
Giọng ông không cung kính cũng không khinh miệt hoàn toàn bình thường, thái độ thể này làm bà ta càng hét lớn hơn.

- Im lặng đi!

Một giọng nói không vui truyền đến, Tề Thiên Mặc không muốn người trên kia bị đánh thức bởi tiếng ồn ào của bà ta.

- Marcus con đây rồi, mau nói đám người này cho mẹ vào.

Liễu Thanh thấy anh đi từ cầu thang xuống thì mặt mày trở nên ôn hòa hơn, giọng nói như có ai bắt nạt bà ta vậy, người hầu xung quanh thềm cười nhạo họ chưa thấy ai diễn đỉnh như bà ta đâu, làm như họ ném bà ta ở ngoài vậy.

- Phu nhân, tôi khuyên bà nên im lặng nếu vị trên kia bị bà làm ồn thì không chắc gia chủ không làm gì bà đâu.

Bác Lý nhẹ nhàng nói với bà ta, đây là sự thật nếu như Tần Vô Song bị tiếng ồn của bà ta đánh thức thì khả năng Tề Thiên Mặc ném bà ta cho cá ăn là sắc xuất 70/100.

- Con hồ ly đó đang ở đây sao?

Giọng chanh chua của Liễu Thanh, mặt bà ta nhăn lại khi nghe bác Lý nhắc tới cô, mồm gọi cô là "hồ ly" đã bị Tề Thiên Mặc nghe thấy anh khó chịu ra mặt, ánh mắt không che giấu hàn khí nhìn bà ta.

- Hồ ly nhưng tôi còn biết liêm sỉ không như ai đó.

Từ đằng sau Tề Thiên Mặc phát ra thanh âm của phụ nữ, giọng nói hoàn toàn lạnh lùng xuyên thẳng vào tai của Liễu Thanh.

Anh quay mặt ra sau, là Tần Vô Song mặc chiếc váy quần khăn đứng dựa lan can cầu thang, ánh mắt cô nhìn bà ta không có chút sinh khí.

- Cô..nói ai..?

Bà ta lắp bắp, tay đã nắm chặt lại ánh mắt chiếu thẳng về Tần Vô Song mang sự khinh bỉ và tức giận.

Hừ, con nhỏ nhà quê này xứng ở cạnh con trai t sao.

Liễu Thanh nghĩ thầm.

Mắt bà ta tinh ý thấy vết đỏ chói rọi trên cổ cô.

- Marcus cô ta làm sao xứng ở cạnh con chứ.

Bà ta không thích Tần Vô Song sở dĩ vì bà ta nghĩ cô không có thân

phận gì cả sẽ không đem lại lợi ích cũng như chỗ dựa vững chắc cho bà ta tại Andrewor.

- Vậy bà nên nhìn lại thân phận khi xưa của bà.

Bị Tề Thiên Mặc tát một cái thật đau trúng tim đen của bà ta, Liễu Thanh khựng lại, năm đó thật sự nhờ Tề Thiên Mặc bà ta mới thành công bước chân vào Andrewor làm một phu nhân "cao quý" như hiện tại.

Hôm nay anh chọc trúng chỗ này làm bà ta vừa nhục nhã lại tức giận..

Chương 100: 100: Calyn

Chỉ khi con trai bà ta lấy Oliva thì nó mới có địa vị trong nhà Andrewor, vị trí bà chủ của bà ta mới được củng cố vững chãi, cuộc sống không phải lo nghĩ của Liễu Thanh bắt buộc bà ta phải làm vậy.

- Marcus\, ta mới là mẹ của con.

Bà ta hét lớn, mắt là sự tức giận.

- Mẹ? đừng tưởng tôi không biết.

Câu nói lạnh băng của Tề Thiên Mặc như đánh vào tim bà ta, đột nhiên trong lòng nổi lo sợ của Liễu Thanh dâng lên.

Không lẽ nó biết rồi? không thể nào, không thể.

.

Liễu Thanh nhủ thầm, không lý nào anh lại biết được, bà không để lại chút sơ hở nào cả.

Tần Vô Song hơi khó hiểu nhìn dáng vẻ cùng giọng nói khi anh nói với Liễu Thanh, ánh mắt cô nhìn anh đầy phức tạp.

- Mặc\, ồn quá em muốn ngủ tiếp.

Cô không muốn anh dây dưa với bà ta liền lên tiếng, càng nhìn càng thấy Liễu Thanh không có chút tình yêu thương của mẹ với con trai mà giống lợi dụng hơn.

Chắc chắn có sự tình đằng sau, bà ta chỉ đang cố dấu diếm thôi.

- bác Lý.

Tề Thiên Mặc nghe thấy tiếng cô, liền gọi bác Lý một tiếng, ông ấy tất nhiên sẽ hiểu.

- Mà\, con hồ ly này\, mà\ muốn đuổi ta sao!

Chưa kịp nói hết câu, Liễu Thanh liền bị ánh mắt như con dao của Tần Vô Song liếc liền im bật, sát khí trong mắt cô không khác gì Tề Thiên Mặc như thể muốn băm bà ra làm trăm mảnh vậy.

Người hầu kéo bà ta đi vô cùng mạnh bạo.

- Đi nghỉ đi.

Tề Thiên Mặc quay lại nói Tần Vô Song, nhưng cô lắc đầu.

- Em đói\, không mệt.

- Vậy xuống ăn sáng đi.

Hai người cùng xuống ăn sáng, mặc dù cơ thể Tần Vô Song có chút mệt nhưng cô lại không cảm thấy buồn ngủ, cái cơ khi nãy chỉ để bà ta không làm phiền đến mọi người ở đây nữa thôi.

- Ngày mai chúng ta về nước\, hôm nay nếu muốn đi đâu thì kêu Trác Nhiên đưa em đi.

Tề Thiên Mặc cất tiếng.

- Ừm! hôm nay ngày mấy rồi?

- Ngày 20.

Tần Vô Song quên mất, ngày 23 tháng này sinh nhật Phedra, có lẽ ở nước Anh sẽ có nhiều đồ lạ hơn nước B, xme ra lần này cũng nên đi một chuyến mua quà sinh nhật cho Phedra rồi.

Cô cũng sực nhớ ra, tay vớ lấy điện thoại bấm hàng số.

Tút.

- Hello\, ai vậy?

Giọng nữ thanh tú vang lên từ đầu kia điện thoại.

- Tớ đây Calyn.

- A\, Kiera cậu phải không?

Cô gái tên Calyn nhận ra thanh âm của Tần Vô Song, giọng vui vẻ hơn hờ hẩn.

- Ừm\, cậu rảnh không\, cùng mình đi dạo chút.

- Được\, ở đâu?

- Cậu xem\, tớ không rõ lắm.

- Vậy thì ở quán cà phê xx

- Ok

Cuộc đối thoại nhanh chóng, cô không mở loa ngoài nên Tề Thiên Mặc không biết đó là nam hay nữ, nhưng thấy cô vui vẻ, còn hẹn ra ngoài nữa

- Nam hay nữ?

Câu nói tuy ngắn gọn nhưng hơi chua à nha.

- Nữ\, bạn em cũng là thành viên của Deathwish mà\, anh lo gì.

Tề Thiên Mặc mới an tâm gạt đầu, nếu mà là nam còn lâu anh mới cho cô đi.

Tần Vô Song thấy giọng nói có chút chanh chua thì nghĩ là do cô đi

mà không rủ anh nên mới như vậy, dù sao ở nhà một mình cũng khá buồn

- Anh muốn đi không?

Cô quay ra hỏi.

- Không.

Anh tất nhiên sẽ không đi, lỡ may phát hiện cô ở cạnh anh sẽ rất nguy hiểm cho cô, cho dù là Kiera Deathwish đi nữa thì cô cũng không tự bảo vệ khi có một mình được.

Ừm.

.

vậy thì cũng nên cử người theo quan sát xem có ai dám dòm ngó cô không.

- Ừm.

!!!!

- Kiera\, cậu thấy tớ chưa?

- Thấy rồi\, tớ đến ngay.

Tần Vô Song đi đến phía bàn bên trái cạnh cửa sổ, Calyn đang ngồi đó cô là người phương Tây 100% nhưng mặt lại có nét khá Tây rất đẹp.

- Mắt cậu đổi màu sao?

Calyn đi Anh từ 3,4 năm trước nên vẫn chưa biết màu mắt của cô khá bất ngờ.

- Mắt thật của tớ

- Đẹp đó\, hợp vậy mà cậu còn giấu làm gì!

Calyn cười, cô khá thân thiện nhưng đừng nhìn thế mà đánh giá cô,

Calyn là pháp y số một của tổ chức hiện đang làm việc tại Anh, nói là pháp y cũng không đúng hoàn toàn bởi vì cô còn một nghiên cứu sư rất giỏi.

Tần Vô Song không nói gì chỉ mỉm cười.

- Đúng rồi, cậu sang đây làm nhiệm vụ sao?

- Không phải, có việc nên cần thôi.

Calyn từ trước đã gọi cho cô một ly cà phê rồi, cô cầm ly nước lên uống từ từ, đáp lại.

- Tớ cũng đang định về nước, ngày mai tớ về, cũng gần bốn năm rồi nên về thôi!

Giọng của Calyn khá xúc động có chút buồn bã.

- Ừm, tốt quá khứ rồi để nó đằng sau đi, cậu xứng đáng có người tốt hơn.

Tần Vô Song an ủi Calyn, cô biết rất khó để quên đi quá khứ, bởi vì chính cô cũng trải qua khoảng thời gian như Calyn nhưng cô bây giờ đã vượt qua nó rồi chỉ cần Calyn dũng cảm bước tiếp mọi chuyện sẽ tốt hơn thôi.

-! !

- Kiera, cậu không muốn tìm lại gia đình sao?

Câu hỏi này Calyn phải suy nghĩ lâu mới hỏi Tần Vô Song, Calyn cũng giống cô cũng có quá khứ khó quên có lẽ tâm sự với cô sẽ giúp ích cho Calyn hơn.

- Tớ tìm được rồi!

- Chúc mừng cậu, xem như cậu đã có gia đình! còn.

.

- Calyn đừng nghĩ tiêu cực như vậy\, cậu vẫn còn chúng tớ mà.

Tần Vô Song không nỡ chạm vào nỗi đau của Calyn, xoa dịu cô ấy không để cô ấy suy nghĩ lung tung.

- Cảm ơn cậu!

- Đừng khách sáo\, chúng ta làm bạn lâu rồi đừng nói như vậy\, ngày mai cậu về nước cùng tớ đi.

Tần Vô Song ngỏ lời, cô cũng muốn cùng về với Calyn Tề Thiên Mặc chắc sẽ không ý kiến gì đâu, nhưng chắc cô vẫn phải hỏi ý anh.

- ! Cảm.

.

ơn cậu.

.

Chương 101: 101: Calyn

Nói chuyện thêm một lúc.

Calyn cũng biết lý do Tần Vô Song hẹn cô

Hai người cùng đi đến trung tâm thương mại gần đó, theo lời Calyn thì trong trung tâm thương mại đó có khá nhiều đồ thú vị, có lẽ Phedra sẽ rất thích, Phedra trước giờ rất thích mấy thứ kì quặc y chang Lucios vậy nên hai người hợp nhau nhất.

Hai cô gái đi rất vui vẻ, Tần Vô Song tinh ý nhận thấy hình như có kẻ theo dõi mình, cô cũng mặc kệ.

- Calyn tớ đi vệ sinh một lát.

- Ừm.

Tần Vô Song để Calyn ngồi đợi trong cửa hàng, còn mình thì đi đến một góc khuất.

- Ra đây!

Cô nói nhỏ, bình thản hết sức.

Một thân ảnh đi ra, cười nhìn cô.

- Tiểu thư!

Hắn cung kính chào, không hổ là người phụ nữ mà gia chủ chọn, rất thông minh.

- Đừng đi theo tôi, tôi khó chịu.

Đi chơi mà gặp cảnh theo dõi chẳng ai còn hứng nữa, cô cũng vậy, cuộc sống thường ngày tẻ nhạt lắm rồi muốn đi dạo một chút cũng làm cô khó chịu.

- Tiểu thư, gia chủ yêu cầu tôi theo bảo vệ..

- Không cần!

Cô dứt khoát ngắt lời anh ta, cô biết đây là người của Tề Thiên Mặc, anh chính là Tử Lâm cô đã từng gặp rồi.

Xong thì cô rời đi.

- Đi theo nữa tôi không chắc không làm gì anh đâu.

Lời nói rất có trọng lực khiến Tử Lâm không dám đi theo, uy quyền trong lời nói của Tần Vô Song không khác gia chủ đều rất lạnh lẽo.

Đây chính là người thích hợp nhất làm Tề chủ mẫu...

Sau đó cô cũng gọi hỏi ý Tề Thiên Mặc có được thêm Calyn không? kết quả anh đồng ý, dù sao giọng cô cũng khá khẩn thiết với cả không phải đàn ông, anh không bài xích.

.....

Sau một lúc chọn đồ thì cũng tìm được vài món thích hợp, hai người tính tiền rồi ra về.

Calyn mở lời muốn mời cơm Tần Vô Song nhưng cô từ chối vì còn tên kia đang đợi ở nhà, nhưng cô cũng muốn ăn cơm chung với Calyn.

- Kiera, cậu ở một mình sao?

- Không...tớ

Tần Vô Song không biết trả lời như thế nào luôn.

- Tớ đang nghĩ cậu ở một mình còn định rủ cậu ngủ cùng.

Calyn nói giọng hơi tiếc nuối.

- Khi nào về nước cùng đi ăn một bữa nha.

Cô gật đầu.

- Vậy ngày mai hẹn cậu ở sân bay nha.

Tần Vô Song quên mất không nói cho Calyn cô không đi máy bay bình thường.

- Calyn này, ngày mai cậu đến nơi này, sau đó cùng đi với bọn tớ.

Cô đưa một địa chỉ cho cô ấy, tất nhiên đây là biệt thự của hai người.

- Ừm.

Calyn vui vẻ, lần này về nước cùng Kiera càng tốt, chuyến bay tế nhạ có người đi cùng.

.....

Hôm sau.

- Mặc, anh thật không phiền chứ?

Tần Vô Song vẫn hơi lo anh sẽ khó chịu.

- Không sao, bạn em mà.

Tề Thiên Mặc vuốt tóc cô, nhẹ nhàng nói, chỉ cần cô muốn cho dù là đem phi cơ của anh sang tên cô cũng không vấn đề gì.

Trên sofa, người nào đó đang khẽ nhếch môi, đầu Liên Thần phát sáng luôn rồi này anh là cái bóng đèn sáng nhất sáng nhất cái nơi này.

- Hai người thôi đi được không.

Anh ta càu nhàu, suốt ngày thấy mấy cảnh như vậy làm anh phát ngán.

Tại sao chứ, đến cả tên băng lãnh như Tề Thiên Mặc cũng có "vợ" rồi mà anh lại chưa có, tại sao thượng đế vẫn chưa đem tình êu đích thực cho anh chứ thế này quá bất công sao?

Liên Thần thầm oán, hai tên khó tính Ôn Húc và Tề Thiên Mặc dễ dàng tìm được người yêu còn anh "dễ tính, đáng yêu" như này mà vẫn độc thân, ôi!

Reng.

Là tiếng điện thoại của Tần Vô Song, cô nghĩ chắc Phedra gọi.

- Alo?

- Tớ đây, Kiera...cậu không đưa nhầm địa chỉ cho tớ chứ?

Là Calyn, cô đang đứng trước cổng biệt thự hai chân chôn dưới đất, ngõ ngang phải chằng bản thân đã đến nhầm nơi.

- Hửm? Calyn cậu đang ở đâu, nói tớ xem nào.

Tần Vô Song thì nghĩ Calyn đi nhầm thật.

- Ở xxx xxx nơi cậu nói mà...nó..

Calyn đọc địa chỉ biệt thự trước mặt, giọng có chút run run.

- Vậy cậu đợi chút, tớ ra xem.

Nói xong cô chủ động cúp máy, chạy ra ngoài xem.

Calyn đứng đó, nhìn thấy cô thì ngớ người, thì ra cô đến đúng nơi.

- Calyn vào thôi.

Tần Vô Song thấy Calyn đứng đờ nhìn cô thì mới kéo tay cô vào.

- À, ừm.

Calyn theo sau cô đi vào biệt thự, cô nhìn xung quanh thì bất ngờ không nghĩ nơi này lại rộng đến thế.

Bước vào dinh thự, Calyn càng ngỡ ngàng hơn đẹp lại rộng như vậy thảo nào khi đưa địa chỉ cho tài xế thì ông ta lại nhìn cô với ánh mắt kinh ngạc.

Thì ra nơi này lại là khu giàu có.

Càng bất ngờ hơn khi Calyn nhìn thấy Tề Thiên Mặc và Liên Thần đang ngồi ở sofa.

Liên Thần vừa nhìn thấy Tần Vô Song dẫn Calyn bước vào thì ánh mắt rực sáng.

Calyn hình như nhận thấy luồng khí âm lãnh tỏa ra từ người Tề Thiên Mặc, cô là pháp y mà còn thấy lạnh lẽo không dám đi nhanh.

- Calyn lại đây, ngồi cạnh tớ nè.

Tần Vô Song đối với người ngoài sẽ rất lạnh lùng, nhưng với người thân bên cạnh thì cô khá thoải mái và thân thiện.

Cô ngồi xuống, vồ vồ vào vị trí bên cạnh tỏ ý muốn Calyn ngồi cạnh, thấy vậy Tề Thiên Mặc có chút không vui.

Calyn nhìn mặt anh liền hiểu.

- Kie tớ ngồi đây được rồi.

Cô qua phía đối diện gần Liên Thần ngồi, bị sát khí không nhỏ của Tề Thiên Mặc dọa sợ.

- Mặc, anh dọa cậu ấy.

Mặt Tần Vô Song lạnh như băng quay đầu nhìn anh, cô hiểu lý do Calyn rụt rè như vậy, chắc chắn do tên Tề Thiên Mặc dọa rồi.

Anh thấy cô lạnh lùng nhìn mình như thế thì hơi giật mình, ánh mắt cô đây là đang muốn anh nhường chỗ cho cô ta sao?.

Chương 102: 102: Trở Lại Nước B

Kie, tứ ngòi đây được, không sao.

Calyn cười nói, cô khẽ nhìn qua Liên Thần đang nhìn mình.

Ánh mắt Liên Thần dường như đang chăm chú nhìn cô khiến cô hơi khựng người.

Tần Vô Song cũng nhận ra ánh mắt của anh ta nhìn bạn cô có chút kỳ lạ.

....

Sau một lúc ngưng nghịu thì cũng đến giờ khởi hành

Phi cơ riêng của Tề Thiên Mặc cũng đã đợi sẵn ở trước sân, Tử Lâm và Trác Nhiên đã đứng đó.

- Gia chủ!

Hai hàng người hầu đứng sẵn chào Tề Thiên Mặc.

Cảnh tượng này làm Calyn khó hiểu, rốt cuộc người đàn ông bên cạnh Kiera có thân phận như thế nào.

Đáng ra Tần Vô Song muốn ngồi cạnh Calyn, nhưng Tề Thiên Mặc có vẻ không thích cho lắm.

Mặt hần rõ không hài lòng khi Tần Vô Song ngỏ ý muốn Calyn ngồi cạnh.

- Vậy....Calyn cậu ngồi một mình nha.

- Để cô ấy ngồi cạnh tôi.

Liên Thần chủ động lên tiếng, anh không phiền nếu được ngồi cạnh người đẹp như Calyn đâu.

- Được không?

Tần Vô Song quay hỏi ý kiến Calyn, sợ cô sẽ không thoải mái khi

ngồi cạnh Liên Thần đi.

- Cô lo tôi làm gì cô ấy ư?

Liên Thần nháy vào, anh ta đảm bảo sẽ không làm gì Calyn cả.

Thấy Calyn cũng không nói gì, Tần Vô Song cũng không có gì nói thêm dù sao cô ấy cũng là pháp y, Liên Thần dám làm gì đó cô không chắc Calyn không đem anh ta đặt trên bàn mổ đâu.

Sau khi an ổn thì phi cơ cất cánh.

- À, ừm cô này cô là bạn của Kiera sao?

Liên Thần tuy ngoài mặt đào hoa, nhưng anh thật sự không biết tán gái, đúng hơn là mấy cô em đó tự tìm đến anh ta, chứ anh ta chỉ cần ngồi không cũng có hàng tá cô muốn tiếp cận.

- Chả lẽ bạn anh.

Calyn đáp lại câu khiến Liên Thần cứng họng á khẩu.

Thật không hổ là bạn của Kiera, lạnh lùng phũ y cô ta.

Làm thế nào Tề Thiên Mặc thành công tán đổ Kiera vậy? thật tò mò nha.

- Calyn này, cô cần gì phải lạnh lùng với tôi như vậy?

Liên Thần mà, sao anh ta bỏ cuộc được chứ.

Calyn chính là mẫu người lý tưởng của anh không thể bỏ qua dễ dàng được.

Xét từ ngoại hình đến tính cách, Liên Thần không có điểm nào chê.

Anh không tin mặt dày theo đuổi cô lại không chấp nhận.

- Tôi và anh quen nhau sao?

Calyn càng phũ hơn, cô còn không thèm nhìn mặt Liên Thần nữa làm anh ta thật sự..khâm phục.

Nhưng theo đuổi phụ nữ mặt phải thật dày, mà anh ta lại cao thủ vô liêm sỉ.

- Trước lạ sau quen, tôi là Liên Thần chúng ta làm bạn được chứ?

Anh ta mỉm cười híp mắt nhìn Calyn.

Cô nhìn hẳn, trong lòng lóe lên tia bất ổn.

- Không hứng thú.

Khóe môi Liên Thần giật giật.

- Calyn tôi có thể gọi cô như vậy được không?

- Tùy anh.

- Cô làm nghề gì?

Liên Thần thấy cô đáp liền hớn hờ, anh muốn biết xem nghề nghiệp của cô như thế nào, dù sao cũng là bạn của Kiera chắc hẳn cũng là sát thủ đi.

- Bác sĩ.

- Bác sĩ sao? bác sĩ cầm dao..

- Đúng, tôi cầm dao ngoài ra còn có thể cầm kim để vá miệng anh lại.

Calyn đột nhiên quay đầu nhìn Liên Thần, nở nụ cười nguy hiểm có chút gian xảo.

Tay làm động tác cắt miệng như lời nói khiến anh ta sờn da gà, đáng...sợ quá đi nhưng..anh thích!

Người ta nói mà không thích dụi dằng thích hổ báo cơ.

Nhất là kẻ như Liên Thần.

Mấy cô ỏng ẹo yếu điệu anh ta gặp chán rồi.

Calyn lại rất khác, cô mang năng lượng khá giống Tần Vô Song.

Đều có thể chinh phục được trái tim sắt đá chai lỳ của Liên Thần và Tề Thiên Mặc.

Sau đó cả chặng đường Liên Thần ngoài nhìn cô ra không dám nói câu nào, mặc dù anh cũng có võ đấy, nhưng dám động vào Calyn thì chắc chắn Kiera sẽ nổi giận, cô ta mà nổi giận thì Tề Thiên Mặc chắc chắn sẽ chém anh rồi đem cho cá mập ăn mất, còn chưa dựa vào thủ đoạn ghê người của Kiera.

.....

Sau 4 giờ bay cũng về đến nước B.

Calyn cũng phục tốc độ của phi cơ này, thông thường ngồi máy bay bình thường cũng mất ít nhất 5 tiếng và chiếc phi cơ này chỉ cần đến 4 tiếng.

Thu gọn thời gian đi trong tích tắc.

- Kie, phi cơ này của bạn trai cậu tốt quá đi.

Vừa đặt chân xuống thì Calyn chạy lại ôm tay Tần Vô Song. Tề Thiên Mặc bị cô hất ra cảm giác như bản thân bị bỏ rơi vậy, vốn anh tức giận nhưng nghe được hai chữ bạn trai từ miệng Calyn thì tâm tình đột nhiên tốt lên hẳn.

Tần Vô Song cũng nghe được hai chữ bạn trai, nhìn qua Tề Thiên Mặc thấy anh đang khẽ cười mỉm thì cũng rất vui vẻ, anh không khó chịu thì cô cũng không việc gì phủ nhận

Reng.

Cô ngó vào điện thoại, là Phedra gọi tới, công nhận cô ấy thính thật.

.....

Chương 103: 103: Âm Sát

Buổi tối.

Phedra lái xe đến đón Tần Vô Song ở biệt thự Tề gia.

- Phedra cậu tới rồi sao.

Tần Vô Song đi từ trong ra, Phedra nhìn thấy phía sau cô còn có người, nhưng nghĩ chắc người hầu thôi nên cũng không hỏi gì.

- Đi thôi Kie.

- Pheeeeeeeeeeeeeee.

Bỗng một bóng người từ đâu đến ôm chầm lấy Phedra làm cô hết hồn.

- Kie\, ai vậy?

Cô sợng người quay qua hỏi Tần Vô Song.

- Cô gái gốc gác này đến tớ còn không nhận ra.

Calyn bức bối vì Phedra không nhớ đến cô, tay nhéo vào eo của Phedra.

- A đau\, Kỳ đau đau.

Phedra vội gọi tên của Calyn, tên tiếng trung của cô là Kỳ Mẫn.

- Được rồi đi thôi, hôm nay Kỳ về nước niềm vui nhân đôi, chắc mọi người cũng đang chờ cậu đó.

Tần Vô Song đẩy hai người vào ghế sau, vẫn là cô lái xe thì tốt hơn.

!

Tại nhà hàng, ba cô gái bước vào phòng bao.

- Đến rồi.

Slena, Lucios, Etrito và Ried đã chờ sẵn, vừa thấy người bước vào thì Lucios lên tiếng.

- Xem ai kia, Kỳ cô ấy về nước rồi.

Lucios cũng nhận ra Calyn đi sau hai cô gái, bọn họ dường như rất bất ngờ nhưng cũng rất vui khi thấy cô xuất hiện tại nước B.

Ba người ngồi xuống bắt đầu gọi món, ăn uống trò chuyện vui vẻ.

- Kiera, em không đi cùng Tề Gia sao?

Slena lên tiếng, cô tưởng Tề Thiên Mặc sẽ đến cùng Tần Vô Song cơ.

- Tên đó bận rồi, đi với hắn làm gì chứ.

Cô trả lời nhanh gọn, dù sao Tề Thiên Mặc cũng không quen biết nhiều với bạn cô đi theo cũng rất lung tung.

- Kỳ về nước là chuyện tốt, ngày mai tốt, chị đây sẽ dẫn cậu đi dạo khắp thành phố.

Phedra nhanh chóng chuyển chủ đề, lần này cô ấy chịu về nước xem như rất đáng mừng, bọn họ còn nghĩ cô sẽ ở nước Anh cả đời cơ, thật may khi cô ấy có thể thông suốt.

- Tớ đỡ mãi mới chịu về đó.

Tần Vô Song xịu giọng đùa.

Cả bốn người nhanh chóng khen khen cô, lập tức không khí tốt hơn hẳn ai nấy đều thoải mái vui vẻ.

Sau khi dùng cơm xong thì mọi người quyết định đi bar, nhưng Etrito và Ried trở về trước vì vẫn còn con nhỏ nên chỉ có năm người còn lại đi thôi.

- Mục tiêu đã đến.

Năm người vừa bước đến cửa bar thì một đám người mặc áo đen kín mít vây quanh, trên tay bọn chúng tuy không có gì nhưng có thể nhìn thấy bọn chúng mỗi người đều giắt một gậy gậy to đằng sau lưng.

Mặc dù ở dưới ánh mắt bao nhiêu người nhưng bọn chúng không sợ, vì đây là quán bar lại là bar lớn mấy vụ việc thế này xảy ra không ít, mọi người xung quanh cũng chỉ đứng xem.

Ai lại muốn xen vào mấy việc như thế này chứ, ai cũng muốn đứng xem trò hay, với lại bọn người này rất giống sát thủ của bang phái nào đó đại gì đụng vào chứ.

Năm người lúc này nhìn nhau, nhếch môi.

- Muốn ám sát chúng ta sao?

- Chắc vậy

Tần Vô Song hất vai, không ít lần cô gặp ám sát nhưng lần này cô cảm thấy có chút kỳ lạ.

- Ha\, Kiera cô đi chết đi!

Một tên hét lớn, hẳn có lẽ là cầm đầu đám người này, trong mắt hẳn là hình ảnh Tần Vô Song nhưng lại là tia lửa của sự hận thù, như muốn đem cô thiêu sống vậy.

Tần Vô Song nhận ra hẳn rất hận cô thì không có gì ngạc nhiên, mấy năm nay tay cô nhuộm không ít máu người tất nhiên sẽ có kẻ thù người hận.

Tên đó lao đến, tốc độ rất nhanh.

Bốn người còn lại liền hiểu tên này muốn lấy mạng Tần Vô Song liền nhìn nhau hiểu ý tiến tới đứng sát lại cô.

- Kie\, hẳn nhắm đến em

Tần Vô Song gạt đầu, nhìn ra bọn họ đến là để lấy mạng cô.

- Chết!đi!

Hẳn ta hét lớn lao càng nhanh hơn về phía họ, đám người đằng sau khi nghe hẳn nói thì gầm gậy xông lên.

Năm người Tần Vô Song nhếch môi.

Tuy chỉ là giao đấu nhỏ nhưng trình độ kỹ thuật đánh nhau của ba người Phedra Lucios và Tần Vô Song khiến một số quần chúng theo dõi ngạc nhiên, còn Calyn và Slena thì không giỏi mấy chuyện như này nhưng Slena cao thru dùng độc còn Calyn cũng là pháp y, cô cũng mang theo dao bên người, sở thích nghề nghiệp của cô.

Con dao phẫu thuật tuy nhỏ bé nhưng lại là vũ khí lợi hại, sắc bén nhất của Calyn, thủ đoạn chiến đấu của cô y chang lúc cô giải phẫu t h i t h ể khiến cho người đứng xem rợn người còn những kẻ tấn công cô đều bị đánh vào chỗ hiểm nhất.

Đám người tấn công họ có đến gần hai chục người, chuẩn bị rất nhiều lại khá đề phòng bọn cô ngoại trừ tên kia ra tất cả bọn chúng

đều khá cẩn trọng, chắc chắn đã có chuẩn bị từ trước, xem ra bọn người này biết đối tượng chúng đang tấn công là ai.

- Phe\,cậu và Lu xử lí mấy tên quanh tó\, tên cầm đầu tó giải quyết.

Tần Vô Song tuy đang đánh nhau nhưng vẫn truyền đạt lời nói đến Phedra, cô gạt đầu Lucios cũng vậy.

Chương 104: 104: Âm Sát 2

Tên cầm đầu dùng quyền vung tới tấp vào Tần Vô Song, từng đường quyền của hắn ta tuy có lực nhưng phương hướng cùng tốc độ bất thường loạn hết cả lên, xem ra tên này không được huấn luyện đàng hoàng rồi.

- Ha\, Kiera\, chết đi chết đi.

Miệng hắn lẩm bẩm, ánh mắt như quỷ khát máu trông như cỗ máy bị điều khiển vậy.

Tần Vô Song hoàn hảo né từng nắm đấm của hắn, cô còn tặng thêm hai cú đấm vào gương mặt bịt kín mít của hắn.

Nhưng hắn ta giống như không biết đau, cứ tiếp tục vung nắm đấm về phía cô, Tần Vô Song dùng chân đạp mạnh vào bụng hắn văng xa 3m.

Hắn chặt vật ngồi dậy, khăn che mặt bị lệch, gương mặt của "hắn ta" lộ ra, khoe miệng cười nham hiểm ánh mắt căm phẫn nhìn trừng trừng cô

- Là cô?

Tần Vô Song không ngờ cô gái này vẫn còn sống, đáng lẽ cô ta giờ này đang đi đầu thai chuyển kiếp chứ, là ai đã giúp cô ta?

- Không ngờ cô vẫn nhớ\, Kiera cô phải chết!

Nói xong cô ta rút cây súng thật nhanh từ đằng sau.

Cạch

Tiếng súng lên đạn, điều này làm Tần Vô Song hơi bất ngờ cô theo phản xạ né qua nhưng cô ta vẫn nhanh hơn một nhịp.

Pằng

Tiếng súng như kinh động đến mọi người xung quanh, đám người hóng chuyện chạy tán loạn.

Còn bộn người kia nhanh chóng quay đầu nhìn về phía tiếng súng. Viên đạn bắn ra tuy không trúng Tần Vô Song nhưng lại để lại một vết xước trên khuôn mặt cô, gương mặt trắng xinh đẹp lại có một đường máu đỏ chói bắt mắt.

Pằng

Là tiếng súng nhưng không phải từ súng của cô gái kia mà cô gái kia lại trúng đạn vai

Từ đằng sau Tần Vô Song, một họng súng nhả khói ló lên, cô theo phản xạ quay đầu.

- Mặc..

Tề Thiên Mặc với đôi mắt chết người nhìn cô gái ôm vai trúng đạn ngồi sụp ở kia.

Anh nghe cô gọi tên mình thì quay sang vòng tay ôm eo cô lại, tay kia chạm lên vết xước đang rỉ máu trên gương mặt trắng nõn của cô, đôi mắt bất chợt nhú chặt lại.

Tay giơ súng không do dự nhả một viên đạn vào vai còn lại, anh cố tình không làm cô ta bị thương nặng.

- A

Đám người áo đen kia cũng nhanh chóng bị bốn người còn lại và Trác Nhiên giải quyết gọn lẹ.

Slena chạy đến chỗ Tần Vô Song đầu tiên, còn Phedra Lucios và Calyn chỉ đứng nhìn rồi lo lắng thôi, bọn họ nghĩ có lẽ chuyện này của Kiera thì nên để cô giải quyết.

- Ha\, Kiera cô sẽ phải...chết.

Cô gái gầm gừ, lời nói phát ra giống như nguyên rủa Tần Vô Song vậy, bất giác cô nhú mày nhìn chăm chăm cô ta.

- Tại sao cô vẫn sống?

Câu hỏi thắc mắc của Tần Vô Song đều làm người ở đây hiểu rằng chắc chắn cô gái này từng là mục tiêu nhiệm vụ của cô thoát chết.

- Ron anh ấy chết vì mày\, Kiera...nhất định mày sẽ chết...ngài Ab..

Chưa nói hết câu cô ta liền bị một viên ta từ đâu đến bắn xuyên ngực, cô ta trợn mắt, miệng thì thào nói gì đó.

Mấy người nhìn cô ta bị đạn bắn đồng loạt cùng hướng về phía viên đạn được bắn ra.

Sau khi cô ta nằm phủ phục dưới đất thì đám áo đen diu dặt nhau chạy đi, cả đám người không làm gì bọn chúng cứ thế bọn áo đen đi mất.

Phedra nghe tiếng động nhỏ từ phía trái quay ra xem, cô tiến lại nhặt một thứ gì đó lên.

- Lu..hình như cái này là đám người kia làm rơi..

Cô đem đến cho Lucios nhìn, viên ngọc màu xanh ngọc.

Lucios nhìn không nói gì chỉ nhíu mày, miếng ngọc này...hình như anh đã thấy ở đâu rồi thì phải..

- Xanh..ngọc..Lam bang?

Lucios ngắm nghía viên ngọc thật lâu, tuy nhìn quen mắt nhưng chưa nhận ra, anh lật miếng ngọc lại vô tình bị khía cạnh nó cứa chảy máu sau đó máu của anh dính lên mặt ngọc hiện chữ Lam, Lucios nhanh nhạy nhận ra đây là ngọc của Lam bang.

Nhưng mà tại sao nó lại ở đây chứ, không lẽ đám áo đen này là người của Lam bang? thật kỳ lạ trước giờ Lam bang và Deathwish nước sông không phạm nước giếng, làm sao có thể ra tay với bọn họ một cách vô lý như vậy chứ!

- Lu\, anh nói Lam bang? bọn họ muốn gây chiến với Deathwish sao?

- Chuyện này..

Trong khi hai người đang nghĩ xem rốt cuộc Lam bang muốn gì thì bên phía Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song.

- Em không sao chứ?

Tề Thiên Mặc nói, tay xoa vết máu trên mặt cô.

- Không chết được.

Cô trả lời gọn lỏn, đến anh cũng phục tính cách không lo lắng gì của Tần Vô Song.

- Kie

Lucios quyết định đưa thứ này cho cô, dù sao bọn sát thủ này nhắm đến chính là Tần Vô Song, vật này anh giữ cũng không có ích gì chi bằng đưa cho Kiera, Tề Gia sẽ có cách xử trí thỏa đáng.

- Thứ này bọn chúng làm rơi.

Tần Vô Song nhìn miếng ngọc, dưới vết máu là chữ Lam mờ mờ, cô sờ lên vết máu, nhận thấy gì đó liền bấm mạnh vào chữ Lam nổi lên lập tức có một cây kim ló lên đâm rỉ máu ngón tay cô.

Cô nhú mày, ngọc bội này được thiết kế làm quái quỷ gì đây.

- Lam bang.

Lam bang ư? Lam Bình vẫn còn ghi thù chuyện đó sao..

Chương 105: 105: Âm Sát 3

Thật ra cũng không có gì, chẳng qua có lần cô làm nhiệm vụ, hôm đó vô tình chạm trán cùng Lam Bình con trai Lam Thắng lam bang chủ, hẳn ta lúc đó hình như đang say, mà xui xẻo thay mục tiêu nhiệm vụ lại là người quen của hắn.

- Xui xẻo.

Mặt Tần Vô Song chán ghét thấy rõ, cô nhìn hai con heo say rượu ôm nhau nằm trên sofa quán bar, chán không muốn ra tay.

- Khò..khò

Còn ngáy nữa, gớm quá.

Tần Vô Song xác nhận lại, tên nằm bên trái là Lam Bình còn tên kia là mục tiêu.

Cô thấy hơi đơn giản chỉ cần thủ tiêu tên kia là xong, dù sao con lợn ngủ như chết Lam Bình kia cũng không biết gì.

Dù sao hẳn cũng đang say rượu, xử lý nhanh rồi đi thôi, cô thật ghét nơi này ảm ỉ chết mất.

Không chần chừ cô rút dao tặng cho tên kia một nhát vào tim, chết không kịp hấp hối.

Còn tên Lam Bình xem như hắn ta vô tình có mặt, thôi thì cô cũng giúp hắn, Tần Vô Song kéo hắn lết trên sàn ném vào phòng tắm.

Vậy là có lòng tốt rồi, thường thì cô sẽ mặc kệ nhưng nghĩ lại dù sao cũng là Lam bang, cô giúp hắn tí.

Tần Vô Song vừa ném hắn quẳng vào bồn tắm đầy nước thì hắn cũng sực tỉnh.

- A..a cô là ..ai?

Hắn nặng nề mở mắt nhìn cô trước mặt đề phòng.

- Mau thay đồ rồi rút đi.

Cô nhắc nhở rồi quay đi biến mất khỏi phòng bao, để lại Lam Bình ngơ ngác.

Mãi rất lâu sau hắn mới nhớ cô là Kiera của Deathwish, người phụ nữ mà lần đầu tiên hắn nhìn thấy cô giết người lại lạnh người như vậy.

.....

Tần Vô Song nghĩ có lẽ Lam Bình có thể nhớ đến vụ đó nên chịu đồng ý đưa người của Lam bang tiếp tay cho cô gái này.

Mà nói mới nhớ, sao cô ta sống sót được nhỉ, chẳng lẽ.....có người theo dõi cô sao.

Nghĩ vậy cô cảnh giác quay đầu một trăm tám mươi độ nhìn xung quanh, đôi mắt hổ phách cẩn thận nhìn thật kỹ từng góc ngách.

Tề Thiên Mặc thấy cô phản ứng thì đâm ra nghi ngờ liệu có chuyện gì sao?

Ánh mắt cô lóe sáng, ở góc hẻm nhỏ gần đó, một cái đầu đang ló ra, có vẻ tên núp ở đó dường như đã nhận ra cô đã phát hiện ra hắn liền chạy đi.

Tần Vô Song nhanh nhẹn nhìn thấy đuôi tóc của hắn dài, có lẽ là phụ nữ đi rất có thể là đồng bọn của cô gái này.

Cô tính đuổi theo hắn nhưng khựng lại, vì rất có thể cô ta mang theo súng còn cô thì không hơn nữa...bọn chúng đã biết cô phát hiện ra rồi, đuổi theo có ích gì chứ, mệt người!

Tề Thiên Mặc cũng biết mọi chuyện diễn ra như thế nào liền quay lại lờm Tử Lâm.

Tử Lâm lạnh người không nói gì, đây là anh thất trách.

- Cô ta vẫn còn thờ!

Calyn lại gần kiểm tra cô gái đang nằm la liệt dưới đất, nhận thấy cô ta còn thoi thóp thì hét lớn.

Tần Vô Song quay ra nhìn Tề Thiên Mặc, anh hiểu ý liền lệnh thuộc hạ đem cô ta về.

- Kiera, xem ra sau này phải cẩn thận hơn rồi.

Slena vỗ vai Tần Vô Song nói, tuy Kiera bị ám sát không ít lần, nhưng cô cảm thấy lần này có gì đó không đúng hơn nữa rất kỳ lạ nhưng kỳ lạ chỗ nào thì bọn cô chưa xác định được.

- Ừ, em sẽ cẩn thận.

- Mọi người không sao chứ?

Tần Vô Song hỏi, mấy người đều lắc đầu.

- Ừm, là em liên lụy mọi người rồi.

- Nói gì vậy? có gì mà liên với chả lụy.

Lucios tiến lên cười nhìn cô, Phedra cũng vậy, Calyn tuy không nói nhưng đều đồng tình với ý kiến của Lucios.

- Quen nhau mấy năm rồi còn khách sáo thế!

- Đúng rồi, con bé này lo lắng cho bản thân em đi, anh chị không sao hết.

Slena cốc đầu Tần Vô Song, cô không nói gì đáng vẻ y như đứa trẻ đang bị dạy dỗ không nói câu nào chỉ đứng đó nhìn, trong mắt cô là niềm vui và sự biết ơn từ đáy lòng.

- Vâng...

- Được rồi, người ta còn đang đợi kìa, mau đi đi.

Slena còn cố chọc Tần Vô Song làm cô chột ngại ngừng, chuyện của cô và Tề Thiên Mặc chưa công bố ra ngoài, nhưng chỉ cần dựa vào ánh mắt hành động của cả hai cũng đủ biết tình cảm dành cho nhau như thế nào rồi, chuyện này cũng dễ đoán thôi nhất là với người đang yêu như Slena.

Tần Vô Song gật gật đầu, tạm biệt mọi người rồi cùng ra về với Tề Thiên Mặc.

.....

- Đây, Kie và Tề Gia, chắc chắn hai người đó yêu nhau rồi.

- Đúng đó em chắc luôn.

- Mà này, Tề Gia là ai vậy?

Calyn nghiêng đầu.

- À đúng rồi Kỳ chưa biết, Tề Gia sao..giải thích như nào bây giờ?

Phedra không biết nói từ đâu bởi thân phận của Tề Thiên Mặc cũng khá khủng bố.

- Ủm...là Tề Gia nổi tiếng đó, cậu không biết sao?

- Nè, cậu đừng nói với tớ, cái người bạn trai của Kie là Tề Gia Tề Thiên Mặc đó nha.

- Trúng phắc.

Lucios nói, Calyn đơ người, thật sự người yêu của Kiera cũng khủng bố quá đi, nhưng xét kỹ thì chỉ có anh ta mới hợp với Kie nhà cô đến vậy.

- Xem ra bây giờ chỉ còn tớ độc thân rồi.

Calyn than thở, bên cạnh cô ai cũng có người mình yêu rồi, còn cô đơn thân độc mã thôi.

- Cậu muốn...!yêu ư?

- Không.

Calyn thềm cười nhạt, yêu làm gì chứ, một mình không phải rất tốt sao...cô chẳng cần cái thứ gọi là tình yêu đó.

Mấy người nhìn dáng vẻ tự cười nhạt của Calyn mà thờ dài, thuyết phục cô ấy tin vào tình yêu lần nữa sao, chuyện này rất khó đây.

Calyn đã từng chịu tổn thương lớn, tình yêu đối với cô là quá xa xỉ, cô không mong chờ nó có thể đến với cô lần nữa, trái tim Calyn gần như đã khép lại rồi..

Chương 106: 106: Âm Sát 4

Buổi tối, biệt thự Tề gia.

Tần Vô Song vẫn đang suy nghĩ về vụ ám sát đó, giờ mới nhớ cô gái đó trước khi bị bắn còn nói gì đó, hình như là...Ab?.

- Ab...sao..nghe thấy ở đâu rồi thì phải.

Cô bắt đầu hồi tưởng.

- Không phải..tôi là người đó...Là Ab...

Ab!..chính là cái tên Tần Hải trước khi chết đã nói, trùng hợp thay lại y đúc cái tên cô gái kia định nói.

Không lẽ kẻ đứng sau hai người đó là cùng một người là Ab..gì đó? lúc đó..cô gái kia còn nói gì đó..khẩu miệng là..Ab..Abort? rất giống chữ Abort..liệu..

Nhưng tại sao chứ, cô với hắn không quen không biết không thù không oán, hà cứ gì lại ra tay với cô và mẹ? Chuyện này....hắn có uẩn khúc đi.

Reng

Mãi nghĩ Tần Vô Song còn không để ý điện thoại của cô đang kêu.

Cạch

Tề Thiên Mặc từ phòng tắm bước ra, nhìn thấy cô ngồi thất thần suy nghĩ gì không biết.

- Song!

Anh gọi lớn, cô liền nhận ra quay đầu lại nhìn đồng thời nghe được tiếng chuông điện thoại.

- Alo?

- Vô Song, là ta đây.

Yêu cầu video, cô liền đồng ý, trước màn hình điện thoại là một người đàn ông tuấn mã mái tóc màu bạc cùng đôi mắt hổ phách lấp

lánh đang nhìn cô mỉm cười.

- Chào cậu.

- Ừm...mặt cháu!

Eric nhận ra vết xước trên mặt cô, liền mở to mắt.

Ai lại dám làm thương cháu gái bảo bối của hắn vậy.

(mình sẽ đổi cách xưng hô của Eric thành hắn nha, nghe anh hơi kỳ)

- A..cháu vô tình bị xước thôi, không sao đâu ạ.

Tần Vô Song chỉ đáp qua loa cô sợ để cậu biết được vụ ám sát sẽ tức giận rồi còn ông bà nữa, với lại vết thương tí tẹo này không đáng kể.

Eric đưa mắt liền nhận ra Tề Thiên Mặc đứng ngay sau cô.

- Có phải hắn ta làm cháu bị thương?

Eric chỉ tay về phía Tề Thiên Mặc.

- Không phải đâu ạ.

Cô lắc đầu.

- Vậy thôi cháu đưa máy cho cậu ta, ta có chuyện cần nói.

Tần Vô Song hiểu chuyện đưa điện thoại cho Tề Thiên Mặc còn cô thì đi tắm.

Hai người đàn ông nhìn nhau, mặt cả hai đều không có cảm xúc, lạnh như băng.

- Vết xước đó, kẻ nào làm? Vô Song bị ai tấn công đúng không.

- Tạm thời chưa tra được.

Một câu trả lời của Tề Thiên Mặc đủ hiểu đúng là cô bị ám sát, chân mày Eric cau lại, cháu gái của hắn chính là bảo bối của Windsor, thằng cha nào dám động?

- Chưa tra được?

Tề Thiên Mặc gật đầu.

- Hừ! lại có chuyện Tề Gia lại không tra được.

- Đúng vậy, kẻ đứng sau có lẽ hận thù với cô ấy sâu lắm đi.

- Hận thù sâu ư...không lẽ..

- Cậu biết gì sao?

- Tôi không chắc nhưng nếu liên quan đến con bé mà đến nó cũng không biết là ai thì có lẽ là kẻ đó.

Đến đây Eric hơi nghiêm túc, người hắn nhắc đến thật sự không đơn

giản y như lời nói của hắn, khiến Tề Thiên Mặc hơi chau mày, ai dám động đến người phụ nữ của anh đều phải chết!

Cạch

- Được rồi, tôi biết rồi.

Eric chưa định hình thì Tề Thiên Mặc đã ngắt điện thoại, cùng lúc đó là cánh cửa nhà tắm mở Tần Vô Song bước ra, trên người cô là bộ váy ngủ bình thường màu trắng.

- Cậu Eric tắt máy rồi sao, nhanh vậy em còn chưa hỏi cậu ấy..nữa..um..

Tần Vô Song cầm khăn lau tóc vừa nói, chưa hết câu thì đôi môi cô bị Tề Thiên Mặc ngậm lấy, anh mút lấy nó ngấu nghiến như muốn càn quét hết mật ngọt bên trong.

Sau một lúc gần như cô muốn tắt thở thì anh mới chịu thả ra.

- Đi ra, em đang lau tóc.

Tần Vô Song đẩy anh ra, tiếp tục lau lau mái tóc còn đang ướt của mình.

- Ngồi xuống đi, tôi giúp em lau khô.

Tề Thiên Mặc khế cười, môi mỏng cong lên gương mặt khi cười nhìn cô dịu dàng biết bao.

Cô ngạc nhiên, từ khi nào anh ta lại biết làm mấy chuyện vặt vãnh cho người khác vậy.

- Anh từng lau cho ai chưa?

- Chưa.

Em là người đầu tiên.

Nghe đến đây bất giác cô nở nụ cười hài lòng.

- Ngủ đi.

Xong thì Tề Thiên Mặc nói Tần Vô Song đi ngủ trước, nhưng bản thân anh lại không nằm xuống giường.

- Anh không ngủ sao?

- Còn việc phải xử lý.

Chợt nhớ anh ta cũng còn việc.

Nhưng không có anh cô rất khó ngủ.

- Ở lại đi.

Tần Vô Song biết cô như vậy là hơi ích kỷ nhưng cô muốn Tề Thiên Mặc nằm bên cạnh, như vậy thì cô càng an tâm hơn.

Tề Thiên Mặc lại cười, vén chăn lên nằm vào bên cạnh cô.

Thấy như vậy thì cô yên tâm nhắm mắt, thả lỏng cơ thể quay sang vùi mình vào ngực anh.

Chẳng hiểu sao, Tần Vô Song vốn dĩ người rất ít dựa dẫm nhưng khi ở bên cạnh Tề Thiên Mặc cô có cảm giác rất an ổn, như thể anh là chỗ dựa vững chắc nhất vậy, sẽ không bao giờ lung tay.

Anh chính là bức tường kiên cố vững chãi nhưng lại ấm áp như ánh nắng ban mai chiếu rọi lòng cô.

Có lẽ...anh chính là người quan trọng người đặc biệt mẹ gửi cho cô đi.

Thật tốt khi có anh bên cạnh..

Chương 107: 107: Bắt Cóc!

Hai tuần trôi qua, hai tuần này Tề Thiên Mặc chỉ điều tra về Lam bang và vụ ám sát hôm ở quán bar ấy.

Cả anh và Eric đều đang tìm hiểu, tranh tranh giành giành cơ hội. Và cũng trong tuần qua, chàng trai Liên Thần đang cố hết sức tán đổ Calyn, ngày nào hẳn cũng lẻo đẹo bên cô khiến cô nhức đầu.

- Calyn a, sao cô lạnh lùng với tôi vậy~

Liên Thần ngời nhìn Calyn ngời trên bàn làm việc.

- Anh im lặng chút đi, không thì anh lăn đi chỗ khác dùm tôi.

Cô thật sự sợ tên này rồi, ngày nào cũng bám cô dai như đĩa, thật hết nói nổi.

Ai lại nghĩ hẳn ta lại là thành phần khủng bố khét tiếng kia chứ.

- Calyn à, tôi thật sự muốn theo đuổi cô mà, cô không tin tôi ư?

Anh ta nhìn cô ánh mắt lóe tia đáng thương.

Giọng mấy phần thật giả chỉ có anh ta biết được.

Calyn đã quen với cái mặt dày như bê tông cốt thép của anh rồi, suốt hai tuần nay Liên Thần không buông tha cho cô, đến cả đồng nghiệp mới còn nghĩ cô bị bao nuôi, số khác lại nghĩ cô vớ phải tên bạn trai vô dụng.

Thật hết nói nổi.

Rằm.

Cô đập mạnh bàn.

- Vậy thì im lặng chút.

Liên Thần liền ngậm miệng.

Calyn đứng dậy.

- Cô muốn đi đâu vậy? Tôi đi với.

- Đi vệ sinh, Liên thiếu muốn đi cùng không?

Gần từng chữ, nụ cười của cô như đang cảnh cáo Liên Thần khiến anh ta lập tức im bật ngồi xuống ghế.

Còn Calyn thì mở cửa bước ra ngoài

Đi được một đoạn thì cô nhìn thấy một cô gái đầu tóc bù xù thân mặc quần áo bệnh nhân đang cúi đầu trong góc người run bần bật r.ên r.ỉ, và tất nhiên một bác sĩ với đạo đức nghề nghiệp như cô thì sẽ tiến lại.

- Cô gái, cô không sao chứ?

Calyn nhẹ nhàng hỏi, cô nghĩ chắc cô gái này bị chấn thương tâm lý nên mới sợ hãi run rẩy như thế này.

Cô gái kia theo phản xạ quay đầu lại nhìn cô.

Thân thể cô ta ngay một khắc tay Calyn chạm vào thì dừng run rẩy, tiếng gầm gừ cũng biến mất thay vào đó là gương mặt xinh đẹp nhìn cô nở nụ cười ghê tởm.

- Cô...um..um..thả ra..

Chưa kịp nhìn ra việc nào ra việc nào, từ đằng sau Calyn một cánh tay vươn ra bịt miệng cô lại, theo phản xạ của một người được huấn luyện Calyn liền vùng ra, chuẩn bị vào tư thế phản đòn nhưng đối phương lại có hai người.

Người phụ nữ nhanh nhẹn vung một đòn vào vùng bụng khiến cô đau muốn ngất đi nhưng Calyn vẫn cố chịu đựng.

- Ha, chịu đòn tốt đấy.

Nói xong bàn tay của tên kia liền nhanh nhẹn đổi một chiếc khăn bịt kín vùng miệng và mũi của cô, Calyn biết chần chẫn đấy là thuốc mê, cô cố hít thật ít ngậm chặt không cho chất lỏng trên khăn ngấm vào miệng mình.

Thần trí của Calyn lúc này chỉ nghĩ về Liên Thần...

Nhận thấy cô không còn phản kháng mà đã ngất đi thì cô gái kia cười

gian tà...

- Đã xong!

.....

Phía bên Liên Thần sau một lúc không thấy cô quay lại thì anh ta thấy bất an, nỗi lo lắng trong lòng một dâng cao, không chịu nổi liền mở cửa đi ra ngoài.

Hàng lang bệnh viện này anh đã thông thuộc từ lâu, sở dĩ..bởi vì bệnh viện này do anh quản lý, nó là bệnh viện tốt nhất thành phố gần như tốt nhất cả nước, lại là nơi thích hợp cho một pháp ý khiêm nghiên cứu sinh là Calyn.

Lần theo lối đi, đến một góc khuất, nhận thấy không có gì bất thường trên đoạn đường nhưng nỗi bất an trong lòng Liên Thần ngày một tăng, nhất là khi đứng ở đây cảm giác rất khó chịu.

- ?

Nghĩ gì đó, anh ta liếc đến góc bên trái, có một thứ gì đó lấp lánh nằm trên sàn.

Liên Thần nhíu mày tiến lại nhặt thứ đó lên quan sát.

- Đây...

Là một chiếc nhẫn bằng bạc, trên khắc chữ K rất đơn giản.

Nhưng một khắc khi anh nhìn vào liền nhận ra đây là nhẫn của Calyn, Liên Thần lần này thực hoảng hốt, tay cầm nhẫn tay rút điện thoại.

Anh ta không biết vật này có ý nghĩa như thế nào, nhưng chiếc nhẫn này anh đã thấy Calyn nâng niu nó như một trân bảo quý giá tất nhiên sẽ không dễ dàng gì đánh rơi, sự nhạy bén của Liên Thần mách bảo anh ta cô đã gặp nguy hiểm.

Trong lòng của anh khi biết cô biến mất một cách kỳ lạ và hiện tại có thể đang có thể lành ít dữ nhiều thì loạn cả lên, cảm giác lo lắng của Liên Thần bây giờ nhiều hơn là tức giận..

Chương 108: 108: Bắt Cóc 2

Chiếc xe của Liên Thần phóng nhanh trên đường, bất chấp đèn đỏ. Tâm trạng hỗn loạn, anh chợt nhớ đến Kiera.

Tại Tề gia.

Từ sau vụ ám sát, Tề Thiên Mặc ít cho Tần Vô Song ra ngoài một mình.

Hôm nay đúng dịp anh ta bay qua Hy Lạp, Tần Vô Song đã chuẩn bị để ra ngoài cùng Phedra.

Vốn dĩ ban đầu anh ta muốn cô cùng đi theo nhưng cô lại từ chối, Tề Thiên Mặc biết ngay cô sẽ thừa dịp này để đi chơi nhưng là anh chiều cô, tuy không nói Tần Vô Song biết nhưng sẽ có một người, anh ta luôn đi theo cô.

Tại quán cà phê.

- Kie, hay gọi Kỳ đi.

Tần Vô Song và Phedra ngồi ở một góc cùng đồng hồ của Phedra, hai cô gái nhàn nhã uống nước

Phedra mở lời.

Tần Vô Song liền lấy điện thoại gọi cho Calyn nhưng chưa kịp bấm số thì đã có một số khác gọi đến, cô liền nhận ra đây là số của Tề gia, liền đổ mồ hôi.

Không lẽ Tề Thiên Mặc về rồi sao, không thể nào mới có hai ngày thôi anh đi đến bốn ngày cơ mà...nghĩ đến đây Tần Vô Song hơi lo lắng.

Nhưng rốt cuộc cô cũng phải nhấn đồng ý.

- Kiera, có chuyện rồi!

Chưa kịp nói gì thì từ đầu dây bên kia truyền đến giọng nói gấp gáp

pha chút lo lắng.

- Liên...Thần..chuyện gì?

Tần Vô Song nhận ngay là giọng của Liên Thần, nhìn lại dãy số, đây là số của Tề gia mà..anh ta đang ở Tề gia sao, nhưng kiếm cô làm gì chứ chẳng phải bây giờ nên ở cạnh Calyn sao..

- Calyn..cô ấy biến mất rồi.

Câu nói của anh ta làm Tần Vô Song đứng phất dậy, mắt tức giận, tay cầm điện thoại như muốn bóp nát nó.

- Ai? kẻ nào dám?

Lời nói lạnh như băng, xen lẫn tức giận, Phedra thấy Tần Vô Song như vậy liền đoán có chuyện không hay xảy ra rồi.

- Không biết! bọn chúng đem cô ấy đi rồi, thứ duy nhất còn lại là chiếc nhẫn.

- Anh đợi ở đó tôi liền về ngay.

Dứt lời Tần Vô Song cúp máy.

- Có ch..

- Calyn bị bắt cóc rồi!

Phedra chưa kịp hỏi gì Tần Vô Song đã nói, lời nói khiến Phedra sửng sờ trước sau đó liền tức giận.

- Khốn khiếp...Calyn sao lại dễ bị bắt như vậy chứ?

Reng..

Tiếng chuông điện thoại của Tần Vô Song, dãy số rất lạ chưa bao giờ cô nhìn thấy.

Ánh mắt nhìn điện thoại của cô đầy đầy sự nghi ngờ, chắc chắn cú điện thoại liên quan đến Calyn.

- Chào! Kiera thủ lĩnh..

Tiếng người truyền từ điện thoại, kèm theo là tiếng cười man rợ, Tần Vô Song bật loa ngoài để Phedra cùng nghe.

- Thu cái giọng điệu tỏm lợm của ông lại đi!

Lời nói lạnh như băng, lại đầy máu lạnh của cô làm tên trong điện thoại tức giận.

- Cô...haha cô bạn của cô đang ở trong tay tôi mà còn mạnh miệng như vậy sao?

- Chẳng lẽ ẻo là như ông?

Phedra ngó đầu đá đếu ông ta, lão ta nhận ra chất giọng đặc biệt của Phedra thì cười lớn.

- Hahaaa..đến Phedra thủ lĩnh cũng ở đây rồi, rất tốt..

- Đúng rất tốt, nhưng mà sẽ tốt hơn nếu cái lưỡi của ông được ta đem cho chó ăn đó.

Tần Vô Song cất tiếng, lời nói xuyên thẳng vào tai lão già kia.

- Hừ..đừng mạnh miệng như thế..Kiera cô mau đến đây chuộc bạn về nhớ kỹ đi một mình thôi.

- Đi một mình? Ông sợ tôi hay sao?

Lời nói khinh miệt, sức chịu đựng của lão ta sắp đến giới hạn, chưa bao giờ hấn nhục nhã đến vậy, miệng lưỡi của hai ả tốt thật.

Nếu được hấn sẽ xin chủ nhân kéo lưỡi cô ta ra.

- Không nói nhiều, chỉ một người thôi đó là cô đó Kiera hện ga...

Chưa nói hết câu Tần Vô Song đã ngắt điện thoại, ha..xem ra việc này cần cô rồi.

- A...con ả chết tiệt..cô dám ngắt tôi

- Hừ..đợi đó, chút nữa cô sẽ chết thôi.

Lão già bực tức đập điện thoại, mím cười hết sức man rợ tiếng cười vang xa thật kinh tởm.

.....

Tề gia.

Liên Thần lúc này đi đi lại lại, nếu anh mà biết được kẻ nào dám động tới Calyn,nhất định anh sẽ băm kẻ đó cho chó ăn.

Một lúc sau thì tiếng xe phóng nhanh vào, Tần Vô Song bước ra.

- Cậu ở đây đợi tớ đem Kỳ về.

Cô nói với Phedra, định bước lại vào xe thì Liên Thần chạy ra gương mặt lo lắng không che giấu.

- Là kẻ nào?

- Lũ người Himer.

Nghe đến đây Liên Thần liền hiện vẻ sục máu trong mắt.

- Tôi sẽ đem cô ấy về.

Nói xong không chần chừ Tần Vô Song vào xe phóng thẳng ra ngoài, hai người Liên Thần và Phedra chỉ biết nhìn nhau, bọn họ rất lo lắng cho Calyn nhưng điều kỳ lạ ở đây là tại sao Calyn lại không chống trả

nổi với mấy tên thuộc hạ chứ.

Mặc dù cô ấy là bác sĩ nhưng cũng được tổ chức huấn luyện đàng hoàng, chỉ là tép riu của Himer có thể so với cô ấy sao?

Vậy thì có lẽ sẽ có người đứng sau Himer rồi.

Phedra liền báo chuyện này lại cho mọi người, ai nấy đều tức giận, bọn người Himer càng ngày không xem ai ra gì! bọn chúng tưởng đối đầu với Deathwish là dễ ư? lại dám bắt người của bọn họ.

Xem ra lần này Kiera đi bọn chúng sẽ không được yên ổn đâu!

Cương 111: Âm mưu của Exam

Chiếc Lambo vàng bóng loáng của Tần Vô Song lao vun vút trên đường, dừng lại trước trụ sở của Himer.

Tần Vô Song mở cửa bước ra, xung quanh liền có ba tên cầm súng chĩa vào người cô, chắc chắn đây là bố trí của lão Exam đề phòng cô rồi.

Ha!

- Kie thủ lĩnh, cô đừng manh động đi theo chúng tôi.

Lời nói của một tên như đang ra lệnh cho Tần Vô Song, nhưng biết sao giờ Calyn đang ở trong tay hắn bắt buộc cô phải nghe theo thôi.

Nhưng nếu bọn chúng động đến Calyn thì cô không chắc sẽ không làm gì đâu.

- Dẫn đường!

Cô nói nhìn thẳng phía trước liếc hai tên đang định khống chế mình, hai người thuộc hạ sợ hãi lùi lại bị dọa bởi ánh mắt ghê rợn của cô.

Tên khi nãy gật đầu đi trước, Tần Vô Song đi sau vào trụ sở.

Tồi tàn thật.

Bọn chúng dẫn cô đến nơi của lão Himer đang đứng.

- Haha, Kiera đến rồi sao, một mình ư nghe lời đấy!

Giọng nói chế giễu của lão khiến Tần Vô Song thềm khinh bỉ.

- Tôi sợ đến cùng người khác có thể ông chết còn khó coi hơn đấy.

Người khác đây chính là Liên Thần, nếu anh ta mà đến cùng chắc anh ta đốt luôn cái nơi tồi tàn này mất, nhưng mà như vậy chán lắm cô còn phải giết hắn rồi thu gom tài sản rồi mới đốt nơi này được, nếu đốt luôn thì tiếc lắm.

Nói gì thì nói chứ Tần Vô Song cô vẫn có niềm đam mê bất diệt với tiền!

Mặt của lão khế biến sắc, dù rất nhanh nhưng không thể qua được mặt cô đâu.

- Còn mạnh miệng sao, bạn cô đang trong tay tôi đấy.

Con cờ hữu ích là Calyn, lão ta chính là cần cô gái này để dọa nạt cô.

- Cô ấy đâu? mau thả ra trước khi tôi mất kiên nhẫn.

Giọng không hề kiêng nể của Tần Vô Song, sức chịu đựng của cô vốn tốt nhưng không phải để áp dụng vào mấy trò nhảm nhí của lão ta.

Exam dường như đã thấy cô câu thì cười lớn, giọng cười kinh tởm khiến Tần Vô Song nhú mày.

- Haha, đã đến rồi còn nghĩ có thể trở về sao...

- Một là cô ở lại, cô ta về hai là cô ta sẽ chết tại đây.

Tần Vô Song nhếch mép, hần nghĩ hần là ai? ba cô chắc?

- Exam, ông nghĩ ông là đối thủ của tôi ư?

- Chỉ dựa vào một bàn tay tôi cũng có thể khiến ông tan xương thịt ngay tại đây.

Lời nói đi kèm ánh mắt chết người của Tần Vô Song còn khiến cả Exam hơi khựng người, nhưng ông ta trấn an đây là Himer, địa bàn của ông ta hơn nữa còn có người đó cần gì phải sợ cô ta chứ!

Cô ta chỉ có một mình, trời cũng không cứu cô ta được.

- Hiện giờ nơi cô đang..

- Nhiều chuyện quá! Calyn cô ấy đâu mau cho tôi gặp mặt.

Tần Vô Song thừa biết ông ta muốn nói gì, liền ngắt lời ông ta.

- Cô ngắt lời tôi?

- Hơi bất lịch sự nhưng loại người như ông lịch sự xem như hạ thấp bản thân tôi.

Lão ta á khẩu, mồm miệng của Tần Vô Song nhanh nhạy quá nửa chữ cũng không cãi được giương mắt nghe cô đá đểu mình, tức đến tím mặt.

- Cô...người đâu! đem con nhỏ đó đến đây.

Thuộc hạ liền nghe theo lời dẫn một cô gái xoa tóc người mặc một bộ đồ bình thường đi đến.

- Lão già chết tiệt! ông có giỏi thì đừng lấy tôi làm con tin.

Calyn nhìn thấy Tần Vô Song thì liền hiểu ngay lý do ông ta bắt mình đến đây, ánh mắt đề phòng quay qua nhìn Tần Vô Song như ngụ ý nói cô chạy đi.

Tần Vô Song hiểu ánh mắt của Calyn nhưng sao cô có thể bỏ mặc cô ấy được chứ.

- Đừng lo Calyn, nếu tớ có chuyện gì sẽ có người san bằng Himer thay tớ.

Cô trấn an Calyn, tất nhiên rồi nếu cô xảy ra chuyện thì chắc chắn Tề Thiên Mặc sẽ không để yên cho Exam đâu, cô tin chắc là vậy.

- Haha cô nói tiểu tử Atrix sao..haha Himer không còn e dè Deathwish nữa.

Lão cười lớn, sợ gì chứ đằng sau hắn là người tai to mặt lớn chắc chắn Deathwish không vì Kiera mà đi tranh chấp với người đó đâu.

- Ai nói gì đâu, ông tự nhận hả?

Calyn lúc này vẫn còn tâm trạng đá đều khiến lão ta tức giận nhưng nghĩ lại chủ nhân bảo không được giết cô ta.

Ông ta quay sang nhìn tên đang khống chế Calyn, hắn ta hiểu liền định giáng một cú vào người cô thì.

Rắc..

Tay hắn liền bị Tần Vô Song bẻ gãy, động tác vô cùng nhanh gọn khiến lão kia còn chưa kịp nhìn.

- Cô...

- Gì chả lẽ tôi điên để hắn làm thương bạn tôi?

Câu nói lại khiến Exam á khẩu.

- Kiera, xem ra tôi xem thường cô rồi, vậy thì.

Lão gục đầu, lại cười nhưng nụ cười lần này có chút biế.n thái và chứa đựng nhiều cảm giác khiến người ta muốn nôn.

- Tư Ngọc, chủ nhân nói cô xử lí cô ta.

Hắn hét lớn, từ đâu một bóng người đàn bà phóng đến, tốc độ phải nhanh tương đương với Tần Vô Song khi nãy, cô nhanh chóng né đòn của ả ta, nhưng cú đấm của ả vừa có lực vừa theo một nguyên tắc nhất định, chắc hẳn được huấn luyện rất chính chu, xem ra đối thủ thật sự đây rồi!.

Chương 109: 109: Âm Mưu Của Exam 2

Tốt, không uổng là người chủ nhân muốn giết.

Miệng ả ta lẩm bẩm, âm thanh nhỏ nhưng đủ để Tần Vô Song nghe được.

Sau ba cú đấm trượt thì ả ta buông cô ra.

- Né hoài vậy, không đánh lại sao?

Ả cười, thấy cô cứ né mãi thì cho rằng cô đánh không lại mình.

- Sợ mệt người.

Đáp lại cô ta là câu trả lời lơ đãng của Tần Vô Song, cô đâu rảnh để đánh đấm với cô ta, cứ tận dụng hết sức lực của cô ta đi.

- Mạnh miệng.

Nói xong ả lại chạy đến vung quyền vào Tần Vô Song, ả không tin cô có thể né hết...Nhưng mọi cú đấm của ả Tần Vô Song đều né hoàn hảo.

- S..sao có thể.

Ả ngỡ ngàng không nghĩ lại như vậy.

- Võ của ta là do chủ nhân dạy, cô không thể nào né được.

Ả trước giờ luôn tự tin bản thân đánh đấm rất giỏi, nhưng cho đến khi gặp Tần Vô Song, cô nhận ra mặc dù Tần Vô Song có yếu hơn cô về mặt tốc độ nhưng những cú đấm của cô tung ra cô đều né được, tại sao chứ?

- Tại sao tôi phải giải thích, tôi lười lắm.

Cô lười nói, lười giải thích nhất là với kẻ địch.

Exam đứng nhìn nhíu chặt mày, đến Tư Ngọc còn có thể né, ả Kiera này lợi hại hơn cả lời đồn hay là do người kia phái đến vô dụng?

- Chết tiệt!

Ả Tư Ngọc căm tức, cô không thể phụ lòng chủ nhân được..nhưng

cô ta tại sao có thể hoàn mỹ mà né được đòn chửi.
Điều này làm ả ta vô đầu bứt tóc.

Đang khi Tần Vô Song định cùng Calyn rời đi thì một đám chùng muròi kẻ xông đến bao vây cô.

- Kiera thủ lĩnh, cô không thoát được đâu.

Bố trí do Exam sắp đặt từ trước, hiện tại thì cô mới để ý đám người này đều đeo một lớp khăn che mặt, nhìn có vẻ rất mỏng nhưng không phải rất kỳ lạ sao?

Không ổn!!

Tần Vô Song liền nhận ra liền đưa tay lên bịt mũi, nhìn xung quanh, lão già kia đã biến mất trong phòng chỉ còn cô Calyn và đám người, một làn khói mờ tràn vào phòng.

Cô liền với tay bịt mũi, Calyn cũng làm theo nhưng lúc hai cô đang cảnh giác thì từ đằng sau Tần Vô Song cảm nhận được có thứ gì đó nhưng đã muộn, một cánh tay đập vào gáy khiến cô trở tay không kịp liền ngất đi.

Calyn trợn mắt nhưng cô cũng bị y chang Tần Vô Song, làn khói dần biến mất.

.....

Tại Tề gia lúc này.

Rắc

Tề Thiên Mặc tức giận đem điện thoại đập nát.

Liên Thần và Phedra đứng cạnh không khỏi lo lắng.

Trên sofa hiện tại có Slena và Lucios đang ngồi.

Mấy người bọn họ đã sốt ruột đến mức chân tay đều cứng lại.

Nhất là Tề Thiên Mặc, anh đã gọi cho Tần Vô Song hơn trăm cuộc rồi vẫn không ai bắt máy, tim của anh chọt nhói đau.

Anh vốn dĩ đang ở Hy Lạp nhưng nghe đến tin này thì liền vội vàng bay về nước B nhanh nhất có thể nếu biết vậy ngay từ đầu anh đã đem cô theo..haiz

- Đi thôi, san bằng Himer.

Lời nói vừa dứt thì tiếng chuông điện thoại vang lên, mọi ánh mắt đổ dồn về phía Phedra tiếng chuông phát ra từ phía cô.

Là điện thoại của Tần Vô Song gọi đến.

- Ông ta tự tìm đến rồi.

Vừa nói vừa bấm nhận điện thoại, Phedra mở loa ngoài, ánh mắt nhìn màn hình xen lẫn chút khinh bỉ.

Mọi người bao gồm cả Tề Thiên Mặc đều lắng nghe.

- Phe thủ lĩnh chắc hiện tại cô đang tìm Kiera đúng không haha

- Không lẽ tìm ông?

Exam bên đầu dây kia tức điên, tại sao hai con ả này lại giống nhau đến vậy, ăn nói cũng khiến người ta chán ghét đến vậy?

- Kie và Calyn đâu ông dám làm gì hai người họ tôi sẽ rút xương ông!

Slena cất tiếng, Calyn đã làm cô tức lắm rồi, lão còn dám giữ thêm Kiera, lần này hẳn đã chọc đến cả Atrix, nếu chuyện này đến tai hai vợ chồng Eckart chắc chắn sẽ khiến họ nổi trận lôi đình mất.

- Haha, hai ả đang ở đây.

Exam mạnh miệng cười lớn, câu nói đã chọc đến Tề Thiên Mặc lẫn Liên Thần, khiến bọn họ muốn xông lên nhưng Lucios cản lại.

- Bình tĩnh, chúng ta đều lo cho hai người họ nhưng hiện tại họ đang trong tay lão ta.

- chẳng lẽ Tề gia lại thua Himer?

- Liên bang không sợ đâu.

Hai người đàn ông lên tiếng, họ chỉ muốn cứu người của mình ngay bây giờ.

- Càng tàu bỏ hoang đến đó nhanh đi..haha

Nói xong điện thoại liền cúp, hai cô gái nhìn nhau.

Âm mưu chắc chắn sẽ là lật đổ Deathwish nhưng tại sao lại là dùng Kiera và Calyn chứ, Kiera có thể hiểu vì cô là người quan trọng trong nội bộ Deathwish..nhưng Calyn thì sao, thật sự chỉ là con mồi dụ Kiera đến thôi sao?

Có thể là đúng nhưng nghĩ đến việc này Lucios có chút lẩn cấn, vẫn

không thấy ổn lắm..

Chương 110: 110: Âm Mưu Của Exam 3

Haha.

Exam cười lớn, quay sang nhìn Tần Vô Song bị trói cùng với Calyn bên kia, cô đã tỉnh từ lâu ánh mắt nhìn lão ta chứa đầy sự băng giá và lạnh lẽo.

Cái lão già dở hơi này suốt ngày chỉ biết người thôi hả? cười rồi méo miệng luôn đi khỏi làm nhảm nhức đầu.

Giọng cười đáng ghét của lão đang làm phiền Tần Vô Song, càng nhìn càng không ưa lão ta như vậy lên làm chủ của Himer được cô cũng bội phục.

Tần Vô Song quay mặt đi kệ mặc hắn cười nói như thế nào cũng chả thèm quan tâm, dù sao sống thêm một lúc cũng quý giá với hắn, xem như cô đang tạo điều kiện cho lão cười thêm ít phút trước khi xuống âm phủ.

Tư Ngọc đứng cạnh không nói gì, bề ngoài cô ta thực ghét Tần Vô Song nhưng sâu bên trong cũng cảm thấy phục cô một chút vì có thể né được chiêu của mình, nhưng kẻ thù của chủ nhân cũng là kẻ thù của cô...không thể phản bội chủ nhân được.

Tại cảng bỏ hoang lúc này chỉ toàn người của himer, số lượng lên đến vài chục người thậm chí là rất nhiều giống như lão đem hết thuộc hạ của mình đến vậy.

- Yo~lão ta có vẻ phòng bị...haha thật đúng là ngu ngốc!

Ở đâu đó, giọng nói tuy bình thường nhưng ẩn giấu trong nó là sự nguy hiểm đáng gờm, ánh mắt của hắn theo dõi màn hình lớn trước mặt, tay đung đưa y rượu sóng sánh nụ cười là sự khát máu đầy man rợ.

- Thật đáng mong đợi.

.....

- Chủ...chủ..bọn chúng đã đến..rồi nh..
Một tên thuộc hạ hít hải chạy vào, mặt hấn biến sắc trắng bệch.
- Haha...Kiera bạn cô đến rồi!
Exam vỗ tay, nhìn hai cô gái bị trói ở kia.

Calyn đã tỉnh từ nãy cô đang nhìn lão ta bằng ánh mắt căm thù.
- Nhưng mà ch..
- Nhưng nhị gì, im lặng!
Lão quát đến nỗi người thuộc hạ kia cũng không dám hó hé thêm nửa chữ.

Rầm!

Tiếng động lớn vang lên, sóng vỗ mạnh rung chuyển.

- Ch..chuyện gì thế này.?

Ai nấy đều giật mình ngoại trừ Tần Vô Song ngoài hơi lắc nhưng mặt vẫn giữ nguyên biểu cảm lạnh lùng ấy.

Sau tiếng nổ là làn khói dày đặc, dần dần làn khói mờ đi, vài bóng người xuất hiện đằng sau lớp khói trắng xóa.

Tề Thiên Mặc bước đến đầu tiên, tiếp đó là Liên Thần và mấy người Phedra.

- Oa, bạn trai cậu ngẫu ghê.

Calyn ghé vào tai Tần Vô Song chọc chọc.

Không ngờ đến nước này hai người vẫn bình thản mà nói chuyện vui vẻ được.

- Không phải Liên bang chủ của cậu cũng ngẫu không kém sao.

Cô cũng biết tận dụng thời cơ chọc Calyn một chút, câu nói khiến Calyn lập tức đỏ chín mặt.

Liên Thần vừa bước đến thì nhìn thấy mặt cô đỏ dựng lên thì liền nghĩ cô bị đám Himer đó hành hạ rồi, cục tức này nuốt không trôi mà. Calyn nghĩ lại, cũng thấy khá có cảm giác với Liên Thần nhưng..liệu hấn có như tên kia chứ, cô thật sự rất sợ tuy biết hấn là người như thế nào tốt xấu ra sao.

Nhưng cảm giác đau xuyên thấu tâm can ấy cô rất sợ phải chịu đựng nó thêm lần nữa.

Calyn cúi gằm mặt hơi mím môi, thật sự mong bây giờ hẳn ta đừng xuất hiện trước mặt cô là được.

- Kỳ, tớ đã từng nói quá khứ đã là quá khứ đừng vì nó ảnh hưởng đến tương lai.

Tần Vô Song nhỏ giọng nói với Calyn, cô rất ít khi gọi Calyn là Kỳ nhưng hiện tại đã nói rồi thì tất nhiên đây là lời khuyên chân thành nhất từ cô, cô thật mong Calyn cũng gặp được người có thể bù đắp phần tình cảm kia cho cô ấy.

- ? Hẳn ta là...

Nhìn thấy một người khác tiến vào, Exam không khỏi bất ngờ, lão ta chỉ tay vào mặt Tề Thiên Mặc run run.

Pằng

Một viên đạn được nhả ra từ cây súng trên tay Trác Nhiên.

Gia chủ mà lão già này dám chỉ thẳng mặt sao, thật may vì người nổ súng là Trác Nhiên anh chứ nếu là Tề Thiên Mặc thì viên đạn đó sẽ nằm ngay chính giữa cái trán nhăn nheo kia.

- Hự...

Lão ta bị viên đạn cùng khí thế giết người của Tề Thiên Mặc áp bức mà ngồi sụp xuống ghế, tay hơi run mắt như không tin vào những gì đang thấy.

Tại..tại sao hẳn..Tề Gia lại xuất hiện ở đây chứ?

Câu hỏi vang trong đầu Exam, hẳn chưa biết quan hệ của Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song vì chuyện của hai người không truyền ra ngoài..

Chương 111: 111: Âm Mưu Của Exam 4

Mặt lão ta chấn động không ít, còn hai cô gái vẫn đứng vững.

Tề Thiên Mặc nhìn Tần Vô Song, hai người đồng loạt nhếch mép giao tiếp ánh mắt, hiểu ý nhau.

Liên Thần nhìn qua Calyn bị trói ở đó, người không vết tích bị thương thì thầm thở phào, nhẹ nhõm hơn hẳn anh còn lo cô bị hành hạ cơ.

- Tề! Tề Gia.

Liên bang chủ hai người sao lại ở đây cơ chứ?
Lão Exam lấp bắp, người đã đổ mồ hôi từ lâu.

- Lão già, ông chán sống!

Tề Thiên Mặc lười nói, ông ta không tự nhìn sao anh đến đây vì lão chắc.

Liên Thần nói giọng như muốn chặt ông ta làm đôi, không là chặt làm nghìn mảnh.

- Ông già rồi nên hồ đồ sao? lại dám giữ người của Deathwish.

Phedra lớn tiếng, cô thật chán lão ta mà già rồi nên lắm cảm sao.

Kiera mà cũng dám động cũng chịu.

- Song! qua đây.

Lời nói nhẹ như tơ của Tề Thiên Mặc.

Tần Vô Song cười nhẹ, nhẹ nhàng chống tay đứng dậy nhưng do ngồi hơi lâu nhưng chân cô có hơi tê có chút run rẩy, cô đỡ Calyn đứng cùng trước ánh mắt không thể tin nổi của đám thuộc hạ và lão Exam.

- Làm.

.

thế nào chứ, sao có thể?

Lão Exam đã trói cô kỹ rồi mà, hai tên thuộc hạ bên cạnh không giữ cô sao, sao có thể trơ mắt chứ.

- Chúng mày còn không giữ cô ta lại!

Lão ra lệnh cho hai tên bên cạnh nhưng không nhúc nhích.

- Bọn mày đâu, ra cho tao.

Hắn ta hét lớn nhưng vẫn không có bóng dáng tên nào ló ra, liền lập tức lạnh người sững sờ.

Tư Ngọc đứng cạnh nhận ra điều này từ lâu mặt không biểu cảm nhìn bộ dạng ngu ngốc của lão.

Quả ngu ngốc! chủ nhân đoán đúng rồi.

- Sao.

.

chứ.

.
Tề Thiên Mặc mày đã làm gì?
Ông ta tức tối mà gọi thẳng tên của Tề Thiên Mặc.

Bất chợt một thư gì đó sắc bén lạnh cứng kề ngay cổ của Exam khiến lão ta giật mình cứng đờ.

Con dao sắc bén của Tần Vô Song dí sát cổ họng lão, tất cả mọi người đều hơi ngạc nhiên trừ Tề Thiên Mặc nhưng đều hiểu hành động này của cô là vì Tề Thiên Mặc.

- Kiera.

.
có gì từ từ nói mau bỏ nó ra.

.
Ông ta run rẩy nói, đôi đồng tử hổ phách của cô lóe tia sát khí, toàn thân tỏa ra khí tức chết người ngay cả Tư Ngọc đứng gần đó còn cảm thấy lạnh người.

Tần Vô Song không nói, con dao càng dí sát vào cổ lão, lão ta nhìn qua Tư Ngọc cầu cứu, cô ta cũng bất đắc dĩ định lao đến.

- Đừng chứ.

Phedra đã lao đến nắm tay cô ta lại, hai người thế thành ra giao đấu một trận, tốc độ lẫn sức của Phedra có thua Tư Ngọc nhanh độ nắm bắt của cô rất nhanh, liền nắm bắt các động tác của cô ta mà phản đòn lại.

Phía này Tề Thiên Mặc không có động tĩnh gì, im lặng quan sát nhưng đáy mắt anh đầy sự tức giận khó nhận ra, bởi vì vết thương trên cổ Tần Vô Song đã lọt vào mắt anh.

- Gia chủ, đã xong người cũng đã đem đến.

Trác Nhiên đi vào nói nhỏ với Tề Thiên Mặc, anh liền gật đầu.

- Dẫn đến đi.

Trác Nhiên cúi đầu, ra hiệu tay, một đám thuộc hạ đi sau dẫn một người đàn ông độ hai lăm đi vào, đẩy đến trước mặt Exam.

Vẻ mặt lão ta cứng đờ nhìn người đàn ông ánh mắt hiện vẻ đau xót.

Còn một người nữa cũng sửng sờ khi nhìn thấy hắn ta, ánh mắt cô xen lẫn giữa thương xót và căm hận.

- Cha.

.

con con.

.

Người đàn ông lắp bắp, mắt không dám nhìn thẳng vào Exam như chột dạ.

- Mà đã làm gì Himer của tao.

.

hả?

Lão ta hét lớn, nổi nóng muốn xông lên cổ liền bị vật nhọn cửa vào, giật mình thụt lại.

- Dao của tôi vẫn đang chờ ông tiến thêm bước nữa đó.

Tần Vô Song càng ghì con dao mạnh hơn, nụ cười dần trở nên tà ác.

- Cha mất hết rồi, người dừng lại.

.

đi.

Chương 112: 112: Kịch Hay Còn Ở Phía Sau

Người đàn ông lắc đầu, ánh mắt cầu xin Exam nhưng ông ta liền quát.

- Im đi!

Đã đến bước này rồi, cho dù có chết ông ta cũng không dừng lại được.

- Tề Gia, Heon nó không liên quan gì đến việc này đừng làm gì nó. Ông ta quay ra cầu xin Tề Thiên Mặc.

Anh chỉ đem Heon đến để cho ông ta nhìn thấy hấn lần cuối, bởi vì đụng đến người của anh chỉ có chết đừng hòng thoát được.

- Cha..người sai rồi..sai thật rồi.

Nói xong người đàn ông Heon quay đầu vô tình chạm mắt với Calyn, ánh mắt anh ta vừa sững sờ vừa ái ngại liền quay phắt đi.

Calyn cũng vậy, cô né đi ngay, Slena thấy thế nhìn liền ôm vai Calyn an ủi cô vậy.

Mọi người trừ Tề Thiên Mặc và Liên Thần đều để ý Calyn, cô chỉ lắc đầu nhẹ để biết bản thân không sao hết.

Nhưng ai nấy đều hiểu nhìn vậy thôi chứ tâm trạng của Calyn lúc nào chắc hấn không hề dễ chịu một chút nào.

Liên Thần tuy không biết có chuyện gì nhưng vẫn nhẹ nhàng đứng sau vỗ vai cô.

Còn Heon thì bị thuộc hạ dẫn đi chỗ khác, trước khi rời đi hấn còn quay đầu nhìn Exam với ánh mắt khẩn cầu, mong ông có thể dừng lại trước khi mọi chuyện tiến xa hơn nữa.

- Tề Gia, coi như tôi xin cậu

- Tha cho thằng bé..tôi sẽ nói về người đó.

Lão rút cuộc cũng xui người, thờ dài.

Lão chỉ có mỗi Heon là con hơn nữa lại là con trai, từ nhỏ lão luôn yêu thương nâng niu hẳn, chỉ cần chuyện liên quan đến con trai lão đều rất nhạy cảm.

Vì một ánh mắt thỉnh cầu này của Heon đã làm lão phải thờ dài, chịu thua trước người lão căm ghét bấy lâu.

- Ông nghĩ tôi cần chắc!

Nghe câu nói từ Tề Thiên Mặc, Exam thăm tự khinh chính bản thân mình, đúng rồi Tề Gia là ai chứ chẳng lẽ chuyện này mà hẳn lại không biết? vậy thì thật nực cười.

Lão nhìn qua Tư Ngọc đứng đó, ban nãy trận đấu giữa cô ta và Phedra đã bị cắt ngang nên giờ cô ta đang đứng quan sát lão.

Ánh mắt lão nhận được từ cô là sự khinh bỉ và thất vọng.

Đúng như chủ nhân đoán, lão già này đúng là vô tích sự, những không sao...kịch hay~ vẫn còn đằng sau..!

Thấy lão xem như đã cúi đầu rồi thì Tần Vô Song thu dao, buông tay để thuộc hạ của Tề gia dẫn lão đi.

Còn Tư Ngọc thấy màn này thì lẩn đi lúc nào không hay..à thì thật ra cố tình để cô đi đó.

Xong rồi thì Tề Thiên Mặc đi nhanh đến bên cạnh Tần Vô Song, bám lấy hai bên vai cô mắt xanh nhìn xung quanh người cô.

- Em không sao..không cần lo như vậy.

Tần Vô Song cảm thấy mọi người đang đổ hết ánh mắt vào hai người liền nói.

- Lần sau có chuyện gì thì phải nói tôi trước, em còn tự ý thế tôi sẽ trói em lại đừng hòng bước nửa bước khỏi Tề gia!

Anh dường như nổi nóng nói, dáng vẻ lạnh lùng khi nãy đã tan biến thay vào đó là sự quan tâm hiếm thấy, đến nỗi bọn người Phedra còn tưởng mình đang hoa mắt cơ.

- Được rồi, đừng lo nữa em vẫn nguyên vẹn không mất phần nào mà.

- Nếu em có chuyện thì chắc chắn lão già kia chết lâu rồi.

- Đừng có hờ tì đòi giết người.

- đám Phedra:o_o?

Vừa nói xong thì Tần Vô Song liền khựng người, cô vừa nói gì vậy?

- À không...không đừng có hờ tì lo lắng như thế.

Cô nhanh chóng sửa lại, thế này là sao chứ một sát thủ như cô lại nói ra lời nói đáng khinh như vậy, thật là mất mặt mà.

Tề Thiên Mặc không nói gì chỉ xoa nhẹ vào vết bầm tím trên cổ Tần Vô Song rồi khẽ nhíu mày, còn cô cảm giác được anh đang chạm vào vết thương có chút nhức thì liền giật mình.

Vành tai giật giật.

- Đi thôi, về nào.

Anh khẽ nói ôm eo của cô mà đi.

- Lu, cầu lương này..vị hơi lạ.

- Đúng vậy.

Một mình Lucios nói nhưng mấy người còn lại đều đồng tình với câu nói của Phedra, trông thì rất bình thường nhưng ngẫm lại thì thấy rất ngọt ngào, Tề Gia yêu thương một cô gái mà cô gái "may mắn" kia còn là vị thủ lĩnh trong lời đồn của Deathwish, chuyện này đủ để cả hắc đạo chém gió suốt mấy chục năm cũng được..

Chương 113: 113: Trận Chiến Thật Sự

Mặc dù Phedra Luciso và Slena cảm giác chuyện này có chút gì đó bất thường, đúng hơn là cảm giác bất an thì trông Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song lại khá thoải mái, không đúng hơn là mặt họ không có gì thay đổi nét xem thường mọi việc xung quanh vẫn như cũ.

Phe, Lu chị Slena mọi người về trước đi, em sẽ đi cùng Mặc.

Ừm..nhưng mà nhớ cẩn thận..

Tần Vô Song gật đầu trước lời dặn của Slena, sau khi ba người đã rời đi cô quay sang nhìn Calyn.

Calyn cậu cũng về với Phedra đi, có lẽ Liên Thần sẽ đi cùng bọn tớ.

Calyn có cảm giác như Tần Vô Song muốn "đuổi" cô đi vậy, nhưng Calyn vẫn muốn đi cùng Tần Vô Song.

Không sao, tớ sẽ về bệnh viện.

Đến nước này còn muốn làm việc, cô nghiện việc đến điên rồi hả!

Liên Thần liếc néo má Calyn, cảnh tượng này hết sức trẻ con, Tần

Vô Song cũng nhìn ra trong ánh mắt của Liên Thần nhìn Calyn rất chân thật không hề có chút giả tạo cũng yên tâm nhưng...nếu để Calyn đi cùng bọn cô thì..

Tần Vô Song nhìn sang Tề Thiên Mặc.

Liên Thần, cậu đi cùng bọn tôi.

Đúng rồi! tôi còn có việc bàn với cậu ta, cô về trước đi.

Calyn hay là người của Tề gia đưa cậu về trước.

Calyn cũng bất đắc dĩ gật đầu, trước giờ rất ít khi Tần Vô Song ép buộc cô làm chuyện gì đó, chắc chuyện gấp nên cô cũng đành gật đầu rồi theo một thuộc hạ ra về.

Sau khi chỉ còn ba người Tề Thiên Mặc cô và Liên Thần thì không khí liền trầm xuống, vẻ mặt của ba người đều rất phức tạp.

Gia chủ.

Đều đã chuẩn bị xong!

Trác Nhiên nói nhỏ, âm thanh đủ ba người nghe thấy.

Tề Thiên Mặc gật đầu.

Cả ba người định quay đầu đi thì...

Pằng

Một viên đạn bắn xuống phía mặt nước biển, khiến ai cũng nhìn theo.

Đến rồi!

Dứt lời Tề Thiên Mặc dừng chân ngoái đầu lại.

Một người đàn ông với mái tóc dài màu vàng óng, tay ông ta là một khẩu súng ngắn.

Bên cạnh không ai khác chính là Tư Ngọc và một người đàn ông khác.

Ông à không đúng hơn là hắn đang nhìn Tần Vô Song, ánh mắt kỳ lạ khiến cô khó chịu.

Abrot ông cuối cùng cũng chịu lộ mặt!

Tần Vô Song quát lớn ánh mắt đầy căm hận và uất nộ.

Ô biết rồi sao~không hổ con gái của Lia..thông minh lắm.

Tần Vô Song đã biết kẻ đứng sau giật dây đám Himer là ai từ lâu rồi, tất cả chỉ là một màn kịch được đảo lộn mà thôi.

Quay về thời điểm hai tuần trước.

Cạch

Tiếng cửa mở ra, cọt két chiếc cửa rỉ sắt.

Nơi này u tối thoáng có mùi mốc bốc lên.

Tiếng giày đều đều, vang lên trong căn phòng im ắng tạo cảm giác dễ sợ, ma quỷ.

Kiera!

Tiếng hét thất thanh văng vẳng, kèm theo là tiếng cào cẩu.

Suyt!

Tần Vô Song mở điện căn phòng ra, nhìn người đàn bà đầu tóc bù xù, quần áo tươm tất nhưng đều bị ả ta cào rách, trông vô cùng thê

thảm.

Cô đưa tay lên miệng, phát ra âm thanh nói cô ta im lặng, tiếng suyt này của cô ba phần nhẹ nhàng bảy phần đe dọa.

Kiera!

Là tôi.

Cô ta nhìn Tần Vô Song, nở nụ cười nhưng dần biến mất thay vào đó là khuôn mặt nhăn nhó đáng sợ.

Tần Vô Song đi đến bên cạnh chiếc giường nơi cô ta đang ngồi trên đó.

SeoA.

Trả lời nhưng gì tôi hỏi.

Tần Vô Song gọi tên cô ta, ả dường như biết cô đang gọi tên mình thì quay ra nhìn cô bằng ánh mắt bơ phờ.

Abrot Aldiam hấn ta..

-Ahhh..ngài Abrot cứu..cứu tôi.

Ả liền cười lớn, sau đó lại sợ hãi ôm tay Tần Vô Song như cầu cứu, cô không hất tay ả ra nhìn chăm chăm vào mắt ả, con ngươi cô không chút dao động.

- Trả lời!

- Haha...ngài Abrot ngài trả anh ấy cho tôi..a

Cô ta lại càng níu tay Tần Vô Song hơn....

Sau một lúc thì cô tắt điện rồi rời khỏi căn phòng đó, tâm trạng cô phức tạp khế day day thái dương.

- Xem ra trận chiến sắp tới mới là thật sự!.

Chương 114: 114: Trận Chiến Thật Sự 2

Quay lại hiện tại.

Tần Vô Song nhìn người đàn ông trước mặt, ánh mắt căm phẫn của cô nhìn hẳn.

Abrot nhìn gương mặt nhìn mình như muốn ăn tươi nuốt sống kia liền khẽ cong môi.

Adelia con nhóc đó y hệt cô, nhưng tại sao..nó lại đáng ghét như vậy?

- Abort! tôi chờ ngày này lâu lắm rồi!

Tần Vô Song phát ra từng chữ gần từng âm, nhưng khi giọng căm phẫn xen lẫn hận thù của cô vang lên thì đột nhiên sâu trong lòng của Abrot như có gì đó đâm mạnh vào.

Tại sao vào lúc này khi hẳn nhìn thấy Tần Vô Song thì đột nhiên những kí ức vui vẻ của hẳn và Adelia lại ùa về...càng nhìn cô hẳn lại cảm thấy gì đó..rất kỳ lạ..

- Chủ nhân\, hãy để tôi hạ gục cô ta.

Tư Ngọc tiến lên, cô ta yêu cầu đánh một trận với Tần Vô Song.

- ...được.

Abrot nhàn nhã nhưng thâm tâm ông ta lại hiện lên hình ảnh của Adelia.

- Lần này tôi sẽ thắng.

Tư Ngọc tiến lên, Tần Vô Song cũng tiến lên, cô ta thì thầm gần cô.

Dứt lời một quyền của cô ta vung lên, toan đâm vào vùng bụng của Tần Vô Song nhưng làm gì có chuyện cô để ả ta thực hiện thành công chứ.

Tần Vô Song nhanh nhẹn né ra, nhanh như tia chớp.

Nhanh đã xuất hiện phía sau Tư Ngọc ra một chưởng vào bên vai khiến ả đau điếng mà chậm mất một nhịp.

So về tốc độ thì Tần Vô Song thua Tư Ngọc nhưng chỉ cần cô làm ả ta phân tâm đi một nhịp thôi, thì Tần Vô Song cũng có thể khiến ả lỡ thêm vài nhịp.

Hiện tại thì tốc độ của Tần Vô Song đã nhanh và lưu loát hơn Tư Ngọc, ả ta bị một đòn của cô đánh liền bị thất thế, mới mở đầu đã tệ như này còn muốn thắng sao? nằm mơ!

- Cô sẽ thua.

Khẩu hình miệng của Tần Vô Song có vài phần châm biếm khiến Tư Ngọc liền nổi điên, cô không thể nào thua cô ta được.

Tư Ngọc liền gai tăng tốc độ muốn vung quyền đâm vào lưng của Tần Vô Song nhưng...ả ta đã lỡ mất bốn nhịp rồi, hiện tại Tần Vô Song thắng thế hơn nhiều.

Sau một lúc giằng co thì Tư Ngọc đã bị Tần Vô Song đánh bại mà trên người Tần Vô Song không bị thương dù chỉ là vết xước còn Tư Ngọc bị thương đầy người.

Phải nói cô ra tay khá nặng, đến nỗi ả ta bị đánh bầm lên.

- Ngu ngốc!

Người đàn ông đeo mặt nạ đứng cạnh Abrot lên tiếng, hấn ta đi lên, đẩy Tư Ngọc ra một bên.

Nhân lúc Tần Vô Song quay đầu muốn về cạnh Tề Thiên Mặc thì liền vung quyền lên cao.

Tần Vô Song đột nhiên quay đầu, chặn cú đâm lại.

- Đánh lén không tốt đâu....

- Ha\, đánh lén sao\, quang minh chính đại m..

Nói chưa hết thì hấn bị Tần Vô Song đẩy ra xa, ánh mắt cô nhìn hấn như thấu tất cả vậy, ban đầu trong mắt có chút như nhắc nhở hấn nhưng về sau dần chuyển thành thù địch, đến nỗi mắt của hấn có chút giật mình.

- Kiera..cô nhìn tôi có ý gì đây.

Hấn nói lớn rồi lao thẳng về phía cô, Tần Vô Song chặn đòn, nhoẻn miệng cười, một tay cố cản đòn tay kia luồn ra sau gáy hấn giật

mạnh, chiếc mặt nạ bung ra.

- Ý gì tự biết...Dorict!

(xem lại chương 2)

Cô thì thầm rồi đẩy hẳn ra lùi về sau tay vẫn cầm mặt nạ của hẳn.

- Thì ra..các người đã biết..haha.

Hẳn nhìn cô, hẳn chính là Dorict thuộc hạ dưới trướng Atrix.

- Con đế nhà cậu trốn kỹ quá nên tôi biết.

Tần Vô Song ném chiếc mặt nạ xuống đất bước lên giẫm nó nát hết như lòng tin tưởng của cô dành cho tên Dorict đều đã tan biến.

- Kiera nên nói cô thông minh hay là tôi ngốc đây?

- Tất nhiên là anh ngốc rồi!

Câu trả lời vốn không nên có của Tần Vô Song làm Dorict hơi tức, hẳn lại lao lên.

- Lần này tôi sẽ hạ cô.

- Mong chờ!

Hai thân ảnh di chuyển nhanh qua lại.

Trong suốt quá trình Tần Vô Song đều cảm thấy vùng bụng có gì đó khá đau, chẳng lẽ lại đau dạ dày...

Nếu nhìn kỹ có vẻ không phân thắng bại, Dorict cũng là đàn ông mà về sức mạnh sẽ hơn phụ nữ như Tần Vô Song một bậc, nhưng trông cô cũng rất mạnh.

Sau một lúc thì Tần Vô Song cũng tìm được sơ hở của Dorict, anh ta thường có thói quen sờ mũi nên vừa nãy khi cô đâm vào mặt hẳn liền đưa tay lên quẹt mũi, điểm này đã tạo ra sơ hở, Tần Vô Song liền giáng một đòn thật mạnh vào bên eo trái hẳn.

Nhưng Dorict cũng không vừa, hẳn cũng nhân cơ hội nhưng hẳn nhanh tay rút một con dao ra toan đâm vào bụng của cô nhưng..Tề Thiên Mặc nhận ra liền phi ra kéo cô nên con dao chỉ rạch một đường bên hông.

Dorict ôm bụng nhìn cô.

Chiếc áo màu trắng của Tần Vô Song đã nhuộm máu một mảng nhỏ.

Từ đâu đó, một bàn tay ôm lấy bên hông chảy máu của cô, theo phản xạ Tần Vô Song nắm lấy tay người đó.

- Calyn?

Là Calyn đang định sơ cứu vết thương cho cô.

- A tót tót lo nên quay lại.

Tần Vô Song hết nói nổi, cô đã đuổi hết mọi người đi vì không muốn ai vì chuyện của cô mà bị thương.

- Song..cậu bị thương rồi.

- Không sao..ừ

Đột nhiên vùng bụng của Tần Vô Song bị động dữ dội, cô ôm bụng nhíu mày.

- Song!

Tề Thiên Mặc lo lắng xoa xoa bụng cho cô, chỉ nghĩ đơn giản là chắc cô bị đau dạ dày.

- Kiera cô y như bà ta..

Abrot nhìn đám người đó lẩm bẩm, tại sao rất nhiều lần hắn cho người ám sát Tần Vô Song nhưng lại không thành? Hắn từng rất muốn chém cô làm trăm mảnh chỉ vì cô giống Adelia, người phụ nữ đã phản bội hắn, nhưng khi nhìn thấy cô hắn lại có gì đó không nỡ ra tay?.

Chương 115: 115: Sự Thật Năm Xưa

Tại sao chứ?

Cô ta rất giống mẹ mình, cô ta là nghiệt chủng của bà ta và người đàn ông đó cơ mà, hấn...tại sao hiện tại lại không dám ra tay chứ?

- Chủ nhân, là thời điểm thích hợp.

Dorict tiến lại nhắc nhở Abrot, hấn ta liền nhận lấy khẩu súng từ thuộc hạ.

- Kiera, thứ nghiệt chủng của bà ta.

Hấn nói lớn.

- Abrot ông chính là người giết mẹ tôi! Mẹ tôi làm gì sai chứ!

Tần Vô Song mặc kệ cái bụng đang đau tiến lên một bước, ánh mắt trừng trừng nhìn Abrot.

Trong cơn người hổ phách của cô tràn ngập thù hận cũng đan xen cảm xúc thất thường của cô.

Đến đôi mắt cũng y chang bà ta, Lia...ta làm sao mới có thể giết cô ta?

Mỗi lần nhìn vào mắt hổ phách của Tần Vô Song thì Abrot lại lưỡng lự, Tần Vô Song giống người hấn ta yêu đến 7,8 phần thử hỏi nếu không phải vì hấn cho rằng cô là nghiệt chủng thì làm sao dám ra tay với cô chứ?

- Ha, bà ta phản bội tôi, sinh ra thứ nghiệt chủng như cô!

Hấn nói lớn, ánh mắt tức giận.

- Vậy ư? ông cho rằng mẹ phản bội ông ư?

- Đúng vậy.

Bằng chứng chính là thứ nghiệt chủng như cô!

Câu nói vừa cất ra, bụng của Tần Vô Song lại đau dữ dội, nhưng cô

nén lại.

Biểu cảm trên khuôn mặt diễm lệ lại thay đổi.

- Ông sai rồi!

Cô lấy sức hét thật lớn, đi lại gần hẳn ta hơn.

Tề Thiên Mặc kéo cô lại.

Nhưng Tần Vô Song giăng ra.

- Song, nguy hiểm.

Cô lắc đầu, cô dám chắc, cho dù cô có chết đi thì cô cũng chấp nhận bởi vì nếu hẳn ta giết cô thì Abrot sẽ không còn là con người nữa.

- Sai thế nào!

- Thứ nghiệt chủng!

Hắn nói lớn, họng súng đã nhắm thẳng vào giữa trán Tần Vô Song, bên ngoài cô đã đổ mồ hôi lạnh nhưng vẫn nhìn thẳng vào mắt Abrot, thâm tâm cô lúc này vừa đau vừa hận, sự thật này cô không muốn nói ra chút nào.

- Ông từng hỏi mẹ tôi tại sao? tại sao lại đặt tên tôi là Vô Song không? Cộp

Câu nói làm Abrot cứng đờ, bàn tay cầm súng của hẳn ta run run, khẩu súng rớt xuống đôi mắt sững sờ.

Trong giây lát dường như tim của hẳn ta đã hẫng một nhịp, giống như hồi ức kí ức tưng trong tâm đã bị chôn vùi giờ đây lại quay trở lại, gõ cửa cảm xúc tuôn trào ra ngoài.

Tề Thiên Mặc nhìn cô mà đau lòng, sự thật này cô đã phải dẫn vật đau khổ đến mức chết đi sống lại mới dám chấp nhận nó.

Làm thế nào khi nhận ra kẻ thù lại trở thành người thân?

Bọn thuộc hạ phía sau của Abrot bao gồm cả Tư Ngọc và Dorict đều khó hiểu, tại sao chủ nhân lại lưỡng lự khi chứ, không phải đã rất cực khổ để giết Tần Vô Song sao, cơ hội tốt thế này lại bỏ qua chứ.

Cơ đau của Tần Vô Song lại kéo đến, cô chau chặt đôi chân mày hai chân run rẩy.

Tề Thiên Mặc thấy không ổn thì vội chạy lên bế cô lên.
Còn Abrot ngồi sụp xuống, hấn đang sững sờ cả người run rẩy, hai tay bụm mặt, nhìn kỹ có thể thấy được có thứ nước trong suốt rơi xuống đất.

Abrot khóc rồi... Vì sao lại khóc?
Calyn tiến lạ kiểm tra cho Tần Vô Song.
Tách.

Cảm nhận được thứ gì ấm nóng lỏng trên tay, Tề Thiên Mặc đưa ra nhìn thứ khiến tất cả mọi người đều sững sờ nhất là Calyn.

- Máu? không ổn, Tề Gia mau đưa cô ấy đến bệnh viện!
Không sai nếu như Calyn đoán không nhầm, máu đó không phải chảy từ vết thương ra mà từ chân của Tần Vô Song, hiện tại nếu không cứu kịp thì chắc chắn...

Tề Thiên Mặc trợn mắt, tay hơi run nhưng vẫn linh hoạt nhắc bóng người Tần Vô Song lên chạy thật nhanh, thứ anh quan tâm lúc này là an nguy của Tần Vô Song chứ không phải là Abrot hay bất kì thứ gì khác.

Mọi người đi bỏ lại Abrot vẫn đang run rẩy, hấn không tin tại sao chứ..tại sao?

Nếu thật như lời Kiera nói, vậy mọi việc hấn làm suốt hai mươi năm qua là vô ích sao..hấn đang làm gì vậy? hấn bị điên rồi sao, tại sao.....
Adelia cô thật sự...không để ta sống yên mà, Vô Song cái tên đó.....Ông ta thật đúng không còn là người nữa, là súc sinh..súc sinh!.

Chương 116: 116: Tin Bất Ngờ!

A Tống, anh xem này...ahaha

Một thân hình nhỏ nhắn chạy về phía người đàn ông, cô kiễng chân đưa lên trước mặt người đàn ông một chú chim nhỏ đang rúc mình trong lòng bàn tay trắng nõn của mình.

- Lia, em đừng chạy ngã đấy.

Người đàn ông tóc màu đen mượt, ánh mắt yêu thương vuốt tóc cô gái tên Lia.

Gương mặt điển trai thư sinh với đôi mắt xéch không khác gì một con cáo ranh mãnh.

- A Tống, em ngày mai phải về Anh rồi, không biết bao lâu mới có thể gặp lại anh nữa.

Adelia nói, mặt ỉu xiu, Abrot nhéo má cô.

Hắn cũng không muốn để cô về chút nào, nếu như để cô quay lại đó rất có khả năng họ sẽ không bao giờ gặp lại nữa.

- Lia, em đồng ý cùng anh đi trốn không?

Câu hỏi làm Adelia bất ngờ, cô ngước mắt nhìn Abrot hơi sững sờ nhưng phút chốc ánh mắt đã trở nên vui tươi.

Giống như chú chim tìm được hơi ấm mà nhẹ nhàng mỉm cười.

- Được chúng ta cùng đi!

- Tống..sau này chúng ta có con gái..sẽ đặt tên là Vô Song.

- Được, rất hay Vô Song, mạnh mẽ quyết đoán...

.....

Những hồi ức trong đầu Abrot khiến ông ta vừa đau vừa hận chính bản thân mình.

Cái giá phải trả của bông bột tuổi trẻ và yếu kém về quyền lực chính là mất đi người yêu và trả thù chính đứa con ruột của mình.

.....

Trong bệnh viện.

Calyn là người trực tiếp chữa trị cho Tần Vô Song.

Bên ngoài.

Tất cả mọi người Phedra, Lucios, Slena đến cả Etrito sau khi hay tin đều có mặt đầy đủ.

Người nôn nao lo lắng nhất là Tề Thiên Mặc.

Ý nghĩ trong đầu anh lúc này chỉ có sự an nguy của cô, nếu có chuyện gì xảy ra cho dù Abrot có là cha ruột của cô đi chăng nữa anh cũng sẽ băm ông ta làm nghìn mảnh.

Cạch.

Cửa mở, Calyn trên người mặc bộ đồ phẫu thuật bước ra ngoài, tâm trạng mệt mỏi.

Liên Thần liền tiến lại bên cạnh dìu cô, cô gần như kiệt sức rồi.

Mọi người thấy Calyn bước ra thì đều tiến lại.

- Cậu ấy sao rồi?

- Kie không sao, mất máu hơi nhiều.

Những giọt mồ hôi lạnh lã trên mặt của Calyn, cô sau khi nói xong thì ai nấy đều khẽ thở phào, đây là bệnh viện tốt nhất thành phố rồi máu sẽ đủ để truyền thôi.

- Tề Gia! Kie..mang thai được gần hai tháng rồi anh không biết sao? Calyn nhìn Tề Thiên Mặc hỏi, câu nói như khiến không khí ngưng đọng lại.

Đồng loạt tất cả gần chục con mắt nhìn về phía anh ánh lên tia kinh ngạc không thốt nên lời.

Tề Thiên Mặc khẽ nhíu mày, ánh mắt phức tạp.

Mấy người còn lại cũng vậy, sau đó cùng nhìn về Calyn

- Gần hai tháng rồi, thật là.

Calyn chống hông, tay để lên trán kèm theo bất lực.
Tề Thiên Mặc nhìn về phía cửa phòng cấp cứu, muốn xông vào phòng phẫu thuật liền bị Liên Thần cản lại.
- Mặc, cậu bình tĩnh đợi Kiera tỉnh lại.
Liên Thần trấn chĩnh tinh thần Tề Thiên Mặc.

Tên này sắp làm cha rồi vui quá nên loạn cả lên sao?

.....

- Ư..chói.

Cộp cộp.

Tần Vô Song thấy bản thân đang ở tận cùng bóng tối, nhưng có một tia sáng ở phía xa xa tia sáng ấy dần tỏa ra rồi biến nơi đen tối cô đang đứng thành một biển hoa.

Trước mặt cô là bóng lưng một người phụ nữ có mái tóc màu hạt dẻ xoắn dài ngang lưng, chiếc váy trắng xóa tung bay giữa vô vàn cánh hoa cùng hòa quyện, hết như có hàng nghìn bông tuyết dính lại.

Tần Vô Song cảm nhận nơi đây không phải thế giới thực, là mơ? nhưng có chút gì đó rất chân thực.

Nhất là hình ảnh trước mắt, cảnh tượng như có thể làm nước mắt cô lăn dài trên má.

- Tiểu Song nhi.

Người phụ nữ quay lại, cất tiếng nói nhẹ nhàng như sợi tơ ấm áp như tiếng đàn dương cầm dưới ánh nắng mặt trời mùa đông, khuôn mặt hiền hậu xinh đẹp tuyệt mỹ, đôi mắt màu hổ phách lấp lánh lại óng ánh như mặt nước sóng sánh không pha lẫn bụi trần phàm tục. Thanh âm lạ lẫm nhưng nó đối với Tần Vô Song lại quen thuộc hơn bất cứ điều gì.

Cô đầu tiên là ngạc nhiên sau đó là vừa mừng vừa sợ.

Người phụ nữ quay hẳn người lại, Adelia trên nở nụ cười tươi dưới dang tay chờ đón cô.

Gương mặt bà rạng rỡ, không có bất cứ nếp nhăn nào mà vẫn xinh đẹp rạng ngời.

Thân hình bà mỏng manh như bồ công anh trong gió, mái tóc hạt dẻ phấp phới phía sau. Hình ảnh vừa thực vừa mộng khó tả thành lời. Tần Vô Song cả người run run tiến lại, đôi mắt đã ngấn nước từ bao giờ, cô nhào vào vòng tay của mẹ Adelia như một đứa trẻ.

- Tiểu Song nhi đã lớn rồi, đừng khóc.

Bà xoa đầu cô nhẹ nhàng an ủi, miệng nở nụ cười nhưng sau nó là sự đau khổ tột cùng của người làm mẹ.

- Mẹ ơi.. Vô Song nhớ mẹ lắm.. mẹ ở lại với Vô Song...

Cô nói như một đứa trẻ nũng nịu cầu mong bà có thể ở lại mặc dù chính bản thân cũng biết điều này là không thể.

Giọng nói cô nghẹn ngào chứa biết bao niềm cảm xúc đọng lại.

Adelia càng ôm Tần Vô Song chặt hơn, bà cũng rất muốn ở lại nhưng điều này là bất khả thi.

- Tiểu Song nhi, nghe mẹ nói.

- Abrot là cha ruột của con, cho dù ông ấy làm điều gì có lỗi nhưng dòng máu chảy trong người con cũng là của ông ấy.

- Nếu con không tha thứ mẹ cũng không ép.

- Nhưng mẹ mong con đừng tổn thương ông ấy...

Bà nhẹ nhàng nói, điều ông ta làm với bà là không thể tha thứ, nhưng tình yêu ngày ấy vẫn còn đó nếu như năm đó bà đồng ý ở lại nước Anh thì sẽ không có chuyện này xảy ra, Vô Song của bà cũng không phải chịu đựng mọi thứ như thế này.

Bà hận bà hận nhưng bà không thể phủ nhận việc này là do sự bốc đồng ngày ấy của bà đã gây ra việc này.

- Mẹ, con không thể tha thứ cho ông ta nhưng...

Câu sau Tần Vô Song không nói tiếp chỉ áp mặt vào người Adelia, bà không nói gì chỉ nhẹ nhàng xoa đầu cô.

Lòng ngực ấm áp an toàn này ngoài Tề Thiên Mặc ra chỉ có Adelia mới đem lại cảm giác này cho Tần Vô Song.

Khoảng khắc khắc cốt ghi tâm suốt đời của cô chính là giây phút ở

bên Adelia..

Chương 117: 117: Vẫn Là Chưa Tỉnh

Tích tắc

Tiếng đồng hồ vang lên trong không gian tĩnh lặng.

Trên giường bệnh, thân hình Tần Vô Song nằm lặng mắt nhắm nghiền, tim vẫn đập vẫn còn hơi thở nhưng cô mãi không tỉnh lại.

Tề Thiên Mặc đã sốt ruột đến mức muốn đập nát bệnh viện ra rồi.

Liên Thần phải vận dụng hết công lực mới ngăn cản được Tề Thiên Mặc, hắn ta mà đập bệnh viện này đi thì anh sẽ tổn khoản tiền lớn mất.

- Sao cô ấy vẫn chưa tỉnh lại?

Tâm trạng anh lúc này à không đúng hơn là ba ngày nay rất khó chịu bực bội.

- Tề Gia.

Kiera đã ổn rồi, cô ấy chưa tỉnh có thể vì bị kẹt trong tiềm thức.

Calyn bình thản nói, mặc dù cô cũng rất lo cho Tần Vô Song nhưng dựa trên góc độ y học thì có thể Tần Vô Song bị thương dẫn đến bất tỉnh, nhưng hiện tại lý giải này là không thể.

Vậy chỉ có thể cô ấy đang kẹt trong tiềm thức.

- Muốn tỉnh thì cô ấy phải vượt qua được nó.

Tề Thiên Mặc nghe xong càng nhíu mày chặt hơn, tiềm thức quái quỷ gì? nếu ngày mai mà cô chưa tỉnh anh sẽ đập nát cái bệnh viện này.

Ở trong tiềm thức.

Tần Vô Song vẫn ôm Adelia rất chặt, cô không biết đã qua bao lâu.

Cô chỉ muốn khoảng khắc này tồn tại mãi mãi thật ra đúng hơn cô muốn mẹ thật sự về bên cô, cảm giác được che chở dưới tay Adelia đã rất lâu rồi cô mới được cảm nhận.

Nhưng....điều đó là không thể, cô cảm nhận được vòng tay dần không còn ấm áp hình bóng Adelia trước mặt cũng mờ dần.

- Mẹ ơi, người ở lại... Vô Song hứa sẽ ngoan mà..ở lại đi.

Giờ phút này tâm trạng cô rất loạn, nhìn bóng bà đang mập mờ tựa làn sương trắng xóa.

Tần Vô Song bám lấy cánh tay bà, níu kéo ở lại nhưng...

- Vô Song, đừng ở đây..có người đang chờ con, cậu ấy sẽ chăm sóc con thay mẹ...

Adelia mờ dần, Tần Vô Song chỉ có thể nhìn bà biến mất mà không thể làm gì cả.

- Tiểu Song nhi...tĩnh lại đi, họ còn đợi con..

Tần Vô Song nghe được lời của Adelia trước khi phần linh hồn còn lại của bà hoàn toàn biến mất.

Cảm giác lạc lõng bao quanh cô, mọi thứ xung quanh đồng hoa chim chóc cả bầu trời xanh ngắt biến thành mảng tối đen như mực, riêng nơi cô đang đứng chỉ mỗi ánh sáng nhỏ màu trắng.

Cô cảm thấy lạnh lẽo, u ám đang khi bản thân tuyệt vọng.

- Mama.

Một tiếng trẻ con vang lên trong không gian yên tĩnh, Tần Vô Song ngạc nhiên khó hiểu, giọng nói này của ai?

- Mama

Hai đứa nhóc một nam một nữ, đi lại gần cô, miệng cười chúm chím gọi cô một tiếng mama.

Cô khó hiểu nhìn hai đứa nhóc, cảm giác bất lực lúc này của cô tan biến đi khi nhìn thấy bọn nhóc.

- Hai nhóc?

Hai đứa đang chí chóc với nhau gì đấy nghe tiếng cô thì quay lại.

- Mama

- Mama? ai

Đứa bé gái nhìn cô gọi lớn tiếng, thân hình nhỏ xíu của nhóc tiến lại gần cô.

Còn bé trai cao hơn hẳn một cái đầu nhìn rất cao.

Thằng bé thấy bé gái thì kéo tay nó lại thì thầm gì đó.

- Mama mau tỉnh lại, papa còn đang chờ.

Đứa bé trai nói câu làm Tần Vô Song khó hiểu, mắt phức tạp nhìn hai đứa nhóc.

Cô đang tự hỏi hai đứa này là ai mà lại gọi cô là mama lại còn papa gì nữa?

- Ai là mama của hai nhóc?

- Là mẹ.

Đứa bé trai trả lời sau đó lấy tay chỉ vào bụng của Tần Vô Song.

Bên ngoài.

Rầm!

Cửa phòng bệnh mở toang.

Eric đập văng cửa.

- Tề Thiên Mặc! cậu chăm sóc con bé kiểu gì vậy hả?

Hắn hét lớn, nếu không phải hắn đang bận xử lí công việc thì hắn đã bay từ Anh qua đây từ hai ngày trước rồi, thật là.

Vừa hay tin thì hắn đã vội vàng thu xếp công việc nhanh nhất có thể để bay đến nước B.

Ông bà Windsor hay tin cũng lo lắng đến nỗi mất ăn mất ngủ.

Lại nghe đến cái tên Abrot đấy thì lại càng lo lắng hơn.

Họ sợ Abrot mất kiểm soát mà giết chính con gái ruột của mình, lại tiếp nối cho thảm kịch 18 năm trước.

Tề Thiên Mặc không nhìn cũng không nói gì, đôi mắt anh chỉ chăm chăm vào người đang nằm trên giường bệnh ấy.

Đôi mắt bình lặng đến lạ thường nhưng sâu trong đáy mắt là cơn cuồng nộ khó phát hiện.

Eric nhìn Tần Vô Song nằm trên giường bệnh, cố gắng giữ bình tĩnh

nhất có thể.

Điều tất cả mọi người đều mong chờ lúc này là cô phải mau tỉnh dậy nếu không sợ rằng Tề Thiên Mặc sẽ không chịu nổi mà nổi giận lên mất.

Hắn giống như mặt biển yên lặng vậy nhìn bên ngoài thấy bình ổn nhưng dưới đáy của nó đang che dấu cơn sóng có thể càn quét tất cả những gì nó muốn bất cứ khi nào.

- Song\, đến khi nào em mới chịu tỉnh?

Tề Thiên Mặc nắm chặt tay người nằm trên giường, nói nhỏ thanh âm chỉ đủ anh nghe thấy.

Bên trong tiềm thức..

Chương 118: 118: Người Đến Trong Giấc Mơ

Tần Vô Song nghe loáng thoáng giọng nói của Tề Thiên Mặc.

- Mama mau về đi papa đang chờ.

Hai đứa trẻ này giờ trừ câu đó chưa từng nói thêm chữ nào, nếu không nói ai lại tin đây là hai đứa trẻ 6 tuổi không?

Một dòng nước ấm chạy qua người Tần Vô Song, cô cảm giác như có thứ gì đó đang bao chặt lấy mình, cảm giác ấm áp mà dễ chịu.

Hai đứa nhóc đang ôm cô, Tần Vô Song cảm nhận được cảm giác mềm mại ấm áp là tỏa ra từ người hai đứa nó.

- Papa đang gọi mẹ.

Suốt từ này đến giờ bọn chúng cứ gọi cô là mẹ, cô sinh con khi nào chứ?

Bé trai buông tay, chỉ vào phần bụng của cô.

Tần Vô Song theo hướng nhìn vào bụng mình, có chuyện gì không ổn sao?

- Con ở trong này, mama.

Câu nói làm cô chấn động không ít, mặt đầy dấu chấm hỏi.

Ánh mắt mơ mơ hồ hồ quan sát ngũ quan của hai đứa bé.

Giống như tia sét đánh ngang người, cô hoảng hồn.

Nhưng còn chưa kịp nói gì hai đứa trẻ rời tay khỏi cô, biến mất.

Đột nhiên, trong người cô lại có cảm giác sức sống mãnh liệt, những lời của Adelia ban nãy nói với cô.

- Tỉnh lại đi, có người đang đợi con.

Đúng vậy! có người đang đợi cô, Tề Thiên Mặc hay mọi người họ

vẫn đang đợi cô tỉnh.

Khi nghĩ đến Tề Thiên Mặc và đám Phedra thì cô lại cảm thấy như được tiếp thêm năng lượng.

.....

Ngón tay Tần Vô Song khẽ động, thân thể cũng cử động vài chỗ. Mắt cô từ từ mở ra, trần nhà trắng xóa mùi thuốc khử trùng thoang thoảng.

Tề Thiên Mặc thấy cô mở mắt nhìn bật dậy đi đến đỡ.

- M..Mặc.

Cô thều thào, ánh mắt mông lung.

Tề Thiên Mặc gật đầu, đỡ cô dậy từ từ, hành động ân cần nhẹ nhàng khác hẳn với điệu bộ lạnh lùng nghiêm khắc thường ngày.

- Bao..lâu rồi? Em ở đây đã bao lâu.

Cô muốn biết chính xác mình đã bất tỉnh lâu chưa.

- Ngày thứ tư.

Tần Vô Song hết hồn, ở trong tiềm thức đó có chút xiu mà tận bốn ngày.

Cô vén chăn ý muốn xuống giường nhưng bị Tề Thiên Mặc chặn lại.

- Thân thể em còn yếu lắm.

Nhưng Tần Vô Song không nghe kiên quyết muốn rời giường kết quả vừa đặt chân xuống cả người đều không có lực mà khụy xuống, cũng may Tề Thiên Mặc đỡ lại, bộ dáng hốt hoảng kèm thêm chút cẩn thận khác thường của Tề Thiên Mặc làm cô thấy kì lạ, thường ngày hẳn đâu có như vậy.

- Anh cẩn thận vậy, em bị gì sao?

Cô thắc mắc hỏi, anh chưa kịp trả lời thì.

Rầm!

Eric đập cửa đi vào.

- Vô Song bảo bố, cháu tỉnh rồi!

Hắn lao đến cạnh Tần Vô Song bộ dạng lo lắng đến mức hỗn loạn cả lên, nhìn vào ai nghĩ đây là người kế thừa tối cao của Windsor bí ẩn kia không?

- Cậu..con khỏe, tất cả đều ổn.

Rầm

Lại là tiếng đập cửa, lần này là đám người Phedra đi vào, đằng sau là Calyn cùng Liên Thần.

- Kie, lo chết mất thôi.

Phedra liền đi ôm Tần Vô Song dụi dụi, Tần Vô Song liền bị Tề Thiên Mặc kéo về sau, ánh mắt anh ta nhìn mọi người như muốn chém hết tất cả.

- Được..rồi.

Kie lên giường đi tởm kiểm tra lại cho cậu.

Calyn vừa nói vừa đỡ cô ngồi lên giường, bắt đầu kiểm tra một lượt từ trên xuống dưới.

Và điều làm Tần Vô Song khó hiểu nhất chính là Calyn kiểm tra vùng bụng rồi làm nhất nhiều kiểm tra khác nhau.

- Tốt, đứa bé vẫn khỏe mạnh.

Calyn kiểm tra xong thì thốt một câu khiến Tần Vô Song cứng người, cô nhìn sang Tề Thiên Mặc gương mặt hốt hoảng sửng sờ đủ kiểu mà hơn hết là đôi mắt tròn tròn như quả trứng của cô.

- Đứa bé?

- Đúng vậy, cậu mang thai gần hai tháng, Tề Gia đây chưa nói cậu hả?

Calyn còn tưởng Tề Thiên Mặc đã nói với Tần Vô Song rồi cơ.

Đến lúc này cô chợt nhớ lại hình ảnh hai đứa nhóc ấy, chẳng lẽ...

- Bọn tởm ra ngoài trước cậu và Tề Gia cứ nói chuyện tiếp.

Slena kéo mọi người ra ngoài, chuyện này hơi khó tiếp nhận tốt nhất để vợ chồng nhà người ta nói chuyện tâm sự, người ngoài như bọn cô nên tránh mặt.

Eric mặc dù không muốn nhưng cũng đi ra ngoài.

- Mặc...

Tần Vô Song bất giác đưa tay chạm lên vùng bụng bằng phẳng của mình, tâm trạng hỗn loạn cảm giác lạ lẫm.

Thật sự..có một đứa bé ở trong bụng cô sao? lạ quá, cảm giác này có

lẽ mẹ cũng từng trải qua rồi đi.

- Vô Song, lúc đó tôi..quên.

Tề Thiên Mặc ngập ngừng nói, hai lần trước anh quên dùng biện pháp, cứ nghĩ không thể nào may mắn mà dính được nên hơi chủ quan, ai dè...dính thật.

- Mặc...

- Tôi đây.

Tề Thiên Mặc tiến lại trước mặt cô.

- Mặc...có thật sự, có đứa bé trong đây không?

Câu hỏi làm Tề Thiên Mặc bất ngờ, anh còn nhĩ cô sẽ ghét bỏ nó cơ.

Anh gật đầu cười.

Tần Vô Song không nói gì, tay chỉ chạm vào bụng, ánh mắt nhìn nó hiện lên vẻ vui mừng hiếm thấy.

.....

Chương 119: 119: Lấy Anh Nhé!

Tần Vô Song không ghét bỏ đứa trẻ trong bụng, trái tim cô như được sưởi ấm.

Cảm giác có đứa bé thật kỳ lạ, cô vẫn chưa thể hình dung được thật sự có một sinh linh bé nhỏ nằm trong bụng mình.

Tề Thiên Mặc ôm chầm lấy cô, vòng tay rắn chắc bao bọc lấy cả thân thể Tần Vô Song.

- Vô Song.

- Vâng.

- Lấy anh nhé.

Câu nói của Tề Thiên Mặc làm Tần Vô Song giật mình, lời nói có chút gấp gáp nhưng lại rất chân thật.

Tề Thiên Mặc đã phải nghĩ đi nghĩ lại mãi mới dám nói.

Anh vốn dĩ muốn tạo bất ngờ cho cô nhưng khi thấy cô tỉnh lại thì không kiềm được mà muốn nói ngay trước mặt cô như vậy.

Không quý không nhẫn không cầu kì nhưng lại làm Tần Vô Song vui đến ngớ ngời, cô không nghĩ mình có thể nghe được ba chữ này phát ra từ miệng của Tề Thiên Mặc.

- Mặc...

- Tần Vô Song, cho dù em có không đồng ý thì cả đời này của em cũng chỉ thuộc về anh.

Đó không phải câu hỏi, tất nhiên em không được từ chối.

Tề Thiên Mặc rất sợ, sợ cô không đồng ý.

Anh đã sớm yêu cô đến tận xương tủy, cho dù như thế nào anh cũng nhất quyết lấy cô cho bằng được.

- Quá khứ của em, anh không thể can thiệp nhưng tương lai anh sẽ làm mọi thứ để em sống cuộc sống em mong muốn.

Tề Thiên Mặc ôm chặt Tần Vô Song, từng chữ thốt ra đều khiến cô xúc động.

Cô cũng vậy, Tần Vô Song cũng rất yêu Tề Thiên Mặc, yêu đến thần trí điên đảo.

Không cần phải nói, chỉ cần dựa vào hành động cảm xúc là đã hiểu hai người? yêu nhau đến mức nào.

Không cần những hy sinh quá lớn, chỉ cần một hành động dù nhỏ như hạt cát thoảng như cơn gió, Tần Vô Song cũng biết Tề Thiên Mặc yêu cô nhiều hơn cô yêu anh.

- Được, em chỉ cần anh thôi.

Dứt lời Tần Vô Song chủ động áp môi mình vào môi anh, nụ hôn mang theo hơi ấm từ Tề Thiên Mặc khiến cô quên đi hết tất cả phiền muộn trong người.

Rầm

Cánh cửa lần nữa bị đá văng, phá nát không khí lãng mạn của hai người trong phòng.

- Vô Song bảo bố, cháu không cần ta sao?

Eric đi vào, gương mặt hấn mang sự "đau khổ" rất thật.

Tề Thiên Mặc quay ra ném cho hấn ta một ánh mắt chết người, nhưng Eric không quan tâm, thứ hấn đang để ý lúc này là cháu gái bảo bối của hấn.

- Cháu không cần người làm cậu như ta sao?

Hấn lại bắt đầu "ăn vạ".

- Không! cậu đi ra ngoài đi, cháu mất hứng rồi.

Tần Vô Song bấu môi nói, mản tỏ tình kia "của" cô sắp thành công lại bị cậu Eric phá vỡ, thật lòng mà nói cô đang khó chịu đấy.

- Vô Song..cháu nữ..

Eric không nghĩ cháu gái bảo bối lại nói với hấn như vậy, con tim nhỏ bé này của hấn vỡ tan rồi, huhu.

- Cậu chủ, đi thôi..

Michal thư ký kiêm vệ sĩ của Eric đến kéo hẳn ta ra ngoài, nếu còn ở lại kéo cái mạng nhỏ của cậu không biết còn giữ được hay không, tiểu thư tức giận nhìn đáng sợ quá, phải mau chuẩn thôi.

Cả căn phòng bây giờ rớt cuộc cũng im ắng, chỉ còn hai người Tần Vô Song và Tề Thiên Mặc.

.....

Ba ngày sau.

Vù vù

Chiếc trực thăng đáp xuống khoảng sân rộng lớn của Tề Gia.

Tần Vô Song đứng trước cửa chính nhìn ra ngoài, bộ dáng nôn nao.

- Ôi, Vô Song cháu yêu~

Ayena vừa bước từ chiếc trực thăng tự nhân xuống thì liền đi nhanh đến bên cạnh Tần Vô Song, Rowan đi chậm chậm phía sau.

Bọn họ vừa nghe tin cô mang thai thì lập tức thu xếp mọi chuyện bên Anh rồi liền bay đến nước B để gặp cô.

Mặt mày của ông bà tràn ngập niềm vui, vậy là hai người họ có chất rồi còn gì tốt hơn nữa chứ!

- Bà cẩn thận, từ từ thôi.

Tần Vô Song thấy Ayena vừa bước xuống liền chạy nhanh đến thì lo lắng nói, sợ bà không may vấp té.

- Aiyo, cháu ngoan người cẩn thận phải là cháu mới đúng.

Ayena cười rộ, xem ra bà rất vui.

Cả ba..à không bốn người có thêm Eric này giờ bị bơ cùng đi vào nhà, nhưng là nhà riêng của Tề Thiên Mặc.

- Hai đứa có định làm đám cưới không?

Rowan hỏi, nếu như Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song muốn tổ chức đám cưới luôn thì ông sẽ công bố cô là người nhà Windsor rồi sẽ dùng danh nghĩa Windsor mà gả cô cho Tề Gia.

- Dạ?

Tần Vô Song ngạc nhiên, cô chưa nghĩ đến việc này, việc cô quan tâm nhất hiện tại là đứa bé này nên cũng chưa hề xem xét đến cưới hỏi gì hết.

- Không định sao?

Cả hai ông bà đều nhìn nhau, họ tưởng nếu có con rồi cũng nên tổ chức đám cưới chứ, nếu không đợi đứa bé sinh ra có thể khá lâu, họ không muốn cháu gái mình phải mang tiếng càng quan trọng hơn tình cảm của hai đứa nó.

- Dạ không pha-

- Tất nhiên rồi ạ! chắc chắn sẽ có lễ cưới.

Tề Thiên Mặc tiến lại.

Tiệc cưới tất nhiên sẽ không thể không làm, chỉ là anh chưa nói với cô thôi.

- Tề Gia.

Hai ông bà cũng gọi một tiếng xem như chào gặp mặt, dù sao danh tiếng của Tề Thiên Mặc rất lớn trong hắc đạo và cả bạch đạo.

- Ông bà, sau này an tâm giao cô ấy cho con.

Ôi chao vừa mở miệng ra là cô ấy, chắc bọn họ không cần lo Tề Thiên Mặc đối xử tệ với Tần Vô Song rồi.

- Đám cưới sao?

Tần Vô Song trước giờ chưa từng nghĩ sẽ tổ chức đám cưới, cô chỉ nghĩ đơn giản hai người yêu nhau rồi sinh đứa bé vui vẻ hạnh phúc thôi

Huhu thật sự tác giả cũng không biết làm sao cho na9 cầu hôn lãng mạn hơn nữa, tđ là một con ế nên ch có kinh nghiệm mấy chiện này, nên các độc giả đừng hỏi sao tỏ tềnh mà nhạt dị nhó, tui cũng pùn lắm:((.

Chương 120: 120: Roseal Wills

Ayena và Rowan ở lại chăm sóc cho Tần Vô Song đến ngày diễn ra đám cưới, còn Eric bắt đắ dĩ phải lết về nước Anh để trong coi Windsor à thì thường vẫn là Eric xử lí hết mọi chuyện của gia tộc nhưng lần này nếu truyền ra tin cả hai người đứng đầu Windsor không có mặt tại tổng bộ thì có thể sẽ khá loạn.

Nên bắt buộc Eric phải làm cái vở chống đạn.

Rowan vẫn chưa công bố Tần Vô Song là thành viên của Windsor sở dĩ ông muốn nói lúc diễn ra tiệc cưới, xem như niềm vui nhân đôi. Phía "cha mẹ" kia của Tề Thiên Mặc nhanh chóng bị anh giải quyết.

Hmm...thật ra hai người họ chỉ là kẻ giả mạo tự nhận cha mẹ thôi, bất quá vì thân phận thật sự của Tề Thiên Mặc nên hai người đó mới lên kế hoạch "cướp" anh về gia tộc mình.

- Marcus, mày là thằng ăn cháo đá bát! chúng tao đã nuôi mày mà mày dám đâm sau lưng chúng tao.

Liễu Thanh hét lớn, bà ta và Dirich bị trói ngời xẹp dưới sàn còn Tề Thiên Mặc ngồi trên ghế nhìn xuống hai người họ, ánh mắt phủ tầng băng giá không một chút xót thương nào cho hai kẻ mắt trắng này.

- Marcus cho dù là bọn tao sai nhưng khi đó là tao cứu mày, mày lại dám giết ân nhân cứu mày sao!

Đến lượt Dirich ông ta hét lớn, gương mặt ông bà ta xanh xao gầy gò, thân thể những vết thương chồng chéo lên nhau mái tóc bù xù trông nhợt nhạt vô cùng.

- Từ bao giờ tôi công nhận các người là ân nhân chưa?

Tề Thiên Mặc mặt lạnh như băng, không tí cảm xúc đến nỗi nhưng lời nói văng tục của Dirich ông ta phải nuốt lại vì ánh mắt đáng sợ của anh.

Hắn không còn là Marcus của ngày xưa, bây giờ hắn là Tề Thiên Mặc người mà lão ta không thể nào chạm tay đến, cũng KHÔNG THỂ uy hiếp.

- Tề Thiên Mặc tôi từ lúc nào bần hàn đến nỗi để các người nuôi? Liễu Thanh, bà đừng tưởng che giấu mãi được chuyện đó. Câu nói hoàn toàn khiến Liễu Thanh xanh mặt biểu cảm trông vô cùng buồn cười.

Chuyện năm đó? Marcus nó biết rồi sao? tại sao chứ, chẳng lẽ bà ta đã đến tìm nó...không..

- Mà nói lung tung gì vậy! A

Bà ta nhổm dậy hét lớn liền bị một phát đạn từ Trác Nhã ghim vào bắp chân khiến bà ta đau đớn ngồi sụp xuống.

Trác Nhã là em gái của Trác Nhiên, cũng là cô gái duy nhất làm thuộc hạ của Tề Thiên Mặc.

- Tề...Thiên Mặc..?

Dirich trợn mắt nhìn Tề Thiên Mặc.

Anh không nói gì đứng dậy rời đi.

- Giao cho cô.

Nói đến đây thì chắc chắn cái gia tộc Andrewor phải đổi chủ rồi.

Hai người kia không thể sống đâu, nhưng nếu chết quá nhanh sẽ làm quý tộc nghi ngờ, tốt nhất là im lặng một chút.

Tề Thiên Mặc ung dung bước vào một chiếc limousine dài màu đen.

- Tới tận đây làm gì vậy?

Trong xe là một người phụ nữ mái tóc màu đỏ, đội nón rộng, bộ váy trên người hết sức quý phái, đặc điểm là đôi mắt màu xanh đẹp như nước biển mùa hạ.

Một người phụ nữ phương Tây nhưng nhã nhặn xinh đẹp như đoá hồng đỏ yêu kiều.

- Con yêu, con không chào đón mẹ con sao?

Người phụ nữ xinh đẹp này là mẹ ruột của Tề Thiên Mặc, Roseal Wills một người quyền lực không kém gia tộc Windsor lâu đời kia, mái tóc đỏ như máu khiến bà ta càng thêm vẻ ma mị.

- Đừng gọi con như vậy.

Tề Thiên Mặc ghét bỏ.

- Con dâu của ta đâu, mau đưa ta đến gặp nó.

Lý do mà Roseal đến đây là vì Tần Vô Song, thằng con này suốt mấy năm nay bà nhìn ngán rồi hy vọng đứa con dâu này có thể làm bà cảm thấy thú vị.

Còn Tề Thiên Mặc nghe đến chữ "của ta" thì khó chịu, con dâu của bà? vợ của anh từ lúc nào thành con dâu của bà.

tg: anh nhà lú lẫn thông cảm:>

Nhưng ngoài tỏ ra khó chịu ra thì Tề Thiên Mặc cũng không nói thêm câu nào, còn Roseal thì đột nhiên phấn khởi muốn mau chóng xem con dâu thế nào mà thu phục được thằng nhóc mặt lạnh này..

Chương 121: 121: Mẹ Con Tranh Giành

Tại Tề gia.

Khiến xe sang trọng tiến vào khuôn viên rộng lớn.

- Chủ mẫu, gia chủ đã về.

Hiện tại người trong Tề gia cũng gọi cô một tiếng chủ mẫu, mặc dù có hơi kì nhưng là lệnh của Tề Thiên Mặc.

Còn về cô hầu Thu Mộng kia bị xử lí gọn gàng rồi, ai dám hó hé chữ nào kết cục sẽ còn thảm hơn cả cô ta.

Tất cả người trong Tề gia đều biết thân phận của chủ mẫu bọn họ thế nào, vậy nên tất cả đều đối với cô như đối diện với gia chủ của bọn họ.

- Tiểu Tranh đâu rồi?

Tần Vô Song đang ngồi chơi một mình, Ayena và Rowan đang tranh thủ đi dạo một chút ở thành phố, Phedra và Slena vừa mới rời đi, Calyn thì đang bị Liên Thần bám như đĩa nên chỉ đến gặp cô được chỉ 2-3 lần, thật sự Tần Vô Song chán lắm rồi.

Cô muốn ra ngoài chơi, cô còn muốn làm nhiệm vụ mà Tề Thiên Mặc cấm, vì bé con trong bụng cũng không còn cách khác.

Tần Vô Song đang ngồi ở sofa, hương hoa nhẹ nhàng từ đâu bay tới, làm cô khá thoải mái.

- Em đây, chủ mẫu.

Tiểu Tranh bưng một ít trà và bánh đến sofa, mặt mày tươi tỉnh.

- Ta chán quá!

- Tiểu thư muốn ra vườn không ạ? nghe nói sau biệt thự có một vườn hoa hồng ấy, không đúng mà là một vườn hoa luôn chứ.

Tiểu Tranh thích thú nói.

Dạo gần đây Tần Vô Song hay than rất chán nên Tề Thiên Mặc hỏi từ Trác Nhiên qua đến Trác Nhã làm thế nào để khiến cô vui lên, và kết quả là Trác Nhã gợi ý nên tạo một vườn hoa để cô có không gian riêng, cũng như lúc mang thai rất dễ stress nên cũng là nơi lý tưởng để giải trí.

Nhưng mà Tần Vô Song lại không thích hoa cho lắm nên cô cùng lắm chỉ đến đó lúc có người đến thăm.

Và, có quá nhiều loại hoa và không biết phải chọn loại nào nên Tề Thiên Mặc quyết định trồng tất cả loại hoa có thể trồng được.

Biển sân sau của biệt thự thành một vườn hoa thơm ngát đủ sắc.

- Cũng được.

Tần Vô Song vừa định đứng dậy thì có người bước vào, nhưng là một người phụ nữ.

Cô nghĩ đây là ai? lại đi trước cả Tề Thiên Mặc.

- Con dâu ta đây sao?

Roseal đi tới nhìn từ trên xuống dưới người Tần Vô Song, còn cô nghe thấy tiếng con dâu thì khó hiểu.

- Đừng có đụng vào cô ấy.

Tề Thiên Mặc thấy Roseal sấn sấn đến gần Tần Vô Song thì máu ghen lại nổi lên.

Nhưng xui rồi, sở thích của Roseal là chọc điên thẳng con mặt mâm này của bà.

- Ha, nào Vô Song phải không? lại đây lại đây ngồi.

Bà đi đến kéo cô ngồi xuống sofa, nhìn rồi lại mỉm cười.

Tần Vô Song phải cảm thán là Roseal rất đẹp, khí chất quý tộc trên người bà không phải dạng vừa, mái tóc đỏ thắm nhìn rất đặc biệt.

Hệt như đóa hồng đỏ rực dưới chiếc váy đen huyền mị.

Tề Thiên Mặc khó chịu, ngồi xuống sofa kéo cô lại bên cạnh.

Roseal cũng không vừa bà cũng kéo cô lại kéo không được thì trực tiếp đi đến giữa đống Tề Thiên Mặc ra ngoài luôn.

- Mẹ.

- Trời ơi...

Thấy anh đã tức lên chuẩn bị động tay thì Roseal mỉm cười tà mị rồi rút điện thoại.

Tề Thiên Mặc đột nhiên im bặt, thì ra bà đã chuẩn bị hết từ trước.

- Mẹ, được rồi.

- Ralph.

Nghe đến tên này thì đột nhiên Tề Thiên Mặc liền đứng dậy đi chỗ khác.

Không nói thêm lời nào.

Tần Vô Song khó hiểu.

Roseal quay ra nhìn cô cười.

- Cô là?

- Ô ta trẻ vậy ư?

Roseal cười lớn nhưng không mất hình tượng, lại cực kì quý phái.

- Ta là mẹ ruột của thằng đó, Rosael Wills.

Thằng đó chính là Tề Thiên Mặc.

- Vâng.

Tần Vô Song rốt cuộc cũng biết tại sao bà lại chọc tức anh mà lại vui vẻ.

Người phụ nữ này thật đẹp a, bảo sao Tề Thiên Mặc lại có nhan sắc nghịch thiên đến vậy đúng là gen trội nha, màu mắt xanh ngời của anh chắc cũng được hưởng từ bà đi.

- Con dâu thật xinh đẹp a.

Bà cũng cảm thấy Tần Vô Song rất đẹp đặc biệt là đôi mắt hổ phách long lanh kia, nhìn sơ qua cũng đoán được cô là ai rồi.

- Không ngờ đấy, thằng nhóc lại va đúng người ghê.

Thực chất là...nhà Wills và Windsor có HON ƯỚC.

Mà Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song lại có duyên thế này hẳn là quá trùng hợp rồi đi.

- Con gái của Adelia..được lắm.

- Người biết mẹ con ạ?

- Tất nhiên, con được đính hôn với Thiên Mặc từ lúc con còn chưa sinh đấy!

Tần Vô Song giật mình, thế mà Eric chưa nói với cô lần nào, thôi kệ đối phương là Tề Thiên Mặc vậy thì càng tốt chứ sao.

Không ngờ đến lại có chuyện trùng hợp đến vậy.

- Đúng rồi, hai đứa kết hôn lẹ lẹ còn sinh cho ta đứa cháu bế chơi nào.

Roseal nói, mấy người bạn của bà cháu đã mười mấy tuổi rồi mà bà vẫn chưa có đứa cháu nào, chỉ mong tống được thằng nhóc kia thôi.

- Dạ? đây ạ.

Tần Vô Song chỉ bụng mình, ánh mắt ngờ ngác nhìn bà, cô còn tưởng Tề Thiên Mặc nói cho Roseal rồi cơ ai dè anh chưa nói đã bị bà dọa chạy đi luôn rồi.

- Ô!

Nhanh dữ thần, Roseal bà cầu được ước thấy quả này sẽ được ẵm cháu sớm thôi.

- Tốt lắm, nào phải bồi bổ đầy đủ, hay con đến Wills đi ta sẽ chăm sóc con..

Chương 122: 122: Đại Kết Cục

Mười ngày sau.

À thì...lúc đó Roseal đề nghị đưa Tần Vô Song về Wills để chăm sóc cũng như để Wills làm địa điểm tổ chức đám cưới, dù sao Wills nằm ở một hòn đảo riêng biệt đám cưới có tính bảo mật cao nên nơi đó rất thích hợp.

Nhưng tất nhiên, Tề Thiên Mặc và Eric phản đối kịch liệt.

Quay lại nào.

Lâu đài Windsor rộng lớn thuộc kiểm soát của hoàng gia nước Anh.

Với kiến trúc cổ kính lâu đời, chính là một nơi lý tưởng để tổ chức một lễ cưới long trọng và đảm bảo yêu cầu về độ bảo mật.

Trong căn phòng trang nhã rộng lớn kiểu hướng Châu Âu pha lẫn vị cổ kính của thời kỳ Phục hưng.

Tần Vô Song ngồi trước mặt gương sáng bóng với gương mặt diễm lệ đẹp đẽ nhưng lại có chút miễn cưỡng, bên cạnh cô là Phedra và Slena.

- Vô Song nè, thật không ngờ nha em lại là thành viên của Windsor a!

Slena hơi bất ngờ trước cái thân phận đằng sau của Tần Vô Song, cô ấy không ghen tỵ ngược lại còn mừng cho cô nữa.

Quả là thân phận không nhỏ.

- Chị Slena.

- Em thật sự phải gả đi sao?

Câu hỏi của cô làm cả hai người kia bất ngờ.

Tần Vô Song nói xong đưa tay vỗ vỗ vào má mình mấy cái.

- Con nhóc này.
- Kiera cậu vui đến nỗi rồi hả?
- Không, chỉ là không nghĩ có một ngày mình lại phải kết hôn lại còn có bé con nữa.
Tần Vô Song lắc đầu, xoa xoa cái bụng phẳng lì nói.

Mới nửa năm trước cô còn nói sẽ độc thân đến suốt đời mà bây giờ lại ngồi đây mặc váy cưới chuẩn bị kết hôn.

Đối tượng lại là cái người cô từng ghét cay ghét đắng.

Đời đâu ai biết trước sẽ xảy ra như thế nào chứ.

- Ôi, nói vậy làm sao chị đây nữa gả em đi chứ.
Nói rồi Slena ôm Tần Vô Song dụi dụi vào mặt cô, thật sự không nỡ để Kiera đi mà.

Con bé ngốc nghếch này cứ dễ thương như thế làm sao Slena nỡ giao vào tay Tề Thiên Mặc kia chứ.

.....

Giờ diễn ra lễ cưới cũng đã tới.
Quan khách chính là mọi người lão đại trong hắc đạo cũng như quý tộc nước Anh.

Những người bên hắc đạo thì bất ngờ trước tin Tề Gia kết hôn mà đối tượng lại là Kiera Deathwish, thật sự chấn động.
Còn bên quý tộc do Wills và Windsor mời tới.

Một bên là hắc đạo một bên là quý tộc tất cả đều đang thắc mắc chung một câu tại sao đối phương lại ở đây?
Thật là sự kiện có một không hai khi hắc đạo trên thế giới cùng quy tụ về nước Anh.

Khi Tề Thiên Mặc vừa bước ra, tất cả đều im lặng cả quý tộc cũng vậy, họ không biết anh là ai nhưng sát khí cùng khí thế anh mang đến khiến ai nấy đều khiếp sợ.

Cửa lớn mở ra, Tần Vô Song khoác tay Rowan bước vào.

Cô hôm nay khoác lên một chiếc váy dài trắng tinh, đơn giản nhưng lại khiến vẻ đẹp mỹ quan của mình trở nên lộng lẫy diễm át, đôi mắt hổ phách tuyệt đẹp.

Tề Thiên Mặc vừa nhìn thấy cô bước vào thì ánh mắt lập tức thay đổi, trong đôi mắt đầy sự yêu thương nuông chiều.

Mấy người hắc đạo giật nảy, thì ra đây là Kiera của Deathwish trong lời đồn và cũng không ngờ có ngày bọn họ lại được chứng kiến đám cưới siêu khủng bố này, nhưng điều thắc mắc ở đây là tại sao tiệc cưới không diễn ra ở Tề Gia mà lại ở nước Anh và tại lâu đài Windsor lừng lẫy uy nghiêm này.

Khoảnh khắc Rowan trao tay của Tần Vô Song cho Tề Thiên Mặc, bàn tay già nua của ông dường như không nỡ giao đưa cháu gái bảo bối này đi.

Lúc ấy, anh và cô đều nhìn nhau cười một cách hạnh phúc.

Cô còn cảm thấy bàn tay ấm áp đang nắm chặt lấy tay mình có chút run run.

- Ta giao bảo bối của ta cho cậu.

Rowan vỗ vỗ tay của Tần Vô Song sau đó đặt vào tay của Tề Thiên Mặc.

Cái vỗ vỗ chứng tỏ sự tín nhiệm cũng như ủy thác cả đời cô lại cho anh.

- Cô ấy là vợ cháu.

Tề Thiên Mặc chỉ nói một câu ngắn gọn, chính là tuyên bố cả đời cô sẽ không bao giờ phải chịu bất cứ uất ức hay buồn tủi nào khi ở bên cạnh anh.

Hàng ghế đầu Rowan và Ayena, Bella và Elion, và đám người Phedra nhìn nhau vui vẻ.

Thế mà người nói sống chết sẽ độc thân suốt đời là Kiera mà lại kết hôn đầu tiên.

Người chủ trì hôn lễ chính là Ralph - cha của Tề Thiên Mặc.

Ông mặc tây trang chỉnh tề, khi ông bước ra ai nấy đều kinh ngạc.

Ralph - người đàn ông quyền lực đứng đầu gia tộc Wills hùng mạnh của hoàng gia Anh.

- Tề Thiên Mặc, con có đồng ý lấy Tần Vô Song làm vợ?

Giọng nói uy nghiêm nhưng lại vui vẻ của ông.

Cuối cùng thằng con đáng ghét này cũng chịu lấy vợ.

- Nguyện ý

- Còn con Tần Vô Song nguyện ý lấy Tề Thiên Mặc làm chồng?

Giọng phụ nữ phát ra từ đằng sau.

Roseal bước đến bên cạnh chồng mình là Ralph.

Bà chống tay bên hông thể hiện rõ uy quyền khi đứng cùng chồng mình.

- Nguyện ý

Bỏ qua vụ đeo nhẫn, Tề Thiên Mặc cầm một chiếc khuyên tai hình đầu sư tử màu xanh đeo vào một bên tai của Tần Vô Song, chiếc còn lại thì đeo vào tai anh.

Sau đó Rowan bước lên bục.

Ông là người lớn tuổi nhất ở đây, tuyên bố hai người thành vợ chồng.

Sự xuất hiện của người đứng đầu hai gia tộc lớn mạnh của Anh quốc là Windsor và Wills cũng như nói lên thân phận không nhỏ của cả Tề Thiên Mặc và Tần Vô Song.

Những người có mặt bên dưới cũng ngẫm cảm thán về hôn lễ có một không hai này, cũng như thực sự ngưỡng mộ tình yêu của cả hai nhân vật chính..

Chương 123: 123: Ngoại Truyện

Calyn!

Người đàn ông đứng trước cửa vẫy tay gọi, nơi đây là viện nghiên cứu bọc ngoài của Deathwish nơi Calyn làm việc.

- Helin anh đợi em lâu chưa?

Calyn vui mừng chạy đến ôm người đàn ông tên Helin ấy, cô dụi dụi mắt nũng nịu.

Helin là bạn trai của Calyn, hấn và cô quen nhau được gần hai năm rồi, Calyn rất yêu hấn và cô cũng tính đến chuyện kết hôn sinh con luôn rồi nhưng khi bàn bạc chuyện này với Helin thì hấn luôn tìm đường chối.

Calyn cũng không ép hấn, cô chỉ sợ hấn không còn yêu cô.

- Không lâu lắm...nào sửa soạn đi anh dẫn em đi đến một nơi.

Calyn nhận thấy hôm nay Helin hơi lạ, mặc dù vẫn như thường ngày nhưng trong câu nói của hấn xen lẫn chút lo lắng và hoảng sợ.

Calyn cũng tính là một nửa sát thủ nên cô khá nhạy cảm.

Đi vào trong xe của Helin.

- Anh mệt sao? Trông thần sắc anh kém vậy.

- Không.

Nói không nhưng ánh mắt của Helin có chút né tránh cô như đang chột dạ, điều này càng làm Calyn nghi ngờ hơn.

Trong lúc hấn lái xe đưa cô về thì cô nhắn tin cho Phedra tóm chuyện, cũng nhắc tới hành động Helin hôm nay, Phedra còn khuyên cô nên gửi định vị cho cô, dù sao cũng là sát thủ huấn luyện bài bản, chắc chắn sẽ nhạy cảm hơn người bình thường.

Calyn tuy rất tin tưởng Helin nhưng nếu Phedra đã nói cô cũng làm theo, ngộ nhớ Helin có vấn đề thật....

- Hel anh đợi em một lát, em chuẩn bị rồi ra ngay.

.....

Sau khi chuẩn bị thì Helin đưa cô đến một khách sạn, điều này làm Calyn cảm thấy rất bất an.

Không chắc ở nơi này cô sẽ không gặp phải chuyện gì.

- Calyn em ngồi đây đợi anh đi một lát rồi quay lại.

Helin để cô lại một căn phòng rồi rời đi, biểu cảm trên gương mặt của anh có chút không ổn, xen lẫn một chút áy náy trong mắt, tất nhiên Calyn nhìn ra toàn bộ.

Sau khi Helin rời khỏi căn phòng, cô liền gửi tin nhắn cho Phedra.

Rầm

Cánh cửa mở toang.

Hai người mặc đồ đen bước vào tay còn cầm theo một con dao găm sáng bóng.

Calyn dè chừng, giấu điện thoại ra sau lưng.

- Các người là ai?

Biết sắp có điều không hay, Calyn liền gửi nốt cho Phedra một tin nhắn cùng dòng chữ SOS kèm theo định vị.

- Heon thiếu chủ.

Hai tên đó lùi về hai bên nhường đường cho một người bước lên, người đàn ông đó bịt kín mặt chỉ chừa đôi mắt.

Heon? không phải là thiếu chủ của Himer sao? tại sao hắn ta lại ở đây, Helin đâu? chẳng lẽ Helin lại là người của Himer?

Calyn cảnh giác tuyệt đối, cô đưa mắt nhìn bọn họ.

Bất giác cô nhìn vào đôi mắt nâu xanh của người kia.

- Calyn, nữ nghiên cứu sinh duy nhất của Deathwish.

Heon cất giọng nói, Calyn nhận ra chất giọng này...

- Helin!

Cô hét lớn, như không thể tin nổi vào mắt mình.

Tim đột nhiên co rút, cảm giác đau đớn tê tái đột nhiên ủa đến khiến con người Calyn lung lay.

- Người quan trọng nhất của viện nghiên cứu.

Một trong hai tên áo đen chạy tới cầm con dao tấn công cô.

Calyn dù sao cũng là người xuất thân từ Deathwish, đã được huấn luyện đầy đủ.

Cô cùng đấu với tên áo đen, kết quả là hắn bị cô dùng chân đạp văng vào tường, và giành được con dao trong tay hắn để tự vệ.

Tên áo đen còn lại cũng tiến đến, tên này mạnh hơn tên lúc nãy lại còn là đàn ông rất nhanh Calyn bị yếu thế, dù sao cũng là nghiên cứu sinh ít dùng đến võ thuật, tuy có được huấn luyện nhưng không phải là chuyên ngành của Calyn.

Heon cũng nhanh chóng nhập cuộc, sau một hồi dây dưa đánh đấm thì Calyn cũng bị thương không ít.

Vết thương bên ngoài rất đau nhưng không thể đau bằng vết thương lòng

- Heon anh...

Heon cầm con dao trong tay, lực đạo run run đâm mạnh vào bụng của Calyn, cô cũng nhanh tay bấu chặt miếng vải che đi khuôn mặt của hắn, khi hắn dứt khoát lùi lại miếng khăn bị Calyn kéo văng.

Khuôn mặt quen thuộc trước mặt làm cô sửng sò, phát hiện sơ hở tên áo đen thứ hai lập tức vung một quyền vào người khiến Calyn chịu đòn đau đến thổ huyết.

Cô ôm bụng lùi ra xa, con dao Heon dùng đâm cô vẫn còn đang cắm trên bụng, máu đã thấm ướt hết một mảng áo, chảy xuống cả sàn nhà..

Chương 124: 124: Ngoại Truyện 2

Gương mặt cả hai trở nên cứng đờ nhất là Calyn.

Tm Calyn bỗng đau nhói, đau từ sâu trong từng kẽ hở đau đến tràn lan khắp các tế bào.

- Helin..Heon?

- Calyn, xin lỗi hôm nay cô phải chết!

Giọng nói run run của Heon, đúng vậy! Hẳn ta chính là Helin.

- Tại sao chứ!

Calyn dùng sức hét lên, dù không muốn tin nhưng sự thật phũ phàng này khiến nhát dao do chính tay hắn đâm cô còn đau hơn gấp trăm ngàn lần.

Trái tim cô như bị cứa làm hai, nó đang từ từ rỉ máu, òng máu đỏ tươi vô hình cuộn trào trong từng góc nghách trái tim của Calyn.

- Vì cô là người của Deathwish...

- Chỉ có điều đó..?

Nỗi đau của Calyn đều không tìm được mà thể hiện qua câu nói đó.

Chỉ vì thế mà hắn ta nỡ đâm cô một nhát dao, một nhát vào chính tận xương tủy của cô.

- Nếu cô chấp nhận gia nhập Himer và..

- Không!

Calyn quả quyết, cô sẽ không bao giờ phản bội Deathwish, không bao giờ.

Vì chính là họ đã cứu mang cô, họ dạy cô nuôi nấng cô.

Cả đời Calyn sẽ không bao giờ có ý định rời khỏi Deathwish.

Thà rằng cô chết ngay tại đây còn hơn phản bội họ.

- Calyn! cô..cố chấp!

- Tôi cố chấp còn hơn anh..lừa dối tôi suốt hai năm.

Anh chưa từng yêu tôi.

Anh lợi dụng tình cảm tôi dành cho anh, kẻ cố chấp ngu muội là tôi nhưng kẻ đáng chết là anh!

Nói đến đây giọng của Calyn đanh lại, không còn nũng nịu dịu dàng thay vào đó là sự lạnh lùng và căm hận.

Người đàn ông trước mắt từng là kẻ cô cho rằng sẽ cùng cô đi hết cuộc đời này nhưng...chính là hắn, chính là hắn đã phụ cô..là hắn muốn giết cô!

Hai năm là khoảng thời gian ít ỏi nhưng đó lại là khoảng thời gian cô cảm thấy tuyệt vời nhất và cũng là thời gian cô muốn xóa đi những kỉ niệm của mối tình sai trái ấy.

Đến giờ phút này Calyn hoàn toàn chết tâm, thứ gọi là tình yêu ấy đối với cô nó đã chẳng còn ý nghĩa gì nữa, nó chỉ là một điều ngu ngốc mà thôi.

Rầm!

Ngay khi Heon định ra tay thì cánh cửa mở rầm, hai tên áo đen bên cạnh lập tức bị bắn chết tươi.

Phedra và Tần Vô Song khí thế bước vào.

- Calyn!

- Kỳ!

Hai người đồng loạt nói lớn khi thấy Calyn tay ôm bụng găm dao, máu chảy ướn sần, tức giận trừng Heon đang đứng đằng kia.

Tần Vô Song không kiềm được tức giận lao ta đâm vào mặt Heon.

Cô không nén được sự mạnh bạo mà khiến hắn không kịp trở tay.

- Tên khốn này! Anh dám!

Cô hét lớn tức giận, hai người đấu qua lại một trận.

Phedra tiến lại đỡ lấy Calyn xót xa nhíu mày.

- Kỳ...cậu mất máu nhiều quá!

Phedra nhăn mặt, con dao găm sâu thế này máu vẫn không ngừng chảy ra nếu cứ như này e là sẽ nguy hiểm mất.

Cô bèn quay sang nhìn Tần Vô Song, cô cũng nhanh chóng bắt được ánh mắt ra tay với Heon cũng nhanh hơn, kết quả là Heon bị thương đành phải rút đi.

Calyn ngất do mất máu quá nhiều, Tần Vô Song và Phedra đưa cô về trụ sở.

Calyn hôn mê hơn một tháng, sau khi tỉnh lại thì lại rơi vào trầm cảm, tinh thần sức khỏe cứ thế tụt dốc không phanh, thế nên đành phải đưa Calyn qua nước ngoài xem như là quên đi Heon cũng như quên đi câu chuyện tồi tệ này.

4 năm sau.

Một lần nữa quay lại nước B.

Bỏ qua quá khứ, hướng tới tương lai.

Vì một cuộc sống mới không còn đau thương.

Mọi chuyện sẽ diễn ra bình thường như mọi ngày, thức dậy làm việc, cuộc sống của Calyn vốn dĩ như vậy.

Nhưng lần gặp mặt định mệnh ấy, Liên Thần...là người sưởi ấm trái tim Calyn lần nữa, anh mặc dù cục súc không có tí kinh nghiệm của gái nào cả nhưng mọi hành động của anh ta làm Calyn cảm thấy ấm áp từ tận đáy lòng.

Lúc nào anh ta cũng bám lấy cô 24/24, tuy cũng phiền nhưng Liên Thần đã làm cuộc sống bác sĩ vốn tẻ nhạt của cô trở nên vui tươi đầy sắc màu hẳn.

Anh tuy cà lơ phất phơ, cả ngày bên cô cà nhăng cà nháo đủ chuyện nhưng hẳn đều vì muốn cô nở một nụ cười.

- Calyn cô thích tôi không?

- ...

Câu hỏi của Liên Thần làm Calyn khựng lại.

Hắn bám dí lấy cô cũng gần hai tháng rồi, từ đó đến giờ cô cũng cười nhiều hơn hẳn, mà từ lúc cô bị bắt cóc đến giờ hẳn càng bám lấy cô hơn.

Đột nhiên hỏi câu thế này rất khó trả lời, cô cũng không biết nên đáp anh ta thế nào.

Tay cầm bút xoẹt vài đường trên giấy, cảm giác khó tả thành lời.

Cổ họng cô nghẹn lại, cái cảm giác lâng lâng quen thuộc khiến cô bỗng khó thở.

- Không nói cũng được..haiz.

- Liên Thần tôi lại có ngày phải mặt dày đi bám cô thế này, thế mà lại thất bại...chuyện này truyền ra..còn đâu mặt mũi.

Anh ta bắt đầu than thở, lời nói như đùa nhưng nghe kĩ thì có chút buồn.

Liên Thần trước giờ dang tay một cái thì biết bao nhiêu phụ nữ đàn bà chạy lại xếp hàng đánh nhau lao đến, mà bây giờ lại vút khuôn mặt đáng giá nghìn đô để theo đuổi Calyn thế mà cô lại phũ với anh như thế này.

- Tôi..

- Không cần vội..ừ..

Liên Thần đang ngã người nhắm mắt dưỡng thần thì Calyn tiến lại.

Hôn lên má anh, sau đó..tất nhiên Liên Thần sao có thể để vụt mất miếng mồi ngon như thế này.

Khóe miệng cong, tay kéo đầu cô lại..môi chạm môi.....

Chương 125: 125: Ngoại Truyện 3

Tiểu Tranh từ bé đi theo bác Lý phục vụ cho Tề Thiên Mặc, cô từ lần đầu tiên gặp Trác Nhiên đã thích anh rồi, tính từ lần đầu tiên gặp thì Tiểu Tranh đã thích cho đến yêu Trác Nhiên cũng gần 8 năm.

Còn Trác Nhiên chỉ nghĩ đến hai chữ công việc, cho dù anh có nhận ra Tiểu Tranh thích mình đi nữa thì cũng không quan tâm mấy vì cấu trúc não bộ của anh ta làm từ đồng tài liệu và luôn tồn tại hai chữ "công việc".

Cho đến gần đây là Trác Nhiên nhận ra là xung quanh anh ta ai cũng thành đôi thành cặp người có vợ có chồng có con, đến là đứa em gái đáng ghét Trác Nhã cũng đã qua lại hẹn hò cùng Tử Lâm, duy nhất chỉ còn anh là còn đơn phương độc mã.

Tuy nói là anh ta không có hứng thú với mấy chuyện nam nữ nhưng mà không khí xung quanh anh ta thực sự rất buồn nôn.

Đáng ra anh ta cũng không quan tâm mấy nhưng cái chuyện rải cầu lương sau đó chê anh là cầu độc thân thì...Trác Nhiên cũng là con người, anh cũng rất tổn thương và nhất là đứa em gái không đội trời chung ngày nào cũng thể hiện tình cảm cùng Tử Lâm.

Thật ngứa mắt!

- Trác Nhiên tôi thấy cậu nên tìm cho mình người phụ nữ bên cạnh đi.

Tần Vô Song vừa ăn trái cây vừa nói, nhìn Trác Nhiên đứng gọt trái cây cho cô.

Tiểu Tranh bên cạnh nghe thấy mặt hơi đỏ.

Tần Vô Song khế cười, tâm tư của con bé cô lại không nhận ra ư? cô đang cố tạo cơ hội cho hai người này đấy, thế mà hai kẻ này lại

giống như hai con thủy tức, chẳng chịu hiểu cho tấm lòng của cô chút nào.

- Chủ mẫu, tôi yêu công việc.

Trác Nhiên cười gượng, anh hiểu Tần Vô Song muốn giúp anh và Tiểu Tranh nhưng chuyện này phải xuất phát từ tình cảm chứ, nếu ép buộc thì cả anh và Tiểu Tranh đều sẽ gặp khó khăn.

Hơn nữa anh cũng chưa nghĩ đến chuyện xa xôi này nhiều.

Đến được đến đâu thì đến, hẳn hiện tại chỉ mới hai sáu, đợi đến ba mươi, tìm người thích hợp cùng nhau sống bình yên là được.

- Vậy đợi cậu chết rồi tôi dùng đồng tài liệu đó đóng quan tài cho cậu.

Dù sao cũng là bảo bối ngày ngày chung phòng ăn ở với cậu, dùng để hỏa táng theo cậu cũng không tồi.

Tần Vô Song từ lúc mang thai đến giờ nói chuyện đều không nhường nhịn ai cả, trước kia cô còn nói giảm nói tránh nhưng hiện tại thì cô nói thẳng ra luôn, đúng là phụ nữ mang thai tính khí thay đổi thất thường như nắng mùa thu như mưa mùa hạ.

- Chủ mẫu..người cũng..

Trác Nhiên đã quá quen rồi nhưng lời nói độc thể này anh vẫn rất chi là tổn thương.

- Trác Nhiên, vợ tôi nói đúng đấy, cái thân già nhà cậu cũng nên tìm vợ đi kéo mứt rửa ra không ai lấy đâu.

Tề Thiên Mặc từ đâu đi đến, cất tiếng nói.

Kể từ khi sống cùng Tần Vô Song thì anh độc miệng hơn hẳn, cái này chắc chắn học từ cô rồi.

- Gia chủ ngài cũng..

Trác Nhiên bất lực và cũng bất giác nhìn sang Tiểu Tranh, ánh mắt hai người chạm nhau mặt Tiểu Tranh vẫn bình thường nhưng trong đôi mắt là niềm vui sướng không có lý do.

- Mặc, đi vào nhà nào.

- Tiểu Tranh, Trác Nhiên hai người ở đó chông tròng trái cây cho tôi. Tần Vô Song cùng Tề Thiên Mặc rời đi, hai người cười cười nhìn

nhau.

Dưới ánh mặt trời ấm áp, nụ cười của Tần Vô Song như được điểm lên hàng vạn tia nắng ấm gương mặt toát lên hạnh phúc không tả xiết.

Nơi này bây giờ chỉ còn hai người kia.

Họ nhìn nhau bối rối không biết nên làm gì.

Đây rõ ràng là chủ mẫu đang cố tình để bọn họ lại.

Không rời đi được cũng không biết hiện tại nên đối mặt như thế nào. Tiểu Tranh cũng muốn chủ động nói chuyện nhưng hơi ngại, dù sao đứng trước người mình đã theo đuổi tận tám năm, không tránh có chút ngượng ngùng e thẹn của thiếu nữ tuổi đôi mươi.

- Tiểu Tranh, chủ mẫu gia chủ cũng nói vậy rồi.

- Thôi thì cô làm bạn gái tôi đi.

Giọng nói miễn cưỡng và căng cứng của Trác Nhiên làm Tiểu Tranh sượng buồn, cô muốn Trác Nhiên tự nguyện yêu cô chứ không phải một tình yêu ép buộc.

Nếu như anh miễn cưỡng muốn đến với cô thì cô cũng chẳng có lý do để níu anh ở lại với mình.

Tình yêu là cảm xúc thuần khiết tự nguyện xuất phát từ trái tim, nếu không thể có được thì cũng không thể ép buộc.

Đó là lời bác cô đã nói.

Tự nguyện và tin tưởng là hai thứ cơ bản nhất của tình yêu.

Không thể có là không thể có.

- Không.

- Nếu anh không thích hay yêu em thì không cần miễn cưỡng.

Chất giọng buồn hiu mang theo hương vị chua chát của Tiểu Tranh làm Trác Nhiên bỗng có chút xót xa.

anh và Tiểu Tranh quen nhau được tám năm, ngoại trừ em gái là Trác Nhã ra thì Tiểu Tranh là người con gái anh thân thiết nhất, đến anh cũng không biết tình cảm mình dành cho cô đơn thuần là giữa anh trai với em gái hay tình cảm giữa nam và nữ nữa. Hiện tại anh cũng không biết đáp lại Tiểu Tranh thế nào.

Ràng buộc thì cả hai đều mệt mỏi.

- Anh không cần miễn cưỡng, không thích thì thôi..em

- Tiểu Tranh này...em thích anh bao lâu rồi?

Câu nói làm Tiểu Tranh giật mình, thì ra Trác Nhiên đã biết cô thích anh ta từ lâu rồi.

Vậy mà cô cứ cho rằng mình giấu kín lắm cơ.

Tần Vô Song từng nói với Tiểu Tranh.

Đôi khi, nhìn về phía người bản thân thực sự rất thích, rất yêu.

Đôi mắt sẽ không tìm được mà hiện lên hết những cảm xúc từ sâu đáy lòng.

Cho dù có cố giấu nhưng ánh mắt sẽ nói lên tất cả.

Ánh mắt và lời nói của trái tim là hai thứ không bao giờ lừa dối ta.

- ..T..tám năm.

- Tám năm?

Tiểu Tranh gật đầu, Trác Nhiên ngạc nhiên thì ra cô thích anh từ tám năm về trước cũng có nghĩa là năm đầu tiên hai người họ gặp mặt khi cô 15 tuổi và anh ta 20 tuổi.

Thì ra.....chờ đợi thật sự có thể lâu đến vậy.

Gần mười năm đợi chờ một người.

Thật sự trên đời còn tồn tại một người kiên trì với tình yêu của mình

đến vậy..

Chương 126: 126: Ngoại Truyện End

Trong căn phòng có tiếng cãi nhau xì xào.

- Họ Wills

- Họ Windsor

- Wills

- Windsor

Tiếng đó chính là tiếng cãi qua lại của Roseal và Eric, họ đang tranh nhau giành họ cho đứa bé trong bụng Tần Vô Song.

Theo lẽ sẽ theo họ cha nhưng Windsor cũng là một gia tộc lớn, lòng tự trọng của họ rất cao.

Và không dễ gì trong gia tộc mới có thêm người - là vị trí sáng lạng cho người thừa kế.

Người chịu trận chính là Tần Vô Song, cô đang ngồi nghe hai người bọn họ cãi cọ.

Tề Thiên Mặc thì bay qua Ai Cập nên hai người này tới chăm sóc cô, ai dè họ vừa đến chưa yên ổn được hai ngày đã cãi cọ qua lại, thật khiến cô vừa bất lực vừa buồn cười.

Lần bay qua Ai Cập lần này khá quan trọng, nên không thể không đích thân anh đi vốn dĩ rất lo vì Tần Vô Song đã mang thai hơn tám tháng, anh đi chuyến này cũng rất lo lắng.

- Ui..ư!

Tần Vô Song nhúu mày tay ôm bụng.

Cô đang ngồi trên sofa, bụng đột nhiên quặn thắt lại khiến cô không kìm được mà khẽ kêu lên Khi nghe thấy tiếng cô thì hai người kia đồng loạt quay lại.

- Vô Song!!

Cả hai đều đồng loạt chạy về phía cô.

- Bụng... mau đưa đến..bệnh viện.

Tần Vô Song mặc dù đau nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh, cô còn có thể chịu đựng được.

Roseal liền gọi người, bà làm việc nhanh chóng.

Bệnh viện Tề Thiên Mặc đã sắp xếp từ trước, trước khi đến ngày dự sanh một tuần sẽ nhập viện nhưng đâu nghĩ lại sớm như này, bây giờ còn cách ngày dự sanh đến ba tuần.

Không ngờ đưa trẻ lại nôn nóng không đợi tiếp mà muốn nhanh chóng chào đời đến vậy.

- Vô Song con chịu được chứ?

- V..Vâng..ừ

Tần Vô Song vẫn tỉnh táo, ngoài hơi run và hơi cau mày cô cũng không than vãn thêm gì quả là sức chịu đựng tốt đến bất ngờ.

Một tay cô bám vào thành xô pha, bụng cuộn trào lên cơn đau thấu xương nhưng cô vẫn cố nhẹ nhàng đặt lên chiếc bụng lớn.

Eric nhanh chóng đi thông báo với mọi người đồng thời cùng Roseal đến bệnh viện thu xếp các việc lặt vặt còn lại.

Trong phòng đợi sinh.

Tần Vô Song mồ hôi rơi như mưa, hai môi cắn chặt vào nhau chân mày nhíu lại tay nắm chặt ga giường.

Mặt cô tái xanh, đáy mắt ươn ướt.

Bụng càng ngày càng đau, bác sĩ y tá đã vào mấy lần rồi vẫn kết luận chưa sinh được.

Cô và Tề Thiên Mặc chọn sinh thường để đưa bé chào đời khỏe mạnh và người mẹ là Tần Vô Song cũng nhanh chóng hồi phục.

- Vô Song...

Ayena và Calyn bên cạnh một người nắn vai một người xoa bụng, còn Phedra lau mồ hôi cho cô.

Ai nấy đều đang xót xa, nhất là Ayena bà nhìn thấy cháu gái như vậy thì rất thương, lúc bà sinh hai đứa kia thì rất dễ dàng nhưng đến Tần Vô Song thì xem ra khó khăn, cô đã ở trong đây gần hai tiếng rồi.

Rầm!

Cánh cửa phòng mở toang.

Tề Thiên Mặc chạy đến cạnh giường bệnh nơi Tần Vô Song đang ngồi, trên người vẫn dính chút cát bụi, khi nghe tin cô chuyển dạ anh lập tức sắp xếp trở về nhanh nhất có thể.

Thật may mắn có thể trở về kịp lúc.

Tề Thiên Mặc vội đến nỗi dùng cả phi cơ chuyên dụng của quân đội, lập tức dùng tốc độ nhanh nhất bay về nước B và hạ cánh ngay trên sân thượng của bệnh viện.

- Song.

- Anh về...rồi.

Cô nặng nhọc nói, vừa khi nhìn thấy anh cô liền an tâm hơn, có Tề Thiên Mặc ở bên cạnh nỗi sợ hãi của Tần Vô Song vơi đi không ít.

Ayena thấy thế cũng nhẹ lòng, Phedra thì bị thồn cầu lương nhiều quá cũng đi ra ngoài, Calyn xem như cũng sẽ tham gia đỡ đẻ cho cô nên cần ở lại theo dõi.

Tuy không phải chuyên ngành nhưng cũng là bác sĩ có cô cũng yên tâm hơn phần nào.

Một lần nữa y tá lại vào.

- Được rồi.

- Đẩy sản phụ vào phòng sanh đi.

Người nhà mời đi theo tôi.

Tề Thiên Mặc cũng sẽ ở cùng cô lúc sinh, y tá khá dè chừng vì cô ta hiểu những người này thuộc hạng nào.

- A..ah

Tần Vô Song tay nắm chặt tay Tề Thiên Mặc, cô biết là sinh con sẽ rất đau nhưng không nghĩ lại đau đến mức này, cảm giác này đau gấp bị đạn bắn, giống như bị bẻ gãy gần hai mươi đốt xương vậy.

Tề Thiên Mặc đứng bên cạnh mồ hôi cũng chảy không ít, anh không nghĩ sinh con lại khiến phụ nữ đau đến thế.

Mọi người đứng bên ngoài vô cùng lo lắng, Bella cũng có mặt.

Phedra nhìn thấy mà xanh mặt, cô hiện tại cũng đã kết hôn cùng Lucios mà nhìn thấy Tần Vô Song lăn lộn vì sinh em bé mà cũng đổ mồ hôi hột, Phedra nhìn qua Lucios anh cũng hiểu cô muốn nói gì, chỉ nở nụ cười kiêu: Anh không biết gì hết.

Sau tầm hai tiếng trong phòng sinh.

- oe oe oe

- oe oe

Tiếng khóc vọng ra từ phòng sanh, khiến mọi người đợi bên ngoài đều khẽ thở phào, ai nấy đều vui mừng.

Mọi người từ lo lắng chuyển qua rộn ràng, đoán xem đứa bé là nam hay nữ.

Lúc này trong phòng sinh, Tề Thiên Mặc lẫn Tần Vô Song đều ngăn người.

Không phải một đứa bé mà là hai đứa, một nam một nữ.

Tần Vô Song không ngờ đến, gương mặt mệt mỏi thờ hờn hển, dường như chỉ một lát sau cô có thể thiếp đi ngay.

Ngay khoảnh khắc hai đứa bé vừa ra đời, Tề Thiên Mặc liền cúi người hôn lên trán Tần Vô Song, anh không kìm được cảm xúc như pháo hoa trong người.

- Chịu khổ rồi, Song.

- Mặc, này xem mặt con đi.

Mấy bác sĩ và y tá hộ sinh đứng bên cạnh còn thấy cảm động, trước

giờ đây là lần đầu tiên họ thấy trường hợp thế này, cũng thầm ngưỡng mộ Tần Vô Song có người chồng yêu cô thế này.

Còn Calyn đứng cạnh chỉ biết cười không nói gì, thấy bạn mình như vậy cô cũng chỉ biết mừng thầm trong lòng.

Cô đi ra ngoài, cảm xúc nửa vui nửa tủi.

- Mẹ không em?

Hửm? Là Liên Thần, anh ta vừa thấy cô bước ra thì tiến tới.

Calyn cười nhẹ nhàng ôm lấy anh.

Tựa đầu vào ngực của anh, cô thờ phào.

Mấy người đằng sau kiểu:"..."

.....

Tần Vô Song sinh hai đứa bé, chuyện này làm ai nấy đều bất ngờ, vốn dĩ họ không biết là thai đôi vì cô và Tề Thiên Mặc không bao giờ hỏi bác sĩ về giới tính, họ muốn dành để lúc sinh như vậy mới thấy ý nghĩa.

Bé trai đặt tên Tề Thiên Dục, là Ryder Wills còn bé gái là Tề Thiên Ngữ, theo họ Windsor đầy đủ là Irene Windsor với mong ước con bé có cuộc sống bình yên không sóng gió.

-----END-----

-.